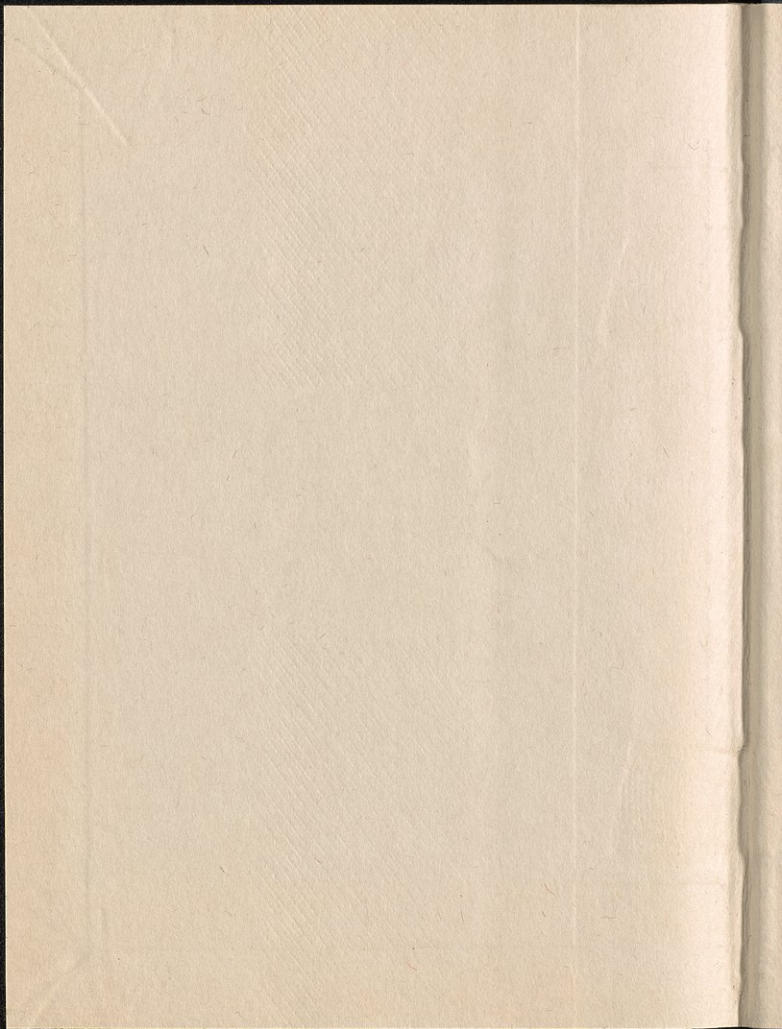

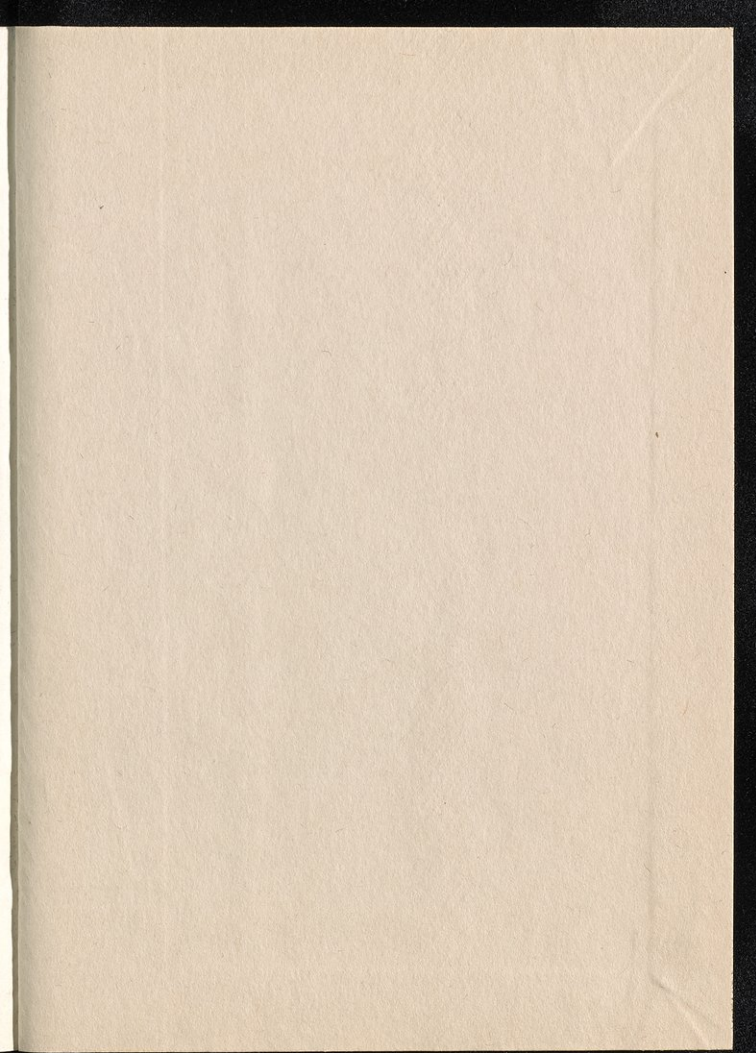
THE LIBRARIES
COLUMBIA UNIVERSITY

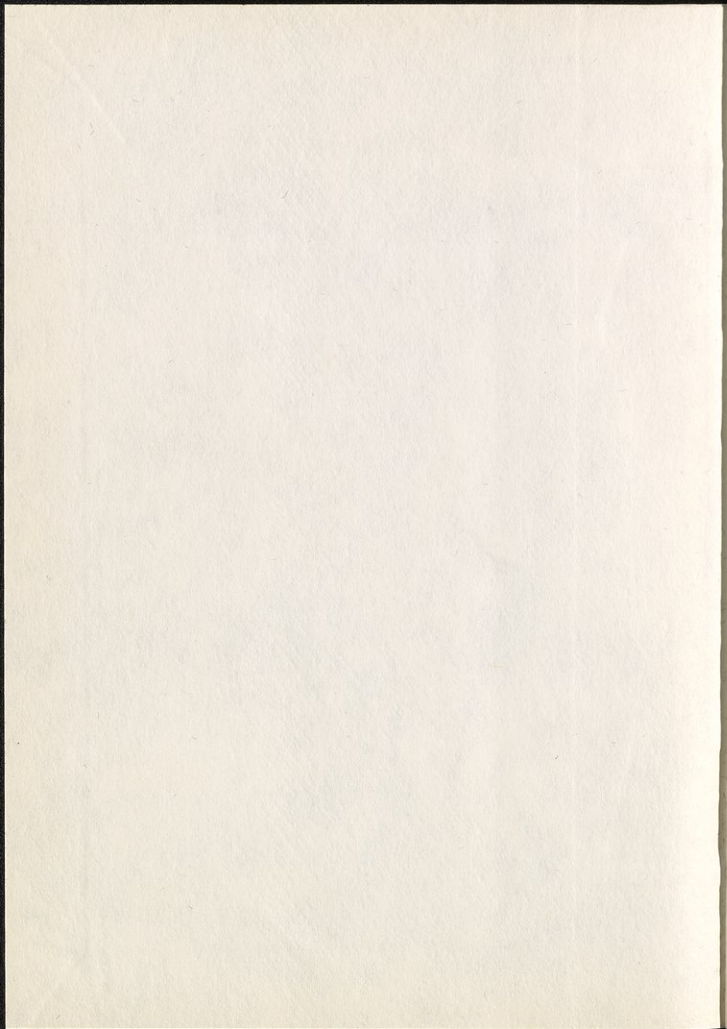

GENERAL LIBRARY

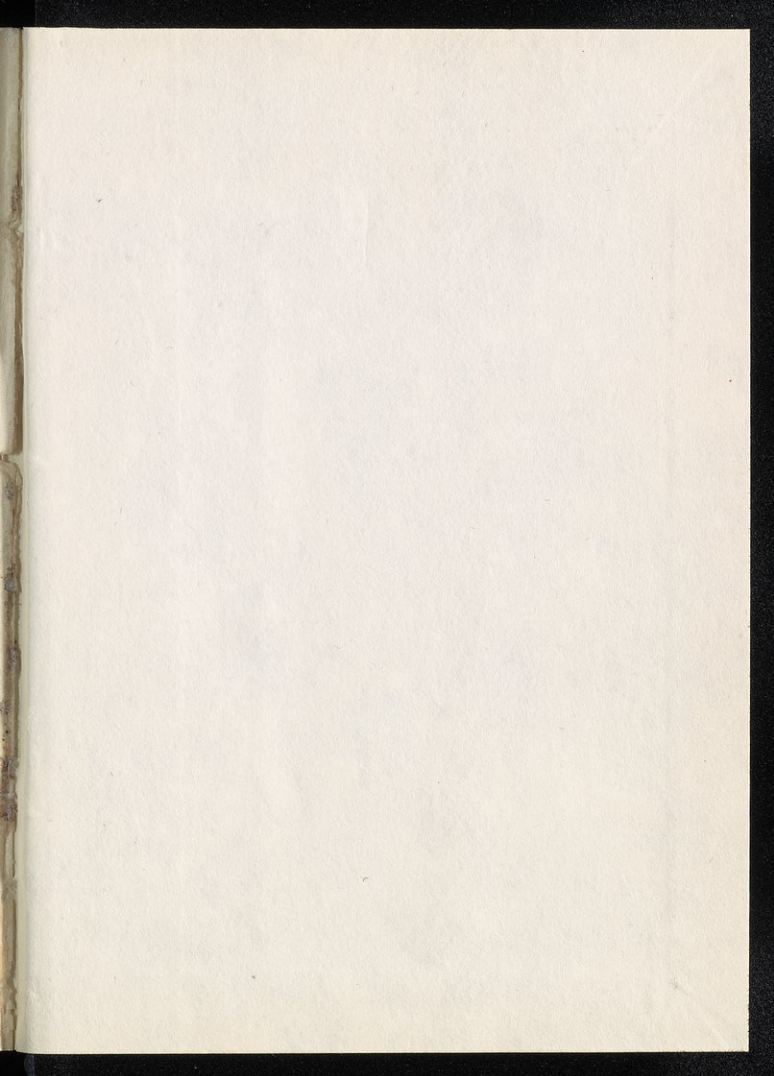

جلد اول

منتخب مفاتیح الجنان

تالیف

مرحوم حاج شیخ عباس قمی طاب ثراه

باز ترجمہ فارسی

شامل

اربعین و ارباب اعمال فہ مبارک و رمضان

تہران

بازار بین الحرمین - جلی سازھا

کامفروشی

حاج محمد حسن علمی

خاسان

بیت علیا فی نزدیکی

بازار

فہرست جلد اول متن کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحہ	عنوان	صفحہ	عنوان
۲	سورہ یس	۱۲۱	دعای ندبہ
۱۷	سورہ الرحمن	۱۵۴	دعای عدیلہ
۲۶	سورہ الواقعة	۲۲۴	دعای نجید در اعمال
۳۵	سورہ الجمعہ	۱۶۵	دعای حضرت حجۃ
۳۹	سورہ النبأ (عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ)	۱۶۹	در اعمال ماہ رجب
۴۳	سورہ القدر (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ)	۱۸۱	در اعمال ماہ شعبان
۴۰	قل یا ایہا الکافرین	۱۸۳	در اعمال روز سوم شعبان
۴۴	سورہ الفلق	۱۸۵	در اعمال شب نیمہ شعبان
۴۵	سورہ الناس	۱۹۰	در اعمال ماہ مبارک رمضان
۴۶	دعای صباح حضرت امیر	۱۹۱	دعای رؤیت حلالہ رمضان
۵۱	دعای کیل	۱۹۲	دعای بعد از نماز فرضیہ رمضان
۸۴	دعای مشلول	۱۹۳	دعای ہر روز ماہ رمضان
۹۷	دعای جوشن کبیر در شب	۱۹۸	دعای روزہ رمضان
۱۰۳	دعای سمات	۲۲۴	دعای نجید

فہرست جلد اول متن کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحہ	عنوان	صفحہ	عنوان
۲۶۱	دعای اقتاع ماہ رمضان	۲۷۶	در فضیلت دوز عید غدیر
۲۶۲	در اعمال شب نوزدہم	۲۷۸	در اعمال دوز عید غدیر
۲۶۵	در اعمال شب بیت ویکم		
۲۶۸	در اعمال شب بیت سوم		
۲۷۱	در اعمال ماہ ذی الحجۃ		

فہرست جلد دوم متن کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحہ	عنوان	صفحہ	عنوان
۲۸۲	مقدمہ ناشر	۳۱۲	در زیارت حضرت امیرؑ
۲۸۴	در ادب زیارات	۳۳۸	در زیارت حضرت آدمؑ
۲۸۵	در اذن دخول نمازگاہ	۳۳۹	در زیارت حضرت نوحؑ
۲۸۹	در زیارت حضرت رسولؐ	۳۴۰	دعا بعد از زیارت حضرت امیرؑ
۲۹۴	در زیارت حضرت فاطمہؑ	۳۴۴	زیارت امین اللہ
۳۰۳	در زیارت ائمہ تصحیح	۳۵۱	زیارت جامعہ
۳۱۱	در ثواب زیارت حضرت امیرؑ	۳۹۵	در فضیلت مسجد بزرگ کوفہ

فقیه فهرست جلد دومین کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحه	عنوان	در اعمال مسجد کوفه	۳۹۶
۴۶۶	در زیارت هاشم بن عروه	در وقت داخل شدن مسجد کوفه	۳۹۷
۴۶۹	در اعمال مسجد سهله	در اعمال ستون چهارم	۴۰۲
۴۱۳	در ثواب زیارت حضرت سید الشهدا	در اعمال دکه القضا	۴۰۷
۴۱۵	در اواییکه باید از مراعات کند	در اعمال بیت الطشت	۴۰۹
۴۱۷	در زیارت حضرت سید الشهداء	در بینا نماز و دعا در مسجد کوفه	۴۱۱
۴۹۳	زیارت وارث	در اعمال ستون هفتم	۴۱۲
۵۰۵	زیارت حضرت ابو الفضل	در اعمال ستون پنجم	۴۲۴
۵۱۹	در زیارت عاشورا	در اعمال ستون سوم	۴۲۷
۵۳۳	در فضیلت زیارت کاظمین	در اعمال باب الفرج	۴۳۲
۵۳۵	زیارت مختص موسی بن جعفر	نماز حاجت در مسجد کوفه	۴۳۳
۵۴۸	زیارت مختص امام محمد تقی	در اعمال محراب حضرت امیر المؤمنین	۴۴۳
۵۵۱	زیارت مشترکه کاظمین	در مناجات حضرت امیر	۴۴۵
۵۵۵	در زیارت مختص امام رضا	در اعمال دکه حضرت صادق	۴۵۴
۵۷۳	زیارت ائمه تسنن دای	در زیارت مسلم بن عقیل	۴۵۶

فہرست جلد دوم متن کتاب منتخب مفاتیح الجنان

صفحہ	عنوان	صفحہ	عنوان
۵۷۳	زیارت امام علی النقی	۴۴۷	زیارت حضرت عبدالعظیم
۵۹۰	زیارت امام حسن عسکری	۴۵۴	زیارت امامزادہ حمزہ
۶۱۰	زیارت والدہ حضرت حجۃ نرجس خاتون	۴۵۶	زیارت قبور مؤمنین
۶۱۸	زیارت حکیمہ خاتون	۴۵۹	حدیث شریف کساء
۶۲۶	زیارت حضرت عجل اللہ فرجه		باترجمہ فارسی
۶۳۱	چند دعای توسل		
۶۳۵	دعای فرج حضرت حجۃ		
۶۳۶	دعای استغاثہ بجز حضرت حجۃ		
۶۴۱	زیارت حضرت معصومہ		

فہرست حاشیہ کتاب منتخب مفاتیح الجنان جلد اول

صفحہ	عنوان	صفحہ	عنوان
۲	تعقیبات مشترکہ	۱۴	تعقیب نماز مغرب
۸	تعقیب نماز ظہر	۱۵	نماز غفیلہ
۱۱	تعقیب نماز عصر	۱۹	تعقیب نماز عشا

فهرست حاشیه کتاب منتخب مفاتیح الجنان جلد اول

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۲۳	تعیین نماز صبح	۲۴۹	دعای وقت مطالعه
۲۵	دعاهای آیام هفته	۲۵۳	دعای سلاقه حضرت علی
۷۲	نماز حضرت حجه	۲۵۵	دعای دیدن اهل بلا
۸۴	نماز جعفر طیار	۲۵۷	دعای پسر سگ حمل زنان
۹۲	نماز حاجت	۲۵۹	دعای عقیقه
۹۷	دعای جوشن کبیر	۲۶۲	اداب عقیقه
۲۰۷	ذکر خاص سوره آیات	۲۶۵	احکام عقیقه
۲۴۷	اعمال وقت خواب		
۲۴۸	دعای پیش از مطالعه		

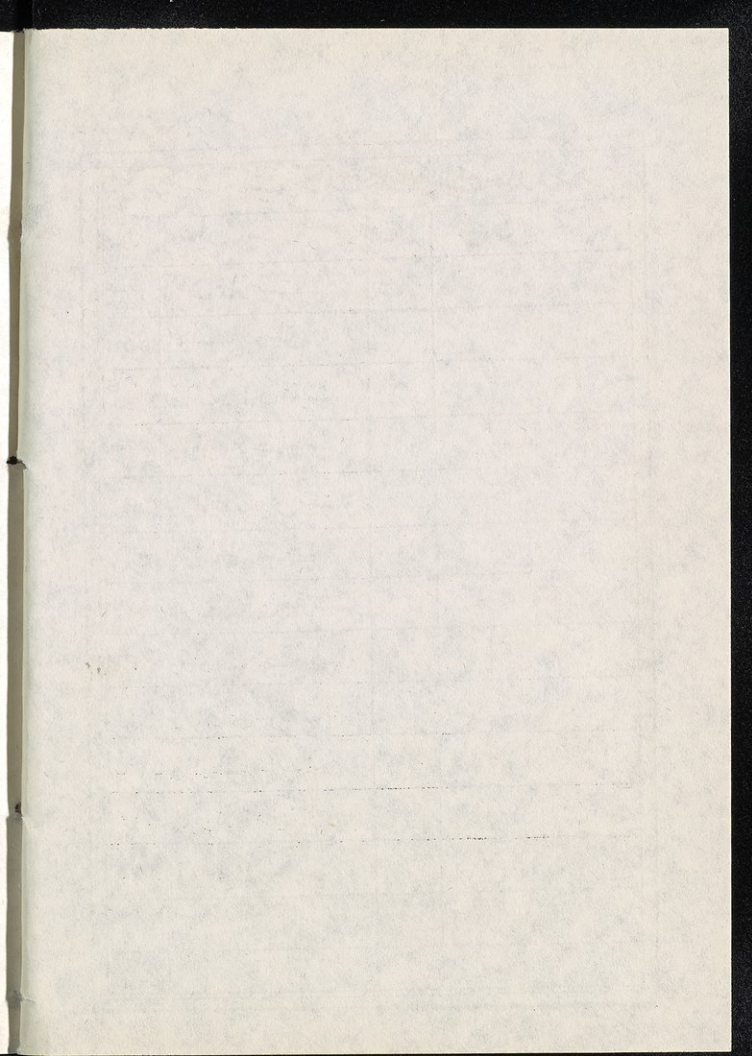
فهرست حاشیه کتاب منتخب مفاتیح الجنان جلد دوم

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۲۸۲	در ادعیه و اداب اموات	۲۹۶	عهدنامه میت
۲۸۴	اداب اموات	۳۱۴	اداب وقت احتضار
۳۰۱	اداب وصیت	۳۱۷	در کفن و دفن میت

فهرست حاشیه کتاب منتخب مفلح جلد دوم

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۳۳۱	اداب نماز میت		
۳۵۰	در تئییح جنازه		
۳۶۲	اداب دیدن میت		
۳۶۴	در تربیع جنازه		
۳۶۶	در اداب دفن میت		
۳۹۲	در تلقین میت		
۳۹۴	در فضیلت نماز شب		
۴۳۲	در اوعیه صبا و مساء		
۴۹۲	و عاهای ساعات روز		
۵۳۵	در اوعیه هر روز		
۵۸۰	در اداب استخاره		
۵۹۵	در سجده شکر		

جلد اول

منتخب مفاتیح الجنان

تألیف

مرحوم حاج شیخ عباس قمی طاب ثراه

باز ترجمہ فارسی

شامل

اربعین و ارباعین اعمال فاضلہ مبارک رمضان

تہران

بازار مین اکبرین - جلی سازها

کتابفروشی

حاج محمد حسن علی

خاسان

بیت علیا بیروت

بازار

جلد اول منتخب مفاتیح الجنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان

يَسْ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

متم بقرآن ممتثل بر حکمت بدرستی که برآیند تو را

الْمُرْسَلِينَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

فرستادگان را بر راه راست

فَنَزَّلْنَا الذِّكْرَ بِاللَّيْلِ الْمُبِينِ وَإِذَا رَبُّنَا أَنزَلَهُ فَسَمِعَتْ لَهُ بَنَاتُ الْمَلَائِكَةِ وَالْقُرْآنُ يُنزلُ بِهِ السَّعِيرَ

نزود فرستادگان غالب مهربان تا برسانی کرد و میرا از آنچه

أَنذِرَ آبَاءَهُمْ وَأَبْنَاؤَهُمْ وَهُمْ غَافِلُونَ لَفَدَحَّ

ترساننده شد بدان آنها پس آنها غافلانند بچشم سخن

الْقَوْلُ عَلَىٰ كَثِيرٍ هُمْ فَهُمْ لَأَنفُسِهِمْ يَئُودُونَ إِنَّا تَابِعُوا رَبَّنَا وَأَنصَرْنَا

ثابت شد بر آنچه آنان پس آنها ایمان میسازند ما

تغیبات مشرکه
بعد از نماز صبح
فرضیه یومیه

لا اله الا الله
الله الهنا واهلنا
و نحن له مسلمون
لا اله الا الله
ولا نعبد الا الله
مخلصين له الدين
واوون الشركون
لا اله الا الله
و ربنا انتا

سورۃ مبارکہ پس

تَعْقِبًا مَشْرُوكًا
(۳)

جَعَلْنَا فِيْ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلًا لَّا فِىْهِ اِلٰى

قرار دادیم بر گردنهایشان غلها پس آن تا

الْاَدْفَانِ فَمَنْ مَّقْشُوْرًا وَجَعَلْنَا مَنْ

دقنهاست پس آنان بر سر او کندگانند و قرار دادیم از

بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ سَدًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا

میان دستهایشان سدّی و از پشت سرشان سدّی

فَاَعْتَبْنَاهُمْ فَمَنْ لَّا يُبْصِرْ وَّ سَوَاءٌ

پس و کشیدیم آنانرا پندیده پس آنان نمی بینند و برابر است

عَلَيْهِمْ اَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَّا

بر آنان بسته سانی آنان را یا نترسانی آنان

يُؤْمِنُوْنَ اِمْتَانًا مِنْ اَتْبَعِ الذِّكْرُ

بیکرند جز این نیست که میترسانی کبیرا که پیرو قرآن است

وَخِىَ الرَّحْمٰنِ بِالْغَيْبِ فَبِئْسَ الْاٰمِنُوْنَ

و ترسد از خدای مهربان در پنهان پس خردده او را با کفر

وَاجْرُكُوْهُمْ اِنَّا نَحْنُ مُجِيبُوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ

و پاداشش خوب ما زنده می سازیم مردگان را و

الْاَوَّلِيْنَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ
اَجْرًا وَعَدُوًّا نَحْسًا
عَبْدًا وَاَعْرَابًا
هَٰذَا الْاَنْخَابُ وَهَٰذَا
فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
مُجِيبُوْنَ وَاَعْرَابًا
وَجِيبُوْنَ وَهُوَ الَّذِيْ
يُنزِلُ الْغَيْثَ

نَكِبْنَا مَا فَعَلُوا وَإِنَّا لَهُمْ وَكَلٌّ شَيْءٌ

یزیدیم آنچه را از پیش فرستاده اند و اثرناش را و همه چیز

أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ وَاصْرَبْ

ضبط کردیم در مقتدای بیان کننده و برن

لَهُمْ مَثَلًا لِّأَصْحَابِ الْقُرْبَىٰ إِذْ جَاءَهَا

برایشان مثل اصحاب قریه هنگامی آمدند آنها

الْمُرْسَلُونَ إِذِ ارْتَسَلْنَا إِلَيْهِمُ الْبُرْجَانِ

فرستادگان وقتی که فرستادیم بر آنها دو کس

فَكَذَّبُوهُمَا فَعَبَّوْا بِرَبِّهِمَا فَثَالِثٌ فَقَالُوا

پس کذب کردند آنها را قوی گردانیدیم بسوی پس گفتند

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ قَالُوا مَا آتَيْنَا إِلَّا

ما برای شما فرستادگایم گفتند شما بیست نفر

بَشَرٌ مِّثْلَنَا وَمَا نَنْزِلُ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ

بشر مانند ما و فرود نبرداده خدای بخشنده چیزی را

إِن أَنْتُمْ إِلَّا نَكَذِبُونَ قَالُوا رَبَّنَا

بیست شما اگر بیکدیگر دروغ می گویند گفتند خدای ما

و هو قائل كل شيء
دینی بکنی
استغفر الذی لا اله الا هو
دینی بگو اللهم
امیدنی من عندك
وايض على من فضلك
وانزل على من رضيت
وانزل على من بركتك

سورة مائدة

تعبیرات شریک
(۵)

يَعْلَمُ اِنَّا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ وَمَا عَلَيْنَا

بمدانکه ما بوی شما فرستادگانیم و نیست بر ما

اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ فَاَلَوْ اِنَّا فَطَّرْنَا

شما رسانیدن آشکار گفتند ما قال بدگریم

بِكُمْ لَئِنْ لَمْ نَنْهَوْا النَّاسَ عَنْكُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ

بشما اگر ما از نایستادید هر آینه نگاریم شما را و منی کند

مِثَاعَذَابِ الْبِئْسَ فَاَلَوْ اِطَاعُوكُمْ مَعَكُمْ

شما را از عذاب دردناک گفتند فال بد شما با شما است

اِنَّ ذِكْرَكُمْ بِلِئْسَ قَوْمٍ مُّسْرِفُونَ وَ

آنها بند داده شدید بلکه شما بید اسراف کنندگان و

جَاءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدْيَنَةِ رَجُلٌ سَعِ

آمد از دورترین جای آن شهر مردی که مشرف

فَاِنْ يَأْتِيكُمْ فَارْتَبِعُوا الرُّسُلَ اِنْجُوا

گفت ای قوم پیروی کنید فرستادگان را پیروی کنید

مَنْ لَا يَسْئَلْكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

آنرا که می خواهد از شما مزی و آمان هدایت یافته کنند

لا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَعْفُفٌ
وَنُوبٌ كُلُّهَا جَمِيعًا
فَاِنَّهٗ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
كُلُّهَا جَمِيعًا اِلَّا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ حَاطَبِيْهِ
وَاَعُوْذُ بِكَ
مِنْ كُلِّ شَرٍّ حَاطَبِيْهِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ

سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ

تَعْقِبًا مَشْرُوكًا (ع)

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَ

دجیت مرا که پرستم آنرا که پدید آورد مرا و

إِلَيْهِ رُجْعُونَ ءَأَمَّخَذُ مِنْ دُونِهِ

بوی او باز گرداننده بشوید آیا بجزم از غیر او

إِلَهَةً إِنْ بُرِدِنِ الرَّحْمَنُ بُصْرِي لَأَعْنُ

خدای من اگر اراده کند مرا خدای بخشد گزندگی کفایت بخند

عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُفِيدُونِ

از من در خواست شان چیزی را و نه را مندم

إِنِّي إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُبِينٍ إِنِّي

بدرستی که منم آنگاه در گمراهی آشکار بدرستی که من

أَمْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ قِيلَ ادْخُلِ

گردیدم پروردگار شما را بشنوید از من گفته شد داخل شو

الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

در بهشت گفت ای کاش قوم من آگاهی می یافتند

بِمَا عَفَرْتُ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ

باینکه آمرزید مرا پروردگارم و قرار داد مرا از گرامیان

عَافِيَتِكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِي الدُّنْيَا وَعَدَابِهَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَعْوَابِ وَمِنْ جَهَنَّمَ وَاللَّيْلِ وَالرَّيْلِ وَعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَقَدْ رَزَيْتَنِي الَّتِي لَا تَمْنَعُ مِمَّا تَشَاءُ مِنْ شَيْءٍ

تَعْقِبْنَا زَهْرِي

(٨)

سُورَةُ مَبَاكِهِتِ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شِيبَةٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَرِيٌّ مِنْ آلِهِ
تَعْقِبْنَا زَهْرِي
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ
تَجَلَّبَبْنَا
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ
تَعْقِبْنَا زَهْرِي

أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ

که زنده گردانیدیم آنرا و بیرون کردیم از آن دانه پس از آن

يَاكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ جَبَلٍ

بمخورند و قرار دادیم در آن باغمانی از حرنا

وَأَعْنَابٍ وَفَجْرٍ نَافٍهَا مِنَ الْعُورِ

و انگور و دروان گردانیدیم در آن از چشمه ها

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

تا بمخورند از میوه آن و ساخت آنرا دستهایشان

أَفَلَا يَشْكُرُونَ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ

آنها پس شکر نمی کنند بپاک آنکه آفرید

الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا نَبَتْ الْأَرْضُ وَمِنْ

اصناف را تماما از آنچه میرویانند زمین و از

أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ

خود ماشان و از آنچه میدانند و آیه ای است برای

اللَّيْلِ تَنْزِلُ مِنْهُ النَّهَارُ فَادِّعُهُمْ

شب که بیرون آوریم از آن روز را پس آنکه آمان

سوره مبارک بقره

تفسیرناظر
(۹)

مُظِلُّونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

در تار یکسند و آفتاب میریزد برای جای قرار خود

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْفَرَسِ

اینست قرار دادن خدای غالب و دانای و ماه

فَدَرَّاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ

قرار دادیم او را منزلها تا باز گردد چون چوب خوشه خرما

الْفَلَكِ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ

گفته نه آفتاب میزد آنرا ایکنه

تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهْرِ

در یابد ماه را و نه شب پیش از روز است

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَبْحُورُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَا

و هر یک در گردونی آمد و رفت دارند و آیه است مرا ایشانرا که ما

حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُورِ

بار کردیم فرزندان ایشان را در کشتی پر شده

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

و آفریدیم برای آنان از مانند آنچه سوار میشوند

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَوْجِبُ وَالْمُجِيبُ وَالْمُعْجِزُ وَالْمُعْجَزُ وَالْمُعْتَمِدُ وَالْمُعْتَمَدُ وَالْمُعْتَمِدُ وَالْمُعْتَمَدُ وَالْمُعْتَمِدُ وَالْمُعْتَمَدُ وَالْمُعْتَمِدُ وَالْمُعْتَمَدُ

تَعْبِيَتْكَ رَعِيَّ
(۱۰)

سُوْرَةُ مَبَاكِلِیْنِ

وَإِنْ لَشَأْنُغْرَقِمَامٌ فَلَا صَبِيْحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ

و اگر بخوانیم عزق کردیم آنرا پس نیست فریاد کسی آنرا زود

يُنْقَذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَّا

آنان خلاص میشوند مگر رحمتی از ما و تفریحی تا

جَهَنَّمَ وَإِذْ أَقْبَلْ لَهُمُ الْقَوْمُ مَابِئْنَ

و وقتی و چون گفته شود مرایش آنرا که هر بیزید از آنچه مسان

أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَ

دستهای شماست و آنچه پس پشت شماست شاید شمارم کرده شوید و

مَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا

میناید آنرا آنچه از آیتهای پروردگارشان مگر

كَأَنوَاعِهَا مُعْرِضِينَ وَإِذْ أَلْهَمُّ أَنْفِقُوا

باشد از آن روی گردانندگان و وقتی که آنرا از خرج کنید

مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

از آنچه خدا روزی کرد بر شما گفتند آنانکه کافر شدند بآنانکه

أَمْوَأَنْظِعُمْ مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ

ایمان آوردند آیا اطعم کنیم کسی را اگر خدا بخواست جزوای و آن

تَعْبِيَتْكَ رَعِيَّ
وَلَا عِبْرَةَ لِمَنْ
لَمْ يَنْتَهَ فَلَا يَرْجِعُ إِلَى
بَطْنِهِ وَلَا يَفُوقُ إِلَى
أَمْتِهِ وَلَا نَسْوَةَ إِلَى
صَوْنِهِ وَلَا حَاجَةَ
مَنْ لَكَ يَصَافِرُونَ
مِنْ مَصَالِحِ إِلَى
صَبِيْحَتِهَا يَأْتِيهِمُ الرَّجْمُ
إِذَا مَبِينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
تَعْبِيَتْكَ رَعِيَّ

کتاب
۱۱

سورة مائدة

لَقَدْ عَلِمْتُمْ لِقَاءَ رَبِّكُمْ
(۱۱)

أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَى

یستید شما مگر در گمراهی آشکار و میگویند کی باشد

هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ مَا

این وعده اگر شما راستگو یائید

يَنْظُرُونَ إِلَّا صِخْرَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَ

انتظار پهنند مگر فریادی واحد را که خواهد گرفت ایشانرا

هُمْ يَخْشَوْنَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ وَلَا إِلَىٰ

و آنها دشمنی کرده باشند پس نتوانند در بسوی

أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَيَفْجُرُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمُ

اهل شان بر میگردند پس دیده شد در صور چون نگاه آنان

مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا

از قبرها بسوی پروردگارشان میشتابند گفتند

يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْجِدٍ نَاهِنًا هَذَا مَا

ای دوی بر ما که بر اینجخت ما را از خوابگاهایمان اینست آنچه

وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ إِنْ

وعده داد خدای بخشنده و راست گفتند فرستادگان

استغفر الله الذی لا
الذی لا یغفر الذنوب
الذین الذین ذوالجلال
والاکرام واسئله ان
یؤت علی نوبه عبید
تکلیل خاضع فطیر
بائی ملکین و ملکین
لا یتلیک کیفی
نقلاً

توضیح
در
این
سوره

والا صغیرا ولا متوئا و
الاجنوة ولا تورا
ربین مسکون
اللهم انی اعوز بک
من نفس لا تشع و من
قلب لا یعلم و من عین
لا تبصر و من صلوة
لا یرفع و من دعا
لا یسمع اللهم

كَانَتْ الْاِصْحَاحَةَ وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ

باشد مگر فریادی واحد پس آنگاه ایشانند

جَمِيعٌ لَدَيْنَا مَحْضُرُونَ فَاَلْيَوْمَ لَا نَظْمُ

همگی نزد ما حاضر شدگان پس امروز ستم کرده شود

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يَجْرُونَ الْاِمَّاكُنْمُ

نفسی را چیزی نمی و جزا داده نمی شوید مگر جز آنچه هستید

تَعْمَلُونَ اِنَّ اصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي

در می کنید بدرستی که اهل بهشت در آن روزند در

سُغُلٍ فَكَاهُونَ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِي

کارشادی کنان ایشان و جنتهایشان در

ظِلَالٍ عَلٰى الْاَرَاْمِكِ مُتَّكِنُونَ لَهَا

سایه بر سر برها تکیه کنندگان آنانراست

فَاَكْبَهُمْ وَاَلَهُمْ مَائِدَعُونَ سَلَامٌ وَّلَا

در آن میوه و مرایشانراست آنچه خواهش میکنند سلام نقشی

مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ وَاَمَّا زُورُ الْيَوْمِ اَبْرَاهِ

از پروردگار مهربانان و جدا شوید امروز ای

سوره مبارک بقره

تفسیر نماز مغرب
(۱۳)

الْمُجْرِمُونَ الْمَآءَ هَدَىٰ إِلَيْكُم يَا بَنِي آدَمَ

کفران همکاران آید چنان فرستاد بوی شما ای فرزندان

أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

اینکه پرستید شیطان را بدستیکه او بشما دشمن

مُبِينٌ وَإِنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ

آشکار و اینکه پرستید مرا این است راه

مُسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا

راست و بجهت گمراه کرد از شما صفتی بسیار

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

ایا پس نبودید که دریا بید بقل اینست جهنمی که

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا

نوید وعده داده میشدید بچشد حرارتش را امروز باینچه

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخِمْ عَلَىٰ فَوَاحِشِكُمْ

بودید کفر میورزیدید امروز حرمی گذاریم بر دانهنشان

وَنَكَلِمَنَا أَنْ يَدْبَاهُمْ وَتَشْهَدُوا جِهَنَّمَ بِمَا

د سخن میگویند بادستانشان و گواهی میدهند با ما نشان تا آنچه

اللَّهُمَّ إِنَّكَ آتَمْتَكَ الْعَبْدَ
بَعْدَ الْعَبْدِ وَالْقَبِيحَ بَعْدَ
الْكَرْبِ وَالرَّحْمَةَ بَعْدَ
الْشِدَّةِ اللَّهُمَّ مَا بَانَ مِنْ
الْحَقِّ فَنَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ
إِلَيْكَ تَعْفُيبًا وَمَغْرِبًا
اللَّهُمَّ إِنَّكَ آتَمْتَكَ
مُوجِبًا

كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى

بودند کسب می کردند و اگر میخواستیم هرگز آنرا بر زمین نمی کشیدیم بودیم

أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ

چشمها نشان پس پیشی گرفته بودند راه را پس کجا میدیدند

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا

و اگر میخواستیم هرگز آنرا مسح نمیکردیم ایشانرا بر جای شان پس نه

اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ وَمَنْ

توانستند رفتن و زبیری نشد و کسی را

تَعْمَرَ نُكَيْهَهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

که عمر دراز میدهم بخون میکردیم در خلق آیا پس در نیسبند بعض

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ

وینا نگویمت ادرا شعر و نبرد ماورا اینکه

هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ لَئِنْ دَرَسْتَ

او مگر پند و قرآنی واضح تا بستی مانند کبریا

كَانَ حَيًّا وَيَجْحَدُ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

که باشد زنده و ثابت بود سخن بر کافران

وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالرَّسُولِ
الْحَقِّ وَالْحَقِيقَاتِ
الْبَاطِنَةِ وَالصُّورِ
الْمُتَنَبِّئِينَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
وَالِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ
مَآئِنَا مِنْ نِعْمَتِكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

سورة مبالک

تفسیر آیت
(۱۵)

أُولَئِكَ وَأَنَا خَلَقْنَا مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيَنَا

آنها ندیدند ما آنسهم بدیم از آنچه ساخت دستهای ما

أَنعَمَّا فَمَهُم لَهَا مَا لَكُونُ وَذَلَّلْنَاهَا

شزدگادو کوفتند پس ایشانند هم آنها را ما لکان درام گردیدیم

لَهُمْ فِيهَا رُكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَ

بر آنکس پس از آنهاست مرکبشان و از آنها می خورند و

لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

آنهاست از آنها سودها و آبش میدینند پس آیا شکر نمی کنند

وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ

و گرفتند از غیر خدا الهان شاید آنها

يَبْصُرُونَ لَا يَسْطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ

یاری کرده شوند نمی توانند یاری کردن آنها را

لَهُمْ جُنُودٌ مَخْتَرُونَ فَلَا يَحْزَنُونَ

و ایشان را سپاه می است حاضر شدگان پس نباید که اندویشان سازد

فَوَلِّهِمْ إِنْ آتَانَا مَائِيسُونَ وَمَا

تر گفته باشیم آن بدرستی که ما میدانیم آنچه را مخصی میدادند و آنچه را

استغفرک و آوب
و بخوان ما این
الْبَلَاءِ
عناز مغرب و عشاء و نماز
عناز مغرب و عشاء و نماز
غضبه و اوان دور کعبت
در کعبت اول بعد از نماز
بخوان : وَذَالتُّونَ
اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا
فَلَنْ آتَاکُن تَقْلِيدًا
عَلَيْکَ

لَقَدْ عَلِمْتُمْ لِقَاءَ رَبِّكُمْ
سَوْءَ مَا كُنْتُمْ بِآيَاتِنَا

يُعِينُونَ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ نَفْسٍ

ظاهر میدارند آیا ندید انسان ما آفریدیم اورا از منی

فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا

پس نگاه او خصومت کننده است آشکار و زد برای ما

مَثَلًا وَلِيَّي خَلَقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ

مثلی و فراموش کرد آفرینش را گفت پد کسی زنده کند استخوانها

وَهِيَ رَمِيمٌ فَلْيُحْيِهَا الَّذِي أَنشَأَهَا

و آن پر سیده است بگو زنده می کند آنرا کسیکه آفرید آن را

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي

اولین بار و او بهر خلقی داناست کسیکه

جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا

قرار داد برای شما از درخت سبز آتش پس

أَنْتُمْ مِنْهُ تُوفِدُونَ أَوَلَيْسَ الَّذِي

شما از آن می آفریند آیا نیست آنکه

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِفَادِرٍ عَلَىٰ

آفرید آسمانها و زمین را قادر و توانا بر

فنازی فی الظلمات
ان لا اله الا انت
بجنانک این کس من
الظلمین فاستجبنا له
وَجَسَّاهُ مِنَ النِّعَمِ وَ
كَذَلِكَ يَتَّبِعُ الْمُؤْمِنِينَ
و در دگفت دوم بعد
از چند سخنانی و چند
مفاتیح الغیب

سُوْرَةُ مَبَاكِرِ الرَّحْمٰنِ

تفسیر نماز مغرب
(۱۷)

اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ

آنکه آفریند مثل شان را بلی اوست آفریننده دانا

اِنَّمَا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُوْلَ لَكَنُ

جز این نیست امرش چون خواهد چیزی را اینکه بگوید شو

فَيَكُوْنُ فَيُجٰنِ الذِّيْ بِيَدِهِ مَلَكوُنُ

پس بشود پس پاک بودن است دائم آنکه را در دست اوست

كُلِّ شَيْءٍ وَ سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ اِلَيْهِ يَرْجُوْنَ

پادشاهی هر چیزی و سوری او بر می گردند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بسم نام خدای بخشنده مهربان

الرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

خدای بخشنده آموخت قرآن را آفرید انسان را

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

یاد داد او را بیان آفتاب و ماه بخابند

وَالنَّجْمُ وَالنَّجْمُ بِالنَّجْمِ اِلٰنِ وَالسَّمَاءُ مَعَهَا

و ستاره و درخت بخنده می کنند و آسمان را بلند کرد

لا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ
تَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
مَا تَشْفُوْنَ مِنْ وَّرَاقَةٍ
اَلَا يَعْلَمُهَا وَاَلَا تَعْبٰهُ
اَلَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ
فِي ظُلُمٰتٍ اِلَّا اَرْضِ
وَاَلَا تَطْبِ وَاَلَا يَابِئِ
اَلَا فِي كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ
پس دستها را بقبول
در میدان اری و
میکوی

سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ

وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

و قرار داد میزان را که تعدی نکنید در سنجیدن

وَأَفْتَمُوا الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا

و بر پا دارید سنجیدن را بعدل و کم نکنید

الْمِيزَانَ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ

سنجیدن را و زمین را گسترد برای مردمان

فِيهَا فَآكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ وَ

در آن است میوه و درخت حنای خوشه غلاف دار و

الْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ فَبِيكُمُ

دانند صاحب برک و بوی خوش پس کدام

الْأَعْيُنُ وَيَكْفُرُونَ بِالْبَيِّنَاتِ خَلَقَ الْإِنْسَانَ

نعمتهای پروردگارتانرا آشکار می کند آفرید انسان را

مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ

از گل خشکیده مانند سفال بخت و خلق کرد جن را

مِنْ مَائِجٍ مِنْ نَارٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ

از شعله بی دودی از آتش پس کدام نعمتهای پروردگارتانرا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاحِشِ الْعَنَبِ الَّتِي لَا يَبْقَاهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَقْبَلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَقْعَلِي كَذَا وَكَذَا وَبِجَاهِي بِنِ كَلِمَةٍ طَابَتْ فِيكَ بِمِثْقَلِ حَبِّ كَلْبٍ أَوْ كَلْبٍ أَوْ كَلْبٍ اللَّهُمَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سورة مَبَاكِرُ الرَّحْمَنِ

تُعْصِبُ غُلَامًا وَيَصْغِي
(۱۹)

نُكِّدْ بَانَ رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ

تکذیب میکنید پروردگار دوشرق و پروردگار دوغرب

مَبَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا نُكِّدْ بَانَ مَرْجِ الْبَحْرَيْنِ

پس که ایست از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید روان کردودریا

وَلْيَبْيُغِيانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيانِ

که بهم برسند میانشان حاجلی است که بهم زیادتی نمیکند

مَبَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا نُكِّدْ بَانَ مَخْرَجٍ مِنْهُمَا

پس که ایست از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید بیرون آید از آنکه

اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ مَبَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا

لؤلؤ و مرجان پس که ایست از نعمتهای پروردگارتانرا

نُكِّدْ بَانَ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ

تکذیب میکنید و مراوات کشتیههای روزه در دریا

كَالْأَعْلَامِ مَبَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا نُكِّدْ بَانَ

چون کوهها پس که ایست از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید

كُلٌّ مِّنْ عَلَيْهِنَّ فَإِنَّ وَبَيْتِي وَجْهَ رَبِّكَ

هر کس که در آن است فاجت و پاینده است ذات پروردگارتو

فَعْبِي وَالْفَارِدُ عَلِي
مَلِكِي لَعَلَّمْ حَاجِبِي
فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ حَاجِبِي
إِلَى عَلَبِي وَعَلِيمِ
السَّلَامُ لِلْمُفَضِّلِينَ
وَحَاجِبِي خُودِي مَلِكِي
بِأُورْدَةِ اسْتِغْنَمِ
تُعْصِبُ غُلَامًا وَيَصْغِي
اللَّهُمَّ

سوره مبارک مبین

تَعْنَتًا رَعِيًّا
(۲۱)

يَسْطُرَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

بشستط پس که در ایسک از نعمتهای پروردگارتانرا تا نکند بیکدیگر

يُرْسِلُ عَلَيْكَ شَوْاظًا مِنْ نَارٍ وَنُحَاسًا

فرستاده شود برتو شعله‌هایی از آتش و سگ‌دخته

فَلَا تَنْصِرَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس یاری کرده نمی‌شوید پس که در ایسک از نعمتهای پروردگارتانرا تا نکند بیکدیگر

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً

پس چونکه چاک شود آسمان پس شود گلگون

كَالْدِهَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

مثل روغن زیت پس که در ایسک از نعمتهای پروردگارتانرا تا نکند بیکدیگر

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا

پس در آنروز پرسیده نشود از گناهای انبی و

لَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

نه جنی پس که در ایسک از نعمتهای پروردگارتانرا تا نکند بیکدیگر

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُونَ

شناخته میشوند بچهره‌های مجرمان بقیامتشان پس گرفته میشوند

سَمَاءٍ آتَمَةٍ فِي سَمَوَاتٍ مَعْلُومَاتٍ
وَعَلَى بَدَنِكَ مِنْ مَن
قَبْلِ مَنْ وَقَد عَلِمْتَ
أَنْ عَلَيْكَ عَذَابُكَ
وَأَسْبَابُ بَدَنِكَ
أَنْتَ الَّذِي تَقْتُمُهُ
بَلْظَنَيْتَ وَتَسْبَهُ
بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ
عَلَى

وَالَّذِي يَدْعُوْا بِالْحَيْرَةِ وَيَجْعَلُ يُادِبُ
رِيْفَتُكَ لِيْ وَيَسْعَاوُ
مَطْلَبُهُ تَهْمَلًا وَتَاخُذُهُ
فِيهَا وَلَا تَقْنِيْ
مَالَهُ تَقْدِيْرُكَ لِيْ
فَانْكَرْ عَمِيْ
وَاَنَا فَطِيْرٌ اِلَيْكَ
فَصِيْلٌ عَلٰى عَمِيْرٍ

بِالنَّوَاصِي وَالْاَفْدَامِ فَبَايِ الْاِءِ رَبِّكَ

بومای پشانی و قدمها پس که ایک از نعمتای پروردگار

تُكَذِّبَانِ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ

کذب میکنند اینست دوزخیکه کذب میکردند

بِهَا الْجُرْمُونَ بَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ

از گنا گنابکاران میگردند میان آن و میان آب جوشان

اِنَّ فَبَايِ الْاِءِ رَبِّكَ تَكْذِبَانِ وَ

پس که ایک از نعمتای پروردگار تا ترا تکذب میکنند و

لِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ فَبَايِ

برای کسکه ترسند از مقام پروردگار خود دو بهشت است پس که ام یک

الْاِءِ رَبِّكَ تَكْذِبَانِ ذَوَانَا اَفْنَانٍ

از نعمتای پروردگار تا ترا تکذب میکنند صاحبان انواع

فَبَايِ الْاِءِ رَبِّكَ تَكْذِبَانِ فِيْهَا

پس که ایک از نعمتای پروردگار تا ترا تکذب میکنند در آن دو تا

عِيْنَانٍ يَخْرُجَانِ فَبَايِ الْاِءِ رَبِّكَ مَا

دو چشمه است که جاری میشوند پس که ایک از نعمتای پروردگار تا ترا

سورة مَبَاكِدِ الْجَنِّ

لغظنا از صبح
(۲۳)

تُكذِّبَانِ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

تکذیب میکنند در آن دو از هر میوه دو نوع است

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ مُنْكَبِهِنِ

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنند تکبیر میزنند

عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَّانَتُهُمَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَ

بر فرشهای نیک استر آنها از ویبای مطبر است و

جَنَّاتِ الْجَنَّةِ هُنَّ دَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

میوه چیدن و بوته است نزدیکت پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا

تُكذِّبَانِ فِيهِنَّ فَاَصْرَاتُ الطَّرْفِ

تکذیب میکنند در آنهاست فروداشته چشمان

لَمْ يَطْفِئْتُهُنَّ النَّسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ

که من نبردده آنها را آبی پیش از آنها و نه حتی پس که هر یک

الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ كَأَنَّهُنَّ الْبَاقُونَ

از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنند گویی آنها باقوت

وَالْمَرْجَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ

و در مرجان پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنند

وَاللَّهُ وَجَدَ عَلَىٰ عَنقِكَ
فَفَضَّلَكَ إِنَّا كُنَّا دُونَ
عَقَابِهِمْ
لَقَدْ عَلِمْتُمَا
أَصْبَحْتُمَا اللَّامِ
بِذِي مَامِكِ النَّبِيِّ
لَا يَطَّأُونَ وَلَا يَاجُونَ
مِنْ شَرِّ كُلِّ عَائِلِيَةٍ
ظَالِمِينَ مِنْ سَائِرِ
خَلْقِكَ

سورة مبارکه الرحمن

تفسیر نماز صبح
(۲۴)

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

آیا باشد پاداش نیکوکاری جز نیکوکاری

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَمَنْ

بس که ام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید و از

دُوْفِيهَا جَنَّانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

آن دوتا دوزخ است پس که ام یک از نعمتهای پروردگارتانرا

تُكَذِّبَانِ مُدْهَمَّانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ

تکذیب میکنید هر دو برسیماهی زنده پس که ام یک از نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ

پروردگارتانرا تکذیب میکنید در آن دوتا دو چشمه است هر دو جوشنده

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا

پس که ام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید در آن دوتا

فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ

میوه و خنجر و انار است پس که ام یک از نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِجَابٌ

پروردگارتانرا تکذیب میکنید در آنهاست زنان خوب و نیکو

وَمَا خَلَقْنَا مِنَ فَالِقِ الْوَجَبِ وَالنَّاطِقِ
يَلْبِاسٍ سَابِغَةٍ وَبِلَاءِ
أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ كُلِّ عَرَبٍ
لِي إِلَى آدَمَةَ عِدَارِ
هَبِينِ الْأَخْلَامِ
وَالْمَشْكِ

سورة المباركة الواقعة

تفسیر جامع
(۲۵)

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكَ تَكْذِبُونَ حُرِّمَ مَقْصُورًا

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید حوران پروردگارتان

فِي الْخَيْلِ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكَ تَكْذِبُونَ

در خیمه ها پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب میکنید

لَمْ يَطْبِئَهُمْ آيَاتُ قَبْلَهُمْ وَلَا جِآنُ قِبَاةِ

هرگز است نکرده آنها را آسانی پیش از ایشان و نه جنبی پس کدام یک

الْآءِ رَبِّكَ تَكْذِبُونَ مُنْجِبِينَ عَلَىٰ ذُرِّيَّتِهِ

از نعمتهای پروردگارتانرا تکذیب می کنید بلکه زنده گان بر بالشهای

خَضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حِسَانٍ فَبِأَيِّ آيَاتِ

سبز و بساط یعنی خوب پس کدام یک از نعمتهای

رَبِّكَ تَكْذِبُونَ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ

پروردگارتانرا تکذیب میکنید افزون آمد نام پروردگارتان

ذِي الْجَلَالِ سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ وَالْأَكْرَامِ

که صاحب بزرگی و حکومت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله خداوند بخشنده مهربان

جمله های مؤمنان
الحق لهم معهم
اولی
وفهم وبهم
من والوا واجانب
من جانبوا فاعلموا
اللهم لهم من
كل ما اتفبه با اعظم
حجرت الاعادی
غنی بیدع التمی
و

سورة المائدة الاثني عشر

لغيبنا صبح
(٢٤)

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَبِئْسَ لَوْفِعِهَا

رنا بیکه واقع شد آن واقع شدی هست واقع شدن آنرا

كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ اِذَا جِئَتْ

تکذیب کننده است گرداننده بلند گرداننده وقتی که حرکت دوازده

الْاَرْضُ رَجًا وَلَبَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

شود زمین حرکت دادی و لمسند شود کوهها ریزه کردنی

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا

پس باشد ذره هر کسند و باشید اصناف

ثَلَاثَةً فَاصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا اصْحَابُ

سه گانه پس یاران جانب راست چیست یاران

الْمَيْمَنَةِ وَاصْحَابُ الشِّمْلِ مَا

جانب راست و یاران جانب چپ چیست

اصْحَابُ الشِّمْلِ وَالسَّابِقُونَ

یاران جانب چپ و پیشی گرفته گان

السَّابِقُونَ اولئك المقربون في

پیش روانند ایشانند نزدیک شدگان در

و الارض انا جعلنا
من بين ايديهم
ومن خلفهم
فانفسنا هم
نفسون وان
دعاهم صبورون
خواننده بشود وان
دعاهم صبورون
علي السلام

سورة المائدة الواضحة

تفسیرناصیح

(۲۷)

المبیت و ایضا
بعد از نماز صبح و مغرب
بخواند: اللّٰهُمَّ
اشکلت عن محمد
وال محمد علیک صل
علی محمد و آل محمد
و انجیل التوریه نصی
و البصیرة فی دینی و
النفیس فی علی و
الاخلاص

جَنَاتِ النَّعِيمِ ۹ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ۹ وَ

در بهشتهای ناز و نعمت ۹ گروهی از پیشینان و

فَلَيْلٌ مِّنَ الْأَجْرَيْنِ ۹۹ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۹۰

اندکی از پسینان ۹۹ بر سریرهای بافته از زر ۹۰

مُتَكَبِّرِينَ ۹۰ عَلَيْهِمْ مَقَابِلُهُنَّ يَطُوفُ ۹

یکه زندگان ۹۰ بر آنها رو بروی یکدیگر می گردند ۹

عَلَيْهِمْ ۹۰ وَلِدَانٌ مُّخْلَدُونَ ۹۰ بِأَكْوَابٍ ۹

بر ایشان ۹۰ پسران جاوید شدگان با قدحها ۹۰

وَأَبَارِقِينَ ۹۰ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ۹۰ لَا

و ابرقین ۹۰ و کاسه از شراب جاری ۹۰ نه

يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ ۹۰ وَقَاهُ ۹۰

در درمی کشند از آن ۹۰ و نه از خود روند ۹۰ دیوه ۹۰

مِمَّا يَتَخَبَّطُونَ ۹۰ وَ لَحْمٍ طَيِّبٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۹

از آنچه استیارت کنند ۹۰ و گوشت پرنده از آنچه می خواهند ۹

وَحُورٌ عِينٌ ۹۰ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكُونِ ۹۰

و حوران فرزان چشم همچون مروارید در برده شده ۹۰

جَاءَ بِنَاكَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا

پادشاه آنچه بودند می کردند نمی شنوند در آن

لَعَوًا وَلَا يَأْتِيهِمَا إِلَّا نَبَأٌ سَلَامًا

پهلووه و نه اسنادید کردنی مگر گفتن سلامی سلامی

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و یاران جانب راست چه یاران جانب راست

فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَبْضُودٍ وَ

در سدر بی خار درخت مورد دریم پیچیده و

ظِلِّ مَمْدُودٍ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ وَفَاكِهَةٍ

سایه کشیده شده و آب بریزان و میوه

كَثِيرَةٍ لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

بسیار گسته نشده و نیز ممنوع

وَفَرَشٍ مَرْفُوعَةٍ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ

و فرشهای بالا برده شده که ما آفریدیم آنها را

أَنْشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرْبًا

آفریدنی پس فرار دادیم آنها را باکره ها شیفته

و فرشی و فرشهای بالا برده شده که ما آفریدیم آنها را
تفسیر و التعمیر فی
رَبِّهِ وَالتَّعْمِيرُ فِي
رَبِّهِ وَالتَّعْمِيرُ فِي
أَبْدًا مَا الْفَيْتِي
انصرفت امام رضا
علیه السلام بفرش
طلب حاجب و کفایت
مهم بخواند در تعبیر
نماز صحیح
و بالله
بسم الله

سوره المائد الكه الوافعه

تفسیر نما صبح
(۲۹)

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
وَالِهِ وَأَنْزَلَ آيَاتِهِ
إِلَىٰ آلِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالشَّاكِرِينَ
بِالْعِبَادِ لَدُونَ اللَّهِ
لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا
كُنْتُ
بِحُجَّتِكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ
لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الظُّلُمِ
وَكَذَلِكَ

أَتْرَابًا لِأَصْحَابِ يَمِينٍ ثَلَاثَةٌ مِنْ

شورموز هم سن برای یاران جانب راست گردوی از

الْأُولَىٰ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ وَ

پیشینان و گردوی از پیشینان و

أَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

یاران جانب چپ جهت یاران جانب چپ

فِي مَمُورٍ وَجَمِيمٍ وَظِلٌّ مِنْ جَمُومٍ لَا

در آتش نفوذ کننده و آب جوشان و سایه ای از دود

بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ

سرد و نه پسندیده بد ریخته آنها بودند پیش از آن

مُتْرَفِينَ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِثِّ

در لغت و بودند که سرساز میکردند بجهت

الْعَظِيمِ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمِنَ الْأَوْ

بزرگ و بودند که می گفتند آیا واقعی که مردم و

كُنَّا أَوْ كُنَّا تَرَابًا وَعِظَاءً إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ أَوْ

شدیم خاک و استخوان آیا ما بر آن محتمل شدیم که

سورة المائدة الواضحة

تعمیر صحیح (۳۰)

أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ فَلِإِنَّ الْأَوَّلِينَ وَ

پدران ما که پیشینانند بگو بدرستی که پیشینان و

الْآخِرِينَ لِمَجْعُوعُونَ إِلَىٰ مِهَابٍ يُؤَوِّدُ

پیشینان هر آینه گرد آورده شوند در وعده گاه روزی

مَعْلُومٌ ثُمَّ أَنْفَكُوا بِهِمَا الضَّالُّونَ الْمَكِينُ

مقرر پس بدرستی که شما ای گمراهان تکذیب کنندگان

لَا كِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ فَالْيُونُ

هر آینه خوردگان از درختی که از زقوم است پس برگزینند

مِنْهَا الْبُطُونُ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ

از آن کسهایشان را پس آشامند گانند بر آن

مِنَ الْجَهَنَّمَ فَشَارِبُونَ شُرَبَ الْهَبِيمِ

از آب جوشان پس آشامند گانند آشامیدن لشنه

هَذَا زَلَمَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ مَن حَمَلَ خَلْفَهُم

اینست همانی ایشان روز حسرت ما فریدیم شمارا

فَلَوْلَا نَصْرُ فِئْتَانِمْ مَا تَمُنُّونَ

پس هر آینه تصدیق نمی کنید آیا پس جزو همه آنچه را از هر

بسیاری از مؤمنان بنده است
اللهم و نعم الوكيل فان
قلوبنا ينبغي من
الله وفضل لهم
عيسى ثم شاء الله
لا اول ولا اول
شاء الله لا اول ولا
الناس وان يكون
الناس حتى

سورة المائدة الواحدة

تفسيرنا زهد
(۳۱)

ءَأَنْتُمْ تَخْلِفُونَهُ أَمْ تَحْنُ الْخَالِفُونَ

آیا شما می آفریند آنرا یا مایم آفرینندگان

تَحْنُ فَذَرُوا بَيْنَكُمْ الْمَوْتِ وَمَا تَحْنُ

ما قرار دادیم میان شما هرک را دوستیم

يَسْبُوفِينَ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ

مغلوب برایتان بدل آوریم امثال شما را

وَنُنَشِّئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ

ویمانسانیم شما را در آنچه نمیدانید و بجزئین

عَلِمْتُمْ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

دانستید آفرینش نخستین را پس چرا تفکر نمیکنید

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرَثُونَ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ

آیا می بینید آنچه میکارید آیا شما میسوزانید آنرا

أَمْ تَحْنُ الزَّارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ

یا مایم رویانندگان اگر خواهیم آنرا کردایم

حُطَّامًا فظَلِمَ تَقَكُّمُونَ أِنَّمَا الْمُعْرِضُونَ

پاشندگان پس هیهت تعجب کنید از تباهی آن بدرستی که ما عرض

التائبين المتوبين
حسبي الخالق من
المخلوقين حسبي
من المذنبين حسبي
الله رب العالمين
حسبي من هو حسبي
حسبي من لم ينزل حسبي
حسبي من كان منذ
حسبي من لم ينزل
حسبي

تعمیناً صبح (۳۲) سُبْحَ الْمُبَاكِدِ الْوَاقِعِ

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي

بلکه ما محروم شد گائیم آیا پس نمی بینید آبی را که

تَشْرَبُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ

می آشامید آیا شما فرو فرستاده اید آنرا از ابر

أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ

یا ما هم فرو فرستدگان اگر خواهیم گردانیم آنرا

أَجَا جَافِلُونَ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ

تلیخ مرده پس چرا شکر نمی کنید ای ما می بینید آتشی را

الَّتِي تَوْرُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا

که بر میسازید آیا شما آنرا پدید آورده اید

أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا نَذِيرًا

یا ما هم آنرا هشندگان ما حرار دادیم آنرا یادآوری

وَمَنَاعًا لِلْقَابِئِينَ قَسِيمٌ بِاسْمِ رَبِّكَ

و مایه تنبیه برای صاحبان قوت پس سوچ گوی بنام پروردگارت

الْعَظِيمِ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

که بزرگت پس سوگند یاد نمی کنم بمنازل ستارگان

سُبْحَانَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
هُوَ عَلِيمٌ غُورٌ كَلْبٌ وَ
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
پس بگو بد
قُلْ اللَّهُمَّ مَا لَكَ
الْمَلِكُ قُوِي الْمَلِكُ
مَنْ تَشَاءُ وَيَنْزِعُ الْمَلِكُ
مَنْ تَشَاءُ وَيَعْلَمُ
مَنْ تَشَاءُ وَيَدِينُ مَنْ
تَشَاءُ

سورة المائدة الواعد

تفسیر علی اصبح
(۳۳)

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَغْلَبُونَ عَظِيمٌ إِنَّهُ لَفُرْقَانٌ

بدینیکه آن سوگند است هرگز نه بدیند بزرگست بدینیکه آن فرقان

كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا

کرامی است در کتابی پوشیده من نمیکند آنرا مگر

الْمُطَهَّرُونَ فَتَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پاکیزه گان فرو فرستاد است از پروردگار جهانیان

أَقْبَمْنَا الْحَدِيثَ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ وَ

آیا پس بیان گفتم شما مدانه می کنید و

يَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْفِرُونَ فَلَوْلَا

میگردانید روزی آن را بدینیکه شما تکذیب می کنید پس چرا

إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ وَأَنْتُمْ حِينَتٍ

وقتی که برسد جان بحلقوم و شما در آن وقت

تَنْظُرُونَ وَمَنْ أَوْخَسَ إِلَيْهِ مِنْكُمْ

می نگرید و دایم نزدیکتر بوی او از شما

وَلَكِنْ لَا بَصِيرُونَ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ

و لکن نمی بینید پس چرا اگر ایستاد

بیتدیکه آن کتاب
علی کل شیء فله
و من یجوز
و من یبوی الله یجعل
و من یبوی الله
له محراب و تزویج
من حین لا یجلب
و من یبوی علی الله
فهو حین ان الله
بالبع اجمع فان
الله

سورة المائدة الواغنة

تفسیر و ترمذی (۳۴)

و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی
و تفسیر و ترمذی

غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ

غیر جزا داده شدگان برگردانید آنرا اگر هستید

صَادِقِينَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُفْرَبِينَ

راستگویان پس اگر باشد از نزدیک شدگان

فَرُوحٌ وَرِجَانٌ وَجَبَتْهُ نَعِيمٌ وَأَمَّا

پس راجحی است و خوشبو و بهشت بانفت و اما

إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ فَسَلَامٌ

اگر باشد از یاران دست راست پس سلام

لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَأَمَّا إِنْ

تراست از اصحاب دست راست و اما اگر

كَانَ مِنَ الْمَكِيدِينَ الضَّالِّينَ قَوْلٌ

باشد از دروغگویان و گمراهان پس نه فحش است

مِنْ حَمِيمٍ وَنَضِيبَةٌ حَمِيمٌ إِنْ هَذَا

از آب جوشان و در آوردن در دوزخ بدرستیکه این

لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ فَتَجِبْ بِأَسْمِ رَبِّكَ

هر آینه سزاوار یقین است پس بچشم کن بنام پروردگارت

سورة المائدة المجمع

دعاها ايام هفده (۳۵)

سورة العظیم المجمع

بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا بخشنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

پاکی یاد میکند خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

پادشاه پاک غایب حکیم

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا

اوست که بر انبخت در امی نام رسولی

مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَ

از ایشان میخواند بر آن آیات او را پاک میسازد آنها را و

يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا

یاد میدهند آنها را کتاب و حکمت و اگر بودند

مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَأَخْرَجَ

از پیش در ضلال آشکار و دیگرانند

وَابِيهِ وَأُمِّهِ
أَنْبِيَاءَ وَشُعَبِيَّةَ
وَمَوَالِيَهُ يَتْلُونَهَا
مِنَ اللَّحْمِ وَالغَنِيمِ
الَّذِي تَخُنَ فِيهِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ
دعای ايام هفده
و دعا روز يكشنبه

دعاهما آتاهما و سؤا المبتاكرا لجمعها (٣٤)

مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

از ایشان که لاحق شدند بدانان و اوست غالب عليم

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ

این فضل خداست میدهد هر کسی را که خواهد و

اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَثَلُ الَّذِينَ

خداست صاحب فضل بزرگ مثل آنانکه

جَمَلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ

بار کرده شدند توراتیه پس برنداشتند آنرا چون مثل حمار

يَحْمِلُ أَسْفَارًا يَتَّبِعُ مَثَلُ الَّذِينَ كَذَبُوا

بر سیدار و کتابها را بدست مثل آنانکه تکذیب کردند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

آیات خدا را و خدا هدایت نمیکند گروه

الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا

ستمکاران را بگو ای آنانکه یهود شدند

إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ

اگر ادعای کنید که شما دوستان خدا هستید از غیر

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُبْرَأُ
 الْأَفْضَلُ وَلَا أَخْصَى
 الْأَعْدَلُ وَلَا الْأَعْمَدُ
 الْأَوْفَى وَلَا
 أَمِينُ الْأَجْمَلِ
 وَالْبَصِيرُ مِنَ
 الظالم والعبدون
 ومن

سُورَةُ الْمُبَارَكَةِ الْجُمُعَةِ

دُعَاهَا اَنَامُ كَهْفَتِ
(۳۷)

النَّاسِ فَتَمَوُّ الْمَوْتِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ

مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان

وَلَا يَتَمَوَّنُهُ اَبَدًا بِمَا فَدَّتْ مِنْ اَيْدِيهِمْ

و آرزو نخواهند کرد آنرا هرگز: پس آنکه پیش میفرستد ستمپاشان

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظَّالِمِيْنَ ۙ فَلِاِنَّ الْمَوْتَ

و خدا داناست بستمکاران بگو بدرستی مرگ

الَّذِي تَفَرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاقِيْكُمْ

که می گریزید از آن پس آن درگ میکند شمارا

مِمَّ تَرُدُّوْنَ اِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالتَّهْمَةِ

پس برگرداننده می شوید بسوی دناای عیب و تهمت

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ

پس خبر میدهد شمارا از آنچه بودید عمل می کردید ای آنانکه

اٰمَنُوْا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

ایمان آوردید چون فرا خوانده شوید برای نماز در روز جمعه

فَاسْعَوْ اِلَى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ

پس بشتابید بسوی ذکر خدا و ترک کنید بیع را

عَمِيْرُ التَّرْبَانِ وَتَوَاتِيْرُ
الْاَخْرَاقِ وَطَوَارِيْفِ
الْمَحْدَثَانِ وَمِنْ اَبْقِيَاءِ
الْمَذَهَبِ الْقَائِمِ
الْمَذَهَبِ قَبْلَ التَّاهِبِ
وَالْعَلَّةُ وَاِنَّكَ اَشْرِكُ
لِيَا فِيْهِ الصَّلَاحُ
وَالْاَصْلَاحُ وَبَلِكُ
اَسْعَابِيْنَ فِيْمَا قَطَبِيْنَ
بِهَ التَّجَاحُ

سورة مبارک عم

دعاهای آیات هفتاد و یک
(۳۸)

وَالْأَجْحَادُ وَالْأَنْجَالُ
وَمَا يَمُوتُ فِي بِلَادٍ غَائِبَةٍ
وَرَدَّهَا وَأَعْوَدَ بِكَ
مَارَاتٍ مِنْ هَمَزَاتِ
الشَّيَاطِينِ وَأَخْرَجَ
بِلَطَائِكِ مِنْ بُرُودِ
الشَّيَاطِينِ فَقَبِلَ
مَا كَانَ مِنْ

ذِكْرٍ خَيْرٍ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ فَإِذَا

آن بهتر است برای شما اگر هستید که بدید پس زمانیکه

فُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَانثَرُوا فِي الْأَرْضِ

گزارده شود نماز برکنده شوید در روی زمین

وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ

و بجزید از فضل خدا و یاد کنید خدا را

كَثِيرًا الْعَلَمُ يَقْلُونَ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً

بسیار شاید شما بجاک یا بید و چون ببینید تجارتی

أَوْ هُوَ أَوْ أَنْفُسُ الْبَنَاتِ وَتَرَكُوا فَمَا مَاءٌ

یا لهوی متفرق میشوند و میروند بوی آند و ترک میکنند ترا ایستاده

فَلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمَنْ أَلْجَأَ

بگو آنچه نزد خداست بهتر است از لهو و از تجارت

وَاللَّهُ خَيْرٌ سَوْءُ النَّبَأِ الرَّازِقِينَ

و خدا بهترین روزی دهندگان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
خدای بخشنده مهربان

سورة مبارک دعوت

دُعَاةَ اَبَامَ هَفْهَدَه
(۳۹)

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ

از چه می پرسند از چه بزرگ

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا سَبَّحُونَ

که آنها در آن اختلاف دارند ز چنین است زود باشد

ثُمَّ كَلَّا سَبَّحُونَ اَلَمْ يَجْعَلِ الْاَرْضَ

پس چنین است زود باشد که بدینند آیا چه ازند او هم زمین را

مِهَادًا وَالْجِبَالَ اَوْبَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ

بستر و کوهها را سیمنا و آنچه بییم شمارا

اَزْوَاجًا وَجَعَلْنَا لَكُمْ سُبَّانًا وَجَعَلْنَا

جفتها و قرار دادیم خواب شمارا آسایش و گردنهدیم

اللَّيْلَ لِيَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

شب را پوشش و قرار دادیم روز را وقت طلبی و معاش

وَبَيْنَا فَوْكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا

و بین کردیم بالای سر شما هفت طبقه استوار و قرار دادیم

سِرَاجًا وَهَاجًا وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرِ

چراغی تابان و فرو فرستادیم از فشاننده ما

صَلَوَاتٍ وَصَوْتِي وَاَجْعَلْ عَبْدِي وَمَا بَعْدَهُ اَفْضَلَ مِنْ سَاعِي وَتَوْبِي وَاَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَتَوْبِي وَاخْطِي فِي قَلْبِي وَتَوْبِي فَاَنْتَ اللهُ خَيْرُ خَافِظًا وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ

دعاهای امام هفتم
(ع.م)

سوره مبارکه عم

ابوالبکیر فی روزی
هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنْ
الْحَادِثِ وَالْأَمْرِ
لَكَ دُعَاءُ لِعَرْشِ
الْبَابِ وَأَيْمِ
عَلَى طَاعَتِكَ
وَجَاءَ بِالْإِنْبَاءِ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ خَلْقِكَ

مَاءً تَجَاجًا لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا وَ

آبی ریزان تا بیرون آوریم بآن دانه درستی و

جَنَابِ الْفَأْفَا إِنَّ يَوْمَ الْفَصِيلِ كَانَ

پرستانهای بهم پیچیده بدستیکه روز نیز باشد

مِيفَانَا يَوْمَ نَفَخَ فِي الصُّورِ فَمَأْوُنَ

وعدۀ گاه روزیکه دیده شود در صور پس میاید

أَفْوَاجًا وَفِيهِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

فوج فوج وگنوده شود آسمان پس گردد دروا

وَسِيرَتِ الْجِبَالِ فَكَانَتْ سُرَابًا إِنَّ

دروان گرداینده شود کوهها پس گردد سراب بدستیکه

جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ مَابَا

دوزخ باشد تینگاه مرطغیان را بازگشت

لَا يَبْهِنَ فِيهَا الْحُقَابَا لَا يُدْ وَفُونَ

دزنگ کشند گانند در آن روزگار را نمی چشند

فِيهَا بَرْدٌ أَوْ شَرَابًا الْأَجْهَمَاءُ وَعَسَافَا

در آن حسنی و زبش میدنی جزاب جوشان و هر که جرحت

سوره مباله عم

دعاهای آباء هفت
(۴۱)

الداعي الى الخلق

واعتراف بعين الذي

لانظام واخطئي

بعينك الربي لاننا

واعنيم بالانقطاع

البتك امري و

بالفرض عمري انك

انت الغفور الرحيم

وفا

جَاءَ وِفَاقًا إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

پاداش موافق بدینیکه ایشان بودند امیدند اشتد حسابرا

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا أَبًا وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْسَبُنَا

و تکذیب کردند آیات ما را تکذیب کردنی و هر چیزی انهم از ما

كِتَابًا فَذُو قُوَالِرِنَ نَزِيدُكُمْ إِلَّا عَذَابًا

کتاب را پس بچشید هرگز نیفزایم شمارا مگر عذاب

إِنَّ لِلنَّبِيِّينَ مَفَازًا حَذَائِقَ وَعَنْبَابًا

بدینیکه برهیز کاران را کامیابست باعنا دو انجور

وَكُوَاعِبَ آثْرَابًا وَكَاسَادِهِمَا لَا

و دختران ناریت ان هم سن و جانهای پر شراب

يَتَمَعُونَ فِيهَا الْعَوَاوِلَ كَذِبًا جَوَاءَ

یژوند در آن لغو و دروغی پاداشی

مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا رَبِّ السَّمَوَاتِ

از پروردگارتو بخششی کافی پروردگار آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ

وزمین و آنچه در میان آنهاست بخشنده مالک بنشینند

دعاها تمام
 سو مبارک قدر
 (۴۲)

مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ

از او خطاب کردند روزیکه باشد روح و فرشتگان

صَفًّا لَا يَتَّكِبُونَ إِلَّا مِنْ أَدْنَى الرَّحْمَنِ

صف زده تکلم نمی کنند مگر بیکه اذن دهد او را خدا بخشنده

وَقَالَ صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ

وگفت صوابی آت روز حق

مَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءًا إِنَّا

بس کیسه خواهد گرفت بسوی پروردگارش بازگشتی بدرستی ما

أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ تَنْظُرُ

ترسانیدیم شمارا از عذاب نزدیک روزیکه می بیند

الْمُرُءُ مَا فَدَّ مَن يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

رد آنچه پیش فرستاده دودش او می گوید کافر

يَا لَيْتَنِي سَوَّيْتُ الْقَدْرَ كُنْتُ تَوَّابًا

ای کاش من بودمی خاک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 تَهْفِئُ أَحَدًا مِنْ قَطْرِ
 التَّوْبَاتِ وَلَا اتَّخَذَ
 مَعِيًا مِنْ رَبِّكَ فِي الْأَعْيَادِ
 وَلَنْ نَنْظُرَهُ فِي الْوَعْدِ
 حَتَّىٰ نَلْزَمَ

سورة الكافرون

دعاهما آیام هفتی
(۴۳)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا

در سینه ما فرود فرستادیم آنرا در شب قدر و چه چیز

أَدْرَبْتَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةٌ

در آن کرد ترا که جهت شب قدر شب

الْقَدْرِ رَجَبٍ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ نَزَّلُ

قدر بدرت از هزار ماه نازل میشود

الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْتِينَ رَبَّهُمْ

فرشتگان و روح در آن بدستور بهر دو کارشان

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ

از هر اومی سلامت در آن شب است تا

مَطْلَعِ سُورَةِ الْكَافِرُونَ الْفَجْرِ

طلوع سوره کافرون الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ

بگو ای کافران من پرستم

عَنْ غَابَةِ صِفْتِهِ
وَالْقَوْلُ عَنْ كُنْه
مَعْرِفَتِهِ وَفَوَاضِلِ
الْجَبَابِ لِهَيْبَتِهِ
وَعَسَىٰ الْوَجْهُ لِنَفْسِهِ
وَأَنفَادِ كُلِّ عَظْمٍ
فَلَقَّ النَّهْلُ مَوَاتِنًا
مَلِيحًا وَمَوَالِكًا
مُسْتَوْفِيًا وَصَلَوَاتُهُ
عَلَىٰ

دعاها انام^{هفته} (۴۴) سُوِّ مَبَاكِرُ فَلَقِ

مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا

آنچه شما پرستید و نه شما پرستندگانید آنچه

عَبُدْ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ وَ

من پرستم و نه من پرستندهم آنکه شما می پرستید و

لَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا عَبَدُ لَكُمْ

نه شما پرستندگانید آنچه من پرستم برای شما

دِينِكُمْ وَلِي سُوِّ الْفَلَقِ دِينِ

دین شما و برای من است دین من

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ خداي بخشنده مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

بگو ای محمد بنیاه پسر پروردگار تکافذه صبح از شر آنچه آفریده است

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقِينَ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ

و از شر شب تاریک زمانیکه در آید و از شر

الثَّقَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ

دشمنان انون در کوزه ها و از شر حسد برنده

دَعَاها انام^{هفته} (۴۴) سُوِّ مَبَاكِرُ فَلَقِ
دَائِمًا سَلَامًا
اَجْبَلْ اَوَّلَ بَرِيٍّ هَذَا
صَلَاةًا وَاَوْسَطَهُ
فَلَا هَا وَاِخِرَهُ نَجَاةً
وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ
اَوَّلُهُ فِتْنَةٌ وَاَوْسَطُهُ
جُوعٌ وَاِخِرُهُ وَجَعٌ
اللَّهُمَّ اِنْتِ

سُوِّهِ مَبَاكِرُ نَاسٍ

دعاها ابام هفده
(۴۵)

اَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَاسٍ

تَاذِرُنِي وَكُلِّ وَعَدِي وَعَدِي

وَكُلِّ عَهْدِي عَاهِدُنِي

وَكُلِّ لَذَائِفِي بِهِ وَأَشْرَاكَ

فِي مَقَالِي عِبَادِي كَعَبْدِي

فَاَتَمِّتْ عِبْدِي مِنْ تَعْبِيدِي

اَوْ اَمِّتْ مِنْ اِمَانَتِي

كَانَتْ لَهُ مُبَلِّغِي قَطْعِي

عَلَيْهِمَا اَيَّاهُ فِي تَقْبِي

اَوْ فِي

اِذَا سُوِّهِ النَّاسِ حَسَدًا

عون ظاهر کند حسدا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم الله عزادند بخشنده مهربان

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ

بگو پناه ببرم پروردگار آدمیان پادشاه آدمیان

اِلٰهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

ضدای آدمیان از شرّ دوسوره کننده نفیاس

الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

آنکه دوسوره میکند در قلوب آدمیان

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

از جنّ و آدمیان

رُعَايَ صَبَا

دعای صباح از دعاهاى مشهور و مجرب است که

مولانا محسن فاض صاحب کتاب ضیعه الضراعه

و مولانا مجلسی نژاد در کتاب بخارا الافوار از

دعاهای امام هفتم
(۴۶)

دُعَاءُ صَبَا

ادعیه مشهوره دانسته اند و اصل آنرا که بخط کوفی
خط حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام بوده مرحوم سید
ابرهیم فروغی بدو نسخه برداشته و آن دعاست که
حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام پس از نماز صبح بخواند
هر کس آنرا بخواند از بلاها محفوظ ماند و از اسب سمنان
و مرکب جاه و دشمنان کفر این است
در امان باشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ يَا مَنْ دَلَعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ يُبْطِنُ

ای پروردگار که آشکار گردانیدی زبان خورشان صبح را بنطق

بِلُجَّةٍ وَسَمَّحَ قَطْعَ اللَّيْلِ الْمَظْلَمِ بِنَهَابِهِ

روشنی آن در طرف گردانیدی تاریکی شب ظلمانی را بشت

تَلْجُلُهُ وَآتَقَنَ صُنْعَ الْفَلَکِ الدَّوَّارِ فِي

تاریکی آن در حکم گردانیدی افلاک گرداننده را در

عَنْهُ أَنْفِي مَالِهِ أَوْ
فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ أَوْ
عَنْهُ اعْتَبِنَهُ بِهَا
أَوْ حَامِلٌ عَلَيْهِ يَمِيلُ
أَوْ تَعْوَى أَوْ تَقِيهِ أَوْ
عَنْهُ أَوْ فِي عِلْمِهِ أَوْ فِي قَلْبِهِ
عَلَيْهَا كَانُوا أَوْ سَائِدًا
وَمِنْهَا كَانُوا أَوْ مَرَاتًا

دُعَاءُ صَبَاحٍ

دُعَاءُ آبَا مَهْفُودٍ
(۴۷)

مَقَادِيرُ بَرِّهِ وَشَفَعِ ضِيَاءِ الشَّمْسِ

نظمی زینب دهر تو آنکن فرمودی نور آفتاب را

بِنُورِ نَاجِحِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَانِهِ بِدَانِهِ

بنور دهنند داری ای کسیکه دلالت کند بر وجود او ذاتش

وَنَارُوهَ عَنِ مُجَانَّتِهِ مَخْلُوقَانِهِ وَجَلَّ عَنَّا

و نزاره است از بجانست مخلوق خود و برتر است از

مُلَامَّتِهِ كَيْفِيَانِهِ يَا مَنْ قَرَّبَ مِنْ حَطَرِ آ

لامت کیفیات دیگران ای کسیکه از برطن و فکوه

الظُّنُونِ وَبَعَدَ عَنِ كَحَطَابِ الْعَبُونِ وَ

احسان نزد بگری و دوری از لحظات چشمها و

عَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا مَنْ أَرَفَّنَا

دانی آنچه باشد پیش از وجود آمدن ای کسیکه قرار دادگی

فِي مَهَادِ أَمْنِهِ وَأَمَانِهِ وَأَهْفَضَنِي إِلَى مَا

در مهد امن و آسایش خود و برآ کردی مرا بری

مَنْجِي بِهِ مِنْ مِثْنِهِ وَإِحْسَانِهِ وَكَفَّ

نغمهای بی حد از سنن او احسان خود و نگاه داشتی

بیدی وضای و بی
عن زیدی التبه و التخلی
منه فانتسلك با من تملك
الطالحات و شجبت
ان تصلي على محمد و آل
وان من صبية قتي بما شئت
و لقب له من

دُعَاةٓ اَبَامُ هَفْصَةَ دُعَاءُ صَبَاحٍ (۴۸)

اَكْفِ السَّوْءَ عَنِّي بِبَدِيهِ وَسُلْطَانِيهِ

نگاه داشتی بدی را از من بدت قدرت و تسلط خود

صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ

رحمت بفرست پروردگارا بر دلالت کننده بوی تو در شب

الْأَلِيلِ وَالْمَنَائِكِ مِنْ أَسْبَابِكَ بِجَمَلٍ

تاریک و چونک زنده از وسایل تو برشته

الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ وَالنَّاصِعِ الْحَسْبِ فِي

شرف طولانی و طولانی ترین برسان

ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ الْأَعْمَلِ وَالثَّابِتِ

بالای سرش کیده شده از رحمت الهی و ثابت

الْقَدِيمِ عَلَى زَحَابِهَا فِي الرَّبِّ الْأَوَّلِ

قدم در لغزهای زان اول

وَعَلَىٰ إِلَيْهِ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ

و بر اولاد برگزیده و نیکو و پاکیزه او

وَأَفِيحِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِعَ الصَّبَاحِ

و بوی پروردگارا برای ما در نای صبح را

عینک زنده آینه لا
تفصّل الغفّة ولا
تفصّل الموهبة
اللطيفان اللامعان
في كل يوم اسئلك
منك شيئا من تعاداة
في اوله بطاعتك و
تفصي في اخيه عفيفك
يا ابن هو الاله

دعاء صباح

دعاها ابا هاشم
(۴۹)

بِمَفَائِجِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَالْبِنَى اللَّهُمَّ

بیکدهای رحمت و دستگیری بهوشان مرا خداوندا

مِنْ أَفْضَلِ خَلْقِ الْهِدَايَةِ وَالصَّلَاحِ

از بهترین خلقت های هدایت و صلاح

وَأَعْرِيسِ اللَّهُمَّ بَعْظِيكَ فِي شَرِبِ

و بنشان خداوندا بزرگی خود نهال بزرگی خود را در

جَنَابِي سَابِعِ الْخُسُوعِ وَأَجْرِ اللَّهُمَّ

کنار آب حیات من چشیده های خسوع و جاری فرما خداوندا

لِهَيْبَتِكَ مِنْ أَمَا فِي زَفْرَاتِ الدَّمُوعِ

از هیبت خود از مژه های من هنگامی جاری

وَأَدِّبِ اللَّهُمَّ زُفْرَ الْخُرْفِ مِنْ مَنِي بَارِقَةٍ

و ادب کن خداوندا زلفم بر کن مرا با توکل

الْقُسُوعِ إِلَهِي إِنْ لَمْ تَبْدِدْ مَنِي الرَّحْمَةِ

و قناعت الهی اگر رحمت تو بر من نرسد

مِنْكَ بِحُجْنِ الْوُفُوقِ فَمَنْ السَّالِكُ

از تو بمن تو بمن چه کسی میزند

و لا تغفل الذنوب
دعای وفات
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله و الصلوة
و السلام على سيدنا محمد
و آله الطيبين الطاهرين
و اعوذ بالله من سبيل
ان التقى لامانة با
السنة الامامة رب
و اعوذ بالله

دعاهای آباء کفیه
(۵۰)
دعای صبح

يَا إِلَهَكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَإِنْ أَسْلَمْتَهُ

پدر کسی میخواند راه راست را بمن نشان دهد و اگر تسلیم کند

أَنَاكَ لِقَائِكَ لِأَمَلٍ وَالْمُنَى مِنَ الْمُقْبِلِ

را عم تو بقائد آرزو و تمنی پس کیست مرا

عَثَرَانِي مِنْ كِبْوَاهِ الْهَوَىٰ وَإِنْ خَدَّ لَنِي

چاره ای سازد از پیسروی نفس و اگر خار کند مرا

نَفْرَكَ عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ

یاری تو در نزد جدال نفس و شیطان

فَقَدْ وَكَلَنِي خَدَّ لَانَكَ إِلَىٰ حَيْثُ لَنْصَبِ

پس زنت و خواری مرا دمی یابد و برسی محرومیت

وَالْحِرْمَانِ إِلَهِي أَتْرَانِي مَا أَمْنَتُكَ الْإِمْنِ

و نویسد ای خدای من ایامی بنی مرا بنده ام بوی تو مگر از

حَيْثُ الْأُمَالِ أَمْ عَلِفْتُ بِأَخْرَافِ جِبَالِكَ

آرزوهای همراه کننده بهنگ نزم بر ریمان رحمت تو

الْأَحْمَنِ بَاعَدْتَنِي ذُنُوبِي عَنْ دَارِ الْوَصِيانِ

مخرد منی که دور کرد مرا گنهای من از خانه وصال تو

من شکر الشکران الذی
و آخر ذنوبی کلیم
عبد و فاضل الشکران
من جسد کفیه فان جسد
هم الغالبون و اجنابی
من من یبک فان یبک
هم الغالبون

دُعَاءُ صَبَاحٍ

دُعَاةَا اَبَامُ هَفَنَدُ
(۵۱)

فَبَسْرًا لِمَطِيَّةِ النَّبِيِّ الَّتِي اَمَطَتْ نَفْسِي مِنْ

من هم بنفس خود اختصار دادم تا سوار بر کن شد و او

هُوَ مَا فَرَّاهَا لِيَا سَوَّلَتْ لَهَا طُوبَاهَا وَمَنَّا

بر مگر کوی است تند رو و سه کس نفس تو م معاصی و آرزو و ما

وَبَنَاتِهَا لِحُرِّهَا عَلَى سَيِّدِهَا وَمَوْلَاهَا

چو فرزند فرزود جرات آزا بر سید و مولای خود

اَللّٰهُ قَرَعَتْ بَابَ رَحْمَتِكَ بِيَدِي وَجِئْتُ

پروردگارا که بیدم در رحمت را بدست ایدم

وَقَرَّبْتُ اِلَيْكَ لِاجْتِمَاعِ مِنْ فِرْطِ اَهْوَايَ

و پناه آوردم بسوی تو پناه جوینده از زینادی خواهرهایم

وَعَلَفْتُ بِاطْرَافِ جِبَالِكَ اَنَامِلَ وَلَايَ

و آویزان کردم باطراف ربهانهای تو سر انگشتان دو پیرمرا

فَاَصْفَحَ اللّٰهُمَّ عَمَّا كُنْتُ اِجْرَمُهُ مِنْ ذَلَالِ

گذشت سرما خدایا از چیزی که بدم گناه کردم آزا از لغزش

وَحَطَايَ وَاَفْلَحَنِي مِنْ صَرَعَةِ رِدَائِي فَاثِقُ

و خطای من و عفو فرما مرا از ارتکاب گناهان بر بریکه تو

و اَجَلِي مِنْ اَوَّلِ لَبَائِكِ
فَاِنَّ اَوَّلِ لَبَائِكَ لَأَقْوَمُ
عَلَيْهِمْ وَلَا نَحْمُ
اللّٰهُمَّ اصْلِحْ لِي
عِصْمَةَ اَمْرِي وَاَصْلِحْ لِي
اَجْرَتِي فَاَيْهَا اَللّٰهُمَّ
وَالنَّهْمَا مِنْ مَخَاوِفِ
مَغْرِبِي وَاَجَلِي

دَعَاها اَبامُ هَصْنَه
 (۵۲) دُعَاءُ صَبَاحٍ

سَيِّدِي وَمَوْلَايَ مُعْتَمِدِي وَرَجَائِي
سید و مولا و درویشگاه و امید من
وَأَنْتَ غَايَةُ مَطْلُوبِي وَمَنْأَى فِي مُنْقَلَبِي
و تویی آرزو من و در آنقلابات
وَمَثْوَايَ إِلَهِي كَيْفَ نَظَرْتُ مَيْكِنًا إِلَى الْجَاءِ
و مشوات من به درویشگاه چون من مکیان را که بنام منده شود
إِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هَارِبًا أَمْ كَيْفَ تَحْتَبُّ
بوی تو از گناهان گریزان و ترسان چگونه تو سید منی
مَنْ رَشِدًا فَصَدَّ إِلَى جَنَابِكَ سَاعِيًا
کم شده را که قصد کند جناب ترا با سعی
أَمْ كَيْفَ رَدَّ ظَمَانًا وَرَدَّ إِلَى حِيَاضِكَ شَائِبًا
چگونه از خود بیرانی تشنه را که دارد شود بر حوض کوی تو تشنه
كَلَّا وَحِيَاضِكَ مُرْتَعِمَةٌ فِي ضَنْكِ الْمَحْوِلِ
حاشا و کلا و حوض رحمت تو مرجع زنان است
وَبَابِكَ مَفْرُوحٌ لِلطَّلَبِ وَالْوَعُولِ وَأَنْتَ
و در رحمت تو باز است برای خواستاران و تو

الْحَقُّ فِي بَادِيَةِ الْوَقْفَةِ وَالْحَقُّ فِي بَادِيَةِ الْوَقْفَةِ
 وَالْوَقْفَةُ رَاغِبَةٌ إِلَى مَنْ يَحْتَبُّ
 حَائِمٌ لِللَّامِ صَبِيحًا عَلَى مُنْقَلَبِي
 عِدَّةُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَتَبَاءُ
 الطَّيِّبِينَ الظَّالِمِينَ وَعَلَى
 وَأَصْحَابِهِ الْمُتَجَبِّبِينَ
 وَقَبْلِي فِي الْكَلْبَاءِ
 نَلَا مَا لَا يَنْبَغُ

دُعَاءُ صَبَاحٍ

دَعَاها اَبَامُ هَفْصَةَ
(۵۳)

غَايَةُ الْمَسْئُولِ وَهَيَاةُ الْمَأْمُولِ اَللّٰهُمَّ هِدْهُ

غایت خواهسته شده و بیان آرزوی پروردگارا این است

اَزِمَّةٍ نَفْسِي عَقَلْنَهَا بِعِفَالٍ مَشِيئِكَ وَ

نگام نفس من سپردم آزا بدست مشیت تو و

هَدِيهِ اَعْمَاءٍ ذُنُوبِي دَرَاهِمًا بِعِفْوِكَ وَ

اینست سببینهای گناهان من بیک گرداندم آزا ببغوت تو و

رَحْمَتِكَ وَهَدِيهِ اَهْوَايَ اَلْمُضَلِّهِ وَكَلَمَاتِهَا

رحمت تو و اینست خواهشهای گمراه کننده من گذارستم

اِلَى جَنَابِ لُطْفِكَ وَوَأَفِيكَ فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ

جناب کرم تو در محبت تو پس فرارده خداوندنا

صَبَا هَذَا نَا زِلَاعًا عَلَيَّ بِضِيَاءِ الْمَدَى وَبِالسَّلَامَةِ

صبح مرا فرود آورنده بر من با نوار هدایت و سلامت

فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَمَسَائِي جَنَّةٍ مِّنْ كَيْدِ

دین و دنیا و در شب و شام مرا سپری از کرم

الْعَيْدِ وَوَفَايَةِ مَنْ مُرِيدَاتِ الْهَوَىٰ فَاكْ

دشمنان و نگاهدارنده از گزند آرزوهای بدیست که تو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَلَا تَعْمَلُنَّ اِلَّا ذَهَبًا وَّو
لَا تَعْمَلُنَّ اِلَّا ذَهَبًا
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَسْتَغْفِرُكَ كُلَّ مَكْرٍ وَّ اَوْفٍ وَّ
مَخْطِئَةٍ وَّ اَسْتَجِیْبُكَ كُلَّ
مَعْتَبٍ اَوَّلَهُ نِصَاةٌ
فَاخْبِرْ

دعاهای امام هفتم
دُعَاءُ صَبَاحٍ (۵۴)

فَادِرْ عَلِيٍّ مَا تَشَاءُ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ

توانانی بر چیزی که خواهی میدی پادشاهی را با کسکه خواهی

وَمَنْ يَرْغَبُ الْمُلْكَ مِنْ تَشَاءُ وَعَيْنٌ مَنْ تَشَاءُ

میگیری حکم را از هر کس که خواهی عزیزداری کیسه که خواهی

وَمَنْ يَنْزِلُ مِنْ تَشَاءُ بِبَيْدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى

خواری کنی آنرا که خواهی در دست نیکی و تو بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يُرْجَى اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُرْجَى

هرچینه توانائی بشی یادوری روز را و بروز

النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَيُخْرَجُ الْحَيُّ مِنَ الْمَيِّتِ

بیرسانی شب را و زنده را مرده سازی

وَيُخْرَجُ الْمَيِّتُ مِنَ الْحَيِّ وَيُرْزَقُ مَنْ تَشَاءُ

و بیرون آوری از مرده زنده و روزی دهی کسرا که خواهی

يُعْرَبُ حِسَابٌ لِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

بدون حساب نیست خدائی مگر تو پاکیزگی مرتزات

اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ فُذِّكَ

باردردگانا و به ستای تو کیسکه شناخت قدرت ترا

مَنْ بِالْعَصْرِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
دُعَاءُ صَبَاحٍ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَتَمُّ دُعَاءٍ فِيهِ الْبَيْتُ بِجَمَلِ اللَّيْلِ لِبَيِّنَاتِ النَّوْمِ
بَيِّنَاتًا وَجَمَلِ النَّهَارِ نَوْرًا لَكَ لِنَعْمَدَانِ
مُصَنَّفِي

دعاء صباح

فَلَا يَخَافُكَ وَمَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا أَنْتَ فَلَا يَهَابُكَ

پس نترسد از تو و کیت زمانیکه دانت که هستی تو پس خاضع نگردد

الْفَتْ يَفْذُرُكَ لِقَرْنٍ وَفَلَقَتْ بِرَحْمَتِكَ

الفبت انداختی بعدت خود پین فرقه تا دروشن ساحتی بر جنت خود

الْفَلَقُ وَأَنْزَلَتْ بِكَرَمِكَ دِيَا جِي الْعَسَنُ

صبح را و نوزانی کردی بجز خود تا رنجی های تاریک را

وَأَنْهَرْتَ الْمِيَاهِ مِنَ الصِّمِّ الصَّيَاخِيدِ عَذَابًا

و جاری ساختی آبها را از سنگهای خارا گوارا

وَأُجَابًا وَأَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً مُجَابًا

و شبرین و نازل کردی از ابرهای ششدره آب دوش

وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِلْبَرِيَّةِ سِرَاجًا وَهَاتَا

و قرار دادی آفتاب و ماه را برای مردم چراغ نوزانی

مِنْ غَمْرَانٍ مُنَاوِسٍ فِيمَا ابْتَدَأَتْ بِهِ لِعُورًا

بدون اینکه نگاهداری و آتش پیش آنها ترانجی

وَلَا عِلَاجًا فِيمَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعِزِّ وَالْبِقَاءِ

در غمی داشته باشد پس ای کسیکه یگانه ای در عزت و جفا و بدانی

دعای آیام هفته
(۵۵)
من ترسیدی و ترسیدی
سزما خدایا
جلت سزما خدایا
لا تظلم ابدا ولا یحیی
لنا الخلاق عداد الله
لک الحمد ان خلقت
فقتبت و قدرت و
قضبت و آمنت و خبت
واقرضت و سقت و
عاقبت ابلت

دُعَاةٓ اَبَاۤمِ هَفْصَةَ
 دُعَاءُ صَبَاحٍ (۵۷)

وَفَهْرَ عِبَادِهِ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ صَلِّ عَلَيَّ

و مشهور کرد بندگان خود را بر من و نابودی رحمت فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَقْبِيَاءِ وَاسْمَعْ نِدَائِي وَ

محمد و اولاد بر این گارش و بشنو ندای مرا و

اسْتَجِبْ دُعَائِي وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ آمِلًا وَ

اجابت فرما دعای مرا - و محقق بخش بکرم خود آر زود و

رَجَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكُنْفِ لَصْرِ وَالْمَأْمُولِ

ایسدر مرا ای بهترین کسیکه خوانده شودی برای کشودن گمراهی

لِكُلِّ عَسِيرٍ وَبَسِيرٍ اَنْزَلْتَ حَاجَتِي فَلَا

و آرزو را در هر دشواری و آسانی بر می تو آوردم حاجت خود را

رُدَّتْ مِنِّي مِنْ سِنِّي مَوَاهِبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمُ

نوسید من مرا از عجز موهبتهای خودم نا امید ای کریم

يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ای کریم ای کریم . رحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْفِي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعًا

و رحمت فرست خدا بر بهترین طین خود محمد و اولادشرا تمام

وَعَلَى الْغُرَبَاءِ السُّوْرَةِ وَ
 عَلَى الْمَلِكِ خَيْرِ خَلْفِي مُحَمَّدٍ
 دُعَاةٌ مِنْ صُغْفَرِ بْنِ يَسْرَانَ
 وَأَنْطَقَتْ حَبْلَتَهُ وَ
 اَعْرَبَ اَبْجَلَهُ وَوَدَّ اَنْ
 فِي الدُّنْيَا اَمَلَةً وَاَنْتَ
 اَلِي رَحْمَتِكَ فَانْتَه
 وَعَطَفْتَ النَّفْسَ اَلْحَسَنَةَ
 وَكُنْتَ زَلَّةً وَوَكْرَةً
 وَرَضْفَةً

دُعَاءُ صَبَاحٍ

دُعَاهای بیستم
(۵۷)

پس بجزد برود و بگوید اَللّٰهُمَّ قَلْبِيْ مَحْجُوْبٌ

پروردگارا دل من محجوب

وَقَلْبِيْ مَعْجُوْبٌ وَعَقْلِيْ مَغْلُوْبٌ وَهَوَايَ

و نفس من میجوب و عقل من مغلوب و آرزوی من

غَالِبٌ وَطَاعَتِيْ قَلِيْلٌ وَمَعْصِيَّتِيْ كَثِيْرٌ

غالب و طاعت من اندک و گناه من زیاد است

وَلِسَانِيْ مَقْرَبٌ بِالذُّنُوْبِ فَكَيْفَ حَسْبِيْ

و زبان من آفرار کننده بخاتم است پس چیست چاره من

يَا سَتَّارَ الْعُيُوْبِ وَيَا عَلَّامَ الْغُيُوْبِ وَيَا

ای پوشش دهنده رازها و ای دانای رازها و ای

كَاشِفَ الْكُرُوْبِ اِنْعِزْ ذُنُوْبِيْ كُلَّهَا

کشف کننده محنتها . یا مرز گناهان مرا تماما

بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ

بحرمت محمد و اولاد محمد ای آمرزنده ای آمرزنده

يَا غَفَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

ای آمرزنده . برحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان

لَوْ هِيَ تَوْبَتِيْ وَفَضْلُ
عَلَى خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَ
عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِيْنَ
الطَّاهِرِيْنَ وَآزْوَاجِهِ
شَفَاعَتِهِمْ عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
وَاللّٰهُ اَكْبَرُ يَا مُجِيبُ
دُعَائِ الرَّاغِبِيْنَ
اِنَّكَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ اَفْضِلْ لِيْ
مِنْ اَزْوَاجِ اَزْوَاجِ

دعاهای آیام هفتاد
(۵۱)

دُعای کبَل

دُعای کبَل

دعای کبَل زادعنه مشهوره است که تعلیم فرموده است
متفیان کبَل را و مستحب خواندن آن در شبهای حجه

و پنجمه **دُعای کبَل** شعبان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ لِي وَسِعَتْ

پروردگارا بدرستی که سوال میکنم ترا بر رحمت تو که فراگرفته است

كُلِّ شَيْءٍ وَيُقَوِّدُكَ لِي قَهْرَتِهَا كُلِّ

بهر چیز ترا و بتوانانیت که مقهور کرده ای بآن همه

شَيْءٍ وَخَضَعَهَا كُلِّ شَيْءٍ وَذَلَّهَا كُلُّ

چیز ترا و پشت کرده مر آن همه چیز ترا و خوار کرده بآن همه

شَيْءٍ وَبِحَبْرَتِكَ الَّتِي غَلَبْتَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ

چیز ترا و به برتری بزرگواریت که مغلوب کرده بآن همه چیز ترا

اجل قوتی فی طاعتک
و تاملی فی عبادتک
و رغبی فی توابتک
و هدی فی ما یوجبک
الهم عقیبک انک
لطیفک انک
دعای پنجمین
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
انخذت به الذی
اللیل مظلم

دُعای کبلی

(۵۹)

دعاها ایام هفتگی

بَعْدَ زَيْدٍ وَجَابِلَةَ الْبَحَارِ

مُضِيًّا بِجَنَّةِ وَكَانِي

ضِيَاءَهُ وَأَنَا فِي تَعْنِيهِ

اللَّهُمَّ فَكَمَا أَنْقَضْتَنِي لَهُ

فَأَنْفِضْ لِي مَثَالَهُ وَصَلِّ

عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ

وَأَلْفَعْصِي فِيهِ وَفِي

عَنْبَرٍ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ

تَوَلَّى بَابَ الْخَبَابِ

وَبِعِزَّتِكَ لِي لَا يَقُومُ طَهَاتِي وَبِعِظْمِكَ

و بتوانایی تو که تاب مقاومت ندارد اگر چیزی و بیزگی تو

الَّتِي مَلَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَبِسُلْطَانِكَ لَدَيْ

که پر کرده است همه چیز را و سلطنت تو که

عَلَائِكَ كُلِّ شَيْءٍ وَيُوجِّهُكَ الْبَابُ بَعْدَ فَنَاءِ

بالاتر است از همه چیز و بذات تو که باقی است بعد از فنا

كُلِّ شَيْءٍ وَبِاسْمَائِكَ لِي مَلَأْتُ أَرْكَانَ

هر چیز و بناهای تو که پر کرده است ارکان

كُلِّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ لِي حَاطِبُ بَيْتِي وَبِوَسْطِ

همه چیز را و بسم تو که ای طوطی است هر چیز و بوسه

وَجْهِكَ الَّذِي ضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورَ بَابِ

ذات تو که روشن است بان همه چیز ای نور ای پیکر

يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ

ای اول اولها و ای آخره آخره پروردگارا

اغْفِرْ لِي لَذُنُوبِي لِي تُنْفِكَ لِعِصْمِ اللَّهِ

بیامرز مرا گناهانم را که میدرد پرده نما از اغیار

دُعَاةَ أَيَّامِ هَفْئِهِ
 ۹ دُعَايِ كَيْلِ (۶۰)

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي نَزَلَ لِي بِهَا الْعَذَابُ

بیا مرز مرا گناهایمرا که نازل میکند بدیهارا برودگار

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَغَيَّرَ لِي بِهَا الْعَذَابُ

بیا مرز مرا گناهایمرا که تغییر میدهد بدیهارا خداوند

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْسَبُ لِي الدُّعَاءَ الَّتِي

بیا مرز مرا گناهایمرا که بس میکند دعا را خدا

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي نَزَلَ لِي بِهَا الْعَذَابُ

بیا مرز مرا گناهایمرا که نازل میکند بلا را برودگار

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقَطَّعَ لِي الرَّجَاءُ

بیا مرز مرا گناهایمرا که قطع میکند امید را خداوند

اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبُهُ وَكُلِّ خَطِيئَةٍ

بیا مرز مرا هر گناهی را که مرتکب شده‌ام و هر خطیایمرا

اَخْطَاها اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْرَبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ

که مرتکب شده‌ام خداوند بدرستی که من نزدیکم بوی تو بیاد تو

وَاسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَأَسْأَلُكَ

و طلب شفاعت میکنم تو بوی ذات تو و سوال میکنم از تو

وَأَعْتَابُ النَّاسِ وَالْمَلَأْتُ قَلْبِي
 حَسْرَةً وَتَوَلَّى مَا فِيهِ وَخَيْرٌ
 مَا بَعْدَهُ وَأَصْفَرُّ عَيْنِي
 وَتَوَلَّى مَا فِيهِ وَخَيْرٌ
 مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِذِكْرِكَ
 إِلَيْكَ وَخَيْرٌ
 مَا بَعْدَهُ
 الْمَصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَالْآلِ الطَّيِّبِينَ

دعای کبیل

دعاهای کبیل
(۶۱)

يُجُودِكَ أَنْ تَدِينَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَأَنْ تُؤَدِّيَنِي

بجود تو ایکنه نزدیک گردانی بساحت مقدست و عطا فرمائی

شُكْرِكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي

تو هفت شکرت را و الهام فرمائی مرا یاد خود را پروردگارا من

أَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاضِعٍ مُسَدِّدٍ لِلْخَاشِعِ

سؤال میکنم ترا سؤال فروتن و ذلیل و خضوع کننده

أَنْ تُسَاحِبَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي بِفِيكَ

ایکنه مسامح کنی با من درم کنی مرا و قرار دهی مرا بعصمت خود

رَاضِيًا فَانِعًا وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُوَاضِعًا

راضی قانع و در تمام احوال فروتن

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسْتَدِينُ فَاقْدِرْ

پروردگارا و سؤال می کنم از تو سؤال ایکنه شدت یافتن و عظمت

وَأَنْزِلْ بِكَ عِنْدَ السُّدُودِ جِلْمَهُ وَ

در ساندن تو همگام بختها حاجت خود را و

عَظْمٍ قِيمًا عِنْدَكَ وَرَعْبَةً اللَّهُمَّ عَظْمٌ

بزرگ شده در آنچه نزد است رعبت او پروردگارا بزرگ شد

لَذَلِكَ فَاعْرِضْ لِي اللَّهُمَّ
وَأَمَّا الْبَنِي وَجُوبَهَا
فَضَاءَ حَاجَتِي يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
بِلِي فِي النَّجَائِسِ مِمَّا لَا
كَمَلِكَ وَلَا
يُكْمِلُ لَهَا إِلَّا
بِطَمِّعُ لَهَا إِلَّا
فِيهَا الْأَقْبَلُتِ سَلَامَةً
أَوْقِي لِي بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ
وَعِبَادَةٍ

دُعای کبیل

دُعَاةُ اَبَامُ هَفْهَفَةٌ
(۲۷)

سُلْطَانُكَ وَعَلَامُكَ مَكَانُكَ وَخَفِي مَكْرُوكَ

سلطنت تو و بلندتر است مکان تو و پنهانست مکر تو

وَطَهْرَ امْرُوكَ وَغَلَبَ قَهْرُوكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ

و آنکار است فرمان تو و غالب است قهر تو و جاریست قدرت تو

وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ اَللّٰهُمَّ لَا

و ممکن نیست فرار از حکومت تو پروردگارا

اَجِدُ لِيْ ذُنُوْبِيْ غَافِرًا وَاَلَا لِفَبَّاحِيْ سَابِرًا

نی یابم بگناهاتم آمرزنده ای و نه برزشتهای خود پوششی

وَلَا لِثَمِيٍّ مِنْ عَمَلِيْ اَلْبَيْدِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا

و نه بجزئی از عمل من باینکوی تبدیل کننده

غَمْرِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ

غیر از تو نیست خدای جز تو پاکیزه ای تو و حمد است

ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَجَرَّأْتُ بِجَهْلِيْ وَسَكَنْتُ اِلَّا

ستم کردم خودرا و جری شدم بنادایم و اعتماد بسوی

قُدْرَتِكَ اَللّٰهُمَّ عَلَيَّ وَمِنْكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ مَوْلَا

یاد قدیمت است بر ایدم و منت تو بر من خداوند مرا ایکن

از آنکه اینها جزوین مؤمنین
درست است در حال
الرزق الخلال وان
و مینی فی موافق
الخوف یا مینک و عینک
من طواری و عموم
و العموم فی یضینک
و صلی علی محمد و آل
محمد و اهل بیت

دُعای کبیل

كُرِّمِنْ قَبِيحِ سَتْرَتِهِ وَكُرِّمِنْ فَادِحِ مَنْ

چهره زیشتها که پوشندی و چهره از گران بلا از

الْبَلَاءِ أَفْلَتْهُ وَكُرِّمِنْ عِيَارِهِ وَمَنْبَتَهُ

بلا که برداشتی و چهره لغزشها که نگه داشتی از

وَكُرِّمِنْ مَكْرُوهِ دَفْعَتِهِ وَكُرِّمِنْ مَنَاءِ حَبِيلٍ

و چهره بسیار از ناملایمات که دفع کردی از او و چهره از نیکوینها

لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَشْرَهُ اللَّهُمَّ عَظْمُ بَلَاءِي

که من نمودم سزاوار آن رو داشتی بزور دگارا بزرگ شد بلا من

وَاقْرَظْ بِي سُوءَ حَالِي وَقْصُوبِ بِي أَعْمَالِي

دریاد شد بر من بدی عالم و کم شد اعمال

وَقَدِّدْ بِي عِلَالِي وَجَبِّئْ عَنِّي نَفْعِي

در زمین بگرد مرا این ظلمها و باز داشت از سودم

بَعْدَ مَالِي وَخَدِّ عَنِّي الدُّنْيَا بَعْرُهَا

دوری آرزو نامم و فریب داد مرا دنیا بزورش

وَنَفْسِي بِيَانِيهَا وَمِطَابِي يَا سَيِّدِي

و نفس من بجاننش و مطاب من در تو ای سید من

دعاهای هفتگانه
(۶۳)
بِهَاشِيَا قَوْمِ
الْفَيْبَةِ يَا فَيْعًا أَنْفِكَ
أَنْتَ أَكْرَمُ الرَّاحِمِينَ
و جمع
و عارون
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ
مُتَبَلِّغِ الْأَنْشَاءِ وَالْآخِرِ
وَالْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ
الَّذِي
الْأَنْشَاءِ الْعَالِمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا

دُعَاءُ كَيْلٍ

(۶۵)

دعاهای امام هفتم

أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِ إِلَهِي

بجوانم او را برای برطرف کردن موزم و نظسه در کارم خدا یا

وَمَوْلَايَ اجْتَنِبَ عَلَيَّ حَكْمًا يُبْعَثُ فِيهِ

د مولای من جاری کردی بر من حکمی را که پیروی کردم از آن

هُوَ قَبْلِي لَمْ أَحْيِرْ فِيهِ مِنْ زَيْنٍ

خویش نغمه و بیم نکردم در آن از آن که بر من

عَدُوِّي فَغَرَّبَنِي بِمَا أَهْوَى وَأَسْعَدَ عَلَيَّ

خویش دشمن پس فریب داد مرا با آنچه خواست و یاری کرد او را

ذَلِكَ لِفَضْلِهِ فَبِحَاوِزٍ بِمَا جَرَى مِنْ

بر این حکم پس تجاوز کردم با آنچه جاری شد از

ذَلِكَ بَعْضُ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ

این پاره احکام تو و مخالف کردم پاره

أَوْامِرِكَ فَلَا تَحْجُدْ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا

امرهای ترا پس تراست عهد بر من در تمام این و

حُجَّةٌ لِي فَمَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ فَضَاؤُكَ وَالْحَمْدُ

بست مجلی برای من در آنچه جاری شد بر من در آن قضای تو در تمام کردی

وَأَشَانُ مِنْ أَصَافٍ
خَلَقْتَ لِي أَشْهُدًا أَنَا
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ وَصَدَقَ لَا شَرِيكَ
لَكَ وَلَا عِدْلَ
لَا أُخْلَفُ لِقَوْلِكَ وَ
لَا تَدْبُرُ بِلِقَانِ عِبْدِكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدُكَ وَتَوَكَّلْتُ

دعاهای امام هفتم (ع) **دُعَاءُ كَيْل**

حُكْمَكَ وَبَلَاءُكَ وَفَدَاؤُنِكَ يَا إِلَهِي

حکم تو و بلائی تو و بختی آدم بوی آنچه ای کن

تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي فِي عَلَيِّ نَفْسِي مُعْتَدِرًا

بس از این همه کوتاهی و اسراف بر نفس خودم بپوشش طلبنده

فَادِي مَا مِنْكَ مُسْفِيًا مُسْغَرًا مُسْتَبَا

پشیمان شکسته عفو خواهان آمرزش جوینده توبه کننده

مُفْرَأً مَدُّنًا مَعْرَفًا لَا آجِدُ مَفْرَأً مِمَّا كَانَا

اقرار و اذعان و اعتراف کننده نمی یابم پناهگاهی که باشد

مِنِّي وَلَا مَفْرَأًا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي

برای من و نه بجای رو کرده ام بوی تو در کارم

غَيْرَ فَبُولِكَ عُدْرِي وَإِدْخَالِكَ بِنَائِي

غیر از پذیرفتن تو عذرم را و وارد کردن تو مرا در

سَعَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَا بَلِّغْ عُدْرِي

دست از رحمت خود پروردگارا بس بفرم عذرم را و

أَجْمُ شِدَّةَ ضَرْمِي وَفَكْنِي مِنْ شِدَّةِ نَائِي

دلمگی سختی و بد حالیم را و آزاد کن از سختی بندم ای

از منی ما محتلمه الی العباد
 و جاهدنی لله عزوجل
 ای پناهنده و آناه شد
 بپاوردی من التائب
 و اندر بپاوردی
 من العیاب الی الله
 علی دینک ما اجبتنی
 و لا یزغ قلبی بعد

دُعَاءُ كِبَل

(۶۷)

دُعَاءُ آبَامِ هَمْدَه

رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَرِقَّةَ

پروردگارم کن ضعف بدتم را و نازکی پوستم را و نازکی

عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَزَكَّرِي وَتَرَبَّبِي وَبَرَّئِي

استخوانم ای کسیکه ابتدا کردی بآفرینش و یاد من در پستی من و باری من

وَتَغَذَّيْتَنِي هَبْنِي لِابْنِ بَدَأَ كَرَمِيكَ سَالِفِي لَكَ

و غذای من عطا کن مرا از ابتدای کرمت و پیشینی خوبت

يَا اِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ رَبِّي اَنْزَاكَ مَعَدِّي بِنَاوَلِي

ای الهی من و آقای من و پروردگار من ایامی بپنی مرا معذب با نوا

بَعْدَ تَوْجِيْدِكَ وَ بَعْدَ مَا اَنْطَوِي عَلَيْهِ

بعد از آفرام توحیدت و بعد از آنچه بر است از آن

فَلْيُيْ مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَ لَهْجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ

دل من از شناسایی تو و گویم است بان زبان من ب یاد تو

وَ اعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَ بَعْدَ صِدْقِي

و اعتقاد دارم آنرا در باطنم از دوستی تو بعد از راستی

اِعْمَارِي وَ دُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ

استوارم و خواندم در حال حضور برای پروردگارم

مَدَنِيَّتِي وَ صَبَابِي
لَدُنَّكَ وَ حَمْدُكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ مَبْلُغًا
مَجْدِي وَ عَلَى لِحْمِي
مَنْ آتَابَعِي وَ شَعْبِي
وَ شَرِيْفِي وَ قُرْبَانِي
وَ قَضِي لَادِلِي الْجَمْعَانِ
وَ مَا أَوْجِبْتَ عَلَيَّ مِنْهَا
مِنَ الطَّاعَاتِ

دعاها آیام هفته
(۶۸)

دعای کبیل

هَيِّمَانِ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مَنْ وَبَيْتَهُ

دور است از تو تو کریمتر از آنی که ضایع گردانی کسی را که پروردگاری

أَوْ تَبْعِدَ مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشْرِمَ مَنْ أَوْبَيْتَهُ

یا دور گردانی آنرا که نزدیک کردی یا بر آنکه کنی آنرا که جدا داری

أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ

یا تسلیم بلا سازی آنرا که کفایت کردی و رحم کردی او را

وَلَبَّتْ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَالْهَيِّ وَمَوْلَايَ

دکاش دانستی ای سید من و خدای من و مولای من

أَتَسَلِّطُ النَّارَ عَلَى وَجْهِ حَرْثٍ لِعِظْمَتِكَ

آیا تسلط می کنی آتش را بر رویه های منکه بود آفاده اند برای عظمت تو

سَاجِدَةً وَعَلَى السِّنِّ نَطَقْتُ بِتَوْحِيدِكَ

بجده کمان و بر زبانهای منکه سخن گفت بتوحید تو

صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مُفَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبٍ

راست گوینده و بشکر تو ثنا گوینده و بر دلهای منکه

اعْرَفْتُ يَا هَيِّتِكَ مُحَفَّفَةً وَعَلَى صَوَائِرٍ

آقرار کرد خدای ترا از روی حقیقت و بر صیغره های منکه

الغلاطی فی یوم الخیر
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَعَادُ سُنْبِي
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَعَادُ الْعَمِيانِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دُعای کبیل

دُعَاهَا اَبَامُ هَفْهَفَه
(۶۹)

حَوْتٌ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً

براست از علم تو حتی گرویده اند باخشوع

وَعَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى الْوَطَانِ تَعْبُدُكَ

و بر اعضائیکه رفته اند بسوی وطنهای که میسرستند ترا

طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِالسِّغْفَارِكَ مُذْمَعَةً

خسره ببردند و اشاره کرد ببارختن تو از راه عطفاد

مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا أُخْبِرُ بِأَبْفَضْلِكَ

بست چنین گمان تو و نه خبر دادند ما را بفضلت تو

عَنْكَ يَا كَرِيمٌ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي

از تو ای کریم ای پروردگارسن و تو میدانی ضعف مرا

عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَفْوُ بَاهِيَا وَمَا

از اندک از گرفتاریهای دنیا و عذابهای آن و آنچه

بَجَرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنْ

جاری است در آن از ناخوشایات بر اهل آن بر آنکه

ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ يَسِيرٌ

آن بلا و ناخوشایات اندک و درنگ آن کم است

تَقَالُ مِنْ جَوَارِحِ الْعَالَمِينَ
و تَعْبُدُ الْخَاصِيَّةِينَ وَ تَعْبُدُ
الطَّلِبِينَ وَ تَعْبُدُ
فَوْقَ حُدُودِ الْخَاصِيَّةِينَ
اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْبَدِيُّ
شَرِبْتُكَ وَالْمَلِكُ الْبَدِيُّ
تَمْلِكُ الْأَنْفُسَ وَ تَحْكُمُكَ
وَلَا تُنَازِعُ فِي مَلِكِكَ
أَسْأَلُكَ أَنْ

دُعای کبیر

نعماتها ایاها هفتاد (۷۰)

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَنْ تُؤْتِنِي مِنْ سُرَّتِكَ مَا تَشَاءُ بِعَاقِبَةِ رِضَاكَ وَأَنْ تُعَيْشِي عَلَاطِقِي وَلِزُومِ عِبَادَتِكَ وَتَسْتَجِيبَ لِحُجَّتِي بِطَيْفِ عَيْنَيْكَ وَرَوْحِي بِصَدْرِي

بِقَاوَةِ قَسْبٍ مُدَّةً فَكَيْفَ احْتِمَالِي

دوام آن کوتاه است زمان آن پس چگونه باشد تحمل من

لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ فَوْعِ الْمَكَارِفِهَا

مر بلاهای آخرت را و بزرگی رسیدن سختیها در آن

وَهُوَ بِلَاءٌ نَطُولُ مُدَّتِهِ وَبِدَوْمِ مَقَامِهِ

و آن بلائیست که دراز است مدت آن و بیشکی است زیت آن و

لَا يَخْفَى عَنْهُ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنِ

سبکی نمی گردد باطل خود پیرا آن نمی باشد مگر از

غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهَذَا

حشم تو و انتقام تو و عذاب تو و این

مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ بِأَسِيدِي

چیز است که لغاوت آورا آسمانها و زمین ای سر آفرین

فَكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ

پس چگونه است مرا حال آنکه من بنده ضعیف خوار

الْخَجِرُ الْمُسْكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَ

کوچک بخت فقر زاری کننده تو ام ای خدا پروردگار من

دُعَا كَيْسَلٍ

دُعَاهَا أَبَامُ هَفْهَفَةً
(٧١)

سَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَيْلَى الْأُمُورِ الْبَيْتِ

وَأَقَا دسولای من برای کدام امری بیگانه

أَشْكُواوَلِيًّا مِنْهَا أَضْحُ وَأَبْنِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ

شکایت کنم و برای کدام یک از آنها بجزوشم و بگریزم بدردنمانی عذاب

وَسَيِّدِيهِ أَمْ لَطُولِ لِبَلَاءٍ وَمَدَّيْهِ فَلَانٌ

و سخنی آن یا بدرازی بلاء یا مدت آن برانگیز

صَبْرِي لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَ

بگردانی مرا در عذابها همراه با دشمنان من و

جَمْعِي بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَائِكَ وَبَيْنَ

جمع کنی میان من و میان اهل بلای خود و جدائی از منی

بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْنَانِكَ وَأَوْلِيَانِكَ كَهْتَبِي

میان من و میان دوستان من و اولیای من پس گریزم کن مرا

يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرِي

ای خدای من و آقای من و سولای من و پروردگارس من بگریزم

عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ صَبْرِي عَلَى مَرَاتِكَ

بگریزم بر عذاب ترا پس چگونه بگریزم بر مروت ترا

عَنْ مَعَاصِيكَ مَا
أَخْبَنِي وَعَوَّضِي لِي
أَخْبَنِي مَا اتَّقَيْتَنِي وَأَنْ
تَقْصِي مَا اتَّقَيْتَنِي
تَشْرِي بِكَلَامِكَ صَدْرِي
وَلَحْظِي بِلَاوِيهِ وَزُرِّي
وَتَمَحَّيِي لِكَلَامَتِي فِي
وَقَفِي لِأَفْعَالِي
أَهْلُ أُنْجِي وَنِعْمَ
مَنْ يَفِي مِنْ

دُعَاةُ الْإِبْرَاهِيمَ كَهْفُهُ (۷۲) دُعَاكَ كَبَل

وَهَبْنِي صَبْرًا عَلَى حِرَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ

وگرفتم صبر کردم بر سوزندگی آتش پس چگونه صبر کنم

عَنِ النَّظَرِ إِلَى كِرَامِيكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي

از نظارت تو بوی بخشش تو یا چگونه ساکن شوم

النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي

در آتش و امیدم بخداست توست پس بجزت تو ای سیدم

وَمَوْلَايَ قِيمٌ صَادِقًا لَنْ تَرَكَنِي طَافًا

و مولای من سوگند بخورم بر راستی اگر ترک کنی مرا گویان

لَا ضِعْفٌ إِلَيْكَ يَا هَلْهَا ضِعْفٌ الْأَمَلِينَ

هر آینه نامه کنم بوی تو در میان اول آتش نامه کردن آرزو مند

وَلَا صُخْرٌ إِلَيْكَ صُورَاحُ الْمُسْتَصْرَحِينَ

و هر آینه فریاد کنم بوی تو فریاد کردن فریاد خوانان

وَلَا يَكِينٌ عَلَيْكَ بُكَاءُ الْفَاقِدِينَ وَ

ولی گریه بر تو گریستن گم کردگان و

لَا فَاذِيكَ ابْنُ كُنْتِ يَا وَدِي الْمُؤْمِنِينَ

هر آینه بخوام ترا که بخانی ای ولی مؤمنان

عزیزم که از خشنی منما
مضی سینه با الرحم
الذابین

عنا حضرت امام حسین
عصی عجل الله فرجه
هرگز راه جایی از
حقالی باشد بایلد
بعد از نصف شب
بجود

دُعای کبیل

(۷۳۳)

نماز حضرت فاطمه

غزل کند و بجای نماز

خود رود و در کعبه نماز

بخواند در کعبه اول

سوره حمد بخواند و چون

به آيات کعبه و آيات

کتابت برسد صد مرتبه

از نماز کند و بعد از

آنکه صد مرتبه تمام شود

نیمه سوره حمد و آنچه آمد

و بعد از تمام

يَا غَايَةَ اَمْالٍ لُّعَارِفِينَ يَا عِيَاكَ الْبُغْيَا

ای غنای آرزوی عارفان ای فریادرس فریادخوانان

يَا حَبِيبَ قُلُوبٍ لِّصَادِقِينَ يَا اِلَهَ الْعَالَمِينَ

ای دوست دلهای راستگویان دایمخدای عالمیان

اِنَّكَ سُبْحَانَكَ يَا اِلَهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ

ایا پسنی خود را نترسی ای خدای من و پاس تراستی نشوی

فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ مُسَلِّمٍ فِيهَا مَخَالَفَتُهُ

در آتش آواز بنده مسلمان را که زندیت در آن بجهت نافرمانی

و ذاق طعم عذابها بمصیبتیه و حبس بنین

در حبسیده مره عذاب آزار بب گناه خود در حبس شده میان

اَطْبَافِهَا بِجُرْمِهِ وَ جَرِيرَتِهِ وَ هُوَ يَصْحُحُ اِلَيْكَ

طبقات آن بجهت جرم خودش و گناهش و او بجهت می کند بسوی تو

صَاحِبِ مَوْمِلٍ لَوْ حَمَمِكَ وَ تَبَادِيكَ بِلِسَانِ

بجهت آرزومندان برحمت تو و صدای می کند ترا بزبان

اهل توحیدك و بتوسل اليك بر بوبيتك

اهل توحید تو و توسل جوید بسوی تو بخدای تو

دعا کیل

نماہنہ فائزہ؟
(۶۴)

يَا مُؤَلَّيْ فِكَيْفَ بَيَّنَّنِي فِي الْعَذَابِ وَهُوَ

ای مولای من پس چگو بائی میماند در عذاب داد

بَرَّجُوا مَاسَلَفَ مِنْ حَلِيكَ وَرَأْفِكَ وَ

ایسید و اراست سابقہ صم تورا و ہد بانی ترا و

وَحَمِيكَ أَمْ كَيْفَ تَوَلَّيْتَهُ النَّارَ وَهُوَ بِأَهْلِ

رحمت ترا آیا چگونہ آزار میدہد اور آتش داد آرزو کند

فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ حَرَّفَتْ لَهَا

فضل در رحمت ترا آیا چگونہ میسوزاند اورا شرارہ کن

وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ

و تو میشنوی صدای او و می بینی مکان اورا آیا چگونہ

بَسَّمِلَ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ

زایمہ و بر او شدہ آن دو میدانی ضعف اورا

أَمْ كَيْفَ يَغْلِقُ بَابَ أَطْبَافِهَا وَأَنْتَ

یا چگونہ بکوشد میان جن بابش و تو

تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ رَجَعَهُ وَبَابِنَهَا

میدانی راستی اورا یا چگونہ زجر دہد اورا شرارہ های آن

شکر سوره حمد نقل
هو الله احد و راجع
در کتب و در دو سجده
اورد و سبحان ربی العظیم
و سجده را هفت مرتبہ
در کتب و گوید و سبحان
ربی العظیم
و سبحان را در هر یک
از دو سجده هفت
مرتبہ بگوید و بعد
از آن رکعت کند

دُعای کبیل

نماز حضرت قائم (ع)
(۷۵)

وَهُوَ بِنَادِيكَ يَا رَبِّهِ أُمَّ كَيْفَ بِرَجْوٍ

و او بخواهد ترا ای پروردگارم - یا چگونه امید ببرد

فَضْلِكَ فِي عَمْفِهِ مِنْهَا فَسَّرَكُهُ فِيهَا

کرم ترا در آزادی خود از آن پس و گذارش در آن

لِيَهْنَأَتْ مَا ذَلِكَ لَظُنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفِ

دور است - نیست این گمان بر تو و نه شناخته شده

مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مِثْلَهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ

از فضل تو و همانند مهربانی معامله کردی بآن

الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ مَبَالِغِهِزِ

یگانه پرستان را از نیکی و احسان خود پس بیش

أَفْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيبِ

قطع دارم اگر نبود چه بر نیکی حکم کردی بآن از عذاب کردن

جَاهِدِيكَ وَفَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مَعَانِدِكَ

مکورت و حکم فرمودی بآن از جدا دیدن دشمن دشمنان

جَعَلْتَ لَنَا رُكُلًا يَبْرُدُ أَوْ سَلَامًا وَمَا كَانَ

هر آینه قرار میدادی تمام آتش را خنک و سلامت نبود برای ما

مانند رکعت اول نماز
او در دو بعد از نماز شستن
نماز ایستاد عاوا بجا آورد
خدا بفرستد حاجت او را بر
مبارک و در هر گزنی حاجتی
که باشد مگر آنکه حاجت
او قطع صلوات بر او باد
و دعا این است
اللهم

دعا کبیر

ما زحضرنا (۷۶)

لَا حِدِّ فِيهَا مَقَرٌّ وَلَا مَقَامًا لِكَيْ تَقَدَّ

مراحدرا در آن قرارگاه و نه جایگاه لکن تو بایگزینت

أَمْثَاؤِكَ أَفَمَتَّ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنْ الْكَافِرِينَ

ناصیبت سوگند یاد کردی که بر کنی آنرا از کافران

مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تَخْلُدَ

از جن دهن و انس تماما و ایچنه غنچه کنی

فِيهَا الْمُعَايِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ فُلْتُ

در آن اهل عنادرا و تو بزرگت شایسته کردی

مُبَدِّعًا وَنَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُنْكَرِمًا

درا دل غنچه و بخشیدی از راه انعام و کریمت

أَفَمِنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَابِسُوا

ایا کسی که باشد مؤمن مانند کسی است که باشد فاسق لباسی

الهِ وَسَيِّدِي فَاسْأَلُكَ بِالْقُدَّةِ إِلَهِي

پسند ایکندا و آقای من سوال میکنم از تو بقدر تویی

قَدَّرْتَهَا وَبِالْفِضِيَّةِ الَّتِي حَمَمْتُهَا وَ

تقدیر کردی آنرا و بجهتی که لازم کردی آنرا و

إِنَّ أَطْعَمَكَ فَأَلْحَمِيهِ لَكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ فَأَلْحَمِيهِ لَكَ لَكَ مِنْكَ الرُّوحُ مِنْكَ الْفُجُورُ وَتَكُنْ بِنَجْمَانِ مِنَ الْإِنْعَمِ وَتَعَفَّرَ اللَّهُمَّ لَكَ عَصَيْتُكَ فَإِنَّ قَدَّرَ أَطْعَمَكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ

دُعای کبیر

ایمان حضرت قائم (ع)
(۷۷)

حَكْمَتَهَا وَعَلَيْتَ مِنْ عَلَيْهِ اجْرَمْتُمَا انْ هَبْ

حکم کردی آنرا و غلبه دادی کسرا بر آن روان دوشده ای آنرا که

لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ

بجستی مرا در این شب و در این ساعت هر

جُرْمِ اجْرَمْتُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ اذْنَبْتُهُ وَكُلِّ

جرمی که کرده ام آنرا و هر گناهی که مرتکب شده ام آنرا و هر

قِيَمٍ اسْرَفْتُهُ وَكُلِّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَمَنْتُهُ

زشتی که پنهان داشته ام و هر جهلی که عمل کرده ام آنرا و نهانی

اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ وَكُلِّ

یا آشکارا کرده ام آنرا مخفی کرده ام آنرا یا ظاهرا ساخته ام و هر

سَيِّئَةٍ اَمَرْتُ بِاِثْبَانِهَا الْكِرَامُ الْكَاذِبُونَ

گناهی که امر کردی بپوشش بهترین زاریسندگان را

الَّذِينَ وَكَلَّمْتُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنْكُمْ وَجَعَلْتُمْ

آنانکه موکل کردی آنها را بحفظ آنچه میباشد از من و قرار دادی

شَهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُ اَنْتَ الْقَائِدُ

آنها را گواهان بر من با اعضایم و منی تو را حجت کننده

إِنَّكَ وَهَوَاؤُكَ
بِكَ لَمْ أَخْذِلْكَ وَكَذَلِكَ
وَلَمْ تَدْعُ لَكَ شَيْئًا
فَتَأْتِيكَ بِهِ عَلَيْكَ
وَقَدْ عَصَيْتَ بِلَاغِي
عَلَى بَرِيءٍ مِنَ الْمَكَابِرِ
وَلَا أَخْرَجَ مِنْ
عُودِيكَ وَلَا أَجْرِي
لَوْ عَصَيْتَ لَكِن

دُعای کبیر

عناصراً فاقمها (۷۸)

عَلَىٰ مِنْ وَرَائِهِمُ وَالشَّاهِدَ لِأَخِي

بر من از پشت آنان و گواه ترا آنچه را پنهان است

عَنَّا وَمِنْ جَنَّتِكَ اخْتَبَهُ وَبِفَضْلِكَ

از پنهان تو و بر رحمت خود پنهان کردی آنرا و بجزم خود

سَأَوْنَهُ وَأَنْ تَقِرَّ جَنَّتِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ

پوشش دهی آنرا و اینکه و مرا گردانی بهره‌دار از هر خیر

تَنْزِلُهُ أَوْ إِخَانٍ نَفِضَهُ أَوْ بَرِيئَتُهُ

نازل کنی آنرا یا احسان که کرامت کنی از اینها بگریزاند

أَوْ رِزْقٍ بَسِطَهُ أَوْ ذَنْبٍ نَعَفَرَهُ أَوْ خَطَا

یا روزی که گشایش دهی آنرا یا گناهی که بیامرزی آنرا یا خطایی

تَنْزِعُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَ

پوششانی آنرا ای رب من ای پروردگارس من ای خدای من و

سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ وَمَالِكِ رَبِّي يَا مَنْ

سیندم و مولای من و مالک و مالک بندگم ای آنکه

بِيَدِكَ مَصِيبَتِي يَا عَلِيًّا بَصِيرِي وَمَسْكِنِي

در دست اوست نوی پیشانی من ای دادا بصر من و مسکن من

الطيف هو اى و از لطف
الشيطان فلان الجحيم
على و البيان فان
قيدى قيدى
عظما و ان نفيض
و رزقى فانك جواد
كريم و بعد از ان
يا فضل و و مالك
يا كريم و كريم

دُعای کبیل

نماز حضرت محمد (۷۹)

يَا خَيْرَ انْفِقِرِي وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

ای بخیر بفرستن و نیاز من ای پروردگارا من

اسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَفِدَائِكَ وَأَعْظَمِ صِفَائِكَ

سؤال کنم ترا بحق تو و پاکتی تو و بزرگترین صفات

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي مِنَ السَّبِيلِ وَالنَّهْجِ

و راههاست ایکنه قراردی اوقات مرا در شب و روز

بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِحِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَأَعْمَالَ

با ذکر خود پر آباد و بخدمت خود رسیده و عملهایم

عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْلَى وَأَوْزَادَ

و پیش تو قبول شده تا باشد عملهایم و پروردگارم

كُلِّهَا وَرَدًّا وَاحِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ

تمام آن درود واحد و حال من در خدمت تو

سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مَعْبُودِي يَا مَنْ

بهیستی ای آقای من ای کسیکه بوی اوست اعطاد من ای

إِلَيْهِ شَكُونُ الْخَوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ

بوی او شکایت کردم احوال خود را ای پروردگارا من

یا ای پروردگارا من
بگوید و بعد از آن بگوید
یا ایمنای من کل شیء
منک خائف حدیث
استغاثت یا منک
شیء و خوف کل شیء
آن نصیحت علی بن ابی طالب
و بعد از آن

دُعای کبیل

نماز حضرت محمد
(۸۰)

تَطِينِي مَا نَانَا الْفَيْ

وَأَطِيعِي قَوْلِي وَسَأْتِرِي
مَا أَعْتَبِيهِ عَلَى حَتَّى

لَا آخَافُ وَلَا أَخْذَعُ
مِنْ بَنِي إِبْرَاهِيمَ عَالِي

وَأَسْرِعُ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادِرِينَ وَأَشْتَأِقُ إِلَيْ

قُرْبِكَ فِي الْمَشَافِينِ وَأَذْفُومُنِكَ دُونََ

الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْوُفِيِّينَ وَآدَابِ

فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَوَادَنِي

وَيَا كَاتِبِي وَوَيْ

يَا رَبِّ قُو عَلَى خَدْمِكَ جَوَارِحِي وَأَشْدُدْ

ای پروردگار قوی کن بر خدمت خود اعضا مرا و محکم فرما

عَلَى الْعَزِيمَةِ جَوَارِحِي وَهَبْ لِي الْجِدْفِي

برای عزیزت با کلمات مرا و عطا کن مرا جدیت در

خَشِيكَ وَالذَّوَامَ فِي الْأَيْضَالِ نَجْدَمُنِكَ

ترسیدن از تو و ادا نمودن در همیشه بودن بخدمت تو

حَتَّى تَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَبَادِيرِ السَّائِفِينَ

تا سبقت گیرم بسوی تو در میدانهای پیشینیان

وَأَسْرِعُ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادِرِينَ وَأَشْتَأِقُ إِلَيْ

وشتابم بسوی تو در بهی گیرندگان و مشتاق بسوی

قُرْبِكَ فِي الْمَشَافِينِ وَأَذْفُومُنِكَ دُونََ

قرب تو در مشتاقان و نزدیک شوم نزدیک شد

الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْوُفِيِّينَ وَآدَابِ

مخلصان و بترسم از تو ترسیدن اوستادان و آداب

فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَوَادَنِي

در همسایگی تو ای مؤمنان پروردگارا او هر که اراده کند مرا

دُعای کبیل

(۸۱)

نماز حضرت فاطمه

فَرِحُونَ أَسْأَلُكَ أَنْ

تُصَلِّيَ عَلَيَّ وَوَالِدِي

تَحْتَهُ وَأَنْ تَكْفِنِي نَسْرَةَ

فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِجَانِبِي

فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مَامِ

شخصی که از شما و

مهربان و نام بدو

مادر او را بر سر و از

خداوند طلب دفع

ضی و او را بنیاد

لِبُوءِ فَارِدُهُ وَمَنْ كَادَنِي فِكْدُهُ وَأَجْعَلَنِي مِنْ

بدی پس اراده کن اورا و کسیکه یکد کند مرا پس یکد کن اورا و قرار ده

أَحْسَنَ عِبِيدِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَأَفْرِيحَهُمْ

بهترین بندگانت نصیبی بایش خود و زود بجز این آنها

مَنْزِلَةً مِنْكَ وَأَخْصِمِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ

منزلی از تو و محضو مترین آنها در نزدیکی تو

فَإِنَّهُ لَأَبْنَاءُ ذَلِكَ لَا يَفْضِلُكَ وَجَدِي

پس بدرستی که رسیدن نیستد باین مگر بفضل تو و کرم کن مرا

بِحُودِكَ وَأَعْطِفْ عَلَيَّ بِحُدُوكَ وَأَحْفَظْ

بجودت و عطف فرما بر من بجزر گواری خود و نگهدار مرا

بِرَحْمَتِكَ وَأَجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَفَلِي

بر رحمت خود و قرار ده زبان مرا بذكر خود گو یا و دل مرا

بِحُبِّكَ مُتَمِّمًا وَمَنْ عَلَى حَسْنِ إِجَابَتِكَ

بدوستی خود بی ثواب و من بجزار بر من بحسن پذیرش خود

وَأَفْلِنِي عَثْرَتِي وَأَعْفِرْ زَلَّتِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ

و محو کن لغزشهای مرا و بیامرز گناه مرا بدرستی که تو را کردی

نماز حضرت قائم (ع)
(۱۲)

دعا کبیر

عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمْرَهُمْ بِدُعَائِكَ

بر بندگانت به پرستش تو و امر کردی آنها را بدعا بخورد

وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْجَابَةَ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ

دخا من شده برای آنها اجابت را بس بسوی تو ای خداوند

نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي

باز داشته ام روی خود را بسوی تو ایگزی من دراز کردم دستم را

فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَّا

بس بجزت خود اجابت کن دعایم را و برسان مرا بآن روزیم

وَلَا تَنْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَكَيْفِي شَرِّ

و قطع کن از کرم خود امید مرا و کفایت کن شرمم

الْجَنِّ وَالْأَنْسِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا

جن و انس را از دشمنان من ای زود خوششود

أَعْمُرْ لِي لِأَيْمَانِكَ إِلَّا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَاعِلٌ

بیا مرز بجای که می توانم مگر دعا بدستیکه تو کننده

لِلْإِنْسَاءِ يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ

بر آنچه را که خواهی ای آنکه نام او دوا و یاد او شفاست

البته خداوند رف
عالم بدو کفایت کند
انشاء الله تعالی و بعد
بجهد خود در حاجت
خود را بخواند بوضع
و داری کند بسوی
حقتعالی بدرستی که
نیست مرد مفوم دونه
زن مومنه که این نماز
بکند او این دعا

دُعای مشلول

مَا زَجَعُ ظَنَابِرَهُ
(۸۳)

وَطَاعَهُ غِيَّ اِرْحَمَ مِنْ رَأْسِ مَا لِهِيَ الرَّجَاءُ

و طاعتش دولت است رحم کن آنز که سر ما را بر او میدارند

وَسِيْلَاهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ

داسلواش گریه است ای کامل نعمت ای دفع کننده

النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ

بلای ای نور وحشت زدگان در تاریکی

يَا عَالِمًا لَا يُعْلَمُ صَبِيْلٌ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ

ای دانای کسیم ندانم رحمت فرزند بر محمد و اولاد محمد

وَأَفْعَلُ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ

و بجز برای من آنچه تو هستی اهل آن و رحمت خدا

عَلَى رَسُوْلِهِ وَالْأُمَّةِ الْمِيَامِيْنَ مِنْ

بر پیغمبرش و امتان برزخواران از

إِلِهِ وَسَلَّمَ دُعَاءُ مَشْلُوكٍ تَسْلِيمًا

اولاد او در روز فرستد درود زیاد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

از روی خلاص
بخواند مگر اینک دعا
وی مستجاب گردد
نماز بعضی
علیه السلام
که بسیار فضیلت دارد
و عهد موجب فرست
گناهان عظیم است
وافضل اوقات آن

نماز حضرت عیسیٰ
(ع)

دُعایِ مشلول

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ

پروردگارا من در حوزت میگویم بنام تو بنام خداوند

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ

بخشنده مهربان ای صاحب جلال و عظمت ای زنده

يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا هُوَ يَا مَنْ

ای پایدار ای زنده نیست خدا مگر تو ای آنکه کسی

لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا إِنْ هُوَ

نمنازد آنچه است او چگونه است او و کجاست او

وَلَا حَيْثُ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا ذَا الْمُلْكِ وَ

و چه جایی است او مگر خود او ای صاحب پادشاهی و

الْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ يَا مَلِكُ

ملکوت ای صاحب عزت و جبروت ای پادشاه

يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهْتَمِنُ يَا

ای پاکیزه ای سلام ای مؤمن ای باطلال ای

عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُنْكَبَرُ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ

غالب ای چهار با عظمت ای آفریننده ایرازی ده

اول در وقت نماز است
و آن چهار کلمه است
بدون تکرار و در سلام
در کلمات اول بعد
سوره حمد از آن بزرگ
مغفرت کند و در کلمات دوم
سوره العاديات بعد
رکعت سوم افاضه
نصی الله مدد کند
چهارم قل هو الله

دُعای مشلول

نماز جعفر طیار

(۸۵)

يَا بَارِيُّ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ

ای آفریننده ای صورت آفرین ای نمودنده ای تهر کننده ای محکم کار

يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ يَا وَدُودُ يَا

ای بسزایجاد ای مرج خلق ای همک ای دوست ای

مُحَمَّدُ يَا مُجَبُّودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ

پسینده ای عبادت شده ای دور ای نزدیک ای پذیرنده

يَا قَرِيبُ يَا حَسِيبُ يَا حَبِيبُ يَا بَدِيعُ يَا فَاعِ

ای نگهدارنده ای بشمار آورنده ای دوست دارنده ای ابداع کننده ای

يَا مُصَنِّعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا

ای با عظمت ای شنونده ای دانای ای بردبار ای کریم ای

مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُصَنِّعَانُ يَا جَلِيلُ يَا

تمننا دهنده ای جزا دهنده ای کمک کننده ای بزرگوار ای

جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُفِيلُ يَا مُبِيلُ

زیبا ای وکیل ای سرپرست ای بخشنده ای رساننده

يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِيُّ يَا بَادِيُّ يَا أَوَّلُ

ای با عظمت ای راهنما ای هدایت کننده ای ابتدا ای اول

و در هر کعبه بعد از نماز
فلاح از فرشتگان یازده مرتبه سبحان الله
و الحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر
و در رکوع هفتم
سُبْحَانَ وَجْهِ سَرَّانِ
بگوید و چون سران
رکوع برسد آورده
مُتَبَعاً وَدَرِجاً لَوْلَا
ده مرتبه

دُعای مُشَلُّو

نماز جعفر طیار
(۱۷)

يَا اٰخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا فَا تَمُّ يَا فَا تَمُّ يَا

ای آخر ای ظاهر ای باطن ای فاطم ای پدیدار ای ابدی ای

عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا فَاضِي يَا نَاصِرُ يَا عَادِلُ

دانا ای حاکم ای داور ای یاری کننده ای دادگر

يَا فَاصِلُ يَا وَاوِصِلُ يَا ظَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ

ای جدا از همه ای پیوسته با همه ای ذات پاک ای پاک کننده ای

قَادِرُ يَا مُقَدِّرُ يَا كَبِيْرُ يَا مُكَبَّرُ يَا وَاوِحِدُ

توانا ای بزرگوار ای بزرگ ای با عظمت ای یگانه

يَا اَحَدُ يَا صَدَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

ای تنها ای بی نیاز ای آنکه نه فرزندی دارد و فرزند نمی

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ

و نه برای او مثل احدی و نباشد او را صاحب

وَلَا كَانَ مَعَهُ وِزْرٌ وَلَا اَحَدٌ مَعَهُ مُسِيْلٌ

و نباشد با او وزیری و نه گرفته هموزن او را بشیر

وَلَا اِحْتِاجَ اِلَى ظَهْرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلَهٍ

و نیازی نداشت به پشتی و نه داشت با او همدانی

و بعد از نماز در پیشانی
ده مرتبه و در سجده دوم
ده مرتبه و بعد از نماز
در پیشانی پیش از آنکه
ببخیزد ده مرتبه در هر
چهار رکعت چینی
میکنند که مجموع سیصد
مرتبه میشود شیخ کلینی
از ابو سعید مدنی
روایت کرده

دُعای مشلول

نماز حضرت پیمبر (۸۷)

غَيْرُهُ لِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ

عزاد نیست خدای مگر تو تو بلند مرتبه از آنی که می گویند

الظَّالِمُونَ عَلُوًّا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا عَالِمُ يَا شَاحِجَ

ستمکاران بلندی بزرگ ای بلند مرتبه ای دانای عالی مقام

يَا بَادِحٌ يَا فَتَّاحٌ يَا فَتَّاحٌ يَا مُفْرَجٌ يَا مُفْرَجٌ

ای عظیم الشان ای گشاینده ای بخشنده ای رحمت بخش ای فرج دهنده

يَا نَاصِرٌ يَا مُنْصِرٌ يَا مُدْرِكٌ يَا مُهْلِكٌ يَا مُنْقِمٌ

ای یاری کننده ای یاری دهنده ای دریا بنده ای کشته ای تمام کننده

يَا بَاعِثٌ يَا وَارِثٌ يَا أَوَّلٌ يَا آخِرٌ يَا طَالِبٌ يَا غَالِبٌ

ای باعث ای وارث ای اول ای آخر ای خواهان ای برتر

يَا مَنْ لَا يَقُونُهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابٌ يَا أَوَّابٌ يَا وَفَّاءٌ

ای آنکه از تو فرس از تو انان کرد ای توبه پذیر ای داور ای بخشنده

يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ يَا مُفْعِلَ الْأَجْوَابِ يَا حَيِّثُ

ای بس ساز بسها ای گشاینده در جای ای آنکه هر طور

مَادِعِي جَابَ يَاطْهُورٌ يَا شَكُورٌ يَا صَبُورٌ

خازنده شوی اجابت کننده ای پاکیزه ای شکور ای بردبار

حضرت صادق علیه السلام
بن فرمود ایاب علمم
چیزی که بگویند از ادیان
حضرت پیمبر را علمم
فرمود چون در سجده ای
چهار رکعت نماز است
از تسبیحات فاطمه
سجده من لبت
بگو
العز و الوفاء

دُعای مشلول

(۱۹)

ما زحیف طیار

یایبک و انیمک
الاعظم و کلایبک اننا

اللی تمث صدقا و
عذلاصل علی سجد و

اهل بیتیه و افضل
کذا و کذا او بجای این

کلمه حاجات خود را
بجو اهد و در روایت

دیگن است که حضرت
صادق علیه السلام

عبد از

یا مَنْ لَا حُوبَ بِهِ الْفِکْرُ وَلَا يَدُ رِکَهُ بَصَرٌ وَلَا

ای آنکه احاطه نمی کند و در فکر و درک نمی کند و در اجسام و

بَحْفَى عَلَيْهِ أَثْرًا يَا رَازِقُ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرُ

پنهان نمی ماند بر او اثر ای روزی دهمنده بشر ای تقدیر کننده

كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِي الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ

تمام قدر ای بلندتر مکان ای سخت ارکان

يَا مُبَدِّلَ الرِّمَانِ يَا فَابِلَ لُفْرَانِ يَا ذَا الْمَنِّ

ای تبدیل کننده زمان ای پذیرنده سربان ای صاحب شکوه

وَالْأَخَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ يَا حَمِيمٌ

و احسان ای صاحب عزت و تسلط ای مهربان

يَا رَحْمَنُ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنِ يَا مَنْ

ای بخشنده ای آنکه بر هر روز تمام و شافی دادی ای آنکه

لَا يَسْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ

مشغول نمیکند او را شئی از شئی دیگر ای بزرگ مرتبه

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ

ای آنکه هستی در هر مکان ای شنونده موکلف

دُعای مشلول

نماز خفیه چهار
(۹۰)

نماز خفیه استعدا
خوانند یا رب یا رب
بغیر یکبار
کن یا رب یا رب
بغیر یکبار
رب یا رب
نفس یا الله یا الله
یا رب یا رب
یا رب یا رب
بغیر یکبار
یا رب یا رب
بغیر یکبار

يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُبْرِجَ الطَّلِبَاتِ يَا

ای اجابت کننده دعای ای برآورنده درخواستها ای

فَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنِزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ

رواکننده حاجتها ای نازل کننده برکتها ای رحم کننده

الْعَبْرَاتِ يَا مُفِصِّلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ

براشک چشمها ای گذرنده از لغزشها ای حاشینده درد و غمها

يَا وِلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا

ای ولی نیکوینها ای بلند کننده درجهها ای

مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ يَا مُجِيبَ الْأَمْوَاتِ يَا

عطا کننده خواستهها ای زنده کننده مردگان ای

جَامِعَ الشَّيْءَاتِ يَا مُطَّلِعًا عَلَى لَيْسَاتِ يَا

جمع کننده برهشها ای باطلاع بر پستیها ای

رَادِّ مَافِدَاتِ يَا مَنْ لَا تُشْبِهُهُ عَلَيْهِ

برگرداننده امد گذشته ای آنکه اشتباه نرود بر او

الْأَصْوَاتِ يَا مَنْ لَا يُضْمَرُ الْمَسْأَلُ وَلَا

صوتها ای آنکه سخی ندارد برای او در خواستها و نه

دُعای مشلول

نماز حضرت
عاجزین (۹۱)

تَشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

ای روشن کننده تاریکی ای روشنی زمین و آسمانها

يَا سَائِعَ النِّعَمِ يَا ذَا فِعِ النَّعِيمِ يَا بَارِئَ النَّسَمِ

ای افزون کننده نعمتها ای برطرف کننده گرفتاریها ای آفریننده باطنها

يَا جَامِعَ الْأُمَمِ يَا شَافِيَ السَّيِّئِ يَا خَالِقَ النُّورِ

ای جمع کننده امتها ای شفا دهنده بهما آنها ای خالق روشنی

وَالظُّلْمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَاعُ عَشْرُهُ

و تاریکیها ای صاحب جود و کرم ای آنکه گذارنده نود برش او

قَدَمِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

قدیمی ای بخشنده ترین بخشنندگان ای کرمترین کرمترینان

يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِقِينَ

ای شنونده ترین شنوندگان ای بیننده ترین بینندگان

يَا جَارَ الْمُتَجِبِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا

ای مسأله بینا بینندگان ای امان ترسندگان ای

ظَهَرَ لِلْأَجْبِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ

پشتبان بهما بینندگان ای ولی مؤمنان ای فریادرس

بفرد بیک نفس یا
یا رحمن هفت مرتبه یا
یا رحیم یا رحیم هفت مرتبه
پس خوانند اللهم
اِنَّ اَقْبَلَ الْقَوْلِ
بِحَمْدِكَ وَاتَّقِنُ بِالتَّوَكُّلِ
عَلَيْكَ وَاتَّخِذْكَ وَ
لَا غَايَةَ لِدَعْوِكَ
وَ اَسْتَعِيْزُ بِكَ مِنْ
تَبْلُغُ غَايَةَ

نماز حضرت عطار
 دعای مشلول (۹۲)

الْمُنْعِبِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا حَبِيبًا

فزاید خوانان ای نهایت طالبان ای صاحب

كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَجِدٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ

هر غریب دای مؤنس هر تنها ای بناگاه هر

طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالٍّ

رانده شده ای مأوی هر در افتاده ای حافظ هر گمراه

يَا وَاحِمَ الشَّبْحِ الْكَبِيرِ يَا وَارِقَ الْوَقِيلِ

ای رهم کننده هر کشتال ای روزی دهنده کودک

الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعُظْمِ الْكَبِيرِ يَا فَاكِلَ كُلِّ

کوچک ای پیوند دهنده استخوان عظمه ای آزاد کننده هر

أَسِيرٍ يَا مَعْنَى لُبَّائِسِ الْفَقِيرِ يَا عَصَمَةَ

اسیر ای غنی کننده ناپسند فقیر ای نگه دارنده

الْحَائِفِ الْمُتَجَمِّعِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالْقُدْرَةُ

ترسان پناه خواه ای آنکه خداوار است تدبیر و قدرت

يَا مَنْ الْعَبْرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ لِيَسْرُ يَا مَنْ لَا

ای آنکه دشوار برها بر او سهل و آسان است ای آنکه

وَأَنْ تَخْلُقَ لَكَ كَلِمَةً
 مَعْرِفَةً تَجِدُكَ وَآيَةً
 مِنْ لَوْ تَكُنْ مَعْدُومًا
 بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا
 تَجِدُكَ عَوْدًا عَلَى
 الَّذِينَ يَنْبِئِينَ بِحَيْلِكَ
 وَمَنْ يَسْمَعُ غَايَةَ
 شَأْنِكَ وَآمَدَ
 حَيْدِكَ حَلْفًا تَكُنْ
 أَرْضِيكَ عَنْ

دعای مشلول

(۹۳)

يَحْتَاجُ إِلَى تَقْبِيرِ بَابِ مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

محتاج است به تنفیر ای آنکه در هر چیز توانائی

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَيْرٌ بَابِ مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

ای آنکه بهر چیز خیرداری ای آنکه بهر چیز

بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ يَا فَالِقَ الْأَصْبَحِ

بینائی ای فرشته بادها ای روشن کننده صبحها

يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاءِ

ای بروج آورنده روانها ای صاحب جود و بخشش

يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ

ای آنکه بدست اوست تمام کلیدها ای شنونده هر صوت

يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْزٍ يَا مُجِيبَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ

ای سابق هر مرده ازنده کننده هر نفس بعد از مرگ

يَا عِدِّي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي عَزَبِي

ای یار من در شدت ای حافظ من در غم

يَا مُؤَيِّنِي فِي وَحْدَتِي يَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمَتِي يَا كَهْفِي

ای مؤمن من در تنهایی ای ولی من در نعمت ای پناه من

طَاعَتِكَ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ

عَطُوفًا بِجُودِكَ جَرَادًا

بِقَضَايِكَ عَوَّادًا يَكُونُ

بِأَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ

ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

النَّكَاحِ حَارِجٌ خُودًا

بِحَبَاهِ كَبِيرًا وَرُؤُوسًا

إِنشَاء اللّٰهُ تَعَالَى

نَمَا وَحَابِكِ

درد دعوات را و زاری

از حضرت

نمازخانه (۹۴) دُعای مُشَلُّو

جِبْنَ تُعْبِدُنِي لِمَذَاهِبِ تَسْلِيهِ الْاَفَاوِرِ

در توحیح آنجسپار راه روشن و نمازین راه نزدیک آنرا

وَجَذُّنِي كُلِّ صَاحِبٍ بِاِعْمَادِ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ

و منکوب فرما بر صاحبی را عصبه از خود ای ستون زرکاری آنکه اورا

يَا سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ يَا ذَرَمَنْ لَا ذَرَمَ لَهُ

ایسی زینت ای مرج آنکه مرجی زینت اورا ای پناه آنکه پناهی زینت اورا

يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ

ای نگهبان زنده آنکه نگهدار ندارد ای پناه آنکه پناهی ندارد

يَا كَثْرَ مَنْ لَا كَثْرَ لَهُ يَا ذِكْرَ مَنْ لَا ذِكْرَ لَهُ

ای تجلی آنکه تجلی نیست اورا ای زکرت کسیکه زکرت نیست آنرا

يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ

ای پناهیگاه آنکه پناهی ندارد ای همسایه آنکه همسایه ندارد

لَهُ يَا جَارِيَّ لِلصَّيْفِ يَا ذِكْرِيَّ لِوَيْسِ بِاللَّهِ

ای همسایه پناه دهنده من ای زکرت سرور اعتماد من ای پناهی

بِالتَّحْفِيظِ يَا رَبَّ لَبَيْتِ الْعَيْشِ يَا شَفِيْعُ

بدرستی ای پروردگار خانه عیش ای جبرئیل

بجاء علی بن ابی طالب
که آنقدر از تعلیم فرمود
بعضی که چون طالبی
دانشه با شایسته بود
کن و در زکرت نماز
بخوان پس خدا را نشا
کن و در ذکر حداصلی
فرست و بخوان آنرا
سوره حشر و شش
اول سوره حدید
و در اول که در ال عمل
استانگاه

دُعای مثلول

نماز حاجت
(۹۵)

يَا دَرِيْهُنُ فَكُنِّيْ مِنْ حَلِيْلِ الْمَضِيْقِ وَاصِرِي عَنِّي

ای دره من آزاد کن مرا از سخن و گرفتاری و بگردان ازین

كَلِمَةٍ وَعَمِّ وَصَبِيٍّ وَكَفَيْتِي شَرَّهَا لَا أُطْبِقُ وَ

تام هستم و عم و صبی را و کفایت کن ازین شر آنچه طاف نام

اِعْنِي عَلَيَّ اُطْبِقُ يَا اَدَّ يُوْسُفَ عَلَيَّ بِعُقُوبِ

و یاری ده مرا بر آنچه طاف دارم ای رد کننده یوسف بر معیوب

يَا كَاشِفُ ضُرِّ اَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذُنُوبٍ وَ دِيَارِ اَرَّ

ای برطرف کننده گرفتاری ایوب ای آمرزنده گناه دادای زنج کننده

اَيْسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ وَمُنِيْمَةَ مِنْ اَيْدِي الْيَهُودِ يَا

ایسای پسر مریم و منیمه از دست یهود ای

جُبَيْتِ فِدَاءِ يُوْسُفَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفَى

ای جابت کننده فدای یوسف در ظلمت ای برگزیده

مُوْسَىٰ بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ عَقَلَ دَمَ خَيْلِيَّةٍ

موسی برای تکلم ای آنکه خنجه خنطای آدم را

وَرَدَعَ اِدْرِيسَ مَكَانًا عَلِيًّا بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى

و بلند گردایند مکان ادریس را بر رحمت عز ای بکه نجات

افضل حاجت خود را
بجاء که خدا عطا میفرماید
و از وی فرموده است
و آیه قل اللهم مالك
الملك باشد یعنی تا
بغیر حساب و علامه
رحمة الله علیه فرموده
شاید آیه قل اللهم
باشد تا آیه مبادی
شهدای

دُعای مشکول (ع ۹)

دُعای جوشن کبیر

دُعای جوشن کبیر

در بعضی از روایات وارد شده که خواندن این دعا در عبادت الهی

ماه رمضان مجرب است و آن صدق است و هر نفسی که

بخواند در آخر هر نفسی

باید گفت

نوحًا مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ وَ

نوح از غرق شدن ای آنکه هلاک گردانیدی عباد اولی و

ثَمُودَ مَا أَبْقَىٰ وَ قَوْمَ نوحٍ مِنْ قَبْلِ أَن يَمُوتَ كَانُوا هُمْ

ثمود آنچه باقی مانده بود از قوم نوح از پیش آنها بودند

أَظْلَمَ وَأَطَعِيَ وَ الْوَيْفَكَ أَهْوَىٰ يَا مَنْ دَرَسَ عَلَىٰ

تستکاران را و طغیان کننده - و هوی پرست ای آنکه تکوب کرد

لُوطٍ وَ دَمْدَمَ عَلَىٰ قَوْمِ شَعْبٍ يَا مَنْ أَخَذَ

لوط را و پریشان ساخت قوم شیب را ای آنکه چیزها کرد

أَيُّوهُمْ خَلِيلًا يَا مَنْ أَخَذَ مُوسَىٰ كَلِمًا

موسی را دوست ای آنکه برگزید موسی را تکلم کننده

وَ أَخَذَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ عَلَّمَهُ

و اختیار کرد محمد صلوات خدا بر او و اولاد او و بر آنها

أَجْمَعِينَ حَبِيبًا يَا مُؤْتِيَ الْفُتَانَ الْحِكْمَةَ

تماما دوست خود ای یاد دهنده حکمت فغان را

وَ الْوَاهِبِ لِيَلِيمَانَ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ

و عطا کننده بیلیمان شاهی سرزاد ایزت احد را

دُعای مشلول

دعا جون کبیر
(۹۷)

مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ نَصَرَدَا الْفَرَنْجَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ

از پس آن . ای آنکه نصرت دادی ذوالقرنین را بر شانان

الْحَبَابِ يَا مَنْ اعْطَى الْخَضِرَ الْحَيَوَةَ وَوَرَدَ

سهمکارو ای آنکه عطا کردی خضر را زندگی جاودان و ورد کردی

لِيُوشِعَ بِنُورِ نُونٍ نُوْرَ الشَّمْسِ بَعْدَ غُرُوبِهَا

یوشع پسر نون را نور آفتاب را بعد از غروب آن

يَا مَنْ رَبَّطَ عَلَى قَلْبِ امِّ مُوسَى وَاحْصَنَ

ای آنکه الهام کردی بر قلب مادر موسی و نگهداشتی

فَرْجَ مَرْيَمَ ابْنَةِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ مَجْهِي مِنْ

فرج مریم دختر عمران را ای آنکه نگهداشتی مجه من

ذِكْرِي يَا مَنْ الذَّنْبِ سَكَنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ

ذکر مرا از گناه و ساکت فرمودی از موسی غضب را

يَا مَنْ بَشَّرَ كُرِّيًّا بِجَهَنَّمَ يَا مَنْ فَدَا اِسْمَاعِيلَ

ای آنکه مژده دادی زکریا را بجهنم بجای ای آنکه فدا دادی اسماعیل را

مِنَ الشَّيْخِ يَذِيحُ عَظِيمٍ يَا مَنْ قَبَلَ فُرْيَانَ

از شیخ یذیح بقرمانی بزرگ ای آنکه قبول کردی فریانه

بِحَبَابِكَ يَا اِلَهَ الْعَالَمَاتِ الْعَوْتِ حَلِصًا مِنَ الشَّادِيَاتِ بِوَدْعَا رَابِعِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ
بِاسْمِکَ يَا اللّٰهُ
رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
وَبِاسْمِکَ
وَبِاسْمِکَ
وَبِاسْمِکَ
وَبِاسْمِکَ

دُعای مشلول

دعای شریف
(۹۸)

هَائِيلَ وَجَعَلَ لِلْعَنَةِ عَلَى قَائِلِهَا هَارِمَ

قائیل را و فرادادی لعنت را بر قائل ای برکت

الْأَخْرَابِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصَّلَاةُ

درمذخراب محمد صلوات خدا بر او اولاد او عزت

عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ

بر محمد و بر محمد و بر تمام مرسلین و

مَلَائِكَةِ الْمَقْرِبِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ جَمِيعِينَ

و فرشتگان مقرب و اول پرستش خود تماماً

وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلْتُ بِهَا أَحَدٌ

درخواست میکنم از تو به تمام خواسته‌هایی که خواست از کسی که

مِمَّنْ رَضِبَتْ عَنْهُ فَحَمَمْتُ لَهُ عَلَى الْأَجَائِدِ

را منی شدی از آن پس حتم کردی بر او اجابت را

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ

ای خدا ای بخشنده

يَا رَحِيمٌ يَا رَحِيمٌ يَا رَحِيمٌ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ای مهربان ای صاحب بزرگواری و عزت

دعای شریف
و با علم و با حکم
و بحاکم بالاله
لَا اَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَزِيزُ
خَلِصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَحْمَنُ
يَا حَسْبُكَ الْكَلْبُ
يَا حَسْبُكَ الْكَلْبُ
رَافِعُ الدَّرَجَاتِ
وَالْحَمْدُ
عَامُ الْخَطِيئَاتِ
قَائِلُ الْوَبَائِتِ
سَائِعُ

دُعای مشلول

دعای شکر
دعای بکنه
(۱۰۰)

یا خیر البریین یا
یا محمد بن عبد
یا من له الغیة والجمان
یا من له القدره
والکمال یا من له الملك
والجمال یا من هو
الکبیر اللطال یا
فی فی الثجاب الثقلان
یا من هو یسیر
یا من هو یسیر

وَاسْأَلْ بِأَسْمَائِكَ الْحُنَى الَّتِي نَعَمَّهَا

درخواست میکنم بناهای نیکویت که وصف فرمودی

فِي كِتَابِكَ فَفَلَكَ وَ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُنَى

در کتاب خود و فرمودی برای خداست نامهای نیکو

فَادْعُوهُ بِهَا وَفَلَكَ دُعُوِي أَنْتَجِبُ لَكَ

پس بخوانید بان و فرمودی بخوانید ما اجابت می کنم برای شما

وَفَلَكَ إِذَا سَأَلْتَ عِبَادَةَ عَنِّي فَأِنِّي قَرِيبٌ

و فرمودی زمانیکه سوال کرد بنده من از من پس نزدیکم

أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَنْجِبُوا

اجابت می کنم دعای دعاکننده را چون خواند مرا پس اجابت فرما

لِي وَ لِيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ وَفَلَكَ

برای من و برای مؤمنان زمان شاید آنها هدایت یابند و فرمودی

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَي أَنْفُسِهِمْ

ای بنده گانه که اسراف کردند بر نفس خودشان

لَا تَقْضُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

ناید از رحمت خدا بدر سبکه خدا بیامرز و گناهان را

دُعای مشلول

دعای شکر کبیر
(۱۰۱)

جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَا أَسْأَلُكَ

تماماً بدستیکه اوست آمرزنده مهربان و من سوال میکنم

يَا إِلَهِي وَادْعُوكَ يَا رَبِّ وَادْعُوكَ يَا سَيِّدِي

ای خدای من و بخوانم ترا ای پروردگای من و امیدوارم ترا ای آقای من

وَاطَّعُ فِي جَانِبِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَ

و طمع دارم در اجابت من ای مولای من چنانچه وعده داری

فَدَدَ عَوْنِكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَفْعَلْ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ

و بجهنم بخوانم ترا چنانچه از خودی مرا پس بکن بمن آنچه تو اهل آنی

يَا كَرِيمٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ

ای کریم بر رحمت خود ای مهربانترین بخشندگان و ثنا باد

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خدای جهانیان را و رحمت فرستد خدا بر محمد

وَاللَّهُ أَجْمَعِينَ بِسْ حَاجَاتِ خُودِ رَاجُوَاهُ

و او را داد تماماً

دُعَاةٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَمَاءُ

سبزه خداوند بخشنده مهربان

يَا مَنْ هُوَ سَيِّدُ الْعَالَمِينَ
يَا مَنْ هُوَ عِنْدَ خَشْنِ التَّوَابِ
يَا مَنْ فَعَلَهُ أَمُّ الْكُتَابِ
يَا مَنْ أَنْشَأَكَ
(۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا خَلْقُ
مَتَى يَا دِقَاتُ يَا بُلْبُلَاتُ
يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ
يَا خَيْرَانَ يَا سَجَانَ
يَا مَسْحَانَ يَا ذَا الْمَنِّ

دُعَايِ سَمَا (۱۰۲) دَعَائِ شَنِ كَبِير

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

پروردگارا من سوال میکنم باسم بزرگ

الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي ذَا

عظمت عزیزتر جلیلتر کرمتر که چون

دُعَيْتَ بِهِ عَلَى مَعَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ

خوانده شوی بان بر کشودن درهای بسته آسمانها

لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَإِذَا دُعَيْتَ بِهِ

برای کشودن برعلت بازی گردد و چون خوانده شدی بان

عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ

بر کشودن درهای بسته زمین برای فرج

انْفَجَّتْ وَإِذَا دُعَيْتَ بِهِ عَلَى الْعِيرِ

فرج داده شود و چون خوانده شدی بان برای سحر

لِلْيُسْرِ تَبَسَّرْتُ وَإِذَا دُعَيْتَ بِهِ عَلَى

برای آسان شدن آسان گردی و چون خوانده شدی بان بر

الْأَمْوَالِ لِلنُّشُورِ انْثَرْتُ وَإِذَا دُعَيْتَ

مردمان برای نشر غلظت گردید و زمانیکه خوانده شدی

الْبَيَانُ (۶) يَا مَنْ
وَأَضْعَفُ كُلِّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ
يَا مَنْ اسْتَلَمَ كُلَّ شَيْءٍ
لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَكَرَ
كُلَّ شَيْءٍ لِعِلْمَتِهِ يَا مَنْ
خَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ
يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ
مِنْ حَيْثُ بِهِ يَا مَنْ
لَسَقَّتِ الْجِبَالُ
مِنْ خَافَتِهِ يَا مَنْ

دُعای سَمَاء

دُعای عیسی

(۱۰۳)

يَا عَلِيَّ كَشَفَا لِبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ اُنْكَشَفَا

یا علی بر کشف دروغ بدیها و مفسد را دفع کردی

وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْوَجُوهُ

و بزرگی ذات کریم تو بزرگ گردانی ذاتهای را

الَّذِي عَنَتَ لَهُ الْوَجُوهُ وَخَسَعَتْ لَهُ

که واجب است بر همه موجودات را بسپرد

الرِّقَابُ وَخَسَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَوَجِلَتْ

سقف آوازه او باشد و لرزان شود صدای و ترسان شود

لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَبِقَوْلِكَ الْبُتَى

برای آن دلها از خوف تو و بسپردی تو که

بِهَاتِمَتِكَ لِمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ

با آن نگاه میداری آسمانها که بفتند بر زمین

الْأَبْيَازِيكَ وَتُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

مگر بازن تو و نگاهداری آسمانها و زمین را

أَنْ تَزُولَا وَبِمَشِيئَتِكَ الَّتِي ذَانَ لَهَا

اینکه ازین بروند و قسم میدهم ترا بخواست خود که نزدیک است با آن

يَا مَنْ قَامَتْ السَّمَاوَاتُ

يَا مَنْ قَامَتْ السَّمَاوَاتُ

الْأَرْضُونَ يَا ذِيهِ

يَا مَنْ تَمَّتِ السَّمَاوَاتُ

يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا عَلَى

أَقْلَامِكَ يَا كَلِيمَ رَبِّ

يَا غَاثِي الْخَطَايَا يَا

كَاشِفِ الْبَلَاءِ يَا

الرَّجَائِي يَا مُجِيبَ

دُعای سَمَاء

دعا جشن کبیر
(۱۰۴)

الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ لِي خَلَقْتَ بِهَا

جهانیان را و بکلمات تو که آفریدی بآن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِكَلِمَتِكَ لِي

آسمانها و زمین را و بکلمت تو که

صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ

ساختی بآن عجایب را و آفریدی بآن تاریخی را

وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَاوًا

و قرار دادی آنرا شب و قرار دادی شب را وقت استراحت

خَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا

و خلق کردی بآن نور را و قرار دادی آنرا روز و

جَعَلْتَ النَّهَارَ نُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ

قرار دادی روز را وقت کوشش و دیدن و آفریدی

بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً

بآن خورشید را و قرار دادی خورشید را روشنی و

خَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا

آفریدی بآن ماه را و قرار دادی ماه را نور

الْعَطَاءُ يَا وَهَّابُ الْهَلَالُ يَا
بَارِزُ الرِّقِّ يَا بَارِزُ
مَاضِي لَمَنَّا يَا بَارِزُ
الشُّكَا يَا بَارِزُ
الْبُيَا يَا مَقْطُنِي
الْأَسَارِي يَا
وَالْحَمْدُ وَالشُّكْرُ يَا
وَالْفَخْرُ وَالْبَهَاءُ
يَا بَارِزُ الْحَمْدِ وَالشُّكْرِ
يَا بَارِزُ الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ

دُعَايِ سَمَا

دُعَايِ شَمْسِ كَبِيْرٍ
(۱۰۵)

بِأَذَا الْعُقُوْدِ وَالرِّضْوَاءِ

بِأَذَا الْمَتْنِ وَالْعَطَاءِ

بِأَذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ

بِأَذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ

بِأَذَا الْجُودِ وَالنِّجَاءِ

بِأَذَا الْأَلَاءِ وَالنِّقْمَاءِ

اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَذَانِكَ

بِأَسْمَائِكَ بِأَصَانِكَ

وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا جُومًا

وَأَفْرِيدِي بَانَ سِتَارَهُ وَتَقَرَّرَادِي أَنْزَا سِتَارَهُنَّ

وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا

وَبُرْجَمًا وَجِرَاعِنًا وَزِينَتًا وَهَبَابِ رِجَمٍ

وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَ

وَتَقَرَّرَادِي بَرَانِي أَنَّهُنَّ مَشْرِقُهُنَّ وَمَغْرِبُهُنَّ وَ

جَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِي وَجَعَلْتَ

تَقَرَّرَادِي بَرَانِي أَنَّهُنَّ مَطَالِعُهَا وَمَجَارِيهَا وَتَقَرَّرَادِي

لَهَا فَلَكَ وَمَسَابِيحَ وَقَدَّرْتَهُنَّ فِي السَّمَاءِ

بَرَانِي أَنَّهُنَّ كَرْدُونَ وَمَحَلَّ كَرْدِشَ وَتَقَدَّرَ كَرْدِي أَنْزَا دَرِ السَّمَاءِ

مَنَازِلَ فَاحْسَنْتَ نَفْسَ بَرِّهَا وَصَوْرَتَهَا

مَنَزَلَهَا بِسِ نِيكُو كَرْدِي تَقَدَّرَ بَرِ أَنْزَا وَصَوْرَتِ دَرِ

فَاحْسَنْتَ نَصُوْبَ بَرِّهَا وَاحْصَيْدَهَا

أَبْرَا بِسِ نِيكُو كَرْدِي تَقَدَّرَ بَرِ أَنْزَا وَشَرْدِي أَنْزَا

بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهُنَّ بِحِكْمِكَ

بِنَامَاهِي خُودِ شَارِشَ وَتَدَبَّرَ كَرْدِي أَنَّهُنَّ بِحِكْمِكَ حُودِ

دعای شما

دعا جوین کبیر
(۱۰۷)

ثَابُوتِ السَّمَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ

مسندوق گواهی در بالای ستون آتش و در پیاپان

سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُورَيْثٍ فِي لُؤَادِ الْمُقَدَّ

سینا و در کوه حوریت در بیابان پاکیزه

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ

در بقعه مبارکه از طرف طور

الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرِهِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بَنِي

آسایش از درخت در زمین مصر بنی

إِسْرَائِيلَ يَوْمَ فَرَّقَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ

بجزه روشن و در روزی که شکافتی نه برای بنی اسرائیل

الْبَحْرِ فِي الْمُنْبِجَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا

دریا را در آبهای که کردی در آن

الْعَمَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقْدَتَ مَاءِ

عمایب در درهای سوف و بند کردی آب

الْبَحْرِ فِي قَلْبِ لَغْرٍ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَرَتِ

دریا را در دل چاه مثل سنگ و گزندگی

وَأَكْمَلَ قُرْآنَهُ بِأَمْرِهِ
كُلَّ عَذْوَلٍ بِأَسَائِرِهِ
كُلَّ مَعْتُوبٍ بِأَلْمَجَائِلِ
مَطْرُودٍ رَأَى
عَذَابِي عِنْدَ شِدَّتِي
بِأَجَابِي عِنْدَ دَعَائِي
بِأَمْرِي عِنْدَ وَاسْتِغْنَائِي
بِأَصْلَابِي عِنْدَ
عَنْبِي بِلَوْحِي عِنْدَ
نَعْمِي بِأَمْرِي

دعای شام

دعای کبیر
(۱۰۸)

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْ عِنْدَ رَبِّيْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عِنْدَ سَمْعِيْ
مَا عَنَّا يٰ عِنْدَ فِقْهِيْ
مَا عَنَّا يٰ عِنْدَ اَصْطِلَاجِيْ
مَا عَنَّا يٰ عِنْدَ سَفِيْ
مَا عَنَّا يٰ عَالَمِ الْعَوْبِيْنَ
مَا عَنَّا يٰ خَفَاةِ الدُّوْبِيْنَ
مَا عَنَّا يٰ اَكْرُبِيْنَ
مَا عَنَّا يٰ اَمْلَقِيْنَ

بینی اسرائیل البحر و تمت کلمات الحنه
بیتی اسرائیل دریا را و پایان رسید و عده نیکو است

عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَاَوْثَقَتْهُمُ مَّشَارِقُ
بر آنان با آنچه صبر کردند و وارث گردانیدی آنان را بمشرفی

الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَادَكْتَ فِيْهَا
زمین و مغربهای آن که مبارک گردانیدی آنرا

لِلْعَالَمِيْنَ وَاغْرَقَتْ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ
برای جهانیان و غرق کردی فرعون و سپاه او

وَعَرَاكِبُهُ فِي الْبَحْرِ وَاَسْمِكَ الْعَظِيمِ
و در کبابش را در دریا و بسمت بزرگ

الْاَعْظَمِ الْاَعَزِّ الْاَجَلِ الْاَكْرَمِ وَبِحَمْدِكَ
عظمت و عزیزتر و بلندتر گرامی تر و بزرگواریت

الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِيُوسَى كَلِمَاتِكَ عَلَيْهِ
که تجلی کردی بآن برای موسی کلمات تو بر او باد

السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلَا بُرْهَانَهُمْ
سلام در طور سینا و برای ابراهیم

دُعای شاما

دعاوی شامی (۱۰۹)

عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلِي فِي

بر او باد سلام دوست تو از پیش در

مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلَا أُسْحَقُ صَفِيكَ عَلَيْهِ

بمجد خیف (در بیابان منی و عرفات) و باسحق برگزیده خودت بر او

السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْعٍ وَلِيَعْفُوبَ نَبِيَّكَ

با سلام در جبهه شیخ و برای یعقوب پیغمبرت

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ وَأَوْفَيْتَ

بر او باد سلام در خانه ابراهیم و وفا کردی

لِأَبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِثْلَكَ وَ

با ابراهیم سلام به مثل خود و

لَأُسْحَقَ بِخَلْفِكَ لِيَعْفُوبَ بِشَهَادَتِكَ

باسحق بخلف خود و بیعقوب بشهادت خود

وَلِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَ لِلدَّاعِينَ بِسَمَائِكَ

و برای مؤمنین بوعده خود و برای دعاکنندگان بنهایت

فَاجَبْتَنِي وَ مَجَّدْتَنِي الَّذِي ظَهَرَ لِي وَسَيُظْهِرُنِي

اجابت فرمودی و ببرزگواریت که ظاهر شد بر من و موی پر

طیب القلوب یا ارحم الراحمین
مُنَوَّرَ القُلُوبِ یا ارحم الراحمین
القُلُوبِ یا مُنْقِرِ
الْحَمَمِ یا مُنْقِسِ
الْعُورِ
(۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِنَبِيِّكَ يَا حَلِيلَ
يَا دَاوُدَ بْنَ بَارِقِيئِيلَ
يَا مُدَبِّرَ
يَا مُنْقِلَ
(۱۴)

دُعَايِ سَيِّمَاتِ

دعا جون کبیر (۱۱۰)

عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمْلِ

عمران بر او بار سلام بر قبّه رمان

وَبَايَاتِكَ الَّتِي وَفَعْتَ عَلَى اَرْضِ مِصْرَ

و بمحوات خود که آشکار شد بر زمین مصر

بِحَمْدِ لِعِزَّةِ وَالْغَلْبَةِ بَايَاتِ عَهْرِيهِ

با برزگی و عزت و غلبه بر شاهان ای بزرگ

وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَ

و ادره قوی قوت و غلبه قدرت و

بِشَانِ الْكَلِمَةِ الثَّامَةِ وَبِكَلِمَاتِكَ

مقام کلمه کامل دکن، و بکلمات

الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى اَهْلِ السَّمَاوَاتِ

که کرم فرمودی بآن بر اهل آسمانها

وَالْاَرْضِ وَاَهْلِ الدُّنْيَا وَاَهْلِ الْاٰخِرَةِ

وزمین و اهل دنیا و اهل آخرت

وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ

و بر رحمت خود که منت نهادی بآن بر تمام

تأدب لیل المؤمنین یا
عینات الشّعیرین یا

صیح المنظرین یا
یا جاد البیض یا
آمان الخائفین یا
عمون المؤمنین یا
والهم ناک الیقین یا
یا حیا العاصمین یا
عافیر الدنیین

دُعَايِ سَمَا

دعاي سمان کبریا
(۱۱۱)

خَلَقَكَ وَيَسْطِطُ عَلَيْكَ لَئِي قَتَّ بِهَا

خلق خود و با سطاعت و قدرتی که آثار عجز کردی بآن

عَلَى الْعَالَمِينَ وَيَبُورِكَ الَّذِي قَدَّ

بر جهانیان و بیزورتی که بحق

خَوَيْنَ فَرَعِيهِ طُورُ سَيْنَاءَ وَبِعَلِيكَ وَ

در افتاد از وحشت آن کوه طور و بعلت و

جَلَالِكَ وَكِبْرِيَانِكَ وَعِزَّتِكَ وَ

جلالت و بزرگی و عزت و

جَبْرُوتِكَ لَئِي لَمْ تَسْفِلْهَا الْأَرْضُ وَ

جبروتی که نگذاشت پایید در مقابل آن زمین و

أَنْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ وَأَنْزَجَتْ لَهَا

برابر افتد باین آسمانها و مضطرب شود از آن

الغَمُّ الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَأَلْهَا

(د) قیامت کبریا و ببحر آید از آن دریاها و هنرها

وَحَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالَ وَسَكَنَتْ لَهَا

و بخت گردد باین کوهها و ساکن گردد باین

بِأَجْسَابِ دَعَايِهِ
المُضْطَّهِينَ (۱۵)
بَادَ الْأَجْوَدِ وَالْأَخْطَرِ
بَادَ الْفَضْلِ وَالْأَمْتَانِ
بَادَ الْمَنِّ وَالْأَمَانِ
بَادَ الْقُدْسِ وَالْجَبَانِ
بَادَ الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ
بَادَ التَّخْوِ وَالرِّضْوَانِ
بَادَ الشَّجَاعَةِ وَالزُّهْدَانِ
بَادَ الشُّكْرِ وَالشُّكْرَانِ
بَادَ الْعَطْمَةِ وَالشُّكْرَانِ
بَادَ الرَّافِعَةِ وَالشُّكْرَانِ

دعا جو شکر کی

(۱۱۴)

دعای شما

وَسُوءِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَجِّمِينَ وَبِرَكَاتِكَ

و ترس فرشتگان بیخ گزندگان و برکات خود

الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَيَّ يَا اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ

که مبارک گردانیدی از برای ابراهیم دوست خود

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي امَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

بر او باد سلام در امت محمد رحمت خدا

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَارَكْتَ لِاسْمِ صَفِيَّتِكَ فِي امَّةٍ

بر او و اولادش و برکت فرزندی با صحنی برگزیده است در امت

عَلَيْهِ عَلَيْنَا مَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِبَعْتِ

عسی بر آنها باد سلام و برکت فرزندای بر یعقوب

اسْرَائِيلَ فِي امَّةٍ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

اسرائیل عز در امت موسی بر آنها باد سلام

وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و برکت فرزندای بدوست خود محمد رحمت خدا بر او

وَالِهِ فِي عُرْسَتِهِ وَدُرَّتَيْهِ وَامَّتِهِ اَللَّهُمَّ

و اولادش در عترت و فرزندان و امت او پروردگارا

یا مصلحین
هو فی ملک صمیم
یا من هو فی سلطان قديم
یا من هو فی
جاء له عظیم
هو علی عبادہ
یا من هو کل نبی
علیم یا من هو بین
عصاه جلم
هو

دعای سما

۵۹ آیه کبر
دعای حسن

(۱۱۵)

وَكَأَنبِئَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَآمَنَّا

و همچنین که ما در آن مقامات حاضر نبودیم و آنرا ندیدیم و ایمان آوردیم

بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا إِنْ نَصَلِيَ عَلَيَّ

بآن و ندیدیم آنرا و ما بهمد از وی صدق ایمان آوردیم آنچه رحمت زوی

مُحَمَّدٍ وَالِإِخْوَانِ مُحَمَّدٍ وَإِنْ تَبَارَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِإِخْوَانِ

بر محمد و اولاد محمد و آنچه برکت فرستی بر محمد و اولاد

مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِإِخْوَانِ كَأَفْضَلِ مَا

محمد درم فرمائی بر محمد و اولاد محمد مثل بزرگترین چیزی

صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَيَّ يَا بَرَاهِيمَ

رحمت فرمادی و مبارک گردانیدی درم فرمودی بر ابراهیم

وَإِلَىٰ بَرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَالَ

و اولاد ابراهیم بدریکه تو ستوده بزرگوار و گمنده ای

لِيَا تُرَبِّدُ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هر چه اراده فرمائی و تو بر همه چیز توانائی

يَا حَبِيبُ خُذْ لِي خَيْرَ مَا فِي سَائِرِ الْكَلِمَاتِ

پروردگارا بخوبی این

بین وجه اول و کبریا
من تعویضی ضعیفه
حکیم بامن هر چه
لطیف بامن هر چه
لطفیه قدیم (۱۹)
بامن لا یجی الا
فضله بامن لا یسئل
الا عنقوه بامن لا
ینظرن الا بامر بامن لا

دُعای شما

دعا شن کبری
(غالب)

الدُّعَاءُ وَبِحَجِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا

دعا شریف و بحج این نامهای مبارک که از

بَعْلَمَ نَفْسِهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ

میداند نفسش آن و نمیداند باطن آنرا کسی غیر از تو صلوات

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ

بر محمد و اولاد محمد و چنان کن بامن که تو

أَهْلَهُ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَعْفِرْ

اهل آئی و چنان کن بامن که من سرور آل هستم و بیامرزد

لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا قَدَّمْتُمْ مِنْهَا وَمَا نَاخِرَ

بر من گناهانی را که پیش مرتکب شده ام و آنچه در آینده انجام خواهد

وَسَّعَ عَلَيَّ مِنْ حَلَالٍ ذُرْفِكَ وَكَفَيْتَنِي

و وسعت ده بر من از روزی های حلال خود و کفایت کن

مَوْئِدَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَفَرَسٍ

از شر انسان بد و همسایه بد و فرس

سَوْءٍ وَسُلْطَانَ سَوْءٍ أَفْكَ عَلَى مَا تَشَاءُ

بد و شاه بد هر سکه تو بر هر چیز که خواهی

جان اعدای ما
من لا یدرؤم الاملاک
یا من لا سلطان
الاسطانه یا من
ویعفت کل ذنوبی
یا من یسعیت
عصبة یا من احاط
بکل ذنوبی علیها
من لیس علیها
یا فارغ

دُعای سَمَاء

(۱۱۷)

دعا چون بگوید

قَدِيرٌ وَيَكْتُمُنِي عَلِيمٌ اَمِينٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ

توانا و برچسب عالم است بنده برای پروردگار عالمان

وَبَعْدَ ذَلِكَ مَعَاذُكَ اِنْ دَعَا رَجُلًا اَللّٰهُمَّ بِحَسْبِ هَذَا

پروردگارا بحسب این

الدُّعَاءِ وَيَحْسِبُ هَذِهِ الْاَسْمَاءُ الَّتِي لَا يَعْلَمُ

دعا شریفه و بحسب این نامهای مبارک که نمیباند

نَفْسُهَا وَلَا فَاوِئِلُهَا وَلَا بَاطِنُهَا وَلَا

تغییر آن و نه تامل آن و نه باطن آن و نه

ظَاهِرُهَا عَمْرُكَ اَنْ نُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ

ظاهر آن را عجز از تو ایست صلوات فرستی بر محمد و

اَلْمُحَمَّدِ وَاَنْ تُرَزِقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اولاد محمد و روزی خیر دنیای مرا بخشد دنیا و آخرت ما

بِحَسْبِ مَا تَبْلُغُنِي بِكَ وَيَا فَعَلْ لِي مَا اَنْتَ

و با من چنان کن که تو هستی

اَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا اَنَا اَهْلُهُ وَاَنْتُمْ

اهل آن و چنان کن با من آنچه را من سرزدارم از شما

بِاَكْثَرِ النَّاسِ
خَافِصًا الَّذِي نَسَبَ بِاَقَابِي
التَّوْبِ بِاِحْوَالِ الْخَلْقِ
بِاصْدَاقِ الْوَعْدِ بِا
مُوقِ الْعَهْدِ بِاَعْلَمِ
النَّيِّ بِاَقَالِقِ التَّجِبِ
بِاَزَادِ الْاَنَامِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ
بِاَعْلَى بَاقِي بِنَا
عَمِّي يَا

دعای ہما

(۱۱۹)

اِخْوَانِي وَجِبْرَانِي وَقَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

برادرانم و ہمسایگانم و نزدیکانم از مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتِ طَلَبًا إِنَّكَ عَلَى مَا نَشَاءُ قَدِيرٌ

و زنان مؤمنہ ستم بدیسیگہ تو بر آنچه خواہی توانای

وَيَكِلْ شَيْئِي عَلَيْهِمْ إِيْمَانِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و ہر چہسنہ دانائی آیین ای پروردگار جہانیان

بِكُودِ اللَّهِ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ

پروردگار! بحق این دعا کرامت فرما

عَلَى فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْعَنَى

بر فقرا ی مردان مؤمن و زنان مؤمنہ بددلت

وَالشَّرَّهِ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و شرور و بر بہاران مردان مؤمن و زنان مؤمنہ

بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ

بشفا و بہبود و تندرستی و بر زندگان مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَامَةِ وَ

و زنان مؤمنہ بلطف و کرامت و

دعا جو کہیں
بالتَّحَمُّدِ بِاصْحَابِ

كُلِّ تَجْوِي بِأَمْسَاهِي

كُلِّ شِكْوَى (۲۳) بِأ

ذَاتِ الْعِمَّةِ الشَّابِقَةِ

بِأَذَى النَّجْمَةِ الرَّوَّاحَةِ

بِأَذَى الْمَيْثَةِ الشَّابِقَةِ

بِأَذَى الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ

بِأَذَى الْمُدَارَةِ الْكَامِلَةِ

بِأَذَى الْحَبِيْبَةِ الْفَاتِحَةِ

دعا نده

دعا چهل و یک
(۱۲۰)

عَلَىٰ أَمْوَالِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغَفْوَةِ

بر مردگان مردان مؤمن و زنان مؤمنه با غرض

وَالرَّحْمَةِ وَعَلَىٰ مَسَافِرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

در حفت و بر مسافران و مردان مؤمن و زنان مؤمنه

بِالرَّوِّدِ إِلَىٰ وَطَنِهِمْ سَالِمِينَ غَائِبِينَ

بره کردن بر وطن ایشان سلامت و دارای غیبت

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ

بر رحمت خود ای مهربان ترین بخشنده گان و رحمت کن خدا بر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَعَمْرٍاهِ الطَّاهِرِينَ

آقای ما محمد خاتم پیغمبران و اولاد پاکانش

وَسَلَّمَ دَعَاءُكَ نَبِيًّا كَثِيرًا

و درود فرست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدای بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ

استایش خدا بر است که پروردگار جهانیان است و رحمت کند خدا

بَارِكْ فِي الْأَمْوَالِ
بَارِكْ فِي الْعَمَلِ
بَارِكْ فِي الْعِزِّ
بَارِكْ فِي الْقُوَّةِ
بَارِكْ فِي الدَّيْنِ
بَارِكْ فِي الظَّاهِرِ
بَارِكْ فِي الْبَيْتِ
بَارِكْ فِي الْمَبْعَدِ
بَارِكْ فِي التَّوَاتُرِ
بَارِكْ فِي الظُّلُمَاتِ
بَارِكْ فِي الْعَبْرَاتِ
بَارِكْ فِي الْعَشْرَاتِ
بَارِكْ فِي الْعُزَّاتِ
بَارِكْ فِي الْأَمْوَالِ

دعای ندبه

دعا چون یکی
(۱۲۳)

بِحَبِئَتِهِ وَمَنْ أَمِنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ

بجاست داری اورا و کسی که ایمان آورد با او از هلاکت

بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ أَخَذَنَّهُ لِنَفْسِكَ جَلِيلًا

برحمت خود و بعضی از آنها را گرفتی بمحض خود دوست

وَسَأَلْتَ لِيَّ أَنْ صِدِّقِي فِي الْآخِرِينَ

و از تو درخواست کردم زبان راست در آخرین

فَاجِبْنَاهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ

پس اجابت کردی اورا و قراردادی این را بعلی و بعضی را

كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكَلَّمَ كَرْدِي وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ

تکلم فرمودی از درخت تکلم کردنی و قراردادی اورا از

أَخِيهِ رِدَاءً وَوَزِيرًا وَبَعْضُ وَلَدَنَاهُ

برادرش رهن و وزیر و بعضی را ستود کردی

مِنْ غَيْرِ أَبِي وَأَنْبِيَاءَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيْدِيَهُ

بدون پدر و دادی اورا بمخونه و نوید گردنیدی

بِرُوحِ الْقُدْسِ وَكُلَّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيْعَةً

بروح قدس و همه آنها را شریعت دادی شریعتی

بِأَنَّامِ (۲۷) يَا رَبِّ الْعَدُوِّي
أَحْكَمِ الْحَاكِمِيْنَ يَا
أَعْدَلَ الْعَادِلِيْنَ
يَا أَصْدَقَ الصَّافِيْنَ
يَا أَظْهَرَ الظَّاهِرِيْنَ
يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ
يَا أَسْمَعَ الْحَاسِبِيْنَ
يَا أَسْمَعَ السَّمْعِيْنَ
يَا أَبْصَرَ السَّاطِعِيْنَ
يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِيْنَ
يَا

دعای چشم کبریا

(۱۲۴)

دعای ندبه

بِالْحَمْدِ الْكَرِيمِ
وَبِالْعَمَلِ الْمُنْكَرِ
عِبَادَهُ يَأْتُونَ مِنْ
لَا يَسْتَدْلُوهُ بَأْسُهُ
مَنْ لَا يَخْشَى بَأْسَهُ
مَنْ لَا يَحْزَنُ بَأْسَهُ
عِيَانٌ مَنْ لَا عِيَانَ
لَهُ بِالْخَيْرِ مَنْ لَا
فَخْرَ لَهُ بِالْعَمَلِ مَنْ لَا
عِزَّ لَهُ بِالْمَعِينِ

وَفَجَّتْ لَهُ مِنْهَا جَاوَتْ حَبْرَتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ

وگرد آیدنی برای لوطریقه در همتیار کردی بر او جانیشان

مُحْفِظًا بَعْدَ مُحْفِظٍ مِنْ مَدَّةٍ إِلَى

حافظ شریک پس از حافظ دیگر از مدتی ببری

مَدَّةٍ إِفَامَةً لِدِينِكَ وَوَجْهَةً عَلَا

مدت دیگر برای پادشاهت دینت و وجهی بر

عِبَادِكَ وَلِقَاءِ رِزْوَالِ الْحُسْنِ عَنْ مَقَرِّهِ

بندگان و برای ایکنه زایل شود حق از قرارگاهش

وَيَغْلِبُ الْبَاطِلَ عَلَى الْهَيْلِ وَلَا يَقُولُ

وغلبد کند باطل بر اهل حق و نگوید

أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ لَيْنًا وَسُؤْلًا مَسْدِ

کسی چرا نفرستادی ببری ما بنمیزی ترسانند

وَأَمَّنَّا لَنَا عِبَادًا هَادِيًا فَتَبِعَ أَيَانِكَ

و بپاداشتی برای ما نشاند راهها تا پیروی کنیم آیات ترا

مِنْ قَبْلِ أَنْ نَدِلَّ وَنَخْرِبُ إِلَى أَنْ

از پیش از آنکه زایل می‌شوند و خوار گردانی تا اینکه

دُعای ندبه

أَنْهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَىٰ جَيْبِكَ وَجَيْبِكَ

بهنایت آوردی امر را بسوی جیب و جیب

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا

محمد رحمت خدا باد بر او و اولاد او پس بود چنانکه

أَجْنَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْفَتِهِ وَصَفْوَةً مِنْ

برگزیدی او را آقای آنکه خون کردی آنرا و صفوه که آنکه

أَصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مِنْ أَجْنَبْتِهِ وَ

جستیار کردی آنرا و فاضلترین که آنکه انتخاب کردی او را

أَكْرَمَ مَنْ أَعْمَدْتَهُ فِدْمَتَهُ عَلَىٰ أَنْبِيَاءِ

گرامی ترین که آنکه اعتمد کردی او را مقدم دشتی او را بر پیغمبران

وَبَعَثْتَهُ إِلَىٰ لِقَائِكُمْ مِنْ عِبَادِكَ وَ

و بفرستادی او را بر جنت و این از بندگانت و

أَوْطَانَهُ مُتَارِفًا وَمَعَارِفِكَ وَ

وطن قراردادی برای او شرفها و معرفت را و

سَخَّرْتَ لَهُ الْبِرَّانَ وَعَرَجْتَ بِهِ

مخز کردی او را بر ابرو را و بلا بردی او را

دعا شن کبری
(۱۲۵)

مَنْ لَا مُعَابَدَةَ لَهُ
بِأَيْدِي مَنْ لَا يَنْتَبِهُ
لَهُ بِأَمَانٍ مَنْ لَا

آلِهِ
أَمَانٌ لَهُ ۲۹۱

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
بِأَعْيُنِ الْقَائِمِ بِأَسْمَاءِ

بِأَسْمَاءِ الْقَائِمِ بِأَسْمَاءِ
بِأَحْكَامِ الْقَائِمِ بِأَسْمَاءِ

بِأَبْيَضِ الْقَائِمِ بِأَسْمَاءِ
(۳۳)

دُعای نندبه

دعای شکر کبیر (۱۲۴)

إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ

بوسی آسمانهایت و در ویست دادی او را دانش آنچه بود

وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ

و آنچه خواهد بود تا پایان آفرینش خود پس

نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ بِجِبْرِئِيلَ

یاری دادی او را بر عیب و فرزگونی او را بجزئیل

وَمِكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكِكَ

و میکائیل و نامبرندگان از فرشتگانت

و وَعَدْتَهُ أَنْ تُظَهِّرَهُ بِنَهْ عَلَى الدِّينِ

و وعده فرمودی او را که آشکار سازی دینش را بر دین

كَلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ

همه آن و گر چه اگر او را نندیدند بت پرستان و این پس از

أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ

آنکه جای دادی او را در جای راستی از اهل او

وَجَعَلْتَ لَهُ وَهْمَ أَوَّلِ بَيْتٍ وَضَعِ

و قرار دادی او و آهنگ اول خانه که بنا نهاده شد

یا عالمین من استغفر
یا ارحم الراحمین من استغفر
یا عافین من استغفر
یا باصبرین من استغفر
یا حافظین من استغفر
یا حاکمین من استغفر
یا شاکرین من استغفر
یا صبورین من استغفر
یا معینین من استغفر

دعای ندبه

الْمَلَاءِ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ

بنندگان تویم نوردهش بودند کسی که من اہم مولای او پس علی

مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مِنْ وَالِاهِ وَعَادِ مِنْ

مولای او است پروردگارا دوست مدار آنرا که دوست دارد او را و دشمن

عَادَاهُ وَأَنْصُرْ مِنْ نَصْرِهِ وَأَخْذِلْ مَنْ

مدار آنرا که دشمن دارد او را و یاری کن یاری کننده او را و خوار کن خوار کننده

خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا بَيْتُهُ فَعَلِيٌّ

اورا و گفت ایستگم من اہم ہجرت او پس علی

أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ

و نژاد او و گفت من و علی از درختی واحدیم

وَسَاءَ النَّاسِ مِنْ شَجَرَتِي وَأَحَلَّةَ مَحَلِّ

و ساء مردمان از درختی چند استند و قرار داد او را در محل

هُرُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مَيِّ

ہرون از موسی پس گفت او را تو از من

بِمَنْزِلَةِ هُرُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا

بمنزلت ہرودتی از موسی مگر آنکہ ہست

تعاشر کبیر
(۱۲۹)

يَا اَللّٰهُمَّ مِنْ كُلِّ
يَا اَعْلَمُ مِنْ كُلِّ
يَا اَحْكَمُ مِنْ كُلِّ
يَا اَفْخَمُ مِنْ كُلِّ
يَا اَكْبَرُ مِنْ كُلِّ
يَا اَلطَّيْفُ مِنْ كُلِّ
يَا اَجَلُ مِنْ كُلِّ
يَا اَعْيُنُ مِنْ كُلِّ
يَا اَكْبَرُ اَلصَّغِيرُ
يَا اَعْظَمُ اَلتَّوْبِ

دعای ندبه

عاشق کبیر
(۱۳۰)

بِنِيِّ بَعْدِي وَرَوْحِهِ ابْنَهُ سَيِّدِهِ

پیمبری بعد از من و تزویج کرد او را دختر خود سیده

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَأَحْلَلَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ

زنان جهانیان و همای داد او را در مسجد خود

مَا أَحْلَلَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ

آنچه جای او بود و بست درهای دیگران را مگر در او را پس و

أَوْدَعَهُ عَلَيْهِ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةٌ

در هفت داد باو دانش خود را و حکمت خود را پس گفت من شهر

الْعِلْمِ وَعَلَىٰ بَابِهَا مَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ

دانش را و علی در آنت هر کس اراده کند شهر را

وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ

و حکمت را پس باید از در آن وارد شود گفت تو

أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي لِحُكْمِكَ مِنْ كِبْرِي

همادرم و جانشین و وارث منی گوشت تو از گوشت من

وَدَمُّكَ مِنْ دَمِي وَسَيْلُكَ سَيْلِي

و خون تو از خون من و صلح با تو صلح با من است

کتاب الغری ما تقدم
القضيل ما دام اللطف
باللطف الصبح ما
منقش لکرب ما
لا تفت الغری ما
ما لک الملک ما
ما فی الحی ما
ما من هو فی عهدک
و ما من هو فی عهدک
و ما من هو فی عهدک
و ما من هو فی عهدک
و ما من هو فی عهدک

دعای ندبه

(۱۳۱)

وَحَرْبِكَ حَرْبِي وَالْإِيمَانُ مُخَالَطُ حِمِّكَ

و جدال با تو جدال با من است و ایمان مخلوط است گوشت تو

وَدَمِّكَ كَمَا خَالَطَ حِمِّي وَدَمِي وَأَنْتَ غَدَا

و خون ترا همچنانکه مخلوط است با گوشت و خون من و تو فردا

عَلَى الْخَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي

بر حوض کوثر خلیفه منی و تو ادائیگی تو من را

وَيُخْرِجُ عِدَائِي وَشَيْعَتِكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ

دوفاکی و عده های مرا و شیعه تو بر کرسی های از

نُورٍ مَبِيضَةٍ وَجُوهَهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ

نور روشنی درمزه رویشان در اطراف من در بهشت

وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ نَعْرِفْ

و آنان همسایگان منند و اگر تو نبودی یا علی شناخته نمی شد

الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدُهُ هُدًى

نومنان بعد از من و بود بعد از او هدایت

مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَجَبَلٍ

از گمراهی و روشنی از کوری و درشته

دعای کبیر
 فی علوه و قریبه
 من هو فی قریبه
 لطف
 بامن هو فی لطفه
 شریف بامن هو
 شرفه عن بامن هو
 فی عظمه بامن هو
 عظمه بامن هو
 اللهم انی
 آسألت

دعای ندمه

دعای شکر کبیر (۱۳۲)

اللّٰهُ الْمُبِينُ وَصِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيمُ لَا يَبْغُ

خدا که حکم است و راه راست او همیشه بخیر است

بِمِرَّابَةٍ فِي رَحْمٍ وَلَا يَسْأَلُ فِي دِينٍ

بخوابی در رحمتی و نه چیزی میسندد در دین

وَلَا يُلْحِقُ فِي مَنَابِعِهِ مِنْ مَنَابِعِهِ

و نه دمسیدد شود در منبعی از منابعش

يَحْدُ وَاحِدًا وَالرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا

در رفتار کرد مثل رفتار بهترین درود خدا بر آنها

وَالِهَمَّا وَيُقَاتِلُ عَلَى لَتَّأْوِيلٍ وَلَا نَأْخِذُ

و اولاد آنها و کارزار می کرد بر تامل و نمی گسرد

فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَا يُرِيدُ وَتَرْفِيهِ صِنَادُ

او را در راه خدا سرزنش سرزنش کننده و بخت خون سران

الْعَرَبِ وَقَتْلِ أَبْطَالِهِمْ وَنَاوَسَ كُؤُوبَهُمْ

عرب را دشمنی بمردمان آنها را و برکنده کرد وجه آنها را

فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَ

پس سپرد دلهاشان را کوزه ها از جنگ بدر و

بیشترین پاکان بنا
شایانی باورانی با بعلت
بها هادی با دای با
فاضلی با دای با
عالی با با دای با
با من کلینی خاضع
له با من کلینی خاضع
له با من کلینی خاضع
له با من کلینی خاضع

دعای ندبه (۱۳۴) دعا جشن کبیر

رَحْمِهِ وَافْصَاءِ وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ

رحم او و دور گردیدن فرزندان او مگر اندکی

مِمَّنْ وَفَا لِرَعَايَةِ الْحَيِّ فِيهِمْ فَقِيلَ مَنْ

از آنان و فاکردند بر عایت حی در میان ایشان پس گفته شد هر که

مِثْلَ وَسِيٍّ مِنْ سِبْيٍ وَأَفْصَى مِنْ أَقْصَى

گفته شد و ایسرند هر که ایسرند دور گردید هر که دور گردید

وَجَرَى الْفَضَاءِ لَهُمْ بِمَا رُجِيَ لَهُ حَسَنٌ

و جاری شد فضا بر ایشان آنچه امید بود بر آن به نیکویی

الْمُتَوَبِّةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ بُورِثَهَا

اگر چون است زمین برای خدا بارش برده

مَنْ بَشَاءَ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَافِيَةَ

هر که را خواهد از بندگانش و پایان خوب

لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ

برای پرهیزکاران است و پاک است پروردگارا بدرستی که است وعده

رَبِّنَا الْمَقْعُولَا وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ

پروردگارا بجای آورده شده و خلاف نکند هرگز خدا و خداوند را

بِأَمْنٍ لَا مَقْصِدَ إِلَّا إِلَهَهُ
بِأَمْنٍ لَا مَجَامِيحَ لَهُ
بِأَمْنٍ لَا زَعْبَ
بِأَمْنٍ لَا
بِأَمْنٍ لَا وَهَّ الْأَعْيُنَ
بِأَمْنٍ لَا لِيَتَعَانُوا
بِأَمْنٍ لَا يَتَوَكَّلُوا
بِأَمْنٍ لَا
بِأَمْنٍ لَا يَتَعَبَّدُوا إِلَّا لَهُ

دعای نذبه

دعاست کبیر (۱۳۶)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِإِسْمِكَ يَا فَاطِمَةَ يَا
سَائِرَ يَا قَائِدَ يَا فَاطِمَةَ
يَا فَاطِمَةَ يَا كَلِيمَةَ
جَائِدَةَ يَا ذَا كَرَمٍ يَا نَائِضَ
يَا نَائِضَ يَا نَائِضَ
خَلْقَ قُرَى يَا مَنْ
قَدَّرَ رَهْدِي يَا مَنْ
كَيْفَ الْبَلْوَى يَا
مَنْ تَمَعَّ الْبَلْوَى

السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ ابْنُ الْحِجْرَةِ بَعْدَ

راه بعد از راه کجاست برگزیدگان بعد از

الْحِجْرَةِ ابْنُ الثَّمُوسِ لَطَالِعَةَ ابْنِ

برگزیدگان کجاست آفتابهای درخشان کجاست

الْأُمَارِ الْمُنْبَهَةِ ابْنِ الْأَجْمِ الزَّاهِرَةِ

راهی روشن کجاست ستاره‌های روشن

ابْنِ أَعْلَامِ الدِّينِ وَفَوَاعِدِ الْعِلْمِ

کجاست نشانه‌های دین و ستاره‌های دانش

ابْنِ بَيْتَةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِثْرِ

کجاست بیتی که خالی نباشد از عثرت

الْهَادِيَةِ ابْنِ الْمَعْدِ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ

جاری‌کننده کجاست آماده شده برای بریدن دینارهای ظلم

ابْنِ الْمُنْظَرِ لِأَقَامَةِ الْأَمِّ وَالْعَوَجِ

کجاست انتظار برده شده برای راست کردن بلندی و کجی

ابْنِ الْمُرْجَى لِإِزَالَةِ الْجُورِ وَالْعُدْوَانِ

کجاست امید داشته شده برای نابود کردن ستم و دشمنی

دعای ندبه

اَبْنِ الْمُدْحَرِ لِيَجِدَ يَدَ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ

بجاست زخیره شده برای تجدید فرائض و سنن

اَبْنِ الْمُتَخَبِّرَةِ لِأَعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ

بجاست برگزیده شده برای عودت دادن ملت و شریعت

اَبْنِ الْمُؤَمَّلِ لِأَحْيَاءِ الْكُتَابِ وَحُدُودِهِ

بجاست آرزو برده شده برای زنده کردن کتاب و حدود آن

اَبْنِ مُحَمَّدِي مُعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ اَبْنِ

بجاست زنده کننده دانشمندی دین و اهل آن بجاست

فَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُجْتَدِبِينَ اَبْنِ هَادِمِ ابْنَيْهِ

براندازنده شوکت تجاوزکنندگان بجاست هدم کننده بناهای

الشَّرِكِ وَالنِّفَاقِ اَبْنِ مُبِيدِ أَهْلِ

بست پرستی و نفاق بجاست هلاک کننده اهل

الْفُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطَّغْيَانِ اَبْنِ

سوق و گناه و سرکشی بجاست

حَاصِدِ فُرُوعِ الْعَنَى وَالنِّفَاقِ اَبْنِ

درودکننده ریشه های گمراهی و بیبختی بجاست

دعا ششمین کبر (۱۳۷) یا من یفید العزم

یا من یجی الهلک

یا من یغی الضعی

یا من اصمک و اعمی

یا من امانات و امانی

یا من خلق التوبین

الذکر و الاذنی یا

یا من فی البین

یا من سلک البین

یا من یبصر البین

یا من یبصر البین

دعای نَدَب

دعا چون کبیر
(۱۳۹)

الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ ابْنَ حَنَابِ

پیوسته میان زمین و آسمان بجات کجات

يَوْمَ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى ابْنَ

روز بهر روزی و دارنده پرچم هدایت بجات

مُؤَلَّفٌ شَمِلَ الصَّلَاحِ ابْنَ الطَّالِبِ

الف دهنده بر آنکه گمهای صلحت بجات خرومان

يُدْخُولُ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءُ الْأَنْبِيَاءِ ابْنَ

خون پیغمبران و فرزندان پیغمبران بجات

الطَّالِبِ بِيَدِهِ الْمَقُولِ بِكُرْبَلَاءِ ابْنَ

خرومان خون کشته شده در کربلا بجات

الْمَنْصُورِ عَلَى مَنْ أَعْتَدَى وَأَفْرَى

نصرت یافته بر آنکه ستم کرد بر او و افزارد

ابْنَ الْمُضْطَرِّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا

بجات مضطری که اجابت شود زمانه که میخواند

ابْنَ صَدْرِ الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالنَّقْوَى

بجات صدر آفریدگان صاحب بری و پرهیزگاری

تعداد ۱۱

یا مَن فِي النَّارِ عِقَابِهِ
 (۴۳) یا مَن فِي النَّارِ
 نُصْرِهِ يَا خَائِفُونَ يَا
 مَن فِي النَّارِ تَقْنَعُهُ
 الْمَذْمُومُونَ يَا مَن فِي النَّارِ
 يَفْضِلُ الْمُنْبُذُونَ يَا
 مَن فِي النَّارِ رَوِّعُ
 الثَّالِهُدُونَ يَا مَن
 فِي النَّارِ يَلْجَأُ الْمَخْسِرُونَ
 يَا مَن فِي النَّارِ

و الرضا ۱

دعای ندبه

دعای شریف
(۱۴۰)

اِبْنُ اِبْنِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنُ عَلِيٍّ

کلمات بر پیر برگزیده و بر معنی

لِلرِّضَى وَابْنُ خَدِيجَةَ الشَّارِعِ وَابْنُ

مرتضی و بر ضد حجه روزانی و بر

فَاطِمَةَ الْكُبْرَى يَا بِي اَنْتَ وَاُمِّي وَ

فاطمه بزرگ پدر و مادرم ندای تبار و

نَفْسِي لَكَ لَوْ فَاؤُ وَاَلْحَمْدُ يَا بِنَ السَّادَةِ

نفسم ترا شمار بار و کجا دار ای پسر زنگوران

الْمُقَرَّبِينَ يَا بِنَ الْجُبَّاءِ الْاَكْرَمِينَ يَا بِنَ

مقربان ای پسر عجبسان عزیزان ای پسر

الْمُهَدَّاهِ الْمَهْدِيِّينَ يَا بِنَ الْحَبِيبَةِ الْمَهْدِيَّةِ

دراست گشته گان هدایت یافته ای پسر نیکان پاکان

يَا بِنَ الْعَطَارِفَةِ الْاَنْجِبِينَ يَا بِنَ

ای پسر بخشنده گان برگزیده گان ای پسر

الْاَطَابِبِ الْمُطَهَّرِينَ يَا بِنَ الْحَضَارِمَةِ

پاکان پاکیزگان ای پسر بزمختان

الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ
تَقْوَى الْعَالَمِينَ يَا مَنْ
عَقْبُهُ تَطْمَعُ الْخَاطِرُونَ
يَا مَنْ التَّوْبَةُ تَنْجِي
الْمُؤْمِنِينَ يَا مَنْ عَلَّمَ
بِكُلِّ الْمَوْكَلُونَ
۴۴۰
اللَّهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ بِاَسْمِكَ
يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ
يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ

دعای نذبه

الْمُسْتَجِبِينَ يَا بَنَ الْفَمَا فِيهِ الْأَكْمَرُ

برگزیدگان ای پسر برزگان برزگواران

يَا بَنَ الْبُدُورِ الْمُبِيرَةِ يَا بَنَ السَّرِجِ

ای پسر بدرای نورانی ای پسر چراغهای

الْمُضِيئَةِ يَا بَنَ الشَّهْبِ الْتَائِبَةِ يَا بَنَ

افروزندگی ای پسر شهابهای نفوزکننده ای پسر

الْأَنْجَمِ الزَّاهِرَةِ يَا بَنَ السَّبِيلِ الْوَاضِحِ

ستارگان روشن ای پسر راههای آشکار

يَا بَنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَا بَنَ الْعُلُومِ

ای پسر نشانه‌های پیدا ای پسر دانشهای

الْكَامِلَةِ يَا بَنَ السَّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا بَنَ

کامل ای پسر سنهای مشهوره ای پسر

الْعَالَمِ الْمَأْتُورَةِ يَا بَنَ الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ

دانشهای بی‌گدشته شده ای پسر معجزه‌های موجود

يَا بَنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُورَةِ يَا بَنَ الصِّرَاطِ

ای پسر دلیلهای دیده شده ای پسر راه

دعای نذبه
(۱۴۱)

بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ
بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ

بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ
بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ

بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ
بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ

بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ
بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ

بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ
بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ

بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ
بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ

دعای ندبه

فَوَسِّبْنِ اَوْ اَذْنِي وَنُورًا وَاوْفِرْ اَبَا مِثْنِ

دوکان یا نزدیکتر از جهت نزدیکی و قرب از

الْعِلِّيِّ الْاَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي اِنْ اَسْفَرْتِ

خداوند بزرگتر به کاش دانستی بجا قرارداد داده بودی

بِكَ لِنَوْمِي بَلْ اَيُّ اَرْضٍ تُفْلِكُ اَوْ

ترا دوری بلکه کدام زمین برداشته ترا یا

شَرِي اِبْرَضَوِي اَوْ عَمْرِي هَا اَمَّ ذِي

فاک یا برضوی یا عمران یا صعب

طَوِي عَمْرِي عَلَيَّ اَنْ اَدِي الْخَلْقَ وَلَا تَوِي

طوی شکل است بر من که به چشم مردم را و نه بینم ترا

وَلَا اَسْمَعُ لَكَ حَسِبًا وَاَلَا تَجْوِي عَمْرِي

و نشنوم صدایت را و نه مارفت را ناگوار است

عَلَيَّ اَنْ يَجْطُبِكَ دُونِي الْبَلَوِي وَلَا

بر من اینکه احاطه نکند ترا جز باری و نه

يُنَالِكَ مِنِّي صَبِيحٌ وَلَا تَكْوِي بَيْتِي

رسد ترا از من خانه و نه سکای بی خانه منی تو باد

دعای ندبه
(۱۴۳)
یا نا صبر اغفر مقصود
یا شاهدا اغفر عتاب
یا فاسحا اغفر تعب
یا نور النور
یا مصلد النور یا خالق
النور یا مبدئ النور
یا مفضل النور یا اقبل
کل نور یا نور اقبل
کل نور یا نور

دعای نذبه (۱۴۴) دعا شن کبیر

أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَحُلْ مِثَابِنَفْسِي أَنْتَ

تو از غایب هستی خالی بشود از ما جام فدای تو باد تو

مِنْ فَايَحْ مَا نَحْ عَمَّا بِنَفْسِي أَنْتَ امْنِيَّةُ

از جدایی که جدا هستی از ما جام فدای تو باد تو آرزوی

شَأْنِي بِمَنْتِي مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرًا

شأنی آرزوست از مؤمن و مؤمنه که یاد کند

فَمَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَنِ الْإِسْمَاءِ

بس بنالد جام فدای تو باد تو از بسته عقی که بنامی شده

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلٍ مَجْدٍ لَا يَجَارِي

جام فدای تو باد تو از خداوند بزرگی که پادشاه دارد

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ يَلَا دِعِمَ لَا نِضَاهِي

جام فدای تو باد تو از فرازم آوردن نعمتی که برده شده نشود

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفٍ شَرَفٍ لَا يَأْوِي

جام فدای تو باد تو از همای شرافتمندی که برابری بخند

إِلَى مَنِّي أَخَارُفِيكَ يَا مَوْلَايَ وَالِي

تا منی همه کنم در تو ای مولای من و تا

فکر کن در دنیا تو را
و در آخرت با تو را
ببین که کجایی
(۴۶) یا من عطا
شرف یا من عطا
لطیف یا لطیف
مقیم یا من احسان
قدیم یا من قوله
حق یا من وعده
صِدْقِ یا من عفو
فضل یا من

دعای ندبه

مَنْ وَآيَ خِطَابٍ اَصِفُ فَيْكَ وَآيَةَ

کی دکدام خطاب وصف کنم ترا دکدام

بِحُجِيِّ عَزِيزٍ عَلِيٍّ اَنْ اُجَابَ دُؤُنَكَ وَانْفِ

راز گران است بر من اینکه اجابت کنم عزیز ترا و گفتگو کرده شوم

عَزِيزٍ عَلِيٍّ اَنْ اُنِيكَ وَيَخْذُ لَكَ الْوَدِي

ناگوار است بر من گریه کنم بر تو و او آگذاردت (مرد)

عَزِيزٍ عَلِيٍّ اَنْ يَجْرِي عَلَيْكَ دُؤُوهُمْ

ناگوار است بر من اینکه جاری شود بر تو عیز آنها

مَا جَرَى هَلْ مُعَيَّنٍ فَاُطِيلُ مَعَهُ

آنچه جاری همشود آیا باشد یا دوری پس طولانی کنم با او

الْحَوِيلُ وَالْبُكَاءُ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ فَاَسْأَلُ

نار و گریه را آیا باشد جزع گشته و ساعدت کنم

جُرُوعًا اِذَا اخْلَاهُ لَهْلُ فَاذِنْتُ عَيْنِي

جزعش را وقتی که تنهاست آیا حسنه شده چشمی

فَسَاعِدْتَهَا عَيْنِي عَلَى الْفَدْيِ هَلْ

پس کمک کند آنرا چشم من بر خستگی آیا

(۱۴۵)

دعای شکر کبیر

عَدَا اَبُو عَبْدِ اللَّهِ

مَنْ ذِكْرُهُ حَلْوًا

مَنْ فَضَلَهُ عَمَّيْ

اللَّهُمَّ اِنِّ

اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

بِاسْمِهِ اَمْفِصِلْ

بِاسْمِ ذِي اَلْوَلَدِ

بِاسْمِ اَبِي اَمِي

بِاسْمِ اَمْفِصِلْ

بِاسْمِهِ اَمْفِصِلْ

(۵)

دُعای ندبه

دُعای کبیر
(ع ۱۴)

إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَلَمْ يَلْهُ هَلْ

بوی تو ای پسر احمد راهی هستی ملافاک کرده شوی آیا

بَصِّلُ نَوْمًا مِنْكَ بَعْدَ فِطْحِي مَنِي

بیرسد روزما از تو بغزوا پس برسد شوم کی

زِدْ مَنَا هِلَكَ الرَّوِيَةَ فَزَوِي مَتِي

دارد شوم آب بگرهای بریزد پس سهراب شوم کی

تَنْفَعُ مِنْ عَذَابِ مَا أَكَّ فَفَدَّ طَالَ

سود بریم از آب سهراب تو پس بچلنی طولانی شد

الصَّدي مَتِي نَفَادِيكَ وَتَرَاوِحِكَ

انظار کی با جاد کهنم با تو و شام خوابم کرد

فَفَرَّ عَيْنَا مَتِي تَرِينَا وَتَرِيكَ وَفَدَّ شَرِّ

پس فرود چشم ما کی می بینی ما را و می بینی ترا بچلنی بر برتر شوی

لِوَاءِ النَّصْرِ تَرِي أَرَأَيْتَ أَنْخَفَ بَيْتٌ وَ

علم یاری را دیده شوی آیا می بینی میرسیم از تو و

أَنْتَ قَامَ الْمَلَأُ وَقَدْ مَلَأَتْ الْأَرْضَ

تو قصد کرده از گان را و پر کرده زمین

يَا مَنْ بَرِي وَلَا يُرَى
يَا مَنْ يَخْفَى وَلَا يُجَانِبُ
يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يَهْدَى
يَا مَنْ يَخْفَى وَلَا يَخْفَى
يَا مَنْ يَنْسَلُ وَلَا يَنْسَلُ
يَا مَنْ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ
يَا مَنْ يَجْرُ وَلَا يَجْرُ
عَلَيْهِ يَا مَنْ يَنْصَفِي
وَلَا يَنْصَفِي عَلَيْهِ
يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يَحْكُمُ
عَلَيْهِ

دعای نذبه

(۱۴۷)

عَدْلًا وَادَقَّتْ أَعْدَانِكَ هَوَانًا وَ

از عدل و چشایندی دشمنانت را خواری و

عِقَابًا وَأَبْرَتِ الْعُنَاةَ وَجَدَّةَ الْحَقِّ وَ

عذاب و تلافی کرده باطنی گردنکشان و منکران حق را و

فَطَعَتْ دَائِرَ الْمُتَكِبِينَ وَاجْتَنَّتْ أُصُولَ

قطع کنی دینار سرکشان را و بر کنی ریشه های

الظَّالِمِينَ وَتَحَنَّنْ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

ستمکاران را و ما می گوئیم سزا پس خدا پرست که پروردگار

الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ

جهانیان است پروردگارا تو بر طرف کننده اندوه

وَالْبَلَاةِ وَالْبَلَاةِ وَاللَّيْئِ السُّعْدِي فَعِنْدَكَ

دبلائی و بوسه تو یاری جویم و نزدت

الْعَدْوَى وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخْرَةِ وَالذُّنْبِ

یاری و تویی پروردگار آفت و دین

فَاعِثٌ يَاغِيَاثُ الْمُتَعَبِينَ عَبْدُكَ

بس بفرزادرس ای فرزادرس فرزند خوانده کوچک را

دعا بخش کبیر
یا من لم یلد و لم یتولد
یا من لم یکن له
کفو احد الا
یا نعیم الحبيب یا
نعیم الطیب یا نعیم
التقیب یا نعیم
یا نعیم الحبيب یا نعیم
الحبيب یا نعیم الکفیل
یا نعیم العیکل یا نعیم
یا نعیم انصی
الاول و نعیم

دعای ندبه

دعا چون کبیر
(۱۴۱)

الْحَارِثِينَ يَا مَنِي
الْمُهَيَّبِينَ يَا أَيُّسَ
الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ
الْوَالِيَّاتِ يَا زَائِدَ
الْمُقَلِّبِينَ يَا رَجَاءَ
الْمُذْنِبِينَ يَا ذِي
عَيْنٍ الْعَالِيَيْنِ
يَا مُنْقِصَ عَيْنِ
الْمُكْرِبِينَ يَا
مُفِجَ عَيْنِ

الْمُبْتَلَىٰ وَآوَاهُ سَيِّدُهُ يَا شَدِيدَ بَدَأِ الْقَوَىٰ

بملاوت و دنیا اورا آفاش رای محکم نیر و

وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسْبَىٰ وَالْجَوْىٰ وَ

وزایل فرما از او بجن او بدی و اندوه را

بِرِّدْ غَيْبَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ سَوَىٰ

و سرودن سوزش اورا ای آنکه بر عرش استلاداری

وَمَنْ إِلَيْهِ الْجَعَىٰ وَالْمُنْتَهَىٰ لِلْهَمِّ

و بروی او است بازگشت و پایان پروردگارا

وَمَنْ عَمِيدُكَ النَّائِفُونَ إِلَىٰ لَيْكَ

و ما هم بنده تو مشاقان بوی و لیت

الْمَذْكُورِكَ وَيَنْبِيكَ خَلْقَهُ لَنَا

که یاد کننده تو و بپندارک آفریدی اورا برای ما

عِصْمَهُ وَمَلَاذًا وَأَمْنَهُ لَنَا فَوَامَا وَ

نگهدارنده و پناهمگاه و برپای درستی اورا برای برپای دارنده

مَعَاذًا وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مَنَافِمًا

و پناهمگاه و قرار دادی اورا برای مؤمنان از ما پشوا

دُعای نَدْبِ

دُعای کبیر (۱۴۹)

فَبَلِّغْهُ مَنَاحِيَهُ وَسَلَامًا وَزِدْنَا

پس برسان اور ارزا بخت و سلام و بھرا بر ما

بِذَلِكَ يَا رَبِّ اِكْرَامًا وَاَجْعَلْ مُسْتَفْرَهٗ

با این ای پروردگار کرامت و عونت و قرار دہ قرار گاہ اور

لَنَا مُسْتَفْرًا وَمَقَامًا وَاٰمِنٌ نِّعْمَتِكَ

برای ما قرار گاہ و بی گناہ و تمام کن نعمت خود را

بِقُدْرَتِكَ يَا اِهْلَ اِمَامِنَا حَتَّى تُوَدِدَنَا

بہ پیش داشتند اور ہمیش روی ما تا رو کنی ما را

حِينَئِذٍ وَمُوافِقَةَ الشَّهَدَاءِ مِنْ

بہشت خود و رفاقت شہیدان از

خُلَصَانِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

خالصانت پروردگارا رحمت فرست بر محمد

وَالْاَوْلَادِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَرَسُوْلِكَ

و اولاد محمد و رحمت فرست بر محمد جد او و پیمبر تو

السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ وَعَلٰى اٰمِيهِ السَّيِّدِ

آقای بزرگ و بر پدرش آقای

المؤمنين والذين
الاولين والآخرين
اللهم اني
اسئلك باسمك
يا ربنا يا الهنا يا
سيدنا يا مولانا يا
ناصرنا يا حافظنا
يا دليتنا يا معيننا
يا حبيبنا يا طيبنا
و... يا رب العالمين

دُعای نُدبه

دعا شریف
(۱۵۰)

الْأَصْغَرَ وَجَدَّ نِيهِ الصِّدِّيقَ بِفَهِّ الْكَبْرِ

کوچک و جدّه او صدیق بجهت بزرگی

فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ مِنْ صُطْفَيْتِ

فاطمه دختر محمد و بر آنکه برگزیده

مِنَ الْآبَائِهِ الْبِرَّ رَوْهَ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ

از پدران نیکیان او و بر او باد فاضلترین

وَ أَكْلَ وَأُمَّمَ وَأَدْوَمَ وَأَكْثَرَ وَأَوْفَرَ

و کاهنترین و تمامترین و درامتین و بسیارترین و زیادترین

مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَانِكَ

آنچه صلوات فرستادی بر احدی از برگزیدگان

وَ خَيْرِيكَ مِنْ خَلْفِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ

و بهترینت را از خلف خود و درود باد بر او

صَلْوَةً لَا غَايَةَ لِعَدِّ دِهَا وَلَا لِهَيْأَتِهِ

درودیک پایان نباشد عدد او را و نهایت نباشد

لِمَدِّ دِهَا وَلَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا أَللَّهُمَّ

کشش او را و تمامی نباشد مدت او را پروردگارا

وَالْأَبْرَارِ مَا رُبَّ
الصِّدِّيقِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ
مَا رُبَّ نَجْوَىٰ وَالنَّارِ
مَا رُبَّ الصَّغَارِ وَالْبَكَارِ
مَا رُبَّ الْجُودِ وَالشَّامِ
مَا رُبَّ الْأَهْلَادِ
وَالنَّجَارِ مَا رُبَّ الْفَقَارِ
وَالنَّجَارِ مَا رُبَّ الْبَرِّ
وَالْأَسْرَارِ مَا رُبَّ
مَا مِنْ نَفْسٍ

دعای فدا

(۱۵۱)

وَأَقِم بِهِ الْحَقَّ وَأَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَ

در پایداری حق را زایل کن باطل را و

ادِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلُّ بِهِ أَعْدَاءَكَ

دلائل کن با دوستانش را و ذلیل کن با دشمنانش را

وَصِلِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلَهُ

و پیوند ده پروردگارا میان ما و میان او بپوندی

فُوَدِّي إِلَى مُرَافِقِهِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنَا

که برساند بسوی رفیق سابق پدرانش و قرار ده ما را

مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَهَمَّتْ فِي ظِلِّهِمْ

از کسکه می گیرد دامن ایشان را و گمشتی کند در سایه ایشان

وَأَعِنَّا عَلَى نَادِيهِ حُقُوفِهِ إِلَيْهِ وَ

و کمک فرما ما را بر ادا کردن حقهای او بسوی او و

الْأَجْهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ

کوشش کردن در پیرویش و دوری جستن

مَعْصِيَتِهِ وَأَمْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَهَبْ

از معیاشش و دست گذار بر ما برضای او و عطا کن

دعا کن که در حق او ایستد و باطل را در حق او زایل کند
و با دوستانش ایستد و با دشمنانش ذلیل کند
و پیوند دهد میان ما و میان او
و ما را بر رفیق سابق پدرانش قرار دهد
و ما را از کسکه می گیرد دامن ایشان را در سایه ایشان
و ما را بر ادا کردن حقهای او بسوی او کمک فرماید
و ما را در پیرویش کوشش کند و دوری جستن
از معیاشش و دست گذار بر ما برضای او و عطا کن

دعای نذبه

دعای کبیر
(۱۵۲)

لِنَا دَافِنَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاءَهُ وَخَبْرَهُ

برای ما رافت او و رحمت او و دعای او و خبر او

مَانِنًا لِّبِهِ سَعَةً مِّن رَّحْمَتِكَ وَفَوْزًا

آنچه برهم بسبب و بفرمانی از رحمت و برستگاری

عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً

رزق تو و قرارده نماز ما را با تو قبول شده

وَذُنُوبِنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَانَا بِهِ

و گناهان ما را بسبب او آمرزیده و دعای ما را با تو

مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً

سجایب شده و قرارده روزی ما را کنی او فراوان

وَهُوَ مِنَّا بِهٍ مَكْفِيَةٌ وَحَاجَاتُنَا بِهِ

و غنهای ما را با تو کفایت شده و حاجات ما را با تو

مَقْضِيَةٌ وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ

ادا شده و قبول کن برای ما بذات کریم

وَأَقْبِلْ نَفْسَنَا إِلَيْكَ وَانْظُرْ إِلَيْنَا

و قبول کن نزدیکی ما بسوی خود و نظر کن بسوی ما

بِأَمْنٍ الْعَظِيمِ
الْكَبِيرِ يَا وَيْلَةَ الْعِبَادِ
مِنَ الْآرِثَةِ الْعِبَادِ
فَضَائِلُهُ بِأَمْنٍ لَا
مَلِكَ إِلَّا مَلَكُهُ
بِأَمْنٍ لَا عِظَاءَ إِلَّا
عِظَاءَهُ
بِأَمْنٍ لَهُ الْمَثَلُ
الْعَظِيمُ
بِأَمْنٍ لَهُ
الصِّفَاتُ الْعُلْيَا
بِأَمْنٍ لَهُ الْأَعْوَى
وَأَكْرَمَى

دعای ندبه

نَظْرَةٌ وَجَمَّةٌ تَشْكِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ

نظری بهرانی که کامل گردانیم بان کرامت را زرتو

لَمْ لَا نَصْرُ فَهِيَ عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْفِنَا مِنْ

پس بر گردان اورا از ما بچودحوز و سرباب کن مارا از

حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

حوض جد او رحمت خدا بر او و اولاد او

يَكَايَسُهُ وَيَبِيدُ رِيًّا وَوِيًّا هَبْنِي سَائِعًا

بجاش و بپوش برانی کامل گوارا که

لَا ظَهْرَ بَعْدَهَا أَوْ عَمَّا كُنْتُ أَوْ حَمَّ الرَّاحِمِينَ

نباشد تشکی بعد از آن ای هر بنشین بخشندهگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ

گواهی داده خدا که نیست خدائی جز او و زرتشگان

وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

و صاحبان دانش آسانی که عدل را بپا داشته اند نیست خدائی جز

دعا بجز کبر (۱۵۳)

بِأَمْنٍ لَهُ الْبَيْتُ
وَالْبَأْوَى بِأَمْنٍ لَهُ

وَالْبَابُ الْكُنُوزِ
مِنْهُ الْأَسْمَاءُ

بِأَمْنٍ لَهُ الْحَاكِمُونَ
وَالْقَضَاءُ بِأَمْنٍ لَهُ

الْقِسْمُ وَالشُّرُكُ
بِأَمْنٍ لَهُ السَّمَوَاتُ
وَاللَّهُمَّ

الْعُلَى وَالسَّمَوَاتُ
اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ

دعای علیله

دعاچین کبی (۱۵۴)

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ

او که عزیز حکیم است بدینکه دین نزد خدا

الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ

اسلام است و من بنده ضعیف و گناهکار

الْعَاصِي الْمُسْكِنُ الْخَجِرُ الْمُحْتَاجُ الْفَقِيرُ

عاصی مسکین کجک نیازمند فقیر

أَشْهَدُ بِمَنِّعِي وَخَالِفِي وَرَازِي وَمَكْرَمِي

گوای میدام نعمت دهنده و آفریننده ام در روزی دهنده و عزیزکننده

كَأَشْهَدُ لِدَانِيهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ

همچنانکه شهادت داد بدانت خود و گوای داد برادر شمشکان

وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ

و صاحبان علم از بندگانش بدینکه است هدای

إِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ

جز او صاحب نعمتها و نیکی و کرم

وَالْأَمِينَانَ فَأِدْرَازِي عَالَمِ أَيْدِي

دست تا توانا ازلی دانا همیشه

بیاغور باغور با
صبر با شکر با
رو با عطا با
مسئول با درود با
سبوح با قلدوس
دراها با امن فی السماء
عظمتها با امن فی الارض
بایانه با
من فی کل بی
دلیلها

دعاء عدله

(۱۵۵)

دعا جوشن کبیر

مَنْ فِي الْخَادِعِ عَجَابٌ وَوَدَّ

بِأَمْنٍ فِي الْمَيْمَالِ

تَخَافُهَا بِأَمْنٍ

الْخَلْقِ بِعَدْوَةٍ

بِأَمْنٍ التَّهَيُّعِ

الْأَمْنِ كُلِّهِ بِأَمْنٍ

أَلْهَمْنِي كُلَّ شَيْءٍ

لُطْفُهُ بِأَمْنٍ آخِرِينَ

كُلَّ شَيْءٍ خَلْفَهُ

بِأَمْنٍ نَصْرَتِهِ

حَتَّى أَحَدِيٍّ مُوجُودٍ سَرْمَدِيٍّ يَمْتَعُ بِهَيِّرٍ

زنده یگانه وجود دائم شنوا پنا

مُرِيدٌ كَارِهِ مُدْرِكٌ صَدِيٌّ لِيَتَمَّحُّ هُدًى

اراده کننده گزیننده دارنده آرگناه دریا بنده بی نیاز نژاد ارشاد است

الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ

صفات را و او بر آنچه اوست بر آنست در عزت

صِفَاتِهِ كَانَ قَوِيًّا قَبْلَ وَجُودِ الْقُدْرَةِ وَ

صفاتش بود قوی قبل از وجود قدرت و

الْقُوَّةِ وَكَانَ عَلِيمًا قَبْلَ إِجَادِ الْعِلْمِ

قوت بود دانا پیش از ایجاد دانش و

وَالْعِلْمُ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا إِذْ لَا مَمْلَكَةَ وَ

بیب بر طرف نشود پادشاهی او زیرا نبود کشوری و

لِأَمَالٍ وَلَمْ يَزَلْ سُبْحَانَا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ

نه دارائی جزا و بر طرف بوده پاکیزگی او بر تمام احوال

وَجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَزْلِ الْأَزَالِ وَ

وجود او پیش از پیش است در پیشگی به پیشگی و

بِقَاوِهِ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ عَجْرٍ نِقَالٍ وَلَا

بقای او بعد از تمام بقاهاست بدون تنبیر و نه

زَوَالٍ غَنَى فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ مُسْتَعْنٍ فِي

نابودی بی نیاز است در ابتدا و انشأ غنی است در

الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ لِاجْوَرَفِي تَضِيئِهِ

ظاهر و باطن سستی است در حکمت

وَلَا مَيْلَ فِي مَسِيئِهِ وَلَا ظِلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ

و بی میل در اراده اش و ظلمی نیست در تقدیرش

وَلَا مَهْرَبَ مِنْ حُكْمِيئِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ

در فرار از حکومتش و نه پناهی از

سَطْوَانِهِ وَلَا مَبْتَأَ مِنْ نِقْمَانِهِ سَبَفْتُ

سلطنتهاش و نه راه پناهی از بلاهاش همی گرفتار

وَحَمْنَهُ غَضَبَهُ وَلَا يَقُونَهُ أَحَدٌ إِذَا

رحمت او بر غضبش و کس نبود از او کسی بچون

طَلَبَهُ إِزَاحَ الْعِلَلِ فِي التَّكْلِيفِ وَسَيِّئِ

بخواهد او را همان کرده جهالت را در تکلیف و یکان کرده

فِي الْخَلْقِ فَذَرْنِي

۹۹

لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ مِنْ

حَيْبُ مِنْ لَا حَيْبَ

لَهُ يَا حَيْبُ مِنْ لَا حَيْبَ

مِنْ لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ

مِنْ لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ

مِنْ لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ

مِنْ لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ

مِنْ لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ

مِنْ لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ

مِنْ لَا حَيْبَ لَهُ يَا حَيْبُ

دُعایِ عبدلہ

۱۵۷

دعا جوش کبیر

دلیل من لا بدی

لہ یا آیتس من لا

آیتس لہ یا ادا

من لا ارحم لہ یا

صاحب من لا

صاحب لہ یا

یا کافی من

یا ہادی من

یا کافی من استکوا

یا داعی من

التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالتَّشْرِيفِ مَكْن

توفیق را بین ناتوان و توانا ایان کرد

اَدَاءَ الْمَأْمُورِ وَسَهْلَ سَبِيلِ اجْنَابِ

ادای او امر را و سهل کرد راه دوری

الْمَحْظُورِ لِمُكَلِّفِ الطَّاعَةِ الْاَدْوَنَ

از بدیها تکلیف نکرده است اطاعت را مگر با بین تر از همه

الْوَسْعِ وَالطَّافَةِ بِبُحَانِهِ مَا ابْنِ كَرَمَةٍ

بزرگ و طاقت نترزه است او از آنچه آشکار کرده کرم

وَاَعْلَى شَانِهِ بِبُحَانِهِ مَا اجَلَ نَيْلِهِ وَ

و بلند تر است شان او از نترزه است او چه بزرگ است اراده او

اَعْظَمَ اِحْسَانِهِ بَعَثَ الْاَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنَ

بزرگتر است احسان او بر آنحضرت بهر از آسمان آشکار شود

عَدْلَهُ وَنَصَبَ الْاَوْصِيَاءَ لِيُظَهِّرَ طَوْلَهُ

عدل او و نصب کرد او صیارا تا ظاهر گردد جمل او

وَفَضْلَهُ وَجَعَلْنَا مِنْ اُمَّهِ سَيِّدَ الْاَنْبِيَاءِ

و فضل او و قرار داد ما را از ام است سید پیغمبران

دعای عدله

دعا جن کبر

۱۵۸

وَجِبْرًا لِأَوْلِيَاءِ وَأَفْضَلِ الْأَصْفِيَاءِ وَ

د بهترین اولیا و افضل برگزیده ها و

أَعْلَى الْأَرْكَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

بلندترین پیکان محمد درود خدا بر او و

إِلَهِ أُمَّتَيْهِ وَبِمَادَعَانَا إِلَيْهِ وَبِالْفِرَاقِ

اولاد او ایمان آوردیم با او و با بچه دعوت کرد ما را بسوی آن و بقیعت

الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَيْهِ وَبِوَصِيَّهِ الَّذِي

که نازل کرد او را بر آن و وصی او که

نَصَبَهُ يَوْمَ الْغَدِيرِ وَأَشَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا

نصب کرد او را در روز غدیر و اشاره کرد بقول او این

عَلَى إِلَيْهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأُمَّةَ الْأَرَبِيَّةَ

است می بسوی او و گواهی میدهم که امتان پیکان

وَالْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْخَيْرِ

و خلفای برگزیده بعد از رسول در مختار

عَلَى فَمَعَ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِ سَيِّدِ

می است طغ و منع کننده کافران و از بعد او سید

اَسْتَعَاذُ بِكَ يَا مَلِكُ مِنَ
اَلْخُلَفَاءِ يَا قَاضِي
مِنِ اِسْتِفْضَاءِ يَا
مُعْتَمِدُ مِنَ اِسْتِعْنَاءِ
بِالْمَوْثِقِ مِنَ اِسْتَوْقَانِ
بِالْمُعْتَمَدِ مِنَ اِسْتِقْوَانِ
و اے پادشاه من استعاذت
از تو از استغناء
باز استغناء
و اے پادشاه من استعاذت
از تو از استغناء
و اے پادشاه من استعاذت
از تو از استغناء

دُعایِ عبدِله

۱۵۹

دُعایِ شکر

أَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُوهُ السَّبِيحُ

اولاد او حسن پسر علی پس برادر او سبیط

الَّتَابِعُ لِمَرْضَاتِ اللَّهِ الْحَسْبُ ثُمَّ

پس و برضای خدا حسین پس

الْعَابِدُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ ثُمَّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ

عابد علی پس بنابر محمد پس صادق

جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَاطِمُ مُوسَى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيُّ

جعفر پس کاظم موسی پس رضا علی

ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النِّعْمِيُّ عَلِيُّ ثُمَّ الزَّكِيُّ

پس تقی محمد پس نعمی علی پس زکی

الْعَسْكَرِيُّ الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ ثُمَّ الْخَلْفُ لِحُجَّةِ الْفَا

عسکری حسن بن محمد پس خلف حجرات

الْمُنْظَرِ الْمُرْتَضَى لِمَهْدِيِّ الْمُرْجِي الَّذِي

منظر کشیده شده راضی مهدی مرجی که

يَبْقَاهُ بِعَيْنِ الدُّنْيَا وَبِمَنْبِهِ رُزْقَ

بمضای او باقی است دنیا و بهمن او روزی داده شد

بِأَزَادِ مَا نَأْتِيكَ
بِأَصَادِفِ مَا فَاقَا
بِأَفَاقِ مَا زَانِ
سَابِقِ مَا سَامِعُ
بِأَمْنِ مَا يَعْجَلُ
الْأَبَلِ وَاللَّهَارِ
بِأَمْنِ جَعَلَ الظُّلْمَا
وَالْأَنْوَارِ بِأَمْنِ
خَلَقَ الظِّلَّ وَ
الْحَدُورَ

دَعَا عَدِيْلَه

دعا جوشن کبیر
ع ۶۰

الْوَدَىٰ وَبُجُودِهِ سَبَبِ الْأَرْضِ وَ

مردم و بوجود او پایدار است زمین و

السَّمَاءِ بِهِ مَمْلُوءُ اللَّهِ الْأَرْضِ وَسُطَاوِ

آسمان باد پر می کند خدا زمین را از داد و

عَدْلًا بَعْدَ مَا مَلَيْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَ

عدل بعد از آنکه پر شد از ستم و جور و

أَشْهَدَانِ أَقْوَالِهِمْ حُجَّةٌ وَأَمْسَالِهِمْ

گواهی میدهم که گفتارشان بجهت است و اطاعتشان

فَرِيضَةٌ وَطَاعَتُهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَمُؤَدَّاتُهُمْ

واجب است و پیروی شان واجب و دوستی شان

لَا زِمَةٌ مَقْضِيَةٌ وَالْأَفْئِدَاءُ بِهَيْمَةٍ مُنْجَبَةٌ

لازم و مقدر است و اقدمات با آنها نجاست نیست

وَمُخَالَفَتُهُمْ مُرَدِّيَةٌ وَهُمْ سَادَاتُ أَهْلِ

و مخالفتشان رد کننده است و آنها آقایان اهل

الْحَيَاةِ أَجْمَعِينَ وَشَفَعَاءُ يَوْمِ الدِّينِ

همه اند تمامی و شفیعان روز جزا

یا من یحیی الموتی
و القبری یا من یحیی
الجنی و الشر یا من
خلق الموت و الحیوة
یا من له الخلق
والامم یا من یحیی
یحیی صلیحیه و
لا اولیاء یا من
لنبت له شریک
فی الملک یا

دعای عدله

وَأُمَّةٌ أَهْلُ الْأَرْضِ عَلَى الْيَقِينِ وَافْضَلُ

ایمان اهل زمین بر یقین وفاضل ترین

الْأَوْصِيَاءِ الرِّضِيِّينَ وَاشْهَدُ أَنْ

وصیهای راضی شدگان وگواهی میدهم که

الْمَوْتُ حَقٌّ وَالْقَبْرُ حَقٌّ وَمَسْأَلَةُ مَنْكِرٍ

مرگ حق است و قبر حق است و پرسشهای منکر

وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثُ حَقٌّ وَ

و نیکر در قبر حق است و برانگیخته شدن حق است و

النُّشُورُ حَقٌّ وَالصِّرَاطُ حَقٌّ وَالْمِيزَانُ

و نشور حق است و صراط حق است و میزان

حَقٌّ وَالْحِسَابُ حَقٌّ وَالْكِتَابُ حَقٌّ وَ

حق است حساب حق است و کتاب حق است و

الْحِجَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ

هفت حق است و آتش حق است و بدرستیکه ساعت

أَيُّهُ لَأَرْبَبَ فِيهَا وَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ

سپس خواهد آمد کسی هفت در آن و خداوند برمی انگیزد هر که را

دعای شکر کبیر
۱۶۱

یا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ

وَلَيْحٌ مِنَ الذُّلِّ

و یا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ

مُرَادُ الْمَبْدُودِينَ

بِقِلَابِ الصَّامِتِينَ

یا مَنْ لَمْ يَسْمَعْ أَبْوَابَ

الْوَالِدِينَ

بِوَجْهِ بَكَاءِ الْخَائِبِينَ

یا مَنْ يَمْلِكُ

الْمَوَاجِعَ

دَعَاؤُ عَدْبِلَه

دعای کبیر
۱۶۲

فِي الْبُورِ اللَّهُمَّ فَضْلَكَ رَجَائِي وَ

در قبرها بروردگار ا فضل تو ایمن و

كَرَمِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمَلِي لِأَعْمَلِي

کرم تو در عمل تو آرزوی من است عملی است بر من

أَسْتَجِبُّ بِهِ الْجَنَّةَ وَالطَّاعَةَ إِلَى اسْتِجَابِ

سزاوار شوم بآن بهشت را و نه ظالمی است مرا که مستوجب شوم

بِهَا الرِّضْوَانِ إِلَّا أَنِي اعْتَقَدْتُ

بآن رضای ترا مگر اینکه اعتقاد کردم

تَوْحِيدَكَ وَعَدْلَكَ وَأَرْجَيْتُ حِسَابَكَ

یکگانهگی تو و عدل ترا و امیدوار شدم حساب ترا

وَفَضْلَكَ وَتَشَفَعْتُ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ

و فضل ترا و طلب شفاعت کردم بسوی تو به پیغمبر ترا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ

رحمت خدا بر او و اولاد او و وصی های او

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ أَجْنَبِكَ وَأَنْتَ

بر آنها باد درود از دوستانت و تو

السَّائِلِينَ يَا مَنْ
قَبْلَ عَذْرَا النَّاسِ
يَا مَنْ لَا يَصْلِحُ لِعَمَلٍ
الْمُقِيدِينَ يَا مَنْ
لَا يَضَعُ أَوْجُوحَ الْخَائِبِينَ
يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنِ
مُلُوبِ الْعَاثِينَ
بِأَجْرِهِ الْأَكْبَرِ
وَهُوَ يَا نَادِي السَّائِلِينَ
بِالْقَاءِ بِالسَّائِلِينَ

دعا عدله

اَكْرَمُ الْاَكْرَمِيْنَ وَ اَوْحَمُ الْوَاْحِمِيْنَ وَ

گرای ترین گرامی تران و مهر باشن مهر بنان و

صَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْفِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

رحمت خدا بر بهترین خلق او محمد و اولاد او

اجْمَعِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ الظَّاهِرِيْنَ لِاَحْوَالِ

تماما که پاکان و پاکه گانند اینست بزر

وَلَا فَوْهَةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ

دو قوه مگر بخدای بلند و بزرگ دستش

لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ يَا اَوْحَمَ الْوَاْحِمِيْنَ

خدای را بزرگوار و جمانان بزرگوار ای مهر باشن مهر بنان

اِنِّىْ اُوْدِعْتُكَ نَفْسِيْ هَذَا وَثِيْقًا

بدریکه من سپردم ترا نفس خود را و پایداری

وَبِنِيْ وَ اَنْتَ خَيْرُ مَنْوَعٍ وَ قَدْ اَمَرْنَا

و بندگان را و تو بهترین پرده شدگانى و بچشم امر کردى ما را

بِحِفْظِ الْوَدَاعِ فَرَدَّهُ عَلَىَّ وَ فَنَ حُضُوْرٍ

بنگاهداری و در وقت ما پس رو کن از ما بر من و وقت حضور

۱۶۳

دعا کبر
الدعاء باواسع

الخطاء باعافه

الخطاء بابدیع

الثناء باحسن

الثناء باجلیل

الثناء بافدیه

الثناء باکثیر

الوفاء باشرف

الاجابة وده

اللهم انى اتقاك

بإيمك باشرف

دعا جون کبر

یا عقاب یا مهازیبا

جبار یا صبار یا نازک

یا مختار یا فاتح یا قاض

یا من خلقتی و یومئذ یا من دردت

و ربانی یا من اظمئ و سقانی یا

من عسینی و ادبانی یا من عصمتی و کفایتی

مَوْتِي وَعِنْدَ مَسْئَلِهِ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ مُحَمَّدٍ

مرگ من و نزد سوال منکر و نیکر بمن محمد

وَالِإِلَهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ وَبِرَحْمَتِكَ

و اولاد او که پاکان و پاکیزگانند در رحمت خود

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ای مهربانترین مهربانان

و كَرَّمَ دُعَاهاى مَأْتُوْرَةً اسْتَ اللّهُمَّ

ای آغوئذیک من العبد بله عند الموت و عدله

عند الموت یعنی عدول کردن از حق بیاطل در وقت

مردن که شیطان در نزد محض حاضر میشود تا او را

با وسوسه از ایمان ببرد و او را

دعاء حضرت محمد علیه السلام

اللّهُمَّ اذُرْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَبَعْدَ

پروردگارا روزی کن ما را توفیق اطاعت و دوری

دُعَاءِ حَصْرِ حِجْرٍ ۴

الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقِ النَّيِّهِ وَعِزِّ قَانَ

از گناه درستی نیت و فهمیدن

الْحُرْمَةِ وَكَرَمَاتِ الْهُدَى وَالْإِسْقَامِ

حرای و گرامی دار مارا به هدایت و پایداری

وَسِدِّ ذُلِّ السِّنْدِ بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةِ

دیاری فرما زبان مارا بصحبت و حکمت

وَأَمَلِ أَفْئِدَتِنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهْرِ

دپرکن دلهای مارا ب علم و معرفت و پاک فرما

بُطُونِنَا مِنَ الْخُرَامِ وَالشُّبْهَةِ وَكَفِّ

ننگهای مارا از حرام و شبهت و نگا بردار

أَيْدِينَا مِنَ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَأَعْضُضْ

دستهای مارا از ستم و درزدی و بپوشان

أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ وَأَسْدُدْ

چشمهای مارا از فجور و خیانت و ببند

أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَالغَيْبَةِ وَتَفَضَّلْ

گوشهای مارا از شنیدن لغو و غیب و تفضل فرما

دُعَاءِ حَصْرِ حِجْرٍ
۱۶۵

بِأَمْنٍ خَطِيئَةٍ وَ
كَلَامِي بِأَمْنٍ أَعْتَابِي
وَأَعْتَابِي بِأَمْنٍ
وَقَفِّي وَهَدَانِي
بِأَمْنِ النَّبِيِّ وَأَوْلِي
بِأَمْنِ أَمَانَتِي وَ
أَعْتَابِي رَأْفَةٍ يَا
مَنْ يَجِيءُ الْحَقَّ
بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ
يُقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ
عِبَادِهِ يَا

دُعَاءُ حَصْرِ حَجَّتِهِمْ

دعای کبیر
۱۶۶

من تحول بین الناس
وقلبه یامن لا
تفزع الشفاعة الا
بإذنه یا من هد
أفهامهم من ضل عن
سبيله یا من لا
مقیب یحکم بنا
من لا راد لفضائلنا
یا من أنفاد کل
شیء الا مع یا من
التموار

عَلَىٰ عَلَانَا بِالرَّهْدِ وَالنَّبْصِ وَ

بر در آمدن ما بر هدایت و نصیحت و

عَلَىٰ الْمُعَلِّبِينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّغْبَةِ وَعَلَىٰ

بر دانش آموزان بجدت و رغبت و

الْمُتَمَعِّبِينَ بِالْإِتْبَاعِ وَالْمَوْعِظَةِ وَ

شنوندگان به پیروی و پند شنیدن و

عَلَىٰ مَرْضَىٰ الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَالرَّاحَةِ

بر بیماران مسلمانان بشفا و راحت

وَعَلَىٰ مَوْتَاهُمْ بِالرَّوْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَىٰ

بر مردگان آنها بر ارفاق و مهربانی و

مَسَائِحِنَا بِالْوَفَارِ وَالسَّكِينَةِ وَعَلَىٰ

بسیه ان ما بوقار و تسکین و

الشَّبَابِ بِالْإِنَابَةِ وَالْوُوبَةِ وَعَلَىٰ

جوانان بانابه و توبه و

النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَىٰ الْأَغْنِيَاءِ

زنان بکجا و پاکدامنی و بر ثروتمندان

دعاء حضرت محمد

بِالْوَأْضِعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَى الْفُفْرَاءِ

بِوَأْضِعِ دُوسِتِ دِيرِ نَقْرَا

بِالصَّبْرِ وَالْفَنَاعَةِ وَعَلَى الْغُرَاهِ بِالنَّصْرِ

بِبروداری و قناعت دیر جنگندگان بفرست

وَالْغَلْبَةِ وَعَلَى الْأَسْرَاءِ بِالْخِلَاصِ

و غلبه دیر اسیران برائی

وَالرَّاحَةِ وَعَلَى الْأَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ

در احوت دیر ایران بعدل و

التَّقْفَةِ وَعَلَى الرَّعِيَّتِ بِالْإِضَافِ

تقفت دیر رعیت باضاف

وَحُسْنِ السَّبْرَةِ وَبَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَ

و نیکنوی روشن و برکت برای حجج و

الرِّزْوَارِ فِي الزَّادِ وَالتَّقْفَةِ وَأَفْضِهَا

زایران در زاد و تقفت و ادا فرمایند

أَوْجِبَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

واجب کردی بر آنان از حج و عمره

دعا شریف

۱۶۷

مطوبان و مسینه
یا من وکیل التیاب
تسبیح بین بدنی
و تسبیح (۱۶۷) یا
من جعل الارض
بمهادا یا من جعل
الجبال او اادا
یا من جعل الشمس
سراجا یا من جعل
الفس نورانا
من جعل

اعمال واجب

دعا چنان که

۱۶۸

بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بفضل و رحمت خود ای مهربانترین مهربانان

کرامات اعمال واجب

از رسول اکرم صلی الله علیه و اله و سلم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خداست و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر یک روز از آن روز بدارد آنش جهنم یک ساله راه از او دور شود و هر که سه روز از آن روز بدارد بهشت بر او واجب شود و رواست شده که اگر شخصی فاد و بگرفتن روزه نباشد در هر روز صد مرتبه این تسبیح را بخواند

سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا

بایکزه است فدای بزرگ سزده است آنکه نیست

اللَّيْلِ يَا تَائِبًا
 مَنْ جَعَلَ الْفَقْرَ
 مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ
 التَّوَمَّ سُبًّا يَا مَنْ
 جَعَلَ التَّمَاءَ بِنَاءً
 يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ
 أَرْوَابًا يَا مَنْ جَعَلَ
 النَّارَ مَرَضًا
 (۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 يَا سَمِيعُ يَا شَافِعُ

اعمال مارچ

دعا شن کبھی

۱۶۹

يَبْنِي السَّبِيحَ اِلَّا لَهُ بُنْحَانَ الْعَزِيزِ الْاَكْرَمِ

سزاوار سبح عزم اورا سزہ است آنکہ عزیز تر ذکر پر آید

بُنْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَهُوَ اَهْلُ لَهُ

سزہ است آنکہ در بردار عزت و اول آنست

و کبکہ در ماہ رجب در وقت صبح ہفتاد مرتبہ

و در وقت پہن ہفتاد مرتبہ بگوید اَسْتَغْفِرُ

اللَّهِ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ (د آفرزش بخوانم از خدا و باز

گشت میکنم بسوی او) پس دشمنها را بلند کند و بگوید

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ (پروردگارا بیا مرز

مرا و حال توبہ عطا کن بر من، اگر دزدانماہ بہرح خدا از

اوراضی باشد ذائقہ و راس نکند بیکت ہما

دُعای ہر روز واجب

اول در تمام روزهای ماہ رجب بعد از نماز

بَارِئِغِ الْبَارِئِغِ
سَبَّحْ بِمَا يَدُبُّهَا
كَيْدٌ بِمَا يَدُبُّهَا
تَهَيَّبْ بِمَا يَهَيَّبُهَا
بِاخْتِيارٍ بَعْدَ كُلِّ حَتْمٍ
بِاخْتِيارٍ اَلَّذِي لَنْ يَنْبَغِي
كَيْلَهُ حَتْمٍ بِاخْتِيارٍ
اَلَّذِي لَا يَنْبَغِي كَيْلَهُ
حَتْمٍ بِاخْتِيارٍ اَلَّذِي لَا يَنْبَغِي كَيْلَهُ

اعمال هارجیب

دعا خوان کبریا
(۱۷۱) *لَهُ دَرَكٌ لَا يُنْفَكُ*

روم بخوانند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام
در هر روز ماه رجب میخواندند

خَابَ لَوْ اِفْدُونَ عَلٰى عَمْرِكَ وَخَيْرَ

بی بهره اند کسی که روی یاد دارند غیر ترا در دنیا نکارند

الْمُعْرِضُونَ اِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمِلْمُونَ

اعراض کنندگان مگر برای تو وضاع شدند ملائکه شدگان

اِلَّا بَيْكَ وَاجْتَدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ اِلَّا مِنْ

مگر بیک تو و بچهل افتادند طایهین مگر آنکه

انْتَجَعَ فَضْلَكَ بِاَيْتِكَ مَفْخُوحٌ لِلرَّاعِبِزِ

طایه فضل است در تو گشاده است رغبت کند گازا

وَخَيْرُكَ مَبْدُوءٌ لِلظَّالِمِينَ وَ

و غیر تو بخشیده شده است مرطابان را و

فَضْلِكَ مُبَاحٌ لِلتَّائِبِينَ وَبَيْتِكَ

فضل تو مباح است نخواستاران را و عطا است

مُبَاحٌ لِلْاَمِلِينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ

مقدورات آرزو سندان را در روزی تو گشوده است

*يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا
يُظْفَى بِأَمْنٍ لَهُ
نِعْمَ لِأَعْدَائِهِ
لَهُ مُلْكٌ لَا يُزُولُ
يَا مَنْ لَهُ سَأَلٌ لَا
يُخْصَى بِأَمْنٍ لَهُ
جَدَلٌ لَا يُلْتَفَتُ
يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا
يُبَدَّلُ بِأَمْنٍ لَهُ
فَضَاءٌ*

اعمال مارجب

دعا شیخ کبیر
(۱۷۲)

لَا يُؤْتِي الْمَنِّ لَهٗ
صِفَاتٌ إِلَّا سُبْحَانَ
يَأْتِي لَهٗ لَعُونٌ لَا
يُنْفَعُ
الْعَالَمِينَ يَا عَالِيكَ
يَوْمَ الدِّينِ يَا عَالِيكَ
الظَّالِمِينَ يَا عَالِيكَ
اللَّيْحِينَ يَا مُدْرِكَ
الْقَابِضِينَ يَا مَنْ
يُحِبُّ

لِيَنْ عَصَاكَ وَحِلْمِكَ مُغْرَضٌ لِيَنْ

برای آنکه نافرمانی کند ترا دصم تو پیشی گرفته برای یکدیگر

نَاوَاكَ عَادَتِكَ الْأَحْسَانُ إِلَى

واروکت عادت تو نیکی است بسوی

الْمُسِيئِينَ وَسَبِيلِكَ الْأَبْقَاءُ عَلَى

گناهکاران در راه تو باقی است بر

الْمُعْتَبِينَ اللَّهُمَّ فَاهْدِنِي هُدَى

سرکشان پروردگارا هدایت کن ﷻ هدایت

الْمُهْتَدِينَ وَارْزُقْنِي جِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا

هدایت یافتگان روزی کن مرا جدیت مجتهدان را و

تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ يَا مُبْعَدِينَ أَعْمَرَ يَوْمَ الدِّينِ

قرار دهم مرا از غافلان دور شدگان و بیا مرز مرا در روز جزا

سَوْمٍ دَرَهُرٍ رَوْزِ أَزْمَاهِ رَجَبٍ دَرِ صَبْحِ وَشَامٍ

در عفت نمازهای روز و شب بخواند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

اعمال ماه رجب

دعا جوین کس

۱۷۳

التوابعین یا من

محبب المنظرین

یا من محبب الخیر

یا من هو اعلم بما

المهدین (۱۷۳)

اللهم انی استلک

یا نیک یا شفیع

یا رفیع یا حنیف

یا محبب یا مقرب

یا مقرب یا مقرب

یا مقرب یا مقرب

یا مقرب یا مقرب

یا من از جوه لکل خیر وامن سخطه

ای آنکه امید هر خیری باوست و اوست شدن از هر عیب

عند کل شری یا من یعطی الکبیر یا

نزد هر شر از اوست ای آنکه عطای کند بسیار را به

لقبیل یا من یعطی من سئله یا من

اندک ای آنکه عطای کند کسی را که بخواهد از او ای آنکه

یعطی من لم یسئله و من لم یعرفه حنیفا

عطای کند کسی را که سوال نمی کند و کسی را که نمی شناسد او را از روی

منه و رحمته اعطنی بمسئلی یا ک

هر بانی از او در عمت عطا کن مرا آنچه بخواهم از تو

جمع خیر الدنیا و جمع خیر الآخرة و

تمام خیر دنیا و تمام خیر آخرت و

اصرف عنی بمسئلی یا ک جمع شری

برگردان از من آنچه بخواهم از تو تمام شری

الدنیا و شری الآخرة فانها غیر منقوص

دنیا و شری آخرت پس بدریکه او کم نمی شود

أَعْمَالُ مُرَاجِبٍ

در نماز شب
۱۷۴

مَا أَعْطَيْتَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمٌ

آنچه عطا کردی و زیاده کن از فضل خود مرا ای کریم

راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف

خود را در پنجه چپ خود و خواند این دعا را بحال

الْجَمَّاءِ وَنَضَعُ بِحُرْمَتِكَ دَانَ انْكُثْ سَبَابَهُ يَا ذَا

الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ يَا ذَا النِّعَمَاءِ وَالْجُودِ يَا ذَا

الْمِنَّةِ وَالطَّوْلِ حَرِّمْ شَيْبِي عَلَى النَّارِ (ای

صاحب بزرگواری و بخشندهگی ای صاحب نعمتها و سخاوت

ای صاحب منت و نیت حرام کن بر من آتش را)

چهارم معنی بن خنفس از حضرت صادق

علیه السلام روایت کرده که فرمود بخوان

در مُرَاجِبِ

اللَّامِ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا لِمَا كُنْتُ

پدر و گاردا من میخواهم از تو صبر مشاکران را و

یا مُعِزُّ (۷۴) یا مُنِ
هُوَ أَحَدٌ يَا مُنِ
یا مُنِ هُوَ قَوِيٌّ يَا زَلَّ
یا مُنِ هُوَ صَدِيقٌ يَا
عَمِي يا مُنِ هُوَ رُوِيٌّ
يا اَكْبَرُ يا مُنِ هُوَ
قَاضِيٌ يا اَلْحَمِيْفُ يا
مَنْ هُوَ رَبُّ يا اَلزَّوِي
یا مُنِ هُوَ عَزِيْزٌ يا
زَلَّ يا مُنِ هُوَ عَزِيْزٌ
يا اَلزَّوِي

اعمال مأرجب

۱۲۵

دعا چون کبیر
یا من هو ملک

عَمَلِ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَبِقَابِ الْعَابِدِينَ

عمل بیمناکان را از تو و بقیین بر سندهگان را

لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنَا عَبْدُكَ

برای تو پروردگارا تو بلند مرتبه و بزرگی دهن بر سنده

الْبَاسِ الْفَقِيرُ أَنْتَ الْعَنِيُّ الْجَمِيدُ

در مانده بی چیز تو ام بی نیاز سسوده

وَأَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ

و من بنده خوار تو ام پروردگارا ارحم الراحمین

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَمِنْ بَعْدِكَ عَلَى

محمد و اولاد محمد و من گذار بر بنیاد بر

فَقْرِي وَجَلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِقَوْلِكَ

فقر من و بر زبان بر من و جهل من و بجهل من

صَعْفِي يَا قَوِي يَا عَزِيْزُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ

بر ضعف من ای نیرو مند ای غالب بارا آنها ارحم الراحمین

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيَّاتِ وَ

محمد اولاد او و وصی های پسندیده

یا غنی یا من هو

موصوف بلا شرف

یا من ذکرت شرف

یا من آکرت یا من

للذکرین یا من

تکنت قوز الشاکرین

یا من حمدت عن

الجماعه یا من

طاعتت

تجاه للمطيعين

یا من بابی

اعمال مارچ

دعا بشن کتب
۱۲۶

اَلْكَفَى مَا اَهْتَمَى مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَ

کتاب کن آنچه مرا بزم انداخته از کار دنیا و

الْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

آون ای مهربانترین مهربانان

پنجم بخواند دعائیکه از ناحیه مفدسه رود
شیخ ابوالفاسم رضی الله عنه بهر من امدت

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِالْمَوْلُوْدِیْنِ فِی رَجَبٍ

پروردگارا من میخواهم از تو بجای دو مولود در ماه رجب

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اِلٰثِنِیْ وَابْنِهِ عَلِیٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ

محمد پسر علی دوم و پسر او علی پسر محمد

الْمُنْتَجِبِ وَ اَلْقُرْبُ بِهَا اِلَیْكَ خَيْرُ الْقُرْبِ

برگزیده و نزدیکی بچویم بسبب کنایه بوی تو بهترین نزدیکی

یَا مَنْ اِلَیْهِ الْمَعْرُوفُ طَلِبَ وَ فِیْهَا

ای آنکه بسوی اوست خوبها حرام شده و در آنچه

لَدَیْهِ رُغِبَ اَسْئَلُکَ سُوَالَ مُفَرِّفٍ

زداوت مرغوب میخواهم از تو خواستن پچساره

مفتوح للظالمین
یا من یسئله و یصغ
للنیبین یا من
یا اباة و رهان
للشاطرین یا من
کتابه تذکره للفقار
یا من رزقه عموم
للظالمین و
الغاصبین یا من
دعته فریب من
المؤمنین

اَعْمَالُ مَارِجِبٍ

۱۷۷

مُذْنِبٌ قَدْ اَوْفَيْتَهُ ذُنُوبَهُ وَاَوْفَيْتَهُ

گناه بکار که گد اخذ است اورا گنا مانش و فرد گرفتند

عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَيَّ لِحْطَايَا دُوبِهِ وَمِنْ

اورا عیبهاش بس طولانی شد بر خطاها لغزشهاش و از

الرِّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَحَسَنَ

شومی بیوهای او سوال می کند از تو توبه و دینی

الْاَوْبَةَ وَالنَّزُوعَ عَنِ الْحُوبَةِ وَمِنْ النَّارِ

بازگشت و بر کردن دل از گناه و از آتش

فَكَانَ رَقِيبَتِهِ وَالْعَفْوَتَمَا فِي رِيقَتِهِ

آزاد کردنش را و آمرزش از آنچه بر عهده اوست

فَاَنْتَ مَوْلَايَ اَعْظُمُ امَلِهِ وَثِقَتُهُ

بس تویی مولا که بزرگترین آرزو و امید اوستی

اللّٰهُمَّ وَاَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ

پروردگارا بخوانم از تو بحق مسائل شریفه

وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ اَنْ تُعَمِدَنِي فِي

دوسیده با هست که میفندند ایکنه فردبری مرا در

دعا خون کینه
رعدا با من بیاد
اسمه با من بیجا
جده با من لا اله
عنه با من حلتنا
با من نقلت
اسما با من
بدوم بفاشه
با من العظمه
بها با من الکما
و دانه با من لا
محصی الائمة با
من لا تعد

اعمال واجب

دعا حاجت کبر
نعماته (۷۷)

۱۷۸

هَذَا الشَّهْرُ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ

این ماه بر عینی از خودت فراگیرنده و نعمتی

وَأَزِيعَةٍ وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا فَاغْنِنِي إِلَى الزَّوَالِ

فراوان و نفسی آنچه روزی کردی او را فاعل کننده تا غروب

الْحَافِرَةِ وَتَحِلَّ لِأَخْرَجَهُ وَمَا هِيَ إِلَيْهِ صَائِرَةٌ

قبه و جای آفت و آنچه آن نفس بسوی او برود

اعمال شب بیست و هفتم واجب

اذا امام جواد علیه السلام مرویست که در حدیث

شبیست و هفتاد است از آنچه آفتاب بر آن میند

وان شب بیست و هفتم رجباست که در صبح آن مغرب

خدا صلی الله علیه و اله بر مسالت مبعوث گردید

بدر سنه که برای عامل در آن شب از شعبه ما

اجر عمل شصت سال است فرمود قبل از نیمه شب

دوازده رکعت نماز بجا آوردی بخوانی در هر رکعت

اللهم
يا معين يا امين
يا مبين يا مبین
يا مكن يا مكن
يا حميد يا حميد
يا شديد يا شديد
(۷۸) يا ذا العرش
الحميد يا ذا القول
الشديد يا ذا
الفعل

اعمال مارجب

۱۷۹

دعا چون بگوید
التَّوْبَةُ يَا ذَا

التَّوْبَةُ يَا ذَا
التَّوْبَةُ يَا ذَا

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

حمد و سوره از سوره های کوچک مفصل و مفصل
 از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام داد
 در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازهای نشستی
 بعد از سلام و می خوانی حمد و اهفت مرتبه و معوذ
 و اهفت مرتبه و قل هو الله احد و قل یا ایها
 الکافرون هو کدام و اهفت مرتبه و انا انزلناه
 و ایه الكرسي هر کدام و اهفت مرتبه و بخوان
 در عقب همه این دعاها

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

سپاس خدا را که اتخاذ کرده است فرزند و نرسد سورا

شَرِيكَ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِلِيٌّ

شریک در پادشاهی و نرسد هرگز او را دوستی

مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي

که کمک او باشد و بزرگ داری او را بزرگ داشتنی پروردگارا من

اعمال ماه حجب

دعا جن کبیر
۱۸۰

أَسْأَلُكَ بِمَعَاذِ عِزِّكَ عَلَىٰ أَرْكَانِ

سؤال میکنم از تو بارکان عزتت بر پایه های

عَرْشِكَ وَمَنْهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كَيْبَاتِكَ

عزت در کمال رحمت خود از کلمات

وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى

و باسم بزرگ اذکر بلند بلند

الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ لِتَأْتِيكَ أَنْ تُصَلِّيَ

بلندت و بکلمات تا تا می آید ایستاده درود فرستی

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

بر محمد و اولاد او و ایستاده انجام دهی برای من آنچه که اهل آنی

پس بخوان هر دعائی که خواستی

وَرَفَضِيكَ مَا شَعْبَانَا

بدانکه ماه شعبان ماه شریفی است و منسوبست

بیتد انبیاء صلی الله علیه وآله وسلم وان

حضرت مفضل من و شعبان ماه من است هر که یک

للعبيد (۷۹) يا
من لا شريك له ولا
لا وزير يامن لا
شبيه له ولا نظير
يا خالق السموات
والارض يا مغيث
الغمر المنير يا مغيث
البائس الفقير يا
واذن القليل الضعيف
يا راحم اليتيم
يا جابر الضمير الكبر
يا عظمة

اعمال عاشقان

دعا جن کبریا

۱۸۱

الخائف المتعجب

یا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ
خَبِيرٌ وَبَصِيرٌ یا مَنْ
هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
یا اَدَا الْجُودِ
الْبَعِيمِ یا اَدَا الْفَضْلِ
وَالْكَرَمِ یا خَالِقَ
اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ یا
یا رِبِّ الدُّنْیَا
یا اَدَا الْبَاسِ یا اَمِّ
یا مَلَكَمَ

روز از ماه مراد روزه بدارد بهشت بر او واجب
میشود و آنحضرت اینماه را روزه میداشت و
وصل میکرد بر روزه ماه رمضان مرویست که
هر روز هفتاد مرتبه بگوید اسْتَغْفِرُ اللهَ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ (طوبت میگویم از
خدای که نیست خدای جز او زنده و پایدار بخشنده مهربان
است و توبه میکنم بسوی او) و نیز در تمام اینماه هر
مرتبه بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ
إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ (نیست خدای جز خدا و ستایش نمیکنیم
مگر او را اگر وندگانیم برای او دین را اگر هر آینه که است دشمن
باشند بت پرستان) و اعمال دیگری هست در حق
شود بکتاب ادعیه

اعمال مآشعبان

دُعَا سَوْ مَاشَعْبَانَ

روز سوم ماه شعبان روز مبارکی است روز ولادت
امام حسین علیه السلام این روز بوده و فضیلت
بپار دارد و میخوانی در این روز دعای راکه انحصرت
در روز عاشورا میخوانند

اللَّهُمَّ أَنْتَ مُنْعَالِي الْمَكَانِ عَظِيمِ الْجَبَرُوتِ

پروردگارا تو بلندترین مکانی بزرگت جبروت است

شَدِيدِ الْمِحَالِ غَنِيٌّ عَنِ الْخَلَائِقِ عَرِيضُ

محکم است بجای تو بی نیازی از مردم وسیع است

الْكِبْرِيَاءِ قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ فِيرُبُّ لَوْحَتِهِ

کبریه یی تو توانایی بر آنچه خواهی نزدیک است لوحت

صَادِقُ الْوَعْدِ سَلْبَعُ النِّعَةِ حَسَنُ

راست است وعده تو تمام است نعمت تو نیکو است

الْبَلَاءِ قَرِيبٌ إِذَا دُعِيَ بِمِحْطِ مَا

بلای تو نزدیک است چون خوانده شدی احاطه داری با آنچه

العزیز والرحیم
یا کلایف الضمیر
یا عالم البیت
یا ذب
یا البیت والرحیم یا
من خلق الأنبیاء
من العدم را
اللهم انی اسئلك
یا نیک یا فاعیل
یا جامع یا فاعیل
یا

اعمال ماضعبا

خَلَفَ فَاِبِلُ لَتُوبَةٍ لِمَنْ تَابَ إِلَيْكَ

آفریده قبول کننده توبه برای آنکه توبه کند بسوی تو

فَادِرُّ عَلَى مَا آرَدْتَ وَمُذْرِكٌ مَا

توانا بر آنچه اراده کنی دور کننده آنچه

طَلَبْتَ وَشَكْرٌ إِذَا شَكَرْتَ وَذِكْرٌ إِذَا

بخواستی سپاسگزاری چون سپاس کرده شوی و یاد کننده چون

ذَكَرْتَ أَدْعُوكَ مُخْتَابًا أَرِغْبُ إِلَيْكَ

یاد کرده شوی بخوانم ترا نیازمندانه مایم بسوی تو

فَقَهْرًا وَأَفْزَعُ إِلَيْكَ خَائِفًا وَأَبْجِي

بفتر دار و زاری بکنم بسوی تو ترسان و می گزیم

إِلَيْكَ مَكْرُوبًا وَأَسْتَعِينُ بِكَ ضَعِيفًا

بسوی تو در حال گرفتاری و کمک بخوانم از تو در حال ضعف

وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ كَافِيًا أَهْلِكُمْ بَيْنَا وَ

و توکل می کنم بر تو که کفایت کننده حکم کن در میان ما

بَيْنَ قَوْمَيْنَا بِالْحَقِّ فَإِنَّهُمْ عَشْرُونَ وَ

میان قوم ما بحق پس آنها سوزور کردند ما را و

دعا جو کیهن
کامل با فاصیل
۱۸۳

یا واصل یا عابد

یا غالب یا طالب

یا واهب (۸۲)

یا من انعم بک علیه

یا من اکتف بحجرتی

یا من جاد بک طغیه

یا من تغیر فی قلبی

یا من قدر بحکمته

یا من حکم بیننا و بینک

اعمال شریف

خَدَعُونَا وَخَذَلُونَا وَعَدُّوا بِنَا وَفَلُونَا

مکر کردند ما را و خوار کردند ما را و عذر کردند به ما و گشاده ما را

وَخَنُّ عِزَّةَ نَبِيِّكَ وَوَلَدُ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ

و خوار کردند عزت پیمبر تو و اولاد دوست تو محمد

بِابْنِ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي صَطَفَيْتَهُ بِالرُّسُلَا

پسر عبد الله که برگزیدی او را بر رسولان

وَأَنْتَمَّنَاهُ عَلَى وَحْيِكَ فَاجْعَلْ لَنَا

دوامت دار کردی او را بر وحی خود پس قرار ده برای ما

مِنْ أَمْرِنَا فَرَجًا وَمَخْرَجًا بِرَحْمَتِكَ

در کار ما فرج و خروج دهد از غمی بر رحمت

يَا أَزْهَمَ الرَّاحِبِينَ

ای مهربانترین مهربانان

دُعَايُ شِبْهِ سَعْبَانَ

شب پنمه شعبان شب بسیار مبارکی است از امام محمد باقر علیه السلام از فضیلت پنمه شعبان سوال شد انحضرت فرمود افضل شبها

من ذریعته بنا
من تجاوز علیه بنا
یا من ذریع علیه بنا
یا من علا علیه بنا
یا من جعلنا
یا من نفعلنا
من شاءنا یا من یفعلنا
من شاءنا یا من یفعلنا
من یفعلنا یا من یفعلنا
یا من

اعمال ماسعبا

۱۸۵

دعا جو کبھی پڑھا

تقصیر سے بچا

یا من یعین

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

یا من ینزل

بعد از شب قدر و از فضیلت این شب است که
 ولادت با سعادت حضرت ولی عصر عجل الله فرجه
 در سحر چنان شبی بوده سنت است غسل کردن
 در این شب و احیاء ایشان بنماز و دعا و عبادت
 و استغفار و زیارت حضرت امام حسین علیه
 السلام که فضیلت بسیار دارد و خواندن این دعا
 که بمنزله زیارت امام زما علیه السلام است

اللَّهُمَّ بِنَجْوَى لَيْلِنَا وَمَوْلُودِهَا وَوَجْهِكَ

پروردگارا با نجوا شب ما و مولود آن که چرخ است

وَمَوْعُودِهَا الَّتِي قَرَنْتَ إِلَىٰ فَضْلِهَا

و وعده آن که نزدیک کردی بفضیلت آن

فَضْلًا فَمَنْتُ كَلِمَتِكَ صِدْقًا وَعَدْلًا

فضیلت دیگر پس بحال رسید فرموده است بر اسی و داد

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مُعَفِّبَ

آبدی نیست کلمات ترا و پش پانزنده است

اعمال مائت و شصت و یک

دعاهای بزرگ
۱۸۶

لَا يَأْتِيكَ نُورُكَ الْمُنَالِقُ وَضِيَاؤُكَ

آیات آرا نور تو ظاهر در روشنایی

المُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورِيُّ فِي طَحْيَاءِ الدُّجَى

تابان و آشکار نور تو در شهای تاریک

الْغَائِبُ الْمَسُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكَرَّمَ مَحِيدُهُ

غائب پوشیده بزرگ تولدش و عزیز است شرف او

وَالْمَلَائِكَةُ شَاهِدَةٌ وَاللهُ نَاصِرُهُ وَ

و فرشتگان گواهی دهند و خدا یار اوست و

مُؤَيَّدُهُ إِذَا انْ مِيعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ

کمک کننده اش چون نزدیک شد وعده گاه او و فرشتگان

أَمْدَادُهُ سَيْفٌ لِّلَّهِ الَّذِي لَا يَبْنُو نُورُهُ

در گار او شمشیر خدا که کند بنمیشود و نور او

الَّذِي لَا يَجْتَوِيهِ ذُو الْجَنِّمِ الَّذِي لَا

که خاوش بنمیشود و صاحب بردباری که

يَصْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَتَوَاطَيْتُ الْعَصْرِ

جاری باشد گردشگاه روزگار و ناهای زمان است

لَا يَأْتِيكَ نُورُكَ
مِنْ مَجْعَلِ الْمَلَائِكَةِ
رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ
فِي السَّمَاءِ رُجُومًا
يَا مَنْ جَعَلَ الْوَقْفَ
قِرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ
مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا
يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ
شَيْءٍ أَمْدَادًا يَا مَنْ

اعمال ماسعبار

۱۸۷

دعا جوی کس و شیخ

اخاطب بکلی

علمًا یا من

کل شیء عدا

اللهم

استلک باسمک

یا اول یا اخی

ظاهراً یا باطناً

بجوابی یا فاضلاً

یا وید یا صمد

یا ستمد

یا خب

وَوَلَاةِ الْأُمَمِ وَالْمَنْزِلُ عَلَيْهِمْ مَا بَيْنَهُمْ

و دایمان امند و نازل شده بر آنان آنچه نازل شود

فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابُ الْحَشْرِ

در شب قدر و اصحاب حشر

النَّشْرِ وَتَرَاجُمَهُ وَحْيِهِ وَوَلَاةِ أَمْرِهِ

نشر و ترجمه های وحی خدا و دایمان امر او

وَفَهْيِهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ خَاتِمَتِهِمْ وَ

و نهی او پروردگارا درود فرست بر خاتم آنها و

فَاتِمَّتْ الْمَسْئُورِ عَنِ عَوَالِمِهِمُ اللَّهُمَّ وَ

خاتم آنها که پنهان است از عالمهای آنان پروردگارا و

ادْرِكْ بِنَايَاتِنَا وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ

دریاب برای ما نیام او را و ظهور و قیام او را

وَأَجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَفْرَنْ مَارَنَا

و قرار ده ما را از انصار او و نزدیک گردان خون ما را

بِشَارِهِ وَالْكَتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَاءِ

بخون او و بپوش ما را در زمره یاران و فدا گان او

مترجمین کبیر

اعمال ماثعبا

وَإِحْسَانِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبِطَحْبِيهِ

وزنده بدار مارا در دولت او نعمت یافتگان و بصحبت او

غَائِمِينَ وَبِحَفَّتِهِ فَاْمَمِينَ وَمِنَ السُّوءِ

غیبت بردگان و بختی او قیام کنندگان و از بد

سَالِمِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ

سلامت یافتگان ای مهربانترین مهربانان و ستایش

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيَّ

مخدا را بر پروردگار جهانیان و درودهای او بر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَ

آقای ما محمد خاتم پیغمبران و

الْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ

فرستادگان و بر اهل بیت او که راستگویند

وَعَمْرَتِهِ الْنَّاطِقِينَ وَالْعَن جَمِيعِ

و عترت او که گویندگان سخن اند و لعنت کن تمام

الظَّالِمِينَ وَاحْكُم بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم بِأَحْكَمِ

ستمکاران را و حکم کن میان ما و میان آنان بجز ای حکم عادلان

مترجمین کبیر
افضل مبعود بعد
یا اجل مشاوری
یا اعز مدنی
یا اعلی
یا اقدم موجود
طلب با از دفع
موصوف و وصف
یا اکبر مقصود
فصید یا الکریم
سئول

اعمال ماهِ رمضان

۱۸۹

و خواندن دعای کبیر و هر یک از بیحاجات
 اربعه را صد مرتبه گفتن و اعمال دیگری نیز
 هست که رجوع شود بکتاب ادعیه

در اعمال ماه مبارک رمضان

از رسول اکرم صلی الله علیه و اله و سلم مرویست
 که ماه مبارک رمضان ماه امت من است و ماهی
 است که خوانده شده اید شما بظیافت خدا و گردن
 دران از اهل کرامت خدا نفعهای شما دران ثواب
 بیخ دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملها
 شما دران مقبولست و دعاها و شهادت دران مستجاب
 است و شعی و بدعا بکسی است که محروم گردد
 از امرزش خدا در این ماه

در اعمال ماه مبارک رمضان

دعای هلال ماه رمضان از حضرت صادق علیه

دعای کبیر
 سؤال با اشرف
 محبوب علم (۱۸۷)
 یا حبیب الباقین
 یا سید المومنین
 یا هادی المصلین
 یا ولی المومنین
 یا ایس الذاکرین
 یا مفتح المسجونین
 یا منجی الصادقین
 یا قائد القادریین
 یا اعلم العالمین
 یا

دعا جون کبير

۱۹۰

اعمال ماه رمضان

السلام منقولست که چون رویت هلال ماه رمضان
نمودی بخوان این دعا را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرْتَهُمْ رَمَضَانَ وَقَدْ

پروردگارا بجهنن حاضر شد ماه رمضان و بجهنن

أَفْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ

واجب گردانیدی بر ما روزه او را و نازل کردی

فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ

در آن قرآن را هدایت کننده برای مردم و دلیلهای

مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ اَعِنَّا

از هدایت و تمیز دادن پروردگارا بیاری ده ما را

عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلِّمْهُ

بر روزه آن و قبول فرما آنرا از ما و سلامت دار آنرا

مِنَّا وَتَسَلِّمْهُ لَنَا فِي بُرْسِ مِنْكَ وَ

از ما و سلامت دار آنرا برای ما در آن سنی از تو و

اللَّهُ الْخَلِيقُ الْجَبِينُ
۱۸۱۱
يَا مَنْ عَلَا
فَقَهْرًا
يَا مَنْ مَلَكَ
فَقَدْرًا
يَا مَنْ بَطَّنَ
فَجَبْرًا
يَا مَنْ عَبَّدَ
فَكِبْرًا
يَا مَنْ عَصَى
فَضْرًا
يَا مَنْ لَا
تُخَوِّبُهُ الْفِكْرُ
يَا مَنْ لَا
يُنْبِرُ لَهُ كُفْرًا
يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
أَنْ يَأْرَاقَ النَّبِيُّ
يَا

اعمال ماه رمضان

عَافِيَهُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا حَمِيْدٌ

خوشی بدریگه تو بر هر چسند توانائی ای بخشنده

يَا رَحِيْمٌ يَا رَحِيْمٌ يَا رَحِيْمٌ يَا رَحِيْمٌ يَا رَحِيْمٌ يَا رَحِيْمٌ

ای مهربان ای مهربان ای مهربان ای مهربان ای مهربان ای مهربان

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ

ماه رمضان که نازل کردی در آن

الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ

قرآن را و قرار دادی آنرا دلیلهای از هدایت

وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ مَبَارِكٌ لَنَا فِي شَهْرٍ

و تیز دادن پروردگارا برکت ده برای ما در ماه

رَمَضَانَ وَأَعِنَّا عَلَىٰ صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ

در رمضان و یاری فرما ما بر روزه آن و نمازش

وَقَبْلَهُ مَبَارِكٌ لَنَا بَعْدَ مَا أَحْيَيْتَنَا اللَّهُمَّ رَبِّ

قبول کن آنرا از ما خداوند ای خداوند

شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ

ماه رمضان که نازل کردی در

دعا شون کیه
۱۹۱
مفید در کل قلوب

اللَّهُمَّ سَائِلٌ

اسئلك بانبيك

يا حافظ يا باري

يا ذا اليرى يا باذخ

يا فاضح يا فاضح

يا كاشف يا ضامن

يا امر يا ناهي

يا من لا يغفل

الغيب الخ هو ما

من لا

اعمال مَارِضًا

دعا شیخ کبیر
۱۹۲

عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ

بند است در آن روز درود فرست بر محمد

وَالِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ

داد لاد محمد در روزی کن مرا حج خانه حرام خود را

فِي عَامِي هَذَا وَبِي كُلِّ عَامٍ وَاعْفُرْ

در این سال و در هر سال دیسامرز

لِي بِئِكَ الذُّنُوبَ لِعِظَامِ فَإِنَّهُ لَا

حرا در این ماه گنهای بزرگ را بس بد بکشد

يَعْفُرُ مَا عَمَرْتُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَامُ

بیمارزد آنرا جز تو ای بخشنده ای بسیار دانا

بَعْدَ أَنْ تَمَّاجُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا عَفُورِيَا

ای بلند مرتبه ای بزرگ ای آمرزنده

رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ

ای مهربان تو خدای بزرگی که نیست

كَيْثَلُهُ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا

مثل آن چیزی و او شنوا و بین است و این

صِرْفُ التَّوَكُّلِ
هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ
الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْزِمُ
النِّعْمَةَ إِلَّا هُوَ يَا
مَنْ لَا يُغَلِّبُ الْقُلُوبَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَدْبُرُ
الْأَسْرَ إِلَّا هُوَ
يَا مَنْ

اعمال ماه رمضان

شَهْرُ عَظْمَةٍ وَكَرَمَةٍ وَشَرَفَةٍ وَ

ماهی است بزرگ دینی آنرا و عزیز کردی آنرا و شرافت دادی آنرا

فَضْلَةٍ عَلَى التَّمُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ

و فضیلت دادی آنرا بر ماهها و آن ماهی است

الَّذِي فَرَضَتْ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ

که واجب گردانیدی روزه آنرا بر من و آن

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ

ماه رمضان است که نازل کردی در آن

الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ

قرآن را هدایت کننده بر مردم و دلیلهما از

الْهُدَى وَالْقُرْآنِ وَجَعَلْتَ فِيهِ

هدایت و تمیز دادن و قرار دادی در آن

لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنَ الْفِ

شب قدر را و گردانیدی آن شب را بهتر از هزار

شَهْرِ فَيَا ذَا الْمِنَّةِ وَلَا يَمُنُّ عَلَيْكَ

ماه در عبادت ای صاحب منت بزرگ که منت گذاشته می شود بر تو

دعا حسن کبیرا
۱۹۳

لَا يُبَيِّنُ الْقَبْ

إِلَّا هُوَ يَأْتِنُ لَ

بَيِّنَاتٍ التَّوْبِ

هُوَ يَأْتِنُ لَ

الْمَوْتِ إِلَّا هُوَ

دعا ۹۱ با معاین

التَّوْبِ بِأَصَابِ

الْقَبْ بَاءُ بَانَا

أَلَا وَبِئْسَ مَا فَعَرِ

أَلَا عَدُوٌّ مَا دَانِعِ

الْتِمَاءِ

دعاچین کتب

۱۹۴

اعمال مآرمضا

مَنْ عَلَىٰ بَيْكَاكٍ وَقَبِيٍّ مِنَ النَّارِ

سخت گذار بر من بپاراد کردن زنده ام در آتش

فَيَمَنْ تَمَنَّوْا عَلَيْهِ وَادْخِلْنِي الْجَنَّةَ

در باره کسیکه سخت نهادی بر او در اخل کن مرا در بهشت

يَرْحَمُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بر رحمت خود ای مهربانترین مهربانان

اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَيَّ اَهْلَ الْقُبُورِ

پروردگارا مرا داخل کن بر اهل قبرستان

السُّرُورِ وَاللَّهُمَّ اَغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ

شادی پروردگارا بی نیازکن هر فقیری را پروردگارا

اَسْبِغْ كُلَّ حَاجٍ

هرکن هر گرسنه را بارانها بیروشان هر عریان را

اللَّهُمَّ اَقِضْ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ

بارانها اداکن قرض هر معروض را خداوند

فَرِّجْ عَن كُلِّ مَكْرُوبٍ

فرج ده از تمام بدبختها بارانها رزقکن هر

يا ايها الله اضعفني
يا حبيب الاضغيا
يا كبر الفضا
يا الله الاعنني
يا ارحم الراحمين
يا كافي من
كل شئ يا قاسم
علي كل شئ يا امن
لا يجمعه بي ما
من لا يزيدني
ملكه

اَعْمَالُ مَا رَمَضَانَ

۱۹۵

دعاوشن کبریا
بِأَمْنٍ شَيْءٍ
تَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٍ
بِأَمْنٍ لَا يَنْقُصُ شَيْءٍ
مِنْ خَيْرِ شَيْءٍ
بِأَمْنٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
بِأَمْنٍ لَا يَنْقُصُ شَيْءٍ
عَنْ عَلَيْهِ شَيْءٍ
بِأَمْنٍ هُوَ خَيْرٌ مِنْ شَيْءٍ
بِأَمْنٍ يَكُلُّ شَيْءٍ
وَيَسَعُ رَحْمَةً شَيْءٍ

غَرِيبِ اللّٰمَةِ فَكَلِّمْ اَسْبِرِ اللّٰمَةَ اصْلِحْ

غریب را الهی آراؤ کن هر اسیر را الهی اصلاح کن

كُلِّ فَايِدٍ مِنْ اَمْرِ الْمُسْلِمِينَ اللّٰمَةَ

هر فاسدی را از کارهای مسلمانان برود گارا

اَسْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اللّٰمَةَ سَدِّ فِقْرِنَا بِنَا

شفاده هر بیمار را بار الهی بجز جو فقر ما را بی نیاز کن

اللّٰمَةَ غَيْرِ سَوْءٍ خَالِنَا بِنَا حَالِكَ

خداوند! تغییر ده بدی حال ما را بخوبی حالت

اللّٰمَةَ اَفِضْ عَنَّا الدِّينَ وَاغْنِنَا مِنْ

پروردگارا ادا کن از ما دین را و به نیاز کن ما را از

الفَقْرِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فقر بدی که تو بر هر چیز توانایی

رُعَايَ وَفِ افْطَارِ

بهر آنست که روزه را بجز ما بگشاید تا ثواب نمازش

چهار صد برابر گردد و بشهر و حلوا و نبات و رطب

دعا جوی کبیر

اعمال ماه رمضان

۱۹۶

اللهم انزلنا من السماء
يا مكرم يا منعم يا معطي
يا مغني يا معفي يا
يا ارحم الراحمين
يا ذا الجلال والاکرام
يا ذا العرش العظيم
يا ذا المنان والاکرام
يا ذا العرش العظيم
يا ذا المنان والاکرام

وخواه اب گرم باهر کدام که مینواند روزه واجباً
و در وقت افطار بخواند اللهم لك صمت و
على زوفك افطرت و عليك توكلت

(پروردگار برای تست روزه ام در روزی تو افطار کردم و بر تو
توکل کردم) و نیز بخواند دعای حضرت امیرالمؤمنین
علی علیه السلام و در وقت افطار که انحضرت

چنین خواندند اللهم لك صمتا و على
زوفك افطرتا فتقبل منا انك انت

السمیع العظیم (بارالها برای تست روزه ما در
روزی و عطای تو افطار میکنیم پس قبول کن از ما که تو شنوای دعا
پس بگو یا واسع المغفره اغفر لی (ای بزرگ

ساحت اغفرش تو وسیع است بیامرز مرا)

دعا روز	و معافا روزه ماه رمضان	اول
---------	------------------------	-----

دُعَاهَا أَيَّامُ رَمَضَانَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ

پروردگارا قرار ده روزه مرا در آن روزه

الصَّائِمِينَ وَقِيَامِي فِيهِ فَيَامَ الْقَائِمِينَ

روزه داران حقیقی و برخاستن مرا در آن قیام قیام کنندگان

وَبَيِّهْنِي فِيهِ عَنِ تَوَمَةِ الْغَافِلِينَ وَ

دبیدار کن مرا در آن از خواب غافلان و

هَبْ لِي جُزْئِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ

بخش برام کن در آن ای خدای جهانیان و

اعْفُ عَنِّي يَا عَافِيًا ^{وَأَعِزَّنِي} ^{وَأَعِزَّنِي} ^{وَأَعِزَّنِي} ^{وَأَعِزَّنِي} عَنِ الْجُرْمِينَ

بگذر از من ای گذشت کننده از گناهکاران

اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَانِكَ وَجَنَّةِ

خدایا نزدیک گردان مرا در آن بر سر رضای خود و بدورداران

فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقْمَانِكَ وَوَفِّقْنِي

در آن از غضب و عذابهای خود و درونی کن مرا

فِيهِ لِقِرْآنَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

در آن بقرائت آیات خود بر رحمت خویش ای

دعا کن که
(۱۹۷)
وَصَانِيَهُ يَا بَارِيكَ
كُلِّ شَيْءٍ وَطَائِفَهُ
يَا بَاقِيضِ كُلِّ شَيْءٍ
وَيَا بَاطِلَهُ يَا مُبْدِي
كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ
يَا مُلْمِي كُلِّ شَيْءٍ
مُعَذِّرَهُ يَا مَلِكِ
كُلِّ شَيْءٍ وَنَجِيَّهُ
يَا نَجِي كُلِّ شَيْءٍ
وَيَسِّرَهُ يَا فَاعِلِ

دُعَاهَا أَيَّامَ وَارِدَةِ

دعا کردن کبیر
کلیدی در واردته
۱۹۸

أَرْحَمَ
رُؤُوفٍ مِّنْ سِوَاهِهَا
الرَّاحِمِينَ

هربانترین
هربانان

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الدِّهْنَ وَالتَّنْبِيَةَ

پروردگارا روزی کن مرا در آن ذهن و بیداری

وَبَاعِدْ بَنِي فِيهِ مِنَ التَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ

دور کن مرا در آن از سفاهت و جدل

وَأَجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَنْزِلُ فِيهِ

و قرار ده برای من نصیبی از هر خیر که نازل کنی در آن

بِحُودِكَ يَا أَحْوَدَ ذُرِّيَّتِي
الْأَجْوَدِينَ

بجود خود ای بهترین
جود کننده گان

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى قَامَةِ أَمْرِكَ

پروردگارا قوی دارم در آن بر پایه استوارترین امر خود

وَأَذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَوْزَانَهُ

و بچشان مرا در آن بهرینی زیاد خود را و سنجش کن مرا

فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكُورَمِكَ وَأَحْفَظْنِي فِيهِ

در آن از ندادن شکر تو را بکرم خود و نگاهدار مرا در آن

یا خیر ذاکر
وعدت خود یا خیر
شاکر و مشکور
یا خیر حامد
حمود یا خیر شاکر
و شاکر یا خیر
داع و مدعو یا
یا خیر مجیب
مجاب یا خیر
و انیس یا خیر

دُعَاهَا أَيَّامَ مَادِرْمُضَا

۱۹۹

دعای کبیر
صاحبِ طیب

رُوزًا بِحِفْظِكَ وَسِرِّكَ يَا أَبْصَرَ النَّاسِ إِنَّ بِنَجْمِ

بِحفظ خود و سر خود ای بهترین بنده گان

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَغْفِرِينَ وَ

پروردگارا قرار ده مرا در آن از استغفار کننده گان و

اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

قرار ده مرا در آن از بنده گان صالح خود

الْقَائِمِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ

زما بنده داران و قرار ده مرا در آن از اولیای توست

رُوزًا الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ الْوَالِئِينَ الشَّمْسِ

که مقربانند بر رأفت خود ای بهترین کرامت کننده گان

اللَّهُمَّ لَا تَحْذُلْنِي فِيهِ لِيَعْرُضَ مَعْصِيَتِكَ

پروردگارا خوار کن مرا در آن بترس از گناهیست

وَلَا تُضِرَّنِي بِسَيِّئَاتِنَا نَفْسِكَ وَزَجْرِي

و مزن مرا بتازیانه عذابت و نگاهدار مرا

فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَ

در آن از اموریکه باعث غضب توست بمنتت و

باجتناب مقصود و

مطلوب اجتناب

حسیب و محبوب

۱۹۶ بامن هو

۱۹۹ لَمِنْ دُعَاهُ مُجِيبٌ

بامن هو

حسیب بامن هو

۱۹۹ قَبْلِ بَأْسِ

بین

دعاهای ایام و ارمضا

دعای کبیر
۲۰۰

اَيَادِيكَ يَا مُسْتَهْي رَعْبَهُ الرَّاعِيَيْنَ

نعمت‌هايت ای بیایان رعبت راغبان

رَوْزَنَا اللَّهُمَّ اعْنِي فِيهِ هَفْمًا

بر روزگار گلگ کن مراد آن

عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنِّي فِيهِ

بر روزه آن و قیام آن و بدو در آن

مِنْ هَقْوَانِهِ وَأَثَامِهِ وَأَرْزُقْنِي فِيهِ

از لغزشها و گناهان آن و روزی کن مراد آن

ذِكْرِكَ بَدْوَامِهِ يُؤَفِّقُكَ يَا هَادِي الضَّالِّينَ

یاد خود را بهیچ آن تو منم خود ای هدایت کننده گمراهان

رَوْزَنَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ هَشْمًا

بر الهه روزی کن مراد آن

رَحْمَةَ الْإِنْسَانِ وَإِطْعَامَ الطَّعْمِ وَأَفْئَاتَنَا

رحم کردن بر پستان و دادن طعام و آشکار کردن

السَّلَامِ وَصَحْبَةَ الْكِرَامِ يَطْوُلِكَ يَا

سلام و صاحب خوبان تو انانیت ای

انحفظه رقیب
یا من هو بین رجا
کیم یا من هو بین
عصاه حلیم یا من
هو بی عطیه
رحیم یا من هو بی
حکیمه عظیم یا
من هو بی احسان
وایم یا من هو
بین اراده عظیم
(۹۷)

دُعَاهَا أَيَّامَ مَرَضَاتِهَا

دعا چهل و یکمین
۲۰۲

لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

نزد تو قرار ده مرا در آن از نزدیکان

إِلَيْكَ يَا حُسَيْنَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ

بسوی تو ای احسان خود ای پایان طلب طایبین

رُوزِ اللَّهُمَّ حَيْثُ يَأْزِرُهُمْ

روز دگرگارا در روز دار

الَّتِي فِيهِ الْأَحْسَانُ وَكَرَّهُ إِلَى فِيهِ

بسوی من در آن نیکی کردن و مکروه دار بسوی من در آن

الْفُسُوقِ وَالْعِضْيَانِ وَحَرَّمَ عَلَيَّ فِيهِ

نفاق و گناه را و آنچه من بر من در آن

التَّحَطُّ وَالْبَيْرَانَ بِعَوْنِكَ يَا عَيْنَاثَ

غضب و آتش را بیاری خود ای بنیاد

رُوزِ الْمُسْتَغِيثِينَ دَوَائِبِهِمْ

بیماران

اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالْبَيْتِ وَالْعَقَابِ

بروردگار ازین ده مرا در آن بپوش و عقبت

اگر غایب باشم
کتابه محکم
فصلنامه کلان
قرانه مجید
من ملکه قدوس
یا من فضله عظیم
یا من لا یغله شیء عن
شیء یا من لا یمنعه شیء عن
فیعل

دُعَاهای ایامِ رَمَضَانَ

۲۰۳

دُعَا جَنِّ كَيْبَرٍ
بِأَمْنٍ لِّلْمَلِئِكَةِ

وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلِيَاسِ الْفُجُوعِ وَالْكَهَافِ

و بیوشان مرا در آن بجایگاه قناعت و کفایت

وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْأَنْصَافِ

و دادار کن مرا در آن بر عدل و انصاف

وَإِمْنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا آخَافُ بَعْضُكَ

و اینم دارم در آن از هر چه میترسم بعضی خود

يَا عِصْمَةَ رَوْسِيزِ وَهَمِ الْخَائِفِينَ

ای نگهبان ای ترسانان

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَ

پروردگارا پاک کن مرا در آن از ناپاکی و

الْأَفْذَارِ وَصَبِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَأَنَّاتِ

پلیدیها و صبر ده مرا در آن بر موجودات

الْأَفْذَارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَصُحْبَةِ

تقدیر و دروقف کن مرا در آن بر پرهیزگاری و صحبت

الْأَبْرَارِ بَعُونَكَ يَا فُتْرَةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ

پاکان بخاری خود ای نزر چشم مستندان

قَوْلٌ عَنْ قَوْلِ بَابِ

مَنْ لَا يَطْلُقُهُ

سُئِلَ عَنْ سُؤَالٍ

بِأَمْنٍ لِّلْمَلِئِكَةِ

تَبَيَّنَ عَنْ شَيْءٍ بَابِ

مَنْ لَا يُبَيِّنُهُ

إِنِّجَاحِ الْمَلِئِكَةِ

بِأَمْنٍ لِّلْمَلِئِكَةِ

مِنْ الْمَلِئِكَةِ

دُعَاةَا يَا مَرْمَضًا

دعا جون کبیر
۲۰۴

رُوزِ اَللّٰمَّ لَا تُؤَاخِذْنِيْ جِهَانَهُ

چروردگار ایوا خذ کن مرا

فِيهِ بِالْعَثْرَاتِ وَاْفْلِنِيْ فِيهِ مِنْ

در آن بگذر شمایم و باز دار مرا در آن از

اَلْخَطَايَا وَالْهَفْوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِيْ فِيْهِ

خطا و پهوده گوینا و قرار ده مرا در آن

عَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْاَفَاتِ بِعَرَّتِكَ

نشانه برای بلا و آفت و بیزت خود

يَا عِزَّ رُوزِ يَا نَبِيَّ هُوَ الْمُسْتَعِيْرُ

ای عزت روز ای نبی که استعین

اَللّٰمَّ ارْزُقْنِيْ فِيْهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ

چروردگار ای روزی کن مرا در آن اطاعت خاشعان را

وَأَشْرَحْ فِيْهِ صَدْرِيْ بِاِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ

دکتهش دو در آن ریزه مرا بتوبه نیازمندان

يَا مَانِكَ يَا اَمَانَ الْخَائِفِينَ

ایمان خود ای امان بیمناکان

یا من هو مستعی
الغاریین یا من
هو مستعی طلب
الطالین یا من
لا تخفی علیک
ذرة فی العالمین
یا عظیم الاموال
یا عیاد الا
تقبل یا صادقا
لا تخلف یا
وهابا

دُعَاةَا اِيَامَهَا رَمَضَانَ

دعا جون کبير
۲۰۵

روز | اللَّهُمَّ وَقْفِي شَانِزَه

پروردگارا سوختن کن مرا

فِيهِ لِوُاقْفَةِ الْاَبْرَارِ وَجَبْتَنِي فِيهِ

در آن بهر ای نیکان و بدودار مرا در آن

مُؤَافَقَةِ الْاَشْرَارِ وَاوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ

از موافقت بدان و بجای ده مرا در آن بر رحمت خود

اِلَى دَارِ الْفِرَارِ يَا لِهَيْتِكَ يَا اِلَهَ الْعِلْمِ

در دار فرار بخدایتی خود ای خدای جمانیان

روز | اللَّهُمَّ اهْدِنِي هَفْهَفِهِ

پروردگارا هدایت کن مرا

فِيهِ لِصَالِحِ الْاَعْمَالِ وَاَفِضْ لِي فِيهِ

در آن بهر ای نیک و ادا کن مرا در آن

الْحَوَاجِّ وَالْاُمَمَالَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ

عاجتها و آرزو مارا ای آنکه محتاج نبشود

اِلَى الْقَبْرِ وَالسُّؤَالِ يَا عَلِيمًا بِيَمَانِي

به تغیر و سوال ای دانایا بچشم در

لا تَبْكِلْ يَا فَاهِشًا
لا تَعْلَبُ يَا عَظْمًا
لا يُوصِفُ يَا عَدْلًا
لا يَحْفَ يَا عِنَا
لا يَغِيثُ يَا كِبْرًا
لا يَصْفِي يَا كِبْرًا
لا يَصْفِي يَا كِبْرًا
يا اِلَهَ الْاَنْتَ
الْعَوْتِ الْعَوْتِ
خَلِصًا مِنَ النَّارِ
يَا رَبِّ

در ذکر خواجه
بعضی سوره
آیات و ذکر
بعضی ادعیه و
مطالب مشرفه
و آن مشتمل بر
چند امر است
اول شیخ کلینی
در کافی انحضرت
با فرغ علیہ السلام
دو این کرده که
هر کس بخواند

دُعَاهَا اِيَادُهُ رَمَضَانَ

۲۰۴

صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

یزدای جهان زمان در روز ششم بر محمد و اولاد پاکان او

رُوزِ | اَللّٰهُمَّ تَهْنِئْ | لِحُدُودِهَا

بر در و دیوار گارا بیدار کن مرا

فِيهِ لِبَرَكَاتِ اسْتِخَارِهِ وَتَوَرُّفِيهِ فَلْيَبِ

در آن برکتهای بخوابش و روشن کن در آن دل مرا

بِضِيَاءِ اَنْوَارِهِ وَحَذْبِكُلِّ اَعْضَائِي اِلَى

بر روشنیهای روشنایی آن و فرایگیر همه اعضا مرا

اَبْنَاءِ اَنْبَاءِ بَنِي اِسْرَائِيلَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ

بهروی آمارش بنور خود ای روشن کننده دل‌های عارفان

رُوزِ | اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ | نَوْرِي هَاهُنَا

بر در و دیوار انبیا در آن

حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَمِّهِ سَبِيلِي اِلَى

حظ مرا از برکتهایش و آسان کن راه مرا بسوی

خَيْرَانِهِ وَلَا تَحْرِمْ نِيَّ فَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا

نحوه‌ی نیتش و مرا هم کن بر من قبول حسنات آن را

دُعَاهَا أَيَّامُ مَرَضَاتِنَا

هُادِيًا إِلَى الْحَيَاتِ الْمُبِينِ

هدایت کننده بسوی حیات آسنا

رُوزِ | اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي | بَيْتِي

بدر درگاه را بخش بر من

فِيهِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَأَغْلَقْ عَنِّي فِيهِ

در آن درهای بهشت را و ببند بسوی من در آن

أَبْوَابَ النَّارِ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِنِيلِ

درهای جهنم را و توهمین ده مرا در آن بنیلاوت

الْقُرْآنِ يَا مُنْزِلَ السِّكِّينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

قرآن ای فرود آورنده آراست در دلهای مؤمنان

مُرُونِ | اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي | بَيْتِي

خدایا قرار ده مرا

فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا جَعَلْ

در آن بسوی خوشنودیهاست دلیل و قرار ده

لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلْ

بشیطان در آن بر من راه و قرار ده

خود را در این روزها
 ۲۰۷
 منجات یعنی سوره
 حدید و نحر و صفا
 و جمعه و لغابن
 و اعلی و ایش از
 خواب نبرد مادک
 نماید حضرت فاطمه
 علیها و او را گن
 در جوار حضرت زینب
 صلی الله علیه و آله
 خواهد بود و در
 و نهی

دُعَاهَا أَيَّامَ مَا رَمَضَانَ ۲۰۱

در آن کتابت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که بخواند چهار باره از اول سوره بقره و اینه اگر کسی در دوایم بعد از آن و سه این آخر بقره را نه بیند در جهان و مال خود چیزی نماند که مکروه او باشد و زود بکند

الْجَنَّةَ لِي مَنزِلًا وَمَقْبَلًا يَا فَاضِي

بهشت را برای من منزل و آرا نگاه ای بزرگوارنده

حَوَاجَّ | دُورِ بَيْتِ رَوْمِ | الطَّالِبِزَ

حاجتهای خوارستان

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ

خداوند! بگشاید بر من در آن درهای فضل خود را

وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَ وَفِّقْنِي

و نازل کن بر من در آن برکات خود را و تو موفق ده مرا

لِوُجُوهِ رِضَائِكَ وَ أَسْكِنِي فِيهِ

برای اموری که باعث خوشنودیهای است در آن درگاه مرا در آن

بِحُبُوحِ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ عَوْنِ الْمُضْطَرِّ

بهشتهای ای اجابت کننده دعوتها غمناک

رَوْزِ | اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي | بِلَيْتِ رَوْمِ

خدا یا! اشتد و شر کن مرا

فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ طَهِّرْ نِي فِيهِ مِنَ

در آن از گناهان و پاکیزه کن مرا در آن از

دعاهای ایامِ مَرَضًا

خوش و آسود
سوره باری
۲۰۹

شود باو سلطان
و فراموش نکند
فراوانی
و نهی و اوایت کرده
از حضرت امام بخند
یا ض علی که هر که
سوره آقا انزلناه
را بخواند و صد
بار آن بلند کند
مثل
کسی باشد که شمشیر
از نیام کشد و
داهد

الْعُوبِ وَ اَمْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ يَفْقَوِي لُفْلُو

میها و آزمایش کن دل مرا در آن هر بهزگاری دلها

يَا مُقِيلَ عَشْرَاتِ الْمُدْنِيَّيْنَ

ای درگذرنده نوزدهای دلم

رَوْزِ اللّٰهُمَّ اِنِّي بَيْنَهُمَا

بر دروگاهان

اَسْتَلِكُ فِيهِ مَا يَرْضِيكَ وَاَعُوذُ بِكَ

بخواهم از تو در آن آنچه ترا خوشنود کند و پناه ببرم تو

مِمَّا يُؤْذِيكَ وَاَسْتَلِكُ التَّوْفِيقَ فِيهِ

از آنچه آزرده سازد ترا و بخواهم از تو توفیق در آن

لِأَنَّ اَطِيعَكَ وَاَعَصِيكَ يَا جَوَادَ

تا اطاعت کنم ترا و عصیان نوزم ترا ای بخشنده

رَوْزِ السَّائِلِينَ بَيْتِ بَنِي

خواستاران

اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُجِبًّا لِوَلِيَّائِكَ

پروردگارا قرار ده مرا در آن دوست برای دوستانت

جمعه کند و اگر
خواست با

دعاها یا امرها در مضاف

۲۱۰

وَمَعَادِيَا لَعْنَتِكَ مُسْتَابِسَةً خَائِمَةً

دو شمن بد شمنان بجای آورنده سنت خاتم

اَيُّهَاكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ

به پهنران ای نگاه دارنده دلهای به پهنبران

مِرْوَزِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ بَيْتًا وَمَشْرُوعًا

پروردگارا قرار ده

سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ

سعی مرا در آن ماه پذیرفته و گناه مرا در آن

مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَمِّي فِيهِ

آمرزیده و عمل مرا در آن پذیرفته و عیب مرا در آن

مَسُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ

پروردگارا ای بهترین شنونده گمان

رَوْمِ اللَّهُمَّ ارْقِنِي بَيْتًا وَهَقْمًا

خداوند از روزی کن مرا

فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدِيرِ وَصَيْرًا مَوَدِّعًا

در آن فضیلت شب قدر را و بگردان کار مرا

جمعه کند و اگر
خواست با
همه بخواند مثل
کی باشد که در دره
خدا در خون خود
طپید باشد و
کبک در دره
بخواند و کند از آن
هر در گناه از نگاهان
از این چهارم
و بنویسد
از

دُعَاهَا أَيَّامَ مَارْمَضًا

فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَأَقْبَلَ

در آن از دشواری ببری آسانی و قبول کن

مَعَاذِ بَرِيٍّ وَحَظِّ عَنِّي الذَّنْبِ وَالْوِزْرِ

عند نامم را و پاک کن از من گناه و بار بکنم را

يَا رَوْفًا يَا بَعِيدَهُ الصَّالِحِينَ

ای مهربان ای بنده گان صالح خود

رَوْزِ اللَّهُمَّ وَفِيهِ

روز پروردگارا زیاد کن

حَظِّي فِيهِ مِنَ التَّوْفِيقِ وَالْكَرَمِ فِيهِ

حظ مرا در آن از توفیق و کرامت کن مرا در آن

بِإِحْضَارِ الْمَسْأَلِ وَقَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَهُ

بیاد گرفتن مسأله ای دینی و نزدیک کن در آن وسیله مرا

إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا

بروی تو از میان وسیله ای آنکه

يَسْغَلُهُ الْإِحْخَاحُ الْمَلْحِينِ

شغول ندارد او را اصرار اصرار کننده گان

خواسته را آسان
۲۱۱

حضرت صادق

علیه السلام در این

کتاب مذکور بود

پدرم منضم بود

قل هو الله احد

ثلث قرآن است

وقل يا ايها الكافرون

ربع قرآن است

انصرت امام محمد

عليه السلام نقل

کتاب مذکور است
اینکه

دعاها ایام رمضان ۲۱۲

صدور
خاسته آتیا
در وقت خواب نرسید

روز	اللهم غشني	ببیت و فضا
-----	------------	------------

بمورد و گارا، پوشان مرا

فيه بِالرَّحْمَةِ وَأَرْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ

در آن برحمت و روزی کن مرا در آن تو فوئق

وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَاهِبِ

و عصمت و پاک کن قلب مرا از تیرگیهای

الْهَمَّةِ يَا رَحِيمًا بَعِيَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

تو هست ای رحیم کننده به بندگان مؤمنان

روز	اللهم اجعل	سایه ام
-----	------------	---------

خداوند آرزو ده

صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى

روزه مرا در آن بشکر و قبول بر

مَا رَضَاهُ وَرَضَاهُ الرَّسُولِ حُكْمَةً

آنچه خوشنود سازد ترا و خوشنود سازد و پیغمبر را که استوار باشد

فُرُوعَهُ بِالْأَصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ

شاخه های آن بر هشته ما بحق آنای ما محمد و

از غلج انشاء الله و
کبک بخواند از ارد
عقب هر نیت
ضردی نماند بار
صاحب زهره و
فرمود کبک مقدم
دارد قفل هو الله
احد را با بن خود
بین شخص جبار
منع و راید

دُعای کبک

۲۱۳

إِلَى الظَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

داوود پاکان او دستهای خداوند جویان رب

دُعَا سَحْرٍ مَبَاكٍ رَمَضَانَ

دعای که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه مبارک رمضان میخواندند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ يَا بَهَاءُ

خدایا بدریگه سوال می کنم ترا برودتت بروشنی آن

وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهِيُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

وهمه روشنایت روشن است برود کارا بدریگه من سوال می کنم

بِهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

تمام روشنایت خداوند بدریگه من بخوام از تو از

جَمَالِكَ يَا جَمِيلَهُ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلًا

جالت بجز تر آن همه جالت زیبا تر است

خواهر و برادرها
صغالی او را از
شتر او و بخواند
سوره و از پیش
وازیست سر و از
طوف راست و از
طوف چپ خود
پس هرگاه چنین
کردی صغالی
دوزی کند او را
خبر او وضع کند
او را از شتر او
فرمود

درگاه زبیدی از

۲۱۴

رغای سحر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ

خدایا من سوال میکنم ترا بحال تو همه آن خدایا

إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ وَ

من سوال می کنم ترا از جلال باجل آن و

كُلُّ جَلَالِكَ جَبِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

همه جلال تو باشکوه است خدایا من بخوانم ترا

بِجَلَالِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

بتمامی جلال خدایا من سوال میکنم ترا از

عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ

بزرگی تو بزرگترین تمام بزرگی تو

عَظَمَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ

بزرگ است پروردگارا من سوال می کنم ترا بزرگی تو

كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ

تمام آنرا خدایا من سوال می کنم ترا از نور تو

بِأَنُورِهِ وَكُلِّ نُورِكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بنورانی تر آن دهر نور تو نورانی است خدایا من بخوانم ترا

امری بخوان صلاح
از فرمان از نهجی
فزان که باشد پس
بگو اللهم انی
عنی البلاء منی
شمی و نیز
ببخ کنی از خرد
صادق علیه
روایت کرده که فرود
هرک

دُعای سحر

يُؤْرِكُ كُلَّهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ

بخت تو تمامی پروردگارا من سوال می کنم از

رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاِيسَعِهَا

رحمت تو بجزا گرفتن آن تمام رحمت تو فراگیرنده است

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا

پروردگارا من سوال می کنم بر رحمت تو همه آن

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَيْمَتِهَا

خدایا من سوال می کنم از کلمات تو بتأیید آن

وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةً اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ

و تمام کلمات تو تماماً خدایا من سوال می کنم ترا

بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ

بکلمات تو تمام آنرا پروردگارا من سوال می کنم از

كَمَالِكَ بِاِكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلًا اَللّٰهُمَّ

کمال تو بکاملترین آن و همه کمال تو کامل است خدایا

اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ

من سوال می کنم ترا بکمال تو تمام پروردگارا من

خواه سوالات پاک
۲۱۵

ایمان بخدا آوردن

قیامت دارد و انگذارد

نخاندن فل هو الله

احد دارد عقیبت

بدوستی که

بجوایز آن اجمع می

صعالت برای او

خبر دنیا و آخرت

را و پیامرزد او را

و پدیدر و مادر او را

او را هفتی

و نه از آن

أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِكَبِيرِهَا وَكُلِّهَا

سؤال می کنم ترا از نامهایت بزرگترین آن و تمام

أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

نامهایت بزرگت خداوند من سؤال می کنم

بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

نامت تمام آنها خداوند من سؤال می کنم ترا

مِنْ عَزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَّتِكَ

از عزت تو بزرگترین آن و تمام عزت تو

عَزَّتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ

عزیزت خداوند من سؤال می کنم ترا بزرگت تو

كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسِيَّتِكَ

تمام خداوند بدریگت من سؤال می کنم ترا از ریخت تو

بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَسِيَّتِكَ مَا ضِيَهُ اللَّهُمَّ

بگذشته آن و تمام ریخت تو نافذت خداوند

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ

بدریگت من سؤال می کنم ترا همیشه تو تمام آن خداوند

هفتاد و دو باب است که هر یک سوره الهی است که در خواب نگاهدارد شود از عذاب برتر است و نیز از آن حضرت روایت کرده اگر خوانده شود سوره حمد بر مرد هفتاد مرتبه پس رزق داده شود روح باو بی عیب داشت

دعای سحر

خواستگار و آبا
۲۱۷

قصه

إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ

پدرستیکه سوال می کنم ترا از قدرت تو بقدرتی

الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ

که غلبه کننده است بآن هر چیزی را و تمام

قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

قدرت تو غلبه کننده است خداوند من سوال می کنم

بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بقدرت تو تمام آن خداوند از هر سبکی من - خواهم از تو

مِنْ عِلْمِكَ بِإِنْفِذِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ بِإِنْفِذِهِ

از علم تو بنافذتیش و تمام علم تو نافذ است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ

خداوند من سوال می کنم بتمام آن

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِإِذْنِ

خداوند من سوال می کنم ترا از گفتار تو پسندیده تر است

وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

وتمام گفتار تو پسندیده است خداوند من سوال می کنم ترا

از حضرت موسی بن
جعفر علیهما السلام
لباب آورد شده
برای خواندن کودکی
دو هفتاد مرتبه
فَلْ أَعُوذُ بِكَ يَا
رَبِّ الْعَالَمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
نخواند بچهار مرتبه
وهرگاه مؤذّن

رُغای سحر

مقتدا فایان
داشته باشد بدان
۶۱۸

يَقُولُ كَلِمَةَ اللّٰهِمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ

بجهد تو تمام آن پروردگارا بدرستی که من سوال می کنم ترا

مَسْئَلِكَ بِاجْمَعِهَا وَكُلِّ مَسْئَلِكَ لِنِكَ

مسأل تو بجهت آن و همه مسأل بسوی تو

حَبِيبَةِ اللّٰهِمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَسْئَلِكَ

محبوب است خداوند من سوال می کنم ترا بمسأل

كَلِمَاتِ اللّٰهِمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ

تمام آن خداوند بدرستی که من سوال می کنم ترا از شرف

بِاشْرَافِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفِ اللّٰهِمَّ

بشرفترین آن و تمام شرف تو شریف است خداوند

اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كَلِمَةَ اللّٰهِمَّ اِنِّیْ

من سوال می کنم ترا بشرف تو تمام آن پروردگارا من

اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِهِ وَ

سوال می کنم ترا از پادشاهیست بر دایم ترین آن و

كُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمِ اللّٰهِمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ

همه پادشاهیست جاودانی تراست خداوند من سوال می کنم

عقوبت نماید از
بلاها تا در دنیا
وفات کند و هر
و نیز شیخ کلینی
از حضرت امام حسن
صادق علیه السلام
روایت کرده که
بفضل ای مفضل
من و حفظ کن خود
از تمام مردم به
بسم الله الرحمن الرحیم
و بقبل هو الله
اصل

دُعای سحر

۲۱۹

بِسُلْطَانِكَ كَلِمَةَ اللَّهِ إِيَّيْ أَنْسَلِكَ

بهادشاهت تمام آن خداوندا بدرتیکه من سوال میکنم ترا

مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَأَخْرُ

از ملک بغرترین آن و تمام ملک تو فخرت

اللَّهُمَّ إِيَّيْ أَنْسَلِكَ بِمُلْكِكَ كَلِمَةَ اللَّهِ

خداوندا من سوال می کنم ترا بملک تو تمام آن خداوندا

إِيَّيْ أَنْسَلِكَ مِنْ عُلُوكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ

من سوال می کنم ترا از بلندت بلندترین آن و هر

عُلُوكَ عَالِ اللَّهِمَّ إِيَّيْ أَنْسَلِكَ بِعُلُوكَ

بلندی تو بلندت خداوندا من سوال می کنم ترا بلندت

كَلِمَةَ اللَّهِ إِيَّيْ أَنْسَلِكَ مِنْ مَنِّكَ

تمام آن خداوندا من سوال می کنم ترا از نعمت تو

بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ فُدَيْمُ اللَّهُمَّ إِيَّيْ

بفخرترین آن و هر عطا کانت قدیم است خدا یا من

أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كَلِمَةَ اللَّهِ إِيَّيْ أَنْسَلِكَ

سوال می کنم ترا به نعمت تمام آن خداوندا من سوال می کنم ترا

صفت و احوال
خواستار با
که بخوانی انرا از
طرف راست و
چپ و از پیش و
وازیست سرواز
بایستی سرواز
بای خود و هر گاه
داخل شدی بر
جاری بخوان سوره
انرا در وقتیکه بار
از کف تو نظر و شمار
بدست چپ خود
دست خود را بجا

دُعای سحر

۲۲۰

ص ۱۰۱
خواهش

قالک انکثان در
جمع کرده برای شعله
بگذا باشد تا از

مِنْ اَيَانِكَ بِاَكْرَمِهَا وَكُلِّ اَيَانِكَ كَرِيمَةً

از نشانه های تو بجز بکریمترین آن دهر نشانه های تو که بکریم است

اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِاَيَانِكَ كِلِمَا

پروردگارا بدریکه من سوال می کنم ترا بد نشانه های تو تمام آن

اَللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ مِنْ

پروردگارا بدریکه من سوال می کنم ترا با آنچه هستی تو در آن از

الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَاَسْأَلُكَ بِكُلِّ

شأن و جبروت و سوال می کنم ترا به همه

شَانٍ وَحَدَهُ وَجَبْرُوتٍ وَحَدَهَا اللَّهُمَّ

شأن که یگانه است و جبروت که یگانه است خداوند

اِنِّي اَسْأَلُكَ بِمَا يَجْبِبُنِي حِينَ اَسْأَلُكَ

بدریکه من سوال می کنم ترا با آنچه اجابت کنی مرا در وقت سوال کردم

فَاَجِبْنِي يَا اللَّهُ وَنَهْ مَنَعُوَانِي يَا مَفْرُوعِي

ترجمه اجابت کن مرا ای خدا ای فریادرس من

عِنْدَ كُرْبِي وَيَا عَوْثِي عِنْدَ شِدْدَتِي

وقت گرفتاریم و ای پناه من وقت سختیهایم

و خدا و بیرون شود
و بعضی گفته اند
که خواندن آن سو

را در هر مکانی تا از
خدا و بیرون شود

یا زهر
در حدیثی از امیر
المؤمنین علیه

السلام منقول
است

دغای سخن

۲۲۱

خواستند و آنگاه
برای امینی از

سوفن و عرف

شدن بخواند الله

الذی قرأ الکتاب

وهو یؤتی القضاة

وما قدر وال الله

قدره و الارض

جیجا فضله

بوم الفیئة و

السموات قطونا

بینه بجانده

الینک فزیعک وینک استعنت وینک

بوی تو زاری می کنم و تو استغاثی کنم و تو

لذت لا الود ذبیواک ولا اطلب لفرج

بناه پیرا پناه نیبرم بهز از ترا و طب فرج نمی کنم

الا منک فاعیننی و فریح عینی یا من

مگر از تو پس بفریادم رس و فریح ده مرا ای آنکه

یقبل الیبر و یعفوعین الکثیر اقبل

قبول می کنی اندک را و در گذری از بسیار قبول کن

مینی الیبر و اعف عینی الکثیر انک

از من اندک را و در گذر از من بسیار را بدریگد تو

انت الغفور الرحیم اللهم انی اسئلك

ایستی آمرزنده و مهربان پروردگارا من سوال می کنم ترا

بیاشر به قلبی و یقینا صاد فاحتی

لازم باشد بادل من و یقین راست تا

اعلم انه لن یهیننی الا ما کنت لی و

بدانم ایستکه هرگز نمی رسد من مگر آنچه نوشتم برای من

دعای مجرب

رَضِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَمَنْتَ لِي يَا اَرْحَمَ

را می کن مرا از زندگی آنچه قسمت کردی مرا ای مهربانترین

الرَّاحِمِينَ يَا عَدَدِي فِي كُوفَتِي يَا صَاحِبِي فِي

بخشدگان ای پناگاهم در سخنیهایم ای صاحبم در

شِدَّتِي وَيَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمِي وَيَا غَائِبِي فِي

دشواریهایم ای ولی من در نعمتم ای غایبم در

أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي وَالْأَمِينُ رَوْعِي وَ

تویی پشت منده عورت من و امان دهنده ام از بلاها و

الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَأَعِزَّنِي خَطِيئَتِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

برطرف کننده لغزشهایم پس بیاور خطای مرا ای مهربانترین مهربانان

دُعَايُ مَجْرُبَةٌ

دُعَايُتُ رَفِيعِ الشَّانِ مَرُوتِي اِرْحَمْنَا يَا رَسُوْلَ صَلَّى

الله عَلَيْهِ وَاللهُ جَبْرِيْلُ بَرَاءِي اِنْحَضْنَا اَوْ رَدِّدْ

وَفِيْكَ كَدْرُ مَقَامِ اِبْرَاهِيْمَ مَشْغُوْلٌ بِنَمَازِ بُوْدٍ وَكَلْفِي

وَقَالَ عَمَّا بَرِيْكَوْنُ

جو دای ذلیل شدن

اسیر کن در گوش

داستان بخوانند

وَلَهُ اَنْلَمُ مِنْ فِر

التَّوْبَاتِ وَالْاَدْفِ

طَوَعًا وَكَرْهًا وَاللهُ

بُرْجُوْنُ وِدْوَزِ مِنْ

سبعه یعنی زمینیک

جانوران درنده
دانش باشد

توضیح

دعای مجرب

۲۲۳

خواص و احوال

بجهد امینی از آنها

بخواند لَقَدْ جَاءَكُمْ

رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

عَلَيْكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ

عَلَيْكُمْ يَا

أُولَئِكَ رُفُوفٌ

وَجِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا

عَنِّي اللَّهُ لَا إِلَهَ

إِلَّا هُوَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

الْعَظِيمِ و برای

در بلد الامپن و مصباح ایند عارا ذکر کرده و در
 حاشیه آن اشاره بفضیلت آن نموده از جمله فرموده
 هر که ایند عارا در ایام البیض رمضان بخواند
 گناهانش امرزیده شود اگر چه بعد درانه های را
 و برك درختان و ربك بیابان باشد و برای شفا
 مریض و قضاء دین و توانگری و رفع غم خواندن آن

نافع و دعا اینست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

بُحَانِكَ يَا اللَّهُ تَعَالَى يَا رَحْمَنُ اجْرُنَا

پاک و سزای تو ای خدا بزرگی تو ای بخشنده بناده ما را

مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحَانِكَ يَا رَحِيمُ تَعَالَيْتَ

از آتش ای پناه دهنده بای تو ای مهربان بزرگی تو

يَا كَرِيمُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحَانِكَ يَا

ای کریم پناه ده ما را از آتش ای پناه دهنده بای تو ای

دعای مجرب

خواص و اثار
۲۲۴

مَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ اجْرُ نَامِنِ النَّارِ

پادشاه بزرگی تو ای صاحب اختیار پناه ده مارا از آتش

يَا مُجِيبُ سُجَّانَكَ يَا فَدُّوسُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده پاکبانی تو ای منزله بزرگی تو ای

سَلَامُ اجْرُ نَامِنِ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُجَّانَكَ

رحمت پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکبانی تو

يَا مُؤْمِنُ تَعَالَيْتَ يَا مُهْمِنُ اجْرُ نَامِنِ النَّارِ

ای دارای امان بزرگی تو ای توانا پناه ده مارا از آتش

يَا مُجِيبُ سُجَّانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ

ای پناه دهنده پاکبانی تو ای عزیز بزرگی تو ای نیرومند

اجْرُ نَامِنِ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُجَّانَكَ يَا مُنْكَرُ

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکبانی تو ای بلند مرتبه

تَعَالَيْتَ يَا مُجِيبُ اجْرُ نَامِنِ النَّارِ يَا مُجِيبُ

بزرگی تو ای صاحب قدرت پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده

سُجَّانَكَ يَا خَالِقُ تَعَالَيْتَ يَا بَارِي

پاکبانی تو ای آفریننده بزرگی تو ای آفریننده

شدن گشته بخواند
بهر داد در درگم
و بگوید با هادی
الصَّالِحِينَ رَدِّ عَنكَ
ضَالِّينَ وَرَأْسِ عِيسَى
عَبْدُ خَدَّارِ كَرِيمِ
اَوْ كَلِّمَ بِنِي جَبْرِ
بِنِي تَيْمِيَّةٍ مَوْجِ مَن
فَوْقَهُ مَوْجٌ اِلَى قَوْلِهِ
عَنْ وَجَلَّ وَ مِنْ لَمْ
يَجْعَلِ اللهُ وِوَرًا
مِثْلَهُ

دعای مجرب

۲۲۵

اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جِبْرِئُ بِنَحْنِكَ يَا مَصْرُورُ

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده یاکی تو ای مصور

تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا

بلندی ای تقدیرکننده پناه ده مارا از آتش ای

جِبْرِئُ بِنَحْنِكَ يَا هَادِي تَعَالَيْتَ يَا

پناه دهنده یاکی تو ای هدایت کننده بلند مرتبه ای تو ای

بَابِي بِنَحْنِكَ يَا وَهَّابُ تَعَالَيْتَ يَا

جادو دانی یاکی تو ای بخشنده بلند مرتبه ای تو ای

تَوَّابُ اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جِبْرِئُ بِنَحْنِكَ

پزیرنده توبه پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده یاکی تو

يَا فَتَّاحُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَّاحُ اَجْرُنَا مِنَ

ای گشاینده بلند مرتبه ای تو ای راحت بخش پناه ده مارا از

النَّارِ يَا جِبْرِئُ بِنَحْنِكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده یاکی تو ای آقای من بلند مرتبه

يَا مَوْلَايَ اَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جِبْرِئُ بِنَحْنِكَ

ای مولای من پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده یاکی تو

سورۃ
خاص و برای
من نور و برای
همی از درد و غم
در وقتیکه
درد و غم
از عوالم
او عوالم
تا و کینه تکبیرا
و از
و نه شیخ کلینی از
حضرت صادق
روایت کرده که
مولی تشوای

دُعای مجرب

خواص و فضائل
۲۲۶

يَا فَرِيْبُ تَعَالَيْتَ يَا رَبِّبُ اجْرُ نَامِنَ

ای نزدیک بلند مرتبه ای ای نگاهدارنده پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا مُبْدِي تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده بکی تو ای پدید آورنده بزرگی تو

يَا مُعِيدُ اجْرُ نَامِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ

ای بازگرداننده پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده بکی تو

يَا حَمِيدُ تَعَالَيْتَ يَا حَمِيدُ اجْرُ نَامِنَ

ای ستوده بزرگی تو ای بزرگوار پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا فَدِيْمُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده بکی تو ای قدیم بزرگی تو

يَا عَظِيْمُ اجْرُ نَامِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ

ای بزرگ پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده بکی تو

يَا غَفُوْرُ تَعَالَيْتَ يَا سُكُوْرُ اجْرُ نَامِنَ النَّارِ

ای آمرزنده بزرگی تو ای پنهان کننده پناه ده مارا از آتش

يَا مَجْبُرُ بُحَانِكَ يَا شَاهِدُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده بکی تو ای گواه بزرگی تو ای

افزایش آرزو
کافری زلزله
هر که این سوره را در
نوازش خود بخواند
صعاب با او زلزله
آید و غیره
و نه بصاعقه و نه
از آفات دینش
در وقت مردن
ملکی کریم از او
صعاب با او نازل

دعای مجبر

ص ۱۱۸
خاسر الیک
۲۲۷

شود و بنشیند نزد

سرا و بگوید ای

ملک الموت فوق و

مدا را کن بولی الله

زیر آ که او بیار مرا

یار مسک و آئینه

و دوا خنجر باک

که برده از جلوسم

او برداشته شود

و منازل خود را

در هفت می بندد

و فیض روح

شَهِيدُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ سُبْحَانَكَ

شاهد کننده پناه ده مرا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو

يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ اجْرُنَا مِنَ

ای مهربان بزرگی تو ای نعمت دهنده پناه ده مرا از

النَّارِ يَا مُجْبِرُ سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای برانگیزاننده بزرگی تو

يَا وَاوِرْتُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ سُبْحَانَكَ

ای وارث مالک پناه ده مرا از آتش ای پناه بخش پاکی تو

يَا مُجِبِّي تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّبُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ

زنده کننده بزرگی تو ای میراننده پناه ده مرا از آتش

يَا مُجْبِرُ سُبْحَانَكَ يَا شَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده پاکی تو ای مهربان بزرگی ای

رَفِيعُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ سُبْحَانَكَ

رفیع پناه ده مرا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو

يَا اِيْمَنُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَيِّسُ اجْرُنَا مِنَ

ای ایمن بزرگی تو ای مؤمن پناه ده مرا از

دُعای مجرب

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا جَبَلُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای بشکوه بزرگی تو

يَا جَبَلُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای بجاهل پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو

يَا خَبِيرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ اجْرُنَا مِنَ

ای خبر دار بزرگی تو ای بینا پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا حَفِي تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش پاکی تو ای مهربان بلند مرتبه ای

يَا مَلِيُّ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای غنی پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاکی تو

يَا مَعْبُودُ تَعَالَيْتَ يَا مُوجِدُ اجْرُنَا مِنَ

ای پرستیده شده بزرگی تو ای موجود دایم پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای آمرزنده بزرگی تو

يَا قَهَّارُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای قادر غلبه پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو

اولی که سبب بزرگوار است
و سبب کفایت در حق
او را هفتاد هزار
فرشته که بیرون آید
بوی بخت
سپرده
دین کلینی از حضرت
عبدی با فر علیه السلام
روایت کرده که فرمود
سوره ملک نافه است
میکنند از عذاب آزار
بخش

دُعای مجهر

يَا مَنْ كُوِّرَ تَعَالَيْتَ يَا مَسْكُورٌ اِحْرًا نَامِنَ

ای یاد شده بزرگی تو ای شکور شده پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجْهُرٌ سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاکي تو ای بخشنده بزرگی تو

يَا مَعَادُ اِحْرًا نَامِنَ النَّارِ يَا مَجْهُرٌ سُبْحَانَكَ

ای پناهگاه پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاکي تو

يَا جَمَالَ تَعَالَيْتَ يَا جَلَالَ اِحْرًا نَامِنَ

ای بگو بزرگی تو ای بزرگ پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجْهُرٌ سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش پاکي تو ای سابق بزرگی تو

يَا رَازِقُ اِحْرًا نَامِنَ النَّارِ يَا مَجْهُرٌ سُبْحَانَكَ

روزی ده پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاکي تو

يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ اِحْرًا نَامِنَ

ای راستگو بزرگی تو ای شکافنده روشنی پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجْهُرٌ سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش پاکي تو ای شنوا بزرگی تو

ص ۲۲۹
خواص و آداب
چهارم

و نیز از آن حضرت
سود بلکه که خوانند
درود با آن قدر
انرا یاد کنند بداند
رضه بود کلمات او
جواب این آیه الاله الله
بصیرة الامور *
پانزدهم
و نیز شیخ کلینی
از

ذره در این
خواص است
۲۳۰

دُعای مجرب

يَا سَبِّحُ اجْرُئَا مِنْ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ

ای زود پدید آورنده پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاک‌تری

يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ اجْرُئَا مِنْ النَّارِ

ای بلند مرتبه بزرگی تو ای زینو پدید آورنده پناه ده مارا از آتش

يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده پاک‌تری تو ای کارکن نظام عالم بزرگی تو ای

مُعَالُ اجْرُئَا مِنْ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

عالی مرتبه پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاک‌تری تو

يَا فَاضِي تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي اجْرُئَا مِنْ

ای دادور بزرگی تو ای خوشنود پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا فَاهِرُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاک‌تری تو ای بهتر و غلبه بزرگی تو

يَا طَاهِرُ اجْرُئَا مِنْ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای پاکیزه پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاک‌تری تو

يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ اجْرُئَا مِنْ النَّارِ

ای دانای بزرگی تو ای حکم کننده پناه ده مارا از آتش

کده که گفت میگوید
قرآن در ثلث دوم
ماه رمضان در
میگن و میگذای
مقابل خورد میگویند
اللهم انی استسئلت
بکتابک اللطیف
و فیہ و فیہ
انتمک الایقظ
نعمتکم و انما اولاد
انحی و قوما

دُعای مجرب

خواص و اقبال
۲۳۱
دعای حاجت
و دعا
و دعا
و دعا

يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ يَا ذَا أَمْرِ تَعَالَيْتَ يَا فَاوِيَّ

ای پناه بخش پاکی تو ای جاودانی بزرگی تو ای پدیدار

أَجْرًا مَنِ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ يَا عَلَّامٌ

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای نگاهدارنده

تَعَالَيْتَ يَا فَاسِمٌ أَجْرًا مَنِ النَّارِ يَا مُجِبُّ

بزرگی تر ای منت کننده پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده

سُبْحَانَكَ يَا عَنِّي تَعَالَيْتَ يَا مُعْنِي أَجْرًا

پاکی تو ای بی نیاز بزرگی تر ای بی نیاز کننده پناه ده مارا

مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ يَا وَفِي تَعَالَيْتَ

از آتش ای پناه بخش پاکی تو ای وفا کننده بزرگی تر

يَا قَوِيَّ أَجْرًا مَنِ النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ

ای نیرومند پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تر

يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي أَجْرًا مَنِ

ای کفایت کننده بزرگی تو ای شفا دهنده پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِبُّ سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمٌ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای مقدم دارنده بزرگی تر

بجعتنی من عظامک
بین النار و دعای
کنی با آنچه حاجت دار
شانق هم
بیخ کفعی در مصباح
و حدیث فیض در
خلاصه الافکار
فرمود که در پدم در
بعض کتب

دُعای مجبر

خبر آید اموات
۲۳۲

يَا مُوجِرُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ بُنْحَانَكَ

ای بتا خیر اندازنده پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو

يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ

ای اول بزرگی تو ای آخر پناه ده مارا از آتش

يَا مُجْبِرُ بُنْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده پاکی تو ای آشکار بزرگی تو ای

بَاطِنُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ بُنْحَانَكَ

باطن پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو

يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى اجْرُنَا مِنَ

ای یار امید بزرگی تو ای مورد امید پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجْبِرُ بُنْحَانَكَ يَا ذَا الْمِنَّةِ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش پاکی تو ای صاحب منت بزرگی تو

يَا ذَا الطَّوْلِ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجْبِرُ

ای خداوند احسان پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده

بُنْحَانَكَ يَا حَىُّ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَمَّرُ اجْرُنَا

پاکی تو ای زنده جاودان بزرگی تو ای استوار همیشه پناه ده

افغانیه هر کس خواند
یکی از این بندگان و
اعاظمان علیهم السلام
یابقی از
مردمان پیارو الدین
خود را بخواند سوره
شمس و کبل و قدره
و قل یا ایها الکافرون
و سوره اخلاص
و معوذتین را
پس

دُعای مجبر

مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا وَاحِدُ

از آتش ای پناه بخش پاکتی تو ای یگانه

تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ

بزرگی تو ای بی همتا پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش

بُحْبَانِكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَدُّ اجْرْنَا

پاکتی تو ای آقا بزرگی تو ای بی نیاز پناه ده

مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا فَدِيرُ تَعَالَيْتَ

مارا از آتش ای پناه بخش پاکتی تو ای ترانا بزرگی تو

يَا كَبِيرُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ

ای بزرگ پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاکتی تو

يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُعَالِي اجْرْنَا مِنَ

ای حکم فرما بزرگی تو ای بلند مرتبه پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاکتی تو ای با همتا بزرگی تو

يَا اَعْلَى اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ

ای بلند تر پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکتی تو

در خواب و بیداری
۲۳۳
بخواند صلوات
سوره اخلاص و
صلوات بفرستد
پیغمبر و آل او صلوات
مستحب و بخوابد با
وضو بجانب راست
که خواهد دید هر که
داداده کرده است
و تکلم خواهد کرد با
او انشاء الله
بخواهد

دعای مجرب

درخواست بندگان
۲۳۴

يَا وَاٰلِيَّ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلىَّ اَجْرًا مِّنَ النَّارِ

ای صاحب اختیار بزرگی تو ای سلطان عالم پناه ده مارا از آتش

يَا مَجْبُرُ بَحْثَانِكَ يَا ذَا رِمْيِ تَعَالَيْتَ يَا بَارِحُ

ای پناه دهنده بچی تو ای آفریننده بزرگی تو ای پدید آورنده

اَجْرًا مِّنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بَحْثَانِكَ يَا خَافِضُ

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده بچی تو ای پست کننده

تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ اَجْرًا مِّنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ

بلند مرتبای تو ای بلند کننده پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش

بَحْثَانِكَ يَا مُقِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ اَجْرًا

بچی تو ای دادگر بلند مرتبه ای تو ای گرد آورنده پناه ده

مِنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ بَحْثَانِكَ يَا مِعْرُ

از آتش ای پناه بخش بچی تو ای عزیز کننده

تَعَالَيْتَ يَا مُدِكُّ اَجْرًا مِّنَ النَّارِ يَا مَجْبُرُ

بزرگی تو ای زایل کننده پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش

بَحْثَانِكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَافِظُ

بچی تو ای حفظ کننده بزرگی تو ای نگاه دارنده

در دنیا که این عمل را
بعد از آنکه این دعا
را بخواند اللهم انک
انت الخدی الذی لا یوصف
و لا یحسب ان تعرف
منه منک بدایت
الاستجاب والنک
تعود ما قبل
منها کنت ملجأه

دعای مجرب

۲۲۵

درخواست بدو از آن
درخواست بدو از آن

وَقِنَاءَهُ وَمَا أَرْبَابُهَا
مِنْهَا لَمْ يَكُنْ لِرَبِّهَا

وَلَا لِمَنْ جَانِبُهَا
إِلَّا أَنْ تَأْتِيَنَّكَ

إِلَّا أَنْ تَأْتِيَنَّكَ
بِرَأْسِهَا إِلَّا أَنْتَ

بِرَأْسِهَا إِلَّا أَنْتَ
إِلَّا أَنْ تَأْتِيَنَّكَ

إِلَّا أَنْ تَأْتِيَنَّكَ
بِرَأْسِهَا إِلَّا أَنْتَ

بِرَأْسِهَا إِلَّا أَنْتَ
إِلَّا أَنْ تَأْتِيَنَّكَ

إِلَّا أَنْ تَأْتِيَنَّكَ
بِرَأْسِهَا إِلَّا أَنْتَ

بِرَأْسِهَا إِلَّا أَنْتَ
إِلَّا أَنْ تَأْتِيَنَّكَ

إِلَّا أَنْ تَأْتِيَنَّكَ
بِرَأْسِهَا إِلَّا أَنْتَ

أَجْرًا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا

پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پایی تو ای

فَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ أَجْرًا مِنَ

توانا بلند مرتبه ای تو ای دارای قدرت پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا عِلْمُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش پایی تو ای دانای بزرگی تو

يَا حَلِيمُ أَجْرًا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای بردبار پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پایی تو

يَا مُعْطَى تَعَالَيْتَ يَا مُنْفَعُ أَجْرًا مِنَ

ای عطا کننده بلند مرتبه ای تو ای منفع کننده پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه بخش پایی تو ای زیان رساننده بزرگی تو

يَا مُنْفَعُ أَجْرًا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ سُبْحَانَكَ

ای سود بخشنده پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پایی تو

يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَبِيبُ أَجْرًا مِنَ

ای مجاب کننده بزرگی تو ای بحساب آورنده پناه ده مارا از

و

دُعای مجرب

۲۳۷

خواص و اناک

فما هفت هم
 و نیز در خلاصه است
 نقل عن بعض الکتاب
 که باقیم در کتاب ارباب
 الحجة تألیف محمد بن
 عبد یحیی از حدیث
 بن روح از پدر از
 حدیث نقل کرده که
 گفت بفرستند از حق
 هرگاه اندر دهکلی

يَا مُجِبرُ بُحَانِكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَيْتَ يَا

ای پناه دهنده بپاکي تو ای وسیع رحمت بزرگی تو ای

مَوْسِعُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبرُ بُحَانِكَ

دوست بخشنده پناهنده ما را از آتش ای پناه دهنده بپاکي تو

يَا رَوْفُ تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ اجْرُنَا مِنَ

ای مهربان بزرگی تو ای با عطوفت پناهنده ما را از

النَّارِ يَا مُجِبرُ بُحَانِكَ يَا قَرْمُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده بپاکي تو ای بی امان بزرگی تو

يَا وَنُرُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبرُ بُحَانِكَ

ای یکنانه پناهنده ما را از آتش ای پناه دهنده بپاکي تو

يَا مُفَيْتُ تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ اجْرُنَا مِنَ

ای نگاهدارنده بزرگی تو ای ماطه کننده پناهنده ما را از

النَّارِ يَا مُجِبرُ بُحَانِكَ يَا وَكَيْلُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده بپاکي تو ای وکیل بزرگی تو

يَا عَدْلُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِبرُ بُحَانِكَ

ای عدل محض پناهنده ما را از آتش ای پناه بخش بپاکي تو

رُعَايَ مَجِيْرٍ

۲۲۸

خواستن و آيات

يَا مُبِيْنُ تَعَالَيْتَ يَا مَبِيْنُ اِحْرَانِيْنَ

ای آشکار بزرگی تو ای استحکام بخش پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجِيْرُ بُحَانِكَ يَا بَرُّ تَعَالَيْتَ يَا

آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای نیکوکار بزرگی تو ای

وَدُوْدُ اِحْرَانِيْنَ النَّارِ يَا مَجِيْرُ بُحَانِكَ

دوستی بخش پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو

يَا وَرِيْدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرِيْدُ اِحْرَانِيْنَ

ای رهبر پناه بزرگی تو ای یاور پناه ده مارا از

النَّارِ يَا مَجِيْرُ بُحَانِكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ

آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای نور روشن بزرگی تو

يَا مُنَوِّرُ اِحْرَانِيْنَ النَّارِ يَا مَجِيْرُ بُحَانِكَ

ای نورانی کننده پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو

يَا نَقِيْرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ اِحْرَانِيْنَ النَّارِ

ای کج کننده بزرگی تو ای یاری دهنده پناه ده مارا از آتش

يَا مَجِيْرُ بُحَانِكَ يَا صَبُوْرُ تَعَالَيْتَ يَا صَبُوْرُ

ای پناه بخش پاکی تو ای بر دبار بزرگی تو ای کسب

سخن شمار الموی
پیش و پس پناه داد
اهدای شماها مگر
در حالیکه ظاهر باشد
در فریاد و الحاح
ظاهر باشد و با او
نیاید درین پس بجو
هفت مرتبه و الشمس
و هفت مرتبه و اللیل
پس بگوید اللهم
اجعل من اوتی

دُعای مجبر

۱۳۹

اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا مُخْصِ

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای بشمار آورنده

تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئُ احْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا

بزرگی تو ای ایجاد کننده پناه ده مارا از آتش ای

مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا بُحْبَانُ تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ

پناه دهنده پاکی تو ای پاکیزه بزرگی تو ای کفر دهنده

اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا مُعْبِتُ

پناه ده مارا از آتش ای پناه دهنده پاکی تو ای فریادرس

تَعَالَيْتَ يَا عِمِيَاثُ احْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا

بلند مرتبه ای تو ای پناه خشن پناه ده مارا از آتش ای

مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ

پناه دهنده پاکی تو ای آفریننده بلند مرتبه ای تو ای حاضر

اِحْرَانِ مِنَ النَّارِ يَا مُجِبُّ بُحْبَانِكَ يَا ذَا

پناه ده مارا از آتش ای پناه بخش پاکی تو ای صاحب

الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكَتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ

عزت و جمال بزرگواری تو ای دارای جبروت

خواهر و برادران
مَدَامَ فَرِحُوا وَتَحَنَّنَا
ورد
هرگاه این عمل را با
دعوات شخصی
شاید بیوم باقیم
و گمان میکنم گفت با دو
شخصم و یکدیگر
او طریقی بیرون شدن
از آن عنصر و ازنده
و انفسر گوید که بعضی
گفته اند

دُعای مجہر

خواص و فضائل

۲۴۰

وَالْجَلَالِ بِحَمَانِكَ يَا إِلَهَ أَنْتَ إِنِّي

و جلال پاک تر ای خدائی بیش خدائی مگر تو

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لِي وَتَجِبْنَا

ہستم از ستمکاران پس استجاب کردیم دعائی در اورا بنده

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ يُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ وَ

اور از غم و چنین نجات میدہم مؤمنان را و

صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

رود خدا بر آقای محمد و اولاد او

أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

تماماً و ستایش عرضا کبر و در دگار عالمیان است

وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا

و کفایت کند مرا خدا و او بهترین وکیل است و بیش

حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

قرانائی و قدرتی مگر برای خدا

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

بند مرتبه و با عظمت

مؤدود و الصبح و المر
 شرح و این بخواند و
 در جوهر النورہ است
 کسی که بخواند
 خواب پند مطلب
 خود را بخواند و
 خوابیدن هر یک
 از این نوره هارا
 هفت مرتبه و التمس
 والنین و اخلای
 و فلق

دُعای فاشح

رَعَاهُنَّ مِثْلَ مَا مَبَاكَ مِنْ صَامُوا بِأَفْئَاتِكَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الشَّاءَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ

بارودگار من بیدستی کنم تا پیش ترا بستودن در تو

مَدِدْ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ وَأَيُّقُنْ أَنَّكَ

تو پیش دهنده ای برای رسیدن بچن بطنای خودت و یقین کردم که تو

أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ

همی مهربان ترین مهربانان در جای عفو

وَالرَّحْمَةِ وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ

در عتاب و سخت گیرترین عذاب کننده گان در موضع

النَّكَالِ وَالنِّقْمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُجْتَبِينَ فِي

عذاب و عقوبت و بزرگوارترین در

مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظَةِ اللَّهُمَّ إِذْ

جای بزرگوارای و بزرگی : بارودگار را بستودن دادی

خواص کتابت
۲۴۱
و فل اعوذ برب
الناس و یجو اند
باطهارت در مکان
یا کی در جامه پاک
در قبله بردست
دست خود یعنی
دست که در جلد گذاشته
مشور و یجو اید و
کنند مطلب خود را
الرفیق اول
ندید در شبهای
بعد از هفت

دُعای افتتاح

جواد حضرت ابی
۲۴۲

إِلَى فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلِكَ فَاسْمَعْ

ایشن در دعای خود و خواستن از تو پس بشنو

يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي وَاجِبُ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي

ای شنوا ستودن مرا و بپذیر ای مهربان دعای مرا

وَ أَقِلُّ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي فَكَمْ بِالْإِلَهِيِّ مِنْ

و کم کن ای آمرزنده گناه مرا پس چقدر بسیار ای خدای من از

كُرْبَةٍ قَدْ فَرَجْتَهُمَا وَ هُوَ مِ قَدْ كَشَفْتَهُمَا

اندوهها که برداشتی از ما و عمھائی که بر طرف کردی از ما

وَ عَشْرَةٍ قَدْ أَفَلَّتْهُمَا وَ رَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهُمَا

و من ای که کم کردی از ما در محنت که برانگنده ساختی از ما

وَ حَلْفَةٍ بِبَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتُهَا أَلْحَمْدُ

در جزیره گرفتاریها که باز کردی از ما و ستایش

لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجِدْ صَاحِبَةً وَ لَا

رحمها را که نیگونیست صاحب و نه

وَلَدًا أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْءٌ فِي الْمَلْئِكَةِ

فرزند و نیست هرگز او را شریک در پادشاهی

بشمارند نمکنند

گفته اند که بجز بی ادب است

بهمدیگر و

و بنزد خلاصه

اگر کار است که

از حضرت زهرا

صلوات الله علیها

روایت است که حضرت
رسول صلی الله
علیه و آله بر من
دارد شد

دُعای فتح

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِثٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ

وینت او را دوستی از خواری و بزرگ دارا و را

تَكْبِيرًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَجْمَعُ مَحَامِدَهُ

بزرگداشتنی ستایش مرفدا را که تمامی خوبهاش

كُلَّمَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلَّمَا الْحَمْدُ لِلَّهِ

همه آن بر تمام نعمتایش هر آن ستایش مرفدا را

الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا

که بیست ضدی برای او در پادشاهیش وینت

مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

تزارع کننده او را در کارش همه مرفدا را که

لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْفِهِ وَلَا شَبِيهَ

بیست شریکی او را در آفریدن و نه شبهی

لَهُ فِي عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاطِمِي فِي

او را در بزرگیش ستایش مرفدا را که آشکار است در

الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ

حقن • امر او و حمد او ظاهر است بکرم

اطال و فخر یک
۲۴۳ • وقتیکه زفق خواب
خود را چنین کرده
بودم و میخواستم
بخواهیم فرمودی
فاطمه خواب میکنی
بعد از آنکه چهار
عمل بجا آوری
ختم قرآن کنی و
پنجشنبه از اشفع خود
گردانی و توبه
را از خود بخوشی
سازی

دعای اعمال خیر

و چون در عمر بکنی این را فرمود داخل نماز شد من توفیق کردم تا نماز خود را تمام کرده گفتم یا رسول الله امر فرمود چهار چیز که من قدر ندارم در این دنیا آنها را بجای آورم آنحضرت بنیتم

بِحَدِّهِ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ الَّذِي لَا

بزرگواری او گشاده است به بخشش دست او که نه

تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا يَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَا

ناقص شود خزینه او و نمی افزاید او را فراوانی عطا

الْأَجُودَا وَكَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

مگر جود و کرم و بزرگی او است عزیز

الْوَهَّابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَبِيلاً

بخشنده پروردگارا من سوال می کنم ترا اندکی

مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ

از بسیاری با نیازی سندی براهم بسوی او بزرگ

وَغِيَاكَ عَنْهُ فِدَائِي وَهُوَ عَلَيْكَ

و بی نیازی تو از آن قدم است و او بر تو

سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنِّي

ساده و آسان است پروردگارا گذشت تو از من و من

وَجَاوِزٌ عَن خَطِيئَتِي وَصَفْحٌ عَنِّي

و چشم پرشی تو از خطای من و گذشت تو از

دُعای فتح

۲۴۵

ظَلَمْتُ وَيَتْرُكْ عَلَيَّ فَيْحِ عَمَلِي وَحِلْمِكَ

ستم من و پوشش تو بر بدی کردار من و بردباری تو

عَنْ كَثِيرٍ جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا

از زوی گناه من نزد آنچه بود از لغزشهای من

وَعَمْدِي أَظْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ

و تمه من بطع انداخته مرا در آنچه بخوام از تو

مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي

چیز را که سزاوار آن نیستم از تو که روزی دادی مرا

مِنْ رَحْمَتِكَ وَارْتَبْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ

از رحمت خود و نشان دادی مرا از قدرت خود

وَعَرَّفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فِضْرَتُ

دشنام کردی مرا از اجابت کردن من پس گردیدم

أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلَكَ مُتَانِنًا

که بخوانم. ایمن و سوال ترا این گیسونده

لَا خَافًا وَلَا وَجَلًا مَدِيلاً عَلَيْكَ

نه ترسان و نه پیمانگ دلالت کننده بر تو

خواص و ابواب
کرد و فرموده است
بخوانی فل هو الله
احد و اسد مرتبه
پس گویند آخر قرآن
کوه و هرگاه
صلوات نغزینی
بر من و بر پیغمبر
قبل از من ما
شفیعان تو خواهی
بود در مقام و
هرگاه استغفار
کنی از بوی

اعمال و مناجات
۲۳۶
دُعای فتح

فَمَا أَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ أَبْطَأْ

در آنچه قصد کردم در آن بسوی تو پس اگر درنگ کرد

عَمِّي عَنَيْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ

از من غیب کردم بنادانم بر تو و شاید

الَّذِي أَبْطَأَ عَمِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ

که آنچه درنگ کرد از من او خوبتر برای من است بعلت تو

بِعَافِيَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرْمُوْنِي كَرِيْمًا

بجایان کارا پس نرسیدم آغاشی کریم

أَضْبَرَ عَلَيَّ عَبْدٌ لَيْسَ مِنْكَ عَلَيَّ يَا

بختیار بر بنده ایستم از تو بر من ای

رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِيَّ عَنْكَ

پروردگار بدیدگی تو بخوانی مرا پس روگردانیدم از تو

وَتَلْحَبُّ إِلَيْكَ فَأَنْبَغُزُ إِلَيْكَ وَسَوْدُ

دوستی کنی بر من پس دشمنی کنم بسوی تو و سودا جویی

إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنْ لِي آلَ طَوَّلٍ

برو من پس قبول نمی کنم از تو گویا برای من انعام از تو

مؤمنین پس نماز
ایشان از تو خوشترند
کردند و هرگاه بگویند
ببخشان الله و الحمد
لله ولا اله الا
الله والله اكبر
پس حج و عمره کرده
مؤلف گوید که
کفیی روایتی
نقل کرده که هر که
دست خراب بود

دُعای افتتاح

۲۴۷

دعا پیش از مطالعه

به مرتبه فعل
اللَّهُ مَا شَاءَ وَأَوْفَى

وَعَلَّمَ مَا يُرِيدُ
وَعَيْنَاهُ مِثْلَانِ

که هر دو کلمه نماز
کرده

فَتَرَاهُمَا

وَنَبِيَّهُمَا خَالِصًا

ال- هداست که

دروغ مطالعه

فَجَازِلًا اللَّهُ تَعَالَى
اَجِبْ

عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ

بر تو پس باز نداشت ترا این کار از رحمت کردن

بِي وَالْأَحْسَانِ إِلَى وَالنَّفْضِلِ عَلَيَّ

بمن و احسان بمن و کرمت بر من

يَجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَأَدْحَمُ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ

بجود خود و کرمت پس هم کن بنده نادانست ما

وَجَدَّ عَلَيَّ بِفَضْلِ أَحْسَانِكَ إِنَّكَ

وجود فرما بر او بفضل احسان خود بدرستی که تو

جَوَادُ كَرِيمٌ أَحْمَدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمَلِكِ الْمُجْرِي

جواد کریمی ستایش مرفد ارا مالک ملک جاری سازنده

الْفُلْكِ مَتَجِرِ الرِّيحِ فَالِقِ الْأَصْبَاحِ

کشتی است و متجرح کننده باد و روشن سازنده باد ادا

دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَحْمَدُ لِلَّهِ

جواد بنده روز جزا پروردگار جهانیان است ستایش مرفدا

عَلَى حَلِيهِ بَعْدَ عَلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

بر پرورداری او بعد از دینش کنان و ستایش مرفد ارا

من طلبات الرغيم
دعا و نماز مطالعه
۲۳۸

دُعَايِ مُنْتَجَح

عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ فُزْدِكِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

بر عفو او بعد از فزديش دستايش مرغذ ابرا

عَلَى طُولِ آتَانِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ

بر طول دارايش در وقت غضب او و توانايش

عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ

بر آنچه اراده كند ستايش مرغذ آفريننده خلق

بِاسِطِ الرِّزْقِ قَالِقِ الْأَصْبَاحِ ذِي

بط دهنده روزي روشن كننده بيمها صاحب

الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضِيلِ وَالْإِنْفَاءِ

جلال و كرامت و فضل و انعام

الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقَرَبَ قِيمَهُ

كه دور است پس ديده نميشود و نزديك است پس شايه

الْبَحْوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

راز است بزرگ و بلند مرتبه دستايش مرغذ ابرا

لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَيْبُهُ

يك است او را نزاع كننده كه برابري كند او را و نه شبيهي

و اگر كوفي بود النعم
اللهم انفع علينا
اوتاب و تخمك و
انشاء علينا و ان
علمك و تخمك
يا ارحم الراحمين
بسم الله
روایت شده كه
شخصی بخداست
حزین

دعای فتح

يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهَرَ يُعَايِدُهُ فَهَرَّ

که هم شکل کند او را و نه پشتی که یاری دهد او را مقهور کرد

يُعِزُّنِيهِ الْأَعْرَاءَ وَتَوَاضَعَ لِعِظَمِهِ

بعزت خود عزیز تران را و تواضع گردانید در برابر عظمت خود

الْعِظَاءَ فَبَلَغَ يَفِدْرِيهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ

بزرگان را پس رسید بر توانی خود آنچه بخواهد ستایش

لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي بِنِي جِبْنِ أَنَا دِيهِ وَ

مردمان را که ایست می کند مرا و قوی که ندا کنم او را و

يَسْتُرْ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْيِيهِ وَ

می پوشاند بر من هر بدی را و من تا فرمائی می کنم او را و

بُعِظْمِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ فَمَنْ

بزرگی ای کند نعمت را بر من پس من یادش بندم او را پس هر چه

مِنْ مَوْهَبَةٍ هَبْتَهُ لِي فَذَاعْطَابِي

از موهبت های که داد مرا که عطا کرد مرا

وَعَظِيمَةٍ تُخَوِّفُهُ فَذَكَرْتَنِي وَبَهْتَهُ

و بزرگی ترسی را که کفایت کرد مرا و خوشحالی

میں و انان
دعای فتح

۲۴۹

امام محمد تقی

علیه السلام

در فضیلت بسیار

حضرت نوشتند که

استغفار بسیار

بلکن و زبانان

و بدان بجا آمدن

آنا از لسان

بیت و کبر
دعای فتح

تخاصی که با تو

۲۵۰

رُعای فتلح

مُونِفَهُ فَدَا رَانِي فَأَثْبِي عَلَيْهِ

خوبی که نمود مرا پس ثنا گویم بر او

حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مَبْتَحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

در حال ستایش و یاد می کنم او را چاکری ستایش مر خدا ابراهیم که

لَا يَهْتِكُ حِجَابَهُ وَلَا يُغْلِقُ بَابَهُ وَلَا

دریده نشود پرده اش و بسته نگردد در رهش و

يُرَدُّ سَأَلُهُ وَلَا يَنْحَبِتُ أَمِلَهُ الْحَمْدُ

رد نمیشود سألش و ناسپد نمود او از رزق کننده اش ستایش

لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي

مر خدا ابراهیم که در امان میدارد ترسندگان را و نجات میدهد

الصَّالِحِينَ وَيَرْفَعُ الْمُضْطَعِفِينَ وَ

نیجو کاران را و بلند می کند ضعیفان را و

يَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مَلُوكًا

پست می سازد تکبران را و هلاک می کند شاهان را

وَيَنْخَلِفُ الْأَحْمَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ فَاصِمٌ

و جایگزین آنان سازد دیگران را و ستایش مر خدا ابراهیم که بر اندازنده

که مفضل بخدایت
حضرت صادق
شکایت کرد از تنگ
فصل و گفت اندک
راهی که هر دم فرم
تنگ میگردد می
ببینم فرمود که بگو
شیر بخورد تا سگان
شود و بدو هدایت
دیگر است که شصت
با عنصر شکایت

دُعای فتح

۲۵۱

الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ

جفاکاران بپاک کننده ستمکاران درک کننده

الْمُتَّوِّبِينَ تَكَاَلِ الظَّالِمِينَ صَبْرِيحِ

گریزندگان عقوبت کننده ستمکاران فریادرس

الْمُنْصِرِحِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الظَّالِمِينَ

فریاد خوانان محل نیازندهای دشمنان کننده گان

مُعَمِّدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ

مرد اعطاد مؤمنان ستایش مرفدا ایزا که از

خَشِيئِهِ رَعَدُ السَّمَاءِ وَسُكَّانُهَا وَ

ترس او می لرزد آسمانها و ساکنین آن و

تَرَجُّفُ الْأَرْضِ وَعُمَارُهَا وَنُوحُ الْبِحَارِ

لرزه در می آید زمین و عمارت کننده گان آن و موج میزند دریاها

وَمَنْ يَبْتَغِ فِي عَمْرٍائِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و آنکه شتای کند در گردا بهای آن ستایش مرفدا ایزا که

لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا

بهین دین دارا نوازش کرد و ما نبودیم در گمراهی تا هتکان اگر نبود که بهین

دستور العمل
مرد از سر فرمود

که فلدی از انجان

با همان مقدار از

بنات سفوف کن و

بک روز باد و در

بجز آن شخص کن که

بک مرتبه خوردیم

بک مرتبه فرستاد

بک مرتبه و در
از سر آمد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
صلى الله عليه وسلم
٢٥٢

دُعای فتح

اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ

خدا ستایش مرفدا ابراکه می آفریند و آفریده نشده

وَبَرُّوْنَ وَلَا يَرْزُقُوْنَ وَلَا يَرْزُقُوْنَ وَيُطْعِمُوْنَ وَلَا يُطْعَمُوْنَ

وروزی میدهد و روزی داده نمیشود و اطعام می کند و اطعام کرده نمیشود

وَمِمَّنْ الْأَخْبَاءُ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ

و میبیراند زنده آرا و زنده می کند مرده آرا و او

حَتَّى لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَا

زنده است نمیرد در دست او است خیر و او بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

بر چیز توانا است پروردگارا درود فرست بر محمد

عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَامِينِكَ وَ

بنده عز و پیمانبر و امین عز و

صَفِيكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ

برگزیده و دوست خود و او اختیار شده از

خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبْلِغِ رِسَالَتِكَ

خون تو و نگاهدارنده سرتو و رساننده پیامهای تو

منقول است که حضرت
علی بن ابی طالب
دیدند که در هوا
مردم از هم زدند و
چشمهای آنان بود
است و از بسیار است
مرف با حضرت
شکایت کردند و فرمودند
که شما گوش را

دُعای فتح

ششاد علی
مجلس
۲۵۳

أَفْضَلَ وَأَخْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَ
فاضلتر و نیکوتر و زیباتر و کاملتر و
أَزْكَى وَأَنْمَى وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْتَى
پاکتر و درخشانتر و پاکیزهتر و طاهرتر و درخشانتر
وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ
و بیشتر آنچه درود فرستادی و برکت دادی و درم کردی
وَوَحَّيْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ
و مهربانی کردی و درم فرستادی بر احدی از بندگانت
وَأَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَ
و پیامبران و فرستادگان و برگزیدهگان و
أَهْلَ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْفِكَ
اهل کرامت بر روی تو از خلفت
اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
پروردگارا درود فرست بر علی امیر مؤمنان
وَوَصِيٍّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ
و وصی فرستاده پروردگار جهانیان بنده است

و هیچ جوانی از دنیا بدست نبرد
مگر آنکه جنابش با او هست بعد از آن گوشت را پیش از چنان کنند پیامبرشان بر طرف شد و تنه حضرت علی علیه السلام بهم زدگی گذاشتند

دُعای افتتاح

دُعای پیر اهل بلا
۲۵۴

وَوَلِيَّتِكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَوَجَّعِكَ

و دوست تو و برادر فرستاده است و جفت تو

عَلَى خَلْقِكَ وَأَيْنِكَ الْكَبْرَىٰ وَ

بر مردم و نشان بزرگ تو و

النَّبَأَ الْعَظِيمَ وَصَلَّ عَلَى الصِّدِّيقِ

جنس بزرگ مدد و فرست بر راستگوی

الظَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

و پیمبر ظاهر فاطمه سیده زنان جهانیان

وَصَلَّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَإِمَامِي

و درود فرست بر دو بیست رحمت و دو امام را

الهُدَى الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَي

راهدن حسن و حسین آقایان

شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلَّ عَلَى أُمَّتِهِ

جوانان اهل بهشت و درود فرست بر امتان

الْمُسْلِمِينَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِينَ

مسلمانان علی بن حسین و محمد پسر

که در نمازهای ایشان
ببخشد بود و در دعا
اینان یاد کرده بود
فرمود که در وقت
خواب ده بار از زبان
کنید و بر او مکتوب
چنان که کند و عظمای
از ایشان زایل شد
بیت و سوم
انصرت امام محمد
تا بر علی بن

دعای فلاح

۲۵۵

دعا بیان اهل بلا
منقول از کتب معتبره

عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

علی و جعفر پر محمد موسی پر جعفر

وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيٍّ

علی پر موسی و محمد پر علی و علی

بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفِ

پر محمد و حسن پر علی و جانشین

الْهَادِي الْمَهْدِيِّ مُحَمَّدِ عَلِيٍّ

راهنای هدایت کننده محمد علی

عِبَادِكَ وَأَمَّا أَنْتَ فِي بِلَادِكَ صَلَوَةٌ

بندگان و ایمان تو در شهرت درود

كثِيرَةٌ دَائِمَةٌ اَللّٰهُمَّ وَصِلْ عَلِيٍّ وَاٰلِهِ

فزاوان بهیچ بوددگارا و درود فرست بر ولی

اِمْرَكَ الْقَائِمِ الْمُؤْمِلِ وَالْعَدْلِ

ام خود قائم آرزو برده شده و عدالت

الْمُنْتَظَرِ وَحِفْهٖ بِمِلَا تُكَيِّكِ الْمُفْرَبِينَ

مرد انتظار و حفظ کن او را بغرض شکایت مقربین

کلی از صاحبان
بلایا بر بنی امیه

امیه بگو که او

تشنه آنگاه شد

الذی غافاتی

ابتلاک به ولو

شاء فعل که هر که

چنین کند هر گز

ان بلا با و برسد

و در روایت دیگر
است که

دُعای فتح

۲۵۶

برای شدن محل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَآيِدُهُ بِرُوحِ الْفُؤْدِ يَأْتِبُ الْعَالَمِينَ

و تویید بدار او را بروح قدس ای ضمای جمانیان

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَىٰ كِتَابِكَ

پروردگارا قرار ده او را دعوت کننده بری کتابت

وَالْقَائِمُ يَدِيكَ اسْتَخْلَفَهُ فِي الْأَرْضِ

و پایدار و قائم کننده بخاطر دینت خلیفه گردان او را در زمین

كَأَنَّهُ اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مِمَّنْ

چنانچه خلیفه گردانیدی کسان را پیش از او تمکین ده

لَهُ دِينَهُ الَّذِي رَضِيَتْ لَهُ أَيْدِيَهُ

او را دین او را که خوشنود گردی از او برای او بدین

مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمَّا لِتَرْكِكَ

بناش پس بعد از ترس شریک قرار نده بدین

شَيْئًا اللَّهُمَّ اعْمُرْهُ وَاعْمُرْ بِهِ وَأَنْصُرْهُ

چیز را پروردگارا عزیز بدار او را و عزیز گردان بسبب ویداری

وَأَنْصُرْ بِهِ وَأَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيمًا وَ

او ویداری کن بسبب او ویداری ده او را یاری غیر کننده و

عَامَانِي بِمَا بَنَلَاك

بِهِ وَتُصَلِّيَ عَلَيْكَ

وَعَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِي

وَأَمْسَهُ بِوَكْرَاد

نَشْرُدُ حَرَمَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دُعای فتح

برآوردن محل
۲۵۷

حلی باشد و چهار ماه بر او بگذرد و او را بفیل کن و از آن دست بر بیلوی او بزن و بگو اللهم انی قد استعینتک علی ما کنت علیّ خدایا من نام او را بخوان چون چنین کند خدا آن فرزند را بسازد

اَفْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَبْرَأُ وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ

بخت برای او گشودنی آسان و قرار ده او را از جانب خود

سُلْطَانًا نَصِيرًا اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِيْهِ دِيْنَكَ

سلطنتی یاری کننده خداوند آشکار ساز بر سید او دین را

وَسَنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَتَخَفِيْ بِشَيْءٍ مِّنْ

دست پیغمبر را تا مخفی نماند چیزی از

اَلْحَيِّ خَافَةَ اَحَدٍ مِّنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا

حق بخاطر خوف هیچی از مردم پروردگارا ما

رَغَبْنَا اِلَيْكَ فِيْ دَوْلَةٍ كَرِيْمَةٍ يُعْرَفُ

رغبت داریم بوی تو در دولت بزرگی عزیز کنی

بِهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ وَنَذِكَ بِهَمَّا

بر سید آن اسلام و اهل آنرا و خوار کنی آن

اَلتِّفَاقَ وَاَهْلَهُ وَنَجْعَلُنَا فِيْهَا مِّنْ

تفاتی و اهل آنرا و قرار دهی ما در آن از

الدُّعَاةِ اِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلَى

اعتراف کننده گان بوی طاعت خود و روندگان بوی

رُعای فتلح

سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا

راه تو در روزی کنی ما را بان کرامت دنیا

وَالْآخِرَةَ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنْ الْحَقِّ

و آخرت را پروردگارا آنچه را شناسانیدی ما را از حق

فَحَمَلْنَاهُ وَمَا فُصِّرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ

گوا دادار کن ما را بان و آنچه کوتاه کردی دست ما از آن پس برسان ما را

اللَّهُمَّ الْمُمِّيهِ شَعْنًا وَاشْعَبُ بِهِ

پروردگارا گرد آور بان بر آنکه گی ما را و فرا هم آور بان

صَدَعْنَا وَادْفُونُ بِهِ فَفَنَّا وَكَثْرُ بِهِ

شکاف کنی ما را و بکش بان بسگی ما را و زیاد کن بان

فَلِنَّا وَاعْمِرْ زَيْهٍ ذَلْنَا وَاعْمِرْ عَائِلَنَا

کنی ما را و عزیز کن بان ذلت ما را و بی نیاز کن بان ما را

وَاقْضِ بِهِ عَنِّ مَغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهِ

و ادان کن بان از غرامت های ما و جبران کن بان

فَقْرَنَا وَسُدِّ بِهِ خَلْتَنَا وَبَسِّرْ بِهِ عُرْبَنَا

پریشان ما را و سدود کن بان رخصت ما را و رسان کن بان دشواری ما را

بنی اورا اگر بخندم
کند مبارک باشد
و اگر نام نکند خدا
اگر خواهد از او بگریزم
و اگر خواهد ببارد
بخشد بر ما
بیت و پیش
هر دو بلکه در وقت
کنن گو سفند عقیقه
ایند عا با بخواند
بسم الله و

دُعای فتح

۲۵۹

دُعای عقیقه
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفُكَّ بِهِ أَسْرَنَا

و سفید گردان بآن روی ما را و آزاد کن بآن ایران ما را

وَآنْجِ بِهِ طَلِبَتَنَا وَآنْجِبْ بِهِ دَعْوَانَا

و عطا کن بآن خواسته ما را و اجابت فرما بآن دعای ما را

وَآنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاعْظِنَا بِهِ

و رواد فرما بآن وعده های ما را و عطا کن بآن

سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

خواست ما را پس برسان ما را بآن از دنیا و آخرت

أَمْالَنَا وَاعْظِنَا بِهِ فَوْقَ رَعْبِنَا يَا

از روی ما را و عطا کن بآن بالاتر از میل ما را ای

خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَارْوَاعِ الْمُعْظَمِينَ إِسْفِ

بشترین شوال شدگان و در بهترین عطا کنندگان شفا ده

بِهِ صُدُورَنَا وَآذِ هَيْبِ بِهِ غَمْظَ قُلُوبِنَا

بآن سینه های ما را و ببر بآن خشم دلهای ما را

وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ

رهدایت فرما ما را بآن آنچه اختلاف شده در آن از حق

عن فلان ز نام او را
بگوید، آنچه ما میخواهیم

و در مهالید میوه و
عظما بظلمه

اجلها و فاء الا
تحمید علیک و اله

التلازم در حدیث
دیگر فرموده که این

دعا بخواند با فاء
ای بوی میثا
و نه کون

دعای فتح

دعای عقیقه
۲۶۰

بِإِذْنِكَ أَنْتَ لَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَيَّ

بازن تو بدر بگذر تو هدایت بکنی هر کس را که بخواهی بسوی

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ

راه راست و یاری کن ما را ایکن بر دشمنت

وَعَدُوِّنا إِلَهَ الْحَيِّ اِمْبِينِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا

دوست ما ای خدا ی بحق اجابت فرما بخواهیم را ما

نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَيْنا صَلَوٰتِكَ

شکایت می کنیم بسوی تو بخون پیامبر ما را درود تو

عَلَيْهِ وَاِلَيْهِ وَعَنْبِيَةٌ وَاِلَيْنَا وَكَثْرَةٌ

بر او و اولاد او و پیوستگی و منی ما و زیادتی

عَدُوِّنا وَ اَوْفِيْلَهُ عَدَدِنا وَ شِدَّةِ الْعَيْنِ

دشمن ما و دشمنی عدو ما و شدت چشم

بِنَا وَظَاهِرِ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ

بر ما و ظاهر زمان بر ما پس درود فرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَاِلَيْهِ وَاَعِنَّا عَلَى ذٰلِكَ

بر محمد و اولاد او و یاری فرما ما را بر این

این دعوت از جانب
لذی فضل السموات
والارض جنفا منیلا
وما اتانین اللیلین
ان صلواتی و تسبیحی
و تحمیدی و ممانی
تقریب العالمین
لا شریک له و
بذک امر و
ایمان المسلمین
اللهم منک

اعمال شریفه فدیہ

۲۶۱

دُعَا عَظِيفَةً (اللَّهُ وَ
وَالَّذِي بِيَمِينِ

يَفْتَحْ مِنْكَ تَعَجُّلَهُ وَيُبْضِرْ نَكِيفَهُ وَتَضِرْ

بگشایشی از جانب خود که بچل گشایی در آن و بضرری که برداری از او باری

تَعِزُّهُ وَوَسْطَانِ حَيْ تَظْهَرُهُ وَرَحْمَةٍ

که غالب گردانی او و پادشاهی صحنی که ظاهر کنی او را در صحنی

مِنْكَ تَجِلُّنَا هَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ

از جانب خود که فرا گرفته شویم و عافیتی از تو

تَلْبِنَا هَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

که پرشانی ما را بکن بر رحمت خود ای مهربانترین مهربانان

دَرَا عَمَالَ شَبِيهَا فَدِيَةٍ

اعمال شبیهه فدیہ

أَوَّلَ غُلِّ كُنْدٍ مَفَارِدِ غُرُوبِ أَفْنَابِ دَوْمِ صَدِّ

مرتبہ بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ دِينِي

طلب مرزش میکنم از خدا و توبه میکنم بسوی او ۱ سوم صد

مرتبہ بگوید اللَّهُمَّ الْعَن قَلَّةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

يَا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِإِسْمَاعِيلَ وَتَقَبَّلْ

مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ

و نام فرزندان را

ببین پس از آنکه

علامه علی در

طلب فرموده بدانکه

عقیقه فرزندان است

مؤکداست

اعمال شریفه

۲۶۲

ادب عقیقه

لا یکنه قادر باشد

دلعت کن گشندگان امیر مومنان (ع) چهارم شب
 احیاء بدارد و قرآن مجید را بگشاید و بگذارد
 مقابل خود و بگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ
 الْمُنزَلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ
 وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَمَا خَافُ وَبُرْجِي
 أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عُقْمَاتِكَ مِنَ النَّارِ** (خداوند
 بدرتیکه درخواست میکنم تجی کتاب نازل شده ات و آنچه در
 آنست و در آنست نام بزرگ تو و نامهایت که نیکی هستند و آنچه
 بهم برده شده و آنچه امید داشته شده ایکنه مرا از آزار شدگان
 از آتش جهنم قرار دهی) پنجم قرآن شریف را بر سر بگذارد
 و بگوید **اللَّهُمَّ جِئْنِي بِهَذَا الْقُرْآنِ وَجِئْنِي مِنْ
 أَوْسَلِنَهُ بِهِ وَجِئْنِي كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحَتُهُ
 فِيهِ وَجِئْنِي عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ اعْرَفُ**

بازان و بعضی از علماء

واجب میدانند

همه آنست در روز هجم

و افع شود و اگر

تا خبر کند تا بلوغ

طفل بر پدید است

است و بعد از بلوغ

تا آخر عمر برود

است

اعمال شریفه فکری

ادب عقیقه

۲۶۳

يُحَيِّقُ مِنْكَ (پروردگار ابجی همین قرآن کریم و بجی
 کسیکه قرآن را فرستادی بر او و بجی هر کس که مدح کردی
 او را در قرآن و بجی که تو بر آنها داری نیست کسی شناسا ترا
 تو بجی تو) پس ده مرثبه بگو **يَا اللَّهُ** (بجی
 خودت ای خدا) ده مرثبه **بِمُحَمَّدٍ** (بجی محمد صلی
 علیه و آله) و ده مرثبه **بِعَلِيٍّ** (بجی علی علیه السلام)
 و ده مرثبه **بِفَاطِمَةَ** (بجی فاطمه سلامه علیها) و
 ده مرثبه **بِالْحَسَنِ** (بجی حسن علیه السلام) و ده
 مرثبه **بِالْحُسَيْنِ** (بجی حسین علیه السلام) و ده مرثبه
بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ (بجی علی پسر حسین علیه السلام)
 و ده مرثبه **بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ** (بجی محمد
 پسر علی زین العابدین علیه السلام) و ده مرثبه
بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ (بجی جعفر صادق پسر محمد باقر علیه السلام)

و در احادیث معتبره
 بسیار آورده است
 که عقیقه واجب است
 بر کسیکه او را فرزند
 ببرد و در احادیث
 بسیار منقول است که
 هر فرزندی در هر
 عقیقه است یعنی اگر
 نکند او را معصوم
 مردن و انواع بلا
 هاست

اعمال شبها فدا

احکام عقیقه
۲۶۴

وده مرتبه بموسی بن جعفر (بجی سوی کاظم
 پسر جعفر صادق علیهما السلام، وده مرتبه یعلی بن
 موسی (بجی علی رضا پسر موسی کاظم علیهما السلام) وده
 مرتبه بمحمد بن علی (بجی محمد تقی پسر علی رضا)
 علیهما السلام، وده مرتبه یعلی بن محمد (بجی
 علی نقی پسر امام محمد تقی علیهما السلام) وده مرتبه
 یالحسن بن علی (بجی حسن عسکری پسر علی نقی
 علیهما السلام، وده مرتبه بالجهاد (بجی حمزه
 بن ابی طالب علیهما السلام) پس هر حاجت داری طلب کن

اعمال شب بیست و یکم

بدانکه فضیلت این شب بیست و یکم از شب نوزدهم است
 و اعمال آنرا از غسل و اجزاء و زیارت و نماز

و از حضرت صادق
 علیه السلام منقول
 است که عقیقه لازم
 است و یکبار عقیقه
 و یکبار فضا باشد
 بعد از آنکه بپوشد
 بکند و اگر بپوشد
 را و چیز نماند
 اگر عقیقه بر او
 نکند تا وقتی

اعمال شهرهای فلك

۲۶۵

احکام عطفه

که شبانی برای

او بکنند فربانی

از عطفه مجربنی

است و در حدیث

در یکی منقول است که

از آنحضرت پرسیدند

که ما طلب کنی در هر

گوسفند برای

عطفه و بدینست

نیامد چه منصرفانند

صداقت کنیم

از آن

و خواندن دعا جو شدن کبیره و غیره در این شب بعل آورد
مثل شب فوز و هم اینها باد در با همان اعمال و این دعا را بخواند

يَا مُوجَّحَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَيَا مُوجَّحَ النَّهَارِ

ای پنهان کننده شب در روز و ای پنهان کننده روز

فِي اللَّيْلِ وَ مُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ

در شب و بیرون آورنده زنده از مرده و

مُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا ذَا زَوْقِ مَنْ

بیرون آورنده مرده از زنده ای روزی دهنده با کینه

يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا

بخشای ای حساب ای خدا ای بخشنده ای

اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ

خدا ای مهربان ای خدا ای خدا ای خدا برای است

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلَيَّا

نامهای نیکو و شهای عالی

وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ

و بزرگی و نعمتها سؤال میکنم از تو که

اعمال شهنای فدی

احکام عقیقه
۲۶۴

نُصَلِّيْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآنْ يَجْعَلْ

درود فرستی بر محمد و اولاد محمد و قرار دهی

انْهَى فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي التَّعْدَاءِ

نام مرا در این شب در زمره نیکو بخوان

وَرُوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي

و روان مرا با شهیدان و احسان مرا در

عَلَيْهِمْ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ

در حاجت بالا و بدیهای مرا آمرزیده و ایمنی

تَهَبْ لِي يَفِيْنَا نُبَاشِرِيهِ فَلَئِي وَ

عطا کنی بر من یعنی که لازم شود باو دل من و

إِيْمَانًا يَذْهَبُ الثَّكْبَ عَنِّي وَتُرِيَنِي

ایمانی که بیرون شک ترا از من و خوشتر از کند مرا

بِمَا قَمْتَلِي وَأَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

بچه منت کردی بر من و عطا کن بما در دنیا خوبی

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِيْنَا عَدَابَ

در آخرت خوبی و نگذار ما را از عذاب

فرمود که نه طلب
کند تا بیلید خدا
دوست پیدا دارد
خوردن پندن طعام
در بخن خون را
و در صحبت دیگر
بسیارند فرزند
کرد و زلفم ببرد
عقیقه اش بسیار
کرد فرمود که اگر
پیش از

اعمال شہدای قدر

۲۶۷

احکام عقیقه

طهر میبرد عقیقه
ندارد و اگر بعد از

طهر میبرد عقیقه
بکند و در حدیث

معبود از همین است
منقولست که بخند

الانحصار لغوی کرده
که نمیدانم که بداند

برای من عقیقه کرده
است باینه فرموده که

عقیقه بکن پس او را
بپوشد

النَّارِ الْحَرِيمِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ

آتش سوزان در روزی کن مرا در آن ذکر خود

وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْأَنَابَةَ وَالْوَيْبَانَ

و شکر تو و میل کردن بسوی تو و بازگشت و توبه

لِيَا وَفَقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

یا بختگرم حق کردی بآن محمد و اولاد محمد را بر او و بر آنها باد سلام

اعمال شب بیست و سوم

بدانکه مشهور بین علمائشبت قدر در این شب و شب

بیست و یکم است و اعمال این شب را بجا آوردن

غسل و ریختن و دعاهای وارده و مثل شب فرزند

احباب بدارد و دعای جوشن کبیر و در هر سه شب

بخواند و نیز این دعا را بخواند (دره) ۲

يَا رَبِّ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَاءَ عَلَيْهَا خَيْرًا

ای خدای شب قدر و قرار دهنده آن بهتر

اعمال شهبای قدر

حکام عقیقه ۲۶۸

مِنْ أَلْفِ شَهْرِ وَرَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

از هزار ماه و خدای شب و روز

وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ

و کوهها و دریاها و تاریکیها و روشنیها

وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ

و زمین و آسمان ای پدید آورنده ای صورتگر

يَا حَاتِّانُ يَا مَتَّانُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا

ای مهربان ای صاحب منت ای خدا ای بخشنده ای

اللَّهُ يَا قَبُورُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا

خدا ای بایرار ای خدا ای بوجود آورنده ای خدا ای

اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ

خدا ای خدا مرتزات نامهای نیکو و

الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكُبْرَى وَالْأَلَاءُ

شبهای عالی و بزرگی و نعمتها

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ

سوال می کنم ترا که درود فرستی بر محمد و اولاد

در در عقیقه کرد
در حدیث حسن
از آن حضرت منقول
است که فرزندان را
در روز هفتم نام
میگذارند و عقیقه
میکنند و سه چیز را
دعوی برش را
با نقره میکنند
ان نقره را نصدق
میکنند و پادوان
ان عقیقه را

اعمال شهای قدر

۲۶۹

احکام عقیقه
برای فایله که مد
کرده در زائیدن

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ آيَتِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ

محمد را در این شب

فِي السُّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ التَّمْهَدَاءِ

در زمره نیک بختان دروان را با شیدان

وَإِحْسَانِي فِي عِلْيَيْنَ وَإِسَابِي

و احسان مرا در درجات بالا و بدیهای مرا

مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا مُبَاشِرًا

آمرزیده و عطا کنی مرا یقینی که لازم شود

بِهِ فِلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي

دل مرا و ایمانی که برود شک را از من

وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَمْتَ لِي وَأَيُّنَا فِي

دخشنود ساز مرا آنچه قسمت کردی مرا و عطا کن مرا در

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ

دینا خوبی در آفت خوبی

وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْجَحِيمِ وَأَرْزُقْنِي

ذگندار مرا از عذاب آتش سوزان در روزی کن مرا

مبفرستند و با آنرا

بخورد مردم مبد

و تصدق میکنند

و در حدیث مؤمن

دیگر فرمود هرگاه

پس با پدر خدای

برای تو مؤمن شود

عقیقه میکنی در
روز هفتم گویند
باشی

اعمال ماه محرم

ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ

یاد تو / و شکر ترا / و میل بوی تو

وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لَنَا

و باز گشت / و توبه / و تو فیق ما

وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْأُمَّةَ مُحَمَّدًا

موقف کردی بآن محمد / و ادلا محمد بر آنها باد سلام

در اعمال ماه محرم الحرام

بدانکه اینماه از ماههای شریفه است از سو

صلی الله علیه و اله و سلم مرویستکه عمل خیر و

عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوبتر نیست

از این دهه اعمال مخصوصی است اول روزه گرفتن

نه روز اول این دهه که ثواب روزه تمام عمر را دارد

دوم خواندن دو رکعت نماز مابین مغرب و عشاء تمام

ایام دهه بعد از حمد بکبر نبه سوئه توحید و ایه

و نماز بکناد و سوره شرا
برایش در روز هفتم
و روز نهم موی سرش
حلال یا نفره شدن
کن و در حدیث دیگر
وارد است که رجب
گوسفند را بقیابله
میدهد و اگر بی
قابله زاید باشد
از نماز و روزه
که هر کس

اعمال ناز مجید

۲۷۱

احکام عقیقه خواهد بود

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ لَيْلَةَ وَآمَمْنَا هَا
 بِعَشْرِ فِئَمٍ مِّمِثَاتٍ رَبِّهِ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَ
 قَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُقْنِي
 فِي قَوْمِي وَاصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ
 دو وعده دادیم موسی را می شب و تمام کردم از زاده شیخ
 که تمام شود میقات پروردگارش چهل شب و گفت موسی
 بسه اوش مارون که جانشین من باش در میان قوم
 من و کار بصلاح و صواب کن و پسر وی مکن راه فساد
 کنندگان را، تا با ثواب حاجت آن شریک شود
 سوم بخواند پنج دعا هر که جبرئیل برای حضرت
 عبسی علیه السلام از حضرت عالی هدیه آورد
 که در آتام این دهه بخواند و آن پنج دعا این است

و اما بخورد
 ده کس از مسلمانان
 میدهد و هر چند
 زیاده باشد بهتر
 و خود از گوشت
 عقیقه نماند و دو
 قابله زن هودیه
 باشد نهی و بیع
 گویند با و میدهد
 و در روایت دیگر
 وارد

اعمال مانجید

احکام عقیقه ۲۷۲

(۱) اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ

گوایی میدهم که نیست خدائی جز خدا یگانه است او

لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

هیچ شریکی او را ندارد او را اقتدار پادشاهی و او را حمد

يَبْدِئُ الخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

درست او را نیخیر و او بر همه چیز توانا است

(۲) اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ

گوایی میدهم که نیست خدائی جز خدا یگانه است

لَا شَرِيكَ لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَجِدْ

نیست شریکی او را بی همتا بی نیاز است بخفته است

صَاحِبَةً وَّلَاوَلَدًا (۳) اَشْهَدُ اَنْ

مصاحب و نه فرزند گوایی میدهم که

لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

نیست خدائی جز خدا یگانه است او نیست شریکی او را

اَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ

یگانه است بی نیاز صادر نشده و صادر نپسود از چیزی

شده است که بقلبه

ثلاث گویند درای

دهند و مشهور

میان علما الشک

عقیقه یا شریک گویند

باین میباید باشد

و انحضرت احاطه عهد

بافسر علیہ السلام

مقول لکن حضرت

رسول صلی الله

عليه

اعمال ما زی محمد

۲۷۳

احکام عقیقه
والله در روز ولادت

يَكُنْ لَهُ كَقَوْلِ أَحَدٍ (۴) أَشْهَدُ أَنْ

نیباشد مرا ورا احدی مانند گوای میدهم اینک

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ

نیست خدائی مگر خدا یگانه است او نیست شریکی

لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ

او را اوراست پادشاهی و اوراست پاس زنده میکند و میمیراند

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ

او است زنده نمیبرد در دست او است خیر و او

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۵) حَبِيْبًا لِلَّهِ وَ

بر همه چیز توانا است کافی است مرا خدا و

كَفِيًّا سَمِعَ اللَّهُ لَنْ دَعَا لِبَسِّ وَرَأَى اللَّهَ

کفایت کند که بشنود خدا از کسیکه بخواند بستی جز از خدا

مُسْمًى أَشْهَدُ لِلَّهِ بِمَا دَعَا وَأَنَّهُ بَرٌّ

بیان دیگری گوای میدهم بگفته با آنچه خوانده و او برکت بر است

يَمُنُّ بَابِرٍّ وَأَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى

از کسی که بترسی کند و بدترست که خدا را است آخرت و دنیا

اذان در گوش
حسنین صلوات
الله علیهم آگفتند
و حضرت فاطمه
سلام الله علیها
در روز هفتم از
ایشان عقیقه
کردند و بیابانه
پای گو سفید را
دادند

باین اشرف و یابد
که اگر شب باشد بخانه
یا در شب باشد یا
بیشتر و اگر شب باشد
یکسال یاد در دو شب
یا بیشتر و اگر گویند
باشد افلاکش تمام
یا در هفت باشد
و اگر هفتاد تمام
باشد

چهارم در هر روز صبح این تهلایل را بخواند که

اذا امیر المؤمنین علیه السلام منقول باثواب

بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند بضر است

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَاللَّهْوِ

بیت خدا جز خدا بشماره شبها روزها

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ

بیت خدا بی جز خدا بشماره سرجمای دریاهای عالم

إِلَّا اللَّهُ وَرَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

جز خدا در رحمت او بهتر است از آنچه جمع می کنند

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الثَّوَكِ وَالشَّجَرِ

بیت خدا بی جز خدا بشماره خارها و درختان است

إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبْرِ

جز خدا بشماره موها

اللَّهُ عَدَدَ الْحَبِّ وَالْمَدْرِ

جز خدا بشماره سنگها و درجهای

اعمال ماه رجب

۲۷۵

احکام عقیقه

بصراست و بیاید
که خصمه اش را نکند

اللَّهُ عَدَدَ دَلْجِ الْعُبُونِ لِإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ

خدا بشماره بیزدن چشما است خدای جز خدا

فِي اللَّيْلِ إِذَا عَمَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا

گفتن در شب زمانیکه تاریک بشود و صبح هنگامیکه

نَفَسَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الرِّوَاكِ فِي

بد است خدای جز خدا بشماره گفتن آنکه بادا در

الْبَرَارِ وَالصُّخْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْبَرِّ

صواب و بیاهنوا است خدای جز خدا از اهرور

إِلَى يَوْمٍ ^{بُنْفَخ} فِي الصُّورِ

تا روزیکه دیده شود در صور

وَقَضَيْتَ رَعِيدَ بَرِّ

بدانکه روز بجمدهم ذی الحجه روز عید عید
و عید الله اکبر و عید ال محمد عليهم السلام
است و روزیکه در خم غدیر حضرت رسول صلی

باشد و هفت است که
نماید باشد و
و شایسته نکند
و گوش نبرد به باشد
و بیاید لا غنی باشد
قرین باشد و نلک
بیاید نلک باشد
که بران راه و فاش
شوار باشد

اعمال عید غدیر

احکام عقیقه

۲۷۴

اتحاد حدیث معین

از حضرت صادق علیه السلام

صلوات منقول که

عقیقه از زبان بیان

بیت هر گو سفید

که باشد خوبت عرض

گوشت است هر چند

فربه تر باشد بهتر است

و مشهور میان علما

آنست که سنت است

که عقیقه پس از با

و عقیقه

الله علیه و آله وسلم حضرت امیر المؤمنین علی
 علیه السلام را وصی و جانشین خود فراداد و آن
 الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی

و امروز کامل گردانیدم برای شما دین شما را و تمام کردم بر شما نعمت را

بر آن حضرت نازل شد و حضرت صادق علیه
 السلام فرمود حرمت این روز از روز جمعه و صبح

و عید فطر بیشتر است بدو سینه که حق تعالی در این

روز میامرزد از هر مرد مؤمن وزن مؤمنه گناه

شصت ساله را و از آدمی که از آتش جهنم دو برابر

آنچه از او کرده در ماه مبارک رمضان و شب عید فطر

و یک درهم صدقه در این روز برابر است با صد هزار
 درهم

در اعمال روز عید غدیر

اعمال عید غدیر

۲۷۷

احکام عقیقه

دختر ماده باشد

وعقیقه فطیرین

است که از برائه

هر دو کوفند

بضاعت موافق

احادیث معتبره

و از برای هر دو

کوفند ماده

خوب و سنا

که پدیدر و مادد از

گوشت عقیقه بخورند

بلکه بضر است

طعام سبکه در آن

اول روزه که کفاره شصت سال نگاه است و در
خبر است که برابر است با روزه عمره و نیا و معادلت با
ثواب صد حج و صد عمره و عمر غل سوم و نبارت
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از دور و اگر کسی
بخواند خود را بنجف اشرف برساند زهی سعادت و چون
مؤمنی و ملاقات کند این شهید را بگو بکد

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُمْتَكِنِينَ

ستایش مرفدا را که قرار داد ما را از چنگ زندگان

يُولَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأُمَّةِ عَلَيْهِمُ

بر این ولایت امیر مؤمنان و ائمان بر آنها باد

السَّلَامُ وَنَهْجِجَانِكَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَنَا

سلام ستایش مرفدا را که گرامی داشت ما را

بِهَذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُؤْفَيْنِ بِعَهْدِهِ

با این روز و قرار داد ما را از وفا کننده گان بعهدهش

الْبِنَاءِ وَمِثَاقِهِ الَّذِي وَاتَّقَنَابِهِ مِنْ

بوی و پیمانش که در حق دار ما را بان از

اعمال عید غدیر

احکام عقیقه
۲۷۸

وَلَايَةَ وَوَلَاةِ أَمْرِهِ وَالْقَوَامِ بِقِطْبِهِ

ولایت و ایمان ارشاد و قیام کنندگان بدش

وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاهِدِينَ وَالْمَكْدِينِ

و قرار داده ما را از انکار کنندگان و کذب کنندگان

يَوْمِ الدِّينِ وَنَهَضْنَا بِجَانِدِ الْحَمْدِ

روز حسرت و ما را در صف جنت

لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَتَمَامَ

رضای او که قرار داد کمال دین خود و تمام

نِعْمَتِهِ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ

نعمت خود را بر ولایت امیر مؤمنان علی

بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

پسر ابیطالب بر او بار سلام

باجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آن است

که ذکر شود و این روز روز قبولی اعمال شعیبان

و بر طرف شدن غمهای ایشان و این روزی است

غورند و غورند ما را
که هفت پیش از
هفت است که عالیست
و ما درم که در خانه
ایشان میباشد از
ان گوشت و طعام خود
و سنت است که بپزند
و خام فستق تگند
و اقل است که باب
نک بپزند بلکه عمل
است که این

در فضیلت روز عید غدیر ۲۷۹

که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه
 کرد و خداوند انش نمود در ابر حضرت ابراهیم
 خلیل علی نبینا و علیه السلام سر و سلامت
 گردانید و این روز است که حضرت موسی علیه
 السلام پو شمع بن یون را وصی خود گردانید و
 حضرت عیسی علیه السلام در این روز بود که
 شمعون الصفا را وصی خود فراداد و حضرت
 خنی مرتبت رسول اکرم صلی الله علیه و اله
 و سلم نیز در این روز مبارک ما بین اصحاب
 خود برادری افکند و هر که طالب فضیلت

ز یاد نری در این روز هفت بکند

ادعیه مراجعه کند

احکام عقیقه

بهن باشد و آنگاه

صدق کنند هفت

واگر جوان عقیقه

بهنسد قیامت

صدق کردن تا

ندارد بلکه باین

کنند تا هجرت

شروع است که جای

که بخوردن عقیقه

حاضر میشوند قیامت

اما صلح و قضا

است نهی

بهن

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام
على من لا نبي بعده
والله اعلم
بما يخفى
الحمد لله رب العالمين
والصلوة والسلام
على من لا نبي بعده
والله اعلم
بما يخفى
الحمد لله رب العالمين
والصلوة والسلام
على من لا نبي بعده
والله اعلم
بما يخفى

الحمد لله رب العالمين
والصلوة والسلام
على من لا نبي بعده
والله اعلم
بما يخفى
الحمد لله رب العالمين
والصلوة والسلام
على من لا نبي بعده
والله اعلم
بما يخفى

جلد دوم

منتخب مفاتیح الجنان

تألیف

مرحوم حاج شیخ عباس قمی علیه مقامه

بترجمه فارسی

شامل

لا یأرت چهارده معصوم علیهم السلام

و حضرت معصوم و حضرت عبد العظیم و امامزاده حمزه و

قبور مؤمنین و دعا های توشیح و حدیث

شریف کتائب

بازار بین الحرمین - جنبی بازارها

کتابفروشی

مخدوم علم

جلد دوم
 منتخب مفاتیح الجنان
 با ترجمه فارسی و تفسیرها
 معصوم علیهم السلام

مقدمه فاشر بحمد الله با توفیق خداوند
 مغال و بانظر مهر منظر ائمه اطهار صلوات
 الله عليهم اجمعین جلد اول کتاب منتخب
 مفاتیح الجنان را با ترجمه فارسی و تفسیرها
 مطابق فهرستی که در اول کتاب گذاشته شد
 بطبع رساندم و بعنوان باقیات صالحات در این
 اواخر عمر از خود بیادگار گذاشتم و الباقی

در بعضی از
 عیبها
 اداب ادا
 معلوم
 است

بجزون و کئی آثار
 مونت ظاهر شود اول
 بیاید باحوال او پیش
 خودش است که سفر
 ابد اخوند رادری
 پیش

مقدمه ناشر

ادب آموختن
(۲۱۳)

دارد و در خوردان

سفر و نوشته میاید

پس اول جنبه یکد اول

ضرورت افراد

بگناه و اعتراف بنفس

و ندانست از گذشته و

توبه کامل کردن است

و نضع و از اینجا ب

مقدس بزی کرد

که از گناهان گذشته

او در گذرد و در

اول

الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ
 خَيْرًا مَلًّا امید است که بهره و ثواب ان در پو
 لا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ذَخِرْهُ اِخْرَجْهُم كَرِدُو
 این ک جلد دوم را که شامل زیارات چهارده معصوم
 عليهم السلام و زیارت حضرت معصومه در قم و زیارت
 حضرت عبدالعظیم و امامزاده حمزه و زیارت اهل
 و بعضی ادعیه لازمه است بخوانش بعضی را خوان
 دینی بطبع رساندم و از فارین محرم منتفی است
 که والدین خیر و ارواح مؤمنین و مؤمنات و روح
 این خیر نامه سپاه و ادرا ما کن مشرفه مخصوصاً در
 زینت شریفه حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام بقا
 یاد و شاد فرمائید (حسن علمی)

اداب است (۲۱۴) **کَرَامَاتِ يَارَاتِ**

کَرَامَاتِ يَارَاتِ

بدا نکه در وقت داخل شدن هر يك از مشاهد مشرف
 بايد با خضوع و با خضوع وارد شد و زبان را بيك
 و تمجيد و تسبيح و تمجيد مشغول كرد و صلوات بسيار
 فرستاد و توبه و استغفار كرد و شكر آن نعمت عظمی را
 بجا آورد و طلب مغفرت نمود از برای خود و پسر و ما
 خود و برای مؤمنان و مؤمنات كه اغلب دعا در مشاهد
 مشرفه مستجاب میشود و بسيار نكبه گفتن در موقع دعا
 فیه مطهره در خبر است كه هر كه تكبير بگوید پیش روی
 هر امام عليه السلام و بگوید لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ
 وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ نوشته شود برای او
 رضوان الله الاكبر و اما اعمال كه از او در موقع
 زیارت هر يك از بوردش بقیه باید بجا آورد و غسل

و هو ای که در پیشگاه
 او را بخورد در بزرگان
 ننگ دارد پس مویزه
 و صفت شود در حق
 خدا و خلق آنچه خود
 ذمّه او باشد او
 کند و بد بزرگان ننگ دارد
 که بعد از فرود آید
 از دستش بدرود
 و عجز در دام او افتد
 ننگ

در آداب یا زان

(۲۸۵)

اداب موافق
شایگان و سخن و

انسی و سوسه ها
کنند او صبا و او را
اورا و مانع شوند

که ذمه او را بری
سازند و او را چاره
نباشد و گوید که بر

گودانند مرا انقدر
که آنچه از اعمالشان
خواهم در مال خود
نکنم و او را نشوند

زیادت و اذن دخول طلبیدن و دو رکعت نماز بعد
از زیارت خواندن و ثوابش انشا و روح مطهر آن بزرگوار
نمودن و مابقی اعمالی که زانر باید بجا آورد نیز

در اذن دخول هر يك از حرمها

شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد رسول ^{صلی}
الله علیه و آله بادر هر يك از حرمها ائمه علیهم السلام ^{نگو}

اللَّهُمَّ إِنِّي وَفَّقْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ

پروردگارا بدریکه ایستادم بر دری از دری

بِوَيْبِنِيكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ

خانه های پیغمبر درود تو بر او و اولاد او

وَقَدْ مَنَعَتِ النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا

و بجز حق منع فرمودی مردم را که داخل شوند مگر

بِإِذْنِهِ فَقُلْتَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

با اجازه او پس فرمودی ای آنکه ایمان آورید

در بیان وندامن (۲۸۶) در بیان دخول در مهاجرین

ادب الی

تَدْخُلُوا بَيْتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ

داخل نشوید خانه های پیغمبر را مگر اینکه اجازه دهد

لَكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقَدُ حُرْمَةَ صَلَاتِكَ

شمارا پروردگارا بدرستیکه اعتقاد کردم حرمت صاحب

هَذَا الشَّهِدِ الشَّرِيفِ فِي عَمَلِي بِهِ

این شهید شریف را در عبادت او

كَمَا أَعْتَقِدُهَا فِي مَضَرِّيهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ

بجنانکه اعتقاد کردم آن در حضورش میدانم که

رَسُولَكَ وَخَلْفَتَكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

پیغمبر و خلفای تو بر آنها باد سلام

أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ بِرُزْقُونَ بِرُزْقِ مَقَامِهِ

زنده اند در نزد تو روزی داده میشوند می مانند مقام مرا

وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي وَيُؤَدُّونَ سَلَامِي

و میشوند گفتار مرا و جواب میدهند سلام مرا

وَأَنَّكَ حَبِيبٌ عَنِّي كَلَامِي وَ

بددرستی که تو پروردگاری از گوش من گفتار آنها را

سود بخشد پس بعد
 قلت مال خود را در
 خیرشان و تصدقا
 و خیرات و آنچه من
 حال خود دانند و
 کند که زیاد از
 اختیار ندارد پس
 ایوا دمته از خود
 مومن خود بطبیعت
 و هر که را که عیب
 کرده

اذن دخول حریمها شریف

ادابها

(۲۸۷)

فَتَحَّتْ بَابَ فَهْمِي بِلَدَيْدِ مُنَاجَاتِنِمْ

مندی در فهم مرا بگفتن بدون مناجات آنها

وَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَوْلَا وَأَسْأَلُكَ

و در سئال من اجازت بخوانم از تو ای خدای من اول و اجازه بخوانم

رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِيًا

از پیغمبر تو در خدا بر او و اولادش دوم

وَإَسْأَلُكَ خَلِيفَتَكَ الْإِمَامَ الْمَفْرُوضِ

و اجازه بخوانم از خلیفه تو امامی که واجب است

عَلَى طَاعَتِهِ فَلَانَ بْنِ فَلَانٍ

بر من پیروی فلان بن فلان

بجای فلان بن فلان نام ببرد اما مبرا که میخواهد

ذبات کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلا اگر

دردی یارب امام حسین علیه السلام است بگوید

أَحِبُّونَ بَنِي عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ ذُرِّيَّةَ

امام رضایم است بگوید علی بن موسی الرضا علیه السلام

باشد با الهانندی و
از ادبی باور سازند
باشد اگر حاضر باشند
از ایشان التماس
کند که او و احلال
کنند و اگر حاضر نباشند
از بیادوان مؤمن
التماس کند که بر او
ابراهیمه بخوانند
پس مورد اطفال و
عیال

اذن دخول حرمها شریفه

وَالْمَلَائِكَةُ الْمُؤَكَّلِينَ بِهَذِهِ الْبُقْعَةِ

و فرشتگان سرکل بین بقعه

الْمُبَارَكَةِ تَالِثًا أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

مبارکه سوم آیا داخل شوم ای پیمبر خدا

أَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ

آیا داخل شوم ای حجّت خدا آیا داخل شوم ای فرشتگان

اللَّهِ الْمُقْرَبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ

خدا نزدیکان اقامت کننده کان در این مشهد

فَاذْنِ لِي يَا مَوْلَايَ فِي الدُّخُولِ أَفْضَلًا

پس اذن ده مرا ای سرلای من در دخول افضل ترین

مَا أَذِنْتَ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ فَإِنْ

آنچه اجازه داری بکسی از اولیای خود پس اگر

لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِدُنُوكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ

من نباشم اهل دیندار باشی پس تو سزاواری

لِدُنُوكَ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاسْمِهِ

باین بنام خدا و

خود را بعد از تو فکلی

جناب مقربین الهی

باینی بگناید و درود

برای او را در صغیر خود

تعیین کنید پس کفن

خود را میباید کند و

از شما دینین و عطا

و اذکار و ادعیه

و آیات آنچه در

کتاب مشهوره مذکور

است و این

زیارت حضرت رسول

ادابها
(۲۸۹)
رساله گنجائین در

بِاللّٰهِ وَبِ سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى مِلَّةِ

دربرای خدا و در راه خدا و بر مکتب

رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

پیغمبر خدا درود خدا بر او و اولادش خدا

اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

پارز مرا و رحم کن بر من و پندرت بر من را بزرگوار تو توبه پذیر مهربان

وَجِئْنَا نَسْكَهَ دَاخِلُ شُودِ اَزْدَرَجِسْبِلِ وِپَايِ دَا

رَا مَقْدَمِ دَارِدُ وِ دَرُوفِ ذَخُولِ صَدْرِنْبِهِ اللّٰهُ اَكْبَرُ

بِگُوِيَدُ وِ دَرُ وِرْكَعَتِ نِمَازِ نَحْبَتِ مَسْجِدِ رَا بَكْذَارِدُ

وَبِمَتِ حَجْرَةِ شَرِيْفِهِ رُوْدُ وِ دَسْتِ بِمَالِدِ وَا نِ رَا

بوسد و بگوید

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای پیغمبر خدا سلام

عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای نبی خدا سلام بر تو

انرا ندارد و نبیست
حضرت امام حسین
علیه السلام بفرمایند
که بنویسند و این در
صورتی است که پیش
غافل شده باشند و
کهن همایانگی در با
و اگر نه مؤمن می باشد
که همیشه گفتند
و نزد او حاضر

زیارت حضرت رسول

باید چنانچه از حضرت
صادق علیه السلام
منقولست که هر که گفتش
با او باشد در خانه
اورا از غافلان نترسند
و هر گاه که نظر کنندان
کنن و آب باید بیاید
که بعد از آن در فک
زن و فرزند و مال
نباشد و موجب جبار
مقدس از وی
شود

يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

ای محمد پسر عبدالله سلام بر تو ای

خاتم النبیین اَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

خاتم پهنمبران گراهی یدام که تو رسانیدی

الرِّسَالَةَ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَيْتَ الزُّكُوفَ

رسالت را و پاداشی نماز و رد کردی زکوه را

وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

و امر کردی بربنیکی و نهی کردی از بدیها و

عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَكَ لِبَعْثِ رَسُولٍ

عبادت کردی خدا را از روی خلص تا اینکه آمد ترا یقین پس درود

اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ لَطَائِمٍ

خدا بر تو و رحمت او و بر اهل بیت باکان تو

پرباست نزدشون پیش که از جانب داست فرستد و قبله

کن که در شپ چپ بجانب فر باشد و روشن است بجانب منبر

که انموضع سر رسول خدا صلی الله علیه و اله و سلم است و بگویی

زیارت حضرت رسول

(۲۹۱)

ادب است
و بیاد او باشد و

تفکر کند که این
امور فانی بکار و

نیاید و بغیر لطف
و رحمت پروردگار

درد نیاید و آخرت

چیزی نصیب او

نمی رسد و بدانند

چون توکل بر حقین

کند امور دنیا بمانند

او با حسن و جود

صورتش هر

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا

گواهی میدهم که نیست خدای جز خدا بیگانه است او

شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

شریک نیست او را و گواهی میدهم که محمد بنده اوست

وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَ

و پیغمبر اوست و گواهی میدهم که تو پیغمبر خدا و

أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ

تو محمد پسر عبد الله هستی و گواهی میدهم که تو

فَدَبَلَّغْتَ رِسَالَةَ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ

بخطیب رساندی سفارشهای خدا را و صیحت کردی

لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

امت خود را و جهاد کردی در راه خدا

وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى آتَيْكَ الْيَقِينَ بِأَنَّ

و عبادت کردی خدا را تا که آمد ترا یقین

لِحُكْمِهِ وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ وَأَدَّبْتَ

حکمت و پند و اندرز دادی

زیارت حضرت رسول

۲۹۲

اداباً موافق

الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَيِّ وَأَنْتَ فَدَى

که بر تو بود از حق و در سپهکتر بچینی

رَوْفِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَعَلَيْكَ عَلَى

مهربانی کردی بر مؤمنان و سخن گرفتی بر

الْكَافِرِينَ قَبْلَ أَنْ يَكُ أَفْضَلُ شَرِّ

کافران پس رساند خدا بر تو فاضلترین شر است

حَمَلِ الْمَكْرَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَتَفَدَى

سقام اهل کرامت را ستایش مفردها که ربانی داد ما را

بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ فَا

برسینده تو از بت پرستی و گمراهی پروردگارا پس

جُعِلَ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ

قرار ده درود خود و درود فرشتگان خود را

الْمُقَرَّبِينَ وَأَيُّهَاكَ الْمُرْسَلِينَ وَ

که مقربند و پیغمبران و فرستاده خود و

عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَوَاتِ

بندگان صالح خود و اهل آسمانها

بافز و بداند که اگر خود بانی بماند بیدار است الهی نفعی نماند و عیب و اندر رساند و صدی از ایشان دفع نواند که در خداوند که ایشان را فریفته است او را بایشان مهر بماند و بیاید که در انحال در مقام دعا و است باشد

زیادک حضرت رسول

۲۹۳

اذا اباموات

واذ رحمت الهی

بسیار امیدوار باشد

واذ شفاعت رسول

خدا صلی الله علیه

والله وخصرات

امته معصومین

علیهم السلام

امید عظیم داشته

باشد و منتظرند

شرف ایشان باشد

و بداند که همگی در

انوقت حاضرند

وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

وزمین ها و آنکه تسبیح کرد تو ای پروردگار جهانیان

مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ

از اولین و آخرین بر محمد

عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَآمِينَكَ

بنده تو و فرستاده تو و پیامبر تو و این تو

وَنَحْيِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيكَ وَخَاصِّكَ

و برگزیده تو و دوست تو و پاکیزه شده تو و مخصوص تو

وَصَفْوِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ

و برگزیده تو و خستیار شده تو از خلق تو پروردگارا

أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَإِيَّاهِ

عطا کن او را درجه بلند و بده او را

الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا

وسیله از بهشت و برانگیزان او را در جای

مَحْمُودًا يُعْطَى بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ

سزوده که غبطه خورند باو پیشینان و پسینان

ادب احوال (۲۹۴) زیارت حضرت فاطمه

اللَّهُمَّ إِنَّكَ فُلُوكَ وَلَوْ أَنَّمُمْ إِذْ ظَلَمُوا

پروردگارا بدرستی که فرمودی اگر آنان وقتی ستم کردند

انفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرْ

نفسهای خودشان ترا پس طلب آمرزش کند از خدا و طلب آمرزش

لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْحِدُ وَاللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا

بسیکند بر ایشان پیغمبر هر آینه می یابند خدا را توبه پذیر و مهربان

وَإِنِّي آئِنْتُكَ مُسْتَغْفِرًا نَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي

و بدرستی که من آدم ترا استغفار کننده توبه کننده از گناهانم

وَإِنِّي أُوَجِّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ

و من توبه میکنم بر تو برای خدا و خدای من و خدای تو

لِيُغْفِرَ لِي

تا بیامرزد برای من

و زیارت حضرت فاطمه را که

بدانکه اختلاف است در موضع قبران مظلومه منجمله

بعضی گفته اند که قبران مطهره ما با این قبر و منبر است

در شعبان خود را تائب کند
میدهند و ملک نورانی
سفارشها میکنند
شیخ طوسی در مصحح
منهجی فرموده است
است برای انسان
و صحت کردن و اخلا
نگردن با آنچه در او
شده که سزاوار است
برای آدمی که شب
روز

زیارت حضرت فاطمه

ادب مؤان (۲۹۵)

نیاید و در مکتب آنکه
وصیت نامه اش بر
شش باشد و مو
در حال مرض و نیکو
وصیت کند و خلاص
کند خود را از حق
که ما بین او و خدا
و از مظلالم عباد
و تحقیق روایت
شد از رسول خدا
صلی الله علیه و آله
و سلم

بعضی گفته اند در خانه خود آن مظلوم است و بعضی
در قبرستان بیع گفته اند و در هر سه موضع آن
معظمه زیارت میتوان کرد بدین طریقی

يَا مُنْحَنَةً اُتَمَّتْكَ اللهُ الَّذِي خَلَقَكَ

ای امتحان داده شد امتحان کرد ترا خدا می که

قَبْلَ اَنْ يَخْلُقَكَ فَوَجَدَكَ لِيَا اُمِّحَدِكَ

پیش از اینکه بافرزند ترا پس یافت ترا با بچم امتحان کرد

صَابِرَةٌ وَرَعْمَنَا اَنَّا لِكَ اَوْلِيَاءُ وَ

صبرکننده و گمان داریم که ما ترا دوستایم و

مُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ لِكُلِّ مَا اَنَّا نَا

و تصدیق کننده و صبرکننده به هر چیزی که آوردیم

بِهِ اَبُوكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآتَى

آزا پدرت درود خدا باد بر او و اولاد او دادیم

بِهِ وَصِيَّتُهُ فَاِنَّا سَأَلْنَا اِنْ كَا صَدَقَاتِنَا

بان وصی او پس ما میخواهیم از تو اگر ایستیم ما را بگو ایان ترا

اداب آفتاب (۲۹۴) زیارت حضرت فاطمه

که هر که بنویسد و بخواند در روز
 و در روز دهم از خود
 برده است این نفع
 در عقل و مروءت
 گشتند با رسول الله
 چگونه است و صفت
 بنویسد و بخواند چون ما
 شود وفات او و جع
 شده باشند مردم نزد
 او بگوید اللهم اغفر
 التَّوَّابِينَ

إِلَّا أَحْسِنَا بَصَدِّفِنَا هَذَا النَّبِيِّ

اینکه سخن کنی ما را بر استخوان برای آندو تا ثبات برت بهم

أَفْنِيَا يَا قَدْ ظَهَرَ نَابِؤَلَيْكَ وَمَنْجَبَا

نفس خود ما را با بنکه ما بچهن پاکیزه شده بمولای تو

بِكَوَيْدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ

سلام بر تو ای دختر فرستاده

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللَّهِ

خدا سلام بر تو ای دختر پیغمبر خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ حَبِيبِ اللَّهِ

سلام بر تو ای دختر دوست خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللَّهِ

سلام بر تو ای دختر خلیل خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دختر برگزیده خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أُمَّهِنِ اللَّهُ السَّلَامُ

بر تو ای دختر این خدا سلام

زیارت حضرت فاطمه

۱۹۲

عهد نامت

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ حَبْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ

بر تو ای دختر بهترین خلق خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ

بر تو ای دختر برترین پیامبران خدا

وَرُسُلِهِ وَمَلَأْنَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

و فرستادگان او و فرشتگانش سلام بر تو

يَا بِنْتَ حَبْرِ الْبَرِّيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای دختر بهترین مردم سلام بر تو

يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ

ای سیده زنان جهانیان از اولین

وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَةَ

و آخرین سلام بر تو ای زوجه

وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ

ولی خدا و بهترین خلق بعد از رسوله خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

سلام بر تو ای مادر حسن و حسین

وَالْأَرْضِ عَالَمِ
الغيب والسموات
الرحمن الرحيم
أعهد اليك آتني

أشهد أن لا إله
إلا الله وحده لا
شريك له وأن
محمد صلي الله
عليه وآله عبده

و رسوله وأن
الشاعة أمته

زیارت حضرت رسول

عهدنامه میت ۲۹۱

سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامِ

آقایان جوانان اهل بهشت سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الظَّاهِرُ

بر تو ای رسولگوی پاکیزه

الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

شهید سلام بر تو ای

الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

خوشنود پسندیده سلام بر تو

أَيُّهَا الْفَاضِلَةُ الزَّكِيَّةُ السَّلَامُ

ای برتر پاکیزه سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحَوْرُ الْأَنْبِيَّةُ السَّلَامِ

بر تو ای حوراران انسان سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّفِيَّةُ النَّفِيَّةُ السَّلَامِ

بر تو ای تعقی برهنگار پاکیزه سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيْمَةُ

بر تو ای حدیث کننده دان

لا ريب في هذا وان الله يعقب من في القبور وان الجنان هي وان الجنة هي وان ما وعد فيها من النعيم من المناهل والشرب والنيكاح هي وان لايمان هي وان ان الدين كله وصف وان الاسلام كما شرع

وان الشارح

زیارت حضرت فاطمه

عهدنامه صفی
۲۹۹

وَأَنَّ الْقَوْلَ كَمَا

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومَةُ

سلام برتر ای مظلومه

الْمُغْصُوبَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

غصب شده بخش سلام برتر ای

الْمُضْطَّهَدَةُ الْمَفْهُورَةُ السَّلَامُ يَا فَاطِمَةَ

جفا کشیده تمهید شده سلام برتر ای فاطمه

بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرْكَاتِهِ

درج فرستاده خدا درج خدا و برکات او

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ

درود خدا برتر و بر روان تو

وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضِيَّةٌ عَلَى

و بدن تو گواهی میدهم تو در گذشتی بر

بَيْتِنَا مِنْ رَبِّكَ وَأَنَّ مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ

گواهی از طرف پروردگارت و آنکه خوشحال کند ترا

سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

خوشحال کرده فرستاده خدا را درود خدا بر او و

قَالَ وَأَنَّ الْفَرَانَ

كَمَا أَنْزَلَ وَأَنَّ اللَّهَ

أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ

وَأَنَّ أَهْلَ الْبَيْتِ

فِي دَارِ الدُّنْيَا

أِنِّي رَضِيْتُ بِكَ

رَبَّاءَ بِأَبْنَاءِ السَّلَامِ
بِسَبَابٍ وَتَجْمِيدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بِنَبِيٍّ

زیارت حضرت فاطمه

إِلَيْهِ وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ

اولاد او آنکه جفا کند ترا پس جفا کرد فرستاده

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ

خدا را درود خدا بر او بار و اولاد او و آنکه

أَذَاكَ فَقَدْ أَذَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

آزیت کرد ترا پس بچنین آزیت کرد فرستاده خدا درود

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ وَصَلَكَ

خدا بر او بار و اولاد او و آنکه صد کند ترا

فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

پس بچنین صد کرد فرستاده خدا درود خدا

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ

بر او بار و اولاد او و آنکه قطع رابطه کند با تو پس بچنین

قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

قطع رابطه کرد با رسول خدا درود خدا بر او و

إِلَيْهِ لِأَنَّكَ بَضَعَهُ مِنْهُ وَرَوْحَهُ

اولاد او زیرا که تو پاره او هستی

وَبِعِيَّتِكَ وَبِأَنْ
لَمْ يَزَلْ يَكْتُبُ وَأَنْ
أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
السلام
فَقَبِي عِنْدِي
وَبِحَابِي عِنْدِي
وَعَلَيْ عِنْدِي
لِأَمْرِ الَّذِي بَرَزْت
بِهِ وَأَنْتَ وَبِئْسَ
نَبِيٌّ وَإِلَيْهِ

زیارت حضرت فاطمه

صیبت منبت
(۳۰۱) وَاللهُ الْاَبَانِي صَل

الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ اشْهَدُ اللهَ وَ

که میان دو پهروی او است گواه می گیرم خدا را و

رَسُولَهُ وَمَلَأْتِكُهُ اِنِّي رَاضٍ عَمَّنْ

فرستادگان او و فرشتگان او را که من راضی هستم از آنکه

رَضِيْتُ عَنْهُ سَاخِطٌ عَلَيَّ مَنْ سَخِطَ

راضی هستی تو از آن خشمناکم بر آنکه خشمناکی تو

عَلَيْهِ مُبْتَرٍ مِمَّنْ نَبَرْتُ مِنْهُ مَوَالٍ

بر آن بری هستم از آنکه تو بری هستی از آن دوست دارم

لِمَنْ وَالَيْتَ مُعَادِلِينَ عَادِيَتِ مُبْغِضٍ

آنکه را که تو دوست داری دشمن دارم با آنکه تو دشمن داری بغض دارم

لِمَنْ ابْغَضْتِ مُحِبِّينَ اَحْبَبْتُ وَكُنِي

بگهی که تو بغض دوزی آنرا دوستم با آنکه تو دوست داری گاه

بِاللهِ شَهِيدًا وَحَبِيبًا وَجَارِيًا وَ

خدا برای گواهی و حباب گزین و جزا دارن و

مُشَبِّهًا

مُتَّابًا دَارِن

عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللهِ وَ

لَا يُكَلِّبُنِي اِلَّا نَفْسِي

طَرَفَةً عَنِ اَبَدًا

وَ اِنِّي فِي قَبْرِي

وَتَشْتِي وَ اَبْعَلُ

بِي عِنْدَكَ عَمَّادًا

بِوَمِ الْفَالِكِ مَشُورًا

پس بن عهدت

است در روزت

و صیبت میکند

خود

و صبت مکت
 در صبت حق استبر
 در غریب ائمه بیغ (۳۰۲)

پس صلوات مفرستی بر رسول اکرم و ائمه علیهم السلام
 و سبحان فاطمه زهرا را منخوانی و صلوات بسیار بنشار
 روح ان بخذره میکنی و هر چه بنوانی فران منخوانی تا
 دعا ایشان ^{در جن} و منجاب شود و ذخیره دنیا و اخرت گردد

در غریب ائمه بیغ علیهم السلام

یعنی حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین
 و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام
 بدانکه در هیچ یک از مشاهد مشرفه بغریب ائمه
 بیغ صلوات الله علیهم اجمعین نیست که هر بینند
 رفت قلب دست میدهد و مژرا را نیز و گواردان بی
 شمع و چراغ مانده و باید کسانیکه موقوف بر باران
 ایشان میشوند قدر این نعمت غطی را بداند و هر
 حاجت که از حق تعالی درخواست کنند حاجتشان

هر مسلمانی فرود
 حضرت صادق علیه
 السلام که تصدیق
 این در سوره مریم
 است قول خداوند
 بیادک و تعالی
 لا یملکون الشقام
 الا من اخذ عند
 الرحمن عهدا یعنی
 مالک

زیارت ائمه بیع

۳۰۳

ادبایمان

نمیشوند شفاعت

وامان که کسکه فضا

گرفته از نزد خدا

بخشند عهد و

پیمان و این همان

عهد است فرمود

رسول خدا صلی الله

علیه و آله باین

الموضاین علیه

التام که بیاموز

انرا و تعلیم کن

انرا

بر آورده میشود امید است خداوند فهمت کند که بیا
دیگر زیارت فورشان نامل شوم

در زیارت ائمه بیع علیهم السلام

پس جامه گها پاکیزه پوش و بوی خوش استعمال کن و
ادبانه زیارت و غسل و اذن دخول و غیره را بجا آور

یا موالی یا ابناء رسول الله عبدکم و
ای آقایان من ای پسران فرستاده خدا بنده شما و

ابن امیکم الذلیل باین آید بکم و
پسر کینز شما ذلیل در پیش شما و

المضعف فی علوفدکم و المعترف
ضعیف در بلندی قدر شما دایر ارگشند

بحقکم جانکم منجبراً بکم فاصداً الی
بحق شما آمدن شما پناهنده ب شما قصد کننده بوی

حرمکم منقرّباً الی مقامکم منوَسلاً الی
حرم شما نزدیکی جوینده بوی مقام شما توسل کننده بوی

نسخه با هفت گزارد

زیادت ائمه بقیع

۳۰۴

اللّٰهُ تَعَالٰى بِكَرَّةٍ اَدْخَلَ بِاَمْوَالِيَّ اَدْخَلَ يَا

خدای تعالی بشارت آید داخل شوم ای آقایان من آید داخل شوم ای

اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ اَدْخَلَ بِاَمْوَالِكُمْ اَللّٰهُ مُحَمَّدٌ

دوستان خدا آید داخل شوم ای فرشتگان خدا انجمنان

بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ بِهَذَا الشَّهَدِ

باین حرم و اقامت کنندگان در این شهید

و بعد از نضوع و خشوع و در وقت داخل شود پای
دست و امقدمه داد و بگو

اللّٰهُ اَكْبَرُ كِبْرًا وَاَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيرًا وَا

بزرگ خدا بزرگی مخصوص خود و ستایش مفرد را فراوان و

سُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَاَصِيلاً وَاَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

صبح بیکم خدا را در صبحگاهان و عصر و ستایش مفرد را

الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُنْفَضِ

که یگانه بی نیاز بزرگ یگانه ذات زیاد بخشنده

الْمَتَّانِ الْمُنْتَظَرِ الْحَنَّانِ الَّذِي مَنَّ

منت گذارنده و بسیار انعام کننده احسان کننده که منت گذارنده

باجل بیت و شصت
خود فرمودا حضرت
که امون از این
جمله بیست و شش
نسخه آن نوشته
که گذارده میشود
بیت در نزد جی پد
بگویند پیش از
نوشتن آن
بسم الله الرحمن الرحيم
اشهد ان لا اله الا الله

زیارتنامه بفتح

۳۰۵

نسخه که باقیست گذارند

بَطُولِهِ وَسَمَلِّ زِيَارَةَ سَادَاتِنِي بِإِحْسَانِهِ

باحسان خود و احسان کرده زیارت آقا یانم را باحسان خود

وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا بِلَطْوَلٍ وَ

و قرار نداد مرا از زیارت آنان منع شده بگمزه و بدوشی را

پس نزدیک نبود مقدمه ایشان بر و زود
بغیر ایشان کن و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّمَّةِ الْهُدَى السَّلَامُ

سلام بر شما ایمان راهنا سلام

عَلَيْكُمْ أَهْلِ الْقُوَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

بر شما اهل برهنگاری سلام بر شما

إِنَّمَا الْحَجَّ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا السَّلَامُ

ای ججهای خدا بر اهل دنیا سلام

عَلَيْكُمْ أَيُّمَّةِ الْقَوْمِ فِي الْبَرِّيَّةِ بِالْفِطْرِ

بر شما ای قیام کنندگان در میان مردم بعد از

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلِ الصَّفْوَةِ السَّلَامُ

سلام بر شما اهل صفا سلام

وَعَدَهُ لِأَشْبَابِكُمْ

لَهُ وَأَسْهَلُ آتٍ

مَجْدًا عَبْدًا وَرَسُولًا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

الهِ وَآلِ الْجَنَّةِ

مَنْ وَآلِ النَّارِ

مَنْ وَآلِ السَّعَةِ

مَنْ أَيْبَةُ الْأَرْبَابِ

فِيهَا وَآلِ اللَّهِ

تَبِعْتُ مَنْ فِي الصُّبُورِ

النَّكَاهُ نَبِيٌّ

زیارت ائمه بفتح

نسخه کتب امین گدازید
(عزم ۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
شَهِدَ الشُّهُودُ السَّمَوَاتِ فِي هَذَا الْخَلْبِ أَنْ
أَخَاطَعُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَلَانَ بْنِ فَلَانَ
عَبَّاسِي بْنِ اسْمِ بْنِ
تَخْفَضُ كَرِيمًا شَهِدَ
وَأَسْوَدَ عَنَّمُ وَأَقْبَى
عِيْدُهُمْ أَيْتَهُ بِسْمِ اللَّهِ
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ

عَلَيْكُمْ أَل رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

بر شما اولاد فرستاده خدا سلام بر شما

أَهْلَ الْجَمْرِ أَشْهَدُ أَنْكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ

اهل راز خدا شهادت میدهم که شما احکام را رساندید

وَأَصْحَابَكُمْ وَصَبَرْتُمْ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَ

و پیوند دارید و صبر کردید در راه خدا و

كَيْبَتِهِمْ وَأَبْنَى إِلَيْكُمْ فَعَقَرْتُمْ وَأَشْهَدُ

تکذیب شدید و بدی کرده شد بر شما پس عفو کردید گواهی میدهم

أَنَّكُمْ الْأُمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْتَدُونَ

که شما امامان ارشاد کننده اید و هدایت کرده شده اید

وَأَنَّ طَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَةٌ وَأَنَّ قَوْلَكُمْ

و بدرستی که پیروی شما واجب است و گفتار شما

الصِّدْقَ وَأَنَّكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ يُجَابُوا

راست است و شما دعوت کردید پس اجابت نشدند

وَأَمْرٌ فَلَمْ يُطَاعُوا وَأَنَّكُمْ دَعَاكُمْ

و امر کردید پس اطاعت نشدید و بدرستی که شما

زیارت ائمه بیع

۳۰۷

نسخه که با مین گذاشتند و
لا شریک له

الدِّينِ وَارْكَانُ الْأَرْضِ لَمْ تَزَالُوا

دین و ارکان زمین همیشه ثابت هستید

بِعَيْنِ اللَّهِ يَنْتَحِمُونَ مِنْ أَصْلَابِ كُلِّ

بدن خدا بیرون یکدیگر را از صلبهای هر

مُطَهَّرَةٍ وَيَنْفُلُكُمْ مِنْ أَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ

پاکیزه شده و نقل یکدیگر را از رجهای پاکیزه

لَمْ تَدْتِكُمْ الْجَاهِلِيَّةُ الْجَاهِلَاءُ وَلَمْ

آلوده نکرده است شما را نابخودی بی خردان و

تَشْرِكُ فِيكُمْ قِيَّتِ الْأَهْوَاءِ طِبْنُمْ وَ

ابنانشه ننده در شما عداوت عزاهاها پاکیزه اید شما و

طَابَ مَنْبَتُكُمْ مَنْ يَكُمُ عَلَيْنَا دِيَانُ الدِّينِ

پاک است اصل شماست گذاشت خدا بشما بر ما جزا دهنده بندگان

فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتِ آذِنِ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ

پس قرار داد شما را در خانه نامی که دستور داد خدا که بلند شود

وَيَذْكَرَ فِيهَا اسْمَهُ وَجَعَلَ صَلَاتِنَا

و یاد کرده شد در آن نام او و قرار داد درود ما را

وَأَنَّ مُحَمَّدًا أُمَّتِي

اللَّهُ عَلَيْهِ وَالِ

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

وَأَنَّهُ مِقْسَمٌ بِجَمِيعِ

الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

وَأَنَّ عَلِيًّا وَآلِي

اللَّهُ وَإِمَامُهُ

وَأَنَّ الْأُمَّةَ مِنْ

وَلِيَّةِ أُمَّتِهِ

وَأَنَّ

نسخه که بامت گذارند
 زیارت ائمه بیع
 ۳۰۸

عَلَيْكُمْ رَحْمَةٌ لَنَا وَكَفَّارَةٌ لِدُنُوبِنَا

بر شما تارحمتی باشد بر ما و کفاره باشد بگناهان ما

إِذِ اخْتَارَكُمْ اللَّهُ وَطَيَّبَ خَلْقَنَا بِمَا

چون برگزید شما را خدا برای راهنمایی ما و پاکیزه کرد آفرینش ما بچگونه

مَنْ عَلَيْنَا مِنْ وَلَايِنَا وَكَأَعِنْدَهُ

شما گذارست بر ما از دوستی شما و ما بپریم نزد او

مَمَّيْنٍ يَعْلَمُكُمْ مَعْتَرِفِينَ بِبَصْدِكُمْ

نایده شدگان بعلم شما اعتراف کنندگان از راستی ما

إِيَّاكُمْ وَهَذَا مَقَامٌ مِنْ اسْرَفٍ وَ

شما را و اینست مقام آنکه زیاده روی کرد و

اَخْطَا وَأَسْكَانَ وَأَفْرَسَ بِمَا جَنَى وَ

و خطا کرد و تضرع بکند و آزار درارد با آنچه جنایت کرد

وَجِيٍّ بِمَقَامِهِ الْخَالِصَ وَأَنْ يَسْتَفِيدَ

ایستدوار است در اینجا که راهش دهد و آنچه بخاش دهد

بِكُمْ مُسْتَفِيدٌ الْمَلَكَ مِنَ الرَّدِّ فَيَكُونُ

بیت شما بخاش ایستدگانند ملاک شوندگان از لغزشها پس باشد

أَوْ هَمَّ الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ
 وَعَلِيٌّ بْنُ الْحَمْدِ
 وَمُحَمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ وَتَوْفِي
 بْنُ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى
 بْنُ جَعْفَرٍ وَعَلِيُّ بْنُ
 مُوسَى وَمُحَمَّدٌ بْنُ
 عَلِيٍّ وَعَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ
 عَلَيْهِمُ وَالْحَمْدُ
 وَأَنَّ

زیارت ائمه بیع

لِي شُفَعَاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ إِلَيْكُمْ إِذْ

برای من شفاعت کنندگان پس آمدم بری شما چون

رَغِبَ عَنْكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا

سوف شد از شما اهل دنیا و گرفتند

آيَاتِ اللَّهِ هُرُوجًا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

آیات خدا را با استهزا و سرکشی کردند از آن

وَيَنْجَارُوا بِالْأَكْبَرِ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَمُوتُ

و ای بزرگوارترین که زنده ماندن بدون مرگ

وَدَائِمٌ لَا يَلَهُوْا وَيَحِيْطُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَكَ

دوامی که در هر چیزی و احاطه کننده بر هر چیزی است

الْمَنْ بِيَا وَقَفْتَنِي وَعَمَّرْتَنِي بِيَا اَبِي

من بیا آنچه زنده کردی مرا و دستانم را بیا آنچه امر کردی

عَلَيْهِ اِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبَادُكَ وَجَهَلُوا

بر آن چون برگزید از آن بندگان جاهل شدند

مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَحْفُوا بِحِفْهِ وَمَالُوا

سرفش او را و بزدل شدند حق او را و میل کردند

نوعی که با تائب گدازند
(۳۰۹)

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالشُّكْرُ

الْبَيْتِ لَا يَلْتَمِسُ فِيهَا

وَأَنَّ اللَّهَ سَعَتُ

مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَنَّ

تَعَمَّدَ أَصْلَى اللَّهِ

عَلَيْهِ وَاللَّهُ عَزَّ

وَدُورُهُ جَاءَ بِأَنَّ

وَأَنَّ عَلَيًّا وَكَانَ اللَّهُ

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

نسخه کتب باقی ماند
(۳۱۰)

زیارت ائمه بیخ

إِلَى سِوَاهُ فَكَانَتْ الْمِيَّةُ مِنْكَ عَلَيَّ

بسی عز خود پس بوده است از تو بر من

مَعَ اقْوَامٍ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِي بِهِ

با در جمعی که مخصوص کردی آنها را آنچه مخصوص کردی مرا این

فَلَكَ الْحَمْدُ إِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي مَقَامِ

پس تراست تسبیح چونکه هستم نزد تو در جای ایستادم

هَذَا مَذْكُورًا مَكْرُوبًا فَلَا تُخْرِ مِنْهُ مَا

اینجا یاد کرده شده نرسیده شده پس محروم کن مرا آنچه

رَجَوْتُ وَلَا تُخَيِّبْنِي فِيمَا دَعَوْتُ بِحُرْمَتِهِ

ایستوارم در بایرم کن در آنچه خواندم بجز آن

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الطَّاهِرِينَ صَلَّى اللَّهُ

محمد و اولاد پاکان او درود خدا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بر محمد و اولاد محمد

پس هشت رکعت نماز بخوان یعنی از برای هر
امای دور رکعت و دعا کن برای خود هر چه خواهی

عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَمُخْتَلَفَةٌ
فِي أَمْنِهِ وَمُؤَيَّدًا لِأَنْبِيَاءِهِ
رَبِّهِ بِنَارِكَ وَدَعَاكَ
وَأَنْتَ فَاطِمَةُ بِنْتُ
رَسُولِ اللَّهِ وَالْبَيْتُ
الْحَقُّ وَالْحَقِّينِ
إِنَّمَا رَسُولُ اللَّهِ رَأَى
بِسَطَاهُ وَإِمَامًا
الْهُدَى وَفَاتِمَةَ
الرَّحْمَةَ وَأَنَّ عَلِيًّا
وَمُحَمَّدًا

زیارت حضرت امیر المؤمنین

نخند که با منبگ از بند
(۳۱۱)

و طلب مغفرت کن برای مؤمنان و مؤمنات و
چون خواستی وداع کنی ایشان را بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّمَّةَ الْهُدَىٰ وَرَحْمَةُ

سلام بر شما ایمان پرست در رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اسْتَوْدِعْكُمْ اللَّهُ وَأَفْرَعُ عَلَيْكُمْ

خدا و برکات او بخدا سپردم شما و میخوانم بر شما

السَّلَامُ أَمَّنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا

سلام ایمان آوردیم بخدا و بر رسول و بآنچه

جَنَّمُ بِهِ وَدَلَّلْنُمُ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَاجْبُنَا

آوردیم نشا آنرا و دلالت کردیم بر آن پروردگارا بپوش ما را

مَعَ الشَّاهِدِينَ

با گواهان

ثُمَّ أَرْسَلْنَاكَ يَا حُزَيْنُ عَلَىٰ بَيْتِهَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که در بار
کند جده حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام را

وَجَعَلُوا مَوَاسِيًا
عَلَيْهَا وَتَحَدَّ أَوْلِيَّهَا
وَسَارُوا بِهَا حَتَّىٰ عَلِمُوا
السَّلَامُ أَمَّنَّا بِاللَّهِ
فَادَّاهُ وَدَعَاهُ إِلَىٰ
اللَّهِ جَلَّ وَعَلَا
حُجَّةٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ
پس بگو بندگان خود
ای فلان و ای
فلان که نام برده
شده این دو این
نوشته

ثابت کند برای من
 نغمه که با دست بگنجانند
 زیارت حضرت امیرالمؤمنین (۳۱۲)

و عارف آنحضرت باشد حضرتعالی بنویسد از برای
 او اجر صد هزار شهید و گناهان گذشته و آینده
 او را بپامزد و بعد هر گامی حج مقبول و عمره پسندند
 باو عطا فرماید و یکی از صلحا در خواب دید که از هر
 قبری که در آن شهید شریف است ریشمانی کشیده شده
 شریف حضرت جبل المثنین امیرالمؤمنین علیه السلام
 پس التماس الحاح کن تا آنحضرت بفرماید تو رسد از
 برادران ایمانی منمنی است که طلب مغفرت برای
 مؤمنان و مؤمنانمانند و پادای از این نامه با
 نمایند (حسن علمی)

و ثابت کند برای من
 در زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

آنچه در آداب زیارت واقع شده از قبیل غسل زیارت و
 اذن دخول و مقدم داشتن پامه راست و با ثانی و دعا

این شهاد در نزد
 خودتان نام افادت
 کند بر بیان در نزد
 کوربین شهید بگنجد
 ای فلان تو ذی عجل
 الله و الشهادة و
 الاقراد و الاخوان
 مؤذنه عند رسول
 الله صلى الله عليه
 و آله

زیارت حضرت امین

نفس که بامین گفازند

(۳۱۳)

وَنَفْسٌ عَلَيْكَ

السَّلَامُ وَرَحْمَةُ

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بِهِمْ سَيِّدِ الْفَضِيحَةِ

وَمَهْرِ كُنْدِ اَوْدَادِ

بَابِ دَعْوَمِ شَمْسِ

وَمَهْرِ سَبِّ وَكَلْبَةِ

سُودِ وَطَرَفِ اَسَدِ

مَنْبِ بَا جَرِيدِهِ

نُوشَةِ سُوْدِ حَفِيحَةِ

بِكَافُورِ

و خضوع و خشوع راه رفتن و قدمها را کوچک بر
داشتن و باقی اعمال که باید قبل از دخول بجای
آورد شود چون بدر روان مبارک برسی بایست
و بگو

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ آمِينَ اللَّهُ

سلام بر فرستاده خدا این خدا

عَلَى وَحْيِهِ وَعِزِّ امْرَأَتِهِ الْخَائِفِ لِمَا

بر وحی او و عزیمت امراد خاتم پیغمبران

سَبَقَ وَالْفَاحِشِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيَّبِ

گذشته دفاح علوم آریزه و دانشنده بزرگ

عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بر این همه در رحمت خدا براد و برکات خدا

السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ لَسْكِينَةِ السَّلَامِ

سلام بر صاحب و قروستان سلام

عَلَى الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ السَّلَامُ عَلَى

بر دفن شده در مدینه سلام بر

ادب و احتضار
زیارت حضرت امیر
(۳۱۴)

الْمَنْصُورِ الْمُؤْتَدِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي

نصرت یافته و یونید سلام بر

الْقَائِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

تاسم محمد پر عبادت درعت خدا و برکات

پس داخل شو بر درحوم مطهر بایست و
بگو

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا

گوای میدام اینکه زنت خدا می جز خدا یگانه است او نیست

شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

شریکی او را و گوای میدام اینکه محمد بنده او

وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَقَ

و فرستاده او است آمد بحق از نزد خدا و راست گفته

الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ

بر پهنان سلام بر تو ای رسول

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَ

خدا سلام بر تو ای دوست خدا و

بسم بگویند و معطر
و خوشبو بنهند و
سزاوار است که در
دینی که مراد حاضر
میشود با این فتنهها
مختصر را در بیضیه
کنند و بوده باشد
نزد او کبک بخوانند
سوره بایس و صافا
و ذکر کند خدا را
و یقین کند او را
کلمات

زیارت مطلقه امیر المؤمنین

کلمات صحیح

(۳۱۵)

شهادتین و اقرار

بیت یک از امامان

علیهم السلام و

تلفظ کند او را

کلمات صحیح لا اله

الا الله الحلیم

الا الله العظیم
لا اله الا الله

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ

السموات السبع و

رَبِّ الْأَرْضِينَ

السبع وما

خَيْرَ نَبِيٍّ مِنْ خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ

برگزیده او از ضمن خود سلام بر ائمه

الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللَّهِ وَآخِي رَسُولِ

مؤمنان بنده خدا و برادر رسول

اللَّهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدَكَ

خدا ای آقای من ای ائمه مؤمنان بنده تو

وَإِبْنَ عَبْدِكَ وَإِبْنَ أَمَتِكَ جَائِكَ

و پسر بنده تو و پسر کنیز تو آمد ترا

مُنْجِبًا بِيَدَيْكَ فَاصِدًّا إِلَى حَرَمِكَ

و نجات دهنده بتر و قصد کننده بسوی حرم تو

مُتَوَجِّهًا إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَى

توجه کننده بسوی مقام تو و توسل کننده بسوی

اللَّهِ تَعَالَى بِيكَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ

خدای تعالی بر سینه تو آیا داخل شوم ای آقای من

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلُ يَا جَهَّ اللَّهُ

ای ائمه مؤمنان آیا داخل شوم ای جبه خدا

ادب فتاحضا زیارت مطلق حضرت امیر
(۳۱۶)

ءَادْخُلْ يَا اٰمِيْنَ اللّٰهُ ءَادْخُلْ يَا مَلِيْكَهٗ

ایا داخل شوم ای امین خدا ای داخل شوم ای فرشته گان

اللّٰهُ الْمُقِيْمِيْنَ فِيْ هٰذَا الشَّهْرِ يَا مَوْلَايَ

خدا که ساکنید در این شهه ای آقای من

اِنَا اٰذِنُ لِيْ بِالْاَدْخُوْلِ اَفْضَلْ مَا اٰذِنْتُ

ایا اذن میدهم مرا بدخول شدن بهتر از آنچه اذن میدهم

لِاَحَدٍ مِّنْ اَوْلِيَاءِكَ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلًا

با کسی از دوستانت پس اگر هستم من سزاوار

لَهٗ فَانْتَ اَهْلٌ لِّذٰلِكَ

بآن پس تو سزاواری بآن

پس عنبه را بیوس و مقدم دار پای راست را پیش

از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ

بنام خدا و برای خدا و در راه خدا و بر

مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

تک و نشانه خدا درود خدا بر او و اولاد او

بفین و ما بینهم و ما
ما تخمّن و درین روز
الظہیر و الحمد لله
و رب العالمین و
الصلوة علی محمد و
آله الطیبین و حاضر
نوروز را و جبر
حاضر چون از
دنیا گذشت فرو
خواهاند چمناش
را و بگذرد

زیارت مطلق حضرت امیر

(۳۱۷)

اذا قرأه اخضا

دستها بشوید و بوی

کد او بد دهانش را

و بکشند ساقها را

و بنشینند چنانچه

شروع کنند در

تحصیل کفن او

کفن واجب او

سه یا چهار است

لنک و سپهر آهن

و اذکار که سنان است

باشد و منجبت است

کند و باد شود

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتَبَّ عَلَيَّ

پروردگارا بیامرز مرا در علم کن مرا و توبه مرا بپذیر

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

بودی که توبه پذیر می و مهربان

پس برو نما محاذی فایر مطهر و توفیق کن پیش از

رسیدن بفسر و در و بفر کن و بگو (۱۰۵)

السَّلَامُ مِنَ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ

سلام از خدا بر محمد و رساله خدا

أَمِينِ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَرِسَالَتِهِ وَ

ایمن خدا بر وحی او و سفارشهای او و

عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ وَالتَّيْبِيلِ

عزائم امرش و معدن وحی و تسبیح

الْخَاتِمِ مَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ مَا اسْتَقْبَلَ

پایان دهنده آنچه سابق بود و گشاینده آنچه در پیش است

وَالْمُهَيِّمِ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ الشَّاهِدِ

و غالب بر اینها همه گواه

زیادت مطلقاً حضرت امیر

بر این بار چه حاجت

بمستند و آن جام

الب که از زمین میآورد

با از ارد دیگر رونید

کنند یا چه بچی

که به پیش پند بیان

را نهی میبارد

و منجبات که علما

بر اینها علم برده

اوقشاردهند پس

تخصیل کنند

عَلَى الْخَلْقِ السَّراجِ الْمُبِيرِ وَالسَّلَامِ

بر خلق چراغ روشن و سلام

عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ

بر او رحمت خدا و برکات او پروردگارا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمَطْلُوبِ

رود فرست بر محمد و اهل خانراده مطنوم او

أَفْضَلِ وَأَكْمَلِ وَأَرْفَعِ وَأَشْرَفِ مَا

فاضلتر و کاملتر و بلندتر و شرفتر آنچه

صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَ

رود فرستادی بر کسی از بندگانت و

أَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ

پیغمبرانت و فرستادگانت و برگزیدگانت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَمِيدِ

خداوندان رود فرست بر امیر مومنان بنده تو

وَخَيْرِ خَلْفِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَآخِي

و بهترین طمن تو بعد از پیغمبرت و برادر

زیارت مطلقه حضرت امیر

(۳۱۹)

(تکفین میت) برای اوصفاوری

از کافور که آتش

بان نرسد با شد

و افضل آن وزن

سبز ه در هم

و ثلث است

و اوسط آن چهار

مقال و اقل آن

یک در هم است

و اگر دشوار شد

هر قدر که ممکن است

رَسُولِكَ وَوَصِيِّ حَبِيبِكَ الَّذِي

فرستاده تو دوصی دوست تو که

أَنْجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَالذَّلِيلِ عَلَى

برگزیدی او را از آفریدگان و دلاست کننده بر

مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَدَيَّانٍ

آنکه بپوش کردی او را بر پیامت و جزا دهنده

الَّذِينَ بَعْدَكَ وَقَضَائِكَ بَيْنَ

روز جزا بعدت و فیصله دهنده احکامت در میان

خَلْقِكَ وَالسَّلَامِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةٍ

آفریدگان و سلام بر او و رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمَّةِ

خدا و برکات او خداوند درود فرست بر امتان

مِنْ وُلْدِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِكَ مِنْ

از اولاد او قیام کنندگان با امرت از

بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ أَوْصَيْنَهُمْ

بعد او پاکانینکه برگزیدی ایشان را

زیارت مطلقه امیرالمؤمنین
(کفن متب) (۳۲۰)

أَنْصَارَ الدِّينِ وَحَفَظَةَ لَيْرِكَ وَ

یاوران دین تو و نگه دارندگان سرتو

شُهَدَاءَ عَلَى خَلْفِكَ وَأَعْلَامًا

گواهان بر آفریدگانت و نشانها

لِعِبَادِكَ صَلُّوا فَكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

بر بندگانت درود تو بر آنها تمام

السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ

سلام بر ایسه مؤمنان علی پسر

أَبِي طَالِبٍ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ وَ

ابی طالب و وصی فرستاده خدا و

خَلِيفَتِهِ وَالْفَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ

خليفة او و قیام کننده با امر او از بعد او

سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَ

انای وصیها و رحمت خدا و

بُرْكَانِهِ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ

برکات او سلام بر فاطمه دختر

تخصیص کنند و سزاوار است که بنویسند بر همه کسها یعنی بر همه یار و خیمه از آن فلان بی محمد آن لایله لایله ابی طالب و وصی رسول الله و آن شهید رسول الله و آن علی بن امیر المؤمنین

زیادت مطلقه امیر المومنین (در غل بیت) (۳۲۱) وَالْأُمَّةُ أُمَّتِنِ

رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

فرستاده خدا رسول خدا بر او و اولاد او

سَيِّدُهُ نِسَاءَ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى

سیده زنان جهانیان سلام بر

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ

حسن و حسین آقایان جوانان

أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنْ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ

اهل بهشت از مردم تمام سلام

عَلَى الْأُمَّةِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَى

بر امامان ارشادکنندگان سلام بر

الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِينَ السَّلَامُ عَلَى

پیغمبران و فرستادگان سلام بر

الْأُمَّةِ الْمَسُودَةِ السَّلَامُ عَلَى

امامان و دیره ای خدا سلام بر

خَاصَّةِ اللَّهِ مِنْ خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَى

خاصان خدا از خلف خود سلام بر

وَلَدِيهِ رُوبِكُ
بِكِ اِمَامَانِ
ذِكْرُكَ اِيْمَانِي
اُمَّتِي اُمَّةٌ
الْمُهَدَى لَلْبَرَاءِ
وَنُبُوِيَّةِ اِيْمَانِي
بِسَبَبِ اِمَامِي
عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِاِنَّكَ وَنُوِيَّةِ
بِسَبَبِ اِيْمَانِي
غُلْدُ هِنْدِ

(در غسل میت) ۳۲۲ زیارت مطلقه امیر المؤمنین

الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

مستازان از میان بندگان خدا سلام بر مؤمنان

الَّذِينَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَوَارَرُوا أَوْلِيَاءَهُ

که قيام کردند با امر خدا و ياری کردند دوستان

اللَّهِ وَخَافُوا إِخْوَانَهُمُ السَّلَامُ عَلَى

خدا را در ترسان بودند بر سر ايشان سلام بر

الْمَلَائِكَةِ الْمُقْرَبِينَ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ

فرشتگان مقرب سلام بر ما و

عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

بر بندگان صالح خدا

پس برونا با بستی نزدیک من و رو بپسرو

پشت بقبله کن و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

سلام بر تو ای امير مؤمنان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَبِيْبَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دوست خدا سلام

میتز با سه غسل
اول باب سدی
دوم باب کاغذ
سوم باب خالص
و کیفیت غسلش
مثل غسل جنابت
است ابتدا میکند
اول بشنود
میتز سه مرتبه پس
میتز بد عورت
اورا

زیارت مطلقه امیرالمؤمنین (۳۲۳) در غل مین

بکلی ز اشکان
مرئید پس عمل
میدهد ساروا
با کف سد رستیا
پس جانب راست
و بعد جانب چپ
بجهن خودی کند
دست خود را بر
بدن منب و با
این سینه با
سد باشد پس
شود پطر فرهارا

عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو

يَا وَكِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ

ای دوست خدا سلام بر تو ای حجت

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى

خدا سلام بر تو ای امام هدایت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ النَّبِيِّ السَّلَامُ

سلام بر تو ای نشان تقوی سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبِرُّ النَّبِيُّ النَّبِيُّ الْوَكِيُّ

بر تو ای نیکوکار بر بهترین کار پاکیزه و خادار

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَالْحَبِيبِ

سلام بر تو ای پدر حسن و حبیب

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای ستون دین سلام

عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَمِيرِنَ

بر تو ای آقای وصی و امیر

(در غسل متب) زیارت مطلقه حضرت امیر
(۳۲۴)

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدَيَانَ يَوْمِ الدِّينِ

پروردگار جهانیان و جزا دهنده روز حسرت

وَخَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الصِّدِّيقِينَ

و بهترین مؤمنان و آقای راستگوین

وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَ

و برگزیده از نسل پیغمبران و

بَابُ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَازِنَ

در حکمت پروردگار جهانیان و نگارخانه

وَحَبِّهِ وَعَمْبِيَّةَ عَلَيْهِ وَالنَّاصِحَ لِأُمَّةٍ

و محبت او و حافظ علم او و اندرز دهنده بامت

بَنِيهِ وَالتَّالِيَ لِرَسُولِهِ وَالْمُوَاسِي

پیغمبر او و دوستان محض مرسلش را و واسطه کننده

لَهُ بِنَفْسِهِ وَالتَّاطِقُ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِي

بود با نفس خود و نظن کننده ببحث او و دعوت کننده

إِلَى شَرِّ بَعْتِهِ وَالمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ

بروی شریعت او و اجرا کننده بر سنت او

تا اثر شد بدو در
و پروردگاری
اب دیگری
در آن کی از کافران
پس غسل دهد
او را بآب کافور
مثل غسل بآب
سدر و پروردگاری
پس او را بآب کافور
ها را بآب خالص
بیاورد و غسل
سوم

زیادتِ مطلقه حضرت امیر

در غسل میت
۲۲۵

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغَ عَن

پروردگارا بدرستی که شهادت میدهم که او بچگونگی رساند از

رَسُولِكَ مَا حَمَلَ وَرَعَى مَا اسْتَحْفِظُ

پیغمبر است آنچه را مطلق بود و رعایت کرد آنچه را ما حفظ

وَحَفِظَ مَا اسْتَوْدِعَ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ

پرورد حفظ کرد آنچه را او در سپرده شده بود و حلال کرد حلال ترا

وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَ

و حرام کرد حرام ترا - و پادشاهت احکام ترا و

جَاهَدَ النَّاسَ فِي سَبِيلِكَ وَ

جهاد کرد با ایشان دشمنان در راه تو و

الْفَاسِقِينَ فِي حُكْمِكَ وَالْمَارِفِينَ

غنا و گسندگان در حکم تو و سرپیچی کنندگان

عَنْ آخِرِكَ صَابِرًا مَخْبِيًا لَا تَأْخُذُهُ

از امر تو در حال صبر و کف نغم اثر نکرد او را

بَيْنَكَ لَوْمَةٌ لَا يَمُومُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ

در راه تو سرزنش سرزنش کننده پروردگارا درود فرست بر او

بدهد بجان خود
و باید غسل دهند
بر جانب راست
او و بگوید
نماز بکند غسل
از او عضو بر اعفوا
عفو او چون از
غسل فواغشود
بخشکانند بدن
منها با جامه
نظیفی و واجب
است

(در غسل میت) زیارت مطلقه امیرالمؤمنین (۳۲۶)

أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ

برترین آنچه در دو فرستادی بر کسی از دوستان

وَاصْفِيَاءِكَ وَأَوْصِيَاءِ أَيْمَانِكَ اللَّهُمَّ

و برگزیدگان و وصی‌های پیمان‌ت خداوند

هَذَا قَبْرُ وَوَلِيِّكَ الَّذِي فَرَضْتَ

این قبر ولی تو که واجب کردی

طَاعَتَهُ وَجَعَلْتَ فِي أَعْمَارِ عِبَادِكَ

اطاعت او را و قراردادی در گردن بندگان

مُبايَعَةٍ وَخَلِيفَتِكَ الَّذِي بِهِ نَأْخُذُ

بیت او را و جلفه تو که بسبب مؤاخذگی

وَلُعْطَىٰ وَبِهِ تَيْبٌ وَنَعَائِبٌ وَقَدْ

و عطا کنی و بسن طراد ثواب میدی و عذاب کنی و بچهنی

قَصَدْنَاهُ طَعَامًا أَعَدُّنَاهُ لِأَوْلِيَائِكَ

قصه کردیم زیارت او را تا بهیله آنچه وعده کردی آنرا به دوستان

فِعْظِيمٍ فَذَرِهِ عِنْدَكَ وَجَلِيلٍ خَطِيرٍ

بسیار بزرگ و بزرگی قدر او زودتر و جلال شانش

غسل هند غسل

در باغ حال یاد با بعد

و منجبات مقلد

داشتن وضو در

غسلهای میتی

کفن کند او را و

حاضر کند آن

پایچه پیشی را که

ران پیش باشد و

چون کند و بگذارد

زیادت مطلقه امیر المؤمنین (۳۱۷)

در تکفین است
روی ان مفدا شد
از پنبه و بیاض

بوان مفداوی

زیره و بگذارد
از اب و فیل و در

صفت و بورد
سرد

بیر او بید بگذارد
وین ان پارچه را

ببندد بر دانهها

او حکم و ببندد

دانههای او را

پس لکش را

لَدَيْكَ وَقَرَبٍ مِّنْ لَّيْهِ مِنْكَ صَلِّ

زذ تو و قرب نزالت او از تو در روز قیامت

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا

بر محمد و اولاد محمد و بکن برای من آنچه

أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الْكُرْمِ وَالْجُودِ

تو سرادارانی پس بدیگه تر اهل کرم و سخاوتی

وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَى

و سلام بر تو ای آقای من و بر

صَبِيحَتِكَ أَدَمَ وَنَوْحَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَ

بجواری تو آدم و نوح و رحمت خدا و

بَرَكَاتِهِ بِصَبْرٍ مِنْ جِبْرِائِيلَ يَا مَوْلَايَ

ای مولای من و برکات او

إِلَيْكَ وَفُودِي وَبِكَ أَتَوَسَّلُ إِلَى

برویش است آمدن من و بتو توسل می کنم بروی

رَبِّي فِي بُلُوغِ مَقْصُودِي وَآشْهَدُ أَنَّ

خدا را در رسیدن مقصودم و گواهی میدهم که

در تکفین میت (۳۲۸) زیارت مطلقه امیرالمؤمنین

الْمُوَسَّلَ بِكَ غَيْرَ خَائِبٍ وَالطَّالِبَ

توسل جوینده تو نا امید نشود و خواهان

بِكَ عَنْ مَعْرِفَةٍ غَيْرَ مُرَدٍّ إِلَّا بِفَضَاءِ

بیب تو از روی معرفت رد نمی شود مگر با او شدن

حَوَاجِّهِ فَكُنْ لِي شَفِيعًا إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ

حاجتش پس باش مرا شفاعت کننده بسوی خدا خدای تو

وَرَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَاجِّي وَتَبِيرِ

و خدای من در روا شدن حاجت هایم و آسان شدن

أُمُورِي وَكَشْفِ شِدْدَتِي وَعَفْوَانِ

کار هایم در رفع سختی منم و آزرش

ذَنْبِي وَسَعَةِ رِزْقِي وَتَطْوِيلِ عُمُرِي

گناه من و وسعت روزم و درازی عمرم

وَإِعْطَاءِ سُؤْلِي فِي الْآخِرَةِ وَدُنْيَايَ

و عطا شدن خواسته ام در آخرت و دنیا هم

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَلْبَهُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

خداوند! لعن کن قاتلان امیر مؤمنان را

ببندد از نافرمانی
هر کجا که برسد و
پوشاند بر او
پیراهنش و با لای
ان سر تا سر را
و بالای آن جنم
و یا چیزی که فایده
مقام آن باشد
و بگذارد با او
جوینده از جنوب
خوفا با او در جنم
دیگر

زِيَارَةُ مُطَهَّرِ الْمُؤْمِنِينَ

(در تکفین مہبت)
(۳۳۹)

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

پروردگارا لعن کن قاتلان حسن و حسین را

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ الْأُمَّةِ وَعَدِيْبِهِمْ

پروردگارا لعن کن کشندگان امان را و عذاب کن آنها را

عَذَابًا أَلِيمًا لَا تَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنْ

عذابی دردناک که عذاب نکرده باشی چنان یکی از

الْعَالَمِينَ عَذَابًا كَثِيرًا إِلَّا انْقِطَاعَ

جهانیان را عذاب فراوان بدون انقطاع

لَهُ وَلَا أَجَلَ وَلَا أَمَدٍ بِمَا شَاقُوا

اورا و زنده نمی رشتد باشد و نه وقتی بآنچه اذیت کردند

وَلَا أَمْرًا وَعَدَدًا لَمْ يَنْعَمِ عَذَابًا لَمْ يَنْعَمِ

وایمان امرت را و آماده کن برای آنها عذاب بیکه نه

يُحِلُّهُ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْفِكَ اللَّهُمَّ وَأَذْخِلْ

رسیده یکی از محضرت پروردگارا در جحیم

عَلَى قَتْلِهِ أَنْصَارِ رَسُولِكَ وَعَلَى

پر کشندگان یاوران فرستاده ات و بر

و باید نوازه
باشد و درازی
ان بمقدار سخن
ذراع باشد میگردد
یکی از اندوا
در جانب دست
چسبیده بیدان از
محل بیکه موضع
ببین لنگ است
و دیگر برادر جانب
چپ مابین
دست راست

در تکفین متب (۳۳۰) زیارت مطلقه امیر المؤمنین

فَلَلَهُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَىٰ قَتْلِهِ

کشدگان امیر مؤمنان و بر قاتلان

الْحَيْنَ وَالْحَبِينَ وَعَلَىٰ قَتْلِهِ أَنْصَا

حسن و حین و بر کشدگان یادوران

الْحَيْنَ وَالْحَبِينَ وَقَتْلِهِ مِنْ قَتِيلِ

حسن و حین و قاتلان آنکه کشته شده

فِي وِلَايَةِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ عَذَابًا

در راه دوستی اولاد محمد تمام عذاب

إِلَيْمًا مَضَاعِفًا فِي أَسْفَلِ دَرَكٍ مِنْ

در زمان دو برابر در پست ترین درگی از

الْجَهَنَّمَ لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَهُمْ

جهنم که تخفیف داده نشود از آنان عذاب و آنان

فِيهِ مُبْتَلُونَ مَلْعُونُونَ نَاكِرُونَ وَهُمْ

در آن ایستادگان مردود شده گان سرافکنندگان

عِنْدَ رَبِّهِمْ فَذَعَابُوا النَّدَامَةَ وَ

در نزد خدا ایشان که آشکارا شورش پیشانی و

دیگر دارد که خود را
در مواضع سجده
متب که پیشانی را
با این گفته و سر زانو
و اطراف انگشتان
پاهای باشد و اگر
از کافور چیزی
زیاد آمد بگذارد
در سینه او و در سجده
گفته باشد و بپند
اورا از جانب سر

زیارت مطلقه امیرالمؤمنین

(۳۳۱)

(در نماز شب)

و یا هاشم یا اوی
بجای سپید و در

انوقت که گفتی

بگشاید و چون
از امر گفتن فاد

شوند او را سوار

تا بوقت کنند و

ببیند نامصلی

پس بر او نماز پنج

علامه مجلسی در

زاد المعاد و در باب
نماز شب

الْحِزْمِي الطَّوِيلَ لِقَيْلِمِ عِنْتِ اَيْنِيَاكُ

خوارمی طولانی بی کشتن اولاد پیوسته را

وَرُسْلِكَ وَآتِبَاعِهِمْ مِنْ عِبَادِكَ

و فرستادگان را و پیروان آنها از بندگانت

الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ الْعَنَّا فِي مُسْتَبْرَأِ

که نیکو کارند پروردگارا لمن کن آنها را در پنهانی ما

السَّيْرِ وَظَاهِرِ الْعَالَمِينَ فِي اَرْضِكَ

پنهان و در آشکارها آشکارا در زمینت

وَسَمَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ

در آسمانت پروردگارا قرار ده برای من قدم راستی

فِي اَوْلِيَاءِكَ وَجَبِّ اِلَى مَشَاهِدِهِمْ

در دوستان و محبوب دار برای من شاهد آنها را

وَمُسْتَفْرِهِمْ حَتَّى تُلْحِقَنِي بِهِمْ وَتَجْعَلَنِي

و فرارگاه آنها را تا من کنی مرا با آنها و قرار دهی مرا با آنها

بِعَافِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس دور دنیا و آخرت ای مهربانترین مهربانان

در نماز (در نماز منتهی) زیادت مطلقاً امیر المؤمنین
(۳۳۲) سلام

پس ضریح و ابوس و پیث بقبله بایست و ردو
بجانب قبر امام حسین علیه السلام بکن و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام برتر ای ابا عبد الله سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

برتر ای پسر رسول خدا سلام برتر

يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر امیر مؤمنان سلام برتر

يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ

ای پسر فاطمه زهرا سیده زنان

الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا

جهانیان سلام برتر ای پدر

الْأُمَّةِ الْهَادِيَةِ الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ

امان هدایت کننده گان پرده پوش یا فتحان سلام

عَلَيْكَ يَا صَرِيحَ الدَّمْعَةِ الشَّكِيَّةِ

برتر ای کشته ای گنهای جاری

اینها در نماز
واجب است
که علم بفرموده
هیچکس است
و اگر
بجای از ایشان
بیاورد از دیگران
ساقط میشود
و واجب است نماز
بر شصت و نهم
که بالغ باشد
خلاف و

زیادت مطلقه امیر المؤمنین (در نماز میت، ۳۳۳) اشهر و افوی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيبَةِ

سلام بر تو ای صاحب مصیبت

الرَّائِبَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ جَدِّكَ

پیشه سلام بر تو و بر جدت

وَأَبِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَّكَ

و پدرت سلام بر تو و بر مادرت

وَأَخِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ الْأُمَّةِ

و برادرش سلام بر تو و بر امان

مِن دَرِّيَّتِكَ وَبَيْنِكَ أَشْهَدُ لَقَدْ

از دریت تو و پیرانت گواهی میدهم. یقین

طَبَّ آ لَللَّهِ بِنَا لَلرَّابِّ وَأَوْصَحَ بِكَ

پایخیز کرد خدا بر تو خاک را در روشن کرد بر تو

الْكِتَابَ وَجَعَلَكَ وَأَبَاكَ وَجَدَّكَ

کتاب را ز تو و قرار داد ترا و پدر و جد تو

وَأَخَاكَ وَبَيْنِكَ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

و برادرش و پیرانش را مایه عبرت بصاحبان عقل

اشهر و افوی
انکه بر طفلی که
شش سالش تمام
شده باشد نماز
واجب و طاهره
بغضد غریب کنها
میلوان کود و
ازش حاضر
اگر زنده مولد
شده باشد بعض
سنت دانسته اند
و بعضی بدعت
و احوط

زیادت مطلقه امیر المؤمنین

در نماز صفت (۳۳۵)

خواهید باشد

و در این نماز

کلمات ارحم

شرط نیست

و خاص و بی وضو

این نماز را خوانند

کرد و سنت است

که با وضو باشد

و اگر آب بپوشد

یا مانعی داشته باشد

یا وقت آنک باشد

سنت است

وَكَلِمَةُ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَىٰ مِيرَانٍ

و کلام خدای مهربان سلام بر میران

الْأَعْمَالِ وَمُقَلِّبِ الْأَحْوَالِ وَسَيْفِ

عملها وگرداننده احوال و شمشیر

ذِي الْجَلَالِ وَسَائِيِ السَّلِيلِ

خدای صاحب جلال و سائی چشمه سبیل

الزُّلَالِ السَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ الْمُؤْمِنِينَ

گوارا سلام بر نیکوکار مومنان

وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَاكِمِ يَوْمِ

دوارث دانش پیامبران و حاکم روز

الذِّهْنِ السَّلَامُ عَلَىٰ شَجَرَةِ النَّقْوَىٰ وَ

جزا سلام بر درخت پر بهرگاری و

سَامِعِ السَّيْرِ وَالتَّجْوِي السَّلَامُ عَلَىٰ

شنونده سر و پنهانها سلام بر

حُجَّةِ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَتَعْنِيهِ السَّابِقَةِ

حجت کامله خدا و نمون کامل او

در نماز میت (۳۳۶) زیارت مطلقاً امیرالمؤمنین

وَنِعْمَ بِهِ الدَّامِغَةُ السَّلَامُ عَلَى الصِّرَاطِ

و عذاب بر اندازنده خدا بر کفار سلام بر راه

الْوَاضِحِ وَالتَّجْمِ اللَّامِحِ وَالْأَمَامِ

اشکار دستاره تابان و امام

النَّاصِحِ وَالزِّنَادِ الْفَاجِحِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ

بمندی دهنده و سخت گیرنده بر بدگوینان در رحمت خدا

وَبَرَكَاتِهِ (پس بگو) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ

و برکات او پروردگار را درود فرست بر امیر

الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَخِي

زنان علی پسر ابیطالب برادر

نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَنَاصِرِهِ وَوَصِيِّهِ

پیغمبرت درودت او و یاورش و وصی او

وَوَظِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ

دورزنش و نگاهدارنده اش و جای

سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِينَ بِحُجَّتِهِ

سزا و در حکمت او و نطق کننده بجهت او

که بنیم کند و ظاهر
بعضی حادث است
که بدون علت بنی
بنیم محبت است
ست است که پیشمان
و از میان مردم با
و سپه زن بناو
مشهور است
است که کفرا
بکند و واجب است
بنی نماز کند

زیادتک مطلقاً امیرالمومنین

۳۳۷

در نماز مهنت

بیخ تکبیر بگوید

وست است که

دو دست تکبیر در نماز

و بر داند نامها

گوشها و مشهور

الانکه بعد از

تکبیر اول بگوید

اشهد ان لا اله

الا الله و اشهد

ان محمداً رسول

الله

وَالدَّاعِيَ إِلَى شَرِّهِ عَلَيْهِ وَخَلِيفَتِهِ

و دعوت کننده بسوی شریک او و جانشین او

فِي أُمَّتِهِ وَمُفِجِ الْكُزْبِ عَنْ جِهَتِهِ

در امتش و برطرف کننده طلال از رویش

فَاصِمِ الْكُفْرَةِ وَمُرْعِمِ الْفَجْرِ الَّذِي

بر اندازنده کافران و با خاک کننده اهل مجوز که

جَعَلَنَاهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمِثْلِهِ هُرُونَ

قراردادی او را از پیغمبرت بمنزله هرون

مِنْ مُوسَى أَللَّهُمَّ وَالِ مِنْ وَالِاهُ

از موسی پروردگارا دوست بدار آنرا که دوست دارد او را

عَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ

دشمن دار آنکه دشمن دارد او را و یاری کن آنرا که یاری کند او را

أَخْذِلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ

خوار کن آنرا که خوار دارد او را و لعن کن آنرا که لعن دارد

لَهُ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَالْأَجْرَيْنِ وَصَلِّ

او را از اولیین و آجرین و آفرین

در روز دوزخ

(در نماز صبح) زیارت مطلقه امیر المؤمنین
(۳۳۸)

عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ

بر او بهترین آنچه در روز فرستادی بر کسی

مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

از اوصیای پیغمبران ای پروردگار جهانیان

پس برگردد بجانب سراز برای زیارت حضرت آدم

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَنُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدُرِّ زِيَارَتِ آدَمَ بَعْدَ

السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای برگزیده خدا سلام

عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای دوست خدا سلام بر تو

يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ

ای پیغمبر خدا سلام بر تو ای امیر

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ

خدا سلام بر تو ای خلیفه خدا

فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْبَثَرِ

در زمین او سلام بر تو ای پدر بشه

و بعد از تکبیر دوم
بگوید اللهم صل على
محمد وآل محمد و
بعد از تکبیر سوم
بگوید اللهم اغفر
للمؤمنين والمؤمنات
و بعد از تکبیر
چهارم بگوید
اللهم اغفر هذا
الذنب وتكبير پنجم
را بگوید و فارغ
شود

زیارت حضرت نوح

در نماز میت

(۳۳۹)

مجبوری است و

موافق مشهور
حنین

بصیبت انکه کتبت

کند و بعد از این

بگوید الله اکبر

استهتد ان لا اله

الا الله وحده

لا شریک له و

استهتد ان محمدا

عبد و رسوله و

اوسله باحق
تسبیحا

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ

سلام بر تو و بر روان تو و تن تو

وَعَلَى الظَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ

و بر پانیزگان از اولاد و ذریه است

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَوةً لَا يُحْصِيهَا

درود فرستد خدا بر تو درودیکه شارس نکند از

إِلَّا هُوَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

غرض خدا در رحمت خدا و برکات او

وَمِنْ زِيَارَتِي عَلَيْكَ سَلَامٌ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِيَّ اللَّهُ السَّلَامُ

سلام بر تو ای پسر خدا سلام

عَلَيْكَ يَا صَفِيَّاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو

يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ

ای ولی خدا سلام بر تو ای دوست

در نماز میت (۳۴۰) دعا بعد از زیارت حضرت امیر

اللّٰهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ

هذا ۳۴ برتر ای شیخ پنجمین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

۳۴ برتر ای امین خدا در زمینش

صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ

درودهای خدا و سلام او بر تو و بر

رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الظَّاهِرِينَ

روح تو بدن تو و بر پاهان

مَنْ وُلِدِكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

از اولادك و رحمت خدا و برکات او

پس شش رکعت نماز بکن در رکعت برای امیر المؤمنین
 علیه السلام در رکعت اول بعد از سوره فاتحه الکتاب
 سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره بقره و
 بعد از نماز بیج حضرت فاطمه زهرا سلام
 الله علیها را بخوان و طلب آمرزش
 از خدا برای خود بکن و دعا کن و بگو

و نذر بر این بدر
 الشافعی پس بگو
 الله اکبر اللهم صل
 علی محمد و آل محمد
 و باریک علی محمد
 و آل محمد و از حق
 محمد اذوال محمد
 کافضل ما صلیت
 و بارکت و رحمت
 علی ابی ابراهیم و آل
 ابی زهیر

دُعَاءُ بَعْدَ زِيَارَةِ حَضْرَتِ اميرِ

(۳۴۱)

(نماز میت)

اِنَّكَ جَبِيحٌ مُّبِينٌ

اللَّهُمَّ اِنِّي صَلَّيْتُ هَاهُنَا بَيْنَ الرَّكْعَتَيْنِ

بر درود گارا من بجای آوردم این دو رکعت نماز را

هَدِيَّةً مِنْ مَنِيَّ اِلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ

هدیه ای از من بسوی آقا و مولای من

وَلِيكَ وَآخِي وَسُوْلِكَ اِميرِ الْمُؤْمِنِيْنَ

دوست تو و برادر و فرزند او است امیر مؤمنان

وَسَيِّدِ الْوَصِيَّةِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ

و آقای و وصی و علی بن ابیطالب

صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهِ اَللَّهُمَّ

درودهای خدا بر او و بر اولاد او و خدا را

فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا

در درخت بر محمد و اولاد محمد و قبول کن آنرا

مِنِّيَّ وَاَجْرِيْ عَلٰى ذٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِ

از من و جزا ده مرا بر این جزای نیکو کاران

اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَ

خدا را برای تو نماز گزیدم و ترا رکوع کردم و

وَصَلِّ عَلٰى جَمِيْعِ

الْاَنْبِيَاءِ وَالرَّسُوْلِ

بِئَسْوَدِ اللهُ كَتَبِي

اللَّهُمَّ اُفَيْفِن

لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَالْمُسْلِمِيْنَ وَ

النَّبِيَّاتِ الْاَخْيَارِ

مِنْهُمْ وَالْاَمْوَالِ

تَبَاعِ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ

بِالْخَيْرَاتِ

(نماز میں)
(۳۲) دعاء بعد از زیارت حضرت امیر

لَكَ سَجَدْتُ وَحَدَّكَ لِاشْرِيكَ لَكَ

برای تو سجدہ کردم یگانہ ای تو نیست شریکی ترا

لِأَنَّهُ لَا تَكُونُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ وَ

بِزَا بِنْتِزَا غَاثُ دَرُكُوعُ وَ

الْبُحُودِ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا

سجود محض ترا بجز سجدہ تو ایست خدائی کہ

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

پرست خدائی جز تو پروردگارا درود فرست بر محمد و

إِلَى مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنِّي زِيَارَتِي وَأَعْطِنِي

اولاد محمد و قبول کن از من زیارت مرا و عطا کن مرا

سُؤْلِي بِمُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الظَّاهِرِينَ

خواہند آمد مرا بحق محمد و اولاد پاک او

وچهار رکعت دیگر و اهدتہ ادم و نوح علیہما السلام

بکن پس سجدہ شکر بجا آور و در سجدہ بگو

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ عَصَمْتُ

خدا یا بسوی تو رو آوردم و تو تمسک کردم

إِنَّكَ حَسْبُ الدُّعَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
بِسْمِ اللَّهِ
عَبْدُكَ وَابْنُ
أَمِيكَ زَلَّيْتُكَ
وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ
بِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا
تَقْلَمُ مِنْهُ إِلَّا
خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ
بِهِ

دُعَا بَعْدَ زِيَارَتِ خَضِرِ امْرِئِ

وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقِي وَ

دبر تو توکل کردم پروردگارا توئی مردد عباد من

رَجَائِي فَأَكْفِنِي مَا أَهْمَنِي وَمَا لَا يُهْمَنِي

ایستد پس کفایت کن مرا آنچه مهم است و آنچه مهم نیست بر من

وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ

و آنچه تو عالمتری بآن از من عزیز است جوار تو و بزرگ است

ثَنَّاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

شای تو و نهی صدای غیر تو درود فرست بر محمد

وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَانِي بِرُكُونِهِ وَاسْتَبْرِئْ

و اولاد محمد و نزدیک گویان فرج ایشان را

بِكَذَرِ وَبِغِيٍّ اِرْحَمْ ذُلِّي بِيَأْنِ يَدَيْكَ وَتَضَرِّعِي

رحم کن ذلت مرا در حضورت و زاری مرا

إِلَيْكَ وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ وَالنَّبِيِّ

بویست و ترس مرا از مردم و انبیا را

يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

بتو ای کریم ای کریم ای کریم ای کریم ای کریم

(دعا نموده) ۳۴۳
مِنَ اللَّهُمَّ

مُنْجَا قِرْدِي فِي

اِحْسَانِي وَان

كَانَ مُسْتَأْتَبًا وَ

عَمَّهُ وَأَقْبَضْ لَهُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ

عِنْدَكَ فِي أَعْلَى

الْعَالَمِينَ وَأَخْلَفْ

عَلَى أَهْلِيهِ فِي

الْعَالَمِينَ وَ

ارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بخوابد

نماز هفتاد و دو ثواب زیارت امین الله (۳۴۴)

بِكَذَوبِكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَنْتَ رَبِّي حَقًّا

بِسْمِ خدای جز تر خدای منی از روی

حَقًّا سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعَبَّدًا وَرِفًا لِلَّهِ

حق و حقیقت بکده کردم ترا ای خدای من در حال بندگی تو بسم خدای

إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ يَا كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ

بدرستی که عمل من ناچیز است پس افاض کن آنرا بر من ای کریم

دَرُثْوَابِ زِيَارَتِ امِينِ اللَّهِ

که در حرم شریف حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خوانده میشود و بهر آنکه در تمام حرمهای مشرف خوانده شود و اگر در غیر حرم حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خوانده شود السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ در آن گفته نمیشود و امام محمد باقر علیه السلام فرمود هر که این زیارت را در هر یک از مشاهد مشرفه بخواند حقتعالی این زیارت و دعا را در نامه از نور بالا برده و مهر حضرت رسول و ابرار برزند و محفوظ

نماز هفتاد و دو ثواب زیارت امین الله
 اللَّهُ اكْبَرُ وَفَارِعُ عَرْشِهِ
 وَكَرْبُزَنْ بَانِدُ سَيُكْرَمُ
 اللَّهُمَّ اِنَّ هِدْيَةَ اَمَلِنَا
 وَابْنَةَ عَبْدِكَ وَ
 ابْنَةَ اَمِيكَ زَلَّكَ
 بِلِكِ وَاَنْتَ خَيْرُ مَرِي
 يَهَا اللَّهُمَّ اِنَّا لَانَعْلَمُ
 مِنْهَا اِلَّا خَيْرًا اللَّهُمَّ
 اِنَّ كَلِمَةَ مَحْسَنَةً
 قِيَتْ فِي اِحْسَانِ عَقْدٍ
 اِنَّ كَلِمَةَ مُسْبِئَةٍ
 تَجَاوَزُ

زیارت امین الله

(۳۴۵)

نماز منته

بماند تا نسلم امام زمان علیهم السلام نمایند پس صاحبش را
استغفار کند باشارت و نیت و کرامت الله وان اینست

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

سلام بر تو ای امین خدا در زمین

وَجَنَّةٍ عَلَى عِبَادِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

و جنت او بر بندگانش سلام بر تو ای

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهِدْتَ

ایر فرمان گواهی میدهم که تو جهاد کردی

فِي اللَّهِ حَتَّى جَهَادِهِ وَعَمَلِكَ بِيَاكِبِهِ وَ

در راه خدا حتی جهاد او و عمل کردی بختاب او و

أَتَّبَعَتْ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

پیروی کردی سنت های پیغمبر او را درود خدا بر او

وَالِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جَوَارِهِ

و اولاد او تا دعوت کرد تا خدا بروی جوارش

فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِأَخْيَارِهِ وَالرَّمَّ أَعْدَاكَ

پس گرفت ترا به برترین خود با خیرش و محکوم کرد دشمنان را

تغفها و اغفر لها

اللهم اجعلها

عندك في أعلا

عليين وألطف

على أهلها في

الغايين وأز

بِحملك يا أرحم

الراحمين وأز

منك مستضعف

باشد بگو یا ارحم

اغضبا للذين نابوا
وانسبوا

زیارت امین الله (ع ۳۴)

الْحَجَّةُ مَعَ مَالِكٍ مِنَ الْحَجِّجِ الْبَالِغَةِ

بجایی که با پنجه مرترا برد از جهنمای بالغه

عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْفِهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي

بر تمام آفریده اش خداوند اقرارده نفس مرا

مُطَهَّرَةً بِفَدْرِكَ رَاضِيَةً بِفَضَائِكَ

مطهرن بقدر سوز راضی تر بعضای تو

مَوْلِيَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ مُجِبَةً

حریص در این بیاد تو و خواندن تو دوست دارنده

لِصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ مَجْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ

برگزیده دوستانت دوست داشته شده در زمینت

وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عَلَىٰ تَزْوِيلِ بَلَائِكَ

و آسایشت سبکساز بر فرود آمدن بلاهت

شَاكِرَةً لِّفَوَائِدِكَ ذَاكِرَةً لِّسَوَائِغِ

سپاسگزار بفضیلت های نعمتانت یادکننده کمال

الْآثَامِ مُشَانًا إِلَىٰ قَرَحَةِ لِقَائِكَ

عطا آهت نشان بر روی شادی دیدارت

سبک و فایده عذاب
 نایاب با بدگوی بد
 اللهم اجعله لا يؤمن
 و اجب و سنت است
 کبر جای خود بایست
 تا بخاره بار دارند
 خصوصاً ایشان
 و در روایتی وارد
 شده است که بعد
 از

زیارت امین الله

(۳۴۷)

نماز میت

فارغ شدن از نماز بگوید رَبَّنَا

الْبِئَاتِي الدُّنْيَا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

حَسَنَةً وَفِي الْعَدَابَاتِ

النَّارِ اَرْضُهَا

صَادِقٌ عَلَيْهَا

مَنْفُوكَ سِرِّهَا

اِنَّكَ بَرَّادُهَا

مُؤْمِنٌ رَاجِعٌ كُنْتُ

بِهَا اَوْ نَا

مَنْزُورَةٌ الْقَوِي لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَهْتَكَةٌ

توشه بردارنده از پر بهر کاری برای روز جزای تو عملکننده

بَيْنَ اَوْلِيَاءِكَ مُقَارِفَةٌ لِاخْلَاقِ

بستههای دوستان دوری جوینده از اخلاق

اعْدَائِكَ مُشْغُولَةٌ عَنِ الدُّنْيَا حَمِيدٌ

دشمنان تو مشغول شونده از دنیا بجمه تو

وَسَائِكَ بِجَانِبِ وَمِبَالِ خُورَابِ كُنْزِكَ وَكَلِمَتِكَ

و شایسته جانب و مبال خوراب گنجینه و کلمه تو

اللَّهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ اِلَيْكَ

پروردگارا بدست دلهای طلب کنندگان بسوی تو

وَالِهَمَةُ وَسَبَلُ الرَّغِيبِينَ اِلَيْكَ

جیران است و راههای رغبت دارندگان بسوی تو

شَارِعَةٌ وَاَعْلَامُ الْقَاصِدِينَ اِلَيْكَ

باز است و نشانهای قصد کنندگان بسوی تو

وَاَضْحَةٌ وَاَفْتَدَةُ الْعَارِفِينَ مِنْكَ

روشن است و دلداری عارفان از تو

زیارت امین الله (۳۴۸)

نماز میت

بجایزه اوصاف شوند

و بر او نماز کنند و

وای او استغفار

کنند و میت و انما

همه ثواب برسند

و در حدیث حسن

این حضرت صادق

علیه السلام فرمود

است که چون مؤمن

را بقبضه بگذازند

او را نماز کند

فَارِغَةَ وَأَصْوَاتِ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ

ترسان است و صدای دعا کنندگان بسوی تو

صَاعِدَةً وَأَبْوَابِ الْأَحَابِيهِ لَهُمْ

بالا روزه است و درهای پذیرش برای آنان

مَفْتَحَةً وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مِنْجَابَةً

باز است و دعای آنکه ترا صداقت کند پذیرفته است

و تَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً

و توبه آنکه انابت کند بسوی تو قبول است و

عَبْرَةً مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةً

آنگ که گریه کند از ترس تو رحم شده است

وَالْأَعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً

و فریاد آنکه فریاد کند بسوی خود بخشنده است

و الْأَعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُودَةً

و یاری آنکه طلب یاری کند از تو همان شده است

وَعِدَائِكَ لِعِبَادِكَ مِنْجَزَةً وَرَلًّا

و وعده های برای بندگانت و فایده شده است و نذرهای آنکه

زیارت امین الله

(شیخ جازه)
(۳۴۹)

اسْئَلُكَ مُقَالَهٗ وَاَعْمَالَ الْعَامِلِينَ

ترید بخوانند گذشته شده است و عملهای عمل کنندگان

لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَاذْرَأْفَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ

رزق تو محفوظ است و روزیهای تو بسوی مردمان

مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وِعَوَائِدُ الْمَرْبُودِ

از رزق تو نازل است و فایده های زیار

إِلَيْهِمْ وَاَصِلُهُ وَاذْنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ

بر آنها رسانده است و گنایهای آمرزش خورمان

مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجَ خَلْفِكَ عِنْدَكَ

آمرزیده است و نیازهای خلق تو زودت

مَقْضِيَةً وَجَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ

برآورده است و جایزه سوال کنندگان رزق تو

مَوْقَرَةً وِعَوَائِدُ الْمَرْبُودِ مُنَوَّرَةٌ وَمَوَائِدُ

فردان است و فایده های زیارت پرست سرهم است و طهارت

الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعَدَّةٌ وَمَنَاهِلَ الطَّهَاءِ

طعام خورمان آماده است و ظرفهای نشخوار

که اول عطا است
بر او دادیم عطا است
و اول عطای که
دادیم انصار است
با اجازه تو احد
است و در حدیث
دیگر فرمود که اول
مخند بگویند
و در حدیثی
است از زنده است
که

در شیخ هزاره مت
 ۳۵۰ زیارت امین الله

مُرَعَّةُ اللَّهِ ^۹ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَقْبَلْ
 پر است پروردگارا بپذیر دعای مرا و قبول کن
 تَنَاوُاجِمْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي بِحَقِّ
 ثنای مرا و جمع کن میان من و میان دوستانم را بحق
 مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَ
 محمد و علی و فاطمه و حسن و
 الْحَسَنِ إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهَى
 حقیق بدستیکه تو ولی نعمت های منی و پایان
 مَنَائِي وَغَايَةُ رُجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَ
 آخرت های منی و پایان امید منی در بازگشتم و
 مَتَوَاتِي وَكَمَالِ نَزَاهَةِ بَعْدِي يَا لِحُجَّتِي أَنْتَ
 پناه دهای منی و کمال نزهت بعد از من ای حاجت من
 إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَائِي أَعْفِرْ
 خدای من و آقای من و مولای من بیامرز
 لِأَوْلِيَائِنَا وَكُفِّ عَنَّا أَعْدَائِنَا وَ
 دوستان ما را و بگذارد از ما دشمنان ما را و

که هرگاه هزاره او
 بوده است و در
 حدیث دیگر فرمود
 هر که همگی هزاره
 عوفی بکنند تا
 او را در فن کنند
 حقیقی در دین
 هفتاد و هفتاد بار
 بگوید که هر گاه
 او نماید و استغفار
 برای او کند از
 برتر تا

زیارت جامعہ

در شیعہ جنازہ

(۳۵۱)

موقف حساب و

فرمود که هر که یک

طرف جنازہ بگیرد

یک و بیچ جنازہ

کیمی اثنی عشرت

شود و اگر چهار

طرف را بگیرد از

نماهان بیست و

ایده و باید که

جنازہ را چهار کس

بردارند و بعضی

الاشک

أَشْغَلُهُمْ عَنْ آذَانَا وَأَظْهَرُ كَلِمَةَ الْحَقِّ

بر گردان آنها را از آزار کردن ما و ظاهر کن کلمه حق را

وَأَجْعَلْهَا الْعُلِيَّاءَ وَأَدْحِضْ كَلِمَةَ

و قرار ده آنرا در عایتین مهیب و پست کن کلمه

الْبَاطِلِ وَأَجْعَلْهَا السُّفْلَى إِنَّكَ عَلَى

الباطل را و قرار ده آنرا پست تر بدرستی که تو بر

كَلِمَتِي دَر زِيَارَتِ جَامِعَةٍ فَدَبِّرْ

بره چینه ترانی

هر ما مهربان زیارت می توان کرد اول در زیارت

هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلق هزارها شریفه می گوئی

السَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَأَصْفِيَاءِهِ

سلام بر دوستان خدا و برگزیدگان او

السَّلَامُ عَلَى أُمَّةٍ مَنَاءِ اللَّهِ وَأَحِبَّائِهِ

سلام بر اینان خدا و دوستان او

السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ

سلام بر یاوران دین خدا و خلفه های او

دوشنبه جاژه (۳۵۲) زیارت جامعہ

السَّلَامُ عَلَىٰ مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ التَّامِ

سلام بر محلهای شناسائی خدا سلام

عَلَىٰ مَسَاكِينِ ذِكْرِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُظَاهِرِيهِ

بر مسکینهای یاد کردن خدا سلام بر ظاهرنکنندگان

أَمْرًا لِلَّهِ وَهَيْبَةَ السَّلَامِ عَلَىٰ الدَّعَاةِ

امر خدا و هئیت او سلام بر دعوتکنندگان

إِلَىٰ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْمُتَّقِينَ فِي

بروی خدا سلام بر استغرار یافتگان در

مَرْضَاتِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْمُخْلِصِينَ

خوشنودی خدا سلام بر اخلاص و زران

فِي طَاعَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْأَدْلَاءِ

در اطاعت خدا سلام بر دیلهای روشن

عَلَىٰ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الَّذِينَ مَنَّ اللَّهُ

بر وجود خدا سلام بر آنانکه هرگز

وَالْآلَهُمْ فَقَدْ وَالَىٰ اللَّهُ وَمَنْ عَادَاهُمْ

رویشان برادر بختیقت در دست داشته خدا را در هر کس دشمنی از او

از برای کسیکه تشنه

جمازه کند اول

دست راست منبری

که جانب چپ جمازه

است بدوش راست

خوبتر دارد بوی

دست چپ منبرا

باز بدوش راست

بردار پس از

جمازه برود و بیاید

۱ بدن چپ خود بردارد پس دست چپ منبرا

زیارت جامعہ

در شیخ جازہ

(۳۵۳)

کہ در جانب راست
 جازہ است بدو
 پیر بردارد چون
 خواصد که بار
 تسبیح کند از پیش
 جازہ برود بلکه
 از جانب چپ جازہ
 برگردد و باز به
 روش تسبیح کند
 و اکثر علماء بر
 گفته اند که اول
 ابتدا ابد است تا
 جازہ میسند
 و پیر

فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ

پس دشمن داشته خدا را و آنکه بشناسد ایشان را پس

عَرَفَ اللَّهَ وَمَنْ جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ

شناخته خدا را و کسیکه نشناسد آنها را پس نشناخته است

اللَّهِ وَمَنْ اغْتَضَبَهُمْ فَقَدْ اغْتَضَبَ بِلِ

خدا را و آنکه جنگ زندید با من آنان پس جنگ زده

لِلَّهِ وَمَنْ تَخَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنْ

خدا و آنکه فریفت کند از آنها پس فریفت کرده است از

اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاشْهَدُ اللَّهَ أَنِّي سَلِمٌ

خدا را بارعزت و جلال و گواهی می‌گیرم خدا را که من تسلیم

لِإِسْلَامِهِ وَحَرِّبُ لِمَنْ حَارَبَنِي مُؤْمِنٌ

با آنکه تسلیم است از او و من جنگ دارم با آنکه با من جنگ کند

بِرَّكَرٍ وَعَلَا نِيكُمْ مَفْوُضٌ فِي ذَلِكَ

ایمان دارم به پنهانی و آشکار شما حق زمین کننده در این امر

كُلِّهِ الْيَوْمَ لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنْ

تماما بری شما لعنت کند خدا دشمن اولاد محمد را از

شیخ جازه (۳۵۴) زیارت جامعہ

الْبِحْنَ وَالْأَنْسَ وَأَبْرَهُ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ وَ

جن و انس و تبرء میکنم بوی خدا از آنان و

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

درود خدا بر محمد و اولاد او

زیارت دوم از حضرت امام علی التقی علیه

السلام روا بشده فرمود چون بدرگاه رسیدی

بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو اَشْهَدُ أَنْ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ (گواهی میدهم که نیت خدائی

جز خدا یگانه است او شیرکی نیت او را و گواهی میدهم

که محمد درود خدا بر او و اولادش پیغمبر و بنده او است)

و با حال غسل باشی و چون داخل حرم شوی و

قبر را ببینی بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو پس

اندکی راه برو بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو

پس دست بر بیا
چون بدست چیر
واوله موافق احادیث
معتبر اولی است و
اگر هر دو را عمل کند
هزار سال و افضل
السنه که عقب جنازه
یا اهل و هاراه رود
و پیش جنازه رود
و ظاهر اگر آن سنه
اگر جنازه مؤمن

زیادت جامعہ

در شیعہ جازہ

(۳۵۵)

باشد پیش راه
رفتن خوبست و
در جازہ خلاف
مذہب خوب نیست
زیرا که ملائکہ
او را شفیع
بعذاب میکنند
و با جازہ سوار
رفتن مکی و مدین
و از حضرت رسول
صلی الله علیہ و
آلہٖ الصلوٰۃ
و السلام

پس نزدیک بر مطہر و در وجهل مرثبہ اللہ
اکبر بگو ناصد نیکی تمام شود پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ وَ

سلام بر شما ای خاندان نبوت و

مَوْضِعَ الرِّسَالَةِ وَ يُخْتَلَفُ الْمَلَائِكَةُ وَ

موضع رسالت و محل نزول ملائکہ و

مَهْبِطُ الْوَحْيِ وَمَعْدِنُ الرَّحْمَةِ وَ

مهبوط وحی و معدن رحمت و

خُرَّانَ الْعِلْمِ وَمَنْهَى الْحِلْمِ وَ أَصُولَ

خزانہ داران دانش و منہی صبر و اصول

الْكَرَمِ وَقَادَةَ الْأَيْمِ وَأَوْلِيَاءَ النِّعَمِ

کرامت و پیشوایان انہما دولی نعمتہا

وَعَنَّا صِرَافَ الْأَنْزَارِ وَ دَعَاءُ الْأَخْيَارِ

و طینت پاکیزگی و عباد نیکوکاران

وَسَائِلَ الْعِبَادِ وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ وَ

وسایتمداران بندگان و ارکان شہر و

زیارت جامعہ (۲۵۶) شیخ جازہ

أَبْوَابِ الْإِيمَانِ وَأَمْنَاءِ الرَّحْمَنِ وَ
در نامی ایمان و ایمان خدای مهربان و
سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةِ الْمُرْسَلِينَ
فرزندان پیغمبران و برگزیده فرستادگان
وَعِمْرَةِ خَيْرِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةً
و اولاد برگزیده پروردگار جهانیان و رحمت
اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى أُمَّةِ الْهُدَى
خدا و برکات او سلام بر امتان راهبنا
وَمَصَابِحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ النَّهْيِ وَذَوِي
د چراغهای تاریکی و نشانهای تقوی و صاحبان
النُّهْيِ وَأُولِي الْحُجَى وَكَهْفِ الْوَدَى
عقل و صاحبان خرد و پناه خلق
وَوَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى
و ورثه پیامبران و مثل اعلای خدا
وَالدَّعْوَةِ الْحَسَنَى وَحُجَّجِ اللَّهِ عَلَى
و صاحب دعوت نیکو و مجتهدان خدا بر

هر یک جایزه و پاداشی است
و این دعا را بخوانند
اللَّهُ وَوَكَبِي هَذَا مَا
وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيمَانًا
وَسَلِيمًا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي تَعَزَّزَ بِأَبْنَاءِ
الْقَدْرَةِ وَفَهَّمَهُ
الْعِبَادَ بِالْوَرَعِ
مَلِكِي دَرَّاسْمَانِ
عَبَّاسِي

زیادت جامعہ

شیخ جنازہ
(۳۵۲)

أَهْلَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ وَ

اهل دنیا و آخرت و اولی

رَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

رحمت خدا و برکات او سلام بر محمدی

مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَسَاكِينِ بَرَكَهٖ اللَّهُ وَ

معرفة خدا و مسکینای برکت خدا و

مَعَادِينِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللَّهِ

معدنهای حکمت خدا و نگه‌دارندگان سز خدا

وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ

و حاملان کتاب خدا و وصی‌های پیغمبر خدا

وَذُرِّيَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و ذریه رسول خدا درود خدا بر او

وَالِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ

و اولاد او و رحمت خدا و برکات او سلام

عَلَىٰ لَدُنَّا إِلَى اللَّهِ وَالْأَوْلَادِ عَلَىٰ

بر دعوت کنندگان بوی خدا و دریلها بر

مگر آنکه گوید
کند از برای
ترجم با و روان
دقی
اطام بعضی
علیه السلام
منقولستند در
حال برداشتن
جنازه بخواند
بسم الله و با
اللهم صل على
محمد و آل محمد
و اجمعهم
و المؤمنین
و المؤمنات
و

زیادت جامعہ

در شیخ جازہ (۳۵۸)

مَرْضَاتِ اللَّهِ وَالْمُسْقِرِينَ فِي أَمْرِ اللَّهِ

خوشنودی خدا و ثابت قدمان در امر خدا

وَالثَّابِتِينَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَالْمُخْلِصِينَ

و کالان در محبت خدا و مخلصان در زمان

فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ

در یگانگی خدا و آشکارکنندگان امر خدا

وَهُنَّ وَعِبَادِهِ الْمَكْرَمِينَ الَّذِينَ

دنی او و بندگان عزیز او که

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهُ يَعْمَلُونَ

بوقت نیکوکردن در گفتار او را و آنها با امر خدا عمل می کنند

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى

در رحمت خدا و برکات او سلام بر

الْأُمَّةِ الدَّعَاةِ وَالْفَادَةِ الْهَدَاةِ

امان دعوت کننده و پیرویمان هدایت کننده

وَالسَّادَةِ الْوَلَاةِ وَالذَّادَةَ الْحِمَاةِ وَ

و آفتابان دایان و هدایت کنندهگان و

مقول لکن حضرت امام زین العابدین علیه السلام همگی جازده را میدیدند می گفتند الذی لم یخلفنی من التواریخ الحمیمه و زمان را شیخ جازده سنت پیش و بعضی گفته اند که جازده را

زیارت جامعہ

(۳۵۹)

در شیخ جنازه

ببازند بودن
مکروه است و
مکن و هست کبیرا
که بجنازه شود
نخندیدن و حرف
با گل گفتن و نوا
علامه تجلی در
حلیه فرموده از
حضرت رسول
صلی الله علیه و
آله منقول است
هسته بجنازه
نماز کند

اهل الذکر و اولی الامر و بیته

اهل یاد خدا و صاحبان امر و نشانهای

الله و خیریه و جزیه و عیبیه علیه

خدا و برگزیدگان او و جزب او و مدد علم او

و حجیه و صراطیه و نوره و برهانیه

و حجت او و راه او و نور او و برهان او

و رحمة الله و برکاته اشهد ان لا

ورعت خدا و برکات او گواهی میدهم اینکه نیست

اله الا الله و حده لا شریک له کا

خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی او را یعنی کسی

شهد الله لقیه و شهدت له ملکته

شهادت داد خدا بقیه و شهادت دادند او را ملائکه

و اولوا العلم من خلفه لا اله الا هو

و صاحبان علم از خلف او نیست خدائی مگر او

العزیز الحکیم و اشهد ان محمد عبده

غایب و داناست و گواهی میدهم که محمد بنده او

در شیخ جانہ (۳۴) زیادت جامعہ

الْمُنْتَجِبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَىٰ أَرْسَلَهُ يَا

برگزیده و رسول پسندیده او فرستاد او را برای

لَهْدِي وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ

و دین حق تا پیشانی کند او را بر دین

كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا

تمام آن و اگر هر آینه که اوست داشته باشد شرکان شهادت میدهم که شایسته

الْأُمَّةَ الرَّاشِدُونَ وَالْمُهْتَدُونَ

امان ارشاد کننده و هدایت یافته

الْمَعْصُومُونَ الْمُكْرَمُونَ الْمُفْرَبُونَ

محصورها عزیزان نزدیکیان خدا

الضَّادِفُونَ الْمُصْطَفُونَ الْمُطِيعُونَ

راستگویان برگزیدگان اطاعت کنندهگان

لِلَّهِ الْقَوَامُونَ بِأَمْرِهِ الْعَامِلُونَ

بجدا قیام کنندهگان بامر او عمل کنندهگان

بِأَزَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اصْطِقَا

بارزاده او و رسندگان بکرامت او پیشند برگزیده شمارا

هفتاد هزار ملک
بر او نماز کنند و
گناهان گذشته
اصد پندیده میشود
پس اگر همراهی کند
تا او را دفن کند
هر قدری که بر میداند
فریاطی از تو آید و
بدهند که فریاطی
مانند کوه احد یا
و در حدیث

زیارت جامعہ

شع جنازه
(۳۶۱)

دیگر فرض مورد کرم
مؤمنی بر جنازه

نماز کند شب
اورا واجب است

مگر آنکه منافق
یا عاق بد و کافر
باشد و بسند

معتبر از حضرت
صادق علیه السلام

منقول است چون
مؤمنی بمیرد

در جنازه او
چهل نفر

بِعَلِيٍّ وَارْتَضَاكَ لِعَيْنِيهِ وَاخْتَارَكَ

بدانش او و پسندید شما را برای عین خود و اختیار کرد شما را

لِسِرِّهِ وَاجْتَنَبَكُمْ بِفِدْرَتِهِ وَاعْتَزَّكُمْ بِفِدَائِهِ

بر سر خود و برگزید شما را بفضیلت خود و گرامی تر داشت شما را

وَخَصَّكُمْ بِسُرِّهَا يَدِهِ وَأَنْجَبَكُمْ لِنُورِهِ وَ

و اختصاص داد شما را بر مان خود و برگزید شما را بنوره خود و

أَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي رِضْوَانِهِ

توانید کرد شما را بروح خود و پسندید شما را خلفای خود در رضوان

وَمَجَّجَا عَلَى بَرَبِّهِ وَأَنْصَارَ الدِّينِ

و محبت ما بر آفریدگانش و یاوران دین خود

وَحَفِظَهُ لِسِرِّهِ وَخَرَفَهُ لِعِلْمِهِ وَ

نگه داشت او را بر سر خود و خازن داشت او را بر علم خود و

مُسَوَّدًا عَمَّا يَحْكُمُنِيهِ وَرَاجِمَةً لِرُوحِهِ

نگهدارنده از آنکه حکم کند بر من خود و تفسیر بر روح خود

وَأَزْكَانًا لِلرُّوحِ جِدِيهِ وَشَهَدَاءَ عَلَى خَلْفِهِ

در کتبها بر روح خود و گواهان بر خلف خود

زیادت جامعه

وَ اَغْلَامًا لِّلْعِبَادِهِ وَ مَنَارًا فِي بِلَادِهِ

دشمنان و رنجگانش در روشنی و در شرفش

وَ اَدِلَّةً عَلٰی صِرَاطِهِ عَصَمَكُمُ اللّٰهُ مِنْ

در راهها بر راه او نگاهداشت خدا شما از

الزَّلٰلِ وَاٰمَنَكُم مِّنَ الْفِتَنِ وَ طَهَّرَكُمُ

لغزشها و امان گردانید شما از فتنه و پاک کرد شما را

مِنَ الدَّنِسِ وَاذْهَبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ وَا

از پلیدی و پاک گردانید از شما ناپاکی را و

طَهَّرَكُم نَظَاهِرًا فَعَظَمَ جَلَالَهُ وَاكْبَرْتُمْ

پاکیزه کرد شما پاکیزه گردی بس بزرگی یاد کردید جلال او را و بزرگداشتید

شَانَهُ وَ مَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَاذْمَنْتُمْ ذِكْرَهُ وَا

شان او را و بزرگوار شمردید کرم او را و ادا ساختید یاد او را و

وَكذَّمْتُمْ مِثَاقَهُ وَاخْتَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ

و تانید کردید پیمان او را و محکم کردید عهد اطاعت او را

وَنَصَّحْتُمْ لَهُ بِالسَّيْرِ وَالْعَلَانِيَةِ وَ دَعَوْتُمْ

و پند دادید برای خدا در پنهانی و آشکارا و دعوت گویید

از فرمان حاضری شوند و بگویند اللهم اننا لانعلم منه الا خيرا و اننا نعلم به ميثا رضاء و انما ننيد بكم ارباب خير نبي و تودانازی به حوال او از ما چون اینها بگویند قطعاً و فرمایند که من شما شمارا

زیارت جامعہ

دایب پند، (۳۶۳)

إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

بسی راه او بحکم و پند

وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ

بدل کردید جان خود را در راه خوشنودی او و صبر کردید

عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنَبِهِ وَأَقَمْتُمْ

پایخند رسید بر شما در راه او و پیاوستید

الصَّلَاةَ وَأَنْبَأْتُمْ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ

نماز را و ادا کردید زکوة را و امر کردید به نیکی

وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ

و بازو استیغید از بدی و جہاد کردید در راه خدا

حَتَّىٰ جِهَادِهِ حَتَّىٰ أَغْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَ

حتی جہاد کردید تا پایخند آشکار کردید دعوت او را و

بَيَّنْتُمْ فَرَائِضَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَ

دیوان کردید واجبات او را و مقرر داشتید حدود او را

تَشَرَّعْتُمْ شَرَائِعَ أَحْكَامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَنَهُ

دانش دادید شریعتهای احکام او را و بسا آوردید سننهای او را

مبوع لکوم و امرتکم
ان نماها بنی آلک
مدانم و شما
منید انید و دور
حدیث مغیب دیگر
از حضرت رسول
صلی الله علیه
الله منقول لکن
اول جنبه بکدر
عنوان نامه
مؤمن منقولند
بعد از مرگشان
جنبه اسکند

وَصِرْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَ

وهرگدید در این راه از او بوی رضا و

سَلِمْتُمْ لَهُ الْفُضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ رِسْلِهِ

و تسیم شدید برای او قضا و تصدیق کردید از پیغمبران او

مَنْ مَضَى فَالرَّائِبُ عَنْكُمْ مَارِئٌ وَ

آنکه گذشته است پس روگرداننده از شما از بین خارج نموده است

الَّذِينَ لَكُمْ لِأَحْوَالِ الْمَصْرُفِي حَقِّكُمْ

علازم شما بجهن پیوسته است و مصرف در حق شما

زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالنِّكْمُ

نیوروشونده است و حق با شما و در بین شما و از شما دلیلی شما

وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيرَاتُ النُّبُوَّةِ

و شما اهل حقیقت و معدن آن و میراث پیامبری

عِنْدَكُمْ وَآيَاتُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ

زردشانت و آیدن خلق بوی شما و حساب آنها

عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَ

بر شماست و جود کردن حق از باطل زردشانت و

مقدم در حق او میگویند
 اگر نیک میگویند
 نیک مینویسند
 و اگر بد میگویند
 مینویسند
 گوید که بیخ طوبی
 در مصباح منجد
 فرموده و میفرماید
 بیع جنازه یعنی
 بدونش بیکر جنازه
 کف

زیارت جامعہ

۳۶۵

در ترویج جنازہ

واست صبرا

پس از آن بیاید

بطرف پایدوش

بگذارد پای دست

اور پس از آن

پای چپ اورا

و بعد از آن کتف

چپ اورا حاصل

انکه چهار گوشه

جنازہ را با بن

تویب بردوش

کند

آيَاتُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَعَزَّامَةٌ فِيكُمْ وَنُورٌ

آیات خدا نزد شماست و عزائم بزرگ در فغان است شما و نور او

وَبُرْهَانَةٌ عِنْدَكُمْ وَأَخْرَجَهُ إِلَيْكُمْ مِنْ

و برهان او نزد شماست و امر او بر وی شماست آنکه

وَالأَكْرَفُ قَدْ وَالِي اللَّهِ وَمَنْ عَادَ الْكُرُ

دوست دارد شما را بچھق دوست داشته است خدا را و آنکه دشمن دشمنی بدارد شما

فَقَدْ عَادَ اللَّهُ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ

بچھق دشمن داشته است خدا را و آنکه محبت کند شما را پس محبت کرده است

اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ وَ

خدا را و هر کس بغض در زد بر شما پس بچھق بغض در زیده است خدا را

مَنْ أَعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ أَعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ

آنکه چنگ زنده این شما پس بچھق چنگ زده بدین لطف خدا شایسته

الصِّرَاطِ الْأَقْوَمِ وَشَهِدَاءُ دَارِ

راه راست و پاینده خدا و گواهان خانه

الْفَنَاءِ وَشَفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ

خانه و شفیعان خانه بقا و رحمت

که تغییر از آن بدود
 روحی کند یعنی مثل
 سنگ استیلا کند
 او باشد و چون
 جنازه را از ذوق
 آوردند اگر مرد
 بگذاردند او را به
 طرف پاهای بی
 و پیاوردند او را
 طالب قبر در سده
 و آنگی

المَوْصُولَةُ وَالْأَيَةُ الْمُخْرُجَةُ وَالْأَمَانَةُ

موصوله و آیهت مخروجه و امانت

المَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُنْتَلَى بِهِ النَّاسُ

محفوظه و در بجه آمانت پشتر در آن مردم

مَنْ آيَتِكُمْ يُجَى وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى

آنکه بطرف شما آمد بنها نیست و آنکه نیامد بطرف شما هلاک شد ببری

اللَّهِ نَدَعُونَ وَعَلَيْهِ نَدَلُونَ وَبِهِ

خدا دعوت می کنند و بر او دلائل می کنند و با او

تَوَكَّلُونَ وَلَهُ لَسَلُونَ وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ

ایمان آوردیم و برای او تسلیم شدیم و با امر او عمل کردیم

وَإِلَى سَبِيلِهِ تَرْتَدُونَ وَبِقَوْلِهِ

و ببری راه او ارشاد کردیم و بگفته او

تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ وَالِ الْأَكْمَرُ وَهَلَكَ

حکم کردیم سعادتمند یافت آنکه شادان دوست داشت و هلاک گشت

مَنْ عَادَ الْأَكْمَرُ وَخَابَ مَنْ جَدَّ كَمْ وَضَلَّ

آنکه شادان دوستش داشت و زنیان برد آنکه انکار کرد شارا و گمراه شد

زیارت جامعہ

(ادب حقین) (۳۶۷)

مَنْ فارقكم وفاز من تمسك بكم وامن

آنکه دوری کرد از شما و دستگارشه آنچه تمسک کرد بشا و امن شد

مَنْ لجا اليكم وسلم من صدتكم وهدى

آنکه پناه آورد بوی شما و سلامت یافت آنکه تصدین کرد شما و هدایت

مِنْ اغصم بكم من اتبعكم فالجته

آنکه چنگ زد بدین شما آنکه پیروی کرد شما را بس بدست

ما ویه و من خالفكم فالثار مشوبه و

ادوی او است و آنکه مخالف کرد شما را پس نشن جانگواه او است

من جحدكم كافر و من حاربكم مشرك

آنکه انکار کرد شما را کافر است و آنکه با شما مبارزه کرد مشرک است

و من رد علیکم فی اسفل درک من

و آنکه رد حکم شما کرد در پست ترین درک است از

الحجیم شهد ان هذا سابق لكم فیما

جهنم گواهی میدهد که این بدستیکه این مقام سابق است شما را در آنچه

مضى و جار لكم فیما بقی و ان اردوا

گذشت و بجزار شما است در آنچه باقی است و بدستیکه ارواح شما

بگذاردند طرف
پیش فیر که جانب
قلبه است پس داخل
در فیر شود ولی
منبت با کسکه امر
کنند و نازل شود
در فیر از طرف پاه
فیر که آن باب
فیر است و چون
نارند که بگی بد
اللام

وَنُورِكُمْ وَطَيْبَتِكُمْ وَاحِدَةً طَابَتْ وَ

دوز شما و سرش شما یکی است پاکیزه و

طَهَّرَتْ بَعْضُهُمَا مِنْ بَعْضِ خَلْقِكُمْ اللَّهُ

پاک است بعضی آن از بعضی بگردین بگردید در پاک، خلق کرد

أَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بَعْشَرِيَّةً مُحَدِّثِينَ حَمِي

شما را خدا نورانی پس قرار داد شما را بر سرش حوز افاضه کننده کلان تا

مَنْ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بَيوتِ آدِنَ

شما که است بر ما بشما پس قرار داد شما را در خانه های اذن داد

اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَ

خدا اینکه بلند شود و یاد کرده شود در آن نام او و

جَعَلَ صَلَواتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ

قرار داد نماز ما را بر شما و آنچه مخصوص کردیم با شما

مَنْ وَلَا يَنْبَغُ طَيْبًا لِحَالِفِنَا وَطَهَّارَةً لِأَنْفِنَا

از و لایق نیست طیبی برای حلقه ما و طهارت بخشیدن نفس ما را

وَتَزَكِيَّةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِمَنْ نُوْنِبْنَا فَكُنَّا

و تزکیه نفس برای ما و کفاره بخانه ما پس استیم ما

انجمن علمای روضه
من ریاض الجنه
ولا انجمن علمای حرم
من حفر النار و
شما را داد است که
مخصوص نازل سر
دهنده و پابرهنه
باشد بایندها
گاده پس بگرد
مهر او از سر
او را داخل در
کند

زیارت جامعہ

(در دین مہت، ۳۶۹)

گوید در احوال

بسم الله و بالله

و فی سبیل الله و

علیٰ مملک رسول

الله اللہ امانا

بکتابک ہدانا

و عندنا اللہ و رسولہ

و علیٰ سبیلہا امن جو با

اور بجانب

عِنْدَهُ مُسْلِمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ

زداو تسلیم شدگان برتری شما و معروف شدگان

بِضَدِّ بَيْنَا اِنَّا كُمْ فَبَلِّغِ اللهُ بِكُمْ اَشْرَفَ

بصدیق حق شما خدا رسد شما را برترین

مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ وَاَعْلَىٰ مَنَازِلِ الْمُقْرَبِينَ

محل سزگرم شدگان و بالاترین درجات مقربان

وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا

و بلندترین درجات فرستادگان بطوریکه زیره

يَلْقَاهُ لَاحِقٌ وَلَا يَعْوَفُهُ فَاَتَىٰ وَلَا

آن مقام لاحق و برتری پیچیده بان قابعی در و

سَيْفُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطَّعُ فِي اِدْرَاكِهِ طَائِعٌ

سيفت جوید بان سابق و نه طمع کند در درک ان طامعی

حَتَّىٰ لَا يَنْفِي مَلِكٌ مُّقْرَّبٌ وَلَا يَنْفِي

تا باقی نماند ملکی مقرب و نه پیروی

مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا

فرستاده شده و نه راستگویی و نه شہدی و نه

زیادت جامعہ

۳۷۰

(در دین مبتدیان)

عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دِينٌ وَلَا فَاضِلٌ

دانشمندی و نه نادانی و نه بیسی و نه برتری

وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا

و نه مؤمنی نیکوکار و نه فاجر بدکار و نه

جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا

جباری سرکش و نه دیوی گمراه و نه

خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَفْنَاهُمْ

صفتی در این میان که می بینند جز آنکس که خدا

جَلَالَهُ أَمْرُهُمْ وَعِظْمُ خَطَرِكُمْ وَكِبَرُ

بنا جلال امر شما و بزرگی مقام شما و بزرگی

شَانِكُمْ وَتَمَامُ نُورِكُمْ وَصِدْقُ مَفَاعِدِكُمْ

شان شما و تمامی نور شما و درستی کلمات شما

و ثَبَاتُ مَقَامِكُمْ وَشَرَفُ تَحَلُّكُمُ وَ

دوام مقام شما و شرف عمل شما و

مَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتِكُمْ عَلَيْهِ وَ

منزلت شما نزد خدا و کرامت شما نزد حق و

درودی او را بقبله کند و بگناید بندگان او را از جانب سرپای او و بگذارد در صورت مبتدیان را بر خاک و محبت است که بگذارد با او چیزی از بزرگی امام حسین علیه السلام پس بچیند با او خشت

زیارت جامعہ

(در دین مست)

(۳۷۱)

و بگوید این کسی

که میبندد خنجر

اللّٰهُمَّ صَلِّ وَحَدِّدْ

وَأَنْتَ وَحَشَّةٌ

وَأَنْتَ غَمَّيْنَةٌ

أَتَيْنَ الْبَيْتَ مِنْ

رَحْمَتِكَ رَحْمَةً

تَسْتَعِي بِهَا عَنِ

رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ

وَأَخْسِرُ مَعَ مَنْ

كَانَ بَدَلًا مِنْ

خَاصِّكُمْ لَدَيْهِ وَفُرُبَ مِنْزِلِكُمْ مِنْهُ

و انضمام شما بفرشتگان و قرب منزلت شما از او

يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَأَهْلِي وَمَالِي وَ

پروردگارم فدای شما بار و اول و مال و

أَسْرَبِي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُكُمْ إِيَّانِي

خوشتر فدای شما گواه میگیرم خدا را و گواه میگیرم شما را که من

مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا أَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعْدَ وَ

مؤمنم بشما و بآنچه شما ایمان آوردید بآن کافرم بپسند شما که

وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسَبِّحٌ بِشَانِكُمْ وَبِضَلَا

و بآنچه شما کافر شدید بآن بهیئت بپسند شما و بسلام

مَنْ خَالَفَكُمْ مَوَالٍ لَكُمْ وَلَا وُليَاءَكُمْ

کسی را که باشد مخالف دین و دوستدار شما و دوستداران شما هم

مُبْعِضٌ لِعَدَائِكُمْ وَمُعَادِلُهُمْ سَلَامٌ

دشمن دشمنان شما هم و دشمن با آنها تسلیم است

لِمَنْ سَأَلَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مَحْفُوقٌ

اگر کسی از شما بپرسد و در جنگ با او با شما بجنگد با او صلح دارد و محض است

لِمَا أَحَقَقْتُمْ مُبِطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطْبَعٌ

با آنچه شما حق را بطلان دادید باطل می‌شود آنچه را شما باطل کردید مطبوع می‌گردد

لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مَعْرِفٌ بِقَضَائِكُمْ خَمَلٌ

شما را می‌شناسم حق شما را آفریدارم بدردی شما را دسترستم

لِعِلْمِكُمْ خَنْجِبٌ بِيَدِ مَنِّكُمْ مَعْرِفٌ بِكُمْ

علم شما را محجوبی هستم ز دست شما را اعتراف دارم شما را

مُؤْمِنٌ يَا أَيُّهَا بَكْرٌ مُصَدِّقٌ بِرَجْعِكُمْ

مؤمنم بآدمی که تصدیق می‌کنم بازگشت شما را

مَنْظُرٌ لَا مِرْكَزٌ مَرْقِبٌ لِدَوْلِكُمْ أَخِذٌ

نظرم از شما مراقبت می‌کنم دولت شما را فراگیرنده‌ام

بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُتَجَبِّرٌ بِكُمْ زَائِرٌ

قول شما را عمل کننده‌ام امر شما را پناه آورنده‌ام بنا زیارت کننده‌ام

لَكُمْ لَأَنْتُمْ عَائِدٌ بِقَبُولِكُمْ مُسْتَفْعٌ إِلَيْ

شما را منجی و پناهنده‌ام بپذیرای شما طلب شفاعت می‌کنم بسوی او

اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُقَرَّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ

خدای عزت و جلال دیدار و تقرب می‌جویم با شما بسوی او

کلماتی که ظاهرین و مستجاب است که تلقین کرده شود مثبت به معاد این و اسماء ائمه علیهم السلام و قضا کنندگان در قضای ایشان از چیدن خست بر او پس میگویند تلقین کنندگان با فلان بن فلان و یا فلان

زیارت جامعه

در دفن مهتاب
۳۷۳

اسم ملبی از

صفت و پیدار و

اذکر العبد الذی

تخجبت عنه من

دار الدنيا سفاقة

ان لا اله الا الله

وحد لا شریک

له وان محمدا

عبد ورسوله

وان علیا امی

المؤمنین

وَمَقَدِّمِكُمْ اِمَامَ طَلَبِنِي وَخَوَّاجِحِي وَ

و مقدم بیدارم شارا پیش خواسته و نیازمند بهامد

اِرَادَتِي فِي كُلِّ اَحْوَالِي وَاُمُورِي وَمُؤْمِنِي

و اراده در هر حال و کارهایم و ایمان دارم

بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَعَائِبِكُمْ

ب پنهانی و آشکارا و حضر و عینا بشا

وَاوْلِيكُمْ وَاخِرِكُمْ وَمَقْوُضِي فِي ذَلِكَ

و اول و آخر و تقویض کننده ام در این امر

كُلِّهِ اِلَيْكُمْ وَمَسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَفَلْيَبِي

تماما بسوی شما و تسلیم بهم در آن باشا و دل من

لَكُمْ مَسَلِّمٌ وَرَأْيِي اِلَيْكُمْ تَبِعٌ وَنُصْرَتِي

باشا تسلیم است و رای من بسوی شما پیروی است و یاری من

لَكُمْ مَعْدَةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللهُ لِعَالِي دِينِهِ

برای شما آماده است تا زنده کند خدای تعالی دین من خردا

بِكُمْ وَبَرِّدْكُمْ فِي اَيَّامِهِ وَيُظْهِرْكُمْ

بش و بازگرداند شما در ایام آن و یاری دهد شما را

وَالْحَيُّ وَالْحَيُّ (در وصف متب) (۳۷۴) زیارت جامعہ

لِعَدْلِهِ وَبِمَكَتِّكُمْ فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ

بعدل خود و بمکتب در شما در زمین خود با شما هم

مَعَكُمْ لَا مَعَ غَيْرِكُمْ أَمْنٌ بَكُمْ وَتَوَلَّيْتُ

با شما هم نه با غیر شما هم ایمن آوردم بشما و دوست داشتم

أَخْرَجْتُكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَكُمْ وَبَرَّيْتُ إِلَى

آخون شما را با آنچه دوست داشتم این اولکم و برائت جویم برای

اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمَنْ الْجَبْتِ

خدای صاحب عزت و جلال از دشمنان شما و از جبت

وَالطَّاعُونَ وَالشَّيَاطِينِ وَخَرَّبْتَهُمْ

و طاعون و شیاطین و خراب و خراب

الظَّالِمِينَ لَكُمْ الْجَاهِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَ

ظلمکار آنها بر شما انکارکنندگان حق شما و

الْمَارِفِينَ مِنْ وَلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِينَ

تردکنندگان از ولایت شما و غصبکنندگان

لَا رَيْبَ لَكُمْ وَالشَّاكِرِينَ فِيكُمْ الْمُتَحَيِّينَ عَنكُمْ

ارزش شما و نترسندگان در حق شما خوف شدهگان از شما

والتحی و التحی
 لودر کند اسماء را
 بیست تا التحی
 آئینک آئین اللہ
 لک لک لک لک لک
 فارغ شد از پنجمین
 شست بر زرد خان
 دایره او و منجیل
 خال بر روی زندگین
 حاضر شد اندر
 جنازه پایش
 دستها

زیارت جامعہ

دردن مبتدئ (۳۷۵)

خودشان و بگویند

وَمِنْ كُلِّ وَجْهٍ دُورَكُمْ وَكُلِّ مَطَاعٍ

راز هر و بجز عزیزان و هر اطاعت شده

سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ

سوی شما و از پیشوایانیکه دعوت می کنند

إِلَى الشَّارِفَتَيْنِ اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِطُ

بسی دروغ پس ثابت برادر در خدا همیشه با یکدیگر زنده شد

عَلَى مَوَالِيكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَوَقْفَتِي

بر دوستی شما و محبت شما و وقفی شما

إِطَاعَتِكُمْ وَرَزَقَتِي شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي

بپسروی شما و روزی کنده مرا شفاعت شما و قرار دهم مرا

مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمْ الثَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ

از بهترین دوستان شما بیست و نه آنچه دعوت کردید

إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَفْتَضُّ إِثَارَكُمْ

بسی او و قرار دهم مرا از آنکه بازگو کند اثرهای شما را

وَيَسِّرْ لِي سَبِيلَكُمْ وَهَبْ لِي هُدًى بَعْدَكُمْ

و آسودگی راه شما را و هدایتی بدهد مرا بعد از شما

در احوال آن الله

و انا اليه راجعون

هنا ما وعدنا الله

و و كلفنا الله

ايماننا و تسليما

پس چون اراده کند

پس و امدان از

فبا و پس و تسليما

از طرف پاهای من

پس بر کند

زیارت جامعہ

(در دفع مہت)

وَيَحْشُرُنِي زَمْرًا نَكْرًا وَيَكُونُنِي رَجَعًا وَرَوْ

و محشر گردد در زمره شما و باز گردد در رجعت شما و

يَمْلِكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيَشْرَفُ فِي غَايَتِكُمْ

ملک شود در دولت شما و شرافت یابد در لامت شما

وَيُمْكِنُ فِي آيَاتِكُمْ وَيَفْرَعُ عَيْنَهُ غَدًا

و قدرت یابد در آیات شما و روشن شود دیده اش فردا

بِرُؤْيِكُمْ يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَ

ببین شما پدرم و مادرم و جانم و

أَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدَاءَ بِكُمْ

اهل و مالم فدای شما باد آنکه اراده کرده خدا را ابتدا از شما کرد

وَمَنْ وَحَدَهُ فَبِلِ عَنكُمْ وَمَنْ فَصَدَهُ

و هر کس بگشاید حد خدا را پذیرد بر پشت از شما و آنکه فصد کرد خدا را

تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِي لَا أَحْصِي شَأَنَكُمْ

بروجه کرد بشما دستان خدا می نینویسم بشمارم شمای شما را

وَلَا أَبْلَغُ مِنَ الْمَدْحِ كَهَيْكُلِكُمْ وَمِنْ

و نیزم از مدح گز صفات شما را و آنکه

از زمین بلند کند
انگشت بر زرد در پیش
عین از خال بر سر و
گذاشته شود زردی
ادخشی بالو چو
بیزد آب بر فیر
و ابتدا کند بر چن
اب از جانب سر
پس دور داد شود
اب بر چن

زیارت جامعہ

۳۷۷

(در دفن میت)

بوجهار طرف قبور

تا برگردد و نزد کسی

انجا نیکه اول شروع

کود است بآب

و چنان پس آنگی

از آن آب چینی

زیاد بسیار بود

بوسط قبور پس بگو

پوشانند وی

قبور را بگذارد و در دست خود را

الوصف فذكركم و انتم نور الاخيار و

وصف قدر شما و شایسته زور برگزیدگان و

هداه الابرار و حجج الجبار بكم فتح

هدایت کننده گان پاکان و حجج نامی جبار بخاطر شما افشاح کرد

الله و بكم يحيم الله و بكم ينزل الغيث

خدا و برای شما خشم می کند و بخاطر شما نازل گردانید باران را

و بكم يميك السماء ان تقع على الارض

و بخاطر شما خورداری کند آسمان از افشادن بر زمین

الا ياذنه و بكم ينقس لهم و يكشف

مگر باذن او و بخاطر شما زایل کند هم ما و بر طرف سازد

الضر و عندكم ما نزلت به رسله و

ضر را و نزد شماست آنچه نازل شد بر پیمبران خدا و

هبطت به ملائكتك و الى جدكم و ك

فرود آمد بان ملائکه و بسوی جد شما

ذليل المثلثان و الى جدكم بگو و الى

ذلیل المثلثان و بسوی جد شما

و بسوی

زیارت جامعه

أَخِيكَ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ

برادرت بموش شده روح الامین

إِنَّا كَرُمُ اللَّهُ مَا لَيْتُكَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

عطا کرد خدا شایسته‌ای که عطا نکرده است به‌حدی از جهانیان

طَاطَا كُلُّ شَيْءٍ لِيَشْرَفَ فِكُمْ وَتَجَمَّعَ كُلُّ

سرافض شده بر شریف در برابر شرف‌تو و گردود آمد در دور

مُنْكَرٍ لِطَاعَتِكَ وَنَصَّحَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكَ

سبک‌تری برای اطاعت‌تو و فرودنی کرد هر جباری فضل‌تو را

وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكَ وَأَشْرَفَتْ الْأَرْضُ

و ذلیل شد هر چیز برای‌تو روشن گردید زمین

بِنُورِكَ وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكَ

بنور‌تو درنگار شدند دستگاران بولایت‌تو

بِكُمْ يُسَلِّكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ

و سپه‌تو راه برده می‌شود بسوی رضوان و بر آنکه

جَمَدٌ وَلَا يَسْكُرُ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بِأَبِي أَنْتُمْ

انکار کرد و لایست‌تو غضب خدا داد چارشد پدر و مادرم

و بی‌گنا باشد
خود را و فریبی در
خلافت و بدعا کند
برای میت بی‌گنا
اللهم انزل رحمة
و ارحم غریبتو
اینک دروغه و
صل و صلته و
اینک ایله

زیادت جامعہ

در دین صحت

(۳۸۹)

مِنْ دَعْوَاكَ وَجَمَّةً
لِتَسْتَعِي بِهَا عَن
رَجْمِهِ مِنْ يَوْمِكَ
وَاحْتِسَبْ مَعَهُ مِنْ
كُلِّ بَوْلٍ لَا هَيْبَ
وَفِيكَ بَرَكَةٌ
مَرْمُوزِ مِنْ زَوْجِي
بِنَاخِبِ بِنَادِازِدِ
بَرَكَتِ شَنِ خُودِ
كَمِي كَرَسَاوَارِ
وَاسْتَبَانَ هَيْبَتِ
وَطَلَبِ رَحْمَتِ كُنْدِ
بِرَاوِ

وَأُمِّي وَأَهْلِي وَنَفْسِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ

د اول دجان و مال منای شایار باؤنا

فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاءُ ذِكْرِي فِي الْأَسْمَاءِ

در تیب یاد کشندگان است و نامهای شای در نامهای است

وَأَجَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَزْوَاحُكُمْ

و جسد های شای در جسد ها در دوا نهای شای

فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسِكُمْ فِي النَّفْسِ وَ

در روان ها و نفس های شای در نفسها و

أَثَارُكُمْ فِي الْأَثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ

آثار شای در اثر ها و قبر های شای در قبرها است

فَمَا أَحَلَّ أَسْمَاءُكُمْ وَالرُّمَّ أَنْفُسَكُمْ وَ

پس چه برین تراست نامهای شای و گرامی تراست نفسهای شای

أَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَ خَطَرِكُمْ وَأَوْفَى

بزرگترین شان شای و جلیل ترین مقام شای و یوفاتر ام است

عَهْدَكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدِكُمْ كَلَامِكُمْ

عهد شای در است است و وعده شای گفتار شای

زیارت جامعہ

و بگوید با صدای بلند اگر مقام تقیه نباشد یا فلان بن فلان نام پسر و ولادت مت و در ایام ربیع و محرم و شعبان و رمضان و کربلا و کعبه و منتهی و علی امامت و الحسن و الحسین و نام پسر و امیر و

قُورٌ وَأَمْرٌ كَرُّرُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمْ الْقَوِي

قور است و امر شما در رشد است و وصیت شما بر پهلوانی است

وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمْ الْأَحْسَانُ وَ

و کار شما نیک است و عادت شما احسان است و

سَبِيحَتُكُمْ الْكِرْمُ وَشَانُكُمْ الْحَيُّ وَالصِّدْقُ

فطرت شما کرم است و شان شما حی است و راستی

وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حِكْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ

و مداراست و قول شما حکم است و رای شما دانش

وَحِلْمٌ وَخَرْمَانِ ذِكْرُ الْخَيْرِ كُنْتُمْ أَوْلَاهُ

و دلائیست و در روز اندیشی است اگر ذکر شود جز شاید اول آن

وَأَصْلُهُ وَفَرَعُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمَا وَبَهُ

و ریشه آن و شاخ و برگ آن و معدن او و جایگاه آن

وَمِنْهَا يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي

و بیان این پدر و مادر و جان من نفسی شما هر

كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ شَأْنِكُمْ وَأُحْسِنُ جَمَلَهُ

چگونه وصف کنم نیکی شای شما و بشمارم زیبایی

زیارت جامعہ

اذا عملت من
(۳۹۱)

بَلَاءَكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الذَّلِيلِ وَ

بلائی شما و بناتر شما بیرون آورد ما خدا از ذلت و

فَرَجَ عَمَّا عَمَّرَاتِ الْكُرُوبِ وَأَنْقَذَنَا

فرج داد ما را از تراکم اندوهها و بنات داد ما را

مِنْ شَفَا جُرْفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ

از گرداب هلاکتها و از آتش

يَا بِي أَنْتُمْ وَأَنَا وَنَفْسِي بِمَوْلَايَكُمْ

پدر و مادر و نفس من فدای شما باد بناظر دوستی شما

عَلِمْنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ

یاد داد خدا ما را دانشهای دین ما را و اصلاح کرد آنچه را

فَدَمْنَا مِنْ دُنْيَانَا وَبِمَوْلَايَكُمْ مَتَّ

کفایت کرد از دنیای ما و بناظر دوستی شما تمام شد

الْكَلْبَةِ وَعَظَمْتَ الْيَقِينَةَ وَأَثَلَفْتَ

کلبه و بزرگ شد بلائ و اثلاف کرد

الْفِرْقَةَ وَبِمَوْلَايَكُمْ نُقِبَلُ الطَّاعَةَ

هدایتها و بناظر دوستی شما قبول شد طاعت

بن بک، آمنت
الهدی الأبرار

مؤلف گوید
غیر از وقت خاص

از برای مبتدیان
محبان

یکی و شکر او را
در غیر گداوند

بعضی از شکر بدست
راست دوش و راست

او را و بدست
چپ و راست

زیارت جامعہ (۳۹۲) (تلفین مین)

الْمَفْرُضَةُ وَالْكَرْمُودَةُ الْوَاجِبَةُ

واجبہ و بخاطر شاکت برای شاکت مردت واجبہ

وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَجْمُودُ

و درجات بلند و مقام پسندیدہ

وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

و مکان معلوم نزد خدای با عزت و جلال

وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ

و مرتبہ با عظمت و شان بزرگ و

الشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ

شفاعت قبول شدہ پروردگارا ایمان آوردیم بآنچه

وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

نازل کردی و پیروی کردیم پیغمبر را پس بنویس ما را با گروان

رَبَّنَا لَا يُرِغُ فُلُوقَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا

پروردگارا برگردان دلہای ما از حق بعد از آنکہ ہمراہت کردی ما

وَقَبَلْنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

و عطا کن بر ما از پیش خور رحمت بدرستی کہ تو

پس اورا بگردان
اورا حاکم دہند
و تلفین کنند و
دیگر و فیکہ اورا
دفع کردند سن
است و حق مین
یعنی از رب فریاد
او بعد از آنکہ ہم
از سر فریاد و گردان
نزد سر مین بنشیند
و بعد ای بلند
اورا تلفین

زیارت جامعہ

دو دفعہ ہفت (۳۹۳)

اَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنا اِنْ كَانَتْ

توئی بخشنده پاکیزہ است خدای ما دہت

وَعَدُّ رَبِّنا مَفْعُولًا يَا وَليَّ اللهُ اِنْ

دعدہ خدای ما ہر آئینہ ہما آوردہ ای دوست خدا بدرستی کہ

بِنَبِيِّ وَبِابْنِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا

بیان من و بیان خدای صاحب عزت و جلال گناہ است

يَا بِي عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ كُلُّهَا فَيَجُوسُ مِنْ اِيْمَانِكُمْ

ہی بخشد ازنا مگر رضای شاہ پس بچن آنکہ این کرد

عَلَى سَيْرِهِ وَاَسْرُ عَالَمٍ اَمْرٌ خَلْفِهِ

شاہ بر سہنہ جوز و سپردشا امر آفریدگان را

وَقَرَنَ طَاعَتِكُمْ بِطَاعَتِهِ لِمَا اسْتَوْهَبْتُمْ

و مطعون کرد اطاعت شاہا باطاعت جوز طبع آزمائی کند

ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ تَسْفَعَانِي فَاِنِّي لَكُمْ

گناہان مرا و سپیلد تھیان من پس من شمارا درک کرد

مُطِيعٌ مَنْ اطَاعَكُمْ فَقَدْ اطَاعَ اللهَ

و سپردم آنکہ اطاعت کند شمارا پس اطاعت کردہ خدا را

کند و خوب است
دو کف دست را
را روی قبر گذارد
و دھاوا از دینک
فیب برد و آگد
دینک پرانا بکند
بہن خوب است
و در اخبار او
شد کہ چون این
نامین را بکنند
منکہ نیکو میگردد
بیا

فضیلت نماز شب (۳۹۴) زیارت جامعہ

وَمَنْ عَصَاكَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ آجَمَكَ

و آنکه عصیان در زدنش را پس عصیان کرده است خدا را و آنکه دست

فَقَدْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَمَنْ أَبْغَضَكَ فَقَدْ أَبْغَضَ

دارد و تا پس دوست داشته است خدا و آنکه بغض خود دشمن را پس بغض در زنده

اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شَفَعَاءَ أَقْرَبَ

خدا را خداوند اگر من می یافتم شفیعی نزدیکتر

إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ

بوی تو از محمد و اول بیت برگزیده او

الْأُمَّةِ الْأَبْرَارِ جَعَلْتُمْ شَفَعَاءِي

امان پاکیزه بر آینه قرار بده اید آنها را شفیعیان خود

فِيحْتَمُّمُ الَّذِي أَوْجِبَتْ لَهُمْ عَلَيْكَ

پس بجز آنها که واجب کردی بر آنها بر خود

أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جُمَّلِهِ الْعَادِلِينَ

میخواهم زتر اینکه داخل کنی مرا در جمعه عارفان

بِهِمْ وَيَجْمَعُهُمْ فِي زُمْرَةِ الْمُتَزَكِّينَ

بجای آنها و بمقام آنها در زمره زکاتگان

در تمام نفعان بخیزد
کردند و احیاج
بسیار بدین نیست
پس در هر کس دهند
سوال نمکنند
در بغض است
از خوب و
فضیلت نماز
شب
بدانکه در آیات
بیاورد

در فضیلت نماز شب

در فضیلت مسجد کوفه (۳۹۵)

شده از اصحاب

عصمت علیهم السلام

در باب برخاستن

شب و بیان فضیلت

ان در روایت شده

که این شرف مبین

است و اینکه نماز شب

باعث صحت بدن

و کفاره گناهان روز

و بطرف کند

و حش

يُشْفَا عَنْهُمْ اِنَّكَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ

بشفاست آنها بدرستی که هر بزرگن هر بنان می و

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

درود خدا بر محمد و اولاد پاکیزه او

وَسَلَّمَ لَيْلِيًا كَثِيرًا وَحَسْبَا اللهُ وَ

و سلام بیغترسم سلام کردنی زیار و کفایت می کند خدا ماراد

زیارت سوم **نَعْمَ الْوَكِيلُ** ۹ است که در ص ۶۵

زیارت امین ذکر شده

در فضیلت مسجد کوفه

بدانکه فضیلت مسجد بزرگ کوفه زیاده از آنست که احصاء شود و در روایت است که ان حرم خدا و حرم رسول خدا و حرم حضرت امیر المومنین علی علیه السلام است و نماز واجب در ان ثواب هزار رکعت نماز دارد و رسول اکرم فرمودند بدرستی که در طرف راست ان باغی است از باغها

بهشت و میان آن باغی است از باغهای بهشت و در
عقب آن باغی است از باغهای بهشت و اگر مردم
فضیلت آن مسجد را بداند بازحت بسیار خود را با بخارسانند

در اعمال مسجد کوفه

چون داخل کوفه شدی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ
وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنزِلْ لِيْ
مُنزَلًا مَّبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِيْنَ رِنَام
خدا و برای خدا و در راه خدا و برکت فرستاده خدا در
خدا بر او و خاندانش پروردگارا فرود آور و در این مکان
مقدس فرود آوردن بابرکت و تو بهترین فرود آندگان
پس روانه شوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو
اللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ
بِحَمْدِ اللّٰهِ (بزرگ خدا و نیست خدای جز خدا و

قرابت روی در این مسجد
روی دریا بگریزد و در
را جلب میکند و آنکه
مال و پیران و آنکه
جهت دینانند و در
رکعت نماز در این
شب با نماز و نور زین
جای آنست و گاه
حفظه جمع میفرماید
ایستاد و در اینست و اینست
بعضی از مردمان و
آنکه دروغ

اعمال مسجد کوفه

(۳۹۷)

در فضیلت نماز شب

کفته کسکه بگوید

من نماز شب میکنم

و روزگرسنگی

میبیم ز پرتانمان

شب ضامن روزی

روز است و آرزوی

صادق علی

روایت کرده بوده

در وصیت رسول خدا

یعنی علیها و اولیها

السلام

ستایش مرخصی است و پاکیزه است خدا ناوار شود
بدر مسجد پس نزد در بایست و بگو

السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ
سَلام بر سید ما فرستاده خدا محمد پسر

عَبْدِ اللَّهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَى
عبد الله و اولاد پاک او سلام بر

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ
ایر مؤمنان - علی پسر ابیطالب و

رَحْمَةِ اللَّهِ وَرِكَائِهِ وَعَلَى جَمَالِهِ وَ
رحمت خدا و برکنهای او و در - بمجمهای خود

مَشَاهِدِهِ وَمَقَامِ حِكْمَتِهِ وَأَثَارِ آبَائِهِ
شهدای او و مقام حکمت او و آثار پدران او

آدَمَ وَنُوحَ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
آدم و نوح و ابراهیم و اسمعیل و

بَنِيَّانِ بَيْنَانِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأِمَامِ الْحَكِيمِ
پان کننده نشان او و بنات او سلام بر امام حکیم

اعمال مجد کوفه

الْعَدْلُ الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ الْفَارُوقُ

عدل راستگوی بزرگ نیز دهنده

بِالْفِطْرِ الَّذِي فَسَّقَ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ الْحَيِّ

بعد از آن که خدا کرد خدا بیب او در میان حیات

وَالْبَاطِلِ وَالْكَفْرِ وَالْإِيمَانِ وَالشِّرْكِ

و باطل و کفر و ایمان و دین پرستی

وَالْوَحِيدِ لِمَهْلِكٍ مَّنْ هَلَكَ عَنْ

و یکبار پرستی تاها که شود آنکه هلا کرده از

بَيْتِهِ وَيَحْيَىٰ مِنْ حَيٍّ عَنْ بَيْتِهِ أَشْهَدُ

دین و زنده شود آنکه زنده شد از دین گواهی دهم

أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسٍ

که تو امیر مؤمنان و مخصوص نفس

الْمُنْتَجِبِينَ وَرَبُّنَا الصِّدِّيقِينَ وَصَابِرِي

برگزیدهگان و زینت راستگویان و صبرکننده

الْمُنْتَجِبِينَ وَأَنَّكَ حُكْمُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

استان شدگان و در سبقت تو قضاوت خدا می در زمین آن

باعتی و صبیبت بیکم
نژاد و باب نقر خود
چند خصلت پس
حفظ کن اهدارا
بعد از آن فرمود
جمله از خصلتها
تا اینکه فرمود
عَلَيْكَ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ
وَعَلَيْكَ بِرَبِّهِ
اللَّيْلِ وَعَلَيْكَ
بِصَلَاةِ اللَّيْلِ

اعمال مسجد کوفه

(۳۹۹)

در فضیلت نماز شب

وَقَاضَى أَمْرَهُ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَافِدُ

و قاضی امر او و در حکم او و بپند کننده

عَمْدِهِ وَالشَّاطِطُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ

عمد او و گره زده و وعده او در شده

الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكَهْفُ

وصل شده بین او و بین بندگانش و پناهگاه

النَّجَاهُ وَفِيهَا جُ النَّفَى وَالذَّرَجَةُ

سخت و در بهر : بهر گاری و درجه

الْعُلْيَا وَمُهَيِّمِ الْقَاضِي الْأَعْلَى بِأَ

عالی و باشکوه قاضی اعلی ای

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ أَفْضَرُ إِلَى اللَّهِ

امیر مؤمنان بپس تر نزدیکی بجز او ببری خدا

زُلْفَى أَنْتَ سَيِّدِي وَوَلِيِّي وَوَسِيلِي

دستگاه را ترا سید من و ولی من و وسیله من

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرِخْلِ مَجْدِ مَشْرِقِ مَكَّةَ

در دنیا و در آخرت

وَعَلَيْكَ يَصَلُّوهُ

التَّوَالٍ وَعَلَيْكَ

يَصَلُّوهُ التَّوَالٍ

وَعَلَيْكَ يَصَلُّوهُ

وَعَلَيْكَ يَصَلُّوهُ

التَّوَالٍ وَطَاهِي

التَّوَالٍ وَطَاهِي

است که حضرت

اشاره کردند

بنماز شب

رکعت را و بنماز

زوال هفتاد و

که نافله زوال

است و از

اعمال مسجد کوفه

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَقَامٌ

خدا بزرگ است خدا بزرگ است خدا بزرگ است خدا بزرگ است

الْعَائِدِ بِاللَّهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ

بناهنده بخدا و بمحمد دوست خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوَلَايَةِ

دورد خدا بر او و اولاد او و بولایت

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ

ایمیر مؤمنان و امامان پدید آورندگان

الضَّارِقِينَ النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ

راستگویان گویندگان حق ارشادکنندگان

الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَ

که بردود پاک کرد خدا از ایشان پلیدها را

كَطَهَّرَهُمْ نَظْهَرًا رَضِبْتُ بِرَأْسِي أُمَّةً

پاک کرد آنها را پاک کردنی خوشنودشدم بآن امامها

وَهَذَاهُ وَمَوَالِي سَلَّتْ لِأَمِيرِ اللَّهِ

و ده است کنندگان و درویشان نیم شدم امر خدا را

این روایت است که گفت شنیدم حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که دو رکعت نماز در دل شب بهتر است بیستون مرتبه از دنیا و آنچه در دنیا است بدنیات و دنیا شد که از نظر امام زین العابدین علیه السلام

اعمال مسجد کوفه

۴۰۱

در فضیلت نماز

السلام سوال کنند
که چه شده که کسایک
در شب هجده
رویشان از همه کس
نیکوتر است فرمود
برای آنکه ایشان
خلوت میکنند با
خدا بنوعالی خدا
می شناسند با ایشان
از نور خود و با بجز
روایان در

لَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا وَلَا اتَّخِذْ مَعَ اللَّهِ

شریک قرار ندهیم با او چیزی را و نمی گیریم با خدا

وَلِيًّا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَضَلُّوا

دوستی دروغ گفتند عدول کنندگان از خدا و گمراه شدند

ضَلَالًا بَعِيدًا حَبِيبَ اللَّهِ وَأَوْلِيَاءَ اللَّهِ

گمراهی دور دراز کفايت می کند مرا خدا و دوستان خدا

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا

گواهی میدهم که نیست خدائی جز خدا یکبارت او است

شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

شریکی نیست او را و گواهی میدهم که محمد بنده او

وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

و فرستاده او است درود خدا بر او و اولاد او

أَنَّ عَلِيًّا وَآلَ أُمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ

بدرستی که علی و امامان بر اهل بیت یافتند از

ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَوْلِيَاءِ

ذریه او بر آنها باد سلام دوستان من و

در فضیلت نماز شب

۱۴۰۲ اعمال مجد کوفه

حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ

حجت خدا بر خلق او

انگاه بروی جانب ستون چهارم و چهار رکعت نماز کن دور رکعت از با احد و فل هو الله احد و دور رکعت دیگر را با احد و انا انزلناه فی لیلۃ القدر و چون از نماز فارغ شدی شیخ حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیهما را بخوان و گو

السَّلَامُ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

سلام بر بندگان صالح خدا

الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ

ارشاد کنندگان که زایل کرد خدا از آنها

الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ نَظْهَرًا وَجَعَلَهُم

بیگناه پاک کرد آنها پاک کردنی و درود آورد آنها را

أَنْبِيَاءَ مُرْسَلِينَ وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ

پیغمبران رس و حجت بر مردم

این باب بسیار است
و مکرر است
بغایت شکر و ستایش
بنده شیخ
صادق از حضرت
صادق علیه السلام
روایت کرده است
که فرمود بنده
مگر اینکه بیدار می شود
در هر شب یک مرتبه
باید و مرتبه یا
چند

اعمال مسجد کوفه

۴۰۳

در فضیلت نماز شب

اجْمَعِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ

تمام سلام بر فرستادگان و

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ذَلِكَ تَقْدِيرُ

ستایش مرفدا را که پروردگار جهانیان است اینست تقدیر

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَهَفِي بِكَ سَلَامٌ عَلَى

خدای غایب و دانای سلام بر

نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ بِبِكْرِ نَحْنُ عَلَى

نوح در جهانیان با بکر ما بر

وَصَيْتِكَ يَا أُولِيَ الْمُؤْمِنِينَ الَّتِي

دست تو را ای ولی مؤمنان که

أَوْصَيْتَ بِهَا ذُرِّيَّتَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و وصیت کردی بآن اولاد خود را از فرستادگان

وَالصِّدِّيقِينَ وَنَحْنُ مِنْ شَيْعَتِكَ وَ

و راستگویان و ما از پیروان تو هستیم و

شِعْرَةَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

شعر و پیغمبر ما محمد درود خدا بر او و

در فضیلت نماز شب
مربوبه بر خاست
که بر خاست و اگر
میگشاید شبان
پاهای خود را
پس بول میکند
در گوش او آبانی
ببیند آنکه سکنه
نخاست از برآ
نماز شب هر کجا صح
که بر میخیزد گران و
مکند

فضیلت نماز شب

۴۰۴

اعمال مجد کوفه

إِلَهِ وَعَلَيْكَ وَجَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ

اولاد او و بر تو و تمام و منشا دکان و

الْأَنْبِيَاءِ وَالصَّادِقِينَ وَنَحْنُ عَلَى

پهنبران در استخوان و ما بر

مِلَّةِ آبَائِهِمْ وَدِينِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

ملت ابراهیم و دین محمد پیغمبر امی

وَالْأُمَّةِ الْمَهْدِيَّةِ وَوَلَايَةِ مَوْلَانَا

و امامان هدایت یافتگان سپهر و ولایت آقای ما

عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَى النَّبِيِّ

علی امیر مؤمنان سلام بر نبی و

النَّبِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ

ترسانده درودهای خدا بر او و رحمت او

وَرِضْوَانُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى وَصِيِّهِ وَ

دخوشنودی او و برکتهایش و بر وصی او و

خَلِيفَتِهِ الشَّاهِدِ لِلَّهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَى

خليفة او گواه بر جود خدا از بعد پیغمبر بر

وکل است و در این
در حق بسند معتبر است
حضرت امام محمد باقر
علیه السلام روایت کرده
که فرمود از
براهیم شیطانی
است که او دارها
میگردد پس هرگاه
بنده از خواب بیدار
شود و خواهد
که

در اعمال مجدد کوفت

۴۰۵

در فضیلت نماز شب

برخیزن الشیطان

گوید خال او

بر خاستن نوبت

پس دفعه دیگر که

بیدار شود و خواهد

که برخیزن اشیطان

گوید که وقت بر

خاستن نشده

یعنی زود است

پس بپوشد او را

از برخاستن نا

کند و حبس

خَلْفِهِ عَلَىٰ إِمْرٍ الْمُؤْمِنِينَ لَصِدِّيقٍ

برضی او علی امیر مومنان راستگوی

الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْمُبِينِ الَّذِي

بزرگ و تمیز دهنده آشکار که

أَخَذَتْ بَيْعَتَهُ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ وَضِيْقُ

گرفتنی بیعت او را بر جهانیان خوشنودشدم

بِهِمْ أَوْلِيَاءَ وَمَوَالِيَ وَحُكَّامًا فِي

با آنها دوستی و آفانی را و حکوت آنها را در

نَفْسِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَ

نفس من و اولاد و اهل و مال و

فِيهِ وَجَلِي وَإِحْرَامِي وَإِسْلَامِي

ضقت و جل و احرام و اسلام

وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ وَمَحَبَّتِي

دین من و دنیا و آخرت و محبت من

وَمَمَارِي أَنْتُمْ الْأُمَّةُ فِي الْكِتَابِ

در حکم شما این امت در کتاب

اعمال مجد کوفه

۴۰۶

فضیلت غازیب

وَفَضْلُ الْمَقَامِ وَفَضْلُ الْخِطَابِ وَ

بها کنده مقام و جدا کنده خطاب و

أَعْبَنُ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَأَنْتُمْ

دیده ای خدای زنده ای که بخوابد و نشاید

حُكَمَاءُ اللَّهِ وَبِكُمْ حَكَمَ اللَّهُ وَبِكُمْ عُرِفَ

حکم کنندگان خدا و بر سید شاکم کرد خدا و بر سید شاکم

حَقُّ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ

حق خداست خدائی جز خدا محمد فرستاده

اللَّهِ أَنْتُمْ نُورٌ لِلَّهِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيَنَا وَ

خدا نشاید نور خدا از پیش روی ما و

مِنْ خَلْفِنَا أَنْتُمْ سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي بَيْنَا

از پشت سر ما نشاید سنت و حکم خدائی که میان

بَيْنَ الْفَضَاءِ يَا أَيُّهَا الْمُؤْمِنِينَ أَنَا

خشم شده در پیش ای ایها مؤمنان من

لَكُمْ مِثْلُ نَبِيِّمَ لَا أَشْرِكُ بِاللَّهِ

شمارا تقسیم کنم تقسیم شدنی شریک قرار نمیدم خدا را

اورا تا فخر طلبی کند
و چون فخر طلبی کند
بول کند در گوشه
انوقت بگذرد از او
در حالیکه دم خود را
میچسباند از آن باز خود
مبالمه و این امر
بهمه در از رسول خدا
صلی الله علیه و
اله فقل که ده که آن
حضرت

اعمال مسجد کوفه

۴۰۶

فضیلت نماز شب

روزی با حساب

خود فرمود که احدی

از شما هرگاه بخوابد

شیطان گریزند

بر پس سر او گن

بزند مکان هر گوی

عَلَيْكَ لَيْلٌ كَوْبٌ

فَارَقَدَ اَشْبَ دَرَارَتٍ

بَرَوَ نَجَابَتِ بِلَسَانِهِ

هرگاه بیدار شد
و در آن خند کند در آن
گرم گشود

شَيْئًا وَلَا آتِيهِ مِنْ دُونِهِ وَلِيَّا آخِذُ

چیز را و نمی گرسد غیر از خدا دوستی ستایش

لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي بِكُمْ وَمَا كُنْتُ لَاهِدًا

خدا پر ابر که هدایت کرد مرا بشما و من نبودم بر ابرایت

لَوْلَا اَنْ هَدَانِي اللهُ اَكْبَرُ اللهُ

اگر بر آینه هدایت نکرد مرا خدا خدا بزرگ است

اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ عَلَيَّ هَدَانَا

خدا بزرگ است خدا بزرگ است من را هدایت کرد مرا

بِئْسَ وَبِئْسَ دَكَّةُ الْفِضَاءِ وَدَدَا نَجَادُ وَرَكْعَتٌ مَّا كُنْ جَوْنِ فَاغِ

بشدی بخوان بسخ حضرت زهرا سلام الله علیها را و بگو

يَا مَالِكِي وَ مَمْلِكِي وَ مَعْنِي بِالنِّعَمِ

ای مالک من و صاحب من و فرورنده من در نعمتهای

الْجَسَامِ مِنْ غَيْرِ اِسْحَافٍ وَ جَهْمِي خَاصِعٌ

بزرگ ^{۴۰۶} بدون استغفار روی تن خاص است

لِيَا تَعْلُوهُ الْاَفْدَامُ لِجَلَالِ وَ جَهْمِي

با پنجه بر روی یابد بان قدمها بنماط جلال روی تو

اعمال مسجد کوفه

فضیلت نماز شب

۴۰۸

الْكَرِيمِ لَا تَجْعَلْ هَذِهِ السَّنَةَ وَلَا هَذِهِ

گرامی قرار ده این سخی و این

الْمِحْنَةَ مُنْصَلَةً بِإِسْبِطَالِ الثَّاقِفِ

گرفتاری را پیوسته با بخت از بن برکنی قرطه مرا

وَأُمَّتِي مِنْ فَضْلِكَ مَا لَمْ تَمْتَحْ بِهِ

د عطا کن من از فضل خود چیزی بچه عطا نکرده ای آنرا

أَحَدًا مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَنْتَ الْقَدِيمُ

با صدی از غیر خوازش ❦ تویی قدیم

الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ يُزَلْ وَلَا زَالَ

اول که نابود نشی برگز و نابود نخو ای شه

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْفِرْ لِي

درود فرست بر محمد و اولاد محمد و بپارز مرا

وَارْحَمْنِي وَزَكِّ عَمَلِي وَبَارِكْ لِي فِي

درم کن مرا و پاک گردان عمل مرا و برکت ده در

أَجَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ عُمَّاتِكَ وَ

عمرن و قرار ده مرا از آزاد شدگان و

شود و اگر در وضو گویند
بند کرده دیگر گویند
شود و اگر نماز خوانند
بند کرده دیگر گویند
شود پس داخل صبح
گردد بحال نشاط
بچینه نفس و لا
صبح کند خبیث النفس
کلان و این بقا
و در کتب اهل سنت
بند کرده است

اعمال مسجد کوفه

۴۰۹

فصلک نماز شب

و قطب راوندی
روایت کرده است

امیرالمؤمنین

علیه السلام که

فرمود طبع مکن در

سه باب سه چینی

طبع مکن در سید

شب با پر خوردن

و در نور صورت با

خوابیدن در نماز

شب و در امان از

دنيا با صحت

طَلَفَائِكَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

را شد گمان از آتش رحمت خود ای مهربانترين

الرَّاحِمِينَ

مهربانان

الطَّيِّبَاتِ كَمَا تَصَلُّتُ بِدَاكِ فُضَاءِ نَمَازِكُنْ دُونَ الْخِ
دور رکعت و بعد از سلام بیخ کن و بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي ذَخَرْتُ تَوْجِيدِي إِيَّاكَ

پروردگارا من اندوخته کردم یکجا پرستی خود را برای تو

وَمَعْرِفَتِي بِكَ وَإِخْلَاصِي لَكَ وَ

دانشناسی خود را بتو و اخلاصم را برای تو

إِقْرَارِي بِرُبُوبِيَّتِكَ وَذَخَرْتُ وَلَا

اقرارم را بکنه اوندی تو و اندوخته کردم درستی

مَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ

کسی انعام فرمودی بر من بشناسایی آنان از آفریدگان

مُحَمَّدٍ وَعَمْرٍاهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ

محمد و اولاد او در روز فرسده خدا را آنان برای روز

اعمال مسجد کوفه

۴۱۰

فضیلت نماز شب

فَرِحَ بِیَ الْيَتِّ عَاجِلًا وَاجِلًا وَفَدَّ

زارم بوی تو چه زود و چه در و بختی

فَرِحْتُ الْيَتِّ وَالْبَهْمِ يَا مَوْلَايَ

زارم کردم بوی تو و بوی آنها ای مولای من

فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا

در این روز و در این مکان ایستادم

وَسَأَلْتُكَ مَا ذَكَرْتُ مِنْ نِعْمَتِكَ وَ

و خواهم از تو آنچه پاک از نعمت تو و

إِذَا حَآءَ مَا أَخْشَاهُ مِنْ نِعْمَتِكَ وَالْبُرْكَ

بطرف شدن آنچه میترسم از آن از بلاهاست و برکت

فَمَا رَزَقْتَنِيهِ وَتَخَصَّبِينَ صَدْرِي

در آنچه روزی کردی از این و نگاه پدید آمدن سینم

مِنْ كُلِّ هِمٍّ وَجَائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ

از هر هم و سختی و نافرمانی

فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در دین و دنیا و آخرت ای مهربانترین مهربانان

مشار و پند قطب

راوندی در اولین کوفه

که حضرت عیسی علیه السلام صد بار در

مادر خود می خواند

سلام را بعد از

سندش و گفتا

مادر با من تکلم کن

ای پسر عیسی ای بدینا

برگردی گفت بوی

بویان عیسی

اعمال مکجد کوفه

(۴۱۱)

کفایت نمازش

نماز کنیم برای خدا

در شب بسیار است

و روزه بگیریم در

روز بسیار گیم

ای ایس جان من

این راه بهیمناک

راست

وقتا کفایت

نماز شب

نحو انسان و مخصوص

که هر کس بتواند

بجا آورد

پس دو رکعت نماز میکنی در وسط مجید در رکعت اول
حمد با قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و قل
يا ايها الكافرون بعد از سلام بپوش حضرت زهرا علیها
سلام و آنچه ان و بسگو

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَ

پروردگارا تویی سلام و ازت سلام و

إِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ وَذَارُكَ ذَاكَ الْوَلِيمُ

برای تو بر میگردد سلام و خانه توست خانه سلام

حِينَ دَرَبْنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي

بخجرت فرست خدای ما ما را از خوفت سلام پروردگارا من

صَلَيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ

گزاردم این نماز را سزاوار رحمت تو

وَرِضْوَانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَتَعْظِيمًا

و خوشنودی تو و آزرش تو و در حال تعظیم

لِمَجْدِكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

بمجد تو خداوند پروردگارا در روز فرست بر محمد و اولاد

اعمال مسجد کوفه

مُحَمَّدٍ وَارْفَعَهَا فِي عَلِيٍّ وَتَقَبَّلَهَا

محمد و بالا بر آرد در علیین و قبول کن آنرا

مِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ بَطْنِ سَوْفَمِ

از من ای مهربانترین مهربانان

بِسْمِ اَنْ وَيُقَلِّبِي بِنِمْ اَللّٰهِ وَبِاَللّٰهِ وَ

بِسْمِ خداوندی که بر من براندازد و برای خدا

عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اَللّٰهِ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ

بر مکتب فرستاده خدا درود خدا بر او

وَإِلَهٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اَللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اَللّٰهِ

و اولاد او و نیست خدای جز خدا محمد فرستاده خداست

السَّلَامُ عَلَى اٰبِئِنَا اٰدَمَ وَاٰمِنَا حَوَا

سلام بر پدرمان آدم و مادرمان حوا

السَّلَامُ عَلَى هَابِيْلَ الْمَقْتُوْلِ ظَلَمًا

سلام بر هابیل کشته شده لرزوی ستم

وَعَدُوْنَا اَلسَّلَامُ عَلَى مَوَاهِبِ اَللّٰهِ

و دشمنان سلام بر موهبت های خدا

انشاء الله تعالی
انت که چون از خواب
برخاست مسجد کند
برای خداوند تعالی
و بنویسد در اعمال
با در حال برداشتن
ساز مسجد بگو یابد
الحمد لله الذي
اشجابني بقدماس
الغفور

اعمال مجد کوفه

۴۱۳

کفایت نماز شب

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

رَزَقَنَا رُوحِي

لَا خَدَّةَ لَهُ أَجْدَانِ

وَجُونَ بَرَكَاتِ

وَأَسَادِ بِلَادِ

اللَّهِمَّ إِنِّي عَلَى

الْقَوْلِ الْمَطْلَعِ

وَوَسَّعَ عَلَيَّ الْقَبْرَ

وَأَزِدْنِي خَيْرًا

بَعْدَ الْمَوْتِ وَجَنَّ

صَدَى خَرُوسِ

شَيْدِ بَلْبُوكِ

وَرِضْوَانِهِ السَّلَامُ عَلَى شَيْثِ صَفْوَةٍ

و خوشنودی او سلام بر شیت برگزیده

اللَّهُ الْمُخْتَارِ الْأَمِينِ وَعَلَى لَصْفْوَةٍ

خدای مختار امین و بر برگزیدگان

الضَّادِّ فِيهِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ

راستگورین از ذریه او که پاکانند

أَوْطِهِمْ وَأَخْوَاهِمُ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

اول آنها و آفرینان سلام بر ابراهیم

وَأَيُّهُمُ الْعَمَلِ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَعَلَى

در اسماعیل و اسحاق و یعقوب و بر

ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُخْتَارِينَ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى

ذریه اختیار شده آنان سلام بر موسی

كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

کلم خدا سلام بر عیسی روح الله

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتِمِ

سلام بر محمد پسر عبدالله خاتم

السَّلَامِ

اعمال مسجد کوفه

۴۱۴

کفایت نماز شب

فَدُوْشَ وَرَبِّكَ لِللَّهِ
وَالرَّوْحِ سَبْعًا
وَتَمْسِكَ غَضَبَكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَنكَ
سُوءٌ وَظَلَمٌ بَقِي
فَاعْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا
أَنْتَ وَبِئْسَ عَلَىٰ مَنْكَ
أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
در چون نگاه کند
با طرف

النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَىٰ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

پیامبران سلام بر امیر مؤمنان

وَذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَ

و فرزندان پاکیزه او رحمت خدا و

بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَوَّلِينَ

بر کهنه‌ای او سلام بر شما در اولین

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَخْرَبِ السَّلَامُ

سلام بر شما در آفرین سلام

عَلَىٰ فَاطِمَةَ الرَّضَاءِ السَّلَامُ عَلَىٰ

بر فاطمه زهرا سلام بر

الْأُمَّةِ الطَّاهِرِينَ شُهَدَاءِ اللَّهِ عَلَىٰ

امان بر اهل کفایت گواهان خدا بر

خَلِيفَةِ السَّلَامِ عَلَى الرَّؤُفِ السَّادِ

خلفه سلام بر مهربان کفایت گواه

عَلَى الْأَئِمَّةِ لِيهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بر ائمه که برای خدای جهانیان

اعمال مسجد کوفه

۴۱۵

کيفت نماز شب
لا اله الا الله

پس نماز مکتفی بزندان سنون چهار رکعت در رکعت اول
حمد و اتانا انزلناه و در رکعت دوم حمد و قل هو الله
احد و در رکعت سوم و چهارم بهمان نحو و چون فارغ
شدی بخوان بسم فاطمه زهرا علیهما السلام اینگونه

اللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ

پروردگارا اگر بگویم من که نافرمانی کوم ترا پس در پیشگاه

اطاعتک فی الایمان متی بک مشا

اطاعت کردم ترا در ایمان از من بتر است

مِنک عَلٰی لَامَنَّا مِنِّي عَلَیْکَ وَ

از من بر من نیست است از من برتر و

اطعتک فی احب الاشياء لک لم

اطاعت کردم ترا در دوست داشتنی ترین چیزها بر تو هرگز

اتخذک ولدًا و لم ادع لک شریکًا

تصور نمی کنم ترا و فرزندی و هرگز نخوانم ترا شریکی

و قد عصیتک فی اشياء کثیره علی

و بخیتم نافرمانی کردم ترا در بسیاری از چیزها بر

بخواند اللهم انی
لا یورثی عینک
لبد ساج و لا انما
ذات ابراج و لا
ارض ذات مهادی
و لا اطلالان بعضها
فوق بعض و لا
تجریحی الذیج بین
یدی الذیج من
ظلمت الذیج النجم
علی

کفایت نماز شب

اعمال مسجد کوفه

غَيْرَ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ وَلَا الْخُرُوجَ عَمَّنْ

بدون وجه تکبته و نه بیهودن آمدن از

عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودَ لِرُبُوبِيَّتِكَ

بندگی تر و انکار کردن بجزای تر

وَلَكِنْ ابْتِغَاءَ هَوَايَ وَأَزْلَمَنِي الشَّيْطَانُ

و لکن پیروی کردم برای نفس را و از راه بدبرد شیطان

بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيَانِ فَإِنْ نَعَيْتُنِي

بعد از آمدن محبت بر من و دلیل پس اگر عذاب کنی مرا

فَبِذْنِي غَيْرَ ظَالِمٍ لِي وَإِنْ تَعَفَّ

پس بیظلمکن مان من است ستم نکنی بر من و اگر عفو فرمایی

عَفَى وَرَحِمَنِي فَبِحُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا

از من درم کنی مرا پس جود و کرم است ای

كَرِيمٍ اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي لَمَيِّنَةٌ لَهَا إِلَّا

کرم بود و گوارا بد سبک کنی مان من باغی بگناه من است مگر آنرا

وَجَاءَ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَمْتُ إِلَهُ الْيُحْرَمَاتِ

و ایست عفو تو و چه عرض کنم در شرف آن که حرام را

من نشاء و من خلقك
فانما خانت الاعيان
وما تخفى الصدوق
فادب النجور و ما تبت
العيون و انت التي
العيون لا تاصلك
سنة و لا تقم و ما تنجا
الله و رب العالمين
و اليه المرجع
و الحمد

اعمال مسجد کوفه

۴۱۷

کعبه نماز شب

فَاِنَّا اَسْأَلُكَ اَللّٰهُمَّ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ

پس من میخواهم از تو پروردگارا آنچه را مستوجب نیستم

وَ اَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ

و طلب میکنم از تو آنچه را سزاوارش نیستم پروردگارا

اِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِدُئُوْبِيْ وَلَمْ تُظِلِّبْنِيْ

اگر عذاب کنی مرا پس بخانمان من است و ستم نکرده ای بمن

شَيْءًا وَاِنْ تَغْفِرْ لِيْ فَحَبْرٌ رَّاحِمٌ اَنْتَ يَا

چیزی و اگر نه بیسازمی مرا پس بهترین رهم کننده ای تو هستی

سَيِّدِيْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا

آقای من پروردگارا تو تویی و من منم

اَنْتَ الْعَوَاذُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوَاذِيَا

تو بزرگت کننده ای با مژزش و من بزرگت کننده ام به

لِدُّ تُوْبِيْ وَاَنْتَ الْمَفْضِلُ بِالْجَلِيْلِ وَاَنَا

مخائن و تو فضل کننده ای به طاعت و

اَنَا الْعَوَاذُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّيْ

من بزرگت کننده ام بنارائی خدا یا بن بدبختی من

تَقِيَّتُكَ يَا اَللّٰهُمَّ
پس بخوان پنج بار
از سوره ال عمران
در آن فی حلقی
التصوات والآیات
و اخیلاف اللیل
التهار لآیات
لاولی الالباب
الذین تذکرون
الله قیاما و تعویدا
و علی جوبهم و
سئلون فی

کفایت نماز شب

اعمال مجید کوفه

أَسْأَلُكَ يَا كَثْرَ الضَّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ

بخوابم از تو ای خزینه ضعیفان ای امید بزرگ

يَا مُنْفِذَ العَرَفِيِّ يَا مُجِيَّ المَهْلِكِي يَا

ای رها کننده عرین ای بنیاد هلاک کننده ای

مُيَسِّرَ الأَحْيَاءِ يَا مُجِيَّ المَوْتِي أَنْتَ

میراننده زنده ها ای زند کننده مرده ها تویی

اللَّهُ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ أَنْتَ الَّذِي

خدا ای که نیست خدائی جز تو تویی که

سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوَابُّ

بجده کرد ترا پرتو آفتاب و درهش

المَاءِ وَجَفِيفُ الشَّجَرِ وَنُورُ القَمَرِ

آب و حرکت برگ درخت و روشنی ماه

وَظِلَّةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَ

دنا ریگی شب و نور روز و

خَفَقَانِ الطَّيْرِ فَاسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا

حرکت بالهای مرغان پس بخوابم از تو پروردگار ای

ظلمة التَّوْبِ وَالْأَسْرِ
بِنَبَا مَا حَلَمْتَ هَذَا
بِإِطْلَاقِ تَجَانُكَ
فَقِنَاعُ عَدَابِ النَّارِ
(۳) تَذِيْلُ النَّارِ قَدْ
اُخْرِيَتْهُ وَ مَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
(۴) سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
مُنَادِيًا بِنَبَايَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ

اعمال مجد کوفه

۴۱۹

کعبت نماز نشین

اصوات بر کعبه فاطمه

رَبَّنَا فَانْقِصْنَا

رَبَّنَا وَانْقِصْنَا

رَبَّنَا يَا وَفَّيْنَا

مَعَ الْأَبْرَارِ

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا

وَعَدْنَا عَلَىٰ سَائِلِكَ

وَلَا نُشْكِرُكَ بِإِعْمَارِ

إِتِّكَ لِأَخْلَافِ

الْبِعَادِ بَيْنَ مَكَاهِ

خَاصَاتِ كَدِّ مَنُجِبَةٍ
شود

عَظِيمٌ بِحَقِّكَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ

بزرگ بر حق تو بر محمد و اولاد او که راستگویند

وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ

و بحق محمد و اولاد او که راستگویند بر تو

وَبِحَقِّكَ عَلَىٰ عَلِيٍّ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ

و بحق تو بر علی و بحق علی بر تو

وَبِحَقِّكَ عَلَىٰ فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ

و بحق تو بر فاطمه و بحق فاطمه

عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَىٰ الْحَسَنِ وَبِحَقِّ

بر تو و بحق تو بر حسن و بحق

الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَىٰ الْحُسَيْنِ

حسن بر تو و بحق تو بر حسین

وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ هُوَ قَوْمٌ

و بحق حسین بر تو پس حقون ایشان

عَلَيْكَ مِنْ أَقْضَلِ أَنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ

بر تو از بهترین و برترین نعمهای است بر ایشان

کیفیت نماز شب

(۴۲۰)

اعمال مسجد کوفه

وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِ-

دشمنی که ایشان نزد تو ایشان در

الشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَيْهِمْ

شانی که ایشان نزد تو در روز قیامت بر آنها

يَارَبِّ صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا عَلَيْهِمْ رِضَاكَ

ای پروردگار درود جاویدان منی رضای خود

وَاعْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي

دویمار مرا بخاطر آنان گناهان مرا که میان من

وَبَيْنِكَ وَأَرْضِ عَمِّي خَلَقَكَ وَأَنْتُمْ

در میان من و زمین عمی خدایت و شما

عَلَى نِعْمَتِكَ كَمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ يَا بَنِي

بر من نعمت خود را همچون آنکه تمام گوی آنرا بر پدران من

مِنْ قَبْلُ وَلَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُخَلَّوقِينَ

سابقه و شراره با کسی از آفریدگان

عَلَى فِيهَا أَمِينَانَا وَأَمِنَ عَلَيَّ كَمَا

بر من در آن امنی منهای دست بگذار مرا همچون آنکه

کوی عبادت و اورا
حاجبی بخلی بود به
ابتدا کند بان و چون
پسرون ابتدا از خلا
ابتدا کند عساک
بعد از آن وضو باند
وضوی کامل بخود
را خوشبو سازد بی
و بر خفته نماز شب
و اول وقتان
از

اعمال مسجد کوفه

۴۲۱

کیفیت نماز شب

مَنْتَ عَلَىٰ أَبِي مِنْ قَبْلِ الْكَبْعَصِ

سنت گذاری بر پدران من در گذشته ای کعبه

اللَّهُمَّ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ

پروردگارا چنانکه در روزتاری بر محمد و اولاد او

فَأَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُ يَا

پس اجابت فرما دعای من در آنچه خواستم ای

كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

کریم ای کریم ای کریم ای کریم ای کریم ای کریم

يَعْقُدُ عَلَيَّ خَوَاجِجُ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ

قاری بر رنج نیازمندی سالکان ویردانی

مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ لَا

آنچه را در میسر سالکان است ای آنکه

يَخْتِاجُ إِلَى النَّبِيِّ يَا مَنْ يَعْلَمُ

نیازمندی بنفیر و ترخیص ای آنکه بیاند

خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

حیانت چشمها و راز پنهان سینه امارا

نصف شب است و هر چه نزدیک شود صبح صادق بطول می آید و افضل است و اگر طلوع کند صبح و چهار رکعت آنرا بجا آورده باشد بقیه را بخواند بعد از نماز شب سود پس چون برخواستن بر نماز شب شروع میکنند

گفت نماز شب

۴۲۲

اعمال مسجد کوفه

يَا مَنْ أَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلَى قَوْمٍ يُوَسِّسُ

ای آنکه نازل کردی عذاب را بر قوم یونس

وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَعَذِّبَهُمْ فَادْعُوهُ

و او اراده می کند اینکه عذاب کند آنها را پس دعا کردن او را

نَضَرَعُوا إِلَيْهِ فَكُشِفَ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

و زاری کردند بر او پس برداشت از آنان عذاب را

وَمَبْعَهُمْ إِلَى جَهَنَّمَ قَدْ تَرَى مَكَانَ

و پدید می آید تا آهنگش بخلف می بینی مکان را

وَلَتَسْمَعَنَّ دُعَائِي وَعَلَّمَ سِيرِي وَعَلَّامٌ

و شنوای دعای مرا و آموختنی سیرت مرا و دانای

وَحَالِي صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ

و حال مرا درود فرست بر محمد و اولاد محمد و

اَلْكَفِيُّ مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دِينِي وَدُنْيَا

کفایت کن مرا آنچه همسنگم است بر من از امر دین و دنیا

وَالْآخِرِينَ بِهَفْئَاتِهِ يَكُوْ يَأْتِيكَ بِسَائِرِ

و آخرین را به هفتاد و یک بار یا آید بر تو با

۱۱

ای آقای من

و آخرت کن

بعد از هر دو رکعت
سلام میدهد و
خوب است که در هر دو رکعت
ازل بعد از حمد
شصت مرتبه نوحید
خواند در هر رکعتی
بی مرتبه یا مضمون
شده از نماز نبرد
باشد میان
او

اعمال مسجد کوفه

۴۲۳

کیفیت نماز شب

وَبِكِي يَا رَبِّ اسْأَلُكَ بَرَكَةَ هَذَا الْمَوْضِعِ

ای خدای من بجزایم از تو برکت این موضع

وَبَرَكَةَ أَهْلِهِ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي

و برکت اهل آنرا و بجزایم از تو که روزی کنی مرا

مِنْ رِزْقِكَ رِزْقًا حَلَالًا لِطَيْبَاتِ سَوْفِهِ

از روزی تو روزی حلال پاکیزه سوزنی او را

الَّتِي يَجُولُكَ وَقَوْلِكَ وَأَنَا خَائِضٌ

بوسی که بگردی و قولت و من دروینده ام

فِي عَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بَعْدَ ذَلِكَ

در سلامت ای مهربانترین مهربانان

إِنْ بَكَرَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَ

باز اگر خدا را تو میدانی و من نمیدانم و

نَفِيذٌ وَلَا أَفِيدُ رُوَانَتْ عَلَامُ الْعِيُونِ

لا میترسانی و من نمیترسم و تو داننده بینهایتی

صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ

درود فرست خدا یا بر محمد و اولاد محمد و پاره مرز

و میان خدای
عزت و جل گناهی
و با آنکه در رکعت
اول آن توحید
و در رکعت دوم
قل یا ایها الکافرون
بخواند و در رکعت
سوم و چهارم حمد و
سوره و دیگر که
خواهد بخواند
و کافه است حمد
قل هو الله احد
دس

اعمال مجدد کوه

۴۲۴

کیفیت نماز شب

هر رکعتی در چهار رکعت

الکفا جلد ششم

چنانکه سنت است

توین در نمازهاست

واجب است است

بسیار در رکعت دو

از نوافل و کافه

سبحان الله گفتن
و یا آنکه گفته شود
اللهم اغفر لنا
از غنا

لِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي وَتَصَدَّقْ

را درم کن بر من و بگذر از من و احسان کن

عَلَيَّ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بر من آنچه را تو اهل آن هستی ای مهربانترین مهربانان

پس باز بجزد و بگو یا مَنْ يَفِدُ عَلَيَّ حَوَائِجَ

ای آنکه تو انانی بر رفع نیاز مندهی

الشَّائِلِينَ كَهَذَا كَرِهَ اللَّهُ مُبْدَاهُ

خواهشاران

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

پروردگارا بدرستی که من بخوام

يَجْمَعُ أَسْمَاءَكَ كُلَّهَا مَا عَلِمْنَا مِنْهَا

تمام نامهاست یعنی آن آنچه بدانشیم از آن

وَمَا لَا نَعْلَمُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

و آنچه ندانیم و سوال می کنم بنام

الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ الْبَدِيعِ

با عظمت و عظیمتر بزرگ و بزرگتر که

مَنْ دَعَاكَ بِهِ اجْتَبَهُ وَمَنْ سَلَكَ

آنکه بخواند ترا بآن احباب کردی اورا و آنکه سوال کرد

بِهِ اَعْطَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَضْرَكَ بِهِ تَضَرَّكَ

بآن عطی کردی اورا و آنکه طلب حضرت کرد بآن یاری کردی

وَمَنْ اسْتَغْفَرَكَ بِهِ عَفَرْتَ لَهُ وَمَنْ

و آنکه طلب آمرزش کرد بآن آمرزیدی اورا و آنکه

اسْتَعَانَكَ بِهِ اَعْنَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَرْزَقَكَ

طلب کمک کو بآن ایست کردی اورا و آنکه طلب روزی کرد

بِهِ دَرَزْتَهُ وَمَنْ اسْتَعَانَكَ بِهِ

بآن روزی دادی اورا و آنکه طلب پناه کرد بآن

اَعْنَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ وَجَيْتَهُ

پناه دادی اورا و آنکه طلب کو بآن رحم دم کردی اورا

وَمَنْ اسْتَجَارَكَ بِهِ اَجْرَنْتَهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ

و آنکه طلب پاداش کرد بآن پاداش دادی اورا و آنکه توکل کرد

عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَعْصَمَكَ

بآن کفایت کردی اورا و آنکه طلب عصمت کرد

وَقَافِيًا وَاعْتَفَ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و با آنکه بگویند و تقبلاً و عفا و عظم
و تجار و عفا و عظم
إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ وَالْأَجَلُّ الْأَكْبَرُ
و در باب سزا که حضرت امام موسی علیها السلام

چون شب در محراب
عبادت میبایزد

مخبر اند اللهم انك
خلقني سبيبا

این دعا بخوانم

صحیفه کامله است

و چون فارغ شد

از هفت رکعت نماز

شب پس بجا میآورد
دو رکعت نماز شفع
و یک رکعت

بِهِ عَصَمَتْهُ وَمَنْ اسْتَفْذَكَ بِهِ

بأن در عصمت درستی او را و آنکه طلب طیب ربانی کرد بان

اسْتَفْذَنَهُ وَمَنْ اسْتَغْفَرَكَ بِهِ تَغْفِرَ

ربانی و ادای او را و آنکه طلب عطف کرد بان عطف کردی

لَهُ وَمَنْ أَمَلَكَ بِهِ اَعْطَيْتَهُ الَّذِي

او را و آنکه آرزو کرد بان عطا کردی او را که

اتَّخَذْتَ بِهِ اِدمَ صَفِيًّا وَنُوْحًا نَجِيًّا

اتخاذ کرد بان ادم برگزیدگی را و نوح بنیاد را

وَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلًا وَ مُوسٰى كَلِيْمًا وَ

و ابراهیم خلیف را و موسی کلیم بودن را و

عِيْنِي رُوْحًا وَ مُحَمَّدًا اَحْبَبِيًّا وَ عَلِيًّا

عین من روح و محمد و علی را دوست و علی

وَ صِيًّا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ

و من درود فرستد خدا بر ایشان تمام

اَنْ تَقْضِيَ لِيْ حَوَائِجِيْ وَ تَعْفُو عَمَّا

اینکه مرا کنی مرا حاجت من را و عفو کنی مرا از آنچه

اعمال مکمل کوفی ۴۲۶

اعمال مسجد کوفه

۴۲۷

کیفیت نماز شب

نماز و سوره و مفهاند

دوران سدر کعبه

بعد از حمد و قل هو

الله احدنا امن بالله

ان باشد که بک

ختم قرآن کند و با

زیرا که سوره حق است

ثلث قرآن است

و با آنکه بخواند در

نماز شفع درود کند

اول حمد و قل

اعوذ بربنا التماس

و در

سَلَفَ مَنْ ذُنُوبِي وَ تَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا

گذشته از گناهانم و کرامت فرمود بر من بآنچه

أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَجَّيْعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

تو سرادار آسمانی و بنام مردان مؤمن و زنان مؤمنه

لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا مُفْرِحِ هِمِّ الْمُهْمُومِينَ

در دنیا و آخرت ای زایل کننده همسویان

وَ يَا غِيَاثَ الْمَلْهُومِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا

ای فریادرس در ماندگان نیست خدائی جز

أَنْتَ بِنَحْمَانِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

تو بکمیسزه ای ای پروردگار جهانیان

عَمَلٌ سَوْفَ مَا تَارِبُ الْعَابِنِ عَلَيْهِ

نزد ستون سپهر از طرف متصل بیاب کند نماز

کن در ایجاد و در کعبه چون سلام داد و بیخ خواند بگو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

اعمال مجد کوفه

اللَّهُمَّ إِنَّ دُتُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ

پروردگارا بدرستی که گناهانم زیاد شد و نمازنده

يَبْقَى لَهَا إِلَّا رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدِمْتُ

باقی بآن مگر امید عفو تو و بجهت جبرانم

إِلَى اللَّهِ الْحَرِمَانِ إِلَيْكَ فَاإِنَّا أَسْأَلُكَ

اے خداوندی را بسوی تو پس بخوانم از تو

اللَّهُمَّ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ وَأَطْلُبُ

پروردگارا آنچه را که سزاوار آن نیستم و میخواهم

مِنْكَ مَا لَا اسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ إِنَّ

از تو آنچه را استحقاق ندارم پروردگارا اگر

تُعَدُّ بَنِي فَيْدُ نُؤْيِي وَلَا تَظْلِمُنِي

عبادت کنی مرا پس بگنایم بده و مسلم نکرده ای مرا

شَيْئًا وَإِنْ تَغْفِرْ لِي فَحَبْرٌ وَاحِمٌ

چیزی و اگر پاره کنی مرا پس بهترین رزم گشته ام

أَنْتَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ

تو ای آقای من پروردگارا تو رتوبی

دکتر دوم محمد و
قل اعوذ برب الفلق
و چون از نماز شفع
فارغ شد صحب
است آنکه بخواند
اللهم تعرفي لئ
في هذا الليل
المعقود و
این دعاست که
در اعمال پنجم
شعبان

اعمال مسجد کوفه

۴۲۹

کیفیت نماز شب

در صفای پنج جنبان

مذکور شده و

چون از دور گفت

شفع فارغ شد

بر منتهی جنبه

بک و گفت و تر

و منجه اندر آن

جد و سوره نوح

و یا آنکه منجه اند

بعده از حمد فل

هو الله احد

سه مرتبه و معنی این

وَ اَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَ اَنَا

دین منم تر بارگت کننده ای با مرزش دین

الْعَوَّادُ بِالذُّؤُوبِ وَ اَنْتَ الْمُنْقِصِلُ بِا

بارگت کننده ام بخنمان و تری کر است کننده

لِحِلْمٍ وَ اَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنِ

ملا می کند دین بارگت کننده ام بنادانی فدایا من

اَسْأَلُكَ يَا كَثْرَ الضَّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ

نیوا هم از تر ای خزانه ضعفا ای بزرگ

الرَّجَاءِ يَا مُنْفِذَ الْغَرْفِ يَا مُجِيَّ الْهَلَكِ

ایه ای بنات دهنده غریب ای را کننده از هلاکت

يَا مُهَيِّبَ الْأَحْيَاءِ يَا مُجِيَّ الْمَوْتِ اَنْتَ

ای میزنده زنده ای زنده کننده مرده تری

اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ

خدا ای که نیست خدای جز تر تری

الَّذِي بَعَدَكَ شِعَاعُ الثَّمِيرِ وَ

که بعد کرد ترا بر تر عز شد و

اعمال مجد کوفه

تَوَدُّ الْقِرَّ وَطَلَبَهُ اللَّيْلَ وَضَوُّهَا

روز ماه و تاریکی شب در وضو آنها

وَخَفَّانُ الطَّيْرِ فَاسْأَلَكَ اللَّهُمَّ

دردای بال پر مرغان پس بخواهم از تو فدایا

يَا عَظِيمُ بِحَقِّكَ يَا كَرِيمُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ

ای بزرگ بختی تو ای کریم بر محمد و اولاد او

الضَّادِقِينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الصَّادِقِينَ

که باکانند و بحق محمد و اولاد باکان او

عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ

بر تو و بحق تو بر علی و بحق علی

عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ

بر تو و بحق تو بر فاطمه و بحق

فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَ

فاطمه بر تو و بحق تو بر حسن و

بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى

بحق حسن بر تو و بحق تو بر

بسی نقل اعوذ برین
الفلق و نقل اعوذ
برت الناس پس
دست بر میدارد بر
فوز و دعا بخوانند
ای عظیم بخواند
لطوسی فرموده که
دعاهای که در آن
علی خوانند مینویسند
از بیاری اوصاف
غنیتر

اعمال مجد کوفه

۳۳۱

نماز شب و کیفیت آن

ولیکن چنانچه موصوفی

نیت که خلاف آن

جایز نباشد و موجب

است که انسان در

قوت آن گوید کند

از خوف خدا و ترس

از عقاب خدا یا

نیای آن کند و دعا

کند بآوردان مومن

و مستجاب است که بگوید

شع

الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ

حین در حق حسن بر تو پس بر حق

حَقُّهُمْ مِنْ أَفْضَلِ أَنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ

حقوق ایشان از بهترین انعامات بر آنان

وَبِالْثَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالْثَّانِ

و بشانیم تراست نفو ایشان و بشان

الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صِلْ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ

که آنهاست نزد تو درود بر آن ای خدا بر آنان

صَلَاةَ دَائِمَةً مُسَلِّمَةً رِضَاكَ وَأَعْفِ

درود جاویدان منتهای رضای خود و پاهرز

بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَ

بماطر آنان گناهانمرا که میان من و توست

أَتَمِّمْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَمَا أَتَمَّمْتَهَا عَلَيَّ

تمام کن نعمت خود را بر من همچنانکه تمام کردی آنرا بر

أَبَائِي مِنْ قَبْلُ يَا كَيْعَصَ اللَّهُمَّ

پدران من از پیش ای کعیص پروردگارا

كَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْاِخْتِمْ فَاسْتَجِبْ

چنانکه درود فرمادی بر محمد و اولاد محمد پس اجابت فرما

بِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتِكَ

در من دعایم را در آنچه خواستم از تو

پس برو بجدّه و جانب راست درو بر زمین بگذر

و بگو يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْاِخْتِمْ وَ اَنْعَفِرْ لِي وَ

اَنْعَفِرْ لِي دای آقای من ای آقای من ای آقای

من درود فرست بر محمد و اولاد محمد و پامرز مرا و بیامرز مرا

و بسیار بگو این کلمه را با خشوع و گرمی پس جانب چپ

دروار زمین بگذر و دهین کلمه را بگو :

اعمال بالقرآن معرب بمفاتیح علیها

چون از عمل سون سوم فارغ شد برو بدکه باب

امیر المؤمنین علیه السلام که متصل است بدریکه از مسجد

چهل نفر بدریکه هر
کس که دعا کند بر او
چهل مؤمن دعا بش
مستجاب میشود انشاء
الله و دعا کند با آنچه
خواند انفعلی
و ند که بعض
از کار و دعا
که در کتب صح و
ما باید خواند

اعمال مسجد کوفه

۳۳۳
ادعیه بسیار است

بوخانه آن بزرگوار علیها سلام مفتوح می‌شده پس چهار نماز کن و چون فارغ شدی پس بسج کن و بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفِضْ

بر دروگان را در وقت بر محمد و اولاد محمد و بر آور

حَاجَتِي يَا اللَّهُ يَا مَنْ لَا يَجِبُ سَأَلُهُ

حاجت مرا ای خدا ای آنکه نرسد نژاد سائل او

وَلَا يَتَقَدَّرُ مَأْتَلُهُ يَا فَاضِي الْحَاجَاتِ

در نگرند نائل بضر او ای بر آورنده نیازها

يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ

ای اجابت کننده دعای ای خدای زمینها

وَالسَّمَوَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا

در آسانها ای بر طرف کننده گرفتاریها ای

وَإِسْعَ الْعَطِيَّاتِ يَا ذَا فِعِّ النِّعَمَاتِ يَا

آنکه عطا بابت دین است ای دفع کننده غمها و بختها ای

مُبَدِّلَ النَّيِّبَاتِ حَسَنَاتٍ عُدَّ عَلَى

بمدل کننده بدیها بجزیها ردیکن بر من

بدان آید که الله

که سخن پس و غیب

بیشمار بر محافظت

این دو وقت از عیب

و از کار بسیار در

الایات و اخبار و اول

شد است از رسول

خدا و ائمه اطهار

صلوات الله علیهم

اجمعین مافوق

همه دیده

اعمال مجد کوفه

و معاد این رساله
بدر که مختصری از
"اعقاب نبی" می باشد
اول ابن بابویه
بند معبر از حضرت
امیر المؤمنین علیه
السلام روایت کرده
است که هر کس پیش
از طلوع آفتاب
فل هو الله احد
و انا

يَطْوِلِكَ وَفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ وَتَوَقُّرِكَ
بمن خود و فضل خود و احسان خود و توقُّر خود

دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ مِنْكَ
دعای مرا در آنچه سؤال کردم از تو و طلب کردم از تو

بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَوَصِيِّكَ وَأَوْلِيَانِكَ
بحق نبی پیغمبر تو و وصی او و دوستان او

الصَّالِحِينَ

کوه صالحینند

نماز دیگری در این مقام و آن دور کعبت هستند
فارغ شدی و بیخ کردی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِعَلِّي
پروردگارا من گزاشتم بساحت تو باران من

بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَصَمَدَانِيَّتِكَ وَأَنَّهُ
یگانگی تو و بی نیازی تو و دیربگی

لَا فَاذِرَ عَلَيَّ قَضَاءَ حَاجَتِي عَمْرِكَ
تا دیرت بر ادای حاجت من میزنی

اعمال مجدد کوفه

۴۳۵

ادعیه صلح و مسا

انزالناه وایه

الکلی می هر کلامی

بازده مرتبه بخواند

خدا صغ کند حال

اورا از آنچه ترسد

و فرمود که هر که

قل هو الله احد

و انا انزلناه و

پیش از طلوع

افتاب بخواند

دوازده گناه

ببازرسد

وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبِّ أَنَّهُ كَلِمَاتُ شَاهِدَاتٍ

و بجهت دانستم ای خدای من بدرستی که هر زبان دردم

يَعْنِيكَ عَلَيَّ شَدِيدَتْ فَأَقْبِي إِلَيْكَ

نفت ترا بر من زیاد شد ای صاحب من ببری تر

وَقَدْ طَرَقَنِي يَا رَبِّ مِنْ مُمَيِّمِ امْرِئِي

و بجهتن وارد شد بر من ای خدا امری مهم

مَا قَدْ عَرَفْتَهُ لِأَنَّكَ عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ

آنچه دانستی اورا زیرا که تو دانای بدو نیستی

وَأَسْأَلُكَ بِالْأَلِيمِ الَّذِي وَضَعَهُ

و سوال می کنم از تو بنام حمزه که وضع کردی آنرا

عَلَى السَّمَاوَاتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِ بَارِئًا

بر آسمانها پس مشق گردیدم در زمین ما

فَأَنْبَطَتْ وَعَلَى الْجُومِ فَأَنْشَرْتْ

پس پس گردیدم در سواره ما پس بر آنکه شد

وَعَلَى الْجِبَالِ فَاسْتَقَرَّتْ وَأَسْأَلُكَ

در کوهها پس استقرار یافت و بخواهم از تو

ادعیه صبا و مسا ۳۳۴ اعمال مجدد کوفه

بِالْأَسْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ

بنامی که تو در ادای آنرا نخواستی

وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

در نزد علی و حسن و حسین

وَعِنْدَ الْأَئِمَّةِ كُلِّهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ

و تو ایمان تمام درودهای خدا

عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بر آن همه ایمنه درود فرستی بر محمد

وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تُقْضَى لِي يَا رَبِّ

و اولاد محمد و ایمنه روا کنی بر من ای پروردگار

حَاجَتِي وَيَتْرَعِبْرَهَا وَتُكْفِتِي

حاجت مرا و آسان کنی دشواریها و کفایت کنی

مُتَمِّمًا وَتَفْعَلْ لِي قَفْلَهَا فَإِنْ فَعَلْتَ

تمام آنرا و بجای آن بر من قفل آنرا پس اگر بجای

ذَلِكَ فَلَاكَ الْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ

اینها پس تراست ستایش و اگر نکنی

همچند سلطان جهاد کند دوم کلینی و ابن بابویه و شیخ طوسی و دیگران بندهای معیبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فریضه و واجب است بر هر مسلمان

۴۳۱ اعمال مسجد کوفه

ادعای مبارک

اَضْرَبْتَنِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

اگر دی مرا پس درود فرست بر محمد و اولاد محمد و

اَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي يَا اَكْرَمُ پس بیجا

اجابت فرما مرا چنانکه وعده دادی مرا ای کریم

بِرِزْمِهِنْ بَكَدَارِ وَبِكُوْءِ يَامُعَزِّزِ كُلِّ ذَلِيْلٍ يَا

ای عزیزکننده هر ذلیل ای

مُذِلِّ كُلِّ عَزِيْزٍ نَعْلَمُ كَرِيْمِيْ فَصَلِّ عَلَيَّ

ذلیل کننده هر مسخر میدانم گرامی مرا پس درود فرست

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّجْ عَنِّيْ يَا اَكْرَمُ

بر محمد و اولاد او و فرج ده مرا ای کریم

ذَكَرْتُمْ لَنَا بِرَأْسِهَا رَكْعَتَيْنِ لِلْحَمْدِ وَرَكْعَتَيْنِ لِلرَّحْمَةِ وَرَكْعَتَيْنِ لِلرَّحْمَةِ وَرَكْعَتَيْنِ لِلرَّحْمَةِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا رَأْهَ

ای خداوندگار من میجویم از تو ای آنکه نمی بیند او را

الْعَيُّونَ وَلَا يُحِيطُ بِهِ الظُّنُّونَ وَلَا يَصِفُهُ

چشمها را و طه نمیکند او را گمانها و وصف نمیزدند کرد

در بعضی از روایات

چین وارد است

که بیخی و عیب و

عیب و بیخی و در

چند روایت است

محمی لا عوز بیده

بعضی هست و ظاهر است
هم خوب است و اگر
همه قسم را بیاید
جز این

اعمال مجد کوفه

۳۹۹
در بعضی صبا و ما
ک

الْوَاِصِفُونَ وَلَا تَغَيِّرُهُ الْحَوَارِثُ وَلَا

دصف کنندگان و تغییر نیندند او را حوارث و

تغییر کننده‌ی آن است که در بعضی از روایات

فانی نیکه او را روزگاران سید الهی وزن کرده‌اند

وَمَكَائِيلَ الْبِحَارِ وَوَرَقَ الْأَشْجَارِ وَ

و پیمان دریاها و عدد برگهای درختان را و

رَمَلَ الْفِجَارِ وَمَا أَضَاءَتْ بِهِ الشَّمْسُ

عدد برگهای بیابان را و آنچه روشن گویند آن آفتاب

وَالْقَمَرُ وَأَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَضَحَ

و ماه را و تاریک گویند بر آن شب و آشکار کرد

عَلَيْهِ النَّهَارُ وَلَا تُوَارِي مِنْكَ

بر آن روز را و هذا پنهان نمیزد از تو

سَمَاءُ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضٌ أَرْضًا وَلَا

آسمانی در حال آسمان بودن و نه زمینی و نه

جَبَلٌ مِثْلَ مَائِي أَصِيلِهِ وَلَا بَحْرٌ مِثْلِي

کوهی همچو دریا که منم و نه دریایی همچو من در

و در بعضی از روایات

وارد شده است که

اگر بخواهد شود قضا

کنند که لازم است

و در بعضی از روایات

تفاهد گماهان

اوست در آن روز

سَمِ ابْنِ بَابُوهِ
و در یکی از روایات
معبر از هفت نام
زین العابدین

ادعیه مبارکه ۴۴۴ اعمال مجدد کوفه

فَعِيْرُهُ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ

نماد سوال میکنم از تو که درود فرستی بر محمد و

اَلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ اَمْرِي اٰخِرَهُ

اولاد محمد و آنچه قرار دهم بهترین کارم را آخر آن

وَخَيْرَ اَعْمَالِي خَوَاتِمِهَا وَخَيْرَ اَيَّامِي

و بهترین عملهایم را پایان آن و بهترین روزهایم را

بَوْمَ الْفَاكِ اِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

روز دیدار تو بدر سبک تر بر هر چیزی توانایی

اللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِيْ بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ

پروردگارا آنکه اراده کند بدی را بر من پس اراده کن با او را

كَا دَنِيْ فَيَكْذِبْهُ وَمَنْ بَعَانِيْ بِهَلٰكَةٍ

و آنکه بگردد بر من پس بگردد او را و آنکه مرا بگردد برای هلاکت

فَاَهْلِكْهُ وَاَكْفِيْنِيْ مَا اَهْتَمُّ بِمَنْ

پس بگردد او را و کفایت کن مرا آنچه نگرانم است از آنکه

دَخَلَ هَمَّهُ عَلَيَّ لِلّٰهُمَّ اَدْخِلْنِيْ فِيْ

داخل شده هم او بر من خدا! داخل کن مرا در

حضرت صادق علیه السلام فرموده اند که هر که در شام صد مرتبه بگوید این است که صد بسند از او کند و باشد در دست صحیح از امام محمد باقر علیه السلام منقول است هر که صد مرتبه پیش از

اعمال مسجد کوفه

۱۴۴۲ هجری قمری

رِزِقِكَ الْحَصِينَةَ وَأَسْأَلُكَ بِبِرِّكَ

رزق منم بپرستی و بپرستان مرا بپرستی

الْوَابِي يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا

نگهدارنده است ای آنکه کفایت کنی از هر چیزی و

يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ إِيَّانِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ

کفایت کند از او چیزی کفایت کن مرا آنچه نغمه است بر من از

أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصَدِّقْ قَوْلِي

امری دنیا و آخرت و احقرت در است کن قول مرا

وَفِعْلِي يَا سَفِيحُ يَا رَفِيقُ فَارْجِعْ عَنِّي

و فضل مرا ای مهربان ای مداراکننده بر طرف ساز از من

الْمُضِيقُ وَلَا تُحْمِلْنِي مَا لَا أُطِيقُ اللَّهُمَّ

تنگی را و محمل کن مرا آنچه طاقت ندارم خداها

أَخْرُسُنِي بِعَيْنِكَ الْبَنِي لَا تَسْأَلُ وَأَرْجِعْنِي

مما ظلمت کن مرا بچشم من ای خوابنده درم کن مرا

بِعُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بعدرت خود ای مهربانترین مهربانان

طلوع آفتاب و صلوات بر پیشانی از غروب آفتاب الله اکبر بگو بد خداوند کن هر بار ۱۴۴۲ او مثل ثواب صد بنده آزاد کردن بگو بد و هر که ده مرتبه سبحان الله و بجهاد بگو بد خدا

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ أَنْتَ عَالِمٌ بِحَاجَتِي

ای بزرگتره ای باعظم تر دانائی بر نیاز من

وَعَلَى فِضَائِهَا فِدَاءٌ وَهِيَ لَدَيْكَ

در ادای آن توانائی و آن در حضور تو

يَبْرُ وَأَنَا إِلَيْكَ قَبِيرٌ مَمْنٌ بِهَا

آسائ و من بسوی تو محجام پس منت بجزایبان

عَلَى يَا كَرِيمُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بر من ای کریم کتر بر هر چیز توانا

بِحَدِيثِ مَكِّيٍّ إِيَّاهِ فَذَعَلْتُ حَوَائِجِي

هذای من بچقن دانشی حاجتهای را

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْضِئْهَا

پس درود فرست بر محمد و اولاد محمد و بر آذرا

وَقَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و بچقن گزندی من گام مرا پس درود فرست بر محمد

وَاللَّهِ وَاعْفِرْهَا يَا كَرِيمُ ۹

پس میگذاردی طرف

و اولاد او و چهارم از آن ای کریم

ده حقه برای او
بزیاید و هر که زیاده
بزیاید زیاده برای او
نوشته شود چهارم
ایضا این بابی به
بند معنی حضرت
صدوق علیه السلام
روایت کرده است
که حضرت رسول ص
الله علیه و آله فرمود
که در هر وقت غرض
چند

اعمال مجذوفه

رَدِّ مَعْرِفَتِي بِمَا كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ
اگر من بهتم بنده بد پس تو
نِعْمَ الرَّبُّ أَفَعَلْتُ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا
خدا ای بتری بچی بر من آنچه تو زودار آئی و
فَعَلْتُ بِمَا أَنَا أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
کن بر من آنچه من زودار آم ای مهربانترین مهربانان
مَهْذُومٌ أَوْ يَرْحَمُهُ اللَّهُ إِنَّ عَظْمَ
بزرگوار را اگر بزرگتر شد
الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْنِ الْعَفْوُونَ
گناه از بنده تو پس خوب آمرزش
عِنْدَكَ يَا كَرِيمٌ
میان پیشوا برز بگذار و بگو ای کریم
مَنْ أَسَاءَ وَأَفْتَرَفَ وَأَسْكَانَ
آنرا که بدی کرد و اظهار نیکو کرد و اظهار میکند کرد
أَعْمَالَ رَبِّ وَأَعْتَرَفَ عَلَى عَيْسَى
و آنرا که بیدی کرد

۳۴۴
 در عبه صبا و ما
 کذا هم انما از این
 انها و اندرون
 انها از بیرون انها
 نمایان است و از
 امت من کسی در
 انها اسکن مکن
 که سخن نیک گوید
 و طعام بهرم خورد
 و بعد که رسد سلام
 کند و در شب نماز
 کند و در هنگام
 مردم

۴۴۴ اعمال مسجد کوفه

ادعیه صابونما

در خواب باشد پس

فرمود کلام بنک انشا

که در صبح و شام دهی

بجای بد بخوان الله

و الحمد لله ذل الاله

لا اله الا الله و الله اکبر

و در محاسن برقی

بند صحیح منقولست

از حضرت امام محمد

باقر علیه السلام

که حضرت

پس نماز کن در آنجا که ضربت زدند امیر المؤمنین علیه السلام و

دور کعبت مسجد و سوره چون سلام دادی و تسبیح کردی بگو

یا من اظهر الجمل و ستر البیض یا من لم

ای یکبار آنجا را میزد خوبها و پسرش مذ بپیرا ای آنکه

تواخذ بالجبره و لم یضیک الترو

ترافده میکند بگناه و نیندرد پرده ظاهره

التبره یا عظیم العفو یا حسن التجاوز

باطن را ای بزرگ بخشنده ای نیکو گذشت

یا واسع المغفره یا باسط الیدین یا

ای گشاده آرزش ای گشاده دوست

الرحمه یا صاحب کل تجوی یا منتهی

رحم ای همراه هر فاطره قلبی ای نهایت

کل شکوی یا کریم الصفح یا عظیم العزاء

هر شکوه ای گرامی گذشت ای بزرگ ایسر

یا سیدی صیل علی محمد و آل محمد

ای آقای من در روزت بر محمد و اولاد محمد

اعمال مجد کوفه

۴۴۵

ادعیه صبا و ما

وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ

و یعنی . در آن آنچه تو سرزاد آئی ای کریم

مُنَاجَاةٌ خَصْرٌ عَلَى عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا

خدا یا پروردگارا من در خواست می کنم از تو امان روزیکه

يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهُ

سودنی در مال و نه فرزندان مگر آنکه لافاقت کند خدا را

يَقْلِبُ سَلِيمٌ وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ

بدل سالم و امان بخوام از تو روزیکه

بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا

یگره ستمکار دست خود را بگوید ای

لَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

کاش من می گرفتم با فرستاده خدا راهی

وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ

در خواست میکنم امان روزیکه شناخته میشوند

رسول صلی الله

علیه و اله بمبارک

گذشت که با معنی

برای خود غرض

میکند ایستاد و

فهمود که میخواهد

و ای با معنی دلالت

کنم که اصلش از

این با معنی ثابت است

و موهوش زود در معنی

و نیکی و با معنی

باشد

الْحَجْرُ مُونَ بَيْنَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي

گنا بکاران . بچهره شان پس گرفته می شوند به پیشانی

وَالْأَفْدَامِ وَاسْتَلَّ الْأَمَانَ يَوْمَ

و قد هما و سحر ایم از تو امان روزیکه

لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلَا^{۹۹}

پاداش دارد نهمورد پدری برای فرزندش و نه فرزندی

هُوَ جَائِزٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ

که او پاداش نگرند از عوض پدرش چیزی بدر سیکه وعده

اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَلَّ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا

هذا حق است و سحر ایم امان از تو روزیکه

يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعِدَتُهُمْ وَلَهُمْ

نفع ندارد سکاران را عذرشان و برای آنهاست

اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَاسْتَلَّ

لعنت و ایشانراست بدخانه ای و سحر ایم از تو

الْأَمَانَ يَوْمَ لَا مَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ

امان روزیکه مالک نیست کسی برای کسی

عزیز کرد بی پادشاه
 الله فرمود که در صبح
 و شام بگو سبحان
 الله و الحمد لله و
 لا اله الا الله و
 الله اکی که بعد
 هر پنجی در پیش
 دستها برای تو
 عزیز مینمایند
 از انواع موهبت
 انعمت

اعمال مجد کوفه

۴۴۷

ادعها صبا و ما

باقیات صالحات

که خدا در قرآن

فرموده است که

نیکی تو و باطنی تو

از مال دنیا به

نخیم این باب

بند معتبر است

امیر المؤمنین

علیه السلام و

کسده است که هر

تو در یک شام

باجل آنرا

سَيِّئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ وَاسْتَلْكَ

چیزی در این روز خدا را و بخوانم

الْأَمَانَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

ایمان روزی که فرار کند مرد از برادرش

وَأُمِّهِ وَآبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

و مادرش و پدرش و همسرش و فرزندش

لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَانِغَةٌ

برای هر مرد از آنها در این روز شایستگی کبری ندارد

وَاسْتَلْكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَوْمُ الْجُرْمِ

و بخوانم از تو ایمان روزی که در دگرگشتکار

لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ

که خدا کند از عذاب روزی که

بَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَآخِيهِ وَ

فرزند و همسر و برادرش را و

فَصَبْلَتِهِ الَّتِي تُوْوِبُهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

خویش و خدا را که پناه میدهد او را آنکه در زمین است

اعمال مکجد کوفه

جَمِيعًا ثُمَّ يَتَّبِعِهِ كَلَّا إِنَّهَا تَرَا عَهُ لِلشَّوْءِ

تماماً پس بنجات دهد اورا نه چنين است اورا آتش سوزانی است

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَىٰ وَأَنَا

مولاى من اى مولاى من تولى مولا و منم

الْعَبْدُ وَهَلْ بَرَّحْمِ الْعَبْدِ إِلَّا الْمَوْلَىٰ

بنده دريا رحم يكند بنده را مگر مولا

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا

مولاى من اى آفامى من تولى مالك و منم

الْمَمْلُوكُ وَهَلْ بَرَّحْمِ الْمَالِكِ مَوْلَايَ

مملوك دريا رحم يكند مالك مولاى من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ

اى مولاى من تولى عزيز و منم ذليل

وَهَلْ بَرَّحْمِ الذَّلِيلِ إِلَّا الْعَزِيزُ مَوْلَايَ

دريا رحم يكند ذليل را جز عزيز مولاى من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ

اى آفامى من تولى آفريننده و منم آفریده شده

همه مريدان اين ايم و را
چون اندر دان شب
خبرها از ادا فون نبرد
و جمع شود از ادا
دودگر دود
و همچنين است
هرگاه هنگام صبح
بگويد و ايم اينست
فَتَحْتَمُّنَ اللّٰهَ حِينَ
تَمُوتُونَ وَحِينَ
تُحْيَوْنَ

السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطَىٰ مُؤَلَّاهِ يَا مُؤَلَّاهِ

گدازا مگر عطاکننده سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ بَرَحِمٌ

ترئی زنده و منم مرده و آیا رحم می کند

الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ مُؤَلَّاهِ يَا مُؤَلَّاهِ

مرده را مگر زنده سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَاقِي وَهَلْ بَرَحِمٌ

ترئی باقی و منم فاقی و آیا رحم میکند

الْفَاقِيَ إِلَّا الْبَاقِيَ مُؤَلَّاهِ يَا مُؤَلَّاهِ

فاقی را مگر باقی سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ بَرَحِمٌ

ترئی همیشه و منم از بین رونده و آیا رحم میکند

الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمَ مُؤَلَّاهِ يَا مُؤَلَّاهِ

از بین رونده را مگر همیشه سرلای من ای آقای من

أَنْتَ الْوَارِثُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ

ترئی روزی دهنده و منم روزی حوزار و آیا

بگوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا تَحِلُّ لَنَا وَلَا لِقَوْمِنَا

بِأَيْدِي الْعَالَمِ الْعَظِيمِ

نَسْتَسَدُّ أَرْشَاطَ الْعَظِيمِ
وَنَسْتَأْذِنُ دِشَاهِي

وَنَسْتَسْتَعِينُ دِشَاهِي
از بیسی و حضرت

محمود که من صد
ربنم میگویی

اعمال مجد کوفه

۴۵۱

ادعیه صبا صا

بَرَحْمَ الْمَرْزُوقِ إِلَّا الرَّازِقُ مَوْلَايَ يَا

رم یکند روزی خوار را مگر روزی دهنده بر لای من ای

أَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَجِيلُ وَهَلْ بَرَحْمُ

تویی بخشنده دهنم بخیل و آیا برم یکند

الْبَجِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

بخیل را مگر بخشنده بر لای من ای آقای من

أَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى وَهَلْ بَرَحْمُ

تویی شفا دهنده دهنم برهن و آیا برم یکند

الْمُبْتَلَى إِلَّا الْمُعَافِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

برهن را مگر شفا دهنده بر لای من ای آقای من

أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ بَرَحْمُ

تویی بزرگ دهنم کوچک و آیا برم یکند

الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

کوچک را مگر بزرگ بر لای من ای آقای من

أَنْتَ الْهَادِي وَأَنَا الضَّالُّ وَهَلْ

تویی راه نما دهنم گمراه و آیا

ادعیه در غضب
نماز صبح و شام
هفت مرتبه بنشین
گذاشت هفتجا
بند معجزان
حضرت صادق علیه
السلام منقول است
که مردی از آنجا
چند روز بخت
حضرت رسول صلی
الله علیه و آله
نویسد

بَرَحْمُ الضَّالِّ إِلَّا الهَادِيَ مَوْلَايَ

رم یکند گمراه را مگر راهنا سولای من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ

ای آقای من تویی رحم کننده و منم رحم شده

وَهَلْ بَرَحْمُ الْمَرْحُومِ إِلَّا الرَّحْمَنُ مَوْلَايَ

و آیا رم یکند رحم شده را مگر رحم کننده سولای من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا الْمُنْتَحَنُ

ای آقای من تویی سلطان و منم استهان شده

وَهَلْ بَرَحْمُ الْمُنْتَحَنِ إِلَّا السُّلْطَانُ مَوْلَايَ

و آیا رم یکند استهان شده را مگر سلطان سولای من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّلِيلُ وَأَنَا الْمُنْهَيَّرُ

ای آقای من تویی دلیل و منم حیران

وَهَلْ بَرَحْمُ الْمُنْهَيَّرِ إِلَّا الدَّلِيلُ مَوْلَايَ

و آیا رم یکند سرگشته را مگر دلیل سولای من

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُدْنِبُ

ای آقای من تویی آمرزنده و منم گناهکار

حضرت ازاد پورید

که بیچ بس در این

چند روز از ما

غایب بودی گفت

بسبب تنگدستی و

طول بیماری فرمود

مغواهی دادند

تعلیم کنیم که چون بخواند

فصل و بیماری از او

زایل گردد گفت

بلی

اعمال مسجد کوفه

۴۵۳

ادعیه صادرا

وَهَلْ تَرْحَمُ الْمَذْنِبَ إِلَّا الْغَفُورُ مَوْلَا

دایا رحم میکند گناهکار را مگر آمرزنده سرلای

أَنْتَ الْغَالِبُ وَأَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ

تویی غلبه دهنده و منم مغلوب دایا

تَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلَّا الْغَالِبُ مَوْلَا

رحم میکند مغلوب را مگر غلبه سرلای

أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ تَرْحَمُ

تویی پرورش دهنده و منم پرورش یافته دایا رحم میکند

الْمَرْبُوبَ إِلَّا الرَّبُّ مَوْلَا يَا مَوْلَا

پرورش یافته را مگر پرورش دهنده سرلای کن ای آفای کن

أَنْتَ الْمُنْكَرُ وَأَنَا الْخَائِشُ وَهَلْ تَرْحَمُ

تویی خبر دهنده و منم خشمگین کننده دایا رحم میکند

الْخَائِشَ إِلَّا الْمُنْكَرُ مَوْلَا يَا مَوْلَا

خشمگین کننده را مگر خبر دهنده سرلای کن ای آفای کن

ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ وَارْضَ عَنِّي بِجُودِكَ

رحم کن مرا بر رحمت خود و راضی شو از من ب بگو خود

بسم الله الرحمن الرحيم
یا رسول الله

فمؤدکه در صبح

شام این دعا را

بخوان لا حول و لا قوة الا بالله

تو کفایت علی

الحی الذی

لا یموت و لا ینام

لیله الذی لم یجد

ولدا و لم یکن له

شیر بک فی الملکة

ای سرلای کن

وَكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ يَا ذَا الْجُودِ

دکرم تر و فضل خود ای صاحب جود و

الْأَحْسَانِ وَالطَّوْلِ وَالْأَمْنَانِ بِرَحْمَتِكَ

احسان و مهربانی و امنیت ای رحمت خود

أَعْمَادِكُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ستونهای
مستحقان

ای مهربانترین مهربانان

أَبْجَادِ وَرَكَعَاتِ نَمَازِكَ وَجُودِ سَلَامِ دَادِي وَ
بَيْعِ كَرْدِي بَغِي

يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَيَا جَابِرَ كُلِّ كَبِيرٍ

ای آفریننده هر آفریننده ای پیروز دهنده هر کشته

وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَأٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى

دای حاضر در هر مجمع دای بنده هر پنهانی

وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيٍّ وَيَا شَاهِدَ أَعْمَرَ

دای دانای هر ستم دای حاضر غیر

غَائِبٍ وَيَا عَالِبَ أَعْمَرَ مَغْلُوبٍ وَيَا

غائب دای غایب غیر مغلوب دای

وَلَوْ تَنَزَّلَتْ سَمَوَاتُكَ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنْ
الدُّنْيَا لَوَجَدْتَنِي فِيهَا
هَتَمِ دَرْدُو بَابِ
مَعْنَى بَابِ
حَضْرَتِ صَلَوَاتُ عَلَيْهَا
السَّلَامِ مَفْعُولٌ لَكَ
پیش از طلوع و
غروب آفتاب و
مهربانی
یا الله التَّيَجُّ

اعمال مسجد کوفه

۴۵۵

ادعیه صباوت

قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ وَيَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَجَدٍ

نزدیک بدون دور و ای مؤنس هر تنها

وَيَا حَيًّا جِبْنَ لَأَحْيِي عَنْزُهُ يَا مُجِبِّي الْمَوْتِ

و ای زنده و حی که هست زنده جز او ای زنده کننده مرده

وَمِيمَتِ الْأَخْيَاءِ الْفَائِمِ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ

و سراننده زندگان قیام کننده بر هر چه نفس است

بِمَا كَسَبَتْ لِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ صِلْ عَلَيَّ

ب آنچه عمل کرده نیست خدا منی جز تو درودت بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

محمد و اولاد محمد

بِكْرُ مِمَّا بَرَأَ خَلْقَ جَامِعِ كَوْفَرٍ

از حضرت صادق علیه السلام روایت کئی
دو رکعت نماز گذارد در مسجد کوفه بخواند در هر
رکعت حمد و دو نقل اعوذ و سوره اخلاص و
کافرون و نصر و قدر و سبح اسم ربك الاعلی

العلیم من قرآن

التالیین و اعوذ

ب الله ان یحصی

ان الله هو التبع

العلیم و در بعض

از روایات چنین

است و اعوذ بک

رب ان یحصی

و در بعضی از روایات

استحیذ بالله

التبع العلیم

ادعیه جبارا

۴۵۴ اعمال مسجد کوفه

و چون سلام دهد بلیغ حضرت زهرا سلام الله
علیها را بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد
خدا حاجتش را بر آورد و دعا بشود مستجاب شود

ذیات جنات مسلمة عقیل قد

چون از اعمال مسجد کوفه فادغشدی برو
بوسه فرمایند عقیل رضوان الله علیه و بابت
رزق فریاد و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْمُبِينِ الْمُتَّصِلِ

ستایش فدای ملک حق آشکار گوید

لِعَظَمَتِهِ جَابِرُهُ الطَّاعِينَ الْمُعْرِفُ

دربار بزرگی او جباران سرکش اقرار کننده

بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بخدائی او تمام اهل آسمانها و زمینها

الْمُقَرَّبِينَ وَجِدِهِ سَائِرِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

اقرار کننده بگلانگی او سائر مردم تمامها

التَّجَانِ الرَّحِيمِ وَ
أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْخَجْرِ
هَمَّ
درد فلاح
السائل انحضرت
صادق علیه السلام
روایت کرده است
که چه مانع است شما
را در هر صبح و شام
این دعا را سه مرتبه
بخوانید

زیارت بجزائلم

دعاء صبار و ما ۴۵۷

وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنَامِ وَ أَهْلِ

درود خدا بر سیدنا نام (حرم) و اهل

بَيْتِهِ الْكِرَامِ صَلَوَةٌ تَقْرُبُهَا أَنْعَمُهُمْ

خا نزدیکه گرامی او درود بچه روشن شود بان چشمهاشان

وَبَرِّعُمْ بِهَا أَنْفُ شَانِهِمْ مِنَ الْجَحَنِّ وَ

و بهناک مایده شود بان بینی بدخوانان آنها از جن و

الْأَيْسِ اجْمَعِينَ سَلَامٌ اللهُ الْعَلِيِّ

اس تمام سلام فدای بلند

الْعَظِيمِ وَ سَلَامٌ مَلَائِكَةِ الْمُقْرَبِينَ

با طقت و سلام فرشتگان مغرب او

وَ أَيْدِيَاءِهِ الْمُرْسَلِينَ وَ أُمَّتِهِ الْمُتَجَبَّرِينَ

و پیا بران فرستاده اس و ایمان بر گردیده

وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ

و بندگان نیکو کار او و تمام شهیدان

وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الزَّوَايِكُ الطَّيِّبَاتِ

در استگویان و همه یمن پاکبسته

اللَّهُمَّ قَلْبِي
الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ
تَبِّحْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ
وَلَا تَبْغِ قَلْبِي بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنِي وَ هَبْ
لِي مِنْ كَدِّكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
وَ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ
بِحَبْلِكَ اللَّهُمَّ
أَمْدُودِي فِي عَجَائِبِ
وَ أَوْضِعْ عَلَيَّ فِي
رُؤْيِي وَ آتِئْ

ادعیه صبا و
علی من ذممتک و
ان کنت عندک
ثم الکتاب شیخ
فاجعلنی سعیداً
فانک نعم امان
وینبذ ویندک
ثم الکتاب و هم
شیخ طوسی و سید
بن طاوس از حضرت
رسول صلی الله

فَمَا تَعْتَدِي وَتُرَوِّحُ يَا مُسِيماً بِنِعْمَلِ

در هر صبح و شام ای مسلم پر عقل

بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پر ابیطالب در رحمت خدا و برکات او

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ آمَنْتَ الصَّلَاةَ وَ

گواهی میدهم که تو بجهت بیاداشتی نماز را و

أَنْتَ الزَّكَاةَ وَأَمْرَتَ بِالْمَعْرُوفِ

ادرا کردی زکوة را و امر کردی به نیکی

وَهَيَّيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي

و باز داشتی از بدی و جهاد کردی در راه

اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَقِيلَتْ عَلَى مِنْهَا جِ

خدا حق جهاد کردی و گفته شدی بر طریقه

الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى لَقِيتَ

جهادکنندگان در راه او تا ملاقات کردی

اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عِنْدَكَ رَاضٍ وَ

خدا را بزرگوار و جلالت او را و او از تو خوشنود است و

ادعیه مجاویب

علیه واله و اولاد

کرده اند که هر که

در صبح و شام بگوید

سوره بگویند

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ

بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ

اللَّهِ الْعَظِيمِ

ملکی نصیر شد بگو

بُحْتِ بَابِلِیْ اِز

نفسه که برای او

در زمان بُحْتِ

که از مشک

اِنَّكَ وَفِيكَ بَعْدَ اللَّهِ وَبَدَلَتْ

بر سبکتر وفا کردی بپسند هذا و بذل کردی

نَفْسِكَ فِي نَصْرِهِ جُحْتَهُ اللَّهُ وَابْرُجْتَهُ

جان حوزرا در یاری جفت هذا و پسر جفت او

حَتَّىٰ آتَيْكَ الْيَقِينَ أَشْهَدُ لَكَ بِأَنَّ

تا آ در ترا یقین گواهی میدهم ترا به

لِلسَّلَامِ وَالْوَفَاءِ وَالْبَصِيحَةِ لِخَلْفِ

تسليم و وفا و بصیحت بپسر

النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ وَالسَّبِيطِ الْمُنْتَجَبِ وَ

پیامبر فرستاده و سبط برگزیده و

الدَّابِلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبْلَغِ وَ

دبیل دانای و وصی مبعوث کننده و

الْمَظْلُومِ الْمُهْتَمِّ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ

ستم دیده ترین شخصیت پس جزا دهد ترا خدا از پیامبرش

وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ الْحَسَنِ وَ

و از امیر المؤمنان و از حسن و

الْحُسَيْنِ أَفْضَلِ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرَتْ

سپهرین بهترین جزا را بآنچه صبر کردی

وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

و بر داری کردی و یاری کردی پس خوبت سرای آخرت

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ

لعنت کند خدا آنرا که کشت ترا و لعنت کند خدا کسی را که

امَرَ بِفَيْئِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ

امر بکشتن ترا کرد و لعنت کند خدا کسی را که ستم کرد ترا و

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَفَارَى عَلَيْكَ وَلَعَنَ

لعنت کند خدا کسی را که فرار کرد بر تو و لعنت کند

اللَّهُ مَنْ جَمَهَلَ حَقَّكَ وَأَسْخَفَ جُرْمِيكَ

خدا کسی را که ندانست حق ترا و بهیچ داشت جرم ترا

وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَايَعَكَ وَعَمَّكَ وَ

و لعنت کند خدا کسی را که بیعت کرد ترا و ترک کرد و

خَذَلَكَ وَأَسْلَمَكَ وَمَنْ أَلَبَّ عَلَيْكَ

خوار کرد و تسلیم دشمن کرد و آنکه دشمنی کرد بر تو

ناب است در خان
فرس کند و درود
درود را نماند
دردی بر آن نصیب
کند
بدر آن بنویسد که این
بشان فلان پس
فلان است و بنید
بر او بیعت نمودی
انصرفت صادق
علیه السلام
روایت

زیارت جناب مسلم

ادعای صبا و منا

۴۶۱

وَلَمْ يُعْنِكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ

دیاری نکرد ترا ستایش مژده را که قرار داد آتش را

سُوِيًّا مَّ وَيَسَّرَ الْوُرْدَ الْمَوْرُودَ اَشْهَدُ

مکان آنها و بد فرود گاه ای است گواهی بدهم

اَنْتَ فَبَيْتِكَ مَطْلُومًا وَاَنَّ اللّٰهَ مُنْجِيٌّ

بدستی که تو گشته شدی گمراه و خدا بگرداننده است

لَكُمْ مَّا وَعَدَ كُمْ فِي حَنَّتِكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمْ

شما را آنچه وعده کرد آمدم ترا زیارت کننده عارف بحق شما

مَسِيكًا لَكُمْ نَابِعًا لِسَيْتِكُمْ وَنَضْرِبِي لَكُمْ

شیر برضای شما پیروز بگشتم شما و داری من شما

مَعْدَةً حَتَّى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَكَلَّمَ خَيْرًا لِّخَلْقِهِ

آمده است تا حکم کند خدا و او بهترین حکامان است

فَتَعَلَّمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوٌّ كُمْ صَلَوَاتُ

بس با شمام با شمام نه دشمنان شمام درودهای

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ زُؤَانِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ

خدا بر شما و بر روانهای شما و اجساد شما

که در است که هر که
این بیخ را بگوید
در غیر مقام نجیب
حضرت عالی هفتاد گناه
او را می کند و می از
حسنه برای او ثبت
نماید و هزار شفاعت
برای او بنویسد
و هزار در و جوی بخواهد
او بلند کند و
برای او از این
کلمه بیخ سفید

ادعوتی صبارنا ۲۴۲ زیارت جنامله

وَسَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ

حاضر شما و غایب شما و سلام بر شما

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ قَتَلَ اللَّهُ أُمَّةً

در رحمت خدا و برکتهای او بکشید خدا ائمه را

قَتَلْتُمْ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسِنِ بِيْنَ خَلْقِ

که کشته شما را با دست و زبان

أَشْرَاقِ نَبِيِّ الْجَنَانِ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا

سلام بر تو ای بنده

الصَّالِحِ الْمَطْبُوعِ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَإِمِيرِ

نیکی کار اطاعت کننده بخدا و پیغمبر او و امیر

الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحَبِيبِ عَلَيْهِمُ

مؤمنان و حسن و حبیب بر آنها باد

السَّلَامُ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ

سلام ستایش مرخصا و سلام بر بندگان او

الَّذِينَ اصْطَفَى مُحَمَّدًا وَإِلَيْهِ وَالسَّلَامُ

که برگزید محمد و اولاد او و سلام

خلق کند روز قیامت
این پنج دعا را بخواند و
قوت آید برای او و فرشته
شود پانزدهم
نقطه داوودی از
حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام روا
کرده است که حضرت
رسول صلی الله علیه
و آله فرمود

السلام

زیارت حضرت مسلم

۴۴۳ ادعیه صباوات

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَةٌ

بر شما و رحمت خدا و برکتهای او و آمرزش او

وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ

و بر روان تو و بدن تو گواهی میدهم

أَنْتَ مَصِيَّتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ

که تو در گذشته بر آنچه درگذشت بر آن

الْبَدْرِ وَبَوَّانَ الْجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ

بدریهایی و جهادکننده در راه

اللَّهِ الْمَبَالِغُونَ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ

خدا ببالندکنندگان در جهاد دشمنان خدا

وَنَصْرِهِ أَوْلِيَانَهُ فِجْرَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ

و یاری دوستان او پس جزا و پاداش خدا بهترین

الْجَزَاءِ وَالْكَثْرَ الْجَزَاءِ وَأَوْفَرَ الْجَزَاءِ

جزا و بسیارترین جزا و فراوانترین جزا

أَحَدٍ مِّنْ وَفِي يَبِيعُهُ وَاسْتَجَابَ لَهُ

کسی از آنکه وفا کند بر پیمان او و اجابت کرد او را

هر که صبح کند و چهار نعت خدا را یاد نکند مہینہ کم نعت خدا را و زایل گردد: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَمَرَّقَنِي نَفْسُهُ وَتَمَرَّقَنِي غَيْبَاتِ الْقَلْبِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَعَلَّتْ مِنِّي أَمْرًا

زِيَارَتِ جَنَامُكُ

۴۶۵

ادعیه بسیار است

وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا

و نیکو کاران و خوب آنان ترا رفیق

أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ يَهْنِ وَلَمْ يَشْكُلْ وَأَنَّكَ

گواهی میدهم که تو سستی نخوردی و زنگول نخوردی و تو

فَدَمْضِيَّتْ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ

بجستگی در گذشتی بر بصیرت از امرت

مُقَدِّمًا بِالصَّالِحِينَ وَمُسَبِّحًا لِلنَّبِيِّ

اولدا کننده به صالحان و سپردار به پیغمبران

فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ

پس جمع کند خدا میان ما و میان تو و میان

رَسُولِهِ وَأَوْلِيَّائِهِ فِي مَنَازِلِ

روز ده حوز و دوستانش در منزلهای

الْمُحِبِّينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

آسودگان پس او مهربانترهین مهربانان است

پس نماز کن دو رکعت در کوفه سر از راه

انجناب کن و بگو

شنا ساندید و ما
کرد دل نگذاشت
پس خداوند
دوالت که مرا از
امانت محمد صلی الله
علیه و آله و سلم
جهد میکنم خدا را
کرد و ز می مانم
مشکل شد و یاد
مردم نگذاشت
سائین میکنم خدا را
که

ادعیه صبا و صا
۴۴ زیارت گنایان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بروردگار در روزت بر محمد و اولاد محمد

وَلَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا

و گذار برای من گناهی

و این همان دعایست که در حرم حضرت عباس
علیه السلام خوانده میشود و اگر خواستی دعا
کنی جناب مسلم را بخوان همان و داعی که در زیارت
حضرت عباس علیه السلام خوانده میشود

يَا هَانِي بنِ عَمْرٍ وَّ صَلِّ لِي عَلَى

مهابتی در نزد فیرا و وسلام میکنی بر
رسول خدا و میکنی

سَلَامُ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَصَلُّوا لَهُ عَلَيْكَ

سلام خدای بزرگ و درودهای او بر تو

يَا هَانِي بِنَ عَمْرٍ وَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای هانی بن عمرو سلام بر تو

گنایان برپوشانند
در میان مردمان
رسولان و پند
دوازدهم در بند
لامین از مسلمان
فارسی روایت کرده
است که هر بندگی
داخل شود در صحیح
گویند سه مرتبه
اللَّهُمَّ صَلِّ لِي عَلَى

زیارت خُتابن عروه

۴۹۷

ادعی صبارنا

العالمین الحمد

لله حمد اکبر

طیباً مبارکاً فی

ضعالی هفتاد

نوع بلا از او

دفع کند که گمراهیها

اندوه باشد

سپندهم شیخ

کهنی بند

عصی از حضرت

باقر علیه السلام

روایت

إِنَّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ النَّاصِحُ لِلَّهِ وَ

ای بنده صالح ناصح برای خدا

لِرَسُولِهِ وَإِلِمْهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنَ

در رسولش و برای ابروئمان و حسن

وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَشْهَدُ

و حسین بر آنها با سلام گواهی میدهم

أَنَّكَ فُيْتُكَ مَظْلُومًا فَلَعَنَ اللَّهُ

که تو کشته شدی مظلوم پس لعنت کند خدا

مَنْ فُتِكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ وَحَتَّى

کیرا که ترا کشد و حلال دانت خونت را در کند

فَبُورَهُمْ نَارًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لِبَيْتِ

تبرستان را از آتش گواهی میدهم ملاقات کردی

اللَّهِ وَهُوَ رَاضٍ عَنْكَ بِمَا فَعَلْتَ

خدا را و او خوشنود است از تو آنچه کردی

وَصَحَّتْ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

و نسی گوی و گواهی میدهم که تو رسیدی

دَرَجَةَ التُّهْدَاءِ وَجُعِلَ رُوحَكَ مَعَ

درجه شهیدان و قرار داده شد روح تو ؛

أَرْوَاحِ التُّعَلَاءِ بِمَا نَفَحْتَ لِلَّهِ وَ

روحهای بندگان بخوان ؛ آنچه نفختی کردی برای خدا و

لِرَسُولِهِ جُحُودًا وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي

رسول او در حال جدوجهد و بذل کردی جان را در

ذَاتِ اللَّهِ وَمَرْضَانِيهِ فَرَحَمَكَ اللَّهُ

راه خدا و مرضای او ؛ پس رحم کند ترا خدا و

وَرَضِيَ عَنْكَ وَحَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَ

راضی شود از تو و محشر کندت با محمد و

إِلَى الظَّاهِرِينَ وَجَمَعْنَا وَإِيَّاكَ

اولاد پاکبسته او و جمع کند ما و ترا

مَعَهُمْ فِي دَارِ النِّعَمِ وَسَلَامٌ عَلَيْكَ

با ایشان در خانه نیت و سلام بر تو

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

و رحمت خدا و برکتهای او

کرده است که در صحیح
کتاب نبوی
مؤمنان علی بن محمد
و سینه و دین علی
و سینه و دین علی
و اوصیاء و شیخ
امانت لیسیم و
علایینیم و شاهید
و عابینیم و اعدو
یا لله یا الله یا سعادت
میر رسول

اعمال مسجد سملانی

ادعی صاونا ۴۹۹

پس دو رکعت نما کن و هدی کن از ابروح ها و دعای کن
برآخود و وداع کن اورا با پنجه در وداع جنات مسلم

در اعمال مسجد سملانی

پس خواستی داخل مسجد شوی بابت نزد در و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ

بنام خدا و برای خدا و از خدا و به سوی خدا

وَمَا شَاءَ اللَّهُ وَخَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ تَوَكَّلْتُ

و آنچه خواهم خدا و بهترین نامها خدا را است توکل کردم

عَلَى اللَّهِ وَالْأَوْلَى وَالْأَوْثَرُ إِلَّا بِاللَّهِ

بر خدا و بیش اول و زودت و غیره مگر بخدا

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ

بلند یا عظمت پروردگارا فرموده مرا از آبادکنندگان

مَسَاجِدِكَ وَبُيُوتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أُوَجِّهُ

بمسجدت و خانه هایت خدا من تو را بجهت

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَبِّ
عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَالْأَوْصِيَاءِ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَارْتَبِعُوا
إِلَى اللَّهِ فِيمَا تَرْتَبِعُوا
إِلَيْهِ وَالْأَوْلَى
لِأَقْوَةِ الْأَبَائِثِ
چهاردهم شیخ
کلبی

ادعیه مبارکه

۴۷. اعمال مسجد کهن

إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَالِإِلْحَمْدِ وَأَفِدِّ مُمْمِ بَيْنَ

بروی تر بحق محمد و اولاد محمد و تقدیم میدارم آنها را

يَدَيَّ حَوَائِجِي فَأَجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِهِم

پیش روی بخیزم در وقت حاجت پس ترارده مرا خداوند اجری

عِنْدَكَ وَجِهَتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

رز خود و خزینهها در دنیا و آخرت

مِنَ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَاتِي

از نزد یگان بروردگار قرارده نماز مرا

بِهِمْ مَقْبُولَةً وَزَيْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَرِزْقًا

بسیارشان پذیرفته و گنایم را بپس آنها آمرزیده و روزیم را

لَهُمْ مَبْسُوطًا وَدُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَابًا وَ

بخاطر آنها گشوده و دعایم را بخاطر ایشان مستجاب و

حَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَةً وَأَنْظُرَ إِلَى

حاجتها بم را بخاطر آنها روا شده و نظرم بر من

بِوَجْهِكَ لَكَرَمِ نَظَرِهِ رَحِيمَةً اسْتَوْجِبُ

بر من کریم خود نظری با رحم سزاوار شود

از حضرت امام محمد
با فرموده علیه السلام
فضیلت بسیار افضل
کرده برای خواندن
این دعا بعد از صبح
پیش از طلوع آفتاب
اللهم ابر الله الكبر
کبر او بخواند
بکره و آسلا و
الحمد لله رب العالمین
کثیرا =

اعمال مجد سمله

۴۷۱

ادعیه صباحا

يَهَا الْكَرَامَةُ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفُهُ

بان کرامت نزد خود پس نگردانی آنرا

عَنِّي أَبَدًا يَا رَحِمَنُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از من برای همیشه. رحمت خود ای مهربانترین مهربانان

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ ثَبَّتْ

ای برزور و کننده دلها و چشمها ثابت نگاهدار

قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ وَ

دل مرا بر دین خود و دین پیامبرت

وَلَيْسَ لَكَ وَلَا يُرِغُ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي

و لی خود و تاریک کن دل مرا بعد از اینکه هدایت کردی مرا

وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

د عطا کن. ارمن از جانب خود رحمت بده که تو

أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ

تویی. کننده. بروردگارای بسوی تو توجه کردم

وَمَرْضَانِكَ طَلَبْتُ وَتَوَابِكَ بَغَيْتُ

و خوشنودی ترا خواست رفتم و توباب ترا طلب کردم

لَا تُشْبِهُكَ لَهُ وَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ

وَالِهِ يَا نَبِيَّهِمْ

در بلبلا الامهاتن از

حضرت صادق

علیه السلام روایت

کوده است که هر که

در صبح سه مرتبه

این دعا بخواند تا

شام با او بلائی

نرسد و اگر در شب

بگوید

وَبِكَامْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ

دعوتو ایمان آوردم و بر تو توکل کردم خداوند اقبال کن

بِوَجْهِكَ إِلَيَّ وَأَقْبِلْ بِوَجْهِكَ إِلَيْكَ

بر وجه تو که مرا خود بری کن و اقبال کن بر من بر وجه خودت

پس بخوان آیه الکرسی و معوذتین را و تسبیح

کن خدا را هفت مرتبه و تسبیح کن هفت مرتبه

و تهلیل بگو هفت مرتبه و تکبیر بگو هفت مرتبه

یعنی هر یک از بُحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ را هفت مرتبه

بگو پس بگو

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَلَكَ

خداوند اترافت شایسته بر آنچه هدایت کردی مرا و ترا

الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَلْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى

شایسته بر آنچه کرامت کردی مرا و ترا شایسته بر

تاصبح با دربارت وزند

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا

يُضْرَبُ مَعَهُ سِمَةٌ فِي

الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

وَهُوَ الْبَرُّ الْعَلِيمُ

شایسته در زمین و در آسمان

موفق و معجز از هر خدا و امام محمد باقر

اعمال مجدد سهله

۷۳۴ م ادعیه صبا و ما

مَا شَرَّفَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ

اینکه شرف کردی مرا و تراست ستایش بر هر بلای

حَسِّنْ اِبْتِلِيَّتِي اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَوَتِيْ

نیکی گرفتار کردی مرا بپورددگارا قبول کن نماز مرا

و دُعَائِيْ وَ طَهِّرْ قَلْبِيْ وَ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ

و دعای مرا و پاکیزه گردان دل مرا و گشاده کن پهن مرا

و تَبَّ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ

دو توبه کن توبه مرا که بگشایی که توبه توبه پذیر و مهربانی

پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافله اشرا
بجا آور پس دو رکعت نماز نجات مجدد کن فریب
الی الله و چون فارغ شدی دستها را بسمت
آسمان بلند کن و بگو

اَنْتَ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُبْدِيْ الْخَلْقِ

تویی خدا و نیکی هست خدای جز تو آفریننده خلق

و مَعِيْدُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

و از گرداننده آنها و تویی خدا و نیکی هست خدای جز تو

علیه السلام

روایت کرده اند

که حضرت عالی حضرت

نوح علیه السلام

دائماً بار بار

گفته نامید بر

هر صبح و شام این

دعا میخواند اللهم

اِنِّيْ اَشْهَدُكَ اَنْتَ

مَا اَمْسَى اَنْتَ اَنْتَ

مِنْ

ادعیه صابرانه ۴۷۴ اعمال مجدد سهله

خَالِقُ الْخَلْقِ وَرَازِقُهُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا

آفریننده خلق و روزی ده آنان و تویی خدا بزرگوار

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاطِرُ الْبَاسِطُ أَنْتَ

بنی خداوند جز تو بعضی کننده گشاینده تویی

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ

خدا بزرگوار نیست خداوندی جز تو مدبر کننده کارها و

بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ

برانگیزاننده هر که در قبر است تویی وارث زمین

وَمَنْ عَلَيْهَا اسْتَسْلَكَ بِاسْمِكَ الْمُحْرَمِ

و آنکه در آنست بخواهد از تو بنام محزون

الْمَكُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا

پوشیده است زندۀ پایدار و تویی خدا بزرگوار

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَأَخْفَى اسْتَسْلَكَ

خداوندی جز تو دانای راز و پنهان بخواهد از تو

بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ

بنام خودی که چون خوانده شدی بمان جوابی گویی

یعنی او غایبیه
دین او دنیا
و صدک لا شریک
لک لک الحمد و لک
الشکر علیما علی
و فی الهنا و در
روایات است اللهم
ایه ما اصحیح من
یعنی او غایبیه
دین او دنیا

اعمال مجد کهنه

۴۷۵

ادعیه صبارانه

وَإِذَا سَأَلْتَنِي بِهِ أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ

دچون سوال کرده شدی بآن عطا کردی و بخوامم از تو

بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَجَمْعِهِمْ

بحق تو بر محمد و اهل محمد و جمعی آنها

الَّذِي أَوْجِبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ

که واجب کردی آنرا بر نفس خود ایکن در روزی

عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي

بر محمد و اولاد محمد و ایکن بر او کنی حاجت مرا

السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا

در همین ساعت ای شنونده دعا ای

سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ

آن ای مولای ای یاری ای بخوامم از تو کن بر

إِسْمٍ تَمَنَّيْتُ بِهِ نَفْسِكَ وَإِسْمًا تَوَثَّقُ بِهِ

نامیکه نامیدی بآن خود را یا از گدازشی بآن

فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

در علم غیب نزد خود ایکن در روزی بر

فَتِيكَ وَحَدِّكَ لَا

شیرتت آن که

الْحَمْدُ وَاللَّاتُ الْكُفْرُ

بهاستی و ضی و

تَعَبُ الرِّضَاةِ فِي كِتَابِهِ

مغیازد و هر دو

خواب هفتاد

کتابی و بر فی سیدها

مغیازد حضرت صاحبها

و کما حکم علیهما من

روایت کرده اند

اعمال مجد سهله

ادعیه صبا و صا

مُحَمَّدٌ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَجْعَلَ فَرْجَنَا الشَّامَةَ

محمد و اولاد محمد و اینکه قرار دهی فرج ما را از همه

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ

ای زورور دکننده دلها و چشم ها ای شنونده دعا

پس بجده برو و خشوع کن و بخواه خدا را پس نما

گذارد در گوشه که طرف مغرب و شمالت دور

و ان موضع خانه حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام

چون از نماز فارغ شدی تسبیح کن و پس بگو

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَقِّ

حذا بحق این بقعه شریفه و بحق

مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهَا فَدَعْ عَنِّي حَوَائِجِي

آنکه عبادت کرد ترا در آن بچگونگی دانستی حاجتهای را

فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَفِضْهَا وَقَدْ

پس درود فرست بر محمد و اولاد محمد و بر او در آنرا بچگونگی

أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ

شردی گناهان مرا پس درود فرست بر محمد و اولاد محمد

که چون تو ذلیل شود

بغریب افتاب این

دعا بخوان تا این

گی دی از شر هر

دورند و از شر

شیطان لعین و

فرزندان او و از

هرگزنده و صاحب

زهری و از دردنا

و غولان

اعمال مسجد سملان

۴۷۷

ادعیه بسیار است

وَاعْفِرْهَا اللَّهُمَّ اجْنِبِي مَا كَانَتْ الْحَيَوَةُ

و بیمار از آنجا برود کار از ده نگاهداری تا ما به زندگ

خَيْرًا لِي وَآمِنِي إِذْ كَانَتْ الْوَفَاءُ خَيْرًا لِي

بهر برای من و بماند مرا چون شد وفات بهتر را

عَلَى مَوْلَاهُ أَوْ لِيَأْتِكَ وَمَعَادَاهُ أَغْدَائِكَ

بر روی او یا بر آید تو در شنبه در شنبه در شنبه

وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و بکن برای من آنچه تو سزاوار آنی ای مهربانترین مهربانان

پس نماز میکند اری در گوشه دیگر که در همهت مغرب

و قبله است در رکعت و دستها را بلند میکند و میگوید

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ

پروردگارا من گزاردم این نماز را

أَبِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَ

بطع خوشنودی تو و طلب نایل تو و

رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَّازِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ

ایه لطف تو و جوازهای تو پس درود از من

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا
يُجْدِي وَلَا يُدْرِكُ
لَهُ شَيْءٌ فِي
الْمَلِكِ وَالْمَلَكِ
الَّذِي يَصِفُ وَلَا
يُوصَفُ وَيَعْلَمُ
وَلَا يُعْلَمُ خَائِفَةَ
الْأَعْيُنِ وَالْخَائِفِ
الصُّدُورِ

اعمال مسجد مهملی

مُحَمَّدٍ وَالِإِخْوَةِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلَهَا مِنِّي بِإِحْسَانٍ

محمد داوود محمد و قبول کن آنرا از من به بهترین

قَبُولٍ وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ لِمَا مَوْلَى وَفَعَلَ

و به قبول و ناهل کن مرا بر رحمت خود آرزو را و سخن

بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

با من آنچه تو سرادار آنی ای مهربانترین مهربانان

پس بجه بر و بگذارد و طرف صورت تو ابر خال

پس برو بگو شه که در طرف مشرف و دور کعبه

نماز بگذار و دستها را بگشا و بگو

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الذُّنُوبُ وَالْخَطَايَا

پروردگارا اگر است گناهان و خطایا

فَدَاخَلَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَلَمْ تَرْفَعْ

گرم گشود روی مرا نزد تو و بلند نهی

لِي إِلَيْكَ صَوْنًا وَلَمْ تَتَّجِبْ لِي دَعْوَةَ

برای من بگریز صدای و اجابت کنی برای من دعاها را

اعوذ بوجه الله العظیم
و الله العظیم من شئ
مادری و در و من شئ
ما خلف الشیء من
شئ ما ظهر و ما باطن
و من شئ ما کان فی
اللیل و النهار و فی
شئ بی غیره و ما
و لد و من شئ العظیم
و من شئ ما

اعمال مسجد کهنه

۴۷۹

ادعیه مبارکه

فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ يَا اللَّهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ

پس بدینکه بخوانم بجز تر ای خدا پس است

مِثْلَكَ حَدُّ وَأَوْتُلَّ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ

مثل تر اهدی و تزل میکنم بروی تر بجز محمد

وَالِهِ وَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

و اولاد او و بخوانم از تر ایکنه درود فرسی بر محمد

وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقْبَلَ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ

و اولاد محمد و ایکنه درواری بروی من بر وجه کریم خود

وَقُبْلِ بِوَجْهِكَ إِلَيْكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي حِينَ

دروی آوری بروی من بروی خود و نایب نهی مرا وقت

أَدْعُوكَ وَلَا تَخْرُجْنِي حِينَ أَرْجُوكَ

خواندن تر در خودم نگرانی مرا و قیسه ای به پرزدم ترا

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بر رحمت خود ای مهربانترین مهربانان

بعد از آن هوشی بگوشه دیگر که در طرف مشرق واقعند

و در آنجا دو رکعت نماز گذار و بگو

وَصَفَتْ وَمَالَفَتْ

أَصِفْ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ادعی صبا و ما ۱۰۰ اعمال مسجد سلمه

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ

پروردگارا بدرستی که من بخوانم از تو بنام تو ای خدا

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

اینکه درود فرستی بر محمد و اولاد محمد و اینکه

تَجْعَلَ خَيْرَ عَمْرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ أَعْمَالِي

قرار دهی بهترین عمرم را آخر آن و بهترین کارهایم را

خَوَائِمِهَا وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْفَاكِ

پایانهای آن و بهترین روزهایم را روز فاکت

فِيهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

در آن پرستیکه تو بر همه چیز قرائت می خدایا

تَقْبَلْ دُعَائِي وَاسْمَعْ نَجْوَايَ يَا عَلِيُّ

تو بکن دعای مرا و بشنود نجوای مرا ای بلند

يَا عَظِيمُ يَا قَادِرُ يَا فَاهِرُ يَا حَيَّ لَا

ای عظیم ای توانا ای قاهر ای زنده که

يَمُوتُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

ببخش بر من محمد و اولاد محمد و

دعای بخوانند در آن شب هر چه با وضو در زمانه انشا الله اللهم انی استعین فی ذمیتک و جودتک اللهم انی استودعک ربی و نفسی و ذنوبی و اخرجتک و اقبلتک و مقالی و اعوذ بک

اعمال مسجد سهله ۴۸۱

ادعیه صبا و منا

اَتَعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ

یا مرتز مرا گناها منرا که میان من و تو

وَلَا تَقْضِنِي عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهَادِ

و مفتح من بر سرهای گواهان

وَاحْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ

و حفظ کن مرا بچشم خود که نمی خوابد و

ارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا اَرْحَمَ

رحم کن مرا بقدرت خود بر من ای مهربانترین

الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا

مهربانان درود فرست خدا بر آقای ما

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

محمد و اولاد پاکر او ای خدای جهانیان

پس نماز میگذاری در خانه که در وسط مسجد است
دور رکعت و میگوئی

يَا مَنْ هُوَ اقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرْدِ

ای آنکه او نزد بجز است بر من از جل و ربه

مِنْ سِرِّ خَلْقِكَ
جَمِيعًا وَاَعُوذُ بِكَ
مِنْ سِرِّ الْوَالِدِ
اَيْلَيْسَ وَخَبْرُهُ
فَوَيْلٌ لِمَنْ اِضْطَرَّ
كَلْبِي لِبَنَدِكَ
روایت کرده است
که مردی نجیب است
حضرت صادق (ع)
فرمودند که هرگاه
تعلیم فرمایند

ادعیه صیان

۴۱۲ اعمال مجد سمله

يَا قَعْلًا لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ

ای کسندہ آنچه اراده کند ای آنکه حال شود میان

الرَّءِ وَقَلْبِهِ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ

مرد و قلب او در صورت بر محمد و اولاد او

حُلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينَا بِحَوْلِكَ

حال شو میان ما و میان آنکه از دست می کند ما را بحول خود

وَقَوِّكْ يَا كَافِيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا

و قوت خور ای کفایت کننده از هر چیزی و

يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ اِكْفِنَا الْمُهَمَّ مِنْ اَمْرِ

کفایت نکند از او چیزی کفایت کن مهم ما را از امر

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دینا و آخرت ای مهربانترین مهربانان

پس بگذارد و طرف روی خود را بر خالک (من) لطف

کتاب مفتاح الجنان میگوید که این مکان شریف را

در این زمان مقام حضرت امام زین العابدین علیه السلام

میگویند و بعد از دو رکعت نماز در این مقام

کرم صومنام بخوانم
حضرت فرمود که این دعا
بخوان آن خدیجه البیت
تفعل ما بآ و لا
تفعل ما بآ و غیره
آن خدیجه الی الذی کلما
یحب الله ان محمد
آن خدیجه کلما و آمله
اللهم ارضی عنی
بکل

در قوابل زیارت حضرت امام حسین ۴۸۳ ادعیه بسیار و منا

بخواند دعای اللهم انی استلک یا من لا تراهُ العیون الخ این دعا در اعمال دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه گذشت

در قوابل زیارت حضرت ابوالفضل

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام زیاده از آنستکه نقل شود و کمتر ثوابی که بزیارت آن حضرت میدهند امزش گاهان اوست و دروا شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاضرف است و هر چه در راه زیارت آن حضرت خرج میشود هر درهی هزار درهم بلکه ده هزار درهم محسوب میشود معاویه بن وهب روایت کند که امام جعفر صادق علیه السلام بعد از نماز در مناجات خود میفرمود اغفر لی و لاخوانی و ذراری قبری

تبی دخلت فیہ
محمد آو آل محمد
و آخر فی من کل
سوء آخر تب فیہ
محمد آو آل محمد
صلی الله علی محمد
و آل محمد بیستم
در باب الامین از
حضرت رسول ص
الله علیه و آله
روایت

ادعیه صحابه
 ۴۱۴ ثوابت مرخصی اما حسین

أَبِي الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا بِرُورِدِكَا
 یسا مرزمراد برادران مرا و زیارت کنندگان قبر پدرم ^{حسین}
 علی را در روزهای خدا بر آنجا باد، و رحم کن گونه های
 ایشان را که میگردانند و میمالند بر قبر امام حسین
 علیه السلام و رحم کن دیده های ایشان را که گریان
 شدند در مصائب آنحضرت پیوسته آنحضرت
 باین نحو عامی گردند تا فارغ شدند عرض کردم
 ای افاضایند عاها را اگر در حق کسی میگردید که
 خدا پیشناخت گمان داشتم که آنش جهنم باور ^{سد}
 هرگز و الله که ارزو کردم که زیارت غیر آنحضرت
 کرده بودم و حج نکرده بودم فرمود چه بسیار نزد ^{بکی}
 با آنحضرت پس فرمود ای معاویه ایانمخراهی تو از انا ^{بن}

گفته است که هر که در صبح
 هفت مرتبه بخواند این
 دعا را در از روز از
 بلاها محفوظ ماند
 قاله جبر حافظ
 هو ارحم الراحمین
 اِنَّ وِلِيَّيَ اللّٰهِ النَّبِيُّ
 نَزَلَ الْيَلْبَابَ وَهُوَ
 بَنُو الْيَلْبَابِ وَهُوَ
 قَاتِلُ الْيَلْبَابِ وَهُوَ
 قَاتِلُ الْيَلْبَابِ وَهُوَ
 قَاتِلُ الْيَلْبَابِ وَهُوَ

در ابن یحییٰ امّ الحان؟
 ادعیه صبا و ما
 ۴۱۵

باشی که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا و علی
 مرتضی و فاطمه زهرا و ائمه معصومین صلوات
 الله علیهم اجمعین ای معاربه انا که دعا میکنند
 در آسمان برای زوار آنحضرت زباده از آنند که در
 زمین برای ایشان دعا میکنند و باید دانت که ثواب
 زیارت آنحضرت لا بعد و لا تخفی است و هر که طالب
 دانستن فضیلت پیشتر است بکتاب اخبار مراجعه کند

دوا یا بیکد ز ابر آنحضرت باید دعا

آنحضرت صادق علیه السلام مرویست که یک
 زیارت امام حسین علیه السلام هر روز باید بخزون
 و غمناک و گرسنه و تشنه و گرد آلود باشد و از
 خوردن غذاها و لذیذ دوی جوید و پیشتر از

تَوَافُقِ خَلْقِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ
 در بعضی از کتب معتبره
 مرویست که هر کس
 سه مرتبه در باطل
 و سه مرتبه در حق
 روزی این صلوات
 بخواند گناهانش

ادعیه صباح و مساء ۱۴ در ادب از یاقوت حصار الحارثی

همه وقت اتفاق کند و بزوار پیماره بچشم حفاظ
 نظر نکند یا بکلماتی ناشایسته او را مکتور نشاند
 و بکسانیکه در آن اسنامه مقدس مشغول خدمت
 هستند از قبیل زیارت نامه خوان و کفشدارو
 مستخدم اسنامه مبارک حتی الامکان دستگیر
 کند و ایشانرا خوشند و راضی گرداند تا خداوند
 در ثواب زیارتش بپزیرد و از خدا بطلب که در باب
 ترابان مرقد شریف برساند که خیر دنیا و آخرت
 در آن مکان پاکست و دعاکن در حق خود و پدرو
 و مادر و برادران و خویشاوندان خود را و در
 مؤمنین و مؤمنات را بدعا ی خیر و فائده یابد کن
 و دعاکن برای اعراض گناهان بانی و کاتب
 مصحح این ادعیه که دعای هر دعا کنند در این

آمد زینده شود و شایسته
 او همیشه باشد و
 دعایش عجایب گردد
 و در زینت فرخ شود
 و بر دشمن ظفر نیاید
 و در بهشت از نفعها
 محمد صلی الله علیه
 و آله باشد این است
 صلوات
 صلی علی

زیارت امامین

۸۷

ادعیه صیوما

بغضه شریفه منجباب میشود انشاء الله تعالی چون
 قصد میکنی زیارت حضرت امام حسین علیه
 السلام را غسل کن و در آستانه غسل بگو

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَظُهُورًا

بِسْمِ خدا پروردگارا فرارده آنرا نور و پاهیزه

وِحُورًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسِقِّمِ وَأَفِئْ

و گدازنده و شفا از هر درد و بیماری و زیان

وَعَاهِهِ اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَاشْرَحْ

و با خداوند پاکیزه کن بآن دل مرا و باز کن

بِهِ صَدْرِي وَسَمِّئْ لِي بِهِ أَمْرِي

بآن پهنه مرا و آسان کن مرا بآن کلام را

و چون از غسل فارغ شوی روانه شو بجانب

حائز جمال و قار و ادای بادل خاشع و دیده

گر بیان و بسیار کن ذکر الله اکبر و لا اله الا
 الله و چون بدر حائز دستگ بابت بگو

تحمید و آل محمد
 فی الأولین
 صل علی محمد و آل
 محمد فی الأخیرین
 اللهم صل علی محمد
 و آل محمد فی اللآ
 الاعلی و صل
 علی محمد و آل
 محمد فی النسیبین
 اللهم اعط محمد

تحمید

ادعیه صبا و ما

۱۸

زیارت اما حکیم

اللَّهُ الْبَرُّ الْكَبِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَ

هذا بزرگ تراست بزرگی را و ستایش فراوان خدا را و

سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ

صبح بکنم خدا را صبح و عصر و ستایش صیبرا

الَّذِي هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ

که هدایت کرد ما را بر این و نبودیم هدایت شد

لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَبَّنَا

اگر که هدایت میکرد ما را خدا بجهنم آمدند فرستادگان

رَبَّنَا بِالْحَقِّ (پس) السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

خدا ای بحق سلام بر تو ای

رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ

فرستاده خدا سلام بر تو ای پیغمبر

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ النَّبِيِّينَ

خدا سلام بر تو ای خاتم پیامبران

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ

سلام بر تو ای آقای فرستادگان

الرَّسُولِ وَالرَّسُولِ
وَالْفَضِيلَةِ وَاللَّذِي
الْكَبِيرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي
وَأَمَّا مُحَمَّدٌ وَآلِهِ
وَقَرَاتُهُ فَلَا أُحْسِنُ
بِعُورَةِ الْقَمَلَةِ رُوَيْبَةَ
وَأَرْزُقْنِي صِحْبَتَهُ
وَرُوَيْبَةَ عَلَى عِلْمِهِ
مُسْتَبَارِدًا وَمَا

زیارت امام حسین ۴

۴۸۹

ادعیه بسیار است

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دوست خدا سلام

عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ

بر تو ای امیر مؤمنان سلام

عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ لَوْصِيَّهِ السَّلَامُ

بر تو ای آقای وصیها سلام

عَلَيْكَ يَا فَاؤِدَ الْعُرَى الْمُحَلَّبِينَ السَّلَامُ

بر تو ای پیشوای روشن ضمیران ما سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدِنَا الْعَلِيَّ

بر تو ای پسر فاطمه سیده زنان جهانان

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَلَمَّتِهِ مِنْ

سلام بر تو و بر امان از

وَلِدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ أَمِيرِ

اولاد تو سلام بر تو ای وصی امیر

الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَبْنَاهَا

مؤمنان سلام بر تو ای

هَبْنِي لَا أَنْظَأُ

بَعْدَهُ أَبَدًا أَيْتَكَ

عَلَى كُلِّ تَبِيٍّ وَتَبِيٍّ

اللَّهُمَّ كَمَا أَمَّنْتَ

بِحَمْدِكَ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَالْآلِهِ وَارْزُقْ

أَزْوَاجِي فِي الْجَنَّةِ

وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ

رُوحَ مُحَمَّدٍ عَمِّي تَعَبًا

كثيرةً وسلاماً مؤلفاً

ادعیه صبا و صا ۴۹۰ زیارت امام حسین

الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ

راستگویی شهید سلام بر شما

يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقْبِلِينَ فِي هَذَا

ای فرشتگان مقیم هذا در این

الْمَقَامِ الشَّرِيفِ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ يَا

مقام شریف سلام بر شما ای

مَلَائِكَةَ رَبِّي الْمُحْدِقِينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ

فرشتگان دور رننده هذا بفرجه

عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ مَبْنِي

بر او بار سلام سلام بر شما از من

أَبَدًا مَا بَقِيََتْ وَيَعْنَى اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

همیشه تا باقی است و باریک شب و روز

(بِسْمِكُنِي) السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ

سلام بر تو ای اباعبد

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ

سلام ای پسر فرستاده

که این صلوات همان
صلواتی است که
کفخی از حضرت صادق
علیه السلام نقل
کرده که هر که بخواند
مسود کند بخندد
ال محمد علیهم
و در صلوات بر
ایشان از آنجا اند
و ما در مقابل
در

زیارت امام حسین

۴۹۱

خامنه

اللّٰهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ امِيرِ

هذا سلام برتر ای پسر امیر

المُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَبَنِي

مؤمنان بنده تو و پسر بنده تو و بن

امَّتِكَ الْمُفْرَبُ بِالرِّقِّ وَالنَّارُ لِلْخِلَاءِ

کنیز تو اقرار کنند بآزاری و واگذارند مصلحت

عَلَيْكُمْ وَالْمُوَالِي لَوْلِيكُمْ وَالْمُعَادِي

شما و دوست دارنده دوست شما دشمن

لِعَدُوِّكُمْ قَصْدَ حَرَمِكَ وَاسْتِجَارَ

بر دشمنان تا قصد کرده حرم ترا و پناه آورد

بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِفَصْدِكَ

بمشهد تو و نزدیکتی جفت بر روی تو بعضی تو

وَادْخُلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ آدْخُلْ يَا

آیا داخل شوم ای فرستاده خدا آیا داخل شوم ای

بَنِي اللَّهِ آدْخُلْ يَا امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

پسند خدا آیا داخل شوم ای امیر مؤمنان

اعمال روز عرفه
انزاد کرده ایم
و بدانکه دعاها
وارد در صبح و شام
بپارات و این
مختص را نجاش
بیش از این نیست
و اگر وقت داشته
باشی بخوان دعا
عساکر را و دعا
معرف

۴۹۲ زیارت امام حسین

ادعها سعادتی

ءَاذْخُلُ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّنَّ ءَاذْخُلُ

آیا داخل شوم ای آقای وصیها آیا داخل شوم

يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

ای فاطمه سیده زنان جهانیان

ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

آیا داخل شوم ای سرلای من ای ابا عبد

ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ

آیا داخل شوم ای سرلای من ای پسر و فرزند خدا

پس اگر دلک خاشع و دیده ات گریان باشد
ان علامت رخصت پس داخل شو و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ

ستایش بجزای یگانه تنها و فرز

الصَّمَدِ الَّذِي هَدَانِي لِوَلَاتِيكَ

بی نیاز که هدایت کرد مرا بر لایق تو

وَحَصَّنِي بِزِيَارَتِكَ وَسَمَّلَ لِي فَضْلَكَ

و برزید مرا بزیارت تو و آسان کرد بر من مقصد تو را

میشود در دعای
فوق
در دعاها
در ساعات
روز بپایند
و در اعلاها هر روز
که احتضار بود
معنی ندارد و
مخصوصا معنی
بزرگوار است
و سید بن ابی

زیارت امام حسین

۴۹۳

دعاهاست غاروز

در پنج کفعی صد

روز را بدوازده

ساعت منقسم است

اندوهر ساعتی را

بامای از ائمه

اثنی عشر صلی

الله علیهم

نسبت داده اند

و برای هر ساعتی

دعائی که مشتمل

بر

پس مبروی نادرفتنه مطهره و بابت محاذه
بالای سوسو بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ اَدَمَ صِفْوَهُ

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیده

اللّٰهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ نُوحَ

خدا سلام بر تو ای وارث نوح

يُنِّيَ لَلّٰهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ

پیغمبر خدا سلام بر تو ای وارث

اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ابراهیم خلیل خدا سلام بر تو

يَا وَاوِرْتَ مُوسَى كَلِيمِ اللّٰهِ السَّلَامُ

ای وارث موسی هم سخن خدا سلام

عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ عَيْنِي رُوحِ اللّٰهِ

بر تو ای وارث عینی روح آرزیده خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرْتَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ

سلام بر تو ای وارث محمد دوست

ادعیه شاعرین ۴۹ زیارت امّاحبیب

اللّٰهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَمْرِ

هذا سلام بر تو ای وارث امر

الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

مؤمنان دلی خدا سلام بر تو

يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر محمد برگزیده سلام بر تو

يَا بَنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر علی مرتضی سلام بر تو

يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر فاطمه زهرا سلام بر تو

يَا بَنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پسر خدیجه کبری سلام بر تو

يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَرَثَةَ الْمَوْتُورَةَ

ای خون خدا و پسر خون او و ورثه شده

اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَمَمْتَ الصَّلَاةَ وَ

گواهی میدهم که تو بجهت پیاداشی نماز را و

فوق بن عالمقام
است ذکر کرده اند
الرحیم دو این ترا
بخصوص ابو ذر ذکر
اند اما معلوم است
که چنین امری را
بدون دو این
ذکر نمیکند و ما
در این رساله الکفا
سیکیم با آنچه در
عصبت

زیارت امّاحِبَن

۴۹۵

ادعیه ساغان دوتا

المتهجد است و سر او
ساعت اول از طلوع

فجرت است تا طلوع

الاقاب منسوب است

باصبر المؤمنین

علیها السلام

دعا ان اینست

اللّٰهُمَّ رَبَّ كِبْرِيَاءِ

وَالْعِظَاءِ وَالسُّلْطَانِ

اَلْمُهَيَّبَةِ الْعُدَّةِ

كَتَبْتُ بِسْمِ

اَيُّكَ الزَّكُوَّةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

ادا کردی زکوة را و امر کردی بچیزی

طَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

بازداشتی از بدی و اطاعت کردی خدا و پیغمبر او را

حَتَّىٰ آيَتِكَ الْبَقِيْنَ فَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً

تا آمد ترا بقین پس لعنت کند خدا امتی را

مَثَلَتِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً طَلَبَتِكَ

که گشت ترا و لعنت کند خدا امتی را که ستم کرد ترا

وَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ

و لعنت کند خدا امتی را که شنید این قضیه را

فَرَضَيْتَ بِهِ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ

پس راضی شد بان ای مولای من ای ابا عبد

اَسْمَهُدُ اَنْتَ كُنْتُ نُورًا فِي الْاَصْلَابِ

گواهی میدهم که تو بودی نور در صلب های

السَّائِخَةِ وَاَلْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ

برزگواران و در جمعیهای پاکیزه هرگز

بِنَجْمِكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجاسِهَا

بیلید نکرده است ترا جاهلیت بیلید، ما پیش

وَلَمْ يُبَلِّسَكَ مِنْ مُدْلِهِمَاتِ نِيَّاسِهَا

و هرگز بنورش نده است ترا از سیرت گمراهی جا ما پیش

وَاشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَاةِ الدِّينِ وَ

و گواهی میدهم ترا از ستونهای دین و

أَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَاشْهَدُ أَنَّكَ

رکنهای مؤمنان هستی و گواهی میدهم که تو

الْبَرِّ النَّفِيِّ الرَّضِيِّ الرَّكِيِّ الْمَهَادِي

نیکی کار بر بهر کار بسندیده پاکیزه جرات کننده

الْمَهْدِيِّ وَاشْهَدُ أَنَّ الْأُمَّةَ مِنْ

جرات یافتاری و گواهی میدهم که امت از

وَلَدِكَ كَلِمَةُ النَّفْوِي وَأَعْلَامُ الْمَهْدِي

اولاد تو کلمات پاکیزگی و نشانهای جرات

وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحِجَّةُ عَلَى أَهْلِ

و ریشه محکم و حجت صداینده بر اهل

وَمَنْتَ عَلَى عِبَادِكَ
بِعِزِّ نَبِيِّكَ وَتَسَلُّطِ
عَلَمِهِمْ بِعِزِّ نَبِيِّكَ وَ
عَلَمِهِمْ بِتَسَلُّطِ
اللَّهِ عَلَيْهِمْ
لِلدِّينِ وَالْعَالَمِينَ
تَعْلِيمِهِمْ وَتَجَارَةِ النَّفِيِّ
إِلَامِ الْمُتَّقِينَ صِلِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي
الْأَوْقَاتِ وَالْأَجَلِينَ
و

زیارت امام حسین

۴۹۷

ادعیه سعادت روز

الدُّنْيَا وَاشْهَدُ اللهُ وَمَلَائِكَتَهُ وَ

دنیا و گواه بگرم خدا و فرشتگان و

أَنْبِيَائِهِ وَرَسُولَهُ إِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ

پیغمبران و فرستادگان او را که من بشما ایمان آورده ام

بِأَيَّانِكُمْ مُؤْمِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِمِ

بشانه های شما یعنی دارم بشرایع و آداب دین خود و پیمانهای

عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي

علم و قلب من تسلیم است و کار من

لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَ

پیروکار و پیرو شایم درودهای خدا بر شما و

عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى

بر روحهای شما و بر جسد های شما و بر

أَجْسَامِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى

جسهای شما و بر حاضر های شما و بر

غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ

غایب های شما و بر ظاهر شما و بر باطن شما

آقایمه باین بند

خواجگی آن نصی

علی تحمید و التمجید

و ان فعل ب

کذا و کذا و کذا

ساعت

از طلوع شمس

تا اول شدن سخن

و منسوب باین

امام حسن مجتبی علی

السلام و دعای آن

است

۴۹۸ زيارت ما حاکين

بندار را فرياد ساز و بگو با بى انت و اُمى
پس حد بزرگ بگو و بگو

پدر و مادرم فدايت

يا بن رسول الله يا بى انت و اُمى

اى پسر رسول خدا پدر و مادرم فدايت

يا ابا عبد الله لقد عظمت الرزقه

اى ابا عبد الله بچشنى بزرگتر شد شهادت تو

وجلت المصيبة بك علينا وعلى

و بزرگتر شد مصيبت تو بر ما و بر

جميع اهل السموات والارض فلعن

تمام اهل آسمانها و زمين پس لعنت کند

الله امته اسرجب و الجنت و قهيانك

خدا امتى را كه زين کردند اسبهارا و بهرام نوزد و آماده شده

لغنا لك يا مولاى يا ابا عبد الله

بچنگر تو اى سرلاى من اى ابا عبد الله

قصدك حرمك و انبتك الى مشهدك

عصه كردم حرم تو و آدمم بسوى مشهد تو

اللهم ليبت بعتك
في اعظم قدرين
وصفاؤك في نور
صوتك و قاض
عليك محابك و
خلصت فيه اهل
اليقين بك عند
جودك فتعالت
في كبريائك علوا
عظمت فيه

زبانت ما حین؟

۴۹۹

ادعی ما عاروز

میتنک علی طاعتک

میتنک علی طاعتک

قباحتت بهم

سماواتک سمیتک

علیهم اللهم

الحسن بن علی

علیک انتک

وبیه استعیت

واقدمه بین

حق سبحی ان یصلی

علی محمد و آل

محمد و ان یفعل

بی کذا و کذا

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ

سجدهم از خدا بشایسته تراست نزد او

وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ أَنْ

و بمحلکه تراست در حضور او اینکه

يُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

درو فرستد بر محمد و اولاد محمد و اینکه

يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

قرار دهد مرا باشا در دنیا و آخرت

پس بر خیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگذار

و بخوان در آن دو رکعت هر سوره که خواهی چون

از نماز فارغ شدی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ

پروردگارا بدریگانه من نماز گزاردم و رکوع کردم و سجده کردم

لَكَ وَحْدَكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ لِأَنَّ

ترا یگانه ای تر نیست شرایی ترا زیرا بدریگانه

۵۰۰ زیارت وارث ماحبین

الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ إِلَّا لَكَ

نماز و رکوع و سجود جز ترا

لَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

زیرا بدینکه تو همانی که هست خدا می جز تو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

پروردگارا درود فرست بر محمد و اولاد محمد و

أَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ السَّلَامِ وَالْبِحَّةِ

برسان آنها را از من بهترین سلام و تحیت

وَأَرْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ اللَّهُمَّ

وژد کن بر من از آنها سلام پروردگارا

وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةً مِنِّي

و این دو رکعت هدیه ای از من

إِلَى مَوْلَايَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا

سوی مولا هم حسن پسر اعمی بر آنها

السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ

سلام پروردگارا درود فرست بر محمد و بر او

سوی

از ذهاب شعاع است تا ارتفاع همار و منسوب

بحضرت امام حسین علیه السلام

یا من یجیر قلوبنا من یأمن بآیهنا من یحفظ قلبنا من یحفظ قلبنا

یا حسن یا حسین

زیارت و ادب ما حسین

۵۰۱

ادعیه شاعران

وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَاجْرُبْنِي عَلَىٰ ذٰلِكَ

و بجز تو لکن از من و پاداش در مرا بر این

بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي

ب بهترین امی و آرزویم و امید من در تو در

وَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

دوست ای دوست مؤمنان

پس برخیز و برو پادان پای جبرائیل حضرت و پادشاه
نزد سر علی بن الحسین و یگویی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ

سلام بر تو ای پسر رسول خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای پسر پیغمبر خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ

بر تو ای پسر امیر مؤمنان سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ

بر تو ای پسر حسین شهید سلام

مَنْ التَّجَاوُزِيَا

مَنْ الْعُقُوبَا جَا

بِأَكْبَرِ مَا مَنَ لَا

لِشَيْءٍ شَيْءٍ مِّنْ

خَلْفِهِ يَا وَلِيَّ

إِذَا رَضِيَهُمُ اللَّهُ

وَأَدَّبَ بِهِمْ عِبَادَهُ

وَجَعَلَهُمْ حُجَّجًا

مُنَاصِيَةً عَلَىٰ

أَسْأَلُكَ تَحِيًّا

بِئِذَا عَلَيْنَا

السَّلَامُ

عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ وَابْنُ الشَّهِيدِ

برتر ای شهید و پسر شهید

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ

سلام برتر ای ستم دیده و پسر

الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ

ستم دیده لعنت کند خدا اممی را که کشت ترا

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ

و لعنت کند خدا اممی را که ظلم کرد ترا و لعنت کند خدا

أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَتْ بِهِ بَسْ

اممی را که شنید این قضیه را پس راضی شد بدان

بِئْسَ مَا فُضِّلَ بِهِ وَبِئْسَ مَا فُضِّلَ بِهِ

بسیار بدتر از آنکه بر او برگزیده شود و بدتر از آنکه بر او برگزیده شود

وَلِيَ اللَّهُ وَابْنَ وَوَلِيَهُ لَقَدْ عَظَمَتْ

دوست خدا و پسر او و دوستش و بزرگتر شد

الْمُصِيبَةَ وَجَلَّتْ الرِّزْقِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا

مصیبت و جلالت تو بر ما

الْبَطِّ النَّاصِحِ لِضَلَّتِكَ

و الناصح فی دینک

و الدلیل علی ذلک

استدلک بحقیقه و

أقدمه بین بیکدیگر

و حاجی آن نصیبی

علی محمد و علی و آل

محمد و آن فقهای

کذا و کذا

چهارم

زیارت شهداء

۵۰۳

ادعیه ساعاروز

منسوب بعلی

بن الحبحان

السلام وان از

ارتفاع نمازگاه

مازوال شمس

اللهم صفا ورك

في آية غيبك

وعلا ضياؤك

في آية ضوئك

اسئلك بتوبك

الذي تودت

١١٩

وَعَلَىٰ جَمِيعِ النَّسَلِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

وبر تمام سلمان پس لعنت کند خدا امی را

قَتَلَتْكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَتَامَىٰ مِنْهُمْ

کشت ترا وبری یمنم بوی خدا و بوی ترا از این

پس بیرون بیا از در بکه پانین پای علی بن الحبحان
علیه السلام است و منوجه شو بوشهدان بگی

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَجْبَاءَهُ

سلام ای بر شای دوستان خدا و صبیان او

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَاءَهُ

سلام ای برگزیدگان خدا و دوستان او

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ

سلام ای یاران دین خدا

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ

سلام ای یاران رسول خدا

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

سلام ای یاران امیر المؤمنان

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَتِ

سلام بر شا ای یاران فالحه سیده

بِنَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا

زنان جهانیان سلام بر شا ای

أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَكِيمِ بْنِ عَلِيٍّ

یاران ابو محمد حن پر علی

الْوَلِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا

ولی نصیحت کننده سلام بر شا ای

أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بَابِي أَنْتُمْ وَ

یاران ابوعبد پدر و مادرم

أُمَّي طَيْبَتُمْ وَطَابَتْ الْأَرْضُ الَّتِي

فدای شا پاکدشا و پاکیزدات زمین که

فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُرُؤُكُمْ فَوْزًا عَظِيمًا يَا

در آن دفن شدید و درنگارشدید و درنگاری بزرگی پس ای

لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ

کاش بودی باشا و درنگارشدیدم باشا

الْقَوَائِدِ وَالْأَضْرَاءِ
وَقَضَائِيهِ انجباریه
وَأَحِبَّتِي بِهِ الْأَمْوَالُ
وَأُمَّتِي بِهِ الْأَجْمَاءُ
وَجَمْعِي بِهِ النَّفَرَاتِ
وَفُرُؤِي بِهِ انجم
وَأَنْتُمْ بِهِ الْكَلْبَاءُ
وَأُمَّتِي بِهِ الْقَوْلُ
أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
عَلِيَّ بْنَ الْحَكِيمِ
عَلَيْهِمَا

زیارت حضرت ابو الفضل

۵۰۵

ادعیه ساعت دوازده

پس برگرد بیا لای سر امام حین علیه السلام
و دعای بارکن از برای خود و از برای اهل و
اولاد و پلید و مادر و برادران دینی خود

در زیارت حضرت ابو الفضل

حضرت صادق علیه السلام فرمود چون خوانی
زیارت کنی عباس بن علی علیهما السلام مایه
برد در روضه و میگوئی

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ

سلام خدا و سلام فرشتگان مقرب

وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ

و پیغمبران فرستاده و بندگان پیکار

وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَالرِّجَالِ

و تمام شهیدان (۱) و راستگویان و دهندهان

الطَّيِّبَاتُ فِيمَا بَعَثَنِي وَتَرَوْحَ عَلَيْكَ

پاکان هر صبح و شام بر تو

السلام الذاب
عن دينك والنجاة
في سبيلك و
آياتها بين يدي
هو الحجة ان نصلي
على محمد وآل محمد
وان فعلت ب
كنا وكنا
سامع نخب
منوب است
بامام محمد باقر
عليه السلام
ان

ادعیه ساعت روز ۵۰۴ زیارت حضرت ابوالفضل

يَا بْنَ اِمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ لَكَ يَا

ای پسر امیر مومنان گواهی میدهم ترا

لَتَسْلِمٍ وَالتَّصَدِّقِ وَالْوَفَاءِ وَ

تسلیم و تصدق و وفای و

التَّصِيَةِ لِخَلْفِ لَتَبِيِّ صَلَّى اللهُ

نهی نصیحت بخلف پیمبر و درود خدا

عَلَيْهِ وَآلِهِ الْمُرْسَلِ وَسَبْطِ الْمُنْتَجَبِ

بر او و اولاد او و سبط ره و سبط برگزیده

وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبْلَغِ

و راهنمای عالم و وصی مبلغ گشته چون

وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجْرَاكَ اللهُ عَنْ

و مظلوم و مهتر شده پس فرادهم ترا خدا از

رَسُولِهِ وَعَنْ اِمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ

پیغمبرش و از امیر مومنان و از

فَاطِمَةَ وَالحَمِينَ وَالحَاكِمِينَ صَلَوَاتُكَ

فاطمه و حسن و حسین درودهای

از ذوال شمس است
تا مقدار چهار رکعت
از آن
اللهم رب الصبأ و
الغظية و الزبور
الکبری بآء و التلک
جبرئیل ببطیه
هَبْأَنَّكَ وَمَنْتَ
وَرَحْمَتِكَ وَدَعَاكَ
عَلَى

ادعیه ساعت روز

زیارت حضرت ابوالفضل ۵۰۷

مَنْ حُبَّ رِيضَانَكَ
 وَجَلَّتْ لَهُمُ اللَّيْلُ
 بِدَلِّهِمْ عَلَى حَبْلِكَ
 وَبَعْلَاهُمْ حَبَابَكَ
 وَبَدَلَهُمْ عَلَى
 مَسْبِحِكَ اللَّهُمَّ
 فَجَبِّحْ مُحَمَّدِينَ عَلِيٍّ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ وَأَقْدَمُهُ
 بَابِ بَدَلِ مَنْ أَحْبَبِي
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

اللَّهُ عَلِيمٌ أَقْضَلُ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ

هذا : بر آنها بهترین جزا با آنچه صبر کردی

وَأَحْسَبْتَ وَأَعْنَتَ فِيمَ عَقَبِي الدَّارِ

و خودداری کردی و پاری کردی پس بنگو است خانه آفرین تر

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَاتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ

لنت کند خدا کسی را که کشت ترا و لعنت کند خدا آزاده

جَهْلٍ حَقِّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَ

ذلت حق ترا و بگرداشت حرمت تو را

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ مِنْ حَالِ بَيْتِكَ وَبَاهِنَ

لنت کند خدا کسی را که حال بیت شد بهان تر و میان

الْمَاءِ الْفُرَاتِ أَشْهَدُ أَنَّكَ فُتِنْتَ

آب فرات گواهی میدهم که تو گشته شدی

مَظْلُومًا وَأَنَّ اللَّهَ مِيحْرٌ لَكُمْ وَأَعَدَّ

مظلوم و بدتر است که خدا جزا دهنده است شما آنچه وعده کرده

جَنَّتِكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِفْدًا

آدم ترا ای پسر امیر مؤمنان در حال سپهرن

۵۰۸ زیارت حضرت ابوالفضل

ادعیه سعادوز

مهدی و آل محمد و

ان تفعل لی کذا
۱۶ و کذا ۲۱

عکس شما
منسوب ب جعفر

امام جعفر صادق
علیه السلام و

ان مفدا چهار
رگفت از ذوال

گذشته است
نماز ظهر با من

لطف عن

إِلَيْكُمْ وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَمَا بَعْ وَأَنَا لَكُمْ

بوی شما دول من تسلیم شماست و ما بے است و من شما را

مَابِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مَعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ

تا بیم و پاری من برای شما آماده است تا حکم کند خدا

وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ

و او بهترین حاکمان است پس با شما هم با شما هم با

أَنِي يَكْفُرُ وَيَأَيُّكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَنْ

بد سیکه من بشا در جنت شما از ایمان آورند گام و با کس

خَالَفَكُمْ وَفَنَّاكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ قُلْ

مخالفت کرد شما و کشت شما را از کافران بخشد

اللَّهُ أُمَّةٌ قَتَلْنَاكُمْ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسِنِ

خدا آمی را که کشت شما را بدست ما و زبانها

بِأَيْدِيهِمْ وَأَلْسِنِهِمْ فِي رِجْلِكَ وَالصَّلَامُ عَلَيْكَ

با دست و زبانشان در رگ تو و صلوات بر تو

أَبُهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ

ای بنده نیکو کار بطیع بنده و رسول او

ای علی و آل

ادعیه سائما روز

إِذْ ذَاكَ الْأَوَّلُ مَا

زیارت حضرت ابوالفضل ۵۰۹

بِأَمْنٍ كَبَدْتُمْ
مَوْجِدِ الْبَصِيَّ بِأَمْنٍ

مَنْ تَعَالَى مِنْ

الصِّفَاتِ كُلِّهَا
بِأَمْنٍ جَلَّ مِنْ

اللُّطْفِ وَاللَّطْفِ
عَنْ مَعَانِي الْجَلَالِ

أَسْأَلُكَ نُبُورِ

وَجْهِكَ وَضِيَاءِ

كَيْدِ بَائِتِكَ وَ
أَسْأَلُكَ

وَالْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

و بایر مومنان و حسن و حسین

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

درود خدا بر آنها و سلام او سلام بر تو

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَ

درعت خدا و برکتهای او و آمرزش او و

رِضْوَانُهُ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ

خوشنودی او و بر روح تو و بدن تو

أَشْهَدُ وَأَشْهَدُ اللَّهُ أَنَّكَ مَضِيَّتْ

گواهی میدهم و گواهی میکنم خدا را که تو درگذشتی

عَلَى مَا مَضَى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ وَ

بر آنچه درگذشته بآن سپاه اسلام بدر و

الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْمُنَاصِحُونَ

جهادکنندگان در راه خدا و مندیندگان

لَهُ فِي جِهَادِ أَعْدَانِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي

برای او در جهاد دشمنانش کوششکنندگان در

۵۱. زیارت حضرت ابوالفضل

نَصْرَهُ أَوْلِيَانَهُ الذَّاوُونَ عَنْ حِبَابِهِ

یاری دوستان او دورشندگان از دوستان او

فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَكْثَرَ الْجَزَاءِ

پس جزا دهد خدا ترا بهترین جزا و بسیارترین جزا

وَأَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَأَوْفَى جَزَاءِ أَحَدٍ مِّنْ

و فراوانترین جزا و وفاقی را جزا کسی که

وَفِي بَيْعَتِهِ وَأَنْجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ

و فاکر به بیعت او و تبریکو برای او دعوت او را

وَأَطَاعَ وُلاَّهُ أَمْرَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ

و اطاعت کرد و امان بر او را گواهی میدهم که تو بخلق

بِالْعَفْ فِي لَبْسِهِ وَأَعْطَيْتَ غَايَةَ

بسانه کردی در بپوشیدن و بپوشان کردی نهایت

الْمَجْهُودِ فَبِعَنِكَ اللَّهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَ

جانبازی را پس بر آنچه از خدا ترا در زمره شهدا و

جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ السُّعَدَاءِ وَأَعْطَاكَ

قرار دهد روح ترا با نیکبختان و عطا فرماید

بِسْمِ عَظِيمِ الْعَالَمِينَ
مِن زيارت و اسلک
بِسْمِ جَبْرِئِيلِ بْنِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْكَ وَأَقْرَبُهُ
بَيْنَ بَنِي حَبَشَةَ
أَنْ نَصَّبَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَبِي مُحَمَّدٍ وَأَنْ نَقَلَ
بِي كَذَا وَكَذَا
عَلَيْكَ لَقَمِي
مُسْتَوْدَعِي

زیارت حضرت ابوالفضل ۵۱۱ ادعیه ساعت روز

مِنْ جَنَانِكَ أَفْتَحُهَا مَنَزَلًا وَأَفْضَلَهَا

از جنات وسیع ترین نزل را و بهترین

عُرْفًا وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَ

عزت ما را و بلند گرداند ترا در عینین و

حَشْرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ

محرز کن ترا با پیغمبران و راستگوان

وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ

و شهیدان و نیکو کاران و خوبند

أُولَئِكَ رَيفًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمُرِيدٌ

آنان را رفیق را گواهی میدهم که تو کسی نکردی

وَلَمْ تَكُنْ لِي وَإِنَّكَ مَضِيَّتْ عَلَى بَصِيرَةٍ

و نخواستی من و بدرستی که تو در گذشتی بر بصیرت

مِنْ أَمْرِكَ مُفْتَدِيًا يَا صَالِحِينَ وَ

از کار خود افتد کننده ای نیکو کاران و

مُسَبِّحًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ

پس جمع کننده پیغمبران پس جمع کنده ما میان ما و

جعفر علیهما السلام
وان از نماز
است نامقداد
چهار رکعت قبل
از عصر یا من
مکتوبه عن ابی
صدره یا من یا
عن الصفاک نور
یا من و رب عند
دعا و خلفه یا من
دعا

زیارت حضرت ابو الفضل ۵۱۲

بَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَאוُلِيَاءِهِ

بیان تر و بیان رسولش و دوستانش

فِي مَنَازِلِ الْمُحِبِّينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

در منزلهای انجاس شده گان پس او بهترین رحم کننده گان است

پس برو بهمت بالای سر و دو رکعت نماز کن و بگو در عجب نماز

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا

پروردگارا درود فرست بر محمد و اولاد محمد و

تَدْعُ لِي فِي هَذَا الْمَكَانِ الْمَكْرُومِ وَ

مگذار برای من در این مکان گرامی و

الْمُتَمَدِّدِ الْمُعْظَمِ ذَنْبًا لِأَغْفِرَنَّهُ وَ

شده بزرگداشت شده گن می مگر بیا مری از او

لَا هَمًّا إِلَّا أَفْرَجَهُ وَلَا مَرَضًا إِلَّا

و نه همی مگر اینکه بر طرف کنی از او و نه مرضی مگر اینکه

شَفِيئَهُ وَلَا غَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ وَلَا

شفا دهی از او و نه غیبی مگر اینکه پهرش از او و نه

المُضْطَرِّدِينَ وَجَمَاعَةَ
النَّبِيِّ الْأَخْيَرُونَ وَ
شَلَّةَ الْمُؤْمِنُونَ وَ
عِبَادَةَ الشَّاكِرُونَ
وَجَمْعَهُ الْمُخْلِصُونَ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ رُؤْيَا
النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
بِئْتِيقَانٍ عَلَيْهِمْ
وَأَقْرَبُ إِلَيْكَ
وَأَقْدَمُهُ بَيْنَ يَدَيْكَ
وَأَجْمَلِهِ

ادعیه سعاد دوز
 زیارت حضرت ابوالفضل **۵۱۳**

رِزْقًا إِلَّا بَطْنَهُ وَلَا خَوْفًا إِلَّا أَمْنَهُ

روزمی مگر اینکه افزون کنی آنرا و نه ترسی مگر ایمنی دهی از آن

وَلَا تَمَلًّا إِلَّا جَعْنَهُ وَلَا غَائِبًا إِلَّا

و نه تفرقه ای مگر ایکنه جمع کنی آنرا و نه غایبی مگر ایکنه

حَفِظَتَهُ وَادِّينَتَهُ وَلَا حَاجَةَ مِنْ

حفظ کنی آنرا و نزدیک گردان و نه حاجتی از

حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضَى

حاجتهای دنیا و آخرت که ترا در آن رضا باشد

وَلِي فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا فَضِيلَتَهَا يَا أَرْحَمَ

و را در آن صلاح مگر ایکنه بر آوردی آنرا ای

الرَّاحِمِينَ بِنَسَبٍ بِيَوْمِ نَبِيِّهِ وَبِنَسَبِهَا بَابُكَ وَبِكُ

مهربانان مهربان

السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ

سلام بر تو ای ابوالفضل عباس

ابنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

پسر امیر مؤمنان سلام بر تو

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

وَالِ مُحَمَّدٍ وَإِنْ

تَفَعَّلَ بِكَ كَذَا وَكَذَا

عَلَيْكَ هَتَمًا

مَنْ بِيَتْ بَعْدِي

مَوْسَى الرِّضَاعِ عَلَيْهِ

السَّلَامِ وَإِنْ أَنْ

مَعْدُ ارِجْهَادِي كُنْتُ

بَعْدَ أَنْ ظَهَرْتُ

لَا نَمَازَ عَصَايَا
 مَن مَعْدُ عَوَّيَا حَتَّى
 مَن

يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پر سید وصی سلام بر تو

يَا بْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَوَّلَهُمْ

پر اول قوم در اسلام آوردن و جلوترین آنها

إِيمَانًا وَأَقْوَمَهُمْ بِيَدِي اللَّهِ وَأَحْوَطَهُمْ

در ایمان و پایدارترین آنها بدین خدا و پافش رترین

عَلَى الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَبَ اللَّهُ

آن بر اسلام گواهی میدهم بچشقی نصب کردی بر افاض

وَلِرَسُولِهِ وَإِلَيْكَ فِتْمَةُ الْأَخِ الْمَوَاسِمِ

و برای فرستاده او و بکار لودش پس خوب برادر بروی در جهانندی

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ

پس لعنت کند خدا اممی را که کشت ترا و لعنت کند خدا

أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

اممی را که ستم کرد ترا و لعنت کند خدا اممی را

اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْحَارِمِ وَأَنْتَ هَكَ

که حلال کردند از تو حرامها را و دریدند

سئل بآمن آلاء
بأنهم قتلوا الظهار
وأنظما به ظلمة
الليل وسأل بآمن
وأي الليل و
دوق أولياته
كل شيء بآمن علا
السموات وردد
الأرض فؤنه و
الشرق والغرب
رحمة يا

اردی ساعاروز

زیارت حضرت ابو الفضل ۵۱۵

واسع العباد
 آسناک بحق علی
 بن موسی الرضا
 علیهما السلام
 واقدمه بان
 بدی هو الحی
 نصلی علی محمد و
 آل محمد وآن
 ال محمد وآن
 تقبل لی کذا وکذا
 ساعنض
 منسوب بعض
 امام محمد تقی
 علیه السلام

حُرْمَةُ الْإِسْلَامِ فَنِعْمَ الصَّابِرُ الْجَاهِدُ
حرم اسلام را پس خوب بجای جمارکنده
الْمُحَامِي لِلنَّاصِرِ وَالْآخِ الدَّافِعِ عَنْ
صاحب کنده یاری کنده و برادر دفاع کنده از
أَخِيهِ الْمَجِيبِ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّؤُوفِ
برادرش اجابت کننده بری طاعت خداش در غیبت
فِيمَا رَهَدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ
در آنچه ناهم در آن برنده دیگران از ثواب
الْجَزِيلِ وَالشَّاءِ الْجَمِيلِ وَالْحَفِكَ
ثواب بزرگ و دشمنای خوب و برساند ترا
اللَّهُ بِدَرَجَةِ الْإِبَائِكَ فِي جَنَاتِ
خدا بدرجه پدرت در جنت
النَّعِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لَزِيَارَتِهِ
نعیم پروردگارا بدریخته من عرض کرده ام خودم را بزیارت
أَوْلِيَاءِكَ رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ وَ
دوستان تو از روی میل در ثوابت و

ادعته سعاد روز

۵۱۹ زیارت حضرت ابو الفضل

وَجَاءَ لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ إِحْسَانِكَ

ایدهوار با ارزش تر و بهترین احسان

فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بس بجزا ام از تو ایکنه درود فرستی بر محمد و اولاد او

الظَاهِرِينَ أَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي لَهُمْ دَارًا

که پاکانند ایکنه قرار دهی روزی مرا بیبستانان به

وَعَلَيْهِ بِهَيْمٍ فَأَرَاوَزِيَارِي لَهُمْ مَقْبُولَةً

و زندگانیم را ایشان برقرار و زیارتم را ایشان پذیرفته

وَجَهْوِي بِهِمْ طَيْبَةً وَأَدْرِجْنِي أَدْرَاجَ

و زندگیم را بیبستانان پاک و بشمار او را مرا در زمره

الْمُكْرَمِينَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ

گرمایان و قرار ده مرا از آنکنه بر برگردد از

زِيَارَةِ مَسْأَلَةِ أَحِبَّائِكَ مُفْلِحًا مُنْجَا

زیارت شده ای دوستان من بنات یافته ترسکار

فَلَا سَوْجَبُ عُفْرَانَ الذُّنُوبِ وَتَسْمُرُ

بجشن سردار آرزوش کنان و پریشان

وان از نما غصص
است نادوسا عباید
یا من دعا المصنون
فاجابهم والنجاة
النبه الخاضعون
فاسمهم وعبده
الظالمون فكلهم
وسكره المؤمنون
فجباهم واطاعوه
فقصصهم وشره
فاعظاهم

ادعیه ساعتی

زیارت حضرت ابوالفضل ۵۱۷

وَتَوَانِيغُهُ

الْيُؤُوبُ وَكَشَفَ لِكُرُوبِ اِنَّكَ اَهْلُ

بیشا در ایل شدن اندوهها بدریکه تر ایل

فَلَمْ يَحِلُّ لَكَ

الْقَوِيُّ وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَجَوْهَادُ الْكِنِيِّ

بر بهزگاری دال آرزشی

مِنْ قُلُوبِهِمْ

وَبِنْدِ شَيْفِ وَبِكِي اسْتَوْدِعْكَ اللهُ وَاسْتَعْمِدْ

وداع بکنم تو برای خدا و بجزایم بکنم

فَلَمْ يَحِلُّ

وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ لِسْلَامٌ اَمْنًا بِاللّٰهِ وَ

تر کنم و بجزایم برتر سلام ایمن آوردیم بکنم

اَسْمُهُ مِنْ اَسْمَائِكَ

بِرِسْوَلِهِ وَيَكْبَاهِ وَيَمَاجَاءُ بِهِ مِنْ

بر بهزگاری و بکباب او و بیا بجز آید با او از

اَسْأَلُكَ بِحَبْلِ

عِنْدَ اللهِ اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

ترز خدا پروردگارا بنویس ما را با گواهان

عَلَيْهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي

خدا یا فرزند منده آنرا آخر عهد از زیارت من

وَتَجْعَلْكَ السَّابِقَةَ

فَبِرَّابْنِ اَخِي رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ

بتر پر برادر دینداره است درود دهند خدا

وَتَجْعَلْكَ الْوَأَخِرَةَ

و

عَلَيْهِ وَاللَّهِ وَأَرْزُقْنِي زِيَارَتَهُ أَبَدًا

بر او و اولاد او روزی کن مرا زیارت اور ہمیشہ

مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَخْشَرْنِي مَعَهُ وَمَعَ

مادہ بکے باقی نگہ داری مرا و محشر کن مرا با او و با

أَبَائِهِ فِي الْجَنَّةِ وَعَرَّفْ بَنِي وَبَنَاتِهِ

پدران اور در جنان و شناسانی بھنکن میان من و او

وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ اللَّهُمَّ

و میان پیغمبر خود و دوستانت پروردگارا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَتَوْفِنِي عَلَى

درودت بر محمد و اولاد محمد و بھیران مرا بر

الْإِيمَانِ بِكَ وَالْمُتَّصِدِينَ بِرَسُولِكَ

ایمان بر تو و تصدین پیغمبرت

وَالْوَالِيَةَ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ

و دوستی علی پر ابیطالب و

الْأُمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

ایمان از اولاد او بر آنها باد سلام

أَقْرَبُ مَنِّي بَدَنِي

جوارحی از نصیبی

عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ

و ان نصیب کن کن

و کذا

عنا

منسوب حضرت

امام علی النقی

علیه السلام
و ان از دو ساعت
بعد از

زیارت عاشور

۵۱۹

در عهد ساءاروز

وَالْبِرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَإِنَّي قَدْ صَبَّحْتُ

دوروی جستن از دشمنان آنها پس بدستیکه رهش شدم

يَا رَبِّي بِذَلِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ای خدای من باین دورود فرسرد خدا بر محمد و اولاد او

وَرَزِيَا عَاشُورَ الْأَمَامِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دورکعت نماز زیارت انحضرت را بجای آورد

و پیش از ظهر بخواند این زیارت را تا حضرتعالی

بنویسد برای او ثواب هزار حج و هزار عمره و

هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله

علیه و آله وسلم کرده باشد و از برای او است

مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی

و صدقه ای و شهادتی که مرده باشد یا کشته شده

باشد از زمانیکه خلق فرموده حضرتعالی دنیا را

تا زمانیکه قیامت پیاشود پس بگوئ

نماز عشاء است

پیش از زود شدن

اقاب بآمن

عَلَا فَعَطَّمُ بَآمَنُ

تَسَلَّطُ فَجَبَّحْتُ

بَآمَنُ عَمْرًا بَسَلَبْتُ

فِي عَمْرٍ بَآمَنُ مَدَّ

التَّيْلُ عَلَى خَلْفِي

بَآمَنُ أَمَانُ بَا

لَعْرُوفِي عَلِي

عَبَادِي بَآمَنُ بَا

ادعیه ساعت روز ۵۲ زیارت عاشورا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای ابا عبد آ سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ

بر تو ای پسر فرستاده خدا سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ

بر تو ای پسر امیر مؤمنان و پسر

سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سید وصیها سلام بر تو

يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

ای پسر فاطمه سرسیده زنان جهان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَادِرَ اللَّهِ وَابْنَ

سلام بر تو ای خون خدا و پسر

قَارِهِ وَالْوِثْرَ الْمُتَوَرِّقَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

خون او و خون رهنما شده سلام بر تو

وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِتْنَانِكَ

و بر روحهای که نثار شدند بفتنای تو

وَأَتَيْنَاكَ يَا مُسْتَقِيمًا
بِعِزِّهِ مِنْ أَهْلِ
الشَّرِّكَ أَشْتَكُ
بِحُجِّي عَلَى بَنِي حُجْرٍ
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
وَأَقْدَمُهُ بَنِي
بَدِيَّةِ حَوَاجِي أَنْ
نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ نَقُصِّلَ
بِكُلِّ ذَا ذِكْرٍ
سَاعِبٍ وَهَمَلِي
مَنْزُوبٍ بِحَضْرَتِ
إِمَامِ

زیارت عاشورا

الظُّمِّ وَالْجُودِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ

مستم او جور بر شما اهل بیت

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَكُمْ عَنْ مَقَائِمِكُمْ

ولفت کند خدا اممی را که دور افکند شما را از مقامتان

وَأَزَالَ نَكْرُكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ وَاللَّهِ وَرَبِّكُمْ

و زایل کردند از رتبه نامان که رتبه داور شما

اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ

خدا در آن ولفت کند خدا اممی را که کشت شما را

وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُهَيِّدِينَ لَهُمُ بِالْمَكِينِ

و هذا لغت کند همید کنندگان ایشان را که کمک کردند

مِنْ قِبَالِكُمْ بَرِيْتُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهِ

در جگه شما دوری چشم بوسی خدا و بوسی شما

مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاءِ عَمَلِهِمْ وَأَنْبَاءِ عَمَلِهِمْ

از آنها و از چیزهای عملشان و از اخبار عملشان

وَأَوْلِيائِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي

دورستانان ای ابا عبد آ بدر سگه من

ضعیف من سلطانیه
یا کی میاید و ام
یعنی یا بخارا
و معز لا اولیا
یا خیرا علیه یا
علما بقدریه
یا قبا ریایه
انک تجی الحین
بن علی علیهما
السلام و اقدیم
بهن بدخواجگی
ان نصلی علی
محمد

زبانت عاشورا

ادعی صبا عاروز
۵۲۳

يَسْلَمُ لِمَنْ سَأَلَكَمُ وَحَرْبٍ لِمَنْ حَارَبَكُمْ^۹

تسليم آنرا که تسليم شماست و سر جنگ دارم با آنکه چه جنگ کرده باشم
إِلَى يَوْمِ الْفَيْتَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زَبَانٍ^۹

تا روز قیامت و لعنت کند خدا اولاد زبانه را
وَأَلِ مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ^۹

و اولاد مروان را و لعنت کند خدا بنی امیه را
وَأُطْبَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ^۹

تماء و لعنت کند خدا پسر مرجانه را و
لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا^۹

لعنت کند خدا عمر پسر سعید را و لعنت کند خدا شمرا را
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ أَسْرَجَتْ وَالْجَمَّةَ^۹

و لعنت کند خدا امته ای را که نهن کردند و بجمه زدند ایسه را
وَنَفَيْتُ لِفَيْئِكَ يَا بِي أَنْتَ وَأَمِي^۹

و فریاد دارند فقال ترا پدر و مارم فدای تو ببار
لَقَدْ عَظُمَ مَصَابِي بِكَ فَاسْأَلُ اللَّهَ^۹

بچهش بزرگ شده مصیبت بر من بوی تو پس بخواهم از خدا بگویم

وَالِ تَعْلَبُ كَذَا وَ كَذَا
سَعْدِ بْنِ
مَنْوَلِبِ بَابِ
عَصْرِ عِلْمِ
وَأَنْ اذدردش
نمست ما
عن و بان با
وَأَخَذَ بِنَفْسِهِ
عَنْ خَلْفِهِ بَابِ
تَهَيَّ

زیارت عاشورا

ادعیه ساعتی

۵۲۴

الذی اکرم مقامک واکرم فی ان

گرامی داشت مقام ترا وگرامی داشت مرا

برزقنی طلبت ایاک مع امام

روزی کنی مرا حوائج من خون ترا با امام

منصور من اهل بیت محمد صلی

یاری شده از اهل خانواده محمد در روز نشد

الله علیه ووالله اللهم اجعلنی

هذا بر او و اولاد او خدا را قرار ده مرا

عندک وجهها بالحسین علیه

رزق حوز آبرو من بجای بر او باد

السلام فی الدنیا و الاخرة یا ابا

سلام در دنیا و آخرت ای ابا

عبدا لله ایتی القرب الی الله و

عبده بر سبک من نزدیکی جویم بوی خدا و

الی رسوله و الی امیر المؤمنین و

بوی منشاده او و بوی امیر مؤمنان و

عن خلفه یضغیه

یا من عرفت نفسه

خلفه بنظیفه یا

من سلك باهل

ظاعیه حرمانه

یا من اعان اهل

حسبه علی شکرهم

یا من من علیهم

بیبینه و لطف

لهم بنائیه اشک

بجی الخلف

زيارت عاشورا

۵۲۵

ادعیه ساعتی

إِلَىٰ فَاطِمَةَ وَإِلَىٰ الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ

بوی فاطمه و بوی حسن و بوی تو

وَبِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ آسَسَ آسَاتِكَ

ویدوری جستن از آنکه پایه گنهاری کوه پایه این را

وَبَنِي عَلَيْهِ بُنْيَانُهُ وَجَرِي فِي

و بنا کرد بران بنای آنرا و جاری شد در آن

ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ أَشْيَاءِكُمْ

ستم او و جورش بر شما و بر چیزهای شما

بَرِيْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَنْفَرْتُ

دوری چشم بوی خدا و بوی شما از آنها و از یکجا رفتم

إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوَالِكُمْ وَمَوَالِيكُمْ

بوی خدا پس بوی شما بدو پس شما و دوستی

وَلِيكُمْ وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَشْيَاءِكُمْ

دوست شما ویدوری جستن از پیروان آنها

وَأَبْنَا عَمَّهُمْ إِنِّي سَأَلْتُ لِمَنْ سَأَلْتُمْ

و اما با شما من پرسیدم از آنرا که پرسیدم شما را

الصلوات عليك
السلام عليك
و انصرت اليك
به و اقدامه
باین بدست حاج
ان نصلي على
تحميد والي تحميد
وان تفعل ب
كذا وكذا
اللهم صل على
تحميد

ادعیه ساعتی ۵۲۶ زیارت عاشورا

وَحَرْبٍ لِّمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَيْلٌ لِّمَنْ الْاَلَمُ

در جنگ دارم با آنکه جنگ کرد با شما. دوستم کسرا که دوست دارد

وَعَدُوٍّ لِّمَنْ عَادَاكُمْ فَاسْئَلُ اللَّهَ

شورستم با آنکه دشمن شماست پس بخوابم از خدا

الَّذِي اَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَتِي

که گواهی داشت مرا بشناسی شما و شناسایی

اَوْلِيَانِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ

دوستان شما و روزی کرد مرا دوری چنین از

اَعْدَانِكُمْ اَنْ يَّجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي لُدُنِيَا

دشمنان شما اینگونه قرار دهد مرا با شما در دنیا

وَالْآخِرَةَ وَاَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ

و آخرت و اینگونه ثابت بدارد مرا نزد شما

فَدَمٍ صَدَقَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

با قدمی راست در دنیا و آخرت

وَأَسْأَلُهُ اَنْ يَّبْلِغَنِي لِمَقَامِ الْمَجْهُودِ

و بخوابم از او اینگونه برساند مرا بمقام پستی که

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الْاَمْرُ الَّذِي اَكْرَمَنِي
بِطَاعَتِهِمْ وَاَوْلَى
الْاَرْطَامِ الَّذِي
اَمَرَنِي بِصَلَاتِهِمْ وَاَوْلَى
ذَوِي الْقُرْبَى الَّذِي
اَمَرَنِي بِعَوْدَتِهِمْ
وَالْمَوَالِي الَّذِي
اَمَرَنِي بِعِفْرِانِ
حَقِّهِمْ وَاَهْلِ
الْبَيْتِ

زیارت عاشورا

ادعیه ساعادروز

۵۲۷

لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ

تو را که نزد خدا و اینکه روزی کند مرا خدایم

تَأْرِي مَعَ إِمَامٍ هُدَى ظَاهِرٍ

خونم را با امام راهنمای ظاهر و آشکار

نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ

گوینده سخن راست از شما و میجویم از خدا بحق شما

وَبِالَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ

و بشاکی که تو را است نزد او ایکنه

بُعْطِي بِمُصَابِي بَكُمْ أَفْضَلُ مَا

عطا کند مرا بمصیبتی برای شما بهترین آنچه

يُعْطَى مُصَابًا بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةٌ

عطا کند مصیبت رزده ای را بمصیبت رسیدن بمصیبتی

مَا أَغْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيئَتَهَا فِي

چه بزرگ آن و بزرگتر است بلائی آن در

الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَ

اسلام و در تمام آسمانها و

الَّذِينَ آذَنُوا

عَنَّا وَالرَّجَبِ

طَهْرَتِهِمْ تَطَهَّرُوا

أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ

مُحَمَّدَ وَالْأَهْلَ

وَأَنْ تَفْعَلَ بِي

كَذَا وَكَذَا

عَلَامَةُ عَلِيِّ

مُقَابِلِ الْمَصَابِيحِ
فهموده و بلندها
معبضان

زیارت عاشورا

۵۲۸

ادعیه سعادروز

الأرض اللهم اجعلني في مقام

زمین پروردگارا آورده مرا در مقام

هذا ممن تناله منك صلوات و

که اینست از کسانیکه میرسد او را از تو درودها و

رحمة و مغفرة اللهم اجعل حيا

رحمت و آفرینش پروردگارا فرارده زنده بودن مرا

حيا محمد و آل محمد و مماني ممان محمد

زنده بودن محمد دادلار محمد و مرگ مرا مرگ محمد

و آل محمد اللهم ان هذا يوم تبرك

وال محمد خداوند ابرهنگه این روز است مبارک تر

به بنو امية و ابن اكلة الالبان

آری بنی امیه و پسر خورنده جگرها بسین

ابن اللعين على لسانك و لسان

پسر بسین بر زبان تو در زبان

نبيتك صلى الله عليه و آله في

پیغمبرت در روزی که خدا بر او و خاندان او در

حضرت امام جعفر

صادق علیه السلام

صفو لکنه بنی

و ثانی در سه سال

ش و سه سادروز

خوردن اجمد و

بزرگوادی پاد

میکند و سه سال

روز از وقت چا

تا اول ظهر است

و سه

زیارت عاشورا

ادعیه سعادوز

۵۲۹

مَوْطِنٍ وَمَوْفِيٍّ وَقَفَ فِيهِ بَيْتُكَ

موطن و مکانی که ایستاد در آن چه سمنه تو

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ

رودر خدا بر او و خانواده او پروردگارا فرورد

أَبَاسُفِيَّانَ وَمُعَاوِيَةَ وَزَيْدَ بْنَ مَعُوذٍ

اباسفیان و معاویه و زید پرمعویه

عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ

بر آنها از تو لعنت همیشه همیشه گان

وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ الْإِزْدِيُّ وَالْ

و این روزی است که شاد شدند بنان اولاد زیاد و اولاد

مَرَّوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ

مروان بکشتن شان حسین را درودهای

اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمْ

خدا بر او پروردگارا پس ضاعف کن بر آنها

اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ اللَّهُمَّ إِنِّي

لعنت را از تو و عذاب را پروردگارا بجز بکنم

ساعت شب بیک

اختیار است تا

صبح پس هر چند

مؤمن که این

را بخواند و در

باجد باشد آ

صغالی حاجت

او را بر آورد

آگوشی و بدعا

باشد امیدوار

که سعادت بخشد

و

ادعیه ساعاروز

۵۳. زیارت عاشورا

اتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي

نزدیکی بخویم بسوی تو در این روز و در

مَوْفِي هَذَا وَأَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَائَةِ

این ص. و روزهای زندگیم بدوری حسین

مِنَهُمُ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَبِالْمَوْلَاتِ

از آنها و لعنت بر آنها و بدوستی

لِنَبِيِّكَ وَالِإِثْمِ عَلَيْكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

بر پیغمبرت و خا نژاده پیغمبرت بر او و بر آنها

السَّلَامُ (پس میگویند صلوات)

سلام خداوند لعنت کن

أَوَّلِ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَ

اولین ظالمی را که ظلم کرد در حق محمد و خا نژاده محمد و

آخِرِ ظَالِمٍ ظَلَمَ بِرَأْسِهِ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَيْنِ

آخرین ظالمی را که بر این ظلم خداوند لعنت کن

الْعِصَابَةِ الَّتِي جَاهَدْتَ الْحَيَيْنِ

گروسی را که جک میدند (با حسین

بگو عاقبت کرد
مؤلف گوید که اگر
در این ساعهای
روز و شب بنده را
بخواند منافی
و اند عاقبت
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

زیارت عاشورا

۵۳۱

ادعیه ساعت روز

وَسَّائِعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلِيَّ

و پیروی کردند و بیعت کردند و تابع شدند بر

فَقِيلَ لَهُ اللَّهُمَّ الْعَنَّا مِنْ جَمِيعًا رِبًّا مَكْرُومًا

آقل او خداوند! لعنت کن از ما را تماماً

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ

سلام بر تو ای ابا عبد الله و

عَلَى الْأَرْوَاحِ الْبَنِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ

بر جانها منی که فنا شدند بقای تو

عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيْتُ

بر تو از من سلام خدا همیشه مادامیکه هستم

وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ

و باقیست شب و روز و قرار نداده

اللَّهُ إِخْرًا الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ السَّلَامُ

خدا آخر عهد از من بزیارت شما سلام

عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

بر حسین و علی بن حسین

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ

أَلَيْسَ بِكَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَفْوُ

التَّحِيمُ أَنْتَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

الْعَبْدُ الْجَلِيمُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

۵۳۲ زیارت عاشورا

وَعَلَىٰ أَوْلَادِ الْحَسَنِ وَعَلَىٰ أَصْحَابِ

و بر اولاد حسن و بر اصحاب

الْحَسَنِ (پس میگوئی) اللَّهُمَّ خَصَّ نَسَبَ

حسن پروردگارا مخصوص کن تو

أَوَّلِ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَابْدَأْ بِهِ

اولین ظالم را لعنت از من و ابتدا کن با او

أَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِي وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ

اول پس دوم و سوم و چهارمی را

اللَّهُمَّ الْعَنْ بَزِيدَ حَامِسًا وَالْعَنْ

خداوندا لعنت کن بزید را که پنجم است و لعنت کن

عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ

عبیده بن زید را و پسر مرجانه

وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَثِمْرًا وَالْأَبِي

و عمر پسر سعد و ثمر و ابی

سُفْيَانَ وَالْزِيَادِ وَالْمَرْوَانَ إِلَىٰ

سفیان و اولاد زیاد را و اولاد مروان تا

لَا أَنْتَ بَدَأْتَ ظَالِمِي

وَاللَّيْلُ يَعُودُ نَسَبَ

أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا

اللَّهُ أَكْبَرُ أَنْتَ اللَّهُ لَا

الْخَيْرُ وَالْثَّانِي

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

حَالِي وَالْثَّانِي

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

حَالِي الْجَنَّةِ وَ

النَّارِ أَنْتَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

زیادت عاشورا

ادعیه ساعت دوازده

۵۳۳

۹

يَوْمِ الْقِيَمَةِ (بر بچد مهر و مویک) اللَّهُمَّ

روز قیامت خداوند

لَكَ لَحْمٌ حَمْدًا لِشَاكِرِينَ لَكَ عَلَى

تراش هر چه شکر کنندگان ترا بر

مُصَابِهِمْ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي

عزا دارشان سپاس مفضلها بر بزرگی سرکارم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحَسَنِ يَوْمِ

پروردگارا روزی کن مرا شفاعت حسن را در روز

الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ وَعِنْدَكَ

درود بمشرف و ثابت نگاهدار قدم راستی مرا نزد خود

مَعَ الْحَسَنِ وَأَصْحَابِ الْحَسَنِ الَّذِينَ

با حسن و اصحاب حسن که

بَدَلُوا مِنْهُمْ دُونَ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بذل کردند جان عذرا در راه حین بر او باد سلام

دَرَفِضِيلَتِ يَأْتِيكَ طَهْرًا عَلَيْهِ السَّلَامُ

الْوَاحِدُ الصَّمَدُ

الْمَلِكُ الْقَدِيمُ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدٌ أَنْتَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

الْمَلِكُ الْقَدِيمُ

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ

الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ

الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا

يُشْرِكُونَ

۵۳۴ زیارت کاظمین

ادعیه ساعتی روز

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما
 السلام فضیلت بسیاری ذکر شده و روایت شده
 که هر که امام موسی علیه السلام را زیارت کند
 مثل کسی است که زیارت کند حضرت رسول و ائمه
 المؤمنین علیه السلام را و در روایتی
 زیارت سید الشهدا را سلام الله علیه برابر است
 و بهشت از برای اوست و در روایتی است که سوال
 شد از حضرت امام علی النقی علیه السلام از
 زیارت ایعبدا لله الحسین علیه السلام و زیارت
 امام موسی و امام محمد نقی علیهما السلام کدامیک
 بهتر است فرمود زیارت ایعبدا لله الحسین مقدم
 است و زیارت این دو معصوم جا معتر و ثوابش
 بیشتر است و هر یک از این دو امام هم

أنت الله الخالق
 البارئ المصور
 لك الأسماء الحسنى
 تبيح لك ما في
 السموات وما في
 الأرض وأنت العزيز
 الحكيم أنت الله
 لا اله الا أنت
 الكبير المتعال
 والقيوم

زیارت موسی بن جعفر

۵۳۵

ادعیه هر روز

زیارت مخصوصه دارند و هم زیارت مشرکه

اما زیارت مخصوصه

دست زیارت مختص حضرت موسی بن جعفر

پس غسل کن و اذاب زیارت را بجای آورد

با ناتی و وفار بسوی حرم مطهر روانه شو چون

بدو حرم رسیدی بایست و بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ

هذا بزرگوار است خدا بزرگوار است این خدا می جز خدا و

اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَتِهِ

خدا بزرگوار است من این خدا را بر راهی منی او

لِدِينِهِ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ

بسی دین جز و توفیق با آنچه دعا کردم بسی او از

سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَكْرَمُ مَقْصُودٍ

راه او پروردگارا بدر بکنه تو گرد میزن معضوری

رِذَائِكَ وَابْنِ

بَابِ بِنْدِ

از حضرت صادق

عليه السلام

روایت کرده که

هر شب هر روز

مغفرت بگو

اَسْأَلُ اللَّهَ الْجَنَّةَ

وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ

النَّارِ جَهَنَّمَ كَمَا

خدا با او از من

ادعیه هر روز ۳۵ زیارت موسی بن جعفر

اَلرَّحْمٰنِ وَاَنْتَ مُنْفِرٌ بَا

گراهر بر منی و بجهنن آمدم بری تو در حال جن نزدیک

اَلَيْكَ يَا بِنِ بْنِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ

بری بر بر رخت بهنبرکت درودهای تو

عَلَيْهِ وَعَلَىٰ اَبَائِهِ الظَّاهِرِينَ وَ

بر او و بر پدران پاکیزه او و

اَبْنَاءِ الطَّيِّبِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

فرزندان پاکیزه اش بروردگار دادودوست بر

مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَ

محمد و خاندان محمد و زریه محمدان کوشش مرا و

لَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَاَجْعَلْنِي عِنْدَكَ

قطع کن امید مرا و قرار ده مرا نزد خود

وَجِبْهَتَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ

آبرودنه در دنیا و آونت و از

اَلْمُقَرَّبِينَ (داخل شو مفدا و در پادشاهان خود را بگو

رزیکان

پناه دهنده و بند مغرب
دیگر از اخضر بر او
کرده است که اگر تو
در بند درین جهل
گناه کبیر بکنی پس
از وی ندامت و
پشیمانی این استغاثه
نخواهد خدا گناهان
او را بپا مزند
استغفر الله

زیارت مومنین جعفر

۵۳۷

ادعی هر روز

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ

بِسْمِ خدا و برای خدا در راه خدا و

عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

بر ملت رسول خدا درود خدا بر او

وَإِلَى اللَّهِ أَلْتَمِسُ الْغُفْرَانَ وَلِوَالِدَيْهِ

و خداوندان او خدا و خدا را بخاستم و والدین مرا

لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ (بدرقه شریفه)

تمام مردان مومنان و زنان مومنه را

بَابُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

آیا داخل شوم ای رسول

اللَّهُ يَا أَبَا نَبِيٍّ اللَّهُ

خدا ای پدر نبی خدا ای پسر خدا

يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ

محمد پسر عبد الله ای امیر

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ

ای ابا محمد حسن ای داخل شوم

آلذی لا اله الا هو
هو الحق القیوم
تدبیر التمام
والارض والجمال
والاکرام واسئله
ان یؤت علی
وایضا بنده
از انحضرت دعا
کرده است که
هر که هوروز
هفتاد مرتبه
بگوید

یا داخل

۱۳۸ زیارت موسی بن جعفر
ادعیه هر روز

يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ ءَاَدْخُلُ يَا

ای ابا عبد آ حسین آیا داخل شوم ای

اَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ءَاَدْخُلُ يَا

ابا محمد علی بن حسین آیا داخل شوم ای

اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ءَاَدْخُلُ يَا اَبَا

ابا جعفر محمد بن علی آیا داخل شوم ای ابا

عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ يَا

عبد آ جعفر بن محمد آیا داخل شوم ای

مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

مولای من ای ابا الحسن موسی بن جعفر

ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ

آیا داخل شوم ای مولای من ای ابا جعفر آیا داخل شوم

يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ۝ پس داخل

ای مولای من محمد بن علی

شود چهار مرتبه بگو الله اکبر پس بابت برآ

بند و قبله را پشت کف خود قرار ده و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ كَمَا تَأْتِي

اَدَايَ شُكْرِ

بِعَمَلِي كَمَا تَشَاءُ

الْبَدْرُ كَمَا كَرِهَ

وَابْضَابُ بَدْعِي

اِنَّا نَخْضَعُ رُءُوسَنَا

كَمَا كَرِهَ
مُرْتَبِعًا
مُرْتَبِعًا

زبارة موسی بن جعفر

۵۳۹

ادعی هر روز

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالسَّالِمِينَ وَالسَّالِمَاتِ

والمؤمنين و المؤمنات و السالمين و السالمات

حضرت علی بعد

هر روز من کرد

و بعد هر روز

که باید باروز

فهاست حسنه

در نامه

اعمال ائمه

و بان عدد نگاه از او

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ

سلام بر تو ای دوست خدا و پسر

وَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

دوست او سلام بر تو ای حجت خدا

وَابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ

و پسر حجت او سلام بر تو ای برگزیده

اللَّهِ وَابْنَ صَفِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

خدا و پسر برگزیده او سلام بر تو

يَا أَمِينَ اللَّهِ وَابْنَ أَمِينِهِ السَّلَامُ

ای امین خدا و پسر امین او سلام

عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ

بر تو ای نور خدا در تاریکی های زمین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى كَلَامُ

سلام بر تو ای امام راهنا سلام

عَلَمِ الدِّينِ وَالتَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

نشانه دین و پرهیزگاری سلام بر تو

۵۴. زیارت موسی بن جعفر

ادعای هر روز

يَا خَا زِنَ عِلْمِ النَّبِيِّنَ السَّلَامُ

ای گنجینه دار علم بهترین سلام

عَلَيْكَ يَا خَا زِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ

بر تو ای خزن علم فرستادگان خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَائِبَ الْأَوْصِيَاءِ

سلام بر تو ای نایب وصی های

الشَّايِقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ

گذشته سلام بر تو ای معدن

الْوَحْيِ الْمُبِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

وصی آشکار سلام بر تو ای

صَاحِبَ الْعِلْمِ الْيَقِينِ السَّلَامُ

صاحب علم یقین سلام

عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ

بر تو ای مرجع علم فرستادگان خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الصَّالِحِينَ

سلام بر تو ای امام نیکوکار

مخزن و ودیعه

دربخش بر ایاد

بلند کند و ایضا

بند معبر از آن

حضرت روایت

کرده است که هر که

هر روز صد مرتبه

بگوید لا حول و لا قوة الا بالله

لا حول و لا قوة الا بالله

حضرت هفتاد نوع

زیارت موسی بن جعفر

۵۴۱

ادعای هر روز

بلا اواز بگویند

که کشتن آنها هم

غم نباشد و بترسان

دیگر هرگز پیشان

نشود و کهنی و

شیخ طبرسی و

دیگران بسندها

حسن و غضبان

حضرت صادق علیه

السلام و ولایت
گوده اند

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الزَّاهِدِ

سلام برتر ای امام زاهد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْعَابِدِ

سلام برتر ای امام عابد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ السَّيِّدِ

سلام برتر ای امام سید

الرَّشِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْمَقْصُودِ

ارشاد کننده سلام برتر ای کشته شده

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ

شید سلام برتر ای پسر رسول

اللَّهِ وَابْنِ وَصِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

هذا و پسر وصی او سلام برتر ای

مَوْلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَوَجْهَهُ

مولای من موسی بن جعفر و وجهش

اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

هذا و برکتهای او گواهی میدهم که تر بختن سن سازی

عَمِنَ اللَّهُ مَا حَمَلَكَ وَحَفِظَتْ مَا

از خدا آنچه مؤلف کرد ترا و حفظ کردی آنچه

اسْتَوَدَعَكَ وَحَلَّتْ حَلَالَ اللَّهِ

پسرد ترا و حلال کردی حلال خدا را

وَحَرَمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَأَمِنْتَ أَحْكَامَ

و حرام داری حرام خدا را و بپای داری احکام

اللَّهِ وَقُلُوبَ كِتَابِ اللَّهِ وَصَبَرْتَ

خدا را و تلاوت کردی کتاب خدا را و صبر کردی

عَلَى الْأَدْمَى فِي جَنبِ اللَّهِ وَجَاهِدْتَ

بر آذین در راه خدا و جهاد کردی

فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى آتَيْكَ الْبَقَرُ

در راه خدا حق جهاد او را تا آمد ترا یقین

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَصْنُوعَةٌ عَلَى مَا

و گواهی میدهم بدیده تو در گذشته بر آنچه

مَقَضَى عَلَيْهِ الْبَاوُكُ الظَّاهِرُونَ

در گذشته بر آن پدران پاک تر

که حضرت رسول ص

اللَّهُ عَلَيْهِ وَالله

هر روز هفتاد

مرتب می کند

استغفر الله و

هفتاد مرتبه و این

إِلَى اللَّهِ وَدِدَكَ

التمه و اما این

طوسی بسند معتبر

روایت شده است

که حضرت رسول

زیادت موسی بن جعفر

۵۴۳

ادعیه هر روز

وَاجْتَدُكَ الطَّيْبُونَ الْأَوْصِيَاءُ الْمُنَادُونَ

واجداد پاکیزه تر که وصی های پرهیزکننده آ

الْأئِمَّةُ الْمَهْدِيُونَ لِمَنْ نُورِ عَمِّي عَلِيٍّ

درمان پرهیز یافته اثر نکرد کوی دیگران بر

هُدَىٰ وَلَمْ يَمِيلْ مِنْ حَيْثُ إِلَىٰ بَاطِلٍ

پرهیز تر و پل نگرودی هرگز از حق سوی باطل

وَاشْهَدْ أَنَّكَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ

وگواهی میدهم که تو پند داری برای خدا و برای پیغمبر او

وَلِإِمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَّكَ آدَبْتَ

درباری امیر مؤمنان و بدرستی ادا کردی

الْأَمَانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِيَانَةَ وَأَمَّتْ

امانت را و پرهیز کردی از خیانت و پیمان داشتی

الصَّلَاةَ وَأَبَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ

نماز را و ادا کردی زکوة را و امر کردی

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَمَدْتَ

بر نیکی و بازداشتی از بدی و بنده نگردی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

صمود هست هر روز

صدمه نرسد بگویی

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

الْمَلِكُ الْحَقُّ

الْمُبِينُ أَمَانٌ بِأَمْرِ

از نفس و وحشت

مُبْرُوفٌ أَنْكَرِي وَأَوْ

دروغی و دروغ و دروغ

بِهَيْبَتِ بَرِّ دَرُوبِ وَأَوْ

گشوده

ادعیه هر روز

۵۴۴ زیارت مونس جعفر

اللَّهُ مُخْلِصًا تُجَاهِدًا مُخْلِصًا حَتَّىٰ تَبْتَكَ

خدا را از روی خلاص و جهت و کفایت تا آمد ترا

الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْأَسْلَامِ وَ

یقین پس جزا ده ترا خدا از اسلام و

أَهْلِيهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَشْرَفَ الْجَزَاءِ

اهل او بهترین جزا و شرفترین جزا

أَيُّنُّكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا

آدم ترا ای پسر فرستاده خدا زیارت کننده شناسا

يَحْفَكَ مِعْرًا يَفْضِيكَ مُخْمِلًا لِعَيْلِكَ

بجنا تر آزر کننده بفضل تر جزا کننده عملت را

مُخْتَجِبًا بَيْنَ مَنِّكَ عَائِدًا يَفْبُرُكَ لِأَنْدَا

مهربان بدخته تر پناه آورنده بفرقت پناه جوینده

يَضْرِبُكَ مُسْتَفْعَايَكَ إِلَى اللَّهِ

بضربت طلب شفاعت کننده بر سببه تو ببری خدا

مُؤَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ

دوستدار دوستانت و دشمن بدشمنانت

شود و در امانی لا اله الا الله الحی القیوم
الین است در دنیا
لا اعمال و دعاس
در نفسی مهربان
کرده اند و قطب
راوندی و در دعا
خود و اهل کرده
از حضرت امام
رضا علیه السلام

ادعای هر روز

زیارت موسی بن جعفر ۵۴۵

که حضرت رسول

وَسَبِّحْ اِشَانِكَ وَيَا هُدَى لَدَى

طوب بنامی کننده بمقام تو و بهدایتی که

خدا صلی الله

اَنْتَ عَلَيْهِ عَالِمًا بِضَلَالَةِ مَنْ

تو بر آفتی دانا بگمراهی آنکه

علیه واله فرمود

خَالَفَكَ وَبِالْعَمَى لَدَى هُمْ عَلَيْهِ

مخالفت کرد ترا و بگمراهی که ایشان بر آن بزد

هر که خواهد که

يَا بِي اَنْتَ وَاُمِّي وَتَقْبِي وَاَهْلِي

پدر و مادر و دکان و اهل

او را زیاده از

وَمَالِي وَوَلَدِي يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ

و مال و فرزندانم فدای تو باد ای پروردگارا

بجاهلین و ملا

اَيْنِكَ مُقَرَّبًا بِزِيَارَتِكَ اِلَى اللَّهِ

آدم ترا نزدیکی جوینده بزیرانت تو ببری خدا

اعلا شاکویند

لِعَالِي وَاَسْتَشْفَعُ بِكَ اِلَيْهِ فَا

بلند و طالب شفاعت بپس تو ببری او پس

پس هر روز این

سُفَعُ لِي عِنْدَ رَبِّكَ لِغَفْوَةِ ذُنُوبِي

شفاعت کن مرا نزد خداوند تا پشامرز دگر مان مرا

در حاجت خود اگر

حاجتی داشته

باشد

ادعای هر روز زیارت مؤمنین جنوم ۵۴۹

وَيَعْفُو عَن جُرْمِي وَبِتَّجَاوَزَ عَن سَيِّئَاتِي

و عفو کند جرم مرا و بگذرد از بدیهای من

وَيَمْحُو عَنِّي حَطِيئَاتِي وَيُدْخِلْنِي الْجَنَّةَ

و محو کند از من خطای مرا و داخل کند مرا در بهشت

وَيَفْضَلْ عَلَيَّ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ وَيَغْفِرْ لِي

و تفضل کند بر من بآنچه او اهل آنست و پامزدردا

وَالِإِبْرَائِيمَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْحَاقَ

و پدران و برادران و خواهران و تمام

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي شَارِقِ

مردان مؤمن و زنان مؤمن در شرقهای

الْأَرْضِ وَمَغَارِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمِنَهُ

زمین و سزهای آن بفضل عز و جود و منت خود

پس پند از خود را بر فیر و بیوس انرا و بگذار

دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن بآنچه

پس برگرد بجانب سر و بگو

زاد کرده شود و اگر دشمنی داشته باشد بر او غالب گردد و این دعا از هفت آسمان بالا رود تا در لوح محفوظ برای او نوشته شود این است دعا سبحان الله كلينغ اللهم انجذبك بنبي

ادعیه هر روز

زیارت موسی بن جعفر ۵۴۷

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مَوْسَى

سلام بر تو ای سرلای من ای موسی پر

جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُكَ

جعفر در عین خدا و برکتهای او گواهی می کنم

الْأَمَامَ الْمَهَادِي وَالْوَلِيَّ الْمُرْتَدُّ

امام مهمل کننده و ولی ارشاد کننده ای

وَأَنْتَ مَعْدِنُ النَّبِيِّ بِلِ وَصَاحِبُ

و تو معدن نبی و صاحب

النَّارِ بِلِ وَحَامِلُ الثَّوْرِيَةِ وَالْأَخْبِي

نار بِلِ حامل توریته و اخبئی

وَالْعَالِمُ الْعَادِلُ وَالصَّادِقُ الْعَالِمُ

و دانای عادل و راستگوی عمل کننده ای

يَا مَوْلَايَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ

ای سرلای من من دوری جویم بوی خدا از

أَعْدَائِكَ وَأَنْفَرْتُ لِي اللَّهُ بِمُؤَالَافِكَ

دشمنانت و نزدیکی جویم بوی خدا بدوستی تو

اللَّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بِشهادتِ اللَّهِ كَاتِبِي

اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

كَلِمَاتِي لِلَّهِ وَلَا

مَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ

عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ

وَجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ

وَالنَّبِيِّينَ حَتَّى

بِرِضَى اللَّهِ

زیارت مختص با ما محمدی ۵۴۸

ادعیه هر روز

فَصَلِّ اللَّهَ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آبَائِكَ أَجْدَادِكَ

پس درود فرست خدا بر تو و بر پدران و جداد تو

وَأَبْنَائِكَ وَشِعْبِكَ وَجُحَيْتِكَ وَرَحْمَةً

و پسرانت و پیروان و دوستان و رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

خدا و برکتهای او

و زيارت مختص با ما محمدی علیه السلام

پس منوجه شوی بوی قبر مطهر انحضرت

بایست و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای ولی خدا سلام

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای حجت خدا سلام بر تو

نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ

از خدا در تاریکی های زمین سلام

و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام

منقول است که شخصی نزد اصحاب حضرت رسول

صلی الله علیه و آله می نامد در ایامت و بعد

انحضرت آورد پس حضرت فرمود که خدا

گوید مذ که همه آنچه حاضر شوند پس بر

منبری برآمد و فرمود که

ادعیه هر روز
 زیارت مختصر یا ما محمدی ۵۴۹

این نامه است
 که یوشع بن نون
 وصی موسی علیه
 السلام است و مضمون
 نامه این بود
 نَبِیُّ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بدرستی که پروردگار
 شما بشما دوست و
 مهر با شما بداد
 استگماست
 و

عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای پسر رسول خدا سلام بر تو

وَعَلَىٰ آبَائِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ

و بر پدران تو سلام بر تو و بر

أَبْنَائِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أَوْلِيَاءِكَ

پسران تو سلام بر تو و بر دوستان تو

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ

گواهی میدهم که تو بچگونگی پیاداشی نماز را و

أَدَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ

ادا کردی زکوة را و امر کردی به نیکی

وَنْهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ

و نهی کردی از بدی و تلاوت کردی کتاب خدا را

حَقًّا يَا لَؤَنِيهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقًّا

سزاوار تلاوت آن و جهاد کردی در راه خدا حق

جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَدْنَىٰ فِي جَنْبِهِ

جهاد او را و صبر کردی بر آذین در راه او

ادعیه هر روز ۵۵. زیارت امام محمد تقی

حَتَّى آتِيكَ الْيَقِينُ آتِيْتُكَ زَائِرًا

تا آمد ترا یقین آدم ترا زیارت کننده

عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَانِكَ مَعَاوِيًا

شنا می خفت دوستدار دوستانش دشمن

لِأَعْدَائِكَ فَاسْتَفَعَلِي عِنْدَ رَبِّكَ

بدشمنش پس شفاعت کن مرا نزد خدای خود

پس بیوس فبرداوردی خود را بران بنه پس

دور کعبت نماز زیارت کن و بعد از آن هر نماز

که خواهی بگزار پس و بسجده و بگو

إِرْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَأَفْلَحَ وَأَسْتَكَانَ وَ

رحم کن کسرا که بدی کرده است و ازاری می کند و پناه مستکن شود

أَعَارَفَ (پس کونیه را است بر زبان بگذارد) اِنْ كُنْتُ

و اگر در دارد اگر بهمن من

بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ (پس چه

بندم به پس تری که پروردگار می

بدترین خلق است که انگش تمام مردم باشد بر پای باطل پس کعبه خواهد بود و ثواب کامل داده شود و شکر نعمت های خدا کرده باشد پس در هر روز این دعا بخواند
اللّٰهُ كَلَّامٌ

زیارت مشرکین کا ظہار

۵۵۱

ادعیا مردود

بگذار و بگو، عَظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ

بزرگت گناه از بنده تو

فَلْيَمْسِ الْعُقُومِ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ

بس باید بچواید گزشت از نزد تو ای کریم

گر دبیجده مرید بگو، شُكْرًا شُكْرًا

پاس ترا سپاس ترا

وَمِنْ زِيَارَتِ مُشْرِكِيكَ كَاظْهَرِ

بعد از اداب زیارت از قبیل غسل و اذن دخول

و غیر چون بدر حمد رسد بایست و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّيَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر شما ای دوست خدا سلام

عَلَيْكُمْ يَا حُجَّتِي اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

بر شما ای دو حجت خدا سلام بر شما

يَا نُورِي اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ

ای دروز خدا در تاریکیهای زمین

اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
كَأَنْبِئِي لِلَّهِ وَلَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا
يَنْبِئِي لِلَّهِ وَلَا أَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا لِلَّهِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ
وَأَهْلِ بَيْتِي النَّبِيِّ
وَأَهْلِ بَيْتِي وَعَلَى جَمِيعِ
الْمُرْسَلِينَ وَالسَّلَامُ
عَلَيَّ بِرِضَى اللَّهِ
وَدَرْدِ بِلَادِهِ

ادعای هر روز

۵۵۲ زیارت مشرکها کاظمین

أَشْهَدُ أَنْكَادَ بَلَعْنَا عَنِ اللَّهِ مَا

شهادت میدهم که شما بجهنم رسانیدید تا در نفر از خدا آنچه

حَمَلَكُمْ وَحَفِظْنَا مَا اسْتَوَدَعْنَا وَ

و طیفه داشتید و حفظ کردیم آنچه پنداشته بودید

حَلَلْنَا مَا حَلَّلَ اللَّهُ وَحَرَّمْنَا مَا حَرَّمَ اللَّهُ

حلال کردیم حلال خدا را و حرام کردیم حرام خدا را

وَأَقَمْنَا حَدُّودَ اللَّهِ وَفَلَّوْا مَا كُتِبَ

و برپا داشتند حدود خدا را و تلاوت کردند کتاب

اللَّهِ وَصَبَرْنَا عَلَى الْأَذَى فِي جَنبِ

خدا را و صبر کردیم در ازبخت در راه خدا

اللَّهُ مُخْلِيبِينَ حَتَّى آتَيْتُمُ الْيَقِينَ

کف نشن کردیم تا آمدن آرزای یقین

أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْتُمْ كَمَا

دوری بخورم بری خدا از دشمنان شما و نفر که شما را

زَارُوا غَارِفًا بِحَقِّكُمْ مَوْلِيَا الْأَوْلِيَاءِ كَمَا

زیارت کننده شما را بحق شما دوستدار دوستان

از خدا در روز قیامت

الله علیه و آله

روایت کرده است

که هر که هر روز

دو مرتبه بخواند

بیم الله الرحمن الرحيم

لا حول ولا قوة الا بالله العظيم

برود آید

زیادت مشرکین کا ظہار

۵۵۳

ادعیت ہر روز

مُعَادِبًا لِأَعْدَائِكُمْ فَإِنَّ لَكُمْ مِجْرًا

دشمن دشمنان تمہارے ہیں بدریکہ تم اپنی مائی دارید

بِالْهُدَىٰ الَّذِي أَنْتُمْ عَلَيْهِ عَارِفًا

بہدایت کہ تم دونوں پر ان عارفید

بِضَلَالَةٍ مِنْ خَالفِكُمْ فَأَسْفَعَالِي

بگمراہی آنکہ خلاف شاکر ہیں شفاعت کیندرا

عِنْدَ رَبِّكُمْ فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا

نزد خدایان پس تمہارا نزد خدا جاہت

عَظِيمًا وَمَقَامًا مَحْمُودًا

بزرگ و مقامت پسندیدہ

پس بیوس تربت فبر شریف انجادا وبگذار

گوئند راست را بران پس برو بجانب سروبو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حَبِيبِي اللَّهُ فِي

سلام بر شاہی دو محبت خدا در

أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ عَبْدُكُمْ وَوَلِيُّكُمْ

زمین و آسمان او بندہ تمہارا دوست تمہارا

مانند روز بگزار

مادریوں لکھن

و خدا دفع کند

از او نقصان دہ

بلو و اکہ از جملہ

انہاد یعنی تنگی و خور

ویپی و فالج

باشد و ضعیف

ہفتاد ہزار مالک

موتل کی داند کہ

براہ

زَارِعُكُمْ مُتَقِرًّا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكُمَا اللَّهُمَّ

زیارت کننده شما را نزدیکی جوینده بپوی خدا بزارت تا خداوند

أَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَاءِكَ

قرار ده مرا زبان راستگو در باره دوستان

الْمُصْطَفَيْنَ وَحِبِّبْ إِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَ

که بر گزیده ای و دوستی ده بمن بپشت بآرامگاه آنها و

أَجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا

قرار ده مرا با آنان در دنیا و آخرت ای

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مهربانترین مهربانان

وَرَفُضِيكَ وَقَوَابِلِ بَابِ
حَضْرَتِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

مروپشت که در طوس قطعه زمین است که بابا
است از باغهای بهشت و رسول خدا صلی

و استغفار کنند

و از حضرت صادق

علیه السلام منقول

است که هر که هر روز

صد مرتبه بخواند

لا حول ولا قوة

إلا بالله تنگنا

و فضل او داد بر نیاید

و هر که هر روز صد

مرتبه بخواند

اللهم

در فضیلت زبا اما رضا ۵۵۵ ادعیه هر روز

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ

اللَّهُ أَكْبَرُ حُضْعَا

بدنش برائش

جهنم حرام گردند

و در بلد الامان

از حضرت رسول

روایت کرده است

که هر که هر روز

ده مرتبه این دعا

بخواند حُضْعَا لَی

چهار هزار گناه

اللَّهُ عَلَيْهِ وَالله وسلم فرمود زود باشد که پاره
ازین من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ
مؤمنی او را از پارت نکند مگر آنکه حُضْعَا لَی
بگردد و او واجب گرداند و بدنش را برائش
جهنم حرام گرداند و حُضْعَا لَی ثواب هفتاد حج مقبول
بلکه هفتاد هزار حج مقبول باو عطا فرماید و در
دیگر در فضیلت زبا اما رضا و ارد شده
طالبین بکتاب احادیث مراجعه فرمایند

در بیان زیارت حضرت اما رضا
بس غسل کن و در وقت غسل بگو

اللَّهُمَّ طَهِّرْ لِي لِي وَطَهِّرْ لِي قَلْبِي وَ

پروردگارا پاک کن مرا و پاک کن بر من دل مرا و

اشرح لی صدری و آجر علی السانی

گشایش ده بیند مرا و جاری کن بر زبان من

۵۵۹ ادعیه هر روز زیارت امام‌زاده

کینه او را بپامزد
و او را از سگرات
سگ و قمار خیز
و صد هزار هول
قبالت نجات دهد
و از شر شیطان
و لشکرهای او
محفوظ گردد و هر
او را شود و هم
و غمش زایل گردد
ایستدعا

مِذْحَنَكَ وَ مَحَبَّتَكَ وَ التَّائِبِينَ عَلَيْكَ

مدح خود و محبت خود و تائبان بر تو

فَإِنَّهُ لَأَقْوَمُ الْإِبْرَةِ وَقَدْ عَلِمْتُ

بس بدستگه است قوت جز ترا و بچگون دانستم

أَنْ قُوا مَرَدِي السَّلِيمِ لِأَمْرِكَ وَ

بدستگه پایداری دهم در تسلیم امرت و

الْإِبْرَةِ لِنَبِيِّكَ وَ الشَّهَادَةِ

پیروی بست پیغمبر تو و گواهی

عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي

بر همه خلق تو خداوند! قرار ده او را بر من

شِفَاءً وَ نَوْرًا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

شفا و نور بدستگه تو بر هر چیز توانایی

پس پوش پاکیزه ترین جامه های خود را برو

بپای برهنه بادامی و وفار دلک بپاد خدا

باشد و الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا الله

و الحمد لله بگو و قدمهای خود را کوناه بردار

۱۱۱

زیارت امامرضا

۵۵۷

ادعیه هر روز

وَجُودِ اَرْوَضِهِ بِكَوْنِ بِنْتِ اَللّٰهِ وَبِاَللّٰهِ وَعَلَى

نام خدا و برای خدا و بر

مِلَّةِ رَسُوْلِ اَللّٰهِ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ

مسرت رسول خدا درود خدا بر او

وَإِلَهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰهُ

و خدا بر او شهادت میدهم که نیست خدائی جز خدا

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنْ

یگانه است او نیست شریکی او را و گواهی میدهم که

مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ وَاَنْ عَلِيًّا وَاَوْلِيَ اَللّٰهِ

محمد بنده او و پیغمبر او است و بدرینکه علی و ولی خداست

بِسْمِ بَرُوْزِ بِنْتِ رَضِيِّ مَبَارَكٍ وَفِيْلِهِ رَادِ اِدْبِشْ خُودِ

بگویی در روزی انحضرت بایست و بگویی

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰهُ وَحْدَهُ

گواهی میدهم که نیست خدائی جز خدا یگانه است او

لَا شَرِيكَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا

است شریکی او را و گواهی میدهم که محمد

اَعَدَدْتُ لَكَ

هَوْلٍ لَا اِلَهَ اِلَّا

اَللّٰهُ وَلِكُلِّ قَوْمٍ

وَقِيْمٌ مَا شَاءَ اَللّٰهُ

وَلِكُلِّ نَبِيٍّ اَنْتَ

لِلّٰهِ وَلِكُلِّ رَحَاءٍ

اَللّٰهُ لَكَ

لِكُلِّ اَعْجَبِيَّةٍ

سُحْرَانِ اَللّٰهِ وَ

لِكُلِّ فَنَسْبٍ اَنْتَ

وَلِكُلِّ

زیارت امامزاده

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ سَيِّدُ الْأَوْلِيَانِ

بنده او و رسولش آقای پیشینان

وَالْآخِرِينَ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَ

و پیشینان و بدریکه او سیده پهنبران و

الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

فرستادگان پروردگارا درود فرست بر محمد

عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ وَسَيِّدِ

بنده تو و فرستاده ات و پهنبره تو و آقای

خَلْفِكَ أَجْمَعِينَ صَلَوَةٌ لَا يَفُوتُ

خلفن تو تماما صلوه که ترانامی نباشد

عَلَى أَحْسَانِهَا عَمْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

بر تبارش آهنا دون ثنا عذایا درود فرست

عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

بر امیر مؤمنان علی پیر ابیطالب

عَبْدِكَ وَأَخِي رَسُولِكَ الَّذِي

بنده تو و برادر رسنده تو که

مُصِيبَةٍ إِلَّا بِاللَّهِ
إِنَّا لِلَّهِ وَإِلَيْهِ
وَالْحُكْمُ لِلَّهِ
اللَّهُ وَالْحُكْمُ لِلَّهِ
وَقَدِيرٌ رُؤُوسِكُمْ
عَلَى اللَّهِ وَالْحُكْمُ
عَدُوٌّ وَأَعْتَصَمْتُ
بِاللَّهِ وَالْحُكْمُ لِلَّهِ
وَمَعْصِيَتِهِ لَا
حَوْلَ

زیادتِ امراضاً

۵۵۹

ادعنی هر روز

وَلَا تُقَوِّهَنَّ إِلَّا بِاللَّهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وکلپی و ابن

بابویه و بروفی

وجهه الله عليهم

بند های معنی

از حضرت صادق

علیه السلام روایت

کویده اند که هر که

هر روز در هر شب

انداغ حاجی اند

أَنْتَجِبَنَّهُ بِعَيْكَ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا

برگزیندی او را بعین و قرار دادی او را رهنا

لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْفِكَ وَالذَّلِيلَ

بر آنکه خواستی از آفریدگان و دویل

عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَدِيَانَ

بر آنکه بر آنکه بفرستی او را بر پیامت و حکم کنی

الَّذِينَ بَعْدَكَ وَفَصَّلَ قَضَائِكَ

روز جزا بعد تو و بجزادان احکامت

بِأَنَّ خَلْفِكَ وَالْمُهَيَّمِينَ عَلَى ذَلِكَ

بپن آفریدگان و بزرگوار بر این

كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ

همه و سلام بر او و رحمت خدا و

بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ

بر کنای او پروردگار را درود حضرت بر فاطمه

بِنْتِ نَبِيِّكَ وَرَوْجِهِ وَوَلِيِّكَ أُمَّ

رضی پیمبرت و روضه و ولی تو مادر

حقانی

السَّبْطَيْنِ الْحَمِينِ وَالْحَسَنِ سَيِّدِي

دوسبسط حسن و حسن آفایان

شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الظُّهْرَةَ الظَّاهِرَةَ

جوانان اهل بهشت پاک پاکیزه

المُطَهَّرَةَ النَّقِيَّةَ النَّقِيَّةَ الزَّكِيَّةَ الرَّضِيَّةَ

پاکیزه شده برهنه کار منزله پاک راضی

سَيِّدِي نَبِيَّ أَهْلِ الْجَنَّةِ اجْمَعِينَ

سیده ننان اهل بهشت تمام

صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ

درودیکه قادر نباشد بر شمرش آن غیر تو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَمِينِ وَالْحَسَنِ سُبْحَانَ

خدایان درودت بر حسن و حسن دوسبسط

نَبِيِّكَ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

پیمبرت و دو آفای جوانان اهل بهشت

الْقَائِمِينَ فِي خَلْفِكَ وَالذَّلِيلِينَ

در قیام کننده در میان ضعیف تر و در دلس

جمله در پنجم روز
حسبه برای در روز
در خوف نباید ازاد
جمله در پنجم روز
در وقت برای او
ببند کند و حوزت
باشد برای او
شیطان و ظالمان
و مضمون

زیارت امراضاً

۵۴۱

ادعیه هر روز

عَلَىٰ مَنْ بَعَثَ بِرِسَالَيْكَ وَدَيَانِي

بر آنکه بعثت کردی بر پیامت و دو علم کنده

الَّذِينَ بَعْدَكَ وَفَضَلِي قَضَائِكَ

هین بدل تر و دهنده احکامت

بِإِنَّ خَلِيفَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ عَلِيِّ بْنِ

دریان مردم پروردگارا درود فرست بر علی پر چاه

عَبْدِكَ الْفَاتِمِ فِي خَلِيفِكَ وَالذَّلِيلِ

بنده قیام کنده است دریان خلفت و دهل

عَلَىٰ مَنْ بَعَثَ بِرِسَالَيْكَ وَدَيَانِي

بر آنکه بعثت کردی بر پیامت و حکم کنده

الَّذِينَ بَعْدَكَ وَفَضَلِي قَضَائِكَ

هین بدل تر و دهنده احکامت

بِإِنَّ خَلِيفَكَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ

دریان مردم سید عبادت کننده گان خدا

صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَىٰ خَلِيفَتِهِ

درود فرست بر محمد پر علی بنده و هفت تر

نشود او را و احاطه

نکند او را گناه

و بر او بیست

چنان باشد

که دوازده مرتبه

فرمانوا ختم کرده باشد

و خدا در بهشت خانه

ای برای او بنا

کند و در روایت

ابن بابویه در بار

بنت و دعا این

است

ادعیا هر روز ۵۶۲ زیارت املاضام

فِي اَرْضِكَ بِاِضْرِعِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ اللَّهُمَّ

در زمین تو شکافده علم پیغمبران خداوندا

صَلِّ عَلَي جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ

رود فرست بر جعفر پسر محمد صادق

عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ وَجَمِّعْكَ عَلَا

بنده تو دوی دین تو و جمع تو بر

خَلْفِكَ اَجْمَعِينَ الصَّادِقِ الْبَارِ

خلف تو تمام راستگوی نیکوکار

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَبْدِكَ

خداوندا رود فرست بر موسی پسر جعفر بنده

الصَّالِحِ وَلسَانِكَ فِي خَلْفِكَ لِنَاطِقِ

نیکوکار تو و زبان گویای تو در زبان خلق تو گوینده

يُحْكِمُكَ وَالْحُجَّةُ عَلَي بَرِيَّتِكَ اللَّهُمَّ

حکم تو و حجت بر نصرت تو خداوندا

صَلِّ عَلَي عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا

رود فرست بر علی پسر موسی رضا

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له اللهم واحداً اصبلاً قهلاً لا يلدأ ولا يولد ولا يعمال وخالس كافي از حضرت صادق عليه السلام رواه

زیارت امام رضا

۵۴۳

ادعیه هر روز

الرُّضَى عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ لِقَامِ

خوشنود شده بنده تو دوی دین تو قیام کنده

بِعَدْلِكَ وَالدَّاعِي إِلَى دِينِكَ وَ

بدرل تو و دعوت کنده ببری دینت و

دِينِ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ صَلَوَةٌ لِّأَقْبَانِي

دین پدران راستگوی او و دو دو یک تو امانت

عَلَى إِحْسَانِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ

بر شایسته آن عزیزتر خداوند ارود زنت بر

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ لِقَامِ

محمد پسر علی بنده تو و دوی تو قیام کنده

بِأَمْرِكَ وَالدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ

ب امرت و دعوت کنده ببری راه تو خداوند ار

صَلِّ عَلَيَّ يَا مُحَمَّدُ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ

ارود زنت بر علی پسر محمد بنده تو دوی

دِينِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ الْحَسَنِ بْنِ

دینت تو خداوند ارود زنت بر حسن پسر

رسیده اند که حضرت رسول هم فرمود که هر که هر روز با زنده مرتبه بگوید لا اله الا الله صحتها لا اله الا الله ايماناً وتصديقاً لا اله الا الله عبودية ورفاهها الى روح رحمت

ادعیه هر روز ۵۴۴ زیارت امامزاده

عَلَى الْعَامِلِ بِأَمْرِكَ الْقَائِمِ فِي

همی عمل کننده یا امر تر قیام کننده در بیان

خَلْفِكَ وَجَمِّكَ الْمُؤَدِّي عَنْ نَبِيِّكَ

خلق تر و جمعت واسطه از پیوسته

و شَاهِدِكَ عَلَى خَلْفِكَ الْمُحْضَرِ

و گواه تر بر آفریدگان محض

بِكِرَامَتِكَ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَ

بجرات تر دعوت کننده بسوی اطاعت تر و

طَاعَةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ

اطاعت فرستادگان درودهای تر بر آنان

أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ وَوَلِيِّكَ

تماماً خداوندا درودت بر من و دوست خود

الْقَائِمِ فِي خَلْفِكَ صَلَوَةَ نَامَةٍ

قیام کننده در بیان خلقت تر درود کامل

نَامِيَةً بَاقِيَةً تُجَلِّ بِهَا قَرْبَهُ وَ تَنْصُرُهُ

جاودانه بهر شب فرماید باقی در رفع او و یاری کنی او

خود را از او ننگداند
تا داخل بهشت کند
او را در عاقل از
حضرت رسول صلی
الله علیه و آله
روایت کرده است
که هر که هر روز
صد مرتبه بخواند
الله بگوید بهر
باشد ارضد

زیارت حضرت امراضام

۵۴۵

ادعیه هر روز

بِهَا وَتَجْعَلُنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

بان و قرار دهی ما را با او در دنیا و آخرت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَلْفَرَبُ إِلَيْكَ جُبِّمِمْ

خداوند من نزدیکی بجزویم بری تر بجست آنها

وَأُوَالِي وَيَلِيْمُكُمْ وَأُعَادِي عَدُوَّهُمْ

دوست یارم دوست آنها را دوست یارم دشمن آنها را

فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

بس روزی کن مرا بسبب آنها جز دنیا و آخرت را

وَاصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

در گردان از من بسبب آنها شر دنیا و آخرت را

وَأَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ (پس بنشین انحصار تو)

و ترسهای روز قیامت را

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَليَّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای ولی خدا سلام

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای حجت خدا سلام بر تو ای

شیر برای کعبه
فرمانی کردن و
هر که صلوات
الحمد لله بگوید
بعضی باشد از صلوات
بنده ازاورد کردن
و هر که صلوات
بگوید الله اکبر
بعضی باشد از آنکه
صداب با زمین و
لحاجم در راه خدا

نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ

نور خدا در تاریکی های زمین سلام

عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای عمود دین سلام بر تو

يَا وَاوْرَثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای وارث آدم برگزیده خدا سلام بر تو

يَا وَاوْرَثَ نُوحٍ نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای وارث نوح پیغمبر خدا سلام بر تو

يَا وَاوْرَثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ

ای وارث ابراهیم دوست خدا سلام

عَلَيْكَ يَا وَاوْرَثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللَّهِ

بر تو ای وارث اسماعیل ذبح خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوْرَثَ مُوسَى كَلِيمِ

سلام بر تو ای وارث موسی کلیم

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوْرَثَ عِيسَى

خدا سلام بر تو ای وارث عیسی

بفرستند و هر که صد مرتبه لا اله الا الله بخواند کسی زانو عقلت بنویز بنیاد ملک کسکه پیشتر بخواند و قطب از دست روایت کرده است که در دینی اسرائیل عابدی بود که سالها عبادت حق تعالی کرد بود

زیارت امام رضا

۵۴۷

ادعیه هر روز

روزی دعا کند

که پروردگاری

خواهم حال خود را

زود فرماید اگر

عملهای مرا بسند

باشد دیگر از این

اعمال بیارکنم و

الایش از من است

توبه کنم خفتگان

ملکی نبند او فرستاد

و گفت ترا

رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

روح خدا سلام بر تو ای وارث

مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

محمد رسانده خدا سلام بر تو ای

وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي اللَّهِ

وارث امیر ایمان علی بن ابی طالب

وَرِثِ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ

و وصی رسول خدای عالمیان سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ

بر تو ای وارث فاطمه زهرا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَ

سلام بر تو ای وارث حسن و

الْحُسَيْنِ سَيِّدِي ثَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

حسن و حسین دو آقای جوانان اهل بهشت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ

سلام بر تو ای وارث علی بن

الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ

حسین ابن ابی طالب سلام

عَلَيْكَ يَا وَاوِرَثَ مُحَمَّدٍ بِنِ عَلِيٍّ يَا فَاِثِرَ

برتر ای وارث محمد پر علی شکافنده

عِلْمِ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ السَّلَامُ

دانش پیشینان و پسینان سلام

عَلَيْكَ يَا وَاوِرَثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ

برتر ای وارث جعفر پر محمد راستگوی

الْبَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوِرَثَ مُوسَى

بار نیوکار سلام برتر ای وارث موسی

بْنِ جَعْفَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ اِنْتَهَا

پر جعفر سلام برتر ای

الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

دانش کردار شهید سلام برتر

اَبِيهَا الْوَصِيِّ لِبَارِئِ النَّفِيِّ اَشْهَدُ اَنَّكَ

ای وصی نیوکار پر بهزگار گواهی میدهم که تو

فد خدا را هم علی خیرین
 بن گفت درود کلا
 عباد نهای من چه بند
 ملک گفت هر کاد
 خبر که میگوید مردم
 خبر میدادی و
 منجراستی مردم تو را
 نیک دانند و بد نیکن
 یاد کنند اکنون تو را
 نوهان است که
 خود بود

زیارت امام رضا

ادعیه هر روز

عمل خود را ضعیف کنی

این سخن بر عبادت

بسیار گران آمد

و محزون و نالاکان

شد پس یار دیگر

ملك امداد گفت

حق تعالی صیقل میدهد

که الحال خود را

از من سخن بعد از

این هر روز بعد

رنگها بدین خود

نصحت کن

قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَنْتَ الزَّكَاةَ وَ

بجمله بیاداشتی نماز را و ادا کردی زکوة ترا

أَمَرْتَهُ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَهُ عَنِ الْمُنْكَرِ

او را کردی بمعروف (بهی) و نهی کردی از بدی

وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى آتَيْكَ لِيْفِيْنُ

و عبادت کردی خدا را تا آمد ترا پلین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ

سلام بر تو ای ابا الحسن در رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ (پس را بفرست چسبای تو) اللَّهُمَّ

خدا و برکتهای او خداوند

إِلَيْكَ صَدَدْتُ مِنْ أَرْضِي وَفَطَعْتُ

بسوی تو قصد کردم تو را از ارضی و نیز پا گذاختم

الْبِلَادَ رَجَاءً وَرَحْمَتِكَ فَلَا تَحْتَبِنِي وَلَا

شهرها را بیه رحمت تو پس زبده گردان مراد

تُرُدَّنِي بِنَهْرٍ قَضَاءً حَاجِبِي وَارْحَمْ

رد کن مرا بدون برآوردن حاصبها و رحم کن

تَقَلِّبِي عَلَيَّ قَابِرِينَ آخِي رَسُولِكَ

آدم ترا بر قبر پر برادر پیمبرت

صَلِّوَانِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَبِي أَنْتَ

رودهای تو بر او و اولاد او پدر و مادرم فدای

وَأُمِّي يَا مَوْلَايَ أَنْتَ ذَا رَأْوَأَيْدٍ

تربار ای مولای من آدم ترا زناهار کننده ربهام

عَائِدًا مِمَّا جَنَّبْتُ عَلَى نَفْسِي وَأَخْطَبْتُ

پناه آورنده از آنچه جنابت بر خودم و با گناه کشیدم

عَلَى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ

بر پشتم پس باش مرا شفاعت کننده بوی خدا

يَوْمَ فَفْهْرِي وَفَاقِي فَكَ عِنْدَ اللَّهِ

روز فخر و فاقه ام پس مرا نزد خدا

مَقَامَ تَحْمُودٍ وَأَنْتَ عِنْدَهُ وَجْهٌ

مقام پسندیده و تو نزد او آبرودهنی

پس دست راست را بلند میکنی و دست چپ را

بر زمین میگذانی و میگوئی

گفتند چگونه خوانم
چنین کاری بکنم
فرمود که هر روز
بصد و نصد
مرتب به عدد گناه
بدن خود بگو
ببخان الله و
الحمد لله ولا اله الا الله والله
اکبر ولا حول ولا قوة الا لله

زبارک امام رضاء

۵۷۱

ادعیه هر روز

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحَبِيبِمُ وَ

پدر درگارا بدریکه نزدیکی بهم برسی بجز آنها و

بِوَلَايَتِهِمْ أَتَوَلَّىٰ أَخْرَجَهُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ

بدرستی شان دوست دارم آخر آنها را آنچه دوست داشتم

أَوَّلَهُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَابِحَةٍ دُونَهُمْ

اول آنها را و دوری بهم از هر بی محبتی غیر ایشان

اللَّهُمَّ الْعَيْنَ الذِّهْنِ بَدَلُوْا عِنْتِكَ

خداوندا لعنت کن کسی را که تبدیل کردند لعنت ترا

وَأَنْهَمُوا ابْنَيْكَ وَجَعَدُوا بِآيَاتِكَ وَ

و نهمت بسند پیغمبر ترا و انکار کردند آیات ترا و

سَخَرُوا بِآيَاتِكَ وَجَمَلُوا النَّاسَ عَلَيَّ

استهزا کردند آیات ترا و جعل کردند مردم را بر

أَكْفَافِ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ

کفهای آل محمد خداوندا بدریکه من نزدیکی بهم

إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَالْبَرَاءَةِ

بروی ترا لعنت کردن بر آنان و دوری جستن

إِلَّا بِاللَّهِ كَفْتُ

پرو درگارا از زیاد

بغیر ما فرمودم آنقدر

زیاده بگوئی توانی

بشکست و کفایت

بند معصیان حق

صادق علیه السلام

روایت کرده که حضرت

رسالت پناه منم

روز بعد در کفایت

بدان

مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رَحْمَنُ

از آنها در دنیا و آخرت ای مهربان

پس بر میگرددی بنزد پای آنحضرت مهربانی

و میگوئی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّى

درود غنی خدا بر تو ای ابا الحسن درود

اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ صَبَرْتُ

خدا بر روح تو و بدنت میگردم

وَأَنْتَ الصَّادِقُ الْمُصَدِّقُ مَثَلُ اللَّهِ

و تویی راستگوی تصدیق شده بگفته خدا

مَنْ مَثَلِكَ يَا أَيْدِيَهُ وَالْأَلْسِنُ

آنرا که گفت بر زبانها

پس نضیغ کن و مبالغه کن در لعنت کردن بر

کننده امیرالمؤمنین علیه السلام و فائلان

حسن و حسین و فائلان جمیع اهل بیت رسول

خدا پس برو نزد سر آنحضرت و دو رکعت نماز

بصد و شصت و نه مرتبه
میگفت آنحضرت
رَبِّ الْعَالَمِينَ
کثیرا علی کل حال
بر و این دیگر از
آنحضرت منقول
که هر که در دو ماه
پایان هر روز
چهار صد مرتبه
بخواند

زبارة اماعلى النقى

ادعیه هر روز

۵۷۳

بخوان در رکعت اول بعد از حمد سوره بقره
 و در رکعت دوم بعد از حمد سوره الرحمن و
 دعا و زاری بسیار کن و طلب امرزش کن از
 برای خود و پدیدر و مادرو برای مؤمنین و
 مؤمنان که دعای هر دعا کننده در این مکان
 مقدس و مشهد شریف مستجاب خواهد شد
 انشاء الله تعالی و از زاری این محترم مفتی
 است که از خداوند منع ال برای این غریب بجز
 عصیان طلب امرزش کنند عند الله بی
 اجر نخواهد بود (حسن علی)

در بیان زاری مخصوص این محترم
 امام علی النقی علیه السلام

چون بدو شریف رسید طلب رخصت کن و بگو

بخوانند خدا علم

بباید با مال بسیار

اورا کرامت فرما

اینست دعا استغفر

الله الّذی لا اله الا هو

الّذی لا اله الا هو

الّذی لا اله الا هو

الّذی لا اله الا هو

الّذی لا اله الا هو

الّذی لا اله الا هو

الّذی لا اله الا هو

ءَاذْخُلُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ ءَاذْخُلُ يَا اِمِيْرَ

آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا آیا داخل شوم ای امیر

المُؤْمِنِيْنَ ءَاذْخُلُ يَا فَاطِمَةَ الرَّهْمَانِ

سزنان آیا داخل شوم ای فاطمه زهرا

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَا

سیده زنان عالمان آیا داخل شوم ای مرلای

الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَا الْحَبِيْبِ

سن حسن بن علی آیا داخل شوم ای مرلای سن حسن

بْنَ عَلِيٍّ ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَايَ عَلِيَّ بْنَ

بن علی آیا داخل شوم ای مرلای من علی بن

الْحَسَنِ ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ

حسن آیا داخل شوم ای مرلای من محمد بن

عَلِيٍّ ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَايَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ

علی آیا داخل شوم ای مرلای من جعفر بن محمد

ءَاذْخُلُ يَا مَوْلَايَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

آیا داخل شوم ای مرلای من موسی بن جعفر

در شیخ طوسی و دیگران
روایت کرده اند
که سزاوارتر است هر روز
این دعا بخواند شود
اللهم انی اشک
بوزیر وجهک المذنب
الحی الباقی الکریم
واشک بوزیر
وجهک القدوس
الذی اشرف
به السموات

ادعیه هر روز

زیارت امام علی القلی

۵۷۵

ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى

آیا داخل شوم ای مولای من علی بن موسی

ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

آیا داخل شوم ای مولای من محمد بن علی

ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ

آیا داخل شوم ای مولای من ای ابایا الحسن

عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا

علی بن محمد آیا داخل شوم ای مولای من ای

أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنَ عَلِيٍّ ءَاَدْخُلُ يَا

ابا محمد حسن بن علی آیا داخل شوم ای

مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُؤَكَّلِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الشَّيْءِ

فرشتگان خدا که برکبه در این حرم شریف

بِئْنَ اَخْتَارُوْا بِرَأْسِهِمْ دَارَ وِبَابِئْنَ تَرْضَوْنَ حَضْرَتِ عَلِيٍّ

هات علی را رو بفریبش بقبله وصدقه الله اگر بگردید

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ

سلام برتر ای ابایا الحسن علی بن

وَأَتَكَلَّفْتُ بِهِ
الظُّلْمَانَ وَصَلَّيْتُ
بِهِ آمِنًا لِأَقْوَابِهِنَّ
وَالْآخِرِينَ أَنْ
نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
إِلَهُ دَانَ يُصَلِّحُ
بِي ثَانِي كُلَّهُ
وَلفَعصی ارضت
امام محمد باقر
عليه السلام
روایت

مُحَمَّدٍ الرَّبِّكَ الرَّاشِدَ النُّورَ الثَّامِبِ وَ

محمد پاکیزه ارشاد کننده نور تابان و

رَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

رحمت خدا وبرکتهای او سلام بر تو

يَا صَفِيَّ لِلَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللَّهِ

ای برگزیده خدا سلام بر تو ای سر خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای رشته جهم خدا سلام

عَلَيْكَ يَا آلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای آل خدا سلام بر تو

يَا خَيْرَهُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَهُ

ای ایشا رسته خدا سلام بر تو ای برگزیده

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمْبَنَ اللَّهِ

خدا سلام بر تو ای امین خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای حق خدا سلام

گفته است که هر که
هر روز این دعا را
بخواند خداوند
امور دنیا و آخرت
او را کفایت کند
بیم الله حتی الله
تو بگفت علی الله
اللهم انی اشک
خبر امور و کلام
و اعوذ بک

زیارت امام علی النقی

۵۷۷

ادعیه هر روز

مِنْ خَيْرِ لُذُنَا

وَعَذَابِ الْآخِرَةِ

وَابْتِصَارِ وَايَاتِ

كُودَةِ اسْتِكْرَاهِيهِ

هر روز این دعا

هفت مرتبه بخواند

دنيا و عياله او

کفایت شود

حَيِّىَ اللّٰهُ رَبِّى

اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ عَلَيْهِ

عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

برتر ای دوست خدا سلام برتر

يَا نُورَ الْأَنْوَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَرْنَ

ای روشنی روشنترها سلام برتر ای برتر

الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَلِيلَ

نیکوکاران سلام برتر ای سرور

الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَضْرَةَ

برگزیدگان سلام برتر ای سرشت

الْأَظْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ

پاکان سلام برتر ای حجّت

الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْإِيمَانِ

رحمن سلام برتر ای رکن ایمان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ

سلام برتر ای مولای مؤمنان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ

سلام برتر ای دوست نیکوکاران

زیارت اماعلی النقی ۵۷۸

ادعیه هر روز

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلمَ الْهُدَى السَّلَامُ

سلام برتر ای نشان هدایت سلام

عَلَيْكَ النَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ

برتر ای پر بنهرگاری سلام برتر ای ستون

الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَائِمِ

دین سلام برتر ای پر خاتم

النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ

پیامبران سلام برتر ای پسر آفای

الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ يَا بَنَ فَاطِمَةَ

وصی ۴ سلام برتر ای پسر فاطمه

الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ

زهرا سیده زنان جهانیان سلام

عَلَيْكَ يَا عَلمَ الرَّصِيِّ السَّلَامُ

برتر ای پسر آفای پسندیده سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الزَّاهِدُ النَّقِيُّ السَّلَامُ

برتر ای زاهد بر بنهرگاری سلام

وَمَلَكَ وَهُدًى

النَّبِيِّينَ
یا پیامبران

وَالْعَظِيمِ
وایضا

روایت کرده است
که هر که دو عرض

باین سال هر روز

بگوید

بخواند نمیرد باجاً

خود را در بهشت
ببیند

زیارت امام علی النقی ۵۷۹ ادعیه هر روز

سُبْحَانَ الدَّائِمِ
الْقَائِمِ سُبْحَانَ
الْقَائِمِ الدَّائِمِ
سُبْحَانَ الْوَاحِدِ
الْأَحَدِ سُبْحَانَ
الْقُدْرَةِ الْقَدِيمِ
سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ
بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ
الْحَيِّ الَّذِي لَا
يَمُوتُ سُبْحَانَ
الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحَجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

برتر ای حجت بر مردم بگی

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْقُرْآنِ

سلام بر تو ای تلاوت کننده قرآن

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُبِينُ لِلْحَلَالِ

سلام بر تو ای بیان کننده حلال

مِنَ الْحَرَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ

از حرام سلام بر تو ای ولی

النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّرِيقُ

بمزدبنده سلام بر تو ای راه

الْوَاضِعُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْجَمُّ

آشکاره سلام بر تو ای سازه

الذَّائِعُ اسْمُهُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَنِ

تابان گواهی میدهم ای مولای من ای اباجن

أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيَّ حَلْفِيهِ وَخَلِيفَتُهُ

بدستیکه تو حجت خدائی بر من و وصی او

فِي بَرَبِّهِ وَآمِنُهُ فِي بِلَادِهِ وَشَاهِدُهُ

در بیان محفوف او و آمین او در ملک او و گواه او

عَلَى عِبَادِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ كَلِمَةَ التَّقْوَى

بر بندگانش و گواهی میدهم که توحه کلمه پر مهر گاری

وَبَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ

درباب هدایت و ریشه سرافراز

الْحِجَّةُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ

حجت بر آنکه در روی زمین است و آنکه در زیر

السَّمَى وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّبُونِ

زین است و گواهی میدهم که تر پاکشده ای از کثافات

الْمُبْرَأُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِكَرَامَةِ

دور شده ای از عیوب و مخصوصی بکرامت

اللَّهِ وَالْمُجْتَبَى حِجَّةَ اللَّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ

خدا و برگزیده حجت خدا مخصوص شدی و اعطا کرده شده

كَلِمَةَ اللَّهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي بَلَّغْنَا إِلَيْهِ

کلمه خدا را در گنجی که اهدا و رسانید به ما

بِحُجَّتِ رَبِّكَ عَلَى النَّاسِ
وَالرُّوحُ بِحُجَّتِ
الْعَيْنِ عَلَى النَّاسِ
وَالْعَالِي

وَبِسَبَبِ السَّخَاةِ
وَأَنَّ الرِّقَاعِ

وَأَنَّ حِمَانِكَ

هرگاه اراده کرده

امیر را میگری
شد رفقه را

زیارت امام علی لقی

۵۸۱

اداب استخاره

الْعِبَادُ وَنَجَّيْ بِهِ الْبِلَادُ وَأَشْهَدُ يَا

بندگان و زنده کنی بان ملک را و گواهی میدهم ای

مَوْلَايَ اَبِي بَكٍّ وَيَا بَاتِكْ وَأَبْنَاءَكَ

سرلای من بدر بخت کن ترا و پدران ترا و پسران ترا

مُوقِنٌ مُفِرٌّ وَلَكُم مَّابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي

یقین دارم آزار کنه ۱۰۵ و شاد را بپرورم در ذات نفس خود

وَسَّرَابِعٌ بِيْنِي وَخَائِمَةٌ عَمَلِي وَمَنْقَلِي

دور آداب دهنم و پایان کارم و دروگاهت

وَمَشْوَايَ وَأَبِي وَوَلِيٍّ لِّمَنْ وَالِالْكَرُو

دسکنم و بدر بخت کن دوستم در شان شاداد

عَدُوٍّ لِّمَنْ عَادَاكَ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكَرُو

دشمن دشمنان شارا ایمان دارم بزشت و

عَلَايْنِكُمْ وَأَوْلِيٍّ لِّكُمْ وَأَخْرَجْتُ بِأَبِي أَنْتَ

آشکارا شاداد اول شاداد و آخر کمز با بی انت

وَأُمِّي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَجَمَهُ اللهُ

بغضت سلام بر تو در حق خدا

و منوبی دست

رفع از ان الله

بسم الله خير من

الخير الحكيم لفلان

بن فلان افعل

و در سد فعه

دگر منوبی

لا تفعل بجاه

افعل بين مكن

انوار در بر مصلحه

خود و در رکعت

همان

وَبَرَكَانَهُ

بر کنه‌های او

پس بوس ضریح مقدس را و بگذارد طرف راست
را بر آن پس طرف چپ را و بر آید از او بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ

پروردگارا درودت بر محمد و خاندان محمد درودت

عَلَى جُحَيْكَ لَوْفِي وَوَلِيِّكَ الزَّكِيَّ

بر جحمت حوز که وفا کننده است درودت پاکیزه

وَأَمِينِكَ الْمُرْتَضَى وَصَفِيكَ لِهَادِي

و امین پسندیده تر و برگزیده هر یک کننده

وَصِرَاطِكَ الْمُتَّقِيمِ وَالْجَادَّةِ الْعُظْمَى

و راه راست تر و شاه راه بزرگ

وَالطَّرِيفَةِ الْوُسطَى نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

و طریق عدل نور دل‌های مؤمنان

وَوَلِيِّ الْمُتَّقِينَ وَصَاحِبِ الْمُخْلِصِينَ

و دوست بر بهترین گدایان و صاحب خالصان

بگزاردی چون فایز
شد سجده میکنی
میکونی در سجود
صدقه بند این خیر
الله بر عافیه پس
مبشئی و میگونی
اللهم حمید و آخر
لی فی جمیع امور
و نیز غافیه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ

خدایا درود فرست بر آقای ما محمد و اهل بیت او

وَصَلِّ عَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ

درود فرست بر علی پسر محمد ارشاد کننده معصوم

مِنَ الزَّلِيلِ وَالطَّاهِرِ مِنَ الْخَلِيلِ وَالْمُنْقِذِ

از لغزشنا و پاکیزه از نجس و نجات کننده از

إِلَيْكَ بِالْأَمَلِ الْمَبْلُوبِ بِالْفَأْنِ وَ

ظن بر روی تو با آرزوی آستان شده بختنا و

الْمُخْتَبَرِ بِالْحَمْنِ وَالْمُتَمَيَّنِّ بِجُسْنِ الْبَلْوَى

جز داده شده بختنا و اطمینان شده بچمن آفتاب

وَصَبْرِ الشُّكُوبِ مُرْتَدِّ عِبَادِكَ وَ

دیر شکوی ارشاد کننده بندگانت و

بَرَكَهَ بِلَادِكَ وَحَمَلِ رَحْمَتِكَ وَمُسْوَعِ

برکت ملک تو و حمل رحمت تو و دامنشدار

حِكْمَتِكَ وَالْقَائِدِ إِلَى جَنَّتِكَ لِعَالِمِ

حکمت تو و راهبر بر روی بخت تو دانا

پس دست منبختی
بر فعه ها و انبها
را بهم مخلوط کنی
و یکی یکی بیرون
میاوردی پس هر
گاه سراسر فعلت
سهم بیرون آمد
ان امر را بجا
میاوردی که آرد
کس ده و آگوسه
لا تفعل بیرون
آمد

فِي بَرِّيَّتِكَ وَالْمَهَادِي فِي خَلِيفَتِكَ

در بیان مردم و هدایت کننده در بیان آفرینندگان

الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَأَنْجَبْتَهُ وَأَخْرَجْتَهُ

آنکه پسندیدی و انتخاب و اختیار کردی او را

لِقَامِ رَسُولِكَ فِي أُمَّتِهِ وَالزَّمَنَةَ

بجایشینی و پیمبرت در بیان امت و مزم کردی

حِفْظَ شَرِّ بَعِيَّتِهِ فَاسْتَقَلَّ بِأَعْمَابِ الوَصِيَّةِ

او را بحفظ شرهت پیغمبر و پس استقلال یافت بملکت جانشین

فَاهِضًا وَمُصْطَلِحًا حَمِيمًا لَمْ يُعْرِضْ فِي

بیم کننده بان و سهل کننده بار سنگین آن نترسنداشت

مُسْكِلٍ وَلَا هَفَافِي مُعْضِلٍ بَلْ كَشَفَ

در شکل و در سختیهای آن را تفتند بلکه گستر

الْعَنَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَأَادَى الْمُفْرَجُونَ

شکل را و سد کرد هزل و فرجی در او دادا کرد واجب را

اللَّهُمَّ فَكَمَا أَفْرَرْتُ نَاطِرَ نَبِيِّكَ بِهِ

خدایا ای منی که ترور داری تو نظارت امر پیغمبرت را با او

بجای آوردن اصل را که اراده کرده و اگر یکی افضل بیرون آمد و دیگری لا تقبل یعنی پذیرفته نشود و در بیان نگاه کردن هر گاه سه افضل است و در لا تقبل بجای آوردن آمد و اگر یکی افضل است بجای آوردن مؤلف گوید

فَرَفِّهِ دَرَجَتَهُ وَأَجْزُلْ لَدَيْكَ مَتَوُوبٌ

بس رفیع گردان درجه او را و بزرگ گردان نزد خود توبان را

وَصَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْهُ مِثْلَ حَيْتِهِ وَ

درود فرست بر او و برسان او را ازنا تحت و

سَلَامًا وَأَيْنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَاطِنِ

سلام و عطا کن ما را از طرف خود در دوسنی او

فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا

فضیلت و احسان و آمرزش و خوشسوزی

إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (پس زبانتا بگدار

بدر سیکه تر صاحب فضل بزرگ

وچو سلا داد بگو) يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ

ای صاحب قدرت جامع

وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْمِثْقَالِ الْمُنَابِعَةِ

و رحمت واسعه و نمتهای پنهان

وَالْأَلَاءِ الْمُنَوَّارَةِ وَالْآيَادِي الْجَلِيلَةِ

و نعمتهای درخشان و دهنهای بزرگ

که معنی ستخاره
طلب خبر کردن
است پس هرگاه
که میخواهی بگویی
طلب کن خبر خود را
از حضرتعالی و
روایت شده که در
سجده آخر نماز
شب طلب خبر کن
و صد و یک مرتبه
بگو آنچنین الله
ببخشد و در

وَالْمَوَاهِبِ لِحَزْبِلَهُ صِلَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ

و سرایشهای بزرگ در روز قیامت بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَاعْطِنِي سُؤْلِي وَ

محمد کوراستگو یانند و عطا کن مرا خواهسته ام را و

اجْمَعْ شَمْلِي وَلَمْ شَعْبِي وَزَكِّ عَمَلِي وَ

جمع کن بر پیشانی من را و بر من آور پر آکنده گیم را و پاک گردان عمل مرا و

لَا تُبْعِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَلَا

بج کن دلم را بعد از آنکه هدایت کردی مرا و

تُرِزْ لَدَمِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي

طرزان دم مرا و نگذار مرا بر روی نفس خودم

طَرَفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا أَوْ لَا تُحِبِّ طَبْعِي وَ

یک چشم بهر زون همیشه و نر به طعم گردان طبع مرا و

لَا تُبْدِ عَوْرَتِي وَلَا هُنَيْكِ سِرِّي وَلَا

آشکار کن عورت مرا و ندران پرده ام را و

تُوْحِنِي وَلَا تُؤْيِنِي وَكُنْ بِي رَوْفًا

بر حش منداز مرا و نزیدم محردان و باش بس مهربان

مجدده اخرا ناطله
صبح و در هر روز گن
از ناطله ها زوال
نیز سخاوه مندر
و بد آنکه علامه
مجلسی زوال الدعا
نقل کرده که در روایت
کرده از استادش
شیخ بهائیه زو که گفت
سندیم از مشایخ
که عدالت میگردند
از

رَجِيمًا وَاهْدِنِي وَزَكِّبْنِي وَطَهِّرْنِي وَ

رم کنزه و در اهل کن مرا و پاکم گردان و پاکیزه کن مرا و

صَفِّئِنِي وَاصْطَفِّنِي وَخَلِّصْنِي وَاسْتَخْلِصْ

مفاده مرا و برگزین مرا و خلاص و در اهل کن

وَاصْغِبْنِي وَاصْطَبِّئِنِي وَاطْفِبْنِي وَ

و صفای مرا کامل گردان و لطف کن مرا و

لَا تَجْفُنِّي وَ اَكْرِمْ نِي وَ لَا تَقْتَبِنِي وَ مَا

جفا کن بر من و عزیز گردان مرا و خوار کن مرا و آنچه

اَسْأَلُكَ فَلَا تَحْرِمْنِي وَ مَا لَا اَسْأَلُكَ

بخواهم از تو حرام کن مرا و آنچه نخواهم

فَاَجْمَعْهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بس جمع او را برای من بر عفت خود ای مهربانترین مهربان

وَ اَسْأَلُكَ بِجُرْمِهِ وَ جَهَنَّمَ الْكَبِيرَةِ وَ

و بخواهم از تو با حزام و جرم کبیرت و

بِجُرْمِهِ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

بگرمت پیغمبرت محمد را رودهای تو بر او

حضرت فاطمه عجل
الله فخر بود
سخاره با بیع
انکه بیع را بدست
گردد و سه مرتبه
صلوات بفرستد
بر محمد و آل محمد
صلوات الله
علیهم اجمعین
و بیع بفضله
بیع را بگیرد
و

و قوتی التک و لا یأتی عدنی منک
و در کس گردان و لا یأتی عدنی منک

زیارت امام علی النقی

وَاللَّهِ وَبِجُرْمِهِ أَهْلَ بَيْتِ رَسُولِكَ

وفا نوده او و بگرت اهل بیت پیغمبر

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

امیر مؤمنان علی و حسن و حسین

وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ

علی و محمد و جعفر و موسی و علی

وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْخَلْفَ الْبَائِلِ

محمد و علی و حسن و خلف بای

صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

درودها و برکتهای تو بر آنها تمام

وَتَجَلَّ فَرَجٌ فَأَتِيهِمْ بِأَمْرِكَ وَتَنْصُرُهُ

و بعد گشایی در ظهور قائم آنها با امر خود و یاری کنی او را

وَتَنْصُرِيهِ لِيَدِينِكَ وَتَجْعَلْنِي فِي

و تو مرا در دین خود قرار دهی اراد

جَمَلِهِ النَّاجِينَ وَالْمَخْلَصِينَ فِي

جمله نجات یافتگان و مخلصان در

دو نادر و نایبتر در پیش
انگری با ایمانند
چرا دردد و اگر در دنیا
بافت بماند بچایان در
و شیخ فیه اجل
صاحب جواهر فرمود
در جوهر استخاره
ابن معول نزد
بعض اهل زمان
ما و بساها که
نیستارده

طَاعْتِهِ وَاسْأَلْتَ بِحَقِّهِمْ لِمَا اسْتَجَبْتَ

اطاعت او و بجزا هم از تر بجی آنها که اجبت کنی

إِلَى دَعْوَتِي وَفَضَّلْتَ لِي حَاجَتِي

دعای مرا و دروا فرمای صحت مرا

وَاعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَكَفَيْتَنِي مَا أَسْأَلُ

و عطا کنی خواهش مرا و کفایت کنی هم مرا

مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از امر دنیا و آخرت ای مهربانترین

يَا فَوْزَ يَا بُرْهَانَ يَا مُنِيرَ يَا مُبِينُ يَا دَرِي

ای فوز ای برهان ای روشن کننده ای آشکار کننده ای

الْكَفِيُّ شَرِّ الشَّرِّ وَوَأَفَاتِ الدَّهْرِ

خدا کفایت آرس شر شرور و بنایان را

وَاسْأَلْتَ التَّجَاهَ بَوَسْطِهِ فِي الصُّورِ

و بجزا هم از تر بجات در روزی که دیده شود در صورت

وَعَاكَنْ بِرَأْسِهِ حَيْثُ وَبِأَبْجِي يَا عَدِّي عِنْدَ

ای یارس نزد

منشود بمولاه ما
حضرت قائم عجل
الله فخره و او
انت که بعد از
فراست و دعا باند
فایده از بیج را
بگیر و دهنت
طرح کن بدین اگر
یکی با تو بماند
فیه الجملة خوب است
و اگر دو تا باقی
بماند

زیارت امام حسن عسکری

الْعَدَدَ وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمِدَ وَيَا كَهْفَ

تاریخ ذخیره ما دای امید من و سرور اعتماد دای پناه

وَالسَّنَدَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا وَيَا قُلُّهُوَ

من و سندی ای یگانگی ای تنها دای آنکه بگردد

اللَّهُ أَحَدًا سَأَلْتُكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ

دعوت، شهادت بخوانم از تو خداوندنا بحق آنکه

خَلَقْتَ مِنْ خَلْفِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي

آزبندی از آفرینندگان و قرار ندی در

خَلْفِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا صِلْ عَلَيَّ جَمَاعَتِهِمْ

بیان خلعت مثل آنها کسی را در روزت بر جماعت آنها

وَأَفْعَلْ لِي كَذَا وَكَذَا

و بکن بمن چنین و چنان

و بجای این کلمات حاجت خود را ذکر کند

زِيَارَتِ خَيْرِ أَمَّا حَسَنِ عَسْكَرِي

چون خواهی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام

باین فی زانست و اگر سه نام مانند اختیار دارد چون فعل و زکاتان مساوی است و اگر چهار نام مانند دو نفی است از آن و اگر پنج نام مانند بعضی گفته اند که در آن تلاوت است

زیارت ماحسن عسکری

و اگر شش تا ماند

صابت خوب است و

باید بچهل روز آن

کرد و اگر هفت تا ماند

حکمت مثل

بیخ نالت و اگر

هفت تا ماند چهل

نعت از آن

در عوم محدث

کاشانی در

و ایما اوجیع آنچه در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام

بجا ماورد پس باین نود ضمیمه آن حضرت و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ

سلام بر تو ای بر لای کن ای ابی محمد

الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْهَادِي الْمُهَنْدِي وَ

حسن پسر علی هادی بر این گفته و

رَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

رحمت خدا و برکتهای او سلام بر تو

يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ أَوْلِيَاءِهِ السَّلَامُ

ای دوست خدا و پسر دوستانش سلام

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ

بر تو ای حجت خدا و پسر حجتهاش سلام

عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ أَصْفِيَاءِهِ

بر تو ای برگزیده خدا و پسر برگزیدگان او

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ

سلام بر تو ای خلیفه خدا و پسر

خُلَفَاؤُهُ وَاَبَا خَلِيفَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

خليفة های او و پدر خليفه سو او سلام برتر

يَا بْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پر خاتم پيغمبران سلام برتر

يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای سيد وصی ها سلام برتر

يَا بْنَ اِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای پر امير مؤمنان سلام برتر

يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ

ای پر سيده نساء عالميان سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاُمَّةِ الْهَادِيَةِ

برتر ای پر امان هادي کننده

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاَوْصِيَاءِ

سلام برتر ای پر وصی های

الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ

ارشاد کننده سلام برتر ای عصمت

تقويم الحسين براه
اسحاره قبران مجيد
در پیام هفتاد ساله
نقل کرده و گفته
اخبار این مطلب
بنا بر مشهور است
و اگر یافت نشده
بازان حدیثی از
اممه عليهم السلام
پس

اوقات اشخاره

۵۹۳

زیارت امام حسن عسکری

الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْفَائِزِينَ

پرهیزگاران سلام برتر ای امام رستگاران

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ذُكْنَ الْمُؤْمِنِينَ

۲۳ برتر ای رکن مؤمنان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَرَجَ الْمَلْهُوفِينَ

سلام برتر ای فرج غم‌زدگان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ

سلام برتر ای وارث پیغمبران

الْمُنْتَجِبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ

برگزیده سلام برتر ای خازن

عِلْمٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

علم وصی رسول خدا سلام برتر

أَبْنَاهَا الدَّاعِيَ بِحُكْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای دعوت‌کننده ای حکم خدا سلام برتر

أَبْنَاهَا النَّاطِقُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ السَّلَامُ

ای: گوینده احکام کتاب خدا سلام

تقدیر و زبانشبه

نیک است ناخوش

پس ز عصر تا مغرب

روز دوشنبه نیک

است تا طلوع شمس

پس از نمازها تا

ظهر و از عصر تا

عشاء آخر روز شنبه

نیک است از وقت

نمازها تا ظهر و از

عصای

۵۹۴ زیارت امام حسن عسکری

اوقات سجده

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الْحُجَجِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

برتر ای حجت مجتهد سلام برتر

يَا هَادِيَ الْأَيِّمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ لِغَيْمِ

ای هادی کننده ایمنها سلام برتر ای ولی نعمتها

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ الْعِلْمِ السَّلَامُ

سلام برتر ای صندوق علم سلام

عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ الْحِمِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

برتر ای سفینه برداری سلام برتر

يَا أَبَا الْأَمَامِ الْمُتَنَظِّرِ الظَّاهِرَةَ لِلْعَاقِلِ

ای پدر امام سررو نظار ظاهرشده برای عاقل

حُجَّتَهُ وَالثَّابِتَهُ فِي الْيَقِينِ مَعْرِفَتُهُ

حجت او و ثابت در نزد اهل یقین معرفت او

الْمُحْتَجِّبِ عَنِ أَعْيُنِ الظَّالِمِينَ وَالْمُعْتَبِ

پوشیده از چشمان ستمکاران و معتبر

عَنْ دَوْلَةِ الْفَاسِقِينَ وَالْمُعِيدِ رَبُّنَا

از دولت فاسقان و برگرداننده فدای

ناعتی از روز چهارشنبه پنجم از ظهر پس از روز پنجشنبه پنجم از ظهر تا طلوع آفتاب از ظهر تا غروب از ظهر تا طلوع آفتاب پس از زوال ناعتی

تسبیح

زیارت امام حسن عسکری ۵۹۵ در سجده شکر

بِهِ الْأِسْلَامِ جَدِيدًا بَعْدَ الْأَنْطِطَائِسِ

باین اسلام تازه بعد از سرودگ شدن

وَالْفُرَّانَ عَضًّا بَعْدَ الْأَنْدِزَائِسِ

وقرآن سرسبز پس از پژمرده شدن

أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنَّكَ أَقَمْتَ لَصَلْوَةٍ

گواهی میدهم ای سرلای من بدر سبکتر بپا کردی نمازها

وَأَنْبَتَ الزُّكُوهَ وَأَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

دادا کردی زکوه را و امر کردی به نیکی و

هَضَبْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ

نهی کردی از منکر و دعوت کردی بسوی راه

رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

فدا داشت بحکمت و پند و پند

وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَ

و عبادت کردی خدا را از روی مخلص تا آمد ترا

الْيَقِينِ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الذِّكْرِ

یقین بگویم از خدا بشارتی که شایسته

روز شنبه نیک

است تا وقت نماز

پس از زوال نماز

عصی و این حدیث

ماخذ است از

مدخل مقنوم

محقق کلبی طاب

لا ثواب

نیکان

نیکان

سجده

در سجده شکر ۵۹۴ زیارت امام حسن عسکری

عِنْدَهُ اَنْ يُقْبَلَ زِيَارَتِي لَكُمْ وَيُشْكِرُ

زدا او اینکه تبرکند زیارت مرا برای شما و پادشاه

سَعَى لِيَكُمْ وَيُنْجِبَ دُعَائِي بِكُمْ وَ

سعی مرا برای شما و اجابت کند دعا مرا ایب شما و

يَجْعَلَنِي مِنْ اَنْصَارِ الْحَقِّ وَاتِّبَاعِهِ وَ

قرار دهد مرا از یاران حق و متابعی او

اَشْيَاعِهِ وَمَوَالِيهِ وَمَحِبِّهِ وَالنَّامِ

پسروان آن و دروستان و دوستداران آن و سلام

عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بر تو و رحمت خدا و برکتهای آن

پس بوسه بچشما و بگذا طرف راست صورت

خود را بر آن پس طرف چپ را بگذا و بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآهْلِ

پروردگارا درود فرست بر مسیما محمد و اهل

بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ لِهَادِي

بیت او درود فرست بر حسن پسر علی جهت گشای

چون از منصب نماز
فارس شد پس سجده
شکر بجای آوردی
و اجماعی علماء
شعبه است که بحد
شکرت درود
مجدد شدن نفی
باید شدن بکار
و بهترین افرادش
سجده بعد از نماز
است براء شکر
توفیق

زیارت حضرت امام حسن عسکری ^{علیه السلام} ۵۹۷ در سجده شکر

إِلَى دِينِكَ وَالِدَّاعِيَ إِلَى سَبِيلِكَ

بسوی دین تو و دعوت کننده بسوی راه تو

عَلِمَ الْهُدَىٰ وَمَنَارِ النَّقِيِّ وَمَعْدِنِ الْحِجْرِ

شناخت هدایت و سمن روشن آبی راهزنگاری و معدن عوذ

وَمَا وَىٰ لِنَهْمِي وَغَيْثِ الْوَرَىٰ وَسَيْبِ

و ماوی عقل و پناهگاه مردم و ابر

الْحِكْمَةِ وَبِحِرِّ الْمَوْعِظَةِ وَوَارِثِ الْأَمَّةِ

حکمت و دریای بند و وارث امامان

وَالشَّهِيدِ عَلَى الْأُمَّةِ الْمَعْصُومِ الْمَهْدِيِّ

و شهادت بر امت معصوم پاکیزه

وَالْفَاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ

و فاضل مقرب و پاکیزه از

الرَّجْسِ الَّذِي وَرَثَتَهُ عِلْمَ الْكِتَابِ وَ

پلیدی که وارث کردی او را بهم کتاب و

الْهَمَّةِ فَضْلَ الْخُطَابِ وَنَصْبَتَهُ

اهم کردی او را نیز دادن خطب را و نصب کردی او را

اداء نماز بند
مغسبات حضرت
امام محمد باقر
علیه السلام
روایت که بداند
امام زین العابدین
صیح معنی از خدا
بادتکی در ملک آنکه
سجده بشکر آن
کرد و هیچ ابه
نخواند که در آن
سجده

در سجده شکر

عَلَّمَ الْاَهْلَ قِبْلَتِكَ وَفَرَنْتَ طَاعَتَهُ

نشاند باهل قبله تو و نخواستی طاعت

يَطَاعَتِكَ وَفَرَضْتَ مَوَدَّتَهُ عَلَيَّ جَمِيعًا

اورا با طاعت خود و واجب کردی سرزشت اورا بر منج

خَلِيفَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَكَا اَنَابَ بِحَسَنِ الْاَخْلَاصِ

مردم پروردگارا ایس ایمنی که نایب کردی بجن اصلاص

فِي تَوْحِيدِكَ وَاَزْدِي مَنْ خَاضَ فِي

در توحید تو و باز آمد بری تو از آنکه خوض کرد در

تَشْبِيهِكَ وَحَامِي عَنْ اَهْلِ الْاِيْمَانِ

شبهه قرار دادن تو و صفت کردن از اهل ایمان

بِكَ فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِ صَلَوَاتِي

تو ای پروردگارت ای خدا بر او درود بکن ایمنی تو

بِهَاتِحَلِّ الْخَاشِعِينَ وَيَعْلُو فِي الْجَنَّةِ

بآن محل و مقام خستگان و ارتقا یابد در بهشت

بِدَرَجَةٍ جَدِّ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَبَلِّغَهُ

بر درجه جد شمس پیامبران و برسان او را

باید مگر آنکه شکر
ان سجده کرد و دفع
نگردد خدا از او بدد
که از ان منباید
مگر آنکه سجده کرد
و از هر نماز واجب
که فارغ میشد بعد
از ان سجده میکرد
و هر وقت که توفیق
میسافت که میان
دو کس صلاح

زیارت امام حسن عسکری (ع) ۵۹۹ در سجده شکر

مِثَابِحَتِهِ وَسَلَّمَ وَأَيْنَا مِنْ لَدُنكَ

ازنا تحیت و سلام و عطا و ما را از حضرت

فِي مُوَالَايَةِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَعْفُورَةً

در دوستی او فضیلت و احسان و آمرزش

وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ وَمِنْ أَيْدِي

و خشنودی بزرگوارتر صاحب فضل بزرگ دست بسیاری

بِسْوَائِهِ نَمَازُ يَارِثِ بَكِي يَا دَائِمُ يَا دَهْمُومُ يَا

ای فدای دایم ای فدای دهم

حَى يَا فَيَوْمُ يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ وَالْهَمِّ

زنده ای پاینده ای برطرف کننده گرفتاری دایم

وَيَا فَارِجَ الْغَمِّ وَيَا بَاعِثَ الرَّسُولِ وَ

دای فاریج دهنده از غم و دای برانگیزاننده پیامبران و

يَا صَادِقَ الْوَعْدِ وَيَا حَى لَا إِلَهَ إِلَّا

ای راست و دهم دای زننده هست فدای جز تو

أَنْتَ أَوْسَلُ إِلَيْكَ بِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ

تو سبب می کنی برسی تر برسد حبیب تو محمد

کنند برای شکران
سجده میکرد و در
جمع مواضع سجود
المحضت اثر سجود
بود و این سبب
المحضت را ایجاد
میسازد و اینها
بند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام
روایت کرده است
که از برای خدا
سجده کند

در سجده شکر ... زیارت امام حسن عسکری

وَوَصِيَّهِ عَلِيَّ ابْنِ عَمِيهِ وَصِهْرِهِ عَلِيَّ

دو معنی او علی پسر عمی او و همسر بر

ابْنِهِ الَّذِي أَخَمَّتْ بِهَا السَّرَّايِعَ وَ

دخترش که ضم کردی بانها سرائع است

فَمَحَّتْ بِهَا النَّأْوِيلَ وَالطَّلَاحَ فَصَلِّ

گشود بانها تاویل و طلاح را پس درود بخوان

عَلَيْهِمَا صَلَاةً يَشْهَدُ بِهَا الْأَوْلُونَ وَ

بر آنها درود بگو گواهد ثور بان صلوات اولین و

الْآخِرُونَ وَيَجُوزُ بِهَا الْأَوْلِيَاءُ وَالصَّالِحُونَ

آخرین و بنات یا بندگان اویسای بنو کار

وَأَتَوْسَلُّ إِلَيْكَ بِقَاطِئَةِ الرَّهْرَاءِ

و ترسل می کنم بری تر بر سیده طره زهره

وَالدَّهْ الْأُمَّةِ الْمَهْدِيَّةِ وَسَيِّدِهِ

مادر امت ایمان هدایت کننده و سیده

بِنَاءِ الْعَالَمِينَ الْمُشْفَعَهُ فِي شِعْبِهِ

زنان عاقلین شفاعت کننده در شعبان شعبه

در سجده شکر یعنی در دعای
عمار خصالی برای او
ده حسنه بنویسد
وده سینه محو کند
وده درجه در بهشت
بلند کرد اندک
بلند هات مغنیا
بسیار از آن بگذرد
مفوضه و دیگرین
احوال بنده بخدا
در

زیارت امام حسن عسکری

۱۰۶ در سجده شکر

أَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا

اولاد پاکیزه او پس درود فرست بر او

صَلَاةً دَائِمَةً أَبَدَ الْأَبَدِينَ وَدَهْرَ

درود بهنگی که پیشه در هر زمان

الدَّاهِرِينَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحَسَنِ

یا فی زمانه و توسل می کنم بسوی تو بر سجد حسن

الرَّضِيِّ الظَّاهِرِ الْوَكِيِّ وَالْحَسَنِ

پسندیده پاک همدین و حسن

الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ الْبِقِي سَيِّدِي

سندیده رگرنده پاکیزه بر همهزگار آفتابان

شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْأَمَامِينَ

جوانان اهل بهشت رؤایان

الْخَيْرِينَ الطَّيِّبِينَ النَّفِيسِينَ النَّفِيسِينَ

دو بهنگو کار دو پاکیزه دو پر همهزگار دو بر رگرنده

الطَّاهِرِينَ الشَّهِيدِينَ الْمَظْلُومِينَ

دو پاک دو شهید دو سندیده

حالی است که در
سجده باشد و
باشد و در هر
صحیح و بگن فرمود
در سجده شکر
واجبست بر هر
مسلمانی تمام
مسکونی بان نماز
و فرستند مسکونی
بان پروردگار
خود را

در سجده شکر ۴۰۲ زیارت امام حسن عسکری

الْمَقُولَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ

دو گشته پس درود فرست بر آنها ، و در ایام که طریح کند

شَمْسٌ وَمَا غَرَبَتْ صَلَاةٌ مُتَوَالِيَةٌ

آفتاب و در ایام که غروب کند درود بچند روز بچند

وَأَتَوْسَلُّ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

و تو تسلی بچویم بسوی تو بر سید علی پر حسن

سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ

سید عبادت کننده گان پنهان از خوف

الظَّالِمِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ

ستمکاران و بر سید محمد پر علی باقر

الظَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْأَمَامِ بْنِ

بکر روشن فرزندان دو امام

السَّيِّدِ بْنِ مِفْصَاحِ الْبَرَكَاتِ وَمُضْبِحِ

دوست سید کلمه های برکت و چرخهای

الظُّلُمَاتِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَى

تا رهگی پس رحمت کن بر آنها ، و در ایام که تاریکی برود

و ملائکه را بان
بجای میاوری بگذرد
که هر گاه که بنده نماز
کند و بعد از آن سجده
شکر کند بر درود گدار
علیشان حجاب را
از میان بنده و
فرشتگان بگذارد
پس گوید ای ملائکه
من نظر کنید بر
بنده من که ادا

در کتاب

زیارت امام حسن عسکری ع.س.و.ع. سجدہ شکن

در وضو نماز
تمام سجدہ نماز
پس سجدہ کن
ز زمین برای
شکن آنچه من
بر او انعام کرده ام
ای مال آنکه من
اورا چه بآید
د آید و در گدا
رحمت تو پس نماز
که دیگر باید داد
می بیند

لَيْلٌ وَمَا أَضَاءَ نَهَارٌ صَلَوَةٌ تُغَدِّوْ

شب و دادا بکه روشن بشود روز رحمتی که روشن کند

رُوحٌ وَأَوْسَلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ

روح است و ترس بجزم بسوی تو بریند جعفر پسر

مُحَمَّدٍ الضَّارِفِ عَنِ اللَّهِ وَالنَّاطِقِ

محمد ضارقی از خدا و گوینده

فِي عِلْمِ اللَّهِ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

در علم خدا و برسی پسر جعفر

العَبْدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ وَالْوَصِيِّ

بند بنو کار در نفس عز و وصی

النَّاصِحِ الْأَمَامَيْنِ الْهَادِيَيْنِ

بصحت کننده دو امام

الْمُهْدِيَيْنِ الْوَأَيْفِيَيْنِ الْكَافِيَيْنِ

چراست یافنده دو وفا کننده کفایت کننده

فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ

پس رحمت درت بر آنها دادا بکه تسبیح کند ترا فرشته

در سجده شک ۴۰۴ زیارت امام حسن عسکری

وَتَحَرَّكَ لَكَ فَلَا صَلَوةَ لِي وَتَزِيدُ

وحرکت کند برای تو فلک در دو رکعت همیشه در از فراش

وَلَا لِقَنِي وَلَا يَتِيدُ وَأَوْسَلُ إِلَيْكَ

باشد دفا نمی بخورد و باز تو سهل بسوی تو

بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَبِمُحَمَّدِ بْنِ

برسیده علی پسر موسی رضا و برسیده محمد پسر

عَلِيِّ بْنِ رِضَى الْأَمَامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ

علی مرتضی دو امام پاکیزه

الْمُنْتَجَبَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ

دو برگزیده پس درود عزت بر آنها دادا هر که روشن

صَبْحٌ وَدَائِمَ صَلَوةٍ تَرْفَعُهُمَا إِلَى رِضْوَانِكَ

شروع صبح دادا سردار نماز ترفیع ده آنها را بسوی رضای خود

فِي الْعَالِيَيْنِ مِنْ جَنَانِكَ وَأَوْسَلُ

در عالیهین از بهشت خود و تو سهل بسوی

إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَ

بسوی تو برسیده علی پسر محمد ارشاد کننده و

پس در دو رکعت از بهشت خود
باز فرماید که دیگر
چیز نباید داد گویند
کتابت مهمات او
و بر آوردن حاجات
او پس حق تعالی کند
سؤال فرماید و
ملائکة جواب گویند
تا آنکه ملائکة گویند
پس در دو رکعت از دیگر

ط

زیادت امام حسن عسکری ^ع ۵۰۵

در سجده شکر

الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْهَادِي الْفَائِزِ

حسن پسر علی هادی دو قلم کننده

بِأَمْرِ عِبَادِكَ الْمُخْتَبَرِينَ بِالْحَجْرِ الْهَابِلَةِ

با صلاح کار بندگان دو استخوان شده بختهای ترسناک

وَالصَّابِرِينَ فِي الْأَحْنِ الْمَائِلَةِ فَصَلِّ

و در صبر کننده در بلای بزرگ پس درودش

عَلَيْهِمَا كِفَاءً أَجْرَ الصَّابِرِينَ وَأَزْوَاجَهُ

بر آنها مثل پاداش صبر کنندگان و همسران

تَوَابِ الْفَائِزِينَ صَلَوةً مَمْلُوءَةً

توبای رستگاران درودیکه آماکنده برای آنها

الرِّفْعَةَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ

بلندی مقام را و توسل بچهرای باری ترا ای خدا

بِإِمَامِنَا وَنُحَقِّقُ زَمَانِنَا الْيَوْمَ الْمَوْعُودِ

بوسیله امام ما و محقق زمان ما در روز وعده شده

وَالشَّاهِدِ الْمُشْهُودِ وَالتُّورِ الْأَنْهَرِ

و گواه دیده شده و روز تباران

چیزی نمیدانیم
انگاه خداوند
کسیم فرماید که من
او را شکر کنم چنانچه
او را شکر کرد
اقبال کنم بسوی
او بفضل خود
رحمت عظیم خود را
در مقام باقی
بنمایم

در سجده شکر
۴۰۴ زیارت امام حسن عسکری

وَالضِّيَاءِ الْأَنْوَارِ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ وَالرُّعْبِ وَ

و روشنی روشن تر نصرت باشد بر عیب و

الْمُظْفَرِ بِالسَّعَادَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ عَدَدَ

نظر بپند بسادت پس در دو فرست بر او بشاره

الْتَمْرِ وَأَوْرَانِ الشَّجَرِ وَأَجْزَاءِ الْمَدَرِ

بیره و برگهای درخت و سداد رگ

وَعَدَدِ الشَّعْرِ وَالْوَبْرِ وَعَدَدِ مَا أَحَاطَ

و بشاره سری و بشاره آنچه احاطه کرد

بِهِ عَلَيْكَ وَأَحْصَاهُ كَمَا بَكَ صَلَوَةٌ

بان علم تو و شانس کرد آنرا کجا بتر در دو یک

يُعْطِيهِ بِهَا الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ

شکر بر او آنرا اولی و آخری

اللَّهُمَّ وَأَحْسِنَا فِي زُمْرَتِهِ وَاحْفَظْنَا

پروردگارا محترمانه ما را در زمره او و نگهدار ما را

عَلَى طَاعَتِهِ وَاحْسِنَا بَدْوَلَتِهِ

بر اطاعت او و عیبها ما را بر دست او

و بسند صحیح انصاف
صادق علیه السلام

منقول است که خداوند
علی بن ابراهیم

علیه السلام را
برای آن غلب

بود که دانید که بجهت
بر زمین بسیار بگرد

و در حدیث معین
دیگر فرمود که چون

نمی از زمین

زبانت اما حسن عکرمه؟ ۴۰۷ سجده شکر

وَأَتَّخِفْنَا بَوْلًا لِّیْنِهِ وَانصُرْنَا عَلٰی اَعْدَانِنَا

و تخفزه مارا بدوستی او و نصرت کن ارا بردشان ما

بِعِزَّتِهِ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَّابِينَ

ببرتت او و قرارده مارا ای خدای من از توبه کننده گان

يَا اَحْمَرَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَإِنَّ ابْلِيسَ

ای رجم کننده ترس رجم کننده گان خداوند را و بدبر بکله پسر

الْمَمْرُودِ اللَّعِينِ فَدِ اسْتَظْرَكَ لِاعْوَادِ

سرکش لعنت شده بجهنم نظر خواست از تو برای اعوذ

خَلْفِكَ فَانظُرْنَاهُ وَأَسْتَهْلِكُ لِإِضْلَالِ

خود تو پس نظر فروری ادرا و هملت خواهم از تو بر آفریننده

عَبِيدِكَ فَأَمَهْلِكُهُ بِأَبْوِ عِلِّكَ

بند گانت پس هملت دادی او را پس ببط علم عز

فِيهِ وَقَدْ عَشَرَ وَكَثُرَتْ جُودُهُ وَ

در آن و بجهنم لانه کرد و زیاد شد شکر او و

أَرْحَمَتْ جُودَهُ وَأَنْشَرَتْ دُعَاؤَهُ

ارحام کرد خشن او و پر آکنه شد دعوت کننده گان او

خدا را بیاد آوری
و در موضعی باشی
که کسی ز مخالفان
تو انبند چلو
رو به خود را برون
نه و اگر در جائی
باشی که ایشان
باشند و نتوانی
سجده کنی دست
بیاپین شکم خود
بگذار و خم شو

۴۰۸ زیارت امام حسن عسکری

سجده شکر

فِي قَطَارِ الْأَرْضِ فَاصَلُّوا عِبَادَكَ

در اطراف زمین پس گمراه گردند بندگان خود را

وَأَفْسِدُوا دِينَكَ وَحَرِّفُوا الْكَلِمَ عَنْ

وفاقتولید کردند در دین تو و محرف کردند گفتار حق را از

مَوَاضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبَادَكَ شَيْعًا

جای آن و قرار دادند بندگان را شیعه

مُتَفَرِّقِينَ وَأَخْرَابًا مُتَمَرِّدِينَ وَقَدْ

متفرقه و غزبهای تمردگشنده و بجهتی

وَعَدْتَنَنْفُسَ بُنْيَانِهِ وَمَمَرِّقِينَ شَانِهِ

و وعده کردی شکن بنیان او را و در هم شکستن شان

فَأَهْلِكَ أَوْلَادَهُ وَجَبُوشَهُ وَطَهَّرَ

او را پس بپاک کرد اولاد او را و شکر او را و پاک گردان

بِلَادِكَ مِنْ أَحْسَنِ عَائِنِهِ وَأَخْلَفَانِهِ

نزد اهل آن را از احسن اعانت و اخلاف او

وَأَرْحَ عِبَادَكَ مِنْ مَذَاهِبِهِ وَفِيَأَسَا

در احسن کن بندگان را از مذاهبها و قیاسهای او

و با وضو و شکر

و نخواستند دست بر

شکم گذاشتن بر او

آنکه مخالفان

مکان کنند که پیچی

شکم و زهر پندارند

و در دروایت بسیار

وارد شده است

که حضرت عالی بجهت

موسی خطاب کرد که میداند

زیارت امام حسن عسکری سجده شکر
 ۴۰۹

چرا از اجزای بدنم
 از میان خلق و
 کلیم خود گزیدند
 موسی گفت بمسئله
 ای پروردگار من
 فرمود برای آنکه
 برای اهل بندگانی
 خود مطلع شد
 در میان ایشان
 کسی ندیدم که نزد
 من نفس از تو

وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ وَابْسُطْ

و قرار ده بخت را بر آنها و بطرد

عَدْلِكَ وَأَظْهِرْ دِينَكَ وَقَوِّ أَوْلِيَاءَكَ

عدل خود را و ظاهر ساز دین خود را و پزیر و نیک دوستان

وَأَوْهِنِ أَعْدَاءَكَ وَأَوْرِثْ دِيَارَ

عز و خوار کن دشمنان را و عطا فرما یارث دیار

إِبْلِيسَ وَدِيَارَ أَوْلِيَائِهِ أَوْلِيَاءَكَ

ابلیس و دیار دوستان او را برای دوستانت

وَخَلِّذْهُمْ فِي الْجَحِيمِ وَأَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ

و نگهدار آنها را در جهنم و بچشان بمانند از عذاب

الْأَلِيمِ وَاجْعَلْ لِعَائِكَ الْمُسَوِّدَةَ

در دناک و قرار ده لعنت های سپرده است را

فِي مَنَاحِلِ الْخَلْقِ وَمَشَاوِبِهِ الْفِطْرَةَ

در بخشهای خلق و مشاویبهای فطرت

دَائِرَةَ عَلَيْهِمْ وَمَوْكَلَهُ بِهِمْ وَجَارِيَتَهُ

دور کننده بر آنها و موكله بانان و جاری شونده

سجده شکر ۴۱ زیارت والد فام ع

فِيهِمْ كُلُّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ وَعَدْوٍ وَ

در آن هر صبح و هر عصر و در آن

رَوَاحٍ رَبَّنَا إِنِّي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ

و شب ... عطا فرما بخمار دنیا حسنه

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا رَحْمَتَكَ

در آخرت حسنه و نگاهدار ما بر رحمت خود

عَذَابِ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از عذاب آتش ای رحم کننده تر پس رحمت کننده گان

زِيَارَتُكَ مَلِكُ دُنْيَا وَخَيْرُهَا حَسْبُكَ

مزارد شریف تر جز خافون والد فام علیهما السلام نیز در هر
سرمه من رای پشتر میج مولای ما امام حسن عسکری
علیه السلام است پس ای زیارت آنحضرت گو

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

سلام بر فرستاده خدا درود خدا بر او

زیارت با بند چون
توان نماز فارغ
میروی دو طرف
دو در خود را برضا
میگذاری و بند
موتق از خضر
امام رضا علیه
مفوق است که
سجده بعد از آن
نماز واجب شکر
خدا است

زیارت والدۀ قائم^ع

۶۱۱

بجاء شکر

وَإِلَيْهِ الصَّادِقِينَ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَى

داوود او کمر استگوی امینند سلام بر

مَوْلَانَا إِمْبِرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى

مولای ما امیر مؤمنان سلام بر

الْأَمَّةِ الظَّاهِرِينَ الْحُجَّجِ الْمِيَامِينَ

امان پانجه و ججهای بارگت

السَّلَامُ عَلَى وَالِدَةِ الْأَمَامِ وَالْمُوَدَّعَةِ

سلام بر مادر امام و پسرده شده

أَسْرَارِ الْمَلِكِ لِعَلَامٍ وَالْحَامِلَةِ لِأَشْرَفِ

سرای پادشاه بهار دانا و حامله با شرف

الْأَنَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ

مخوف سلام بر تو ای راستگوی

الْمَرْضِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَبِيهَةَ

پسندیده سلام بر تو ای مانند

أَقْرَبِ مُوسَى وَابْنَةِ حَوَارِيٍّ عَيْسَى السَّلَامُ

مادر موسی و در فرز حواری عیسی سلام

بر آنکه مؤمن داد
بنده خود را بر آنکه
اداکر در رض او را
و کسرا آنچه در این
بجاء گویند آنست
که سه مرتبه بگوید
شکر الله را و
پرسد که چه معنی
دارد شکر الله
حضرت فرمود که
معنی آنست که
این

عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّفِيَّةُ النَّفِيَّةُ السَّلَامُ

برتر ای پر بهزگار پاکیزه سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الرِّضِيَّةُ الرِّضِيَّةُ

برتر ای پسندیده پسندیده

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَعُونَةُ فِي

سلام برتر ای و معننده

الْأَنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ الْأَمِينِ

انجیل حراستگاری شده از روح لایهین خدا

وَمَنْ رَغِبَ فِي وَصْلِهَا مُحَمَّدٌ سَيِّدِ

و کسی که رغبت کرد در وصل او محمد آقای

الْمُرْسَلِينَ وَالْمُسَوَّدَةَ اسْرَارِ رَبِّ

فرستادگان و سپرده شده باو اسرار خدای

الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى

جهانیان سلام برتر و بر

أَبَائِكَ الْحَوَارِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ

پدران حواریین سلام برتر و

بجده از من شکوفلا
است بر آنکه موقوف
داد که بخدما او
فایز نمودم و فرخ
اودا ادا کردم و نگر
خدا و جمع پند من
و موقوف طاعت
و اگر در نماز نفسی
مانده باشد که بیافند
تمام شد

زیادت والد فائمه ع

۱۳۴ هـ

نجد شکر

عَلَى بَعْلِكَ وَوَلَدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر شوهر تو و پسر تو سلام بر تو

وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ لظَاهِرِ شَهَدِ

و بر روح تو و بدن تو که بگفته است که اینک است

أَنْتَ أَحْسَنُ الْكِفَالَةِ وَأَدْنَى الْأَقَابِ

بدستیکتر خوب اینم دادی کفالت را و داد کردی امانت را

وَأَجْمَعُكَ فِي مَرْضَاتِ اللَّهِ وَصَبْرِكَ

و گزشت کردی در خوشنودی خدا و صبر کردی

فِي ذَاتِ اللَّهِ وَحَفِظْتَ نِسْرَةَ اللَّهِ وَحَمَلْتِ

در راه خدا و حفظ کردی سر خدا را و حمل کردی

وَلَى اللَّهِ وَبِالْعَفْرِ فِي حِفْظِ حُجَّتِهِ

و ای خدا را و بماند کردی در نگهداری حجت

اللَّهُ وَرَغِبْتَ فِي وَصْلِهِ أَنْبَاءَ رَسُولِ

خدا و رغبت کردی در وصل پسران رسول

اللَّهُ عَارِفَةً بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ

خدا را عارف بخون آنها مؤمن بر راستی آنها

باشد باین سجد
تمام میشود و اما
کفایت این سجد
بهر نحو که واقع شود
بجمل میباشد و
اصول آنست که اگر
بزرگوار باشد
و تواند مانند
سجد نماز بر هفت
عضو سجد کند
و پشانی را بر
خبر کند دارد

سجده ششم ۴۱۴ زیارت والد فائمه

مُعْرِفَةً بِمَنْزِلِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً بِأَعْمَلِهِمْ

اعتراف کننده بمقام و منزلت آنها طلب بصیرت کننده بامرا آنها

مُسْفِيَةً عَلَيْهِمْ مُؤْتِرَةً هُوَ أَلْهَمُهُمْ وَأَشْهَدُ

مهربان برایشان برگزیننده دلخواه ایشان و شاهد بیدارم

أَنْكَ مَضِيَّتِ عَلَيَّ بِصِرْهُ مِنْ آخِرِكِ

که تو در گذشته بر من بصرت از کار خود

مُقَدِّمِيهِ بِالصَّالِحِينَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً

افزا کننده به نیکو کاران راضی پسندیده

تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرَضَى اللَّهُ عَلَيْكَ

با نظری پاکیزه پاک پس راضی شود خدا از تو

وَأَرْضَاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنزِلَكَ وَ

دراهمی کند ترا و قرار دهد بهشت را منزل و

مَا أَوْلَيْكَ فَلَقَدْ أَوْلَاكَ مِنَ الْخَيْرَاتِ

ادای تر پس بجهنمی برتری داد ترا از خیرات

مَا أَوْلَاكَ وَأَعْطَاكَ مِنَ الشَّرَفِ مَا

آهنه برتری داد و عطا کرد ترا از شرف آنچه

که در نماز زیارت میخواند
وافضل التکبیر و فضلا
سجده نماز در سجده
بر زمین بخوابد
و شکم را بر زمین
بوساند دست بر
که اول پیشانی را بر
زمین گذارد و پا بر
سب دو سجده شکر
میکنند و ظاهر
بدون

زِيَارَتِ وَالِدِ الْفَائِزِ ع

415

سجده شکر

چون بنیاد علی

و سنن است که

ذکر می بکنند و بعضی

النسکه از اذکار

و ادعیه باشد که

مذکور در این حدیث

و صحیح است که

این سجده و احوال

دهد چنانچه مقول

است که حضرت امام

موسی کاظم

بِهِ اَعْنَالِ فَمَنَّا لِي اللهُ بِمَا مَنَحَ لِي

بأن بی نیازت کرد پس گوارا سازد هذا تا باینکه گوارا سازد
مِنَ الْكِرَامَةِ وَاَمْرًا لِي (پس ای مکنی خود را)

ترا از کرامت و امر گوارا سازد

و مَكُونِي، اَللّٰهُمَّ اِنَّا كَاَعْمَدَتُ وَا

خداوند ترا اعما د کردم و

لِرِضَاكَ طَلَبْتُ وَاِبْوَالِيَا تَكَ اِلَيْكَ

بر رضای تو طلب کردم و به درسان تو بری و

تَوَسَّلْتُ وَاَعْلَى غُفْرَانِكَ وَاَحْلِيكَ

توسل جنم و بر آرزوش تو و بردباری تو

اَتَكَلُّكَ وَاَبِيكَ اَعْتَصَمْتُ وَاَبِيكَ اَمْرًا

ایچکه زوم و بر او تکیه داشتم خود را و بپدر ساد

وَلِيَّتِكَ لَدُنِّي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاَلِ

دوست تو پناه آوردم پس درود زنت بر محمد و اولاد

مُحَمَّدٍ وَاَنْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَبِتَبْنِي عَلَيَّ

محمد و درود بزرگ مرا بزیارت او و تابش بر او

سجده ششم ۹۱۹ زیارت والدۀ فاطمه

مَجْبِيهَا وَلَا تَحْزِنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَتِ

مجتب او و محزون کن مرا از شفاعت او و شفاعت

وَلَدِيهَا وَأَرْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا وَاحْتِسَابِي

پسرش و روزی کن مرا مرافقت او را و محاسبه مرا

مَعَهَا وَمَعَ وَلَدِيهَا كَمَا وَقَفْتَنِي لِزِيَارَتِهِ

با او و با پسر او همچو منتهی کردی مرا زیارت

وَلَدِيهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِأ-

پسرش پروردگارا من را به جهت میکنم بسوی تو برسد

الْأُمَّتِ الطَّاهِرِينَ وَأَتُوسَّلُ إِلَيْكَ

ایمان پاکیزه و توسل می جویم بسوی تو

بِالْحُجَّجِ الْمِيَامِينَ مِنْ آلِ طَهٍ وَآلِ

برسیدجهنای بابرکت از خاندان طه و آل

أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ الطَّيِّبِينَ

اینکه رحمت فرستی بر محمد و اولاد پاک محمد

وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطَهَّرِينَ الْفَائِزِينَ

و تسره دهی مرا از الطهرین یا فایزگان رسدگان

عنه السلام بعد از طلوع صبح سجده میکنی تا وقت زوال و بعد از عصر تا شام و در حدیث دیگر فرموده که آنحضرت زیاده از ده سال هر روز بعد از طلوع آفتاب تا وقت زوال صد سجده بودند و بسجده

زیارت والدۀ فاطمه

۶۱۷

سجده ششم

الْفَرِحَانِ الْمُسْتَبِشِرِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ

شادانان بشارت داده شدگان که نهش خونی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنِي

بریشان و آنها محزون نهزند و قرار ده مرا

مِمَّنْ قَبْلِكَ سَعِيَهُ وَيَسِّرْ أَمْرَهُ وَ

ازین بکنه تمهیل کندهی سستی او را و آسان کردی کار او را و

كَشَفْتَ ضُرَّهُ وَأَمِنْتَ خَوْفَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ

کشف کردی درماندگی او را و ایمن کردی ترس او را فدایا بگو

مُحَمَّدٍ وَالِإِمَامِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِإِمَامِ مُحَمَّدٍ

محمد و اولاد محمد رحمت فرست بر محمد و فغانان محمد

وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي

و قرار ده نگذا آخر عهد من از زیارت من

إِنِّي هَا وَأَرْزُقُنِي الْعَوْدَ إِلَيْهَا أَبَدًا مَا

ایں کارها و روزی کن مرا بازگشت بروی آن همیشه مادامیکه

أَبْقَيْتَنِي وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَأَحْسِرْ لِي فِي

باقی برداری مرا و زنا بکنه بهر اندی مرا پس محترم کن در

منقول است از حضرت امام رضا علیه السلام ابن قدامت در سجده میبایند که سلسله زینت مسجد از حضرت ائمه است و در وسط سجده میبایند خود را بر زمین مسجد میبایند و در رجال کثیری مذکور است که

سجده شکر ۶۱۸ زیارت حکیمه خاتون

زُصْرِيهَا وَأَدْخِلْنِي فِي سَفَاعَةِ وَلَدِهَا

زیره او در افکن مرا در شفاعت پر او

وَسَفَاعَتِهَا وَأَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

و شفاعت خورش و پاره زمره و والدین مرا و مؤمنین

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَأَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ

و مؤمنان را و عطا کن ما را در دنیا حسنه و

فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَمِنَّا بِرَحْمَتِكَ عَدُوًّا

در آخرت حسنه و نگه دار ما را بر رحمت خود از دشمنان

النَّارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَ

آتش و سلام بر شما ای آقایان من و

رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

رحمت خدا و برکتهای او

زیارت حکیمه خان خورش
 أما محمد تقی علیه السلام

که فیر شرفش پایهن پا چسبده بضریح عسکر تابین

فضلین شاذان بنوع
 ابی عمیر مدد او
 در سجده بود و بجان
 زایبار طول داد چون
 سر برداشت و طول
 سجده او را مذکور
 ساختند گفت آنگ
 بخورد چیلن دراج
 میدید بد بد سجود
 طوی بل غنیمت دید

زیارت حکیم خانون ؟ ۱۹

سجده شکر

وگفت روزی

نیز جمیل رفتن

و او سجده و ایستاد

طول داد چون سر

برداشت من گفتم

که سجده را حول

دادند گفت که سر

طول سجده معروف

بن حق بودا

سجده بگردان

سهل میسر

عليهما السلام است و ان چنان است که ميايست
دو قبله و ميگوئي

السَّلَامُ عَلَىٰ اَدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر آدم برگزیده خدا سلام

عَلَىٰ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ

بر نوح پيغمبر خدا سلام بر ابراهيم

خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ

خيل خدا سلام بر موسی کليم

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ رُوحِ اللَّهِ

خدا سلام بر عيسى روح خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای رسول خدا سلام

يَا خَيْرَ خَلْقٍ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

ای بزرگوارترين خلق خدا سلام بر تو ای

صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ

برگزیده خدا سلام بر تو ای محمد پسر

عَبْدِ اللَّهِ حَاثِمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ

عبد آ حاتم پیمبران سلام

عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ

برتر ای امیر مؤمنان علی پر

أَبِي طَالِبٍ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ

ابیطالب ووصی رسول خدا سلام

عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

برتر ای فاطمه سیده زنان جهانیان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَبْطِي الرَّحْمَهُ وَ

سلام بر شا ای دوست رحمت و

سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ

رو آقای جوانان اهل بهشت سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ

برتر ای علی بن حسین آقای

الْعَابِدِينَ وَقُرَّةِ عَيْنِ النَّاطِقِينَ

عبادت کنندگان در روشنی چشم ناظران

و ایضا فضل بن شاذان روایت کرده است که حسن بن علی بن فضال بصحرای رفت بر اعدای او و سجده را چندین طول میداد که مرغ میآمد و برایش میشد بجان اینکه جام آب

زیادت حکمت خانان؟ ۴۲۱ سجده شکر

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا مَوْ

سلام برتر ای محمد پر علی ثکافنده

الْعِلْمُ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

علم بعد از پیغمبر سلام برتر ای

جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِزِ الْأَمِينِ

جعفر بر محمد راستگوی زینکوار امین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

سلام برتر ای موسی بر جعفر

الظَّاهِرِ الظُّهْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

پاکر پاکیزه سلام برتر ای

عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا الْمُرْتَضَى السَّلَامُ

علی بر موسی رضا پسندیده سلام

عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ لَيْفِي السَّلَامُ

برتر ای محمد بر علی بر بهزاد سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّفِيِّ النَّاصِحِ

برتر ای علی بر محمد پاکیزه پسندیده

افزاده و وحشان
بر دور او چو امکان
از او وحش نمیکند
و انبصار او با کوه
که علی بن مهزیار
و چون آفتاب
ملوح میکند و بجین
مهرت و سر بر
نمیدان تا برای
ضار رضا بر او
خود

سجده شکر ۹۲۲ زیارت حکیم خان

الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ

ایمن سلام برتر ای حسن پسر

عَلَى السَّلَامُ عَلَى لَوْصِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ

علی سلام بر وصی بعد از او

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَّاجِكَ

خدایا رحمت نور بر روز خود و چراغ خود

وَوَلِيِّ وَوَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَوَصِيِّكَ وَ

و دوست دوست خود و دو وصی و وصی خود و

حُجَّتِكَ عَلَى خَلْفِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

حجت خود بر مردم سلام برتر

يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

ای دختر رسول خدا سلام برتر ای

بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

دختر فاطمه و خدیجه سلام برتر ای دختر

أُمَّهِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ

ایر زنان سلام برتر ای دختر

دعا مکرر در مثل آنچه
براه خود در دعا مکرر
و بر پیشانی او
پینه بود مانند زانو
ش از بسیاری
طول سجود و ایضا
روایت کرده است
که ابن ابی عمیر بعد
از نماز صبح سر بر زمین
شکر می نهاد و بر
نمیداشت مگر

عَلَيْكَ

زیارت حکیمه خانون

۲۳

بجده شکر

الْحَمْنِ وَالْحَمَّانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

حسن و حبن سلام برتر ای

بَيْتِ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتِ

دختر ولی خدا سلام برتر ای خواهر

وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ

ولی خدا سلام برتر ای عمه ولی

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ

خدا سلام برتر ای دختر محمد پسر

عَلِيِّ لَيْفِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ

علی بر اینزگار و رحمت خدا و برکتهای او سلام

عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ

برتر شناسایی بینکند خدا در میان ما و شما در بهشت

وَحَشْرَتِنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأُورِدْنَا حَوْضَ

و محشر کند ما را در زمره شما و وارد کند ما را بحوض

بَيْتِكُمْ وَسَقَانَا بِكَاسِ جَدِّكَ مِنْ يَدِ

پیشترت و هر سبکند ما را بجام جدتان از دست

وفت کله و فضل

از ننگه بجد شکر

بعد از جمیع فضیلتها

باشد و پیش از

نوافل و در زمان

مغرب آبر کفنه

که بعد از نوافل

بجا آورد و بعضی

پیش از نوافل

کفنه اند و ظاهر

همه و خوبست و پیش از

عَلِيَّ بْنِ أَبِيطَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

علی پسر ابیطالب درودهای خدا بر شما

أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِيَنَا فِيكُمْ الشُّرُورَ وَ

ببخشایم از خدا که بنماید ما در حال شما شادی و

الْفَرَجَ وَإِنْ يَجْمَعُنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُجْرَةٍ

گشایش و جمع کند ما و شما را در زمره

جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

جدتان محمد درود خدا بر او و خانواده او

أَنْ لَا يَلْبَسْنَا مَعْرُوفَكُمْ إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ

اینکه سب نکند از ما معرفت شما را بدینکه او ولی توانا

أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ

نزدیکی بپروردگاری خدا بدوستی شما و بدوری صفت از

أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ وَاضْيَايَةِ

دشمنان شما و تسلیم بپروردگاری خدا راهنی بآن

غَيْرِ مُتَكَبِّرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَفِينِ مَا

بدون آنکه ر و تکبر و بر روی یقین آنچه

نوافل بخواند
افضل است چنانچه
همراه از حضرت
صاحب الزمان
علیه السلام بود
که اگر در در ابعیل
بود شاید بهتر
باشد اقادعا
این سجده بسیار
و اسانتر از نماز است
امری که اول
بند معینی از

زیارت حکیمه خافون

۹۲۵

مجله شکر

اِنِّى بِهٖ مُحَمَّدٌ وَبِهٖ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذٰلِكَ

آورد آنرا محمد و بان را منم طلب میکنم بپس

وَجْهَكَ يَا سَيِّدِى اَللّٰهُمَّ وَرِضَاكَ وَ

وجه ترا ای آقای من خداوندا در رضای تو

الدَّارِ الْاٰخِرَةِ يَا حَكِيْمَةً اَسْفَعِى لِي

خانه آخرت ای حکیمه شفاعت کن برای من

فِي الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَكَ عِندَ اللّٰهِ شَانًا

در بهشت پس بدریکه ترا نزد خدا شایسته

مِنَ الشَّانِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ اَنْ

از شان خداوندا من بخواهم از تو بکنم

تَعْمِيْمِ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّى مَا اَنَا

ظلم کنی برای من بخت خوشی و سلب کنی از من آنچه من

فِيهِ وَاَلْحَوْلَ وَاَلْقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ

در آنم و بهل حول و بهل قوت جز برای خداوند

الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ اَسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ

با عظمت خداوندا اجابت فرما برای ما و بپذیر آنرا

حضرت امام رضا
علیه السلام
است که آنرا
صد مرتبه شکر
شکر آنگو و اگر
خواهی صد مرتبه
غفوراً بگو و در
عیون اخبار
الرضا از رضا بن
ابى الضحاک روا
کرده است که گفتی
امام رضا علیه
السلام

۹۲۶ زیارت حضرت صاحب

سجده شکر

يَكْرَمِيكَ وَعِزِّيكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ

بكرم خود و عزت خود و برحمت خود و عافیت خود

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

درد در نزد خدا بر محمد و اولاد او تمام و

سَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

درد می فرستم درود فرستادنی ای مهربانترین رحم کننده گان

زِيَارَتُ حَضْرَتِ ضَاءِ الْاَلَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

چون خواستی زیارت کنی آنحضرت را بایست بر درجم

آن جناب و بگو

السَّلَامُ عَلَى أَحْسَنِ الْجَدِيدِ الْعَالَمِ الَّذِي عَلَيْهِ

سلام بر حق تازه و دانانی که دانش او

لَا يَبِيدُ السَّلَامُ عَلَى أَحْسَنِ الْمُؤْمِنِينَ وَمِيرِ

زایل نمیشود سلام بر زنده کننده مؤمنین و پیران

الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَى مُهْدِي الْأُمَمِ وَ

کافران سلام بر هدایت نده امتها و

درد راه خراسان

هر گاه از تعجب

نماند نظر فارغ

میشد بسجده شکر

مهرت و صلوات

بگفت شکر الله

و چون از تعجب

نماند عصر فارغ

میشد صد مرتبه

در سجده میگفت

حمدا لله

زیارت حضرت صاحب

جامع الکبر السّلام علی خلیف السّلف و صاحب الشرف السّلام

گروه کننده کلمه سلام بر جانین پیمان و دارای شرف سلام

علی حجة العبود و کلمة الجود السّلام علی معز الاولیاء و ولی

بر بخت خدا و سخن پسندیده سلام بر عزیز کننده دوستان و ذلیل

الاعداء السّلام علی وارث الانبیاء و خاتم الاوصیاء

کننده دشمنان سلام بر وارث پیغمبران و پایان دهنده جانانان

السّلام علی القائم المنظر و العدل المشهر السّلام علی السیف

سلام بر قائم انتظار برده شده و عدل انکار سلام بر شمشیر

الشّاهیر و القمر الزّاهیر و النور الباهر السّلام علی شمس الظلام

برنده دانه تابنده و نور علی کننده سلام بر آفتاب درخشنده

و بدد التمام السّلام علی ربیع الانام و نظرة الایام السّلام

داده شب چهارده سلام بر خوشحال کننده مردم در روشن کننده روزگار سلام

علی صاحب الصّمام و فلاق الهام السّلام علی الدین

بر صاحب انبیه و کافنده تاریکی سلام بر دین

الماثور و الکتاب المنصور السّلام علی بقیة الله فی بلائه

وارد شده و کتاب مطر بسته شده سلام بر ایفاننده از طرف خود شکرگارش

وَجِئْتِهِ عَلَى عِبَادِهِ الْمُنْتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَوَلَدِيهِ

و محبت او بر بندگانش تمام شده بسوی او ارثهای پیغمبران و فرزندان

مَوْجُودٌ أُنَادِرُ الْأَصْفِيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمِيرِ

موجود آثار پانزده گانه این بر پنهانی و اختیاری در امر

السَّلَامِ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِدِ الْأَمْرِ أَنْ

سلام بر مهدی است و وعده داده است عزوجل بان امیر این

يَجْمَعُ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلْتَمِسُ بِهِ الشَّعْفَ وَيَمْلَأُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ

گرد آوردد و با سخنان و بهم پیوندد بان برکنده را و پرگرداند بان زمین را از عدل و

عَدْلًا وَيُمْكِنُ لَهُ وَيُجْزِيهِ وَيَعِدُّ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ

داد و ممکن داده او و وفا کند با او و وعده مؤمنین گواهی میدهم ای آقای من بشکرت تو

وَأَلَمَّةٌ مِنْ آبَائِكَ أُمَّتِي وَمَوَالِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ

و پیروایان از پدران تو پیروایان من و اقایان من در زندگی دنیا و روزیکه برپائی

الْأَشْهَادُ أَسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي

گواهان خواهش میکنم از تو ای آقای من اینکه بخواهی از خدای بزرگ و عالی مرتبه در

صَلَاحِ شَأْنِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَعُفْرَانِ ذُنُوبِي وَالْأَخْذِ بِيَدِ

اصلاح حال من و برآوردن نیاز من و بخشیدن گناهانم و گرفتن دستم

زیارت حضرت صاحب

۴۲۹

فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي لِي وَ لِأَخَوَانِي وَ لِأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ

در دینم و دنیایم و دوز و پسیم برایم و برای برادرانم و خواهرانم که با ما باشند و

الْمُؤْمِنَاتِ كَأَنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ پس بجا آورد نماز زیارت را

زمان با ایمان همگی بر سببیکه تو آمرزنده و مهربانی

یعنی و وارده رکعت بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح حضرت
زهره علیها السلام بگوید و هدیه کند بوی حضرت زینب و چون نماز زیارت فارغ شدی بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ جَمَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ الدَّاعِي

بار خدا یا در روز قیامت بر جنت در زمینت و خلیفات در سرزبانیت خواننده

إِلَى سَبِيلِكَ وَ الْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَ الْفَائِزِ بِأَمْرِكَ وَ لِي يَا مُؤْمِنِينَ

بروی راه تو و بر پای دارنده میزان تو و بر سببکار شونده امر تو دست اهل ایمان

وَ مُسِيرِ الْكَافِرِينَ وَ مَجْلِي الظُّلْمَةِ وَ مُسِيرِ الْحَيِّ وَ الصَّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَ

و برانداخته کننده کافران و بر طرف کننده تاریکی و دوز دهنده حق و خطا کننده بجهت و

الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ وَ عَيْنِكَ وَ عَيْنِكَ

پند نیکو و راستی و کلمه تو و خواننده دار تو و بنیای تو

فِي أَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخَائِفِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ الْجَاهِ وَ

در زمین تو بر مدد و ترسان دوست پند دهنده کشتی نجات و

عَلِمَ الْهُدَى وَنُورِ ابْصَارِ الْوَدَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَصَّ وَارْتَدَى

رایت هدایت و نور دیدگان بیکان و بهترین کسی که بنیان پشاید در برده است

وَ الْوَتْرِ الْمَوْتُورِ وَ مِفْرَجِ الْكَرْبِ وَ مُزِيلِ الْهَمِّ وَ كَاشِفِ

دو تنزیر و دور و گشاینده بلا و در برطرف کننده گرفتاریها و در برارنده

الْبَلْوَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ

بلیات درود خدا بر او و بر پدرانش بیژانان راهنمایان

وَ الْقَادَةِ الْمِيَامِيْنَ فَاطَلَتْ كَوَاكِبُ الْأَشْجَارِ وَأَوْرَقَتِ

و بزرگ بزرگواران آنچه طلوع میکنند ستارها در سحرها و برگهای

الْأَشْجَارِ وَأَيَّعَتِ الْأَشْمَارُ وَ اخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

درختان و برهنه بیوه و مختلف شوند شب و روز

وَ غَرَّدَتِ الْأَطْيَارُ اللَّهُمَّ أَنْفَعْنَا بِحَبِيبِهِ وَأَحْسِنَا

و بخوانند پرندگان بار خدا نفع ده ما را بدوستی او و محسوز گردان ما را

فِي ذُمْرَتِهِ وَ تَحْتَ لَوَائِهِ إِلَهَ الْأَحْيِ الْأَمِينِ

در جمعیت او و زیر بیرق او ای خدای حق اجابت فرما

رَبِّ الْعَالَمِينَ

پروردگار جهانیان

سید شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی مرودی از خضر امیرالمؤمنین
 علیه السلام نقل کرده که هر ماه هفت و مکروب و محزون و
 گرفتار و ترسانی بخواند از احوت فغالی او در اوج کرامت فرماید
 و ان دعای این است

يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَيَا ذُحْرَ مَنْ لَا ذُحْرَ لَهُ وَيَا

ای یاور کبیکه یادری نیت او را و ای فخر کبیکه نیت مخزی برای او دای

سَدِّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ وَيَا حِرْدَ مَنْ لَا حِرْدَ لَهُ وَ

دسید کبیکه نیت او را دسید ای و ای پناه کبیکه نیت او را پناهی ای و

يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَيَا كَرَمَ مَنْ لَا كَرَمَ لَهُ وَيَا

ای فریادرس ای نیت او را فریادرسی و ای سخج ای نیت سخن او را و ای

عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ يَا عَوْنَ

عزت ای نیت عزتی برای او ای بزرگ بخشنده ای عزیز درگذرنده ای یار

الضُّعْفَاءِ يَا كَرَمَ الْفُقَرَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُقِدَّ

پهچارگان ای دارائی فقیران با ای بزرگ امید ای نجات دهنده

الْعَرَفَاتِ يَا مُنْجِيَّ الْهَلَكِيِّ يَا حَسَنُ يَا جَبَلُ يَا مُنْعِمُ يَا

عزق شدگان ای رمانی ده هلاک شدگان ای پیکو کار ای زیبائی دهنده ای نعمت دهنده

مُفْضِلٌ أَنْتَ الَّذِي تَسْجُدُ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَ نُورُ

برتری دهنده تویی آنکه سجده میکند برای تو تاریکی شب و روشنی

النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَخَفِيفُ

روز درخشانی ماه و برتو خورشید و سبزی

الشَّجَرِ وَدَوِيَّ الْمَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

رحمت و صدای آب ای خدا ای خدا ای خدا ای خدایت عبودی جز

أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَيَّ

تو یگانه ای شریک نداری ای پروردگارا ای خدا درود فرست

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِسْ بَطْبِ

محمد و خاندان محمد و بجا آور برای ما آنچه تو اهل آن هستی

چَه حَاجَتِ دَارِي (رُغَاءُ قَوْسُلُنْ بِيكِر) سَيِّدِ بْنِ طَاوَسٍ

در مجمع الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در اواخر

مذکور است چیزی که حاصلش اینست حضرت فاطمه علیها السلام

آموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله

آموخته بود و در وقت صبح و شام از اینخواند و فرمود اگر

میخواهد در دنیا هرگز ثواب نگیرد مداومت کن بر آن و آن این است

رُغَاءُ تَوَسُّلِ دِيگَر

۶۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ النَّوْرِ بِسْمِ اللَّهِ

بنام خداوند بخشنده مهربان نام خداوند نور نام خداوند

نُورِ النَّوْرِ بِسْمِ اللَّهِ نُورٌ عَلَى نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي

نور نور نام خداوند که نور بر نور است نام خداوند که

هُوَ مَدَبُّ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّوْرَ مِنَ

او تدبیر کننده کارهاست نام خداوند که آفرید نور را از

النَّوْرِ أَحْمَدٌ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّوْرَ مِنَ النَّوْرِ وَأَنْزَلَ

نور سپس رحمتی را که آفرید نور را از نور و فرستاد

النَّوْرَ عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رِقِّ مَنُورٍ

نور را بر طور در کتاب مسطوره در نازکی نموده

بِقَدْرِ مَقْدُورٍ عَلَى نَبِيِّ تَجَبُّورٍ أَحْمَدٌ لِلَّهِ الَّذِي

به اندازه مقدوره بر پیغمبر دانایی داده شده سپس رحمتی را که

هُوَ بِالْعِزِّ مَذْكُورٌ وَبِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَعَلَى الشَّرَاءِ

او ب عزت یاد شده و به بزرگی شرف یافته در خوشی

وَالضَّرَاءِ مَشْكُورٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا أَحْمَدٍ

و در غمشها سپاس کرده شده و درود خدا بر آقای ما محمد

۶۳۴ دعای که جبرئیل برای پیغمبر آورد

وَإِلَى الطَّاهِرِينَ سَلَامًا كَفَتْ جُنُودُهَا مِنْ أَعْيُنِهَا

اموخم از آنجا اقم به بیشتر از هزار نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب بودند اموخم پس همه شفا یافتند باذن خدا

عُ عَالِيٌّ اسْتَكْبَرُ جِبْرَائِيلُ بِرَأْيِ بَعْضِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سید بن طاوس در نهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود جبرئیل خدمت حضرت پیغمبر را عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ پیغمبری را بقدر تو دوست نداشته ام پس بسیار بگو

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى

بار خدا یا بدرستی که تو می بینی و دیده نمی نوی و تو بر نظرگاه بلند هستی

وَأَنَّ إِلَيْكَ الْمُنْتَهَى وَالرُّجْحَى وَأَنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى

و بدرستی که بوی تو است پایان و بازگشت و بدرستی که روزات اخر او

وَأَنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَالْحَيَا وَرَبِّ أَعْوَدُ بِكَ

اقول و بدرستی که از طرفت میرانم و زنده کردن و پروردگار پناه می برم بنو

أَنْ أُذِلَّ أَوْ أُخْرَى

اینکه ذلیل یا غوار کرده شوم

دُعَاءُ فَرَجٍ حَضْرَتِ عَجَلِ اللّٰهِ عَلَيْهِ

کفعمی در بید الامین فرموده این دعاء حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرمود از البیاض که محبوب من تو پس خلاص شد

إِطَى عَظْمَ الْبَلَاءِ وَبَرِحَ الْخَفَاءِ وَانْكَفَى الْغَطَاءِ

خدای من بزرگ شد گرفتاری و رفت آبرو و برکنار شد پرده از روی کار

وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَصَاقَتِ الْأَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ

و برید امید و تنگ شد زمین و بازو شتر شد آسمان

وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَالْيَكُ الْبُشْتَكِيُّ وَعَلَيْكَ الْمَعْوَلُ

و تو هستی یاری بسته شده و بوی تو نکایت کرده شده و برت بزرگ

فِي السُّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

در سختی و در رخصتی بار خدایا درود فرست بر محمد و خاندان محمد

أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ قَرَضَتْ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَفْتِ

صاحبان امر آنانکه واجب کردی بر ما فرمانبرداری ایشان را و شناختی ما را

۳۶ دعا فرج حضرت عجل الله فرجه

بِذَلِكَ مَنَزَلْتَهُمْ فَفَرَّجَ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا

این سزات ایشانرا پس برکن از ما بحق ایشان کنایه فری نزدیک

كَلِمَةٍ الْبَصِيرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ

مانند هم وزن چشم یا نزدیک تر ای محمد ای علی ای علی ای محمد

اَكْفِيَانِي فَإِنَّكَ كَافِيَانٍ وَأَنْصُرَانِ فَإِنَّكَ نَاصِرَانِ يَا

کفایت کنی مرا پس شما کفایت کننده اید مرا و یاری کنید مرا پس شما یاری کننده گان من

هُوَ لَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغُوثُ الْغُوثُ الْغُوثُ

ای آقای ای صاحب و اختیار دار زمان فریادرس فریادرس فریادرس

أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ

دریاب مرا دریاب مرا دریاب مرا اکنون اکنون اکنون

أَعْجَلِ الْعَجَلَ الْعَجَلَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ

بشتاب بشتاب بشتاب ای مهربانتر مهربانان بحق محمد و خاندان او

اِسْتِغَاثَةُ مُحَمَّدٍ (الظَّاهِرِينَ) صَاحِبِ الزَّمَانِ

ستید علیخان در کلمه الطیب فرموده این استغاثه است حضرت

صاحب الزمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز

بجهد و هر سوره که خواهی بگزار پس دو بقبله زیر آسمان بایست

بِسْمِ اللَّهِ الْكَامِلِ التَّامِّ الشَّامِلِ الْعَامِّ وَصَلَوَاتُهُ

سلام خدا که کامل و تمام و فراگیرنده و محیط باشد و درودهای او

الدَّائِمَةُ وَبَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ التَّامَّةُ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ

که همیشه و برکات او که پاینده و تمام است بر محبت خدا

وَوَلِيَّتِهِ فِي أَرْضِهِ وَبِلَادِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ

و نمایندگی او در زمینش و شهرهایش و خلیفه‌اش بر مخلوقش و

عِبَادِهِ وَسُلَالَةِ النُّبُوَّةِ وَبَقِيَّةِ الْعِتْرَةِ وَالصَّفْوَةِ

بنده گانش و خاندان پیغمبری و باقیانده عزت و برتری

صَاحِبِ الزَّمَانِ وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ وَمُطَقِّنِ أَحْكَامِ

صاحب زمان و ظاهر کننده ایمان و یاد دهنده احکام

الْقُرْآنِ وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَنَاشِرِ الْعَدْلِ فِي الطُّولِ

قرآن و پاک کننده زمین و رواج دهنده عدالت در امر طولی

وَالْعَرْضِ وَاجْتِهَةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْأَيَّامِ الْمُنْتَظَرِ

و عرضیه و محنت پاینده هدایت کننده بیوای انتظار برده شده

الْمَرْضِيِّ وَابْنِ الْأَثَمَةِ الظَّاهِرِينَ الْوَصِيِّ مِنْ

بندیده و پسر بیوایان پاکیزگان وصی بر

الْأَوْصِيَاءِ الرِّضِيِّينَ الْهَادِي الْمَعْصُومِ بْنِ الْأَئِمَّةِ

وصی ای بسزیده راهبان معصوم پسر پوزایان

الْهُدَاةِ الْمَعْصُومِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِعْزَ الْمُؤْمِنِينَ

راهبان معصومین سلام بر تو ای عزیزکننده مؤمنین

الْمُتَّضِعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِذْلَ الْكَافِرِينَ

صیغندگان سلام بر تو ای خوارکننده کافرن

الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى يَا

جاه طلبین ستمکاران سلام بر تو ای آقای من ای

صَاحِبَ الزَّمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ

جباردار زمان سلام بر تو ای پسر رسول خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای پسر امیر مؤمنان سلام بر تو

يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

پسر فاطمه زهرا بزرگ زنهای جهان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْأَئِمَّةِ الْمُحْجَجِ الْمَعْصُومِينَ

سلام بر تو ای پسر پوزایان مجتهد معصومان

وَ اِلَامَامٍ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوَلَّاهُ

و بیوا بر مردم بهیگی سلام بر تو ای اقای من

سَلَامٌ مُّخْلِصٌ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ اَشْهَدُ اَنَّكَ اِلَامَامٌ

سلام بی الاین بر تو در ولایت گواهی میدهم که تو بیوای

الْمُهَدِيِّ قَوْلًا وَفِعْلًا وَ اَنْتَ الَّذِي تَمْلَأُ الْاَرْضَ

بایدت شده ازجهت گفتار و کردار و توئی آنچه بر کنی زمین را

قِسْطًا وَ عَدْلًا بَعْدَ مَا مِلْتُمْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا فَجَعَلَ اللّٰهُ

آرد رستی و داد پس از آنچه بر شده ازستم و ناروا پس شناب کند خدای

فَرَجَكَ وَ سَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَ قَرَّبَ زَمَانَكَ وَ كَثَّرَ اَنْصَارَكَ

فرج تو را و آسان گرداند بیرون آمدت را و نزدیک کند زمان تو را و زیاد کند یاوران

وَ اَعْوَانَكَ وَ اَبْحَرَ لَكَ مَا وَعَدَكَ فَهُوَ اَصْدَقُ

و کمک کننده گانت را و عطا کند تو را آنچه را که وعده داده است تو را پس دست و پستگترین

الْقَائِلِينَ وَ تَرِيدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوا

گویندگان که فرمود و بخواهیم که منت گذاریم بر کسی ضعیف شدند

فِي الْاَرْضِ وَ نَجْعَلُهُمْ اُمَّةً وَ نَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ يَا

در زمین و قرار دهیم ایشان را بیوایان و قرار دهیم ایشان را ارث برندگان ای

۹۴. استغاثه حضرت محمد بن عبد الله

مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ حَاجَتِي

اقای من ای همپندار زمان ای پسر رسول خدا حاجتم

کَذَا وَكَذَا (و بجای کذا و کذا حاجات خود را ذکر کند) فَاسْتَعِذْ بِ

این چنین است پس شفاعت کن بام

فِي بِنَائِحِي فَقَدْ وَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي لِعَلِّي أُنَ لَكَ

در بر آوردن حاجت من بجهت تو کردم بوی تو برای حاجتم برای اینکه میدانم که برای تو

عِنْدَ اللَّهِ شَفَاعَةٌ مَقْبُولَةٌ وَمَقَامًا مَحْمُودًا أَجْحِي مِّنْ

نزد خدا شفاعت قبول شده است و جای پسندیده است پس سخن کسی

اِخْتَصَمْتُ بِأَمْرِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِسِرِّهِ وَبِالْشَّائِنِ

مخصوص گردانید شارا با هر عذرش و برگزید شارا برای امری نهانیش و بان منزلی که

الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سَلَّ اللَّهُ تَعَالَى

انگه برای شماست نزد خدا میان شما و میان او سجواه از خدای بزرگ

فِي نَجْحِ كَلِمَتِي وَاجَابَةِ دَعْوَتِي وَكَشْفِ كُرْبَتِي وَبِجِوَاهِ

در بر آوردن خواسته ام و پاسخ گفتن دعایم و برطرف کردن گرفتاریم

هَرِّجٍ خَوَّاهِ كَمَا بَرَأُورْدَهُ مِثْلُ مَا أَسَاءَ اللَّهُ تَعَالَى مُؤَلَّفٌ كَرِيمٌ

که طهر است که در دو رکعت اول نماز این استغاثه بعد از حمد سوره

اِنَّا فَتَحْنَا بِجَوَانِدِ وَدُرِّ رَكْعَتِ دَوْمِ اِذَا جَاءَ نَضْرَالله

زیارت حضرت معصومه در شهر قم

از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که قبران بی بی را در قم زیارت کند عارف بحق او باشد از برای اوست بهشت و این حقیر حن علی روزی در قبرستان شیخان مشغول فاتحه خواندن بودم یکی از طلاب علوم دینیّه سر قبر میرای قسّی اعلی الله مقامه فاتحه میخواند من از صاحب قبر جو یا شدم فرمود صاحب این قبر را یکی از صلحا در خواب دید پرسید اقا این حدیث صحیح است که کسانیکه در قم مدفونند بی بی حضرت معصومه ایشانرا شفاعت میکند فرمودشان بی بی از این اجل است شفاعت کسانیکه در قم مدفونند با من است این است شرافت خاک قم بواسطه وجود حضرت معصومه دختر حضرت موسی بن جعفر علیهم السلام پس چون خواستی ان بی بی را زیارت کنی بتیج حضرت زهر اسلام الله علیها بجوان و بگو

السَّلَامُ عَلَىٰ أَدَمَ صِفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ نُوحٍ

سلام بر آدم برگزیده خدا سلام بر نوح

بَنِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ

ببینندگان خدا سلام بر ابراهیم دوست خدا سلام

عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ رُوحِ اللَّهِ

بر موسی هم سخن خدا سلام بر عیسی روح خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو

يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ

ای بهترین خلق خدا سلام بر تو ای برگزیده خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

سلام بر تو ای محمد بن عبدالله خاتم نبیین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان علی پسر ابیطالب

وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ

وصی رسول خدا سلام بر تو ای فاطمه بزرگ

نَسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِبْطِي نَبِيَّ

زنان جهانیان سلام بر شما ای دوسبط پیغمبر

الرَّحْمَةِ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ

رحمت و دو آقایی جوانان اهل بهشت سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ

بر تو ای علی بن حسین آقای عبادت کنندگان و دروغنی

عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

چشم بینایان سلام بر تو ای محمد پسر علی

بِأَقْرَبِ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ

نیکافنده علم پس از پیغمبر سلام بر تو ای جعفر

بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

پسر محمد راستگو نیکوکار استوار سلام بر تو

يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ الطَّهْرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای موسی پسر جعفر پاکیزه پاک سلام بر تو

يَا عَلِيُّ بْنُ مُوسَى الرِّضَا المُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای علی پسر موسی رضای مرتضی سلام بر تو

ذیابنت حضرت معصومه

يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ النَّقِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ

ای محمد پسر علی نقی سلام بر تو ای علی پسر

مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ النَّاصِحِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

محمد نقی پند دهنده امین سلام بر تو ای

حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الرَّصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ

حسن پسر علی سلام بر وصی از بعد او

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَّاجِكَ وَوَلِيِّكَ

بار خدا یا درود فرست بر نورت و چراغت و ولیت

وَوَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ

و وصی و حجت بر خلقت سلام

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای دختر رسول خدا سلام بر تو ای

بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ

دختر فاطمه و خدیجه سلام بر تو ای دختر

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَحْسَنَ

امیر مومنان سلام بر تو ای دختر حسن

وَ الْحَسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَ لِي اللهُ السَّلَامُ

د حسین سلام بر تو ای دختر ولی خدا سلام

عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَ لِي اللهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای خواهر ولی خدا سلام بر تو ای

عَمَّةَ وَ لِي اللهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مُوسَى

عمه ولی خدا سلام بر تو ای دختر موسی

بْنِ جَعْفَرٍ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بن جعفر و رحمت خدا و بركات او سلام بر تو

عَرَفَ اللهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَ حَشْرَنَا فِي

آشناي خدا را در خدا بيان ما و بيان شما در بهشت و جمع آوردن ما را در

زَمْرَتِكُمْ وَ أَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَ سَقَانَا بِكَاسِ

زمره شما و وارد کننده ما را در حوض پيغمبر شما و سيراب کننده ما را با كاس

جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللهِ

جد شما از دست علي بن ابیطالب درودهای خدا

عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللهُ أَنْ يَرِيَنَا فِيكُمْ السُّورَةَ وَ

بر شما بخوانم از خدا که نشان دهد ما را در شما خوش حالی و

زیارت حضرت معصومه

الْفَرَجِ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَأَيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ

زوج و اینکه گرد آورد ما را و شما را در زمره جد شما محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ

درود خدا بر او و خاندان او آن دور کند ما را از معرفت شما

أَنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحَبْلِكُمْ وَالْبِرَائَةِ

برسینگی او ولی تواناست تقرب بچشم بوی خدا بدستی شما و بیزاری

مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ

از دشمنان شما و تسلیم بخدا محشور بان بدون انکار

وَالْمُسْتَكْبِرِ وَعَلَى يَقِينٍ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ

و بدون تکبر و بر یقین آنچه آورد انرا محمد و بان

رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ

راضیم طلب میکنم باین عقده روی ترا ای اتای من بار خدا

وَرِضًا وَالْذَّارِ الْآخِرَةَ يَا فَاطِمَةَ اشْفَعِي لِي

و خوشنودی تو و سرای اخرت را ای فاطمه شفاعت کن مرا در

الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ سَائِمًا مِنَ الشَّيْءِ

بهشت پس بدرستی که برای تو نزد خدا مرتب است از مرتبه

زیارت حضرت معصومه

۹۴۷

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا

خدایا بدرستی که من سوال میکنم تو را که پایان دهی برایم به خوشبختی پس

تَلْبُدَنِي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بمسختگی از من آنچه من در آنم و نیت حول و نه قوه ای مگر

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ

بخشش ای بلندرتبه بزرگ خدایا اجابت و ما برای ما و جزو کن از ما

بِكْرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى

بکرم و عزت خودت و بهرمانی و سخنی پیش خودت و درود تو

اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا

خدا بر محمد و خاندان او همگی و سلام فرستد سلام مخصوص ای

﴿ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾

مهربانتر رحم کننده گان

زیارت امامزاده العظیم حضرت عبدالمعظم علیه السلام

مروی است که هر که زیارت کند حضرت دامش کسی است که حضرت سید الشهداء امام حسین علیه الاف التحية والشان

زیارت حضرت عبد العظیم

زیارت کرده باشد و طهشت بر او واجب میشود (مَنْ ذَارَ عَبْدَ
 الْعَظِيمِ بِالرَّحْمَةِ كَمَنْ ذَارَ الْحُسَيْنَ الشَّهِيدَ بَكْرًا بَلَاءً) پس چون
 خواستی زیارت کنی انحضرت را بگو

السَّلَامُ عَلَىٰ أَدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ

سلام بر آدم برگزیده خدا سلام بر

نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ

نوح پیغمبر خدا سلام بر ابراهیم دوست خدا

السَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ

سلام بر موسی هم سخن خدا سلام بر عیسی

رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ

روح نازل از طرف خدا سلام بر تو ای رسول خدا سلام

عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ

بر تو ای بهترین خلق خدا سلام بر تو ای برگزیده

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ

خدا سلام بر تو ای محمد بن عبدالله خاتم

زِيَارَتِ حَضْرَتِ عَبْدِ الْعَظِيمِ

النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ

پیغمبران سلام بر تو ای امیر مؤمنان علی بن

أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ

ابیطالب وصی رسول الله سلام بر تو ای فاطمه

سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبْطِي

بزرگ زنان جهانیان سلام بر شما ای در سبط

الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَتِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ

رحمت و دوای جانان اهل بهشت سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ

بر تو ای علی بن الحسین آقای عبادت کنندهگان

وَقَرَّةَ عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ

و روشنی چشم نظر کنندهگان سلام بر تو ای محمد

بْنَ عَلِيٍّ يَا قَرِيبَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بن علی بیان کننده علم بعد از پیغمبر سلام بر تو

يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْأَمِينِ السَّلَامُ

ای جعفر بن محمد الصادق نیکوکار استوار سلام

۶۵۰ زیارت حضرت عبدالعظیم

عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الظَّاهِرِ الطُّهَرِ السَّلَامُ

بر تو ای موسی بن جعفر پاک پاکیزه سلام

عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا المُرْتَضَى السَّلَامُ

بر تو ای علی بن موسی رضا پسندیده سلام

عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ

بر تو ای محمد پسر علی تقی سلام بر تو ای علی

بْنِ مُحَمَّدٍ التَّقِيِّ النَّاصِحِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

پسر محمد تقی پسندیده امین سلام بر تو ای

حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ

حسن پسر علی سلام بر جانشین بعد از او خدا یا

صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرِّجِكَ وَوَلِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَوَلِيِّكَ

درود فرست بر نورت و چراغت و ولیت و ولیت و وصی

وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

وصیت و حجت بر خلقت سلام بر تو

أَيُّهَا السَّيِّدُ الرَّبُّوِيُّ وَالظَّاهِرُ الصَّفِيُّ السَّلَامُ

ای سید رب باریک پاکیزه برگزیده سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ السَّادَةِ الْأَطْفَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای پسر آفتابان پاکیزه سلام بر تو

يَا بَنَ الْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ

ای پسر برگزیده گان نیکو سلام بر رسول

اللَّهِ وَعَلَى ذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

خدا و بر اولاد رسول خدا و رحمت خدا و بركاتی او

السَّلَامُ عَلَى الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِيعِ لِلَّهِ رَبِّ

سلام بر بنده نیکوکار و مطیع رضا پروردگار

الْعَالَمِينَ وَرَسُولِهِ وَوَلِيِّ الْأُمَمِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ

جهانیان و رسول او و امیر مؤمنان سلام

عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ ابْنَ السَّبْطِ الْمُنْتَجِبِ الْمُحْتَبِ

بر تو ای ابوالقاسم پسر سبط برگزیده شده بزرگوار

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ مِنْ يَارَتِهِ ثَوَابُ زِيَادَةٍ

سلام بر تو ای کسیکه زیارت او ثواب زیاده

سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ يُرْجَى السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ

سید الشهداء امید برده شود سلام بر تو دانای اندازد

زیارت حضرت عبد العظیم

اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشْرَانِي زُمْرَتِكُمْ

خدا میان ما و میان شما در بهشت و جمع کند ما را در زمره شما

وَآوَرِدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ

و وارد کند ما را حوض پیغمبر شما را و میراب کند ما را بکار حدیثان از

يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِيطَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ

دست علی بن ابیطالب درودهای خدا بر شما سؤال میکنم

اللَّهُ أَنْ يُرِينَا فِيكُمْ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا

از خدا اینکه بنمایاند ما در شما خوشحالی و گشایش و اینکه جمع کند ما را

وَإِنَّا كُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

و شما را در زمره جدتان محمد درود خدا بر او

آلِهِ وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَبِئْسَ قَدِيرٌ

برخیزاند او و این که بر ندارد از ما معرفت شما بدستیکه او ولی است و توانا

أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ

تقرب بجوم بوی خدا بدوستی شما و بیزاری از دشمنان شما

والتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ وَاضْيَافِهِ غَيْرِ مُنْكَرٍ وَلَا

و تسلیم بخدا و خوشنود از او بدون انکار و نه

مُسْتَكْبِرٌ وَعَلَى يَقِينٍ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْبُ بِذَلِكَ

تکبر کننده و بر یقین آنچه آورده او را محمد ^ص طلب میکند این

وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالِدَّارِ

رضای تو را ای آقای من خدایا و خوشنودی تو و سرای

الْآخِرَةِ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي أَشْفَعْ لِي فِي

آخرت ای آقای من و پسر آقای من شفاعت کن برایم در

الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَانًا مِنَ الشَّانِ اللَّهُمَّ

بهشت پس بدستگاه برای من نزد خدا مرتبه از مرتبه خدایا

إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَحْتَمِلَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ

بدستگاه من بخواهم از تو که خاتم دهمی برایم بسوزد پس بر نهد

مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

از من آنچه من در آنم و نیست حول و نه توانایی جز بپسند خدای

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ

بزرگ خدایا اجابت فرما برای ما و بپذیر آنرا

بِكْرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَوَدُودِكَ

بکرمت و عزت خودت و برحمت و عافیت و درودت

۶۵۴ زیارت امامزاده حمزه

اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ

خدا بر محمد و آل او بهیگی و سلام کند سلامی مخصوص ای بار خدایم

الرحمین

رحم کننده گان

و زيارت امامزاده حمزة بن
موسی بن جعفر الكاظم علیهم السلام

منقولستکه امامزاده عبد العظیم بزيارت انجناب میرفتند و
میفرمودند که این قبر حمزه بن موسی بن جعفر علیهم السلام
است و زیارت ان حضرت بدین نحو مناسب است *

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ خَاتِمِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای پسر خاتم پیغمبران سلام

عَلَيْكَ يَا بِنَ وَوَلِيِّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای پسر ولی اولیاء سلام بر تو

يَا بِنَ بَتُولِ الْعَذْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ

ای پسر بتول عذراء سلام بر تو ای پسر

شَافِعِ يَوْمِ الْحَبَابِ يَا بْنَ الْأَئِمَّةِ الْأَطْيَابِ يَا بْنَ

شفاغت کننده روز قیامت ای پسر ایمان پاکیزگان ای پسر

الظَّاهِرِينَ الْأَنْجَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ بَابِ

پاکیزگان بختیان سلام بر تو ای پسر باب

الْحَوَائِجِ يَا بْنَ صَاحِبِ الْمَقَامَاتِ وَالْمَعَارِجِ السَّلَامُ

الحوائج ای پسر صاحب مقامات و مرتبه سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ يَا بْنَ الْكَاطِمِ الْكَبِيرِ

بر تو ای پسر (علی بن ابیطالب) خبر بزرگ ای پسر کاطم کبیر خود برنده

يَا مَنْ زَارَهُ سَيِّدُ نَاعِبِدُ الْعَظِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای کس که زیارت کرده او را آقای ما حضرت عبد العظیم سلام بر تو

يَا أَخَا الرَّضَا الْغَرِيبِ يَا حَبِيبَ بْنَ الْحَبِيبِ يَا ذَا

ای برادر رضای غریب ای دوست پسر دوست خدا ای صاحب

النَّبِّ الْحَبِيبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَ

نبی صاحب سلام بر تو ای آقای من و

مَوْلَايَ يَا حَمْرَةَ بْنَ مُوسَى الْكَاطِمِ يَا بْنَ الْأَطْيَابِ

مولای من ای حمزه پسر امام موسی کاطم ای پسر پاکیزگان

ذیابست امامزاده عجم

وَالْأَعَاظِمِ يَا سُلَاطَةَ الْأَفَاخِمِ يَا بَنَ السَّادَاتِ

و بزرگان ای دودمان بزرگواران ای بر اقایان

أَلْمُكْرَمِينَ يَا بَنَ الْأَئِمَّةِ الْمُنْتَجِبِينَ يَا بَنَ الْإِطْه'

غزینندگان ای بر امامان بزرگیدگان ای بر آل طه

وَيْسَ يَا بَنَ وَوَيْلَ اللَّهِ وَيَا أَخَ وَوَيْلَ اللَّهِ وَيَا عَمَّ

وین ای بر ویل خدا وای برادر ویل خدا وای عموی

وَيْلَ اللَّهِ أَيُّهَا الشَّافِعُ وَابْنُ الشَّافِعِ أَشْهَدُ

ویل خدا ای شفیع و بر شفیع گواهی میدهم

أَنَّكَ ابْنُ الْأَمَامِ وَأَخُ الْأَمَامِ وَمِنْ ذُرِّيَةِ

ایدیستیک بر امام و برادر امام و از فرزندان

أُمَّةِ الْكِرَامِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ

امان عزیز و سلام بر تو و بر پدران تو

الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

که پاکیزگان بیانشده و رحمت خدا و برکات او

در زیارت اهل بیت

از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت شده که داخل قبرستان

شود بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ السَّلَامُ عَلٰی

بِسْمِ خداوند بخشنده مهربان سلام بر

أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

اهل لا اله الا الله از اهل لا اله الا الله

يَا أَهْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَيْفَ

ای اهل لا اله الا الله بحی لا اله الا الله چگونه

وَجَدْتُمْ قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

یافتید گفتن لا اله الا الله از لا اله الا

اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَغْفِرُ

الله ای لا اله الا الله بحی لا اله الا الله بیامرزد

لِمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَحْسَنُ بِنَافِي دُمْرَةٍ مِنْ

کسی را که گفت لا اله الا الله و محسنتر کن مارا در زمره کبیکه

قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيَّ

گفت لا اله الا الله محمد رسول الله علی

﴿وَلِيُّ اللَّهِ﴾

زیارت اهل قبور

حق سبحانه و تعالیٰ ثواب پنجاه سال عبادت برای او بنویسد
و نگاه پنجاه ساله را از او و پدر و مادرش محو کرد اند و سید بن
طاوس فرموده هرگاه خواسته زیارت کنی قبور مؤمنین را
روی بقبله می نشینی و دست خود را بر قبر میگذاری و می
خوانی

اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَائِنِّ

بار خدا رحمت کن بگری او را و در بوی کن تنهایی او را و سوزش

وَ حَشَتَهُ وَ اِمِنْ رَوْعَتِهِ وَ اَسْكِنِ اِلَيْهِ مِنْ

سوزش او را و ایمن کن بنگران او را و آرام بخش او را از

رَحْمَتِكَ رَحْمَةً لِيَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ

رحمت رحمتی که بی نیاز باشد به آن از رحمت کسی که

سِوَاكَ وَ اَلْحَقَّهُ بِمَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ بَعْدَ مَيِّتِهِ

غیرت و برسان او را این کسی که دوست دارد او را

سوره انا انزلناه را

هفت مرتبه

حَدِيثٌ شَرِيفٌ كَسَاءٌ ﴿ ١١ ﴾ ٤٥٩

منقول از عوالم العلوم شیخ عبد اللہ بحرانی کہ سنہ نقل افتادہ است

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ

از فاطمہ زہرا بر او باد سلام دختر پیغمبر خدا گفت

سَمِعْتُ فَاطِمَةَ أَنَّهُمَا قَالَتِ دَخَلَ عَلَيَّ آيَةُ رَسُولِ اللَّهِ فِي بَعْضِ

شنیدم فاطمہ را بدینکہ او گفت در آمد بمنزل من پدرم پیغمبر خدا در بعضی

الْأَيَّامِ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ عَلَيْكَ السَّلَامُ

روزها پس فرمود سلام بر تو باد ای فاطمہ پس عرض کردم درود بر تو باد

قَالَ بَنِي آجِدُ فِي بَدَنِي ضَعْفًا فَقُلْتُ لَهُ أُعِيدُكَ بِاللَّهِ يَا

فرمود میبایم من در بدن خود ضعفی پس عرض کردم باو پناه بیدم تو را بخدا ای

أَبْتَاهُ مِنَ الضَّعْفِ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ أَيُّ بَيْتِي بِالْكَسَاءِ الْيَمَانِي

پدرم از ضعف پس رسول اکرم فرمود ای فاطمہ بیاد برای من کساء یمانی را

فَعَطَّنِي بِهِ فَأَتَيْتُهُ بِالْكَسَاءِ الْيَمَانِي فَعَطَّنِي بِهِ وَصِرْتُ

دبوشان مرا بان پس آوردم کساء یمانی را و پوشیدم پدرم را بان و نظر کردم

أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِذَا وَجْهُهُ يَتَلَاؤُ كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلَةٍ تَمَّ

دیدم او را در این هنگام کہ صورتش میدرخشید مانند ماه شب چهارده کہ در شب تمام است

۹۹۰ حدیث شریف کیسے

وَكَأَلِهِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بُولَدِي الْحَسَنَ قَدْ أَقْبَلَ وَ

و کال او پس گذشت مگر اندکی کہ ناگاه فرزند من حضرت حسن پیش آمد و

قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّهُ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا

گفت سلام بر تو ای مادر پس گفتم و بر تو باد سلام ای

قَرَّةَ عَيْنِي وَتَمَرَةَ فَوَادِي فَقَالَ يَا أُمَّهُ إِذَا شِمَّ عِنْدَكَ

روشنی چشم من و میوه دل من پس گفت ای مادر بشت ممیرسد از نزد تو

رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي سَوَّلَ اللَّهُ فَقُلْتُ

بوی پاکیزه ای گویا بوی خوش جدم رسول اکرم است پس گفتم

نَعْمَ إِنَّ جَدَّكَ تَحْتَ الْإِكْبَاءِ فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ حَوْ الْإِكْبَاءِ

بل بر سببیک جدم تو زیر کما است پس حضرت حسن نزدیک کما آمد

وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا ذَنْبِي

و گفت سلام بر شما باد ای چهره زکوارم ای رسول خدا آیا ذن من سیدی را

أَنْ أَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْإِكْبَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

که داخل شوم با شما زیر کما پس فرمود و بر تو باد سلام

يَا وَلَدِي وَيَا صَاحِبَ حَوْضِي قَدْ آذِنْتُ لَكَ فَدْخُلْ مَعَهُ

ای پسر من و ای اختیار دار حوض من بجزئیق اذن دادم تو را پس وارد شد حسن

حدیث شریف کتای

۶۶۱ ○

تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَمَّا نَتِ الْإِسَاعَةَ وَإِذَا أَبُو لَدَى الْحُسَيْنِ

زیر کس، پس فرمود فاطمہ حضرت مگر اندکی کہ ناگاہ داخل شد پیرم حسین

قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّهُ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ

و نزدیک آمد و گفت سلام بر تو باد ای مادر پس گفتم و بر تو باد سلام

السَّلَامُ يَا لَدَى قِيَامَةَ عَيْنِي وَ ثَمَرَةَ فَوَادِي فَقَالَ لِي يَا

ای پسر من و روشنی چشم من و میوه دل من پس عرض کرد ای

أُمَّهُ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ دَائِحَةٌ صَيَّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةٌ

مادر پرستی که من بوی خوشی از نزد تو بیوم گو یا بوی خوشی چه دم

جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ وَلَخَالَ تَحْتَ

رسول آرم پدشاه پس گفتم بل پرستی که چه برادر تو در زیر

الْكِسَاءِ فَذَنَى الْحُسَيْنِ مَخْوَالِ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

کس، پس نزدیک حسین، در پیش کس، و گفت سلام بر تو باد

يَا جَدَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنِ اخْتَارَهُ اللَّهُ أَتَأْذَنُ لِي

ای جد بزرگوار سلام بر تو ای کسیکه برگزیده اودا خدا ای اذن میدی مرا

أَنْ أَكُونَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

اینگه باشم با شما در زیر کس، پس فرمود و بر تو باد سلام

يَا وَلَدِي يَا شَافِعَ أُمَّتِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ

ای بوسن وای شفاعت خواہ اتمہم بختیو آون دادم ترا پس داخل شد حسین یا آنها زیر

الِكِسَاءِ فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَقَالَ

کء پس وارو شد ان زمان ابو الحسن علی بن ابی طالب و فرمود

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دختر رسول خدا پس گفتم و بر تو باد سلام

يَا أَبَا الْحَسَنِ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي اسْتَمُّ

ای اباحسن وای امیر مؤمنان پس فرمود ای فاطمه بر سینه من بیوم

عِنْدَكَ رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي وَابْنِ عَمِّي رَسُولِ

زاد تو بوی پاکیزه ای گویا کردان بوی خوش برادرم و پسر عموم رسول

اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ هَاهُوَ مَعِ وَلَدِيكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَقْبَلَ عَلِيٌّ

خدا پس گفتم بل ایست او با دو پرت زیر کس بختد پس پیش آمد علی

نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذَنُ لِي

نزدیک کساء و گفت سلام بر تو ای رسول خدا ایما دن میدی مرا

أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

اینگه باشم با شما زیر کساء چه بفرمود او را و بر تو باد سلام

يَا أُخِي وَيَا وَصِيَّيْ وَخَلِيفَتِي وَصَاحِبَ لِقَائِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ

ای برادر من و ای جانشین من و خلیف من و اختیار دار بفرق من بجهت اذن داوم ترا

فَدَخَلَ عَلَيَّ تَحْتَ الْكِنَاءِ ثُمَّ آتَيْتُ نَحْوَ الْكِنَاءِ وَقُلْتُ

پس داخل شد علی زیر کساء پس رفتم من نزدیک کساء و گفتم

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ آتَاذُنِي بِي أَنْ أَكُونَ

سلام بر تو ای پدر ای رسول خدا آیا اذن میدی مرا که باشم

مَعَكَ تَحْتَ الْكِنَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا بَنِيَّ وَيَا

باشا زیر کساء فرمود و بر تو باد سلام ای دختر من و ای

بِضْعَتِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِنَاءِ فَلَمَّا

پاره تن من بجهت اذن داوم تو را پس داخل شدم زیر کساء پس چون

أَكْمَلْنَا جَمِيعًا تَحْتَ الْكِنَاءِ أَخَذَ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ بَطْرَفِي

جمع شدیم همه زیر کساء گرفت پدرم رسول الله بدو طرف

الْكِنَاءِ وَأَوْقَى بِيَدِهِ الْيَمْنَى إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ اللَّهُمَّ

کساء و اشاره کرد بدست راست بپوی آسمان و گفت بار خدا یا

إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي وَخَاصَّتِي كَرِيمَتِي وَ

پدر سبک اینها خاندان من و مخصوصان من و خاصت من و خاصت من گرامی من و

دَعَاهُمْ دَجِي يُرِيْلِي مَا يُرِيْلِيْهِمْ وَيَحْرِيْبِي مَا يَحْرِيْبُهُمْ اَنَا حَرْبٌ

خون ایشان خون من است اذیت کند مرا آنچه ازیت کند ایشان را محزون کند مرا آنچه محزون بنماید ایشان را من طردم

لِيْنُ حَارِبَاهُمْ وَسَيْلِمُ لِيْنُ سَالِمَاهُمْ وَعَدُوْلِيْنَ عَادَاهُمْ وَ

با کسی که طرفت با ایشان و صلیم با هر که صلح است با ایشان و دشمنم با هر که دشمن است با ایشان و

مُحِبُّ لِيْنِ اَحْبَاهُمْ اَتَاهُمْ مِيْنِيْ وَاَنَا مِيْنَهُمْ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ

دوستم با هر که دوست ایشان است ایشان از من و من از ایشان پس فراریده درودت را

وَبَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَغَفْرَانِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ

و برکاتت و رحمتت و آرزوتت و نحو شذویت را بر من و بر ایشان

وَاذْهَبْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيراً فَقَالَ اللهُ عَزَّ

و زایل نما از ایشان پلیدی را و پایزه گردان ایضا پایزه را و بی از ایشان فرسود خدای عز و جل

وَجَلَّ يَامَلَائِكِيْ وَيَا سَكَانَ سَمَوَاتِيْ اِنِّيْ مَا خَلَقْتُ

و جل ای فرشتگان من و ای ساکنان آسمانهایم بر کسیک من خلق نکردم

سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَاَرْضًا مَدْحِيَّةً وَاَلْقَرَامِيْرًا وَاَوْ

آسمان نباشد و نه زمین کشیده شده و نه ماه روشنی دهند و

لَا سَمَاءَ مَضِيَّةً وَاَلْفَلَكَآ يَدُوْرًا وَاَلْبَحْرَ اِيْحِيْرًا

نه عورشید درخشنده و نه فلک دورزننده و نه دریای جاری

حدیث شریف کساء

۹۹۵

وَلَا فَلَكَآيِرِي إِلَّا فِي حُبَّةٍ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي هُوَ

دنه کفنی برکننده گویا دوستی این بیخ تن انما کینه

تَحْتَ الْكِنَاءِ فَقَالَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ

در زیر کسیند پس گفت جبرئیل امین ای پروردگار کیت زیر

الْكِنَاءِ فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ هُمْ أَهْلُ بَيْتِ النَّبِيِّ وَمَعْدِنُ

کساء پس گفت خدای عزوجل ایشان خاندان نبوت هستند و معدن

الرِّسَالَةِ لَهُمْ فَاطِمَةُ وَأَبُوهَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوهَا فَقَالَ جِبْرَائِيلُ

رسالت ایشان فاطمه و پدر او و شوهر او و پسران او پس گفت جبرئیل

يَا رَبِّ أَتَأْذِنُ لِي أَنْ أَهْبَطَ إِلَى الْأَرْضِ لَا كُونَ

ای پروردگار آیا اذن میدی مرا که فرود آیم بوی زمین که باشم

مَعَهُمْ سَادِسًا فَقَالَ اللَّهُ نَعَمْ قَدْ آذَنْتُ لَكَ فَهَبْطِ الْأَمِينُ

با ایشان ششمین پس فرمود خدا بلی بختیق که اذن دادم ترا پس فرود آمد جبرئیل

جِبْرَائِيلُ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْعَلِيُّ

امین و گفت سلام بر تو ای رسول خدا خد او نزد علی

الْأَعْلَى يُقْرِئُكَ السَّلَامَ وَيَخُصُّكَ بِالْحَيَّةِ وَالْأَكْرَامِ

اعلی تو را سلام میرساند و مخصوص میکند تو را به حیثت و اکرام

وَيَقُولُ لَكَ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً

و میفرماید تو را قسم بعزت و جلالم پرستی که بخردم خلق آسمان

مَبْنِيَّةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمْرًا مُبِيرًا وَلَا

بناشده و نه زمین گمزه و نه ماه نوردهنده و نه

شَمْسًا مُضِيَّةً وَلَا فَلَكَائِدُ وُورًا وَلَا بَحْرًا يُجْرِي وَ

خورشید درخشانده و نه فلک که دور بیزند و نه دریای جاری و

لَا فَلَكَائِيرٌ إِلَّا لِأَجَلِكُمْ وَحَسَبِكُمْ وَقَدْ آذَنُ لِي

نه گشتی بر سر سنده مگر برای خاطر شما و در حساب شما و بجهت حق که آذن دادم را

أَنْ أَدْخَلَ مَعَكُمْ فَمَهْلٌ تَأْذَنُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

اینگه داخل شوم باشد ای اذن میدی را ای رسول خدا

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَمِينَ وَحِي

پس فرمود رسول خدا و بر تو باد سلام ای امین و وحی

اللَّهُ إِنَّهُ نَعَمَ قَدْ آذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ جِبْرَائِيلُ مَعَنَا

خدا می بقیق که آذن دادم ترا پس داخل شد جبرائیل با ما

مَتَّ الْكِنَاءِ فَقَالَ لِأَبِي بَارِئِ اللَّهُ قَدْ أَوْحَى إِلَيْكُمْ

زیر کساء پس جبرائیل گفت برای پدرم پرستی که خدا بجهت حق وحی کرد بپوستی شما

حدیث شریف کیا

۹۹۷

يَقُولُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ

میکوید چنان بیت که بخواهد خدا که زایل کند از شما پلیدی را ای اهل بیت

وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ عَلِيُّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي

و پاکیزه کند شما را پاکیزه کردن پر گفت علی بپدرم ای رسول خدا خبرده مرا

مَا يَجْلُوسُ نَاهِدًا تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ

چیت برای نشستن ما اینجا زیر کساء از فضیلت نزد خدا

فَقَالَ النَّبِيُّ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِأَحْسَنِ نَبِيًّا وَأَصْطَفَانِي يَا

پر گفت پیغمبر سوگند بکنم بر آنجست مرا بجن بر سالت و برگزید مرا

لِرِسَالَتِي خَيْرًا مَا ذَكَرَ خَيْرًا نَاهِدًا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ

پیغمبری تا جایی یاد کرده بشود این جز ما در مجلس از مجلس

أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَجَمِينًا الْأَوَّلِ

اهل زمین و در آن جمع از شیعیان و دوستان ما گروه

نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ وَ

وود پدید بر ایشان رحمت و احاطه بینایند ایشان فرشتگان و

اسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَفْرَقُوا فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ

طلب آمرزش بینایند بر ایشان تا اینکه متفرق شوند پس فرمود علی در این گام بگوید

حدیث شریف کساء

فَرْنَا وَفَارَضْنَا وَرَبَّ الْكَعْبَةِ فَقَالَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ

رسول شریف ماہر سنگار شدند شیخان ما سوگند پروردگار کعبه پس فرمود پدرم رسول خدا

يَا عَلِيُّ وَالَّذِي بَعْثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَأَصْطَفَانِي بِالرَّسَالَةِ

یا علی سوگند با آنکه بر بخت مرا بحق پر پیغمبری و برگزید مرا بر رسالت

بِحَقِّ مَا ذَكَرْتُ جَرُّ نَاهُذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحْفَلِ أَهْلِ الْأَرْضِ

بخت دهنده یاد کرده میشود خبر این در محفل از محفلی اهل زمین

وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شَيْعَتِنَا وَجَمِينًا وَفِيهِمْ هَمُّومٌ إِلَّا وَفَرَجَ اللَّهُ

و در آن جمعی از شیعیان ما و در ایشان غمناکی و در آن غمناکی و در آن غمناکی و در آن غمناکی

هُمَّهُ وَلَا مَغْمُومٌ إِلَّا وَكُفَّ اللَّهُ عَمَّهُ وَلَا طَالِبُ حَاجَةٍ

غمناکی او را و نه غمناکی و در آن غمناکی و در آن غمناکی و در آن غمناکی

إِلَّا وَقَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ فَرْنَا وَ

غمناکی در آن غمناکی و در آن غمناکی و در آن غمناکی و در آن غمناکی

سُعدْنَا وَكَذَلِكَ شَيْعَتُنَا فَلَذُوا وَسُعدُوا فِي الدُّنْيَا وَ

سعادت مند شدیم و همچنین شیعیان ما سعادت مند شدند و سعادت مند شدند در دنیا و

تَرَابِئِينَ الْحَرَمِينَ (الْآخِرَةُ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ) كَمَا بَعَثَنِي مُحَمَّدٌ عَلِيٌّ

در آن غمناکی و در آن غمناکی و در آن غمناکی و در آن غمناکی

طعن حضرت عروبن ۱۳۳۲

دُعَاءُ ابْنِ حَمْزَةَ ثَمَالِي

در مصباح شیخ است که روایت کرده ابو حمزه ثمالی
که خضر امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر
از شبرا نماز میکرد و چون سحر میشد این دعا میخواند

الْهَى لَا تُؤَدِّبُنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكِّرُنِي فِي حِيلَتِكَ

ای خدا اوست من مرا ب عقوبت های خود و لکن مکر من از مکر های خود

مَنْ أَيْنَ لِي الْخَيْرُ يَا رَبِّ لَا يُوْجَدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ

از کجاست برای من خیر ای پروردگار من و یافت می شود نیز غیر از پیش تو

وَمِنْ أَيْنَ لِي الْبِحَاءُ وَلَا تَسْتَطَاعُ إِلَّا بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

و از کجاست برای من نجات و نعمت تو انانرا مگر بتو و زانکه

أَحْسَنَ اسْتَعْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

خوبت که استغفاره از یاری تو و رحمت تو و زانکه

أَسَاءَ وَاجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَلَمْ يَرْضِكَ خَرَجَ عَنَّا

برای کرده و جرات نموده بر تو دست نهاده بر ابروی تو را

قَدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بِكُودِنَانَا نَكَّة

قدرت تو ای پروردگار من ای پروردگار من

نَفْسٍ قَطَعَ شُودَ بِكَ عَمْرَفْنَاكَ وَأَنْتَ دَلَّيْتَنِي

بهر ششماخته ام ترا و تو راه نموده مرا

عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَلَوْلَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ

بر خودت و خوانده مرا بسوی خود و اگر نبود تو دلالت کننده می

مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي وَإِنْ

شناخته کیستی تو سپاس و خدایا اگر میخوانم او را پس اجابت میکند مرا

كُنْتُ بِطَيْبًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

بر چند باشم کاپر و نیکو میخواند مرا و حمد و ستایش را

أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَإِنْ كُنْتُ بِجَيْلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي

سوال کنم او را پس میدهد مرا هر چند باشم بگیل و نیکه طلب کند از من می

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي

و حمد و ستایش را هر وقتیکه خواسته ام برای حاجت خود

وَأَخْلَوْبِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بغيرِ تَبْنِيعٍ فَيَقْضِي

دخولت کرده ام با او هر وقت خواستم برای راز خودم بدون واسطه این آورده

لِي حَاجَتِي أَلْحَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَا أَدْعُوهُ

برای من حاجت مرا و حمد خدا را که منی خوام غیر او را و اگر بخوام غیر او را

غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ عَابِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ

و حاجت منی که دعا می مرا حمد خدا را که امید ندارم غیر او را

وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و اگر امید داشتم به غیر او ایضا خلافت نخواهد شد امید من و حمد خدا را که

وَكَلَّمَنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكَلِّمَنِي إِلَى النَّاسِ فَيُهِنُونِي

پناه داده مرا بجویش پس گرامی داشت مرا و او نگذازد مرا بر روی مردم که خوار کنند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ عَنِّي عَنِّي وَالْحَمْدُ

و حمد خدای را که دوستی کرده بمن و حال کند او را به نیاز است و حمد

لِلَّهِ الَّذِي يَجْلِسُ عِنْدِي حَتَّى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي

خدای را که بر دباری می کند از من تا آنکه گویا است گنهی مرا پس پروردگار من

أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَأَحْسَنُ بِحَمْدِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي

محمودترین چیز هست نزد من و سزاوارتر است حمد من خدایا بر بندگان من

اَجِدُ سُبُلَ الْمَطْلِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنَا هِلَ

یا قهارم راههای مطالب را بسوی تو گشاده و در چشمهای

الرَّجَاءِ إِلَيْكَ مُتْرَعَةً وَالْأَسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ

ایمید را بسوی تو پراشده و یاری خواستن را بفضلت تو

لِمَنْ أَمَلَتْ مُبَاهَاةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ

از کسیکه امیدوار است بر آشکارا و درهای دعا بسوی تو

لِلصَّارِحِينَ مَفْهُوحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِحِينَ

برای استغاثه کنندگان باز است و میدانم اینست که تو برای امیدوار

بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَلِلْمُهَوِّفِينَ بِمَرْصَدِ اغَاثَةٍ

بجایان جواب گویندگان و برای مظلومین بجزو یادرس هستی

وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ

و اینست که در مظلوم بودن بسوی بخشش تو و خوشنودی به قضای تو

عَوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي

از روی عوض از باز داشتن بخندان و از برای وسعت از آنچه در

أَيْدِي السُّنَاثِرِينَ وَإِنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبٌ

دستهای اختیارکنندگانست و بدستیکه آئیده بسوی تو نزدیک است

السَّافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَحْبِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ

رفت نگاه او و اینکه در پرده نبی از خلق خود مگر اینکه

تَحْبِبُهُمُ الْأَعْمَالَ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ

در پرده میگذارد ایشان را اعمال نزد تو در جهتین که قصد کردم بوی تو

بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ بِكَ

بجاست خودم در توجه کرده ام بوی تو به بر آوردن حاجتم و گردانیدم بوی تو

اسْتِعَانَتِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسَّلْتُ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْنَانِي

و با واسطه خود را و بدعا تو چنگ زد و در ابدون استناداری

لَا سَمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِجَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّي

بگفت شنیدن تو از من و در اجابت کردن بعفو کردن تو از من

بَلْ لِيَقْنِي بِكَرَمِكَ وَسَكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ

بله برای اعتماد داشتن بکرم تو و ساکن بودن من بر راستی وعده تو

وَلِحَاثِي إِلَى الْأَيْمَانِ بِوُجْهِكَ وَبِقَبْلِي بِمَعْرِفَتِكَ

و بنا بر آوردن من با ایمان بر جانم تو و بقین من بشناختن تو

مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ لِي غَيْرَكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَدِّثْ

از من اینکه نیست پروردگاری مرا جز تو نیست پروردگاری مگر تو تنها

لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَائِلُ وَقَوْلُكَ

بیت انبازی برای تو خدا یا تو گویند و کفارتو

حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ

حق است و وعده تو راست و سوال کنید خدا را از فضل او

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَ لَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا

پدرستیک خدا بشا مهربانت دیت از صفات تو ای

سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَ تَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَ

آقای من ای که امر نماه بسوال و تمنع کنی عطا را و حال

أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَ

ای که تو بخشنده بر بخششها بر اهل مملکت خود و

الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِمَحْنٍ رَأْفَتِكَ إِلَهِي رَبِّ بَيْتِي فِي

بجایزه ما بر ایشان بسبب عطا کردن مهربانست خدا یا پروردش را در

فِعْمِكَ وَ إِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَ تَوْهَنًا بِاسْمِي كَبِيرًا

در نعمتها و احسان خود در خزندی و شهت ادبی بنام خود در بزرگی

فِي مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَ تَفَضُّلِهِ وَ

پس ای سیکم پرورش داده مرا در دنیا با احسان خود و تقصیر خود و

فَعِيْدِهِ وَاشَارَ لِي فِي الْاٰخِرَةِ اِلَى عَفْوِهِ وَكَرِمَتِهِ مَعِيَ يَا مَوْلَايَ دَلِيْلِي

و در نشانی خود و اشاره کرده برادر آن حضرت بوی عفو خود و کرم خود شناختن من ای آقای من

عَلَيْكَ وَجَبِي لَكَ شَفِيْعِي اَلَيْكَ اَنَا وَ اَتُوْا مِنْ دَلِيْلِي بِدَلَالَتِكَ

و بیست بر تو و محبت من برای تو شفیع من استوارم از دلیر خود بدلان خودت

وَ سَاكُنْ مِنْ شَفِيْعِي اِلَى سَفَاعَتِكَ اَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانِ

د ساکنم از شفیع خود بشفاعت تو بخوانم ای آقای من ترا بزبانیک

قَدْ اَخْرَسَهُ ذَنْبُ رَبِّ اَنَا حِيْكَ بِقَلْبِي قَدْ اَوْبَقَهُ جُرْمُ اَدْعُوكَ

یعنی کف کرده آنرا گناه او پر در کارا مناجات میکنم با تو بقلی که باز داشته آنرا جرم او

يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاغِبًا رَاغِبًا اِذَا رَاَيْتُ مَوْلَايَ فَنُوْبِي

بخوانم تو را ای پروردگار ترسناک از عنت کننده امید دارنده ترسان و شکیکه بر بیمم آقای من

فِرْعَعْنٌ وَاِذَا رَاَيْتُ كَرَمًا كَطَيْعَتٍ فَاِنْ عَفَوْتَ

کنان خود را پس جزم کنم و شکیکه بر بیمم کرم ترا طمع میکنم پس اگر بر بخششی

فَحَمِيْرٌ رَاغِبٌ وَاِنْ عَذَبْتَ فَعِيْرٌ ظَالِمٌ حَتَّى يَا اَللّٰهُ

پس بهزین رحم کننده گانم و اگر عذاب کنی پس بیستی ظالم بر مان من ای خدا

فِيْ جُرْأَنِيْ عَلَيَّ مَسْئَلَتِكَ مَعَ اِيْتِيَانِيْ مَا تَكْرَهُ جُودَكَ

در جرأت کردن منت بر سوال کردن از تو با آوردن من آنچه مانع بخشش تو هست

وَكَرَمِكَ وَعُدَّتِي فِي شِدَّتِي مَعَ قَلْبِي حَيَاتِي

دگرم تست و اندوخته من در شدت من با منی حیاتی

رَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُخَيِّبَ

مهربانی در رحمت تست و حال آنکه امید دارم که نا امید نشوم

بِهِنَّ ذَبْنِي ذَنْبِي مُنْبِتِي فَحَقُّ رَجَائِي وَاسْمِعْ دُعَائِي

سنان این دامن آرزوهای مرا پس سزاوار کنم ایتم مرا و بشنود دعا مرا

يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظِيمٌ

ای بهترین کسی که خواند او را خواننده و بهترین کسی که امید دارد او را امید دار

يَا سَيِّدَ أُمَّلِي سَاءَ عَلَيَّ مَا عَطَيْتَنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمَقْدَرِ

بزرگت ای آقای من آرزوم و بد است عمر من پس بد است از عفو خود با اندازه

أُمَّلِي وَلَا تَوَاخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ

آرزوم و مرا خنده مکن مرا با بدی عمر من پس بد است که گوی تو

بِمَجْلٍ عَنْ مَجَازَاتِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمِكَ بِكَبِيرٍ

بزرگت از کیفر دادن گن گناهگران و حلم تو بزرگت

عَنْ مَكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدِي عَائِدٌ

از مکافات تقصیر کننده گان و من ای آقای من پیاده برنده ام

بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَجَرِّمٌ مَا وَعَدْتَ

بفضل تو گریزنده ام از تو بوسی تو عاصی ام آنچه وعده کرده

مِنَ الصَّغِيرِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَمَا أَنَا يَا رَبِّ

از گذشته کسیکه خوب کنی بر تو گمان را دنیستم از ای پروردگار

وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ

دینت خاطر من بخش مرا بفضل خود در استیگان بر من

بِعَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ جَلَلَنِي بِسُوءِ مَا وَعَدْتَ وَأَعْفُ عَنِّي

بمعفو خود ای پروردگار پرورش آن مرا پرورش نیدن خود و بخش از

تُوبَتِي بِكَرَامٍ وَجْهَكَ فَلَوْ أَطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى

از توبت من بکرامت تو چهره تو را اگر جزا بر تو می دیدم

ذَنبِي غَيْرَكَ مَا فَعَلْتَهُ وَلَوْ خِفْتُ بِعَجْمِ الْعَفْوِ

گناهان من غیر از تو هر آینه نمی کردم و اگر ترسم زود عفو تو بر کردار

لَا أَجْتَنِبُهُ إِلَّا لِأَنَّكَ أَهْوَنُ النَّاطِرِينَ وَ

دوری نمی کردم نه برای آنکه تو سست ترین نظر کننده گانه بمن و

أَخَفَ الْمُطَّلِعِينَ عَلَيَّ بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ

بیک شادترین خبر دارنده گانه بمن بلکه برای اینکه ای پروردگار بهترین

السَّائِرِينَ وَأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ سَنَادُ

پوشنده گان و حکم کننده تر حاکمان و مجتهد تر مجتهدگان پوشنده

الْعُيُوبِ عَقَارُ الذَّنُوبِ عَلَامَةُ الْغُيُوبِ لِشَرِّ الذَّنَبِ

عیبها دآمرزنده گان آن داننده عیبها چهرت نامی را

بِكِرَامِكَ وَتَوْخِيرِ الْعُقُوبِ بِحِلْمِكَ فَلَاكَ الْحَمْدُ

بكرم خود و تاخیر می اندازی عقوبت را به حلم خود پس تراست سپاس

عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ

در معایب علم تو بعد از علم تو و در عفو تو بعد از

قُدْرَتِكَ وَيَحْلِيُنِي وَبِحَبْرَتِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ حَمْدُكَ

قدرت تو و دادار میکنم مرا در اجرات پید به برابر معصیت تو علم تو

عَنِّي وَبِدَعْوِي إِلَى قِلَّةِ الْحَيَاءِ سِرِّكَ عَلَيَّ وَسِرِّي

از من و میخواند مرا بسوی کمی حیا و پوششیدن تو بر من و پشیمان

إِلَى التَّوْتُبِ عَلَى مَخَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ

می اندازد مرا بچسبیدن حرامهای تو شناختن من بفضای رحمت تو

وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا غَافِرَ الذَّنَبِ

و بزرگی عفو تو ای بردبار ای مجتهد ای زنده ای آمرزنده گانه

يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ اللِّينِ يَا قَدِيمَ الْأَحْسَانِ ابْنَ

ای پذیرنده توبه ای بزرگ نعمت ای پاک کننده درین دنیا و آخرت

سَرَكَ الْجَمِيلِ ابْنَ عَفْوِكَ الْجَمِيلِ ابْنَ مَرْجَلِكَ الْقَبْرِ

پوشیدن خوب تو بهمان گذشت بزرگ تو بکرمت گشایش زدودگی تو

ابْنَ غِيَاثِكَ السَّرِيحِ ابْنَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ ابْنَ

بکرمت زیادرسی زود تو بکرمت رحمت فراخ تو بکرمت

عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةَ ابْنَ مَوَاهِبِكَ الْطَيِّبَةَ ابْنَ

بخششهای زیاده تو بکرمت بخششهای نوازی تو بکرمت

صِنَاعَتِكَ السَّيِّئَةَ ابْنَ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ ابْنَ

صنایع بزرگ تو بکرمت فضل بزرگ تو بکرمت

مَبْنِكَ الْجَسِيمِ ابْنَ إِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ ابْنَ كَرَمِكَ

بنیهای بزرگ تو بکرمت نیکیهای قدیم تو بکرمت کرم تو

يَا كَرِيمَ وَيَا مُحَمَّدَ بْنَ مُحَمَّدٍ فَاسْتَفِدَّنِي وَبِرَحْمَتِكَ فَخَاصِنِي

ای کریم ای محمد بن محمد مرا در برست خود خاص بگیر مرا

يَا أَحْسَنَ يَا مُجَلَّوْا يَا مَعْنَمَ يَا مُفْضِلَ لَسْتُ أَتَكَلَّمُ

ای پاک کننده ای نیکو ای صاحب نعمت ای تقضد کننده نیستم که بگویم

فِي الْجَاهِ مِنْ عِقَابِكَ عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ

در نجات ما یقین از عذاب تو بر اعمال خود بلکه بر فضل تو

عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تَبَدَّلْ

بر ما برای اینکه تو ابرسزاوار پربرگاری و مرادار آمرزش است اینها

بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا وَتَعْفُوعِنِ الذَّنْبِ كَمَا فَمَانَدْنَا

با احسان از روی نیت و بگذری از گناه از روی کرم پس بیدانیم

مَا نَشْكُرُ أَجْمَلًا مَا نَشْكُرُ أَمْ قَبِيحًا مَا تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمًا

چیز را که شکر کنیم آیا خوب آنچه را بر اکنده کردی یا بدی آنچه پوشانیده یا بزرگ

مَا أَبْلَيْتَ وَأَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرًا مِمَّا نَهَيْتَ وَ

آنچه را آزمایش کردی یا بسیاری آنچه از ادبجات داده

عَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَيَا قَرَّةَ عَيْنٍ

عافیت داده ای حبیب کسی که دوست داشته بسوی تو دایره چشمها

مَنْ لَأَدَبِكَ وَأَنْفَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمَحْسِنُ وَمَنْ

چشم کسی که پناه برده بتو و متوجه شده بتو تو ای نیک کننده و مالم

الْمُسِيئُونَ فَنَجَّأَوْكَ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحٍ مَا عِنْدَنَا

کنان بکاران پس بگذرای پروردگار از بدی آنچه نزد ماست

يَجْهَلُ مَا عِنْدَكَ وَآيُ جَهْلٍ يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ

بگوید آنچه نزد دست و کدام نادانیت ای پروردگارم که در آیی می برد

جُودِكَ أَوْ آيُ زَمَانٍ أَطْوَلُ مِنْ أُنَانِكَ وَمَا قَدَرُوا

بخشنش تو و کدام زمانیت درازتر از زمان مدارای تو و چه قدر

أَعْمَالِنَا فِي نِعْمِكَ وَكَيْفَ نَسْتَكْمُرُ أَعْمَالَ أَنْفَابِلُ

دارد اعمال ما در جنب نعمت تو و چگونه بسیار شکریم اعمال را که برابر نیکنیم

بِهَا كَرَمًا بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُدْنِيِّينَ مَا

بناها بخشش تو را بلکه چگونه تنگ بگردد بر گفتار آن آنچه

وَسَعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ

فرا گرفته ای از رحمت تو ای فراخ کننده آمرزشها ای پس کننده

الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعَزَّ نَاكَ يَا سَيِّدَ الْوَهَّابِينَ

دستها بر رحمت پس بجز عزت خود ای امامی که اگر بر آید مرا

مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ

جدای نمی شوم از در رحمت تو و باز نمی ایسم از تملق گفتن بگو

لِمَا أَنْتَ هِيَ إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ

برای آنچه مستحق شدم از شناختن بخشش تو و کرم تو

وَإِنَّ الْفَاعِلَ لِمَا تَشَاءُ تَعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا

و تو را کننده آنچه را میخواهی عذاب میکنی هر که را میخواهی با آنچه

تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَمَنْ حَمُ مِنْ تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ

بخواهی هر قسم میخواهی در هم میکنی هر که را بخواهی هر قسم بخواهی

لَا تَسْأَلُ عَن فِعْلِكَ وَلَا تَشَارِعُ فِي مَلِكِكَ وَ

سؤال کرده نمیشود از فعل تو و نیت ترا می در پادشاهی تو و

لَا تَشَارِكُ فِي أَمْرِكَ وَلَا تَضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا

شریک می در امر تو و نیت ضدی در حکم تو و نه

بِعِزِّضٍ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي نَدْبِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَ

بِعِزِّضٍ کننده بر تو کسی در تدبیرهای تو مرزوات افزیه گان و

الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا

کار آنها برکت عظیم است خدا پروردگاری بیسان ای پروردگوار این

مَقَامٌ مِنْ لَدُنِّكَ وَأَسْجُدُ بِكَرَمِكَ وَالْفِ

مقام گیت که بنام برده بر تو و زین ساجده بر کرم تو و العنت گرفته

إِحْسَانِكَ وَنِعْمَتِكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يُضِيقُ

با حسن تو و نعمتهای تو و تو بخشنده هستی که تنگ نیت

عَفْوِكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلَكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتَكَ

عفو تو و کم نیست فضل تو و کم نیست رحمت تو

وَقَدْ تَوَقَّعْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ

بحقیم استواریم ما از تو به بخشش قدیم و فضل

الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفْتَرَاكَ يَا رَبِّ خَلْفِي

بزرگ در گت فراخ آما پس می بینی ای جزای من خلف کنی

ظُنُونًا أَوْ تَحِيْبًا أَمَا لَنَا كَلًّا يَا كَرِيمٍ فَلَيْسَ هَذَا

گمانهای ما را او نماند که روانه آرزوهای ما را حاشای ای کریم نیست چنین

ظَنَابِكَ وَلَا هَذَا فِيكَ طَمَعُنَا يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا

گمان ما بر تو و نه اینطور در تو طمع ما ای پروردگار بدستیکه برای ما

فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً

در تو امید نامیت دراز بسیار بدستیکه برای ما در تو امید است

عَظِيمًا عَصَيْنَاكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا

بزرگ نافرمانی ترا کردیم و ما امید داریم اینکه بپوشد بر ما

وَدَعْوَانَا وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ لَسْتَجِيبَ لَنَا حَقُّنْ

دعویانیم ترا و امید داریم اینکه اجابت کنی برای ما پس راست گردان

رَجَانَا مَوْلَانَا فَفَدَّ عَلَيْنَا مَا لَسْنَا نَحِبُّ بِأَعْمَالِنَا

ایسہ ہی مارا ہی مولای ما پس جفیق داسیم آنچه راستہ جب سزا ہم بگردار خود

وَلَكِنْ دَأَسْتَن تَوَدُّرَا

دو استن ما با یکدیگر تو بر میگردانے مارا

حَشَانَا عَلَى الرَّعْبَةِ الْبَيْكِ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ

بر آئینان بر رعیت کردن ہوی تو در اگر چہ سزا داران نہ ہئیم

لِرُحْمَتِكَ فَانْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى

بر رحمت تو پس تو سزا داری ایگزہ جہتسی بر ما و بر

الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعْنِكَ فَا مَنَّ عَلَيْنَا بِمَا

کن بکاران بر فضل و سبب خود پس منت نہ بر ما با یکدیگر

أَنْتَ أَهْلٌ وَجُدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُخَاجُونَ إِلَى نَبِيِّكَ

تو سزا دار آئے و بخشش بر ما پس بد رستیکہ ما محتاجیم ہوی رحمت تو

يَا غَفَّارُ بِيُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنَا

ای آمرزنده بکن تیر خود ہدایت کن مارا و بفضل خود معنی گردان مارا

وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ

و نعت تو صبح کردہ ایم و شام کردہ ایم کن ہاں ما پیش ہستہای منت

نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَنُوبُكَ إِلَيْكَ تَتَجَبَّبُ

بازگشت میکنی از آن بان و تو به یکنیم بری تو دوستی کردی

النِّبَا بِالنِّعَمِ وَتُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ

سوی یا نعمت‌های خود و معارضه یکنیم با تو بر کن آن خود خوبتر

النِّبَا نَازِلٌ وَشَرُّهُ نَازِلٌ صَاعِدٌ وَلَمْ يَهْرَلْ وَلَا

برمانزلست و بدی یا بسوی تو بالا رفته است و همیشه پورده

يَهْرَالُ مَلِكٌ كَرِيمٌ يَا نَبِيَّكَ عَنَّا بِعَلْقَبِهِ فَلَا

و همیشه پادشاهی کریم می آید ترا از طرف اجداد است پس

بِمَعْنِكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعْمِكَ وَتَقْضَلَ

مانع میشود این از اینکه احاطه کنی ما را ب نعمت خود و تقضی کنی

عَلَيْنَا بِالْإِثْمَاتِ فَجَبَّحْنَاكَ مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ

بر ما بگفتی خود پس نزدی تو چقدر بردباری و بزرگتری

وَكَرَمَكَ مُبْدِئًا وَمَعِيدًا تَقَدَّسَتْ أَسْمَانُكَ

و کرم تو ابتدا کننده و ایام ده کننده است پاکیزه است نام‌های تو

وَجَلَّ شَأْوُكَ وَكَرُمَ صِنَائُكَ وَفِعَالُكَ أَنْتَ

و بزرگت شای تو و خوبت صفت‌های تو و کارهای تو تو

الْهِىَ اَوْسَعُ فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً مِنْ اَنْ تُقَابِلَنِي

خدا یا فرخنده‌تر از روی‌هاست و بزرگ‌تر از بردباری از اینک مقابله کنی مرا

بِفِعْلِي وَخَطْبَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي

بر قدر من و گناهان من پس درگذر ای آقای من

سَيِّدِي سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ اشْغُلْنَا بِذِكْرِكَ وَ

ای آقای من خدا یا ما را بذكر خود مشغول گردان

اعِدْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَاَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَاَرْزُقْنَا

پناه ده ما را از سخط خود و پناه ده ما را از عذاب خود و روزی کن ما

مِنْ مَوَاهِبِكَ وَاِنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَاَرْزُقْنَا

از بخشش‌های خود و نعمت ده بر ما از فضل خود و روزی کن ما

حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ بَنِيكَ صَلِّوْا نَكَ وَ

زیارت خانه خود و زیارت قبر بنی خود درود تو

رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى

رحمت تو و آمرزش تو و رضایت تو بر او و بر

اهْلِ بَيْتِهِ اِنَّكَ قَرِيبٌ مَجِيبٌ وَاَرْزُقْنَا عَمَلًا

اهل بیت او بدرستی که تو نزدیک و جواب دهنده در روزی ده ما را

بِطَاعَتِكَ وَتَوْفِقًا عَلَيَّ مِلْنِكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ

کردار یک طاعت است و پیران را بر ملت تو دوست پیغمبر خود

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي

رحمت خدا بر او و بر آل او خدا را بساز مرا و پدر و مادر مرا

وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَحِمْتَ بَنِي صَغِيرًا وَأَجْرَهُمَا بِالْأَحْسَنِ

در رحم کن بر آنان چنانکه بر درش کردی مرا در کودکی و جزا ده آنها را بر نیکی

إِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

نیکی جزا ده و بسزد بها از بدی خدا را بساز

لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ

بر مؤمنین و مؤمنات زنده های از آنها را و مردگان آنها را

وَنَابِعِ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

در شایسته ده میان ما و میان ایشان بر نیکی خدا را بساز

لِحَسَنَاتِنَا وَمِثْلِنَا وَشَاهِدِنَا وَعَابِدِنَا ذَكَرْنَا

زنده های ما و مردگان ما و حاضران ما و غایبان ما مردان ما و

أُنثَانَا صَغِيرًا وَكَبِيرًا حُرًّا وَمَمْلُوكًا كَذِبَ

زنان ما کوچک و بزرگ را آزاد ما و بسزد ما را دروغ گفتن

الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَصَلُّوا ضَلَالًا لَا يَبْعِدُكُمْ وَأَخْسِرُوا

عدول کنندگان بخدا و گمراه شدند گمراه شده اند و دور دریا گمراه شدند

حَسْرًا نَا مَبِينَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

زبان آشکار خدا یا رحمت فرست بر محمد و آل محمد

وَإِخْتِمِ لِي بِجَبْرٍ وَكَفَيْتَنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَا

و ختم کن برای من بجزای و کفایت کن آنچه ضرورت از کار دنیاست

وَإِخْرَجْنِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مِنْ لَأَمْرٍ حُبْنِي وَأَحْمَلْ

و اخراج من و تسلط مکن بر من که را که رنج منم و بگردان

عَلَيَّ مِنْكَ وَأَقِمْهُ بَاقِيَهُ وَلَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ

برای من از خود تو که دارم باقی و بیرون مکن از من صالح

مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَأَزْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَزُفَا

آنچه انعام کرده ای از برای من و دوری کن مرا از فضل خود روزی

وَاسِعًا حَلَالًا لِطَبِيبًا اللَّهُمَّ أَخْرُسْنِي بِحَجْرٍ اسْنَكِ

و خارج حلال بپوشه خدا یا که در مرا به نگاه داشتن خود

وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَكَلَامِي بِكَلَامِكَ وَأَزْزُقْنِي

و حفظ کن مرا بحفظ خودت و باز دار مرا بباز داشتن خود دوری

حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَبِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةَ

زارت خانه عود که با حرمت است در ایشان دور هر سال و زیارت

قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُخْلِنِي

قبر پیغمبر خود و امامان بر ایشان باد درود و خالی من مرا

يَا رَبِّ مَنْ نِلِكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ

ای پروردگار از این منتهی شریفه و مواضع

الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعْصِيكَ وَ

غیب خدا تو بر من تا اینکه نافرمانی کنم ترا

الْهُمْنِي الْحَمِيرَ وَالْعَلَنِي وَخَشِيْتُكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

همه از آن خمر و علنی و ترسیدن از تو در شب و روز

مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كَلِمَاتُكَ

آنچه باقی گذاشتی ای پروردگار عالمیان خدا یا چه برده است که بگویم

قَدْ تَهَيَّأْتُ وَتَعَبْتُ وَهَمْتُ لِلصَّلَاةِ بِإِن

تجهیزت نمیا و مستعد شدم و ایستادم بجهت نماز پیش

مَدَدِكَ وَنَاجَيْتُكَ الْقَيْثَ عَلَى نَعْسَادِ أَنَا

روی تو دراز گفتم با تو از آن حق تو بر من خواب را برگاه کردن

صَلَّتْ وَسَلَّتْنِي مُنَاجَاةً إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَالَ

نماز میکردم دور کردی از من رازهای خود را و متبذیر من راز گفتی بیت

كَلِمَاتٍ قَدْ صَلَحَتْ سِرِّي وَ قُرْبٍ مِنْ

برای من بودی که بگویم نیک شد باطن من و نزدیک است از

مَجَالِسِ التَّوَابِينِ مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بَلِيَّةٌ أَرَأَيْتَ

مجلسهای توبه کننده گان مجلس من را عرض شد مرا بلیه که ترا می کند

قَدَّمِي وَ هَالِكٌ بَيْنِي وَ بَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدَا

قدم مرا در حاضرت تو میان من و میان خدمت تو ای آقای من و پروردگار

لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَ عَنْ خِدْمَتِكَ حَبَيْتَنِي

شاید تو از در خود را بسته مرا و از خدمت خود دور کردی مرا

أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَحْجَبًا بِحُفَّتِكَ فَأَقْصَيْتَنِي

یا شاید تو دیده مرا که پنهان شده بودم پس دور کردی مرا

أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرَضًا عَنْكَ فَفَلَيْتَنِي أَوْ

یا شاید دیده مرا را عرض کنده از خود پس دشمن داشته مرا یا

لَعَلَّكَ وَ حَدَّثْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَافِرِينَ فَفَضَيْتَنِي

شاید تو یافته ای مرا در مقام دروغگو یان پس رانده مرا

أَوْلَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَاتِكَ فَحَرَمْتَنِي أَوْ

یا شایسته تو دیده مرا غیر شکر کننده بر نعمت های خود پس محروم مگرد مرا

لَعَلَّكَ فَفَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي

یا شایسته تو مفقود کرده مرا از مجالس علمای پس خوار داشته مرا

أَوْلَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ أَلَيْسَتَنِي

یا شایسته تو دیده مرا در میان غافلین پس از رحمت خود محروم کردی مرا

أَوْلَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي الْفَاجِرِ الْمَجَالِسِ الْبَطَّالِينَ فَبَيْتَنِي وَ

یا شایسته تو دیده مرا میان گنجه های بیگانه ای که بیکاران پس این منی و

بَيْنَهُمْ خَلَيْتَنِي أَوْلَعَلَّكَ لَمْ تَحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَاءَ

ایشان خالی کردی مرا یا شایسته دوست نداری ایند بشنوی دعایم را

فَبَاعَدْتَنِي أَوْلَعَلَّكَ بِجُرْمِي وَجُرْمِي كَافِيَتَنِي

پس دور گردانیده مرا یا شایسته که تو بگناه من و کار بد من مکافات دهی مرا

أَوْلَعَلَّكَ بِعِلَّةِ حَيَاتِي مِنْكَ جَازَيْتَنِي فَإِنْ

یا شایسته تو بسبب کمی چهای من از تو جزا داده مرا و چه پس اگر

عَفْوَتْ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ الْمَذْنُوبِينَ

عفو کن ای پروردگای من پس دو به است آنچه عفو کرده از گنجه کاران

قَبْلِي لِأَنَّ كَرَمَكَ أَي رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاتِ

پیش از من بملت ای که اگر کم کنی ای پروردگار من بزرگتر است از یاد او

الْمُقَصِّرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ

کوفی می کشند گمان و حال از کمزیر نیاید برنده ام بر فضل تو گریزانم از تو

إِنَّكَ مُتَجَهِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ

سوی تو جزم کننده ام آنچه وعده کرده از گذشت از آنکه خوب کرده

بِكَ ظَنَّا أَلْهِیَ أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا

بزرگمان را خدا را تو فراختری از فضل و بزرگتری از حلم

مِنْ أَنْ تَفْأَلِيَنِي بَعْلِي وَأَنْ تَسْتَزِلَّنِي بِحَبْلِي

از اینکه مقابله کنی مرا بر عمر من یا اینکه خوار کنی بگناهای من

وَمَا أَنَا يَا سَيِّدُ وَمَا خَطَرِي مَعْنِي بِفَضْلِكَ

و من ای آقای من و آنچه بدل من خطور کرده بجنس مرا به فضل خود

سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلَالَتِي

ای آقای من در است گردان بر من به عفو خود و بپوشان مرا

بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنِّي عَنْ تَوْبَتِي بِكَرَمِكَ وَجْهَكَ سَيِّدِي

به پرده خود و در گذر از سر زشتی من به کرم ذات خود آقای من

أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّبْتَهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ

من صغیر بودم که پرورش دادی مرا و من جاهل بودم که آیتیم کردی مرا

وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي

و من گمراه بودم که هدایت کردی اورا و من استیلا بودم

رَفَعْتَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي مَنَّتَهُ وَالْجَائِعُ الَّذِي

برداشت کردی مرا و من ترسان بودم که امین گردانیدی مرا و من گرسنه بودم

أَشْبَعْتَهُ وَالْعَطْشَانَ الَّذِي رَوَيْتَهُ وَالْعَارِيَّ

که سیر کردی اورا و تشنه ای که سیراب کردی اورا و برهنه

الَّذِي كَسَوْتَهُ وَالْفَقِيرَ الَّذِي غَنَيْتَهُ وَالضَّعِيفَ

که پوشانیدی اورا و فقیری که غنی گردانیدی اورا و ضعیف

الَّذِي تَوَيْتَهُ وَالذَّلِيلَ الَّذِي عَزَمْتَهُ وَالسَّقِيمَ

که قوی کردی او و دیر که عزیز کردی اورا و بیماری

الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالسَّائِلَ الَّذِي عَطَيْتَهُ وَ

که شفا داری اورا و سئوال کننده که عطا کردی اورا

الْمُدْنِبَ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَاطِئَ الَّذِي أَفْلَحْتَهُ

و گن هکاری که پوشیدنی اورا و خط کاریکه امانه کردی اورا

وَإِنَّا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثُرَتْهُ وَالسُّنْصَفُ الَّذِي

دست کم کننده بودم که بسیار شدی آنرا و ناتوان بودم که

نَصَرْتَهُ وَإِنَّا الطَّرِيدُ الَّذِي دَبَّ إِلَيْهِ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي

یاری کردی او را و مرا زاننده شده بودم که جای دادی او را من ای پروردگارا

لَمْ أَسْتَحِكْ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أُرَاقِبْكَ فِي الْمَلَأِ

آنکه چنان کردم در خلوت و مرا امت نکردم در آشکارا

إِنَّا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَىٰ إِنَّا الَّذِي عَلَى سَيْدِهِ

من دارای حادش بزرگ من آنکه بر آقای خود

أَجْرِي إِنَّا الَّذِي عَصَيْتُ جِبَارَ السَّمَاءِ إِنَّا الَّذِي

جرات کرده من آنکه نافرمانی کردم خدای جبار آسمان من آنکه

أَعْطَيْتُ عَلَىٰ مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرَّشَاءَ إِنَّا الَّذِي

بدهم برای کنایان بزرگ رتبه ها من آنکه

حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَىٰ إِنَّا الَّذِي

وقتی بشارت داده شد بیرون رفتم سوی آن سوی کننده من آنکه

أَمَهَلْتَنِي فَمَا رَعَوْتُ وَسَرَرْتُ عَلَىٰ مَا اسْتَحَبْتُ

مهلت دادی مرا پس رعایت نکردم پوشیدی بر من پس چنان کردم

وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَنَعَدْتَنِي وَأَسْقَطْنِي مِنْ عَمَلِكِ

و کار نمودم بنا فرمانه پس زیاد روی کردم و انداختی مرا از چشم خود

فَمَا بِاللَّيْلِ فَيَحْلِكُ آمَهْلَتْنِي وَبَسْرِكَ سَتَرْتَنِي

پس چه باشد حال من پس بر درباری خود همت داده مرا و پیرده خود پوشانده مرا

حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عَقُوبَاتِ الْمَعَاصِي

تا آنکه گویا تو غافل نمودی مرا و از عقوبت های گناهان من

جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْبَبْتَنِي لِي لِمَا عَصَيْتُ

دور گردانیده مرا تا آنکه گویا تو صحت شرم گردانیده مرا خطایا نافرمانی نمودی

حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بَرٌّ بِوَيْدِكَ جَاهِدٌ وَلَا

ترا دستگیر نافرمانی کردم و من بر پروردگاری تو ستم نکردم و نه

بِأَمْرِكَ مُسْتَحْفٍ وَلَا لِعَفْوِيكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا

بر امر تو سبب نهاری میگردم و نه بعفویت تو عرض کننده و نه

لِوَعِيدِكَ مُنْهَاطُونَ لَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَ

بر وعده های تو سبب عقیده و لکن خطایا که عارض شده

سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَتْنِي هَوَايَ وَأَعَانَتْنِي عَلَيْهِمَا

حمید کرده بود برای من نفس من و غلبه کرده خواسته های من و یاری کرده بر آن

شَفَوْنِي وَغَرَّ فِي سِتْرِكَ الرَّحْمَى عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ

شفا دهنی من و مغرور گرد مرا بر روی پرده پریشانی تو که بکنده شد پس حقیقت نافرمانی کردم

وَخَالَفْتُكَ بِجَهْدِي فَأَلَانَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ

مخالفت نمودم بجهد خود پس اکنون از عذاب تو کسی

يَسْتَفِذُنِي وَمِنْ أَيْدِي الْخُصَاءِ غَدًا مَنْ يَجْلِسُنِي

حفاظت میسازد بر مرا و از دست دشمنان فردا که بر آید بر من

وَيَجْبِلُ مَنْ أَنْصَلَ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي

و برساند که پیوند شوم اگر تو بپاره کنی ریسمان خود را

فَوَاسُوا نَاعَلِي مَا أَحْصَى كِتَابِكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْ لَا

اگر نه پس وای بر سوا نام از بر آن کس که شماره کتاب تو از عمل من بخواند اگر

مَا أَرْجُوا مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَهَيْبِكَ يَا أَعْلَى

بزرگ امید دارم از کرم تو و فراخی رحمت تو و هیبت تو ای برتر

عَنِ الْقَنُوطِ لَفَنَطُكَ عِنْدَ مَا نَذَرَ كَرَاهًا يَا خَيْرَ مَنْ

از نوبسی بر آنچه نامیده میشدم و فتنگی یاد کنم آنرا ای بهترین آنکه

دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجِعٌ اللَّهُمَّ بَدِّئْهُ

خواننده او را خواننده و بهترین آنکه امید دارد او را امیدوار خدایا بمهارای

الْاِسْلَامِ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَحَرْمَةَ الْقُرْآنِ اَعِنْدُ

اسلام بحد بیزنه بتو رجعت قرآن اعتماد میکنم

اِلَيْكَ وَبِحُبِّي لِلنَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْقَرَشِيِّ لَهَا شِمِّي

بتو و بدوست خودم بپیغمبر امی قرشی الهاشمی

الْعَرَبِيِّ النَّهَائِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ اَرْجُو الرُّلْفَةَ لَدَيْكَ

عرب نهائی مکی مدنی امید دارم نزدیگ بزد تو

فَلَا تُوْحِشْ اَسْنِيْنَ اَسْ اِيْمَانِيْ وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِيْ

پس بوحشت نینداز اسن کردن ایمان مرا و نگردان ثواب مرا

ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَاِنَّ قَوْمًا اٰمَنُوْا بِالسَّنِيْنِمِ

ثواب آنکه عبادت کرده بیزنه تو پس اگر قومی ایمان آوردند بزبان خود

لِيُحْسِنُوْا بِهِ دِيْنَهُمْ فَادْرِكُوْا مَا اَمَلُوْا اِنَّا اَمْنَابِكِ

تا آنکه حفظ کنند بسبب آن خوانندگی خودشان از ایمان تا بخندند آنچه را که امید دارند

بِالسَّنِيْنَاوْ فَلَوْبِنَا لِنُخَفُوْا عَنْهَا فَادْرِكْنَا مَا اَمَلْنَا

و ما ایمان آوردیم بزبان خود و دلهای خودمان تا بخندیم از ایمان در میان خود

وَتَبَّتْ رَجَائِكَ فِيْ صُدُوْرِنَا وَلَا تَبْرَحْ فُلُوْبِنَا

و ثابت کن امید خود را در سینه های ما و میرود دلهای ما را

بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

بعد از آنکه هدایت کردی ما را و بیه ما را از نزد خود رحمتی

إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعِّزْ نَاكَ لَوْ أَنْتَ نَهَرْتَنِي مَا

چونستیکه تو دهنده ای پس بیزت تو اگر برانده مرا

بَرَحْتَ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ مَمْلُوكِكَ لِمَا

دور می نمودم از در تو و نه نگاهدارنده از سخن گفتن تو بکافران

لِلَّهِمْ قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ

ایها که یافته دال من از پیش شناختن تو بکرم تو و فراخی رحمت تو

إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَىٰ مُوَلَّاهُ وَإِلَىٰ مَنْ

بروی که می رود بنده مگر بروی آقای خود و بروی که

يَلْبِغِي الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَىٰ خَالِقِهِ اللَّهُ لَوْ قَرَّبْتَنِي

بپناه می برد مخلوق مگر بروی آفریننده خود مگر انا اگر بنده سخن

بِالْإِضْفَادِ وَمَنْعَتَنِي سَيْبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ

مرا بپند و باز داری مرا از عطای خود از میان حاضران

وَدَلَّلْتَ عَلَيَّ فِضَائِحِي عِبُونَ الْعِبَادِ وَأَمَرْتَ

و دلالت کنی بر رسواییهای من عیبهای بندهگان را و امر نمودی

يَا اِلٰهَ النَّارِ وَاَوْحَتْ بَدْنِي وَبَيْنَ الْاَبْرَارِ اِقْطَعْتُ

را بسوی آتش و در میان کنی میان من و نیکوکاران پیاره نمیکنم

رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ نَامِي لِّلْعَفْوِ عَنْكَ

ایستادم را از تو و بر نیکو دارم امید خود را از عفو تو

وَالْاَخْرَجَ حُبَّكَ مِنْ قَلْبِي اَنَا اِلَّا اَلْسُنِي اِيَادِيكَ

و بیرون نبردیم دوستی تو از دل من من فراموش نمیکنم احسانهای تو را

عِنْدَكَ وَسِرَّتِكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا سَيْدِي

که نزد است و پنهان پوشش تو را بر من در دار دنیا ای آقای من

اَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ

بیرون کن محبت دنیا را از قلب من و فراهم آور میان من و

المُصْطَفَى خَيْرِنِكَ مِنْ خَلْفِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ

مصطفی داد لاداد از بر گرفته خود که خاتم پیغمبران است

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَافْضَلْنِي اِلَى دَرَجَةِ

محمد درود خدا بر او و اولاد او و تقدیر کن مرا بسوی درجه

التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعْيِنِي بِالنِّكَاحِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ

توبه بسوی تو و عنایت کن بمن باگاریه بر بعض خود پس تحقیق

أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَالْأَمَالِ عُمُرِي وَقَدْ نَزَلْتُ

نابود کرده ام . بدفع الوقت د آرزوم عمر خود را و بختنق فردا آورده ام

مَنْزِلَةَ الْأَيْسِينَ مِنْ خَيْرِي مَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ

منزله ناپسند ان از خیریت خودم پس گیت که پیشه به حال از

حَالًا مَتْنِي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي إِلَى الْقَبْرِ

از حال من اگر من نقل شوم برمانند حال خود بسوی قبرم که

لَمْ أُمَهِّدْهُ لِرَفْدِي وَأَفْرُشُهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ

پس نگذاختم آنرا برای خوابیدنم و فرش نگذاختم آنرا بجهنم شایسته

لِصَبْحَتِي وَمَالِي لِأَنَّكَ وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ

برای صبحگاه خودم و بیت مرا که گریه کنم و بسند ام بسوی چه چیز صبحگاه

مَصِيرِي وَارْتِي نَفْسِي تَخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تَخَالِفُنِي

بازگشت من و می بینم نفس خود را که جدا میکند با من و روزگارم که می کند با من

وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ رَأْسِي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَالِي

تحقیق که آواز میکند نزد من باهای مرگ پس بیت مرا

لَا أَبْكِي أَبْكِي لِحُزُوعِ نَفْسِي أَنْتَ كَيْ لَظَلَمْتَنِي

که گریم . گریم . بیرون رفتن نفس خودم بگریم بتاریکی چشمه خود

أَنْبِيَّ لِضَيْقِ لَحْدِي أَنْبِيَّ لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ
بگویم برای تسخیر لحدم بگویم بسؤال میگردم

إِيَّايَ أَنْبِيَّ الْخَزُّوْحِي مِنْ قَبْرِ عَرَبَانَ ذَلِيلًا حَائِلًا
از من بگویم برای بیرون رفتن خود از قبرم برهنه و ذلیل و درازنده

تَفْلِي عَلَى طَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَ أُخْرَى عَنْ
سنگینی گناه بر پشت من نگاه میکنم یکبار از طرف راست و دفعه دیگر از

شَمَالِي إِذِ الْخَلَاثِ فِي شَانِ عِبْرَتَانِي لِكُلِّ امْرَأَةٍ
طرف چپ خود گشتی خدان در شغف هسته چیز از شنیدن برای هر کدام

مِنْهُمُ يَوْمَئِذٍ شَانُ يُعْنِيهِ وَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ
از آنها در آنروز شفلی است که به نیاز کند او را رو نماید در آنروز تاباست

ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوَجْهُهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
خندان و شادمانست و رو نماید در آنروز که بر آفت

عَبْرَةٌ تَرَاهُهَا قَرَّةٌ وَذَلِكَ سَيْدِي عَلَيْكَ
کردی درو گشت ناریچهای سیاه ای آنای من بر تو است

مَعُولِي وَمَعْنَدِي وَرَجَائِي وَتَوَكَّلِي وَبِرَحْمَتِكَ
پستگرمی من و اعتماد من و امید من و توکل من و بر رحمت تو

تَعَلَّمِي تَصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ وَهَدِي

تعلیم است برستند بر رحمت خود هر که را که بخواهی و هدایت نماید

بِكْرَامَتِكَ مَنْ يُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلِيٌّ مَا نَقَيْتَ مِنْ

بکرامت خود هر که را که دوست داری پس تراست حمد بر آنچه پاک کرده از

الشَّرِكِ قَلْبِي وَكَانَ الْحَمْدُ عَلَيَّ بَسْطَ لِسَانِي أَفْلِسَانِي

شرک است از او تراست حمد بر آنچه پهن کرده زبان مرا آیا بر زبانم

هَذَا الْكَلَامِ أَشْكُرُكَ أُمَّ بَغَايَةَ بِجَهْدِي فِي

با این کلامی شکر کنم ترا یا بغایت با این کلامی در

عَمَلِي أَرْضِيكَ وَوَأَقْدُرُ لِسَانِي يَا رَبِّ فِي جَنبِ

کارم را رضی ایتم ترا چیت قدر زبانم ای پروردگوار در نزد

شُكْرِكَ وَوَأَقْدُرُ عَلَيَّ فِي جَنبِ نِعَمِكَ وَأَحْسِنَ لَكَ

شکر تو و چیت قدر عمرم در نزد نعمتت و احسان تو

إِلَى اللَّهِ إِنْ جُرِدَكَ بَسْطَ أَمَلِي وَشُكْرِكَ قَبْلَ

به سوی خدا ای پرستید بجهش تو پهن نموده آرزوی مرا و شکر تو پیش از

عَمَلِي سَيِّدُ الْبَيْتِ رَغْبَتِي وَالْبَيْتِ رَهْبَتِي وَ

عمر مرا ای آقای من به سوی است رغبت من و به سوی است امید من

إِلَيْكَ نَأْمِدُ وَقَدْ سَأَفِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ

دربوی است آرزوستم و نخبین رانده است مرا ابوی تو آرزوستم

يَا وَاحِدِي عَكَفْتُ هِمَّتِي وَفِيمَا عِنْدَكَ الْبَسْطُ

ای یگانه اقبال کرده هستم در آنچه نزد دست پس شده

رَعْبَتِي وَكَأَنَّ خَالِصَ جَانِي وَخَوْفِي وَإِيكَ

رعبت من و برای است امیدهای خالصم در سس من در تو

أَنْتَ مَحَبَّتِي وَالنَّيْكَ الْقَيْتُ بِيكَ وَجَبَلِي

تو سر گرفته محبت من و بوی تو انداخته دست خود را در میان

طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي يَا مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ

طاعت تو دراز کردم خوف خود را ای مولای من بذكر تو

عَاشَ قَلْبِي وَبِمَنَا جَانِكَ بَرَدْتُ الرُّخُوفَ عَيْنِي

زند است دل من و بین جانت تو سرد کردم در در سس را از خود

فِيَا مَوْلَايَ وَيَا مَوْمِلِي وَيَا مَسْنَهِي سُوْلِي فِرْفَرِي

پس ای مولای من و ای ایسدم و ای انتهای سوزال من جدا انداز

بِدُنْيِي وَبَيْنَ دُنْيِي الْمَانِعِ لِي مِنْ لَوْزُومِ طَاعَتِكَ

میان من و میان گناه مانع من از لزوم طاعت تو

فَاتِمًا أَسْأَلُكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَعَظِيمِ طَمَعِ

پس سوال میکنم ترا از کهنه آسیده در تو و بزرگ از طمع خود

مِنْكَ الَّذِي وَجِبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ مِنَ الرَّافَةِ

از تو که واجب گردانیده بر نفس خود از رافت

وَالرَّحْمَةِ فَالْأَمْرُ لَكَ وَحَدَّكَ لِأَشْرَبِكَ لَكَ

در رحمت پس امر تراست که تنها در شیرین است ترا

وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَفِي قَبْضِكَ وَكُلُّ

دفعه بیگما عیال تواند در قبضه قدرت تو در هر

شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي

چیزی خدوتنی گسخته است ترا بزرگوارای ترا ای پروردگار عالمیان خدایا

ارْحَمْنِي إِذَا انْفَطَعَتْ حُجَّتِي وَكُلَّ عَنْ جَوَابِكَ

رحم کن بر من وقتی قطع شود حجتم من و کند شود از جواب تو

لِسَانِي وَطَاسِقٌ عِنْدَ سُؤَالِكَ أَيُّهَا لَبِي قِيَامًا

زبان من در فتنه باشد وقت سوال تو از من ای عزیز ای

عَظِيمِ رَحْمَانِي لَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اسْتَدَدْتُ فَاقَتِي

ای بزرگ من مرا ناسیه گردان و فتنه سخت شود با چیزهای

وَلَا تَرُدَّنِي لِحَبَلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِقِلَّةِ صَبْرِي

در دامن مرا بسوی جبر خودم و منع مکن مرا بسبب کمی صبرم

اعْطِنِي لِقَفْرِي وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدُكَ عَلِيكَ

بده مرا برای بچارگی من در دامن مرا بسبب ضعف من ای آقایم بر تو است

مُعْتَمِدِي وَمُعْوَلِي وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي وَبِرَحْمَتِكَ

اعتماد من و امید داری و توکل من و توکل تو بر رحمتت

تَعَلُّمِي وَبِعِنَايَتِكَ احْطُرُ رَحْلِي وَبِحُودِكَ اقْصِدُ

تعلیم من و بر آستانه رحمتت که بخوانم شتر خود را در بجهشش تو قصه

طَلِبْتِي وَبِكِرْمِكَ اَيُّ رَبِّ اسْتَفْتِي دُعَائِي

بگویم طلب خود را و بکرم تو ای پروردگار طلب تو فتح میکنم دعای خود را

وَلَدَيْكَ اَرْجُو فَاقْتِنِي وَبِعِنَايَتِكَ اَجْبُرْ عَيْلَتِي

دنزد تو تو امید دارم به چیزی خود را و بجهشش تو می بندم به نیاز خود را

وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِي اِلَى الْجُودِكَ وَكَرَمِكَ

و زیر سایه عفو تو ایستادن منت و بسوی بخشش و کرم تو

ارْفَعْ بَصْرِي وَ اِلَى مَعْرُوفِكَ اَدْبُهُمْ نَظْرِي فَلَا

بلند بکن چشم خود را و بسوی احسان تو بیدارم نگاه خود را پس

تَحْرِقَنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِي وَلَا تَسْكِنِي

پس سوزان مرا باش و تو جایگاه امید من و جایگاه مرا

الْهَابِوِيَّةَ فَإِنَّكَ قَرَّةٌ عَيْنِي يَا سَيِّدِي لَا تَكْذِبْ

در چشم من پس تو روشنائی چشم من ای آقای من دروغ نگردان

خَلَّتِي بِأِحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَإِنَّكَ يَقْتَنِي وَلَا

کمان مرا با حسن خودت و بیکیبایی خود پس تو اعتماد منی و

تَحَرَّمَنِي ثَوَابِكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلَهِي

نارای من بجز ثواب تو ای خداوند پس بدست که تو نشانی سالک به فقر من شده ای

إِنْ كَانَ قَدْ دَنَى أَجَلِي لَمْ يُقَرِّبْنِي مِنْكَ عَلِي

اگر نزدیک شده اجل من و حال من نزدیک کند به تو هرگز

فَقَدْ جَعَلْتُ الْأَعْرَافَ إِلَيْكَ يَا نَبِيَّ سَائِلٌ

پس تحقیق گردانیدم افرار را بر روی تو بگناه خودم و سید

عَلِي إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ مِنْ أَوْلَىٰ مِنْكَ بِالْعَفْوِ

علی خدا منی ای خداوند اگر درگذری پس سزاوارتر از تو عفو

وَأَنْ عَذَّبْتَ مِنْ أَعْدَلُ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ

و اگر عذاب کنی پس کسبت عدالت کننده ترا از تو در حکم کردن

ارْحَمْنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ كُرْبَتِي

رحم کن در این دنیا غریبی من و در وقت مرگ برکت من

وَفِي الْقَبْرِ وَخَدَّتِي وَفِي اللَّحْدِ وَحَشَّتِي وَإِذَا

در قبر و در گور من و در گور من و در وقت من و در وقت من

نَشْرْتُ لِلْحَبَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذَلَّ مَوْفِقِي وَعَفْوُ

بر آنکه تو را برای حساب در پیشگاه تو برودت ایستادگی من و بخشش

لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ الْإِدْمِيَيْنِ مِنْ عَمَلِي وَأَدْمِي

برای من آنچه پنهان است بر او پس از من و آدمی که در آن

بِهَسْرَتِي وَارْحَمْنِي صَرِيحًا عَلَى الْفِرَاشِ ثَقَلِي

با غم من و رحم کن صریحاً بر من در وقت خواب من و غم من

أَيْدِي حَبَّتِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَى الْمَغْسَلِ

دستهای مرا در دستم و تفضل کن بر من در حال شسته شدن بر من

بِقَلْبِي صَالِحِ جِبْرِئِيلَ وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مَحْمُولًا فِدْنًا

با دلم با صالح جبرئیل و مهربان باش بر من در حال سوختن

الْأَفْرَاءِ اطَّرَافِ جِنَازَتِي وَجُدْ عَلَيَّ مِنْهُوَ

که در کفنه باغ خوشان جنازه مرا در بخشش بر من در حال سوختن که در

قَدْ نَزَلَتْ بِكَ وَحِيدًا فِي حُفْرَتِي وَارْحَمْنِي فِي ذَلِكَ

بجفتن زود آیم بسوی تو تنه در گودال خودم در رحم کن در این

الْبَيْتِ الْجَدِيدِ عَزَبْتَنِي حَتَّى لَا أَسْتَأْنِسَ بِعَبْرِكَ

خانه تازه بر عزبت من تا آنس بگرم بپز تو

يَا سَيِّدِي اِنْ وَكَلْتَنِي اِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ سَيِّدِي

ای آقای من اگر واگذاری مرا بخودم بیا که بمشوم آقای من

فَبِمَنْ اسْتَعِيثُ اِنْ لَمْ تُظَلِّنِي عَشْرَةَ فَاِلَى مَنْ اَفْرُحُ

پس بکس استغاثه کنم اگر نگذاری از لفظ شهای من پس بسوی که بفرح کنم

اِنْ فَقَدْتُ عِيَانَتَكَ فِي ضَجْمَتِي وَاِلَى مَنْ

اگر بنا بودی اکنون عنایت ترا در خواجاگاه خودم و بسوی که

الْتَجِي اِنْ لَمْ تُفَسِّسْ كُرْبِي سَيِّدِي مَنْ اِلَى

پناهنده شوم اگر پراکنده کنی سختی مرا آقای من که را دارم

وَمَنْ يَرْحَمُنِي اِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضْلٌ مِنْ اَوْ مِلٍّ

و کس رحمت کند بر من اگر رحمت نکنی تو و فضل که اید دارم

اِنْ عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِنِي وَاِلَى مَنْ الْفَرَادُ

اگر سبدم کنم فضل ترا در روز بپارم و بسوی که بجزم

مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى جَلِي سَيِّدِي لِأَعْدِيْبِي

از گناهان و فیکه به آید درت مرا گناه آگاهی از غدا بکن مرا

وَ أَنَا أَرْجُوكَ اللَّهُ حَقُّ رَجَائِي وَأَمِنْ خَوْفِي فَاث

و من ایستوارم ترا خدا ایستند او را کن ایستد او این گردان ترس مرا پس

كثْرَةَ ذُنُوبِي لِأَرْجُو فِيهَا الْأَعْفُوكَ سَيِّدِي

زیادی گناهان من ایستند از آن ترس هو ترا آگاهی

أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّ وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى

در خواست میکنم ترا چیزی را که استند او از میترم و تو ایستند او را بر کار می

وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَأَغْفِرْ لِي وَ الْبَسِيْ مِنْ نَظْرِكَ

دستند او از زمین پس بیامرز مرا و بپوشان مرا از نظر خود

ثَوْبًا يَبْغِطِي عَلَى السَّعَاتِ وَ تَغْفِرْهَا لِي لِأَطْلُبُ

بجاری که بپوشد من بر من گناهان را و بیامرز آنها را برای من و طلب کنم

بِهَا أَنْتَ ذُو مَنِّ قَدِيمٍ وَ صَفْعٌ عَظِيمٌ وَ تَجَاوَزْ كَرَمِي

آن در سستی تو صاحب نعمت قدیمی و درگداز است بزرگ الهی و بخند بزرگ الهی

اللَّهُ أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيِّئَاتِكَ عَلَيَّ مِنْ لَيْسَتِكَ

خدا ایستد تو آن کسی هستی که میریزی نغمتهای خود را بر کسیه سوال نموده ترا

وَعَلَى الْحَامِدِينَ بِرُؤُوبِيكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي مِمَّنْ

و بر منکران پیر در دگاری خود پس چگونه آقایی من

سَأَلْتُكَ وَأَبْقَنْ أَنْ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ لِيكَ تَبَارَكَ

بمسئله سئوال کنده و یقین نماید باینکه آفریدگان از تو اند و کار بوی منست

وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سَيِّدِي عَبْدُكَ يَا بَلَاءَ

و منند مرتبه ای ای پروردگاریان آقایی من بنده تو در باب است

أَفَامَنَّهُ الْخِصَاصَةُ بِيَنَّ يَدَيْكَ يَهْرَعُ بَابِ حِيلِكَ

یا داشته است احتیاج خود را در نزد تو میگردد در احسان را

بِدُعَائِهِ فَلَا تَعْرِضْ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمَ عَنِّي وَأَقْبَلْ

دعای خود پس روگردان از خوب نظر خود

مِنِّي مَا أَقُولُ فَفَدِّ دَعْوَتَكَ بِهَذَا الدُّعَاءِ وَأَنَا

از من آنچه را که میگویم پس تحقیق خواندم ترا باین دعا

أَرْجُو أَنْ لَا تَرُدَّنِي مَعْرِفَتِي مِنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

باید دارم اینکه برنگردانی احسان را از من برافت و رحمت خود

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْفِيكَ سَأَلٌ وَلَا يَنْفُصُكَ

خدایا تو آن کسی هستی که خالی نمی کنی کنده ترا سوال کننده و کم میکند ترا

نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي

بخشیدنا تو چینی که گفته و بالاتر از اینکه بگویم خدا یا بر شکیبایی

أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرْجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا

سوال میکنم از تو صبری نیکو و فرجی نزدیک و گفتاری راست

وَاجْرًا عَظِيمًا أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا

و اجری بزرگ سوال میکنم از تو ای پروردگار از خیرهای آنرا آنچه را

عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرٍ مَا

که میدانم از آن و آنچه را که نیدانم بخوانم خدا یا از خیر آنچه را

سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ بَسَلِ

که میخواندند از تو آنرا بندگان شایسته تو ای بهترین آنکه سوال کرده

وَأَجُودَ مَنْ أَعْطَى أَعْطَى سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي

تو و بهترین آنکه میدهد به مرا سوالهایم را در نفس خود و اهل

وَوَالِدِيَّ وَوَالِدِي وَأَهْلِي خُرَّابِي وَأَخْوَانِي

و پدر و مادر و فرزندانم و اهل خورابت نام و برادرانم

فِيكَ وَأَرْغَدُ عَيْشِي وَأُظْهِرُ مَرْوَنِي وَأُصْلِحُ سَمْعِي

در تو و خوب گردان عیش مرا و هویدان کردن مرا و اصلاح کردن

أَهْوَالِي وَأَجَلِنِي مِمَّنْ أَطَلَّتْ حُمْرَةٌ وَحَسَنَتْ عَمَلُهُ وَ

احوال مرا و بگردان مرا از کسی که درازنود عمر او را و بیک کرده عمر او را و

أَتَمَّتْ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَأَجْبَنِي

تمام کرده بر او نعمت خود را و راضی شده از او و زنده نگذاشته

حَيَوَةَ طَيْبَةٍ فِي أَدْوَمِ السُّورِ وَأَسْبَغَ الْكَرَامَةَ

زندگی پاکیزه در خوشگامایترین و فراخی بخششها

وَأَتَمَّ الْعَيْشَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا تَفْعَلُ مَا

و تمام ترا عیشها بدرستی که تو میکنی آنچه را که میخواهی و میکنی آنچه را که

يَشَاءُ غَيْرَكَ اللَّهُمَّ خَصْنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ

خواهد از غیر تو خدا یا مخصوص کردن مرا از جانب خود بنامه ذکر خود

وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا اقْتَرَبَ بِهِ فِي آثَارِ اللَّيْلِ

و بگردان چیز را از آنچه نزدیک میوم بان در اوقات شبانه

وَأَطْرَافِ النَّهَارِ دِيَاءً وَلَا سَمْعَةً وَلَا أَشْرَافَ

دایره اطراف روز زاریه را و نه سمع را و نه شرف را

لَا بَطْرًا وَأَجْعَلْنِي لَكَ مِنَ النَّاسِ عَيْنِ اللَّهِ

شادکننده و بگردان مرا از برای خود از فرودتان خدا یا

أَعْطِنِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَ

ضایع بود مرا فراخی در روزی و امنیت در وطن

قُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ وَالْمَقَامِ

در شرفانی چشم در بازه اهل و مال و فرزند و مقام

فِي نِعْمِكَ عِنْدَكَ وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ

در نعمتای خود که نزد هست و ندرتت در جسم و قوت در بدن

وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَأَسْتَعِجِلْنِي بِطَاعَتِكَ

و سلامت را در دین و دادار مرا بجزایسته داری

و طَاعَةَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و طاعت رسول خود محمد درود خدا بر او و اولاد او باد

أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ

بیش آنچه را که عمر دادی مرا و بگردان مرا از وافرترین بندگان خود

عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتَنْزِلُهُ

در نزد خود بهره در هر چیز بخیری که نازل کرده از او تا نازل کند

فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ بِمُزِيلِهِ

در ماه مبارک رمضان در شب قدر و آنچه که تو فرستادی او را

فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا

دور هر سال از رحمت خود که بر او کنده کرده از او عافیت که بر او بخشد

وَبَلِيَّةٍ تَذْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَنْقُلُهَا وَسَيِّئَاتٍ

و بلیاتی که برداشته از او و بیکیهاتی که پندیرفته آنها را اولی که بشود

تَنْجَاوُزُ عَنْهَا وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي

در گذارنده از آنها و روزی گردان حج خانه خود را که بایطهر است

عَامِنًا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي رِزْقًا وَسِعًا

دور هر سال روزی و وسیع روزی فراخ

مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَأَصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي

از فضل تو فراخ خود و بگردان از من ای آقای من

الْأَسْوَاءَ وَأَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالظَّلَامَاتِ بِحَسْبِ

بدترینها و بر آورده من از من قرض را و تا و بیکبار تا اینکه

لَا أَتَادِبِي بِشَيْءٍ مِنْهُ وَخَذْ عَنِّي يَا سَمَاعَ

تندی نشود چیزی از آن و بگیر از من بگو شهادت

أَصْدَادِي وَأَبْصَارِ أَعْدَائِي وَحَسَادِي وَالْبَاغِينَ

دشمنان من و چشمهای دشمنان من و حسد آنان و ظلم کنندگان

عَلَىٰ وَانصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَأَقِرَّ عَيْبِي وَفَرِّحْ قَلْبِي

بر من و یاری ده در برابر ایشان و در دشمنی بکشن چشم مرا و گشایش ده بر من

وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْهِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ

در گردان برای من هم مرا و دشمنی مرا فرجی و خروجی و در گردان

مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمِي

هر که اراده کند مرا به بدی از همه خلق خود زیر قدمهای من

وَكَفَيْ شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِي

و باز دار مرا از شر شیطان و شر پادشاه و بدیهای من

عَمَلِي وَطَهَّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ

عملم خرد و پاکیزه گردان مرا از گناهان بگناه و پناه ده مرا از آتش

بِعَفْوِكَ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوْجَتِي

ببغض خود و در ضمن مرا در جنت بر رحمت خود و زوجه من

مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ وَالْحَفِيئِ بَأَوْلِيَّاتِكَ

از همسر من بفضلت خود و ملحق گردان مرا به اولیای خود

الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٌ وَالْأَبْرَارَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

گوشته آن محمد و اولاد آزاد پاک و پاکیزه و طاهر

الْأَخْيَارِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَجْسَادِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ

برگزیدگانند رحمت خدا بر ایشان و بر اجساد ایشان و ازواج ایشان

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ سَيِّدُكَ وَعِزَّتِكَ وَ

در رحمت خدا و برکات او باد خدایا و آیتا و عزت تو

حَلَالِكَ لِئَنِّي طَالِبَتْنِي بِذُنُوبِي لَا طَالِبَتُّكَ بِعَفْوِكَ

جلال خود اگر بطلبی مرا بگناهان من میطلبم ترا بامرزش

وَلِئَنِّي طَالِبَتْنِي بِالْوَفَىٰ لَا طَالِبَتُّكَ بِكَرَمِكَ وَلِئَنِّي

را اگر بطلبی مرا برای سزایش من میطلبم ترا بکرم تو و اگر

أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأَخْبِرَنَ أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ

دخالت کن مرا در آتش بر آینه جز بیدم این را از محبت خودم بگو

اللَّهُمَّ سَيِّدُكَ إِن كُنْتُ لَا تَغْفِرُ إِلَّا لِأَوْلِيَاءِكَ وَ

خدایا و آقای من اگر بودی تو نیامزیدی مگر دوستان خود را و

أَهْلَ طَاعَتِكَ فَإِنِّي مِنَ الْفَائِزِينَ وَالْمُذْنِبِينَ وَإِنِّي

ایم طاعت خود را پس بوی که جزع کنند کن بگناهان و اگر

كُنْتُ لَا تُكْرِمُ إِلَّا الْأَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فِيمَنْ كَسَبْتُ

بودی که ای پنداشته بگناهان وفادار باشم بپس بگناهانم که

الْمُسِيئُونَ إِلَيَّ إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَنِي ذَلِكَ سُورَةٌ

کنکاران خدا را اگر داخل کنی مرا در آتش پس در این خوشحالی

عَدُوِّكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَنِي ذَلِكَ سُورَةٌ

دشمن تو هست و اگر داخل کنی مرا در بهشت پس در آن هم شامی

نَبِيِّكَ وَأَنَا وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُورَةَ نَبِيِّكَ أَحَبُّ

پیمبر تو است و من بخدا که میدانم آنچه را که خوشتر است به پیمبر تو دوست تر است

إِلَيْكَ مِنْ سُورَةِ عَدُوِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ

برای من از خوشتر دشمن تو خدا را بپرستی که از منوایم از تو بپرستد

تَمَلُّا قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصَدِّيقًا

بر کس دل مرا از محبت خود در ترس از خود و راست در دشمن

بِكَلِمَاتِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفِرْقَانًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ

کلمات تو و باور دشمن تو و جدا کردن از تو و عشق را بر روی تو

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَائَكَ وَاجْعَلْ

ای صاحب بزرگی و کرم دوست کن بر روی من ملاقات ترا در دوستی

لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ

ملاقات مرا و بگردان برای در ملاقات خود راحت و فرج را

وَ الْكِرَامَةَ اللَّهُمَّ الْحَقْنِي بِصَالِحٍ مِنْ مَضَى وَأَجْعَلْنِي

دگر است را خدا یا محقق کن مرا بصالحان گذشته و بگردان مرا

مِنْ صَالِحٍ مَنْ بَعَثَنِي وَخُذْنِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ

از صالحان بآن مأمور و بگیر برای من راه صالحان را

وَاعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِمَا تَقِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَا

و عنایت کن بر نفس من با آنچه یقین است بدان صالحان در آن

أَنْفُسِهِمْ وَأَخْتَمْ عَلَيَّ بِأَحْسَنِهِ وَأَجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ

نفس آنها را و ختم کن مرا بزیباترین آن و بگردان ثواب مرا از آن

الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِكَ وَاعِنِّي عَلَى صَالِحٍ مَا عَطَيْتَنِي وَ

جنت بر رحمت خود دیداری کن مرا بر بهترین آنچه داده ای بمن و

ثَلِّبْنِي يَا رَبِّ وَلَا تُرِدْنِي فِي سُوءٍ اسْتَفْذَيْتَنِي

ثابت گردان مرا ای پروردگار و درود کن مرا در بدی که خواص کرده ای

مِنْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِنَّمَا

از آن ای پروردگاری لبین خدا یا پروردگاری بخوام از تو این چیزها

لَا أَجَلُ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحِبَّنِي يَا أَحِبِّبْنِي

که نیست مدت برای آن عزیز ملاقات کردن تو زنده گردان مرا با آنچه زنده کرده

عَلَيْهِ وَتَوْفَنِي إِذَا تَوَقَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي إِذَا

بر آن و بر آن مرا و توبه بپیران مرا بر آن و بر آن بجز مرا و توبه

بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَابْرَأْ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَالشُّكِّ وَ

بر آن بجزی مرا بر آن و بپزدان کن قلب مرا از ریا و شک و

السَّمْعَةِ فِي دِينِكَ حَتَّىٰ يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ

سمعه در دین خود تا اینکه بوده باشد عمر من خالص برای تو

اللَّهُمَّ اعْطِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي

خدایا عطا کن مرا بینائی در دین خود و دانائی در

حُكْمِكَ وَفِفْهَاءَ فِي عِلْمِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ

حکم خود و دانشی در علم خود و دو براری از رحمت خود

وَوَدَّعَابِجْزِي عَنِ مَعَاصِيكَ وَبِضْنِ وَجْهِ

و در پهنه کاری که همانند بجز مرا از نافرمانیهای تو و بسند گردان روی مرا

بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيهَا عِنْدَكَ وَتَوْفَنِي

ب نور خود و بگردان رغبت مرا در آنچه نزد خودت است و بر آن مرا

فِي سَبِيلِكَ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ

در راه خود و در راه ملت رسول خود درود خدا

عَلَيْهِ وَاللهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَشَلِ وَ

بر او در آل او باد خدا را که شکی از من نهاده بپریم بنوا از کای و
 الْكِسَلِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةَ وَالْقَسْوَةَ

بختیای در هم در ترس و بجز در عفت و سخت دلی
 وَالذَّلَّةَ وَالْمَسْكِنَةَ وَالْفَقْرَ وَالْفَاقَةَ وَكُلَّ

دواری در دریشی و با چیزی و تنگستی در
 بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَأَعُوذُ

بلا و ناهوش آنچه ظاهر است از آن و آنچه پنهانست و پناه بپریم
 بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا

بجو از نفس که قانع نباشد و شکمی که سیر نمیشود و دلی که
 يَحْسَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَأَعُوذُ

بجز در دعا بیک سینه نمیشود و عمل که نایده نمیدم و پناه بپریم
 بِكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَدِينِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا

بجو ای پروردگارا بر نفس خودم و دینم و مالم و بر همه آنچه
 رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ

روزی کرده مرا از شیطان رانده اشده بدو رشیده و شنوای

الْعَالِمِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يَجُوزُ فِيكَ أَحَدٌ وَلَا أَجَدٌ

دانشمند عالم خدا یا برستی که بنامه نیند برکت از تو کسی و معنی یا هم

مَنْ دُونَكَ مُلْتَمِدٌ فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ

از چیزی تو پناهی پس گردان نفس مرا در چیزی از

عَذَابِكَ وَلَا تُرِدِّدْنِي بِهَلَاكَةٍ وَلَا تُرِدِّدْنِي بَعْدَ

عذاب خود و در دکن مرا در هلاکت و در دکن مرا در عذاب

إِلَى اللَّهِ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ ذِكْرِي وَارْضَ دَرَجَتِي

در درگاه خدا قبول کن از من و بزرگ کن ذکر مرا و راضی گردان درجه مرا

وَحِطَّ وَزَرِي وَلَا تَذْكَرْنِي بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ

و بریز و بپال مرا و یاد کن مرا بخطای من و گردان

ثَوَابَ مَجْلِسِي وَ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَ ثَوَابَ دُعَائِي

ثواب بنام مرا و ثواب سخن گفتن مرا و ثواب دعای مرا

رِضَاكَ وَالْحَنَّةَ وَاعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ

خشنودی خودت و رحمت و عطا کن همه ای پروردگار همه آنچه را که خواهم از تو

وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبِّ

و زیاد کن مرا از فضل خود برستی که من سوی تو راغب هستم ای پروردگار

الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ أَنْ

جهانیان خدا را برستی که تو نازل کرده در کتاب خود ای

تَعْفُو عَمَّن ظَلَمْنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاعْفُ

عفو کن از کسی که ستم کند ما را و ما هم ستم کردیم نفس خودمان را پس ای

عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَىٰ بِذَلِكَ مِنَّا وَأَمْرُنَا أَنْ لَا تُزِدَ

از ما بدستی که تو سزاوارتری باین از ما و امر ما آنکه رو نگویی

سَائِلًا عَنِ آبَائِنَا وَقَدْ جُنِحَتْ سَائِلًا فَلَا تَزِدْ فِي الْأَبْقَاءِ حَتَّىٰ نَأْتِيَ

سائرا پس رو کن مرا ای که بر قضا و حکمت من و ابراهیم کرده باشی

بِالْإِحْسَانِ إِلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَمَحْنُ أَرْفَاءِكَ

بر نیکی کردن بسوی آنچه مالک است دستهای ما و ما زبردستان تویم

فَاعِينْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُفْرِعَ عِنْدِ كَرْبِيِّ وَ

پس ازاد کن گردنهای ما را از آتش ای پناه دهنده من وقت شدت من و

يَا غَوْثِي عِنْدَ شِدْدَتِي يَا بَيْتَ الْبَيْتِ فِرْعَوْنِ وَبَيْتِ

ای فریادرس من وقت سختی من بسوی تو پناه ببرم و بیت

اسْتَعَثَّ وَلَدُكَ لَا الْوُدَّ لِيُؤَاكِلَ وَلَا أَطْلُبُ

استغاثه میکنم و پناه ببرم تو را نه بیز تو و نه بی جویم

الْفَرَجِ الْأَمْنِكَ فَأَعِثْنِي وَفِرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ بَفَاكَ

گشایش را که از تو پس بجز یادم رسد من پیش ده مرا ای ای که از آدم

الْأَسِيرِ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْبَسِيرَ وَعَفْ

اسیر را و از گزند و از بسیار قبول کن از من اندک را و در گذر

عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي

از من بسیار را بدرستی که تو رحیم کننده و آمرزنده خدا یا پروردگارا

أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا نُبَاشِرُهُ قَلْبِي وَبَقِيئَةً حَتَّى أَعْلَمَ

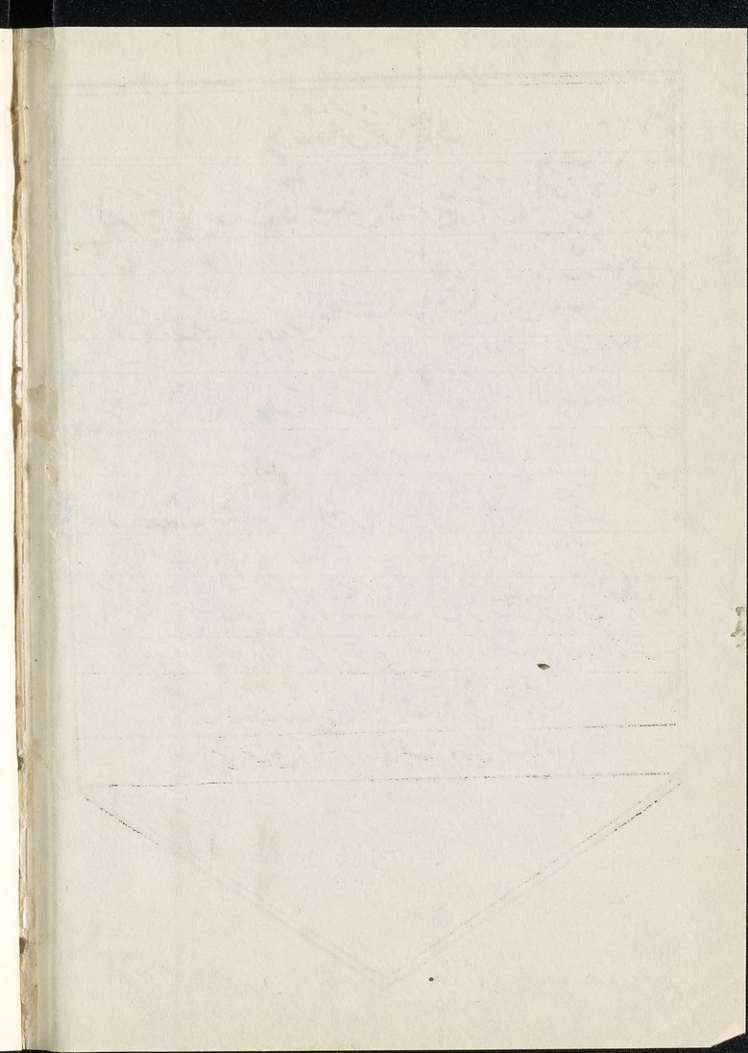
یعنی هستم از تو ایمان را که بشارت دهنده به قلب من است و باقی بماند تا بدانم

أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كُنْتُ لِي وَرَضِنِي مِنَ الْعَبَسِ

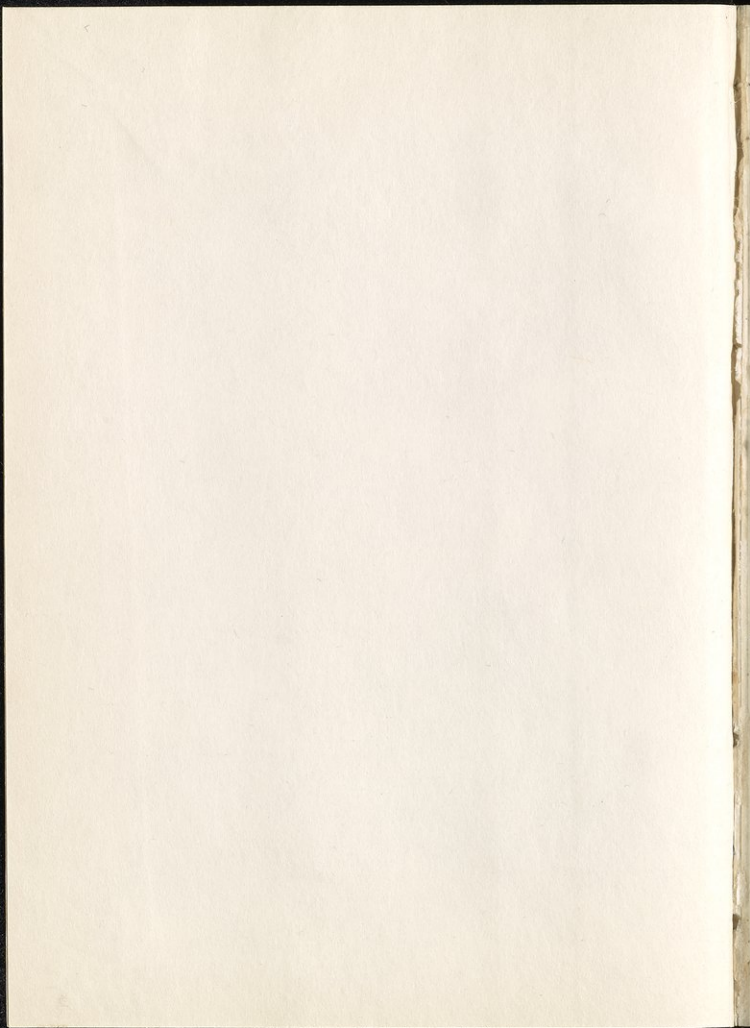
اینکه نرسد من را آنچه که فرض کرده مرا دشمنی کن مرا از عیبش

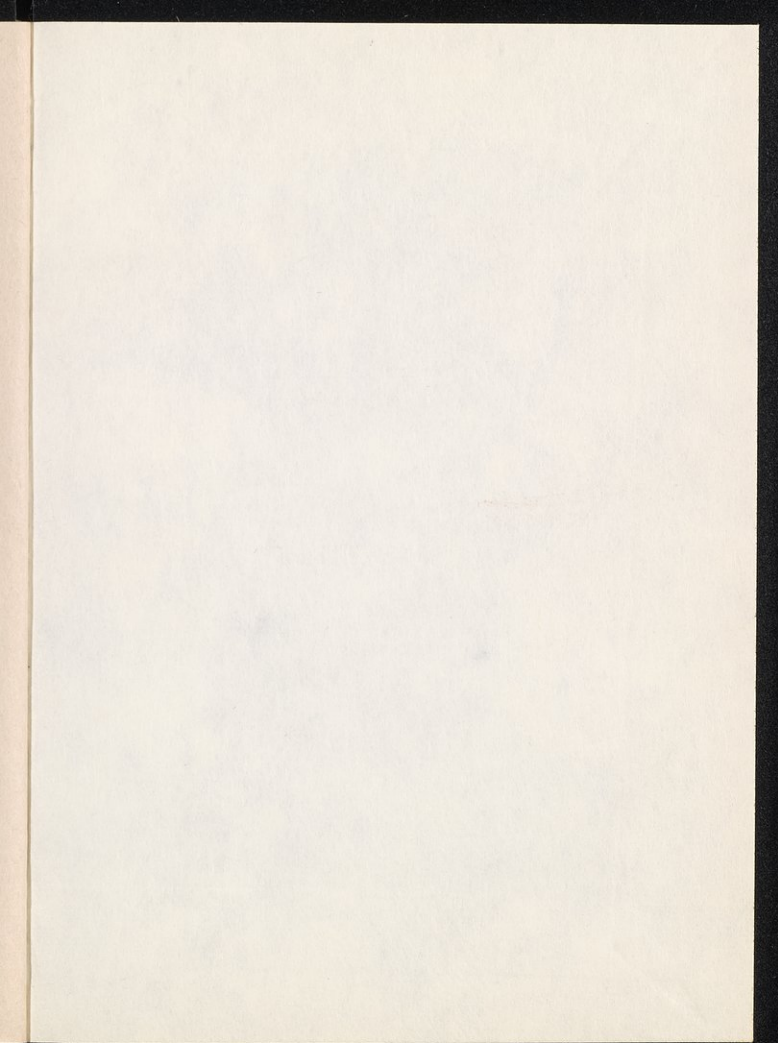
بِمَا قَسَمْتُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

با آنچه قسمت کرده مرا ای بخشنده ترین بخشنندگان

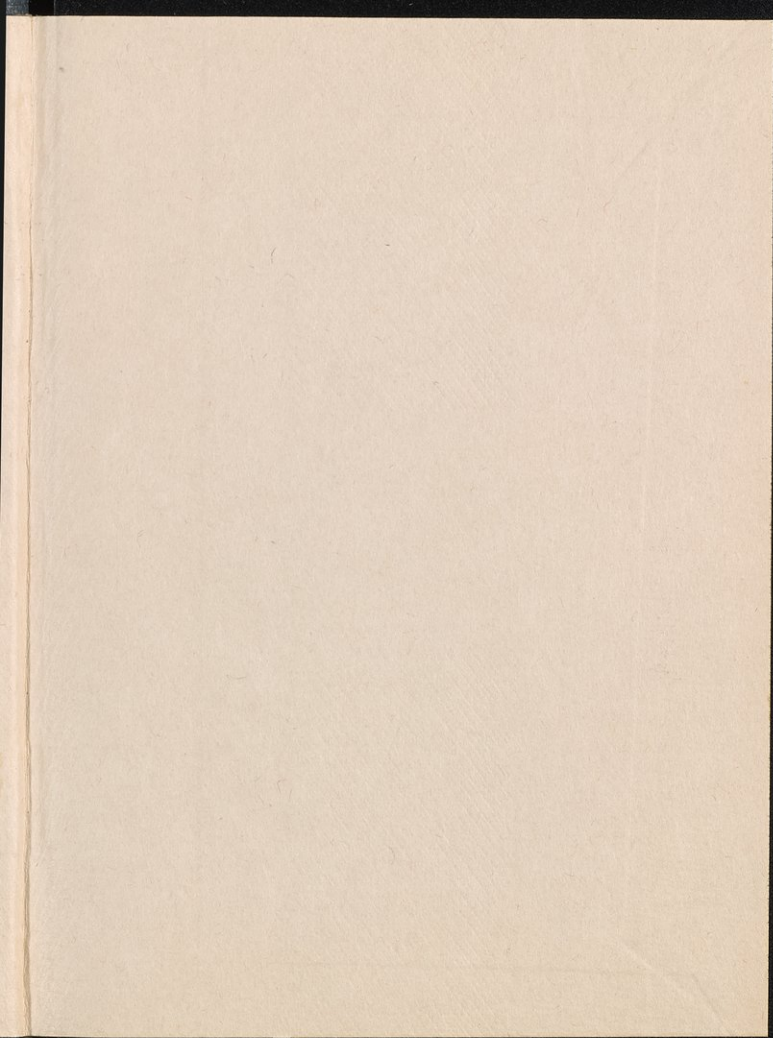

1872

BP
183.3
.Q84

02790653

BP 183.3
.Q84

AUG 22 1969

COLUMBIA LIBRARIES OFFSITE

CU55336167

BP183.3 .Q84

Muntakhab-i Mafatih